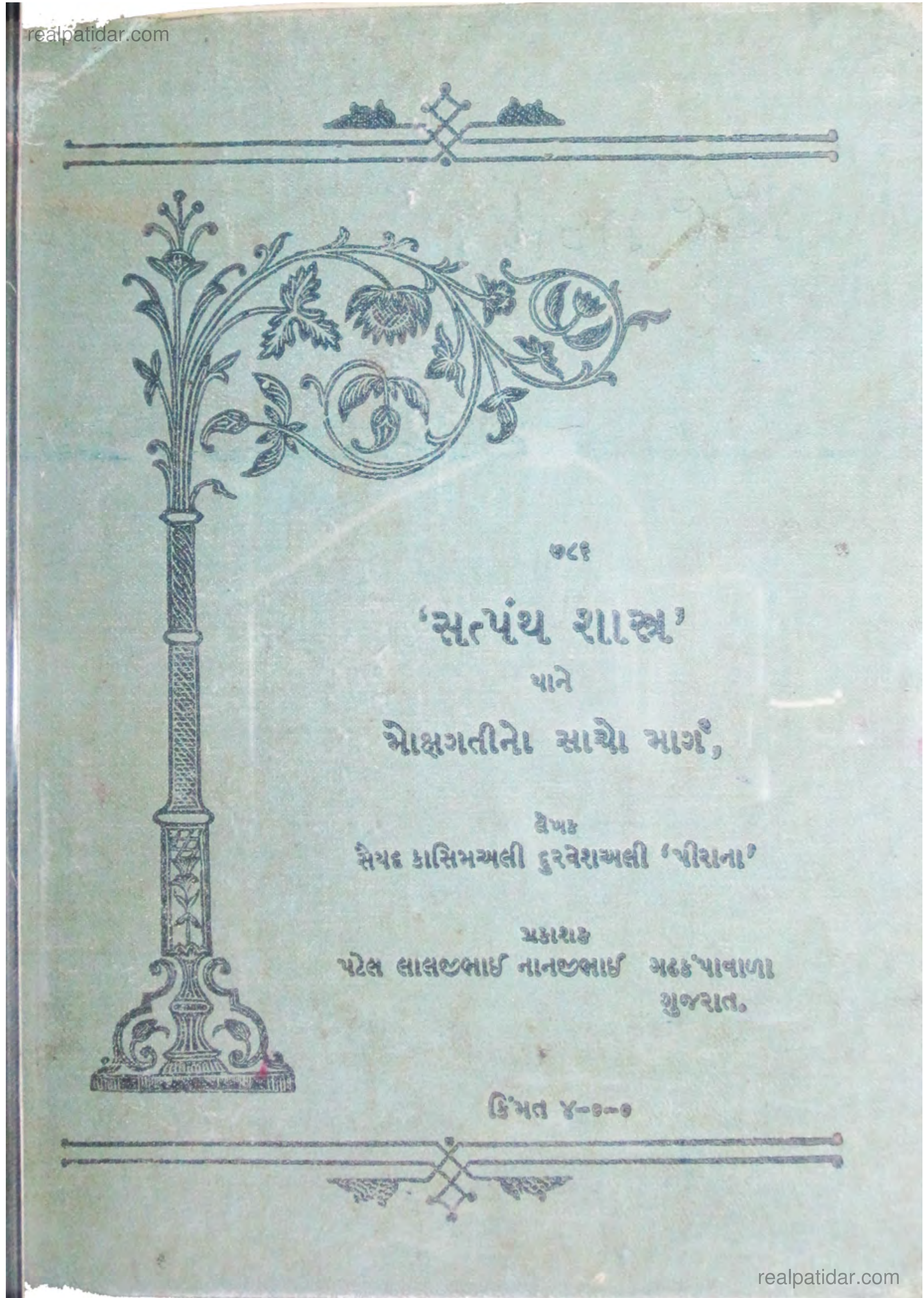

૭૮૬

'સત્પંથ શાસ્ત્ર'

યાને

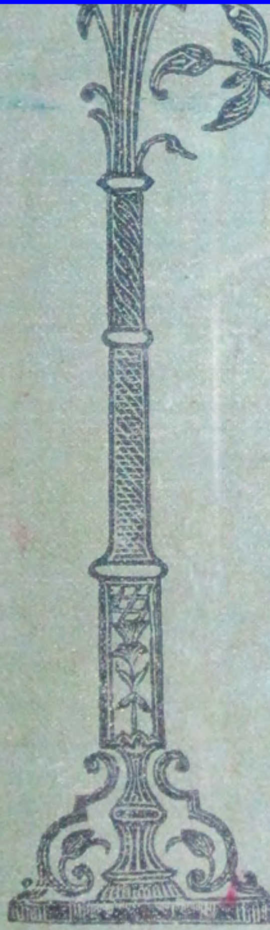
મોક્ષગતીનો સાચો માર્ગ,

લેખક
સૈયદ કાસિમઅલી દુરવેશઅલી 'પીરાના'

પ્રકાશક
પટેલ લાલજીભાઈ નાનજીભાઈ મહકંપાવાળા
ગુજરાત.

કિંમત ૪-૦-૦

For Reference See Pages: 1, 2, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 92, 150, 151, 165, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 176, 179, 180, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 215, 216, 218, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 231, 232, 233, 339

૭૮૬

'સત્પંથ શાસ્ત્ર'

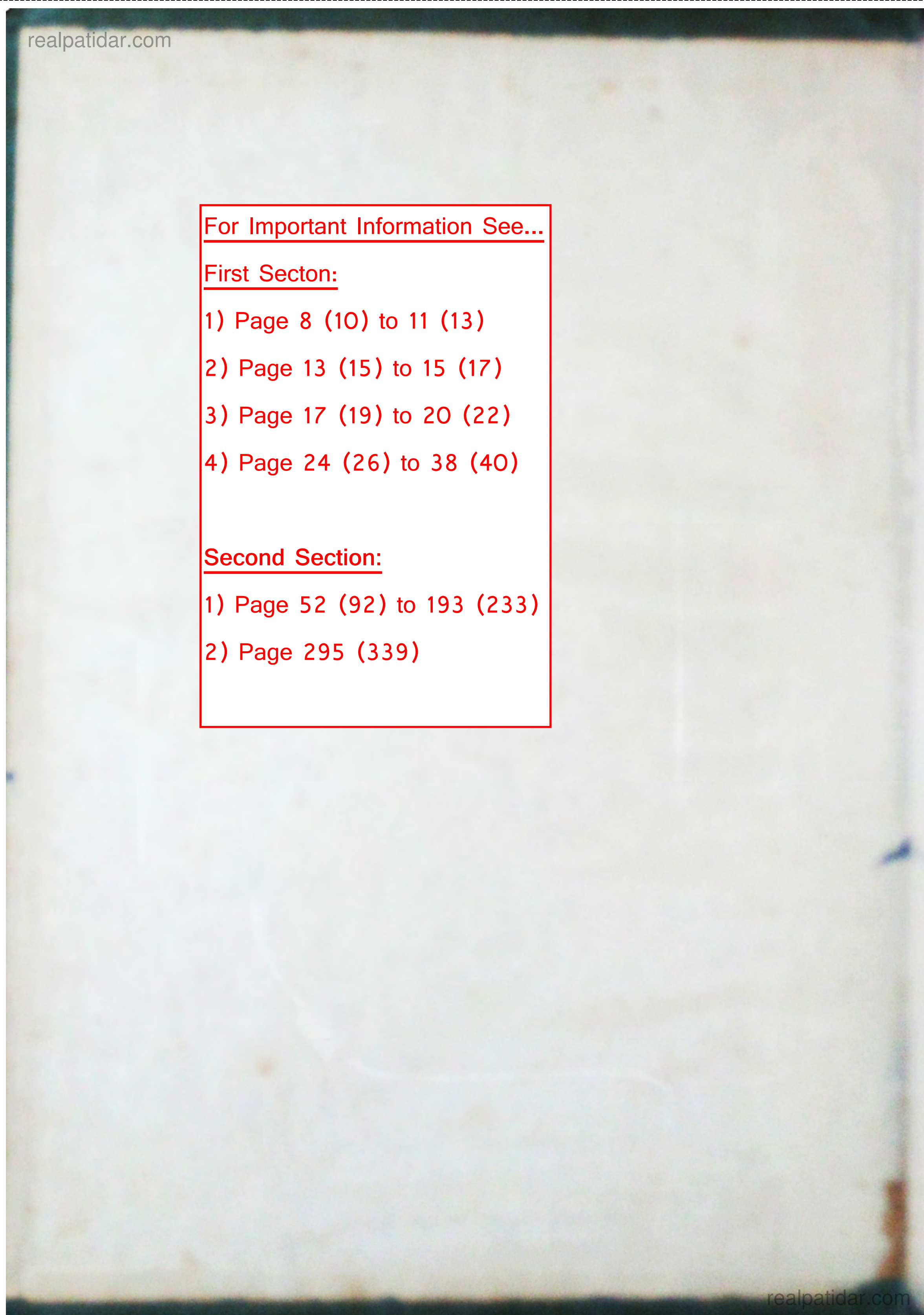
યાને

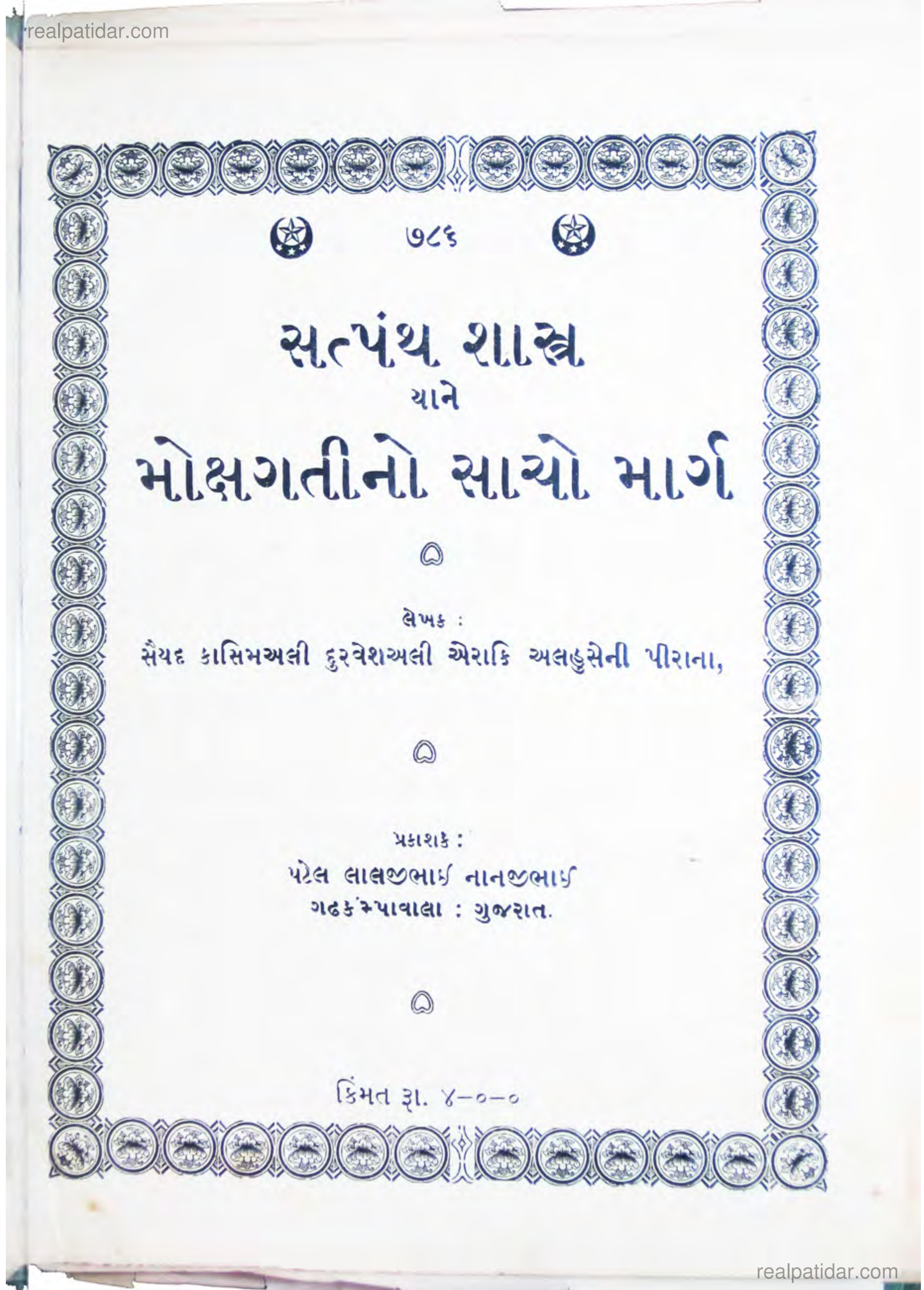
મોક્ષગતીનો સાચો માર્ગ,

લેખક
સૈયદ કાસિમઅલી દુરવેશઅલી 'પીરાના'

પ્રકાશક
પટેલ લાલજીભાઈ નાનજીભાઈ મહકંપાળા
ગુજરાત.

કિંમત ૪-૦-૦

realpatidar.com
For Important Information See...
First Secton:
1) Page 8 (10) to 11 (13)
2) Page 13 (15) to 15 (17)
3) Page 17 (19) to 20 (22)
4) Page 24 (26) to 38 (40)
Second Section:
1) Page 52 (92) to 193 (233)
2) Page 295 (339)
realpatidar.com

૭૮૬

સત્પંથ શાસ્ત્ર

યાને

મોક્ષગતીનો સાચો માર્ગ

લેખક :
સૈયદ કાસિમઅલી દુરવેશઅલી એરાકિ અલહુસેની પીરાના,

પ્રકાશક :
પટેલ લાલજીભાઈ નાનજીભાઈ
ગઢકંરૂપાવાલા : ગુજરાત.

કિંમત રૂ. ૪—૦—૦

સંવત ૨૦૧૦ આવૃત્તિ પહેલી સને ૧૯૫૪
પ્રત ૨૦૦૦

સત્પંથ તો સિધ્ધિ સડક હૈ, ઇસમે કોઈ ખટકા નહિ,
આજ તક ઇસ રાહમેં, કોઇ મુસાફિર ભટકા નહિ;

◆

સત્પંથ શાસ્ત્રની છુટક તથા જથાબંધ નકલો મળવાનું ઠેકાણું.
પટેલ લાલજીભાઇ નાનજીભાઇ
પીરાણા, હઝરત પીર ઇમામશાહ બાવાની દરગાહ.
તથા ગઢકંપા વાત્રક, તા. મોડાસા, જી. ગુજરાત;

◆

મુદ્રક : પુરૂષોત્તમદાસ શંકરદાસ પટેલ
મુદ્રણસ્થાન : ઉત્કૃષ્ટ મુદ્રણાલય : ગાંધીરોડ : અમદાવાદ

"સત્પંથ, ધર્મ,"

સત્પંથ એટલે સાચો ધર્મ, અને તે દરેક ઝમાનામાં મવજુદ હોય છે. અને તે દરેક જુગમાં ચાલતા સર્વે ધર્મોના મોખરે હોય છે. કાયમ તે માટે ધર્મ પોતાની ખામીઓ વિનાનો હોય છે. તેનું જ નામ સત્પંથ,.

સત્પંથ કુદરતી ધર્મ છે, તેની વ્યાખ્યા, સુલેહ, શાન્તી, સલામતી, ખુદાને આધિન થવું, તેની તાબેદારી કરવી, ખુદાના હુકમો આગળ પોતાનો માથું ઝુકાવી દેવું (તાબે થઈ જવું), અંતઃકરણથી તન, મન, ધનથી તેની પ્રીત અર્થે શરણાગતી સ્વીકારવી, વિગેરે વિગેરે થાય છે.

સત્પંથની વિશીષ્ઠતા, સંપ, સચ્ચાઈ, સાદાઈ, ઈશ્વર પ્રેમ, સમાનતા, દયા, સદાચાર, શ્રદ્ધા. ક્ષમા, સરળતા વિગેરે બાબતો ધરાવવાનો ઉપદેશ આપે છે. અને તમામ જાતની બુરાઈઓ જેમકે, અત્યાચાર, ખોટું વર્તન, ફિત્ના ફસાદ, ઝુલ્મ, અદેખાઈ, નિંદા, માનવ દુશ્મની ચોરી, જુગાર, સટ્ટો, પાપ કર્મો, વિગેરે જાતના કુકર્મોથી સત્પંથ માણસને રોકે છે., આવી જાતના ઉંચ દરજાના સદ્ગુણોનો આદેશ આપતો વિશ્વધર્મ સત્પંથ છે. છતાં પણ દરેક યુગમાં અનેક જાતના નવા ધર્મો નિકળી સત્પંથ સામે અસલથી ધુળ ઉડાડતા આવ્યા છે. પણ તેથી સત્પંથ જરાએ ઝાંખો પડતો નથી, પણ વધારે સતેજ થતો જાય છે. અને થશેજ, દુરીજનો તેના નાશ કરવાની અનહદ કોશીશો કરતા આવ્યા છે. અને કરે છે, પણ તેઓનોજ નાશ થતો આવ્યો છે. અને થએ જશે. સત્પંથને ઝરાએ આંચ આવવાની નથી, સત્પંથ ધર્મ સર્વે જગતના મોક્ષ માટે છે. કલજુગમાં જે સ્વરૂપે રસ્તો બતાવનાર મહા પુરૂષો આવેલા છે. તેજ સ્વરૂપે તેમને ઓળખી, તેમના વચનોનું પાલન કરવું તેજ સાચા સત્પંથીનું કર્તવ્ય છે. સ્વરૂપ જોઈ શંકા રાખનારાઓ માટે મોક્ષ દ્વાર બંધ રહે છે કેમકે અગાઉની જેમ ત્રણે જુગમાં લોકો ભુલ થાપ ખાતાં આવ્યા છે. કળજુગ પછી પાંચમો જુગ નથી, કે હાલના ભુલેલા આવતા જુગમાં મોક્ષગતી પામશે. માટે હે મુનિવરો (સત્પંથીઓ) તમારા હૃદયની ન્યાય દૃષ્ટિએ નિહાળતાં સાખો, જેમ મહાપુરૂષો કહી ગયા છે. કે,—

અંજન એસો આંજીયે જાંસે નિરંજન સુઝે,
એ બાતાં નહિ કુચ્છ મુફતોંકી સુરા હોય સો બુઝે.

અર્થ, અંજન=સુરમો, તમારી આંખોમાં એવી જાતનો સુરમો (જ્ઞાનરૂપી અંજન) નાંખો કે જેથી તમારી આંખોમાં તેજ આવે અને તમો અસલ માલીકના નુરને દેખી શકો, આ વાતો કાંઈ મફત (બેકાર)ની નથી તે કોઈ સમજદાર જ્ઞાની. (સુરવીર) સારી રીતે સમજી શકે છે. અને તેની કદર કરી શકે છે. જે સ્વરૂપથી કળીયુગમાં શ્રેષ્ટગુરૂ આવ્યા હોય તેજ સ્વરૂપને ઓળખીને તેમના બતાવેલા માર્ગ પર ચાલી. તથા તેમણે બતાવેલા શાસ્ત્રોનો લાભ લઈ મોક્ષ દ્વારે પહોંચવું તેજ સાચા મુનિવરનું કામ છે. પ્રભુતાઈનો લાભ લેવો હોય તો પહેલાં તમો દુન્યાની શરમનો ત્યાગ કરો જેમ. સતવાનીમાં જણાવ્યું છે.

લોક લજ્જા નવ રાખીએ, અને લજ્જાએ વણસે કાજ,
સગા કુટુંબ બેની, બંદવા. તે નહિ આવે જીવ સંગાત.

તમારા જીવને બળવાન અને હિંમ્મતવાન બનાવો તોજ સાચા સત્પંથનો લાભ ઉઠાવી શકશો.

પોતાની ખોટી મમતાથી ચાલનાર ધર્મદ્રોહી, એટલે અસત્પંથી, સત્પંથનો ખોટો ડોળ દેખાડવાથી ખરો સત્પંથી બની શકતો નથી. જેમ.—

ગુરુ કે સીર ગાંસડી અને સેવક કે સીર ભાર રે.
જો લોહા નાવે બેસીએ તો કયુંકર ઉતરે પાર રે,

જે લોકોને ગુરૂ વચન સારા લાગે નહિ તેવા અક્કલ હિણ મનુષ્યોને પરમાત્માનો મોક્ષ દ્વાર મલી શકતો નથી.

પટેલ લાલજીભાઈ નાનજીભાઈ
મુ. ગઢકંપા, વાત્રક.
તાલુકે, મોડાસા જીલ્લે સાબરકાંઠા.

સત્પંથ શાસ્ત્ર વિષે બે બોલ

આ પુસ્તકનું નામ સત્પંથ શાસ્ત્ર રાખવામાં આવેલું છે. કેમકે તેમાં આવેલું સાહિત્ય
સત્પંથને લગતુંજ છે. સદર પુસ્તક છપાવવાનો આશય તેનો વેચાણ કરી વેપાર કરવાનો
નહિ, પરંતુ ઘણુાજ વરસોથી સત્પંથ પ્રેમીઓને પડતી ખોટ પુરી કરવા માટે છે. કારણ ઘણા
લાંબા સમયથી સત્પંથ સાહિત્ય જોઇએ તેટલા પ્રમાણમાં છપાયેલો નહિ હોવાથી તેમને જોઇતી
નકલો કલમી લખાવવી પડતી હતી અને તેમાં તેમને વધારે ખર્ચનો બોજો ઉઠાવવો પડતો
હતો અને તેની નકલો જોઇએ તેટલા પ્રમાણમાં પ્રત્યેક માણસને મળી શકતી નહિ. ઘણા
લાંબા સમયથી આ વાત અમારા ધ્યાનમાં હતી, પરંતુ આ કાર્ય પહેલાં અમારાથી બની
શક્યું નહિ, અથાગ કોશીશો અને જહેમત બાદ હઝરત પીર ઇમામશાહ બાવા અને તેમના
પવિત્ર શાનના વડીલોએ પોતાની રૂહાની મદદ કરી આ કાર્ય અમારી પાસે કરાવેલું છે. તે
બદલ આ સત્પંથ શાસ્ત્રની મહાન ભેટ હઝરત પીર ઈમામુદ્દીન (" ઉર્ફે ઈમામશાહ બાવા")
અને તેમના મહાન બુઝુર્ગોની આત્માના સવાબર્થે (પુનાર્થે) (અર્પણ કરૂં છુ.

સાથે સાથે મારે એ પણ વિસરવું નહિ જોઈએ કે આ સત્પંથ શાસ્ત્ર છાપવાના કાર્યમાં
મને કરેલી મદદમાં **સૈયદ કાસિમઅલી દુરવેશઅલી અને સત્પંથી મોહંમ્મદહુસેન**
ફકિર મોહંમ્મદ નું નામ મોખરે છે. તેઓ સાહેબ સત્પંથ સાહિત્યના ઘણાજ ચાહક છે.
તેમણે ઘણીજ કોશીશો કરી તેમનો કિંમતી વખતનો વ્યય કરી કરેલી મદદનો હું હાર્દિક
આભાર માનું છું-અને રૂણી છું.

પટેલ લાલજીભાઈ નાનજીભાઇ
ગઢકંપાવાલા, ગુજરાત.

realpatidar.com

—દિબાચા—

તમામ તાઅરીફને લાયક તે પરવર દિગારે આલમ (ખુદા) છે કે જેણે તેની અજબ કુદરતથી અને પવિત્ર શાનથી તમામ મખલુકે આલમ અને જમીન અને આસ્માન ફક્ત એક શબ્દ "કુન" (એટલે થઈ જા) ના કહેવાથી તમામ ચીજો દુન્યાની પેદા કરી છે અને જ્યારે તેની મરજી હશે ત્યારે અલ્લાહ પાક હુકમ કરશે. "ફયકુન" એટલે ફના થઈ જાવ ત્યારે દુન્યાની તમામ ચીજો જાનદાર ફના થઈ જશે જેમ તેની આસ્માની કિતાબ કુરઆન શરિફમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે—"કુલ્લો નફસીન ઝાએકતુલે મવત" એટલે તમામ જાનદાર ને મવતનો ઝાયકો (સ્વાદ) ચાખવો પડશે.

ભાવાર્થ તેને આખરે નાશ થવું પડશે અને બાકિ તેની પવિત્ર જાત પાક અલ્લાહની રહેશે કે જેણે તેમના બંદાઓ ઉપર તેની રહેમત કાયમ અને દાયમ કયામત સુધી ચાલુ રાખશે. તેની તાઅરીફ કરવા માટે મનુષ્ય પાસે કોઈપણ શબ્દો નથી, દુન્યાના તમામ જાડોની કલમ બનાવવામાં આવે અને દુન્યાના તમામ દરિયાઓના પાણીની શાહી બનાવી. દુન્યાના તમામ તેના બંદાઓ મળી કયામત સુધી અલ્લાહ (ખુદા) પાકની તાઅરીફ કરવા બેસીએ તો પણ તેની પવિત્ર શાન વહદહું લાશરીકની તાઅરીફ થઇ શકે નહિ અને અમે તે બાબતની ગવાહી આપીએ છીએ કે તેના સિવાય કોઇ માઅબુદ (ખુદા) નથી તે વહદહું લાશરિક છે કે જેણે તેની પવિત્ર ઝાતથી નાસ્તીક બનાવવાળાઓથી અમોને બચાવેલા છે.

તા. ૧-૫-૧૯૫૪

સૈયદ કાસિમઅલી દુરવેસઅલી
એરાકિ અલહુસેની પીરાના.

" રાહબરે આલમ "

હઝરત મોહંમ્મદ મુસ્તુફા સ. અ. વ. નું

ટુંકુ જીવન ચરિત્ર.

સત્પંથ પહેલાં, અરબસ્તાન, આફ્રિકા, એશીઆ અને યુરોપ એમ ત્રણ ખંડોની મધ્યમાં આવેલો છે. સત્પંથ પહેલાં તમામ જગતમાં અંધકાર અને અજ્ઞાનતા ફેલેલી હતી. (પ્રસરેલી) પરંતુ તે બધામાં અરબસ્તાની હાલત વધુ અધિક હતી અને તમામ દુન્યાથી વધારે બુરાઇઓ અરબસ્તાનમાં જોવામાં આવતી હતી.

આ વિશાળ દેશની લંબાઈ ૧૫૦૦ માઇલ અને પહોળાઈ ૧૬૦૦ માઈલની હતી અને તેમાં વસ્તા પ્રત્યેક માણસો મૂર્તી પૂજકો હતા અને તેમનું મોટામાં મોટું ધામ ખાનએ કાઅબા હતું. જ્યાં હાલમાં હજ પળવામાં આવે છે. એજ ખાનએ કાઅબામાં હજારોની સંખ્યામાં જંગલી વંશના માણસો અને સ્ત્રીઓ આવી તેમાં મૂકેલી ૩૬૦ મુર્તીઓની પુજા કરતા હતા.

જંગ (લડાઈ) અરબસ્તાનમાં એક મામુલી વાત સમજવામાં આવતી હતી. બલ્કે તલવારતો પ્રત્યેક માણસ અરબનો એક સાધારણ સાધન હતું. એક ખાનદાનની કોઈ બીજા માણસે કવીતામાં તાઅરીફ કરી હોય તો બીજા ખાનદાનવાળો તેની સામો લડવાનું પયગામ કહેવડાવી દેતો અને તે ખાનદાનોમાં સેંકડો વરસો સુધી આ લડાઈઓનો અંત આવતો નહિ.

એક પણ માણસ બાકી રહે ત્યાં સુધી તેના ખુનનો બદલો લેવા આતુર રહેતો.

શરાબખોરી. એક મામુલી બાબત હતી. જનાકારી—તેમને ત્યાં ગુન્હો ગણાતો નહોતો. નાની બાળકીઓ પયદા થવાના સાથે તેને જીવતી ઝમીનમાં દાટી દેવામાં આવતી હતી. બાળકોના નિશાન બનાવી તીરોથી મારતા હતા. ગર્ભવંતી સ્ત્રીઓના પેટ ચીરી નાંખવામાં આવતા હતા જીવતા માણસોને આગમાં બાળવામાં આવતા હતા.

ઉપર જણાવેલા કુકર્મોથી તે દેશમાં વસ્તા લોકોના સામાન્ય જીવનનો અંદાઝો લગાવી શકાય તેમ છે. મુર્તીઓને ખુશ કરવા માટે માણસોનું લોહી વહેવડાવામાં આવતું. પિતાની સ્ત્રી પોતાના છોકરાને વારસામાં મળતી હતી. જુગાર. વ્યાજ, ચોરી અરબસ્તાનના ચારે ખુણે ફેલેલા હતા નીતી વિવેક. બિલકુલ નાશ પામ્યા હતા, આવી જાતના મહાન. ગુનાહિત કૃત્યો કરવામાં જરાક પણ વિચાર આવતો નહોતો. કે, આ દુન્યાને જેણે પયદા કરી છે. તે આપણી પાસે આવા નઠારા કામોનો હિસાબ માગશે કે નહિ ? કારણ કે, તેઓ એમ સમજતા હતા આ તમામ સૃષ્ટિને પેદા કરવા વાલા તેમના ખુદા (નઆઉઝો બિલ્લા) જે ખાનએ કાસબામાં ત્રણસો અને સાઠ, ૩૬૦ બૂતો જે તાંબા અને પિતલ અને અને અન્ય ધાતુઓના બનાવેલા હતા.

તેમની સામે નિવેદ ધરાવી અગર મનુષ્યનો ભોગ આપવાથી આપણને આ બૂતો પુરેપુરા મોક્ષ ગતીએ પહોંચાડી આપશે. આવી જાતના નિચ વિચારો વિશેષ ફેલેલા હતા.

પયદાઇશ— જ્યાં આગળ હાલ પવિત્ર મક્કા શરીફ આવેલું છે. ત્યાં હજારો વરસ પહેલાં એક વિરાન અને અઘોર જંગલ હતું. તેની ચારે તરફ સુકા પહાડો આવેલા હતા વચમાં ખુલ્લી અને પત્થરાલી જમીન આવેલી હતી. પરંતુ કુદરતે એ નક્કી કરેલું હતું કે. આ ધગ ધગતી રેતીના રણ, અને સુકા પહાડોમાં માનવ જાતીના પવિત્ર ચારિત્રોથી વિખુટા પડેલા જંગલી અને વેહશી લોગોમાં આખી દુન્યાને તેમના તેજથી પ્રકાસીત કરનાર એક સુર્ય નિકળનાર છે. અને તેની પવિત્ર કિરણોથી આખી દુન્યા કયામત સુધી પ્રકાસીત રહેશે.

આજ મક્કા શરીફના વિશાળ જંગલમાં એક વખતે હઝરત ઈબ્રાહિમ પયગમ્બર અ. સલામ પોતાની વ્હાલી પત્ની, બીબી હાજરા અને તેના માસુમ બાળક. હઝરત ઈસ્માઇલને એકલા છોડી તેઓ સાહેબ ચાલી નિકળ્યા હતા, ખુદા તઆલાને મંજુર હશે એમ આ બીબી હાજરા અને હ. ઈસ્માઇલ અહિંયા રહેવા લાગ્યા તેમની પવિત્રતા અને બરકતને લીધે થોડાક સમયમાં આ વસ્તી જ્યાં પાણીનું નામો નિશાન મળતું નહિ, જ્યાં સુકા પહાડો હતા તેવા અઘોર જંગલમાં વસ્તી આબાદ થઈ ગઇ. પાણીના કુદરતી ચશ્મા જારી થઈ ગયા એને એક અનોખી ઢબની બાગ બગીચા સાથે આ વસ્તી આબાદ થઇ ગઈ. જ્યાં આજે દુન્યાના લાખો મનુષ્યો હજ પળવા માટે જાય છે. થોડાકજ ટાઈમ પછી હઝરત ઇબ્રાહિમ અ. સ. પણ ત્યાં પાછા આવી પોતાના બાલ બચ્ચા સાથે રહેવા લાગ્યા. અને લોકોને ખુદા એક છે, અને તેના રસુલ મારફત મોક્ષ ગતીએ પહોંચાય છે. એવી જાતની નસીહતો કરતા રહ્યા. અને ત્યાર બાદ પોતાના પુત્ર હઝરત ઈસ્માઇલ અ. સ.ની મદદથી આ જગ્યાએ એક ઇબાદતખાનું બનાવ્યું (મસ્જીદ) અને પ્રાર્થના કરી કે હે ખુદા ? તું આદેશમાં વસનારને રોટી રિઝકથી આબાદ રાખ અને તેમની હિદાયત માટે એક તારો રસુલ મોકલ એવી દોઆ આ મહાન પયગમ્બર સાહેબે આજથી લગભગ અઢી હજાર વરસ પહેલા હઝરત ઈબ્રાહિમ અ. સ. મે કરી હતી.

આ પછી દુન્યા અંધકારમય ઉડા દરિયામાં ડુબેલી હતી તેમનું રક્ષણ કરવા ૧૨ મી રબીઉલ અવ્વલ તા. ૨૨ એપ્રીલ ઈ. સ. ૫૭૧ ની નુરાની સવારે આ મહાન બુઝુર્ગ પેદા થયા. જેમનું પવિત્ર નામ દાદાએ " મોહંમદ " માતાએ અહમદ રાખ્યું, અને તેમની નસીબદાર દાયાનું નામ " હલીમા " હતું.

આખી દુન્યાના મનુષ્યો કરતાં હઝરત મોહંમદ અ. સ.નું બાળપણ અજબ અને અનોખું હતું. પોતાના કદમ મુબારક આ ફાની દુન્યામાં આવતાં પહેલાંજ પોતાના પિતા હઝરત અબ્દુલ્લા સાહેબે આ ફાની દુન્યાનો ત્યાગ કર્યો હતો.

અરબસ્તાનમાં બાળક પેદા થતાની સાથે જ બાળકને મા,થી અલગ કરી " દાયા " ને સુપુરદ કરવામાં આવતું હતું, અને તે બાળક મોટો થાય પછી મા બાપ તેને લઈ આવતા હતા. હઝરત સરવરે આલમ. મોહમ્મદ મુસ્તુફા સ. અ. વ.નું ખાનદાન (કુટુંબ) ઘણું મોટું હતું.

આમ તો દુન્યવી માલથી ગરીબ હતા પરંતુ બ. ઈજ્ઝત અને આબરૂમાં પ્રત્યેક ખાનદાન વાળાઓથી તેઓ મોખરે હતા તેમની કુદરતી જાહોજલાલીથી આખા અરબસ્તાન ઉપર ધાક બેસાડેલી હતી, એક ટોળું દાઇઓનું અરબસ્તાનના બાળકોને લેવા મક્કામાં આવ્યું ત્યારે માલદાર માણસોના બાળકોને સારી સારી દાઈઓએ લઇ લીધા, અને એક નસીબદાર ગરીબ દાઈ હલીમા એક બાકી રહી ગઈ તેને કોઈ બાળક ન મળતાં નિરાશ બની પાછી જવાનો ઇરાદો કરતી હતી. તેવામાં પોતાના દાદા અબ્દુલ મુત્તલીબ આ દાઈ પાસે આવ્યાને અને જણાવ્યું અય દાઈ શું? તારો ઇરાદો અહિંયાથી કોઇ બાળકને લઇ જવા વિચાર નથી?

આ બાઈએ જવાબ આપતાં જણાવ્યું, અય શેખ, હું એવી કમનસીબ છું કે, સારા ઘરાણાના બચ્ચાઓ હતા તે. બીજાઓએ લઈ ચાલ્યા ગયા. હું એકલી બાકિ છું અને મને કોઈ બાળક મળેલ નથી. આ જવાબ પછી, અબ્દુલ મુત્તલીબ સાહેબે જણાવ્યુ તારો વિચાર હોય તો મારા પવિત્ર બાળક હ. મોહમ્મદને તું લઈજા. અને ખુદા કરશે તો તને (ખુદાપાક) ઘણીજ બરકત આપશે, અને તને ઘણોજ ફાયદો થશે. કારણ કે તે ભવિષ્યમાં તમામ દુન્યાનો તારણહાર બનનાર છે. દાઈ હલીમાએ વિચાર કર્યો પાછા જવું એના કરતાં બચ્ચાને લઈને જવું ખોટું તો નથીજ.

બાઈ હલીમાએ હઝરત મોહંમદને સાથે લઇ, પોતાના વતન પાછી ફરી. વખત જાય છે તેમ હઝરત મોહંમદ સાહેબ. પવિત્ર શાનથી આગળ આવતા જાય છે. અને હલીમાના ખાનદાન વાલાની હાલત પણ ઘણીજ સારી થઈ ગઈ. તેની પાસે બકરીઓ વધારે હતી નહિ તેમાં પણ બરકત થઈ તેની પાસે બકરીઓના ટોળાના ટોળા થઇ ગયા. અને તે હઝરત મોહંમ્મદને બેહદ ચાહવા લાગી, કોઇ દિવસે પોતે એક પીસ્તાન, (આનું સ્તન) સિવાય બીજા સ્તનનું દુધ તેમણે કદી પીધું ન હતું કેમકે દાઈ હલીમાને બીજો એક પુત્ર હતો તે સ્તનના દુધનો હક તે બાળકનો હતો.

અસંખ્ય બાબતો હઝરત મોહંમદ સ. અ. વ. ના પવિત્ર બાળપણુની સાક્ષી આપે છે. જેને લખવા બેસીએ તો બીજી એક આવી મોટી કિતાબ બની શકે છે.

એક વખતે હલીમાના પુત્ર સાથે પોતે જંગલમાં બકરીઓ ચારવા ગયા હતા. ચારે તરફ પહાડ અને લીલોતરી જંગલ હતું. આવા ભયાનક પહાડ ઉપર એક સફેદ લીબાસ પહેરી એક માણુસ હઝરત મોહંમદની પાસે આવ્યો અને તેમને જંગલમાંથી ઉઠાવી જઇ એક બાજુના પહાડ ઉપર ઉઠાવી લઇ ગયો. આ તમાસો તેમની સાથેના દાઈ હલીમાનો પુત્ર સારી રીતે જોઇ રહેલ હતો. હઝરત મોહંમદ અ. ને. તે માણુસે પહાડ ઉપર લઈ જઇ તેમને ત્યાં સુવાડયા અને તેમનું પેટ ચીરી નાખી, તેમાંથી કાંઇ કાળી ચીઝને કાળી નાખી. અને ચીરેલી જગ્યાએ હાથ ફેરવી તેમને સાજા જેવા હતા તેવા કરી ફરી પોતાને જ્યાંથી ઉઠાવી ગયા હતા ત્યાં આવી રાખી ગયા. અને સદર માણુસ અદ્રષ્ય થઇ ગયા. (આ સફેદ અને નુરાની પહેરવેશ પહેરેલ માણુસ જેણે એક ચમત્કારીક કાર્ય કર્યું તે માણુસતો શું? પણ હઝરત જીબ્રઈલ સાહેબજ હતા જેઓ ખુદા તરફથી આવેલ હતા.)

૨

આ બાબતની જાણ સાંજે બકરીઓ ચારવીને ઘેર ગયા, પછી હલીમાના પુત્રે પોતાના માતા પીતાને વિગતવાર હકિકત જણાવી. હલીમા અને તેના પતિ આ હકિકતથી ગભરાઈ ગયા. અને થોડાક ટાઈમ પછી. હઝરત મોહંમદને પોતાના મા-બાપને ત્યાં મૂકી ગયા. હલીમાને હઝરત મોહમ્મદના દાદાએ સારી જાતના ઈનામ અને ઇકરામ આપી ખુશ કરી વિદાય કરી. આ વખતે હઝરત પેગમ્બર સાહેબની વય ફક્ત ચાર વરસની હતી. છ ૬ વરસની વયમાં પોતાની માતા આમેના એ પણ આ દુન્યાને ત્યાગ કરી. અસલ મૃત્યું લોકમાં સિધાર્યાં, અને પોતાની સંભાળનો બોજો માતા અને પિતા સિવાયના આ દુન્યાના મહાન પેગમ્બર સાહેબનો બોજો પોતાના દાદા અબ્દુલ મુત્તલ્લીબ ઉપર આવી પડયો. જેમણે ઘણીજ મહોબ્બતથી હઝરત મોહંમદને સ. અ. ઉછેર્યા. બે વરસ બાદ પોતાના દાદા અબ્દુલ મુત્તલીબ સાહેબ પણ આ દુન્યા છોડી ચાલ્યા ગયા. પોતાની માતાની વફાત બાદ આ દાદાની વફાતનો સદમો પોતાની જાન ઉપર ઘણોજ દર્દનાક હતો. અને આપ સ. અ. વ. ઘણાજ રડતા હતા પરંતુ આખરી વખતે તેમના દાદાએ હઝરત મોહંમદનો હાથ પોતાના કાકા અબુતાલીબના હાથમાં આપીને ગયા હતા અને જણાવ્યું હતું કે હઝરત મોહંમદ સ. અ. ને તમારી અવલાદ માફક સમજજો. અને તેની પરવરીશ કરજો. દાદાસાહેબની વફાત ઘણાજ કારણોસર ગમનાક હતી કે ખાનદાનનો મહાન બુઝુર્ગ શખ્સ ના જવાથી ભારે ખોટ પડી.

કાકાની મહોબ્બત કાકા અબુંતાલીબ સાહેએ પોતાના પિતાના વસીયત પ્રમાણે નિભાવ્યું. અને જેવી મહોબ્બતથી હઝરત મોહમ્મદને પોતાની પાસે શખ્યા તેની મિશાલ ભાગ્યેજ દુન્યામાં મળી શકે તેમ છે. પોતાની અવલાદથી પણ વધું પ્યાર નબી સાહેબને કરતા હતા. ક્યારે પણ પોતાનું મોઢું ચળેલું નહિ. પોતાની છાતી ઉપર રાખતા. અને તેમની પરવરીશમાં કાકાને ઘણીજ મોટી તકલીફો ઉઠાવવી પડી. હઝરત નબી સાહેબનું બાળપણ ઘણાજ વિવેકદાર હતું, બા અદબ, અને સાફ રહેતા હતા. મોટા માણસોનું કહેવું કદી ટાળતા નહિ. લડાઈ ઝગડાથી પોતે ઘણાજ કંટાળતા હતા, પોતાનું બાળપણ ઘણીજ વિવેકા અને સલીકામન્દીથી ગુઝરેલું છે.

બહિરએ રાહિબથી મુલાકાત.

અબુંતાલીબ સાહેબ બની હાશમના મોટા સરદાર હતા, ઘણાજ રોઆબદાર હતા. અને રસુખદાર પણ હતા, વધું કુટુંબ કબીલાવાલા હોવાથી તેમનો જીવન નિર્વાહનો ખર્ચ ઘણોજ હતો, એટલે હઝરત નબી સાહેબ સ. અ. વ. ની ૧૨ વરસની ઉમર થઈ તો પોતાના કાકાએ બકરીઓ ચરાવવાની ખિદમત હઝરત મોહંમદ સ. અ. ને સોંપવામાં આવી. એટલે પોતાને કાંઇ રાહત મળે. અરબસ્તાનમાં મોટા મોટા અમીર માણસોએ પણ બકરીઓ ચરાવી છે.

એક વખતે પોતાના કાકા અબુ તાલીબ સાહેબને વેપાર અર્થે શામ જવાનું થયું. પોતાનું બાળપણ તો હતુંજ. તેમણે જણાવ્યું. હું પણ આપની સાથે "શામ" આવીશ. હઝરતને ઘણું સમજાવવામાં આવ્યું પણ તેમણે પોતાને સાથે લઇ જવા કાકાને આગ્રહ કર્યો, કાકા મહોબ્બતના કારણે હઝરત નબી સાહેબનું દિલ નારાજ ન કરી શકયા, અને શામ જવા પોતાની સાથે લીધા, રસ્તામાં એક જગ્યામાં પોતાને રાતવાસો કરવાનો મોકો આવ્યો, અને

એક મકાનમાં પોતે ત્યાં મુકામ કર્યો. આજ મકાનમાં એક ઘણાજ આલીમ મહાત્મા રહેતા હતા, તેમણે જણાવ્યું અય અબુ તાલીબ આ તમારો ફરઝન્દ આખી દુન્યાના અબિયાઓને સરદાર થશે. અબુ તાલીબે પૂછયું તેમોને આ વાતની જાણ કેમ કરી થઈ, મહાત્માએ જણાવ્યું જયારે તમો સામાવાલા પહાડ ઉપરથી જગ્યા નૌશીબ તરફ આવી રહ્યા હતા તે વખતે મેં મારી ઉઘાડી આંખોથી જોયું કે પહાડના તમામ ઝાડો અને પત્થરો તમારા ફરઝન્દ હઝરત મોહંમમદ સ. અ. ને સીજદો કરી રહ્યા હતા.

આ વાત સાંભળી અબુ તાલીબની આંખોમાં એક ખુશીની ચમક પયદા થઇ ગઈ અને ઘણાજ રાજી થયા.

હઝરતનબી સ. અ. વ. ની જવાની

જવાની અને અરબસ્તાનની જવાની એમ તો માણુસની જવાની એક મસ્તી અને મદહોશીનો ઝમાનો હોય છે. પોતાની આગળ પાછળ કાંઇ જણાતું નથી, અને અરબમાંતો તાજુબની વાત તો એ છે કે જ્યાં આગળ જે મુલ્કમાં કાયદો કાનુન નથી. કોઇપણ જાતની રોકટોક નથી. પ્રત્યેક જાતના અયબને હુન્નર સમજવામાં આવે છે. દરેક જાતના ગુનાહો રીવાજમાં છે. જ્યાં આગળ વ્યભિચાર કરવું ગુન્હો નથી. દારૂ પીવું રિવાજ છે. લડાઇઓ લડવી એક હુન્નર ગણવામાં આવે. ઈશ્ક અને આશીંકી જયાંની મશહુર વાત છે. જ્યાં જુઓ ત્યાં વેશ્યાઓના જલસા છે અને તેમાં કિંમતી દારૂની મહફીલો ઉડતી હતી. પોતે જવાન તો હતાજ ઘણાજ ખુબસુરત હતા જ્યાં પોતે નીકળતા હતા, ત્યાં પોતાની ઉપર હઝારો નઝરો પડતી હતી દોસ્તો અને મળવાવાળા ઉપર જણાવેલા કુકર્મોમાં પોતાને દાખલ થવા સમજાવતા હતા પણ હઝરત નબી સાહેબે કદિપણ તે તરફ ધ્યાન આપ્યું નહિ અને પુરી પરહેજગારી અને પાકિઝગીથી આઝમાનો વિતાવ્યો, આવી જાતની બુરાઇઓમાં પડયા સિવાય તેમણે નેકિ કરવાની તરફ ધ્યાન લગાવ્યું અને એક સારા માણુસે જે કામ કરવું જોઈએ તે કરવું શરૂ કર્યું.

એક તરફ હઝરત નબી સાહેબે વેપારમાં વધારો કર્યો. અને બીજી તરફ તમામ પોતાની કોમ અને દુન્યાને મુકતીના રસ્તે દોરવું શરૂ કર્યું, દરેક ઝરૂરત વાલાને અને ગરીબોની મદદ માટે પોતે દરેક વખતે હાજર રહેતા હતા, ઘણીજ નરમીથી અને મહોબ્બતથી વાત કરતા હતા, મોટાઓનો અદબ કરતા હતા પોતાની ખુબસુરતીનો ઉલ્લેખ કોઇ કરી શકતો નથી.

આ તમામ ખુબીયો એકજ વખતમાં અને એક શખ્સમાં પેદા થવી ઘણીજ મુશ્કેલ વાત છે. અરબો ઘણાજ જાહીલ (અજ્ઞાન) હતા, પરંતુ ઘણાજ ચાલાક પણ હતા. તેમણે હઝરત નબી અ. સ.ને પોતાના નેતા તરીકે સ્વીકારી અને પોતાની કૌમ તરફથી એમને અલ અમીનનો ઈલ્કાબ આપ્યો.

ખુદા તઆલાએ હઝરત મોહંમદ મુસ્તુફા સ. અ. વ. પાસે ધુન્યામાં ઘણાજ કામો લેવાના છે, અને દુન્યા અંધકારમય દરિયામાં ડુબેલી છે. તેને તારવાનું કામ પોતાની પાસે કરાવવાનું છે એટલે એક અગત્યના કામ તરફ તેમનું ધ્યાન ખેચવામાં આવ્યું. તેમણે જોયું કે,

અરબસ્તાનમાં ઘણુાજ નિચ રિવાજો અમલમાં છે. જ્યાં અમન અને શાંન્તીનો નામો નિશાન નથી, દરેક વખતે કત્લો ગારતનો બાઝાર ગરમ રહે છે. ત્યાં શાન્તી સ્થાપવાની ખાસ જરૂરત છે. તે કામ આપે ઉપાડી લીધું. અને મક્કા શરીફમાં આવી કટોકટીના ટાઈમમાં એક "શાન્તી ચાહક" કમેટી બનાવી જેમાં તમામ કાયદા કાનુનો શાન્તીના હતા. અને તે કમેટીમાં દરેક કોમના માણસોએ ભાગ લીધો, અને એક લોકશાહી બનાવી એક અરબસ્તાન જેવા અજ્ઞાની દેશમાં શાન્તી ફેલાવી.

હઝરત નબી સ. અ.ની જીન્દગીમાં કામો ઉપરથી આપણે પુરેપુરો અંદાઝો લગાવી શકાય તેમ છે કે, તેઓ શરૂઆતથી પોતાની જીન્દગીનો પુરો ટાઇમ દુન્યાને અસલ ખુદા તરફ લઇ જવામાં કેટલા મશગુલ રહે છે.

માણુસ પોતાના રોજગારથી જ્યારે બેફિકર નથી હોતો ત્યાં સુધી પોતાની કુવ્વતે બાજુ પર તે જરા પણુ ભરોસો શખી શકતો નથી, અરબસ્તાનમાં મોટામાં મોટો ઇજ્જતદાર માણુસ ફક્ત વેપારીજ સમજવામાં આવતો હતો, અને તે કરવામાં ઘણુાજ પૈસાની જરૂરત રહે છે. હજરત નબી સ. સાહેબે વેપારી એજન્સી બનાવી તેમાં તમામ વેપારીઓ કરતાં જુજ થોડા નફાથી માલ મળશે તેવી જાહેરાત આપી વેપાર શરૂ કર્યો અને તે વેપારી પેઢી ઘણીજ ચાલવા લાગી. તેમાં થતો નફાનો અર્ધો ભાગ ગરીબ ગુરબા અને દેશના હાજતમન્દોને આપવાનું કામ શરૂ કર્યું. થોડાકજ ટાઇમમાં પોતાનો વેપાર વધારી દીધો, અને ગરીબોને વધારે ફાયદો પહોંચાડવા લાગ્યા.

"લગ્ન અને વેપાર"

હઝરત બીબી ખદીજ્તુલ કુબરા, તે ઝમાનાની અરબસ્તાનની મોટામાં મોટી દોલતમન્દ. વેપારી પેઢીઓની માલીક હતી, અને તેનો વેપાર તમામ અરબસ્તાન અને મક્કાના વેપારીઓની સરખામણીમાં હતો, પોતે વિધવા હતી, પરંતુ સાથે સાથે પોતાના હુસ્નો, જમાલ અને સીરતો, અખ્લાક. (વિવેક, અદબ) માં અક્કલ દાનાઇ અને દોલતમન્દીમાં તે અજોડ હતી.

લગ્નના ઘણુાજ કહેણુ આવ્યા પરંતુ કોઈનું કહેણુ આપે સ્વીકાર્યું નહિ. તે વખતે બીબી ખદીજતુલ કુબરાની ઉમર ચાલીસ વરસની હતી પરંતુ બે ફિકરી અને દોલત મન્દીએ તેમની તન્દુરસ્તીએ પુરો પુરો સાથ આપેલ હતો.

આ તરફ હઝરત નબી સાહેબની તાઅરીફ સાંભળી એમણે જણાવ્યું તમે મારા માલનું વેચાણ કરો અને બીજાઓ કરતાં હું તમોને ડબલ નફો આપીશ આ વાત સાંભળી અબું તાલીબ સાહેબ પણુ ઘણુાજ ખુશી થયા અને આ વાત નબી સાહેબે મંજુર કરી લીધી. અને તેઓ મુક્ત વેપાર કરવા લાગ્યા, અને નફો ઘણોજ થયો એમ તો ખદીજતુલ કુબરા, હોંશિઆર અને અક્કલ મન્દ તો હતીજ, અને વેપારી હતા.

એક વખતે પરદેશના વેપારમાં બીબી "ખદીજતુલ કુબરા" નો જુનો નોકર જે પોતાની સાથે હતો. તેણે હઝરત નબી સાહેબ સ. અ. સ. નું ચમત્કારીક કાર્યો (મોજીઝા)નું

ઘણી જ ખુબીથી વર્ણન કર્યું, જે સાંભળી બીબી ખદીજતુલ કુબરા હયરાન થઈ ગયા, અને તેમની ઉપર આકર્ષાઈ હઝરત મોહંમ્મદ સ. અ. વ. સાથે પોતાના લગ્નનું કહેણ મોકલ્યું. હઝરત બીબી ખદીજતુલ કુબરા, અને હઝરત મોહંમ્મદ. સ. અ. વ. ની વચ્ચે ઉમરનો ઘણોજ તફાવત હતો. પરંતુ તે "મલ્કાએ તેજરત" (વેપારની રાણી), અને પાકબાઝ હતી. એક શરીફ ખાતુન હતી, કે જેની સાથે લગ્ન કરવા મોટા મોટા વેપારીઓ અને ઉમરાવો આશા રાખતા હતા. આ પયગામ પોતે કબૂલ કરી લીધું અને હઝરત નબી સ. અ. વ. ની શાદી (લગ્ન) બીબી ખદીજતુલ કુબરા મોઅમેનીન સાથે થઈ ગઈ, અને બીબી ખદીજતુલ કુબરા ઉમ્મુલ મોઅમેજાન બની ગઇ (મોઅમેનીનની મા) બધાથી કમાલ હકિકત તો એ છે કે હઝરત નબી સાહેબ. સ. અ. વ. જોત જોતામાં થોડીકજ મિનીટોમાં અરબસ્તાનના મોટામાં મોટા દોલતમન્દ વેપારી બની ગયા, અને પોતાના કાકા અબું તાલીબ સાહેબ ઘણાજ ખુશી થયા. ત્યારબાદ પંદર વરસનો ઝમાનો એવો ગુઝર્યો કે, તેમના મુકાબલામાં મક્કામાં પોતાના મુકાબલામાં કોઇ માણસ દોલતમન્દ ન હોતો, પોતાનો વેપારને ઉચામાં ઉચ્ચે દરજ્જે લાવી મુકિ દિધો. અને પોતાની લાયકાતથી લાખો રૂપીઆ કમાવી લીધા અને ફેઝ (ફાયદો) અને સખાવતના દરિયા બની ગયા.

"દરબારે ખુદાવન્દીથી અતા થયેલી નબુવત"

ચાલીસમા વરસમાં કદમ મુકતાજ હઝરત નબી સ. અ. વ. ની ઝીંદગીમાં એક મહાન ઇન્કલાબની મોજ પયદા થઈ ગઇ, દુન્યાના કામોમાં દિલ ઓછું થવા લાગ્યું. પોતાને ભુલી જવા લાગ્યા, તન્હાઇમાં રેહવા લાગ્યા, દિલમાં એક અનોખી ઝલક પયદા થઈ; કેટલાક વખત પોતાના મકાનના એક ખોણામાં ગુમ સુમ બેસી રહેતા, એટલાથીજ સંતોષ નહિ થતાં અરબસ્તાનનો મશહુર પહાડ કોહે ફારાનની ચોટી ઉપર જઈ એકાંત બેસી આંખો બંધ કરી બેસી રેહતા. જેને અમો મુરાકબા મુશાહેદા કેહવામાં આવે છે. એક રોજ એકાએક આ અંધારમય પહાડની ગુફામાં રોશની ફેલી ગઈ. અને જબરદસ્ત અવાજ સંભળાયો તે જોતા માલમ પડયું કે આકાશમાંથી એક નુરાની શખ્સ (જીબરઈલ અમીન) નિચે આવ્યા. અને હઝરત નબી સાહેબને પોતાના ગલે લગાડી જણાવ્યું. અય મોહેમદ. સ. અ. વ. તમો અલ્લાહના રસુલ છો. અને સુરતે "ઈકરાઅ" કુરઆન પાકની એક આયત નાઝીલ કરી, આજ દિવસે હુઝુરની વય ૪૦ વરસની હતી, રવિવાર હતો. ૨૨ મી ફેબ્રુઆરી ઈ. સ. ૬૧૦ ની રબિઉલ અવ્વલની નવમી તારીખ હતી. અને આજ દિવસે આકાશવાણી, (કુરઆન શરીફ) હઝરત નબી સાહેબ. સ. અ. વ. ઉપર અલ્લાહ પાકે ઉતારવાનું શરૂ કર્યું.

હઝરત જીબરઇલ અમીન. અ. સ. આકાશ ઉપરથી નાઝીલ થઇ હઝરત નબી સાહેબ. સ. અ. વ. ને વેહદા નિય્યત (એકત્વતાપણું)નો પયગામ (ખુદા એક છે. અને તમો રસુલ

છો) પહોચાડયો તે એક અજબ અને તેમના માટે એક અનોખી દાસ્તાન હતી. આ કુદરતી બિનાથી. હઝરત મોહંમદ સ. અ. વ. બેહોશ બની ગયા. અને ડરવા લાગ્યા. થોડાક સમય બાદ જ્યારે તેમને હોશ આવ્યો ત્યારે પડતા અખડતા પોતાના ઘેર પાછા આવ્યા. તાવ ચળી ગયેલ હતો. બેચેની હતી, શરીર કાંપવા લાગ્યું. પરસેવાની ધારાઓ વહેવા લાગી, અને પોતાના પવિત્ર બિસ્તરા ઉપર આરામ લેવા સુતા. હઝરત ખદીજાને જણાવ્યું. મને ગરમ કમ્બલ ઓઢાવી આપો કારણુ મને શરદી ઘણી ચળેલી છે, હઝરત ખદીજા ગરમ કમ્બલ ઉપર કમ્બલ નાંખેજ જાય છે. પરંતુ હઝરત નબી સાહેબ. સ. અ. વ. ની શરદી ઓછી થતીજ નથી, અરે ! આ ઠંડી થોડીજ હતી ? આ તો એક કુદરતી કરશ્મો હતો અને તેની અસર હતી, થોડાક સમય પછી જ્યારે તબિયત બરાબર થઈ તો "ગારે હિરા" પહાડ ઉપરની તમામ કેફિયત જણાવી, હઝરત ખદીજ તુલ કુબરાએ જણાવ્યું. અય નબી મોહંમદ સ. અ. વ. તમો જરાક પણુ ગભરાશો નહિ, તમોને કાંઇ પણુ ઈજા થવાની નથી, કારણુ તમો ઘણુાજ રહમદિલ છો. ગરીબો અને મોહતાજાની મદદ કરો છો, દુશ્મનોથી મહોબ્બત કરો છો. ઝાલીમોને હમદર્દી બતાવો છો.

એક આખી મખલુક છે. જે આપથી ફાયદો ઉઠાવી રહી છે. મને તો આ બાબતમાં કુદરતી ભેદ જણાય છે. તમો શાંતી રાખો હું તમોને મારા ભાઈ વરકા બિન નવફિલ પાસે લઈ ચાલીશ. જેમને તમામ આસમાની કિતાબોનું સંપુર્ણું જ્ઞાન છે. અને તે આપણુને બરાબર બતાવી આપશે કે આ હકિકત શું છે.

સદર દિલાસો આપેલા શબ્દોથી આપણે બરાબર અંદાઝો લગાવી શકીએ છીએ કે આ ભયંકર ઝાલીમ ઝમાનામાં હઝરત ખુદીજતુલ કુબરા સ. ની નઝર કેટલી ઉંચા દરજાની પાક જણાઇ આવે છે. ત્યારબાદ પોતાના ભાઈ વરકાબિન નવફિલ પાસે હઝરત મોહંમ્મદ સ. અ. ને લઇ તેમણે બધી હકીકત સાંભળ્યા બાદ જણાવ્યું. અય મોહંમ્મદ સ. અ. વ. હુ તમોને મુબારકબાદ આપુ છું. અને ખુદાપાકે તમોને રસુલ (પયગમ્બર) બનાવ્યા છે. અને પહાઢની ગુફામાં આસમાન ઉપરથી ઉતરનાર વ્યક્તિ માણુસ નહિ પરંતુ હઝરત જીબરઇલ અ. સ. હતા. જે હઝરત મુસા ઉપર આવેલા હતા. અફસોસ છે કે હું ઘણોજ ઘરડો બની ચુકયો છું. નહિ તો હું તમોને મદદ પહોંચાડતો જ્યારે તમારી કોમ અને મુલ્કવાલા માણુસો તમોને તકલીફો આપશે. કારણુ તમો કુદરતે જણાવેલ ધર્મ પ્રચાર કરનારા છો ત્યારબાદ પોતાના ઘેર પાછા ફર્યા. અને વખતો વખત પોતાની મસ્તાની હાલતથી ફરી પહાડમાં ચાલી નીકળતા. થોડા થોડા સમય બાદ હઝરત નબી સાહેબ ઉપર વહિ નાઝીલ થવા લાગી.

" દાઅવતે હક્ક "

હઝરત મોહંમદ સ. અ. ને સત્પંથ પ્રચારંનો હુકમ મળતાંજ ધર્મ પ્રચાર શરૂ કરી દીધો. વેપાર ધંધો ખલાશ થઇ ચુકેલ હતો, હઝરત બીબી ખદીજાની દોલત બધી ગરીબ ગુરબાઓને લુંટાવી દીધી હતી.

ધર્મ પ્રચારમા કલમો પઢવામાં પહેલા હઝરત બીબી ખદીજા હતાં ત્યાર બાદ હઝરત અલી કરમલ્લાહો વજહું સાહેબ હતા ત્યાર બાદ આપના ઘણા સાથીઓએ કલમો પઢી દિને હક્કથી મુશરરફ બની ચુકયા હતા. બરાબર ત્રણ વરસ ધર્મ પ્રચાર કરવામાં નિકળી ગયા પોતે ખાનએ કાઅબામાં જવા લાગ્યા, અને ત્યાં તવહીદે ઇલાહી (ખુદા એક છે.) નો અવાજ બુલંદ કરવા લાગ્યા. કાફરોની સામે ખાનએ કાઅબાનું આ મહાન અપમાન હતું, અને ચારે તરફથી દુશ્મન લોગો પોતાની ઉપર તુટી પડયા, પોતાને બચાવવા અબી હાલાએ મદદ કરી. તેમને પણ દુશ્મન લોકોએ શહીદ કરી નાંખ્યા દિને હક્ક અને નબી સાહેબ ઉપર કુરબાન થનાર આ પહેલા પુરૂષ હતા, અને અમર થઇ ગયા.

ત્યાર બાદ તો અરબસ્તાનમાં એક શોર મચી ગયો આપ દરેક મજલીશમાં જતા મેળામાં બઝારોમાં ગલીકુંચામાં, ઘરોમાં જ્યાં બે ચાર માણસો જણાતાં ત્યાં વિહદાનીય્યતનો સંદેશ પહોંચાડતાં, અને પુત્રીવધ, જનાકરી, કત્લ, ખુનરેઝી, થી માણસોને રોકતા હતા. કુરેશીઓ આ બાબતથી ઘણાજ નારાજ થયા તેમણે એમને સમજાવ્યા, ડરાવ્યા અને તેમના સાથીદારોને સજાઓ પણ કરી. પણ હકક પરસ્ત માણસો હિંમત નહિ હારતાં કાફરોનો મહાન આગેવાન. અતબાને હઝરત નબી સાહેબ. સ. અ. વ. ની સેવામાં મોકલ્યો. તેણે હઝરત મોહંમદ સ. અ. વ. ને જણાવ્યું અય, ભત્રીજા મોહંમદ હું અરબસ્તાનના બધાજ માણસો તરફથી આગેવાન બની આવ્યો છું. અને તું અગર ઝરો જવાહરનો આરઝુમન્દ છે. તો અમો બધા દોલતમન્દ છીએ. હમણાજ તારા કદમોમાં ઝરો જવાહરનો ઢગલો લગાવી દઈએ. અગર તને ઈજ્જત અને આબરૂંની ખ્વાહીશ છે તો અમો બધા તને સરદાર માની લેવા તૈયાર છીએ, અગર તને સલ્તન હકુમતની આરઝું હોય તો તારા માટે અરબનો તાજ હાઝર છે. અને ખુબસુરત અપ્સરાઓનો તલબગાર હોય તો અમો હસીંન ખુબસુરત સુંદરીઓ તારા લગ્નમાં આપવા તૈયાર છીએ. અને પછી તારા મગજનીજ બિમારી હોય તો અમો સર્વે તારો બિમારીનો ઇલાજ કરાવવા તૈયાર છીએ. પરંતુ આ તારા કામને તું છોડી દે અને અમારી પવિત્ર મુર્તીઓને તું બુરૂં ભલું ના કહે? દુનીયાની મોટામાં મોટી નેઅમતો તો ઉપર જણાવેલ હોઇ શકે છે. તેનાથી વધું પડતી ચીઝોની આશાઓ કોઈ ભાગ્યેજ કરી શકે છે. તેનાથી હઝરત નબી સા. અ. સ. ની પવિત્રતા જણાઈ આવે છે. અને સાધારણ માણસ પણ તેમની પવિત્ર ઝીંદગીનો અંદાઝો લગાવી શકે છે. ઉપર જણાવેલી દુન્યાની મહાન લાલચો અને નેઅમતોને ઠોકર મારી તેના જવાબમાં હઝરત નબી સ. અ. વ. મે અતબાને જણાવ્યું તે કુરઆન શરીફની આયતો " હામ મીમ "ની હતી. આપે એ આયતો એવી રીતે કહી કે

અતબાનું દિલ્લ પાણી પાણી થઇ ગયું. ડરી ગયો, અને તેજ હાલતમાંજ તે પોતાના ટોળાના કુરેશીઓ પાસે આવ્યો અને તેમને જણાવ્યું.

હે કુરેશીઓ ? હઝરત મોહંમદ પાસે જે કલામ છે તે ખુદાના સમ, તે ના કવિતાઓ છે. ના તે જાદુગર છે અને તે જાદું નથી. પરંતુ કંઇ અનોખીજ વસ્તુ છે તમો તેનો માર્ગ ન રોકો. જો તે અરબસ્તાન ઉપર ફાવી જશે તો તેમાં તમારો લાભ છે. તેમાં તમારી ઇજ્જત છે. નહિ તો અરબસ્તાન બધુંજ ફના થઇ જશે.

કુરેશીઓના સરદાર અતબાની નિષ્ફળતાના લીધે ઘણાજ લાચાર બની ગયા, અને સર્વે વિચાંર કરી હઝરત નબી સ. અ. ને કત્લ કરી નાખવાનું વિચાર કરી અબી તાલીબ પાસે આવ્યા, આ બધા હઝરત મોહંમદ સ. અ. ના વિરોધીઓના ટોળાને જોઇ અબી તાલીબ ગભરાઇ ઉઠયા અને નારાજ થવા લાગ્યા, અને જણાવ્યું અય વ્હાલા ભત્રીજા ! તું મારા ઉપર આટલો બોજો ન નાંખ કે હું તેને ઉઠાવી શકતો નથી. અને અસંખ્ય દુશ્મનોમાંથી તમને બચાવવું મને ભારે પડે છે. પોતાના કાકાને લાચાર બની ગએલા જોઇ નબી સાહેબના આંખમાં આંસુ ભરાઈ આવ્યા અને કહ્યું—

હે કાકા ? જો આ લોકો મારા એક હાથમાં સુર્ય અને બીજા હાથમાં ચાંદ લાવીને મુકે તો પણ ખુદાના સમ હું મારી ફરજ અદા કરવામાં ચુકીશ નહિ, ખુદા આકામને ઝરૂર પુરૂ કરશે ?

બની હાશમના ઘણા માણસો દિનથી મુશરરફ બની ચુકયા હતા, તેના લીધે કાફરોએ વિચાર કર્યો કે હવે ખાનદાને નબુવ્વતને કેદ કરવામાં આવે તો શારૂં, અને જ્યાં સુધી હઝરત મોહંમદ સ. અ. ને કત્લ કરવા માટે સોંપી ન દે ત્યાં સુધી તેમને અનાજ પાણી વિગેરે બંધ કરી દેવું. આ ફેંસલો પુરા કોમનો હતો, અને તેમને કેદ કરી દીધા, પુરા ત્રણ વરસ કેદખાનામાં રાખવામાં આવ્યા. દુન્યામાં આવી ઝાલીમાના કેદ ભાગ્યેજ જોવામાં આવી હશે. જ્યાં કેદીઓને ખાવા પીવાનું બંધ કરી દેવામાં આવેલ હતું, પરંતુ પોતાના સાથીઓ છાના માના અનાજ પાણી કેદખાનામાં મોકલતા હતા, આ ત્રણ વરસના ગાળામાં હઝરત નબી સાહેબ અને તેમના ખાનદાન ને જે તકલીફ આપવામાં આવી છે. તે માણસોના દિલને પાણી બનાવી નાંખે તેવી છે. આ પછી કાફરોમાંજ પોતાને માનનારા નિકળ્યા અને કેદખાના-માંથી પોતાને છોડાવ્યા. કેદખાનામાંથો છુટવાને વધું વખત થયો નહોતો કે હઝરત અબી તાલીબ અને બીબી ખદીજતુલ કુબરા આ ફાની દુન્યા છોડી ગયા.

આવી પવિત્ર મહોબ્બત રાખનાર કાકા અને પત્નિઓ દુન્યામાં ઘણીજ ઓછી જોવામાં આવે છે કે, જેણે પોતાની રાહત અને માલ દૌલત બધુંજ હઝરત મોહંમ્મદ સ. અ. વ.ની ઉપર સર્વસ્વ અર્પણ કરી દીધુ.

સ = સલ્લાહ
અ = અલેહ
વ = વસલ્લમ

તબલીગે હક્ક કરવામાં હઝરત નબી સાહેબ. સ. અ. વ. ઉપર થએલા જુલ્મો ?

એક તરફ દુન્યાના લોકો કુફ્રો શીર્કના ઉંડા દર્યામાં ડુબતા હતા, તેમને પયગામે વેહદા નિષ્યતનો સંદેશ પહોંચાડી ખરા માબુદ (ખુદા) તરફ વાળી ખરી મોક્ષગતીનો સાચો માર્ગ (સત્પંથ) બતાવવામાં મશરૂફ હતા, અને બીજી તરફ અરબસ્તાનનો પ્રત્યેક મુર્તી પુજક પોતાનો દુશ્મન બની ચુકયો હતો. હવે તો આ હાલત હતી કે, હઝરત નબી સા. અ. વ ને પોતાના ઘરેથી બાહર નિકળવું ભારે મુશ્કેલ હતું. લોકો મારી નાખવા આમાદા હતા, નમાઝમાં સીજદામાં જતા ત્યારે લોકો પોતાની પવિત્ર ગરદન મુબારક ઉપર વજનદાર પત્થર મુકી હયરાન કરતા હતા, પોતાના ચાલવાના રસ્તા ઉપર કાંટાઓ પાથરી દેતા હતા, રસ્તામાં ચાલતા ચાલતા લોકો ધકકા મારતા હતા. ગાળોનો વરસાદ વરસાવતા હતા, અબુ લહબ જેવા મહાન કાફર પોતાની પાછળ ધુળ નાખેજ જતો, અને રસ્તામાં કોઈ મળે તેને જણાવતો આનું કહેવાનું કોળ સાંભળશો નહિ. આ દિવાંનો છે, પરંતુ આવી ભયંકર મુસીબતોનો સામનો કરી ખુદાનો સુકર અદા કરી પોતાનું પવિત્ર કાર્ય કરેજ જતા હતા હવે તો કોઇ રસ્તો બાકી ન હતો જ્યાં થઈ આપ આરામથી ચાલી શકે પ્રત્યેક પ્રત્યેક કદમ ઉપર દુશ્મનો ઉભા હતા. જીવવું પણ ભારે થઈ પડયું હતું.

મકકામાં આપના માટે હવે રહેવું ઘણુ જ મુશ્કેલ હતુ, તો આપે મકકાથી તાઇફ જતા રહેવું પસંદ કર્યું, જે અરબસ્તાનમાં મકકાથી બીજા નંબરનો દોલતમન્દ શહેર હતો, તાઇફના લોકોએ મકકા વાળા કરતાં પણ વધારે સખ્તીથી કામ લીધું.

હઝરત નબી સાહેબ સ. અ. વ. ના સાથીઓને મારવા લાગ્યા. તપેલી રેતીમાં નગ્ન કરી દાટી દેતા હતા, લોઢું તપાવી શરીરે ડામ આપતા હતા. હાથપગ બાંધી લાકડીઓથી માર મારતા હતા. ગળામાં રસ્સીઓ બાંધી પત્થરો ઉપર ઘસીટતા હતા, ઊંટના કાચા ચામડામાં બાંધી તડકામાં નાંખી દેતા હતા, મોંઢામાં લગામો નાખી પશુઓ માફક ચાબુકો મારતા હતા, કેટલાક માણસોના ટોળાએ હઝરત મોહંમદ સ. અ. ને પત્થરો માર્યા જેથી તેઓ લોહીલુહાણ હાલતમાં તેઓ પટકાઈ ગયા. ઘણી મુશ્કેલીથી એક બગીચા પાસે પહોંચ્યા. બગીચાના માલીકો તેમને અંગુસો રસ વિગેરે આપ્યું. તેમણે આશીશ આપી અને સર્વે નખ્લા તરફ રવાના થયા. નખ્લામાં પણ આરામ નહિ મળ્યું.

ખુદાતાલાએ અહિં એક મોમીન ને હઝરત નબી સાહેબને મેળવી આપ્યો જે તેમને અને તેમના સાથીઓને લઇ મક્કામાં હિંમતથી લઇ ગયો, ખાનએ કાઅબામાં ઉભા રહી આવાજ કર્યો કે હઝરત નબી સાંહેબ મારી સાથે છે. અને દુશ્મનો તેમનેઃ નામ પણ હવે લઈ શકતા નથી.

હવે મક્કાના અરબ કબીલાઓથી ના ઉમ્મેદ તો થઇજ ચુકેલ હતા ફક્ત એકજ સુરત બાકી હતી કે તે હજ પાળવા આવનાર માણસોને તબલીગ કરતા રહે. પહેલી વખતે ૬ અને બીજી વખતે ૭૨ માણસો કલમાથી મુશરફ થયા, હવે મુશઅબ બિન અમીર ને તેમેની

સાથે મોકલી તબલીગનો હુકમ આપ્યો તેમણે તબલીગનું કામ શરૂ કર્યું અને અરબસ્તાનમાં ત્યારબાદ હઝારો લાખો માણસોએ ઈસ્લામ ધર્મ (સત્પંથ) સ્વીકારી મોમીન બનવા લાગ્યા, અને દરેક મકાનના દિવાલોમાંથી ઈમાનની રોશની પ્રગટવા લાગી.

સરકારે દોઆલમ (હઝરત મોહંમદ સ. અ. વ.) ને શહીદ કરવાનો ઇરાદો.

અરબસ્તાનના મૂર્તીપુજક કુરેશીઓને આ બાબતની પુરેપુરી ખબર થઈ ગઈ કે હવે કલમો પઢનાર મોમીનોમાં આપણા ઝુલ્મો સહન કરવાની તાકત બાકી નથી, જેમ જેમ તેમની ઉપર વધુ સખ્તી કરવામાં આવે છે. તેમ તેમ તે લોકો ઉપર કુદરતી મહેરબાની થતી હોય તેમ જણાય છે. મોકો મળે આ લોકો આપણે કરેલા ઝુલ્મનો બદલો ઝરૂર લેશે એવી જાતનો ભય કુરેશીઓમાં પેદા થવા લાગ્યો, અને આપણા કાઅબાના બુતોને (મુર્તીઓ) પણ તે તોડી નાંખશે પરંતુ હઝરત મોહંમદ સ. અ. વ. ને કત્લ કરી નાખવામાં આવે તો આ કામ પુરૂં થઈ જશે. પ્રત્યેક કબીલાના માણસો ભેગા મળી સલાહ કરી હઝરત મોહંમદ સ. અ. વ. ને શહીદ કરી નાંખવા મુકમ્મલ ઈરાદો કરી લીધો, તેમને શહીદ કરી નાખશું તો બનું હાશમના લોકો આપણાથી બદલો લઇ શકવાના નથી, આ તરફ કુરશીઓએ હઝરતને કત્લ કરી નાખવાનો પાકો ઈરાદો કરી લીધો, બીજી તરફ અલ્લાહ જલ્લે શાનહુએ હઝરત નબીએ કરીમ સ. અ. વ. ને બચાવવા માટે મદિના તરફ હિજરત કરી જવા હુકમ કર્યો. તેજ રાત્રે અડધી રાત ગએલ હશે કે હઝરત નબી સ. અ. વ. ને પોતાના પવિત્ર બિસ્તરા ઉપર પોતાના અઝિઝ મેહબુબ હઝરતઅલી કરમલ્લાહો વજ્હું ને સુવાડી હઝરત અબુબકર સિદ્દીક રદે સાથે મદિના તરફ કુચ કરવા માંડી. પાછળ દુશ્મન લોકોએ પકડવા દોડયા પણ હઝરત નબી સાહેબ મદીના મુનવ્વરા સહી સલામત પહોંચી ગયા.

મદની ઝીંદગી.

મદિના મુનવ્વરામાં હઝરત નબીએ કરીમ. સ. અ. વ.ને ભવ્ય માન આપવામાં આવ્યું. દરેક મકાનમાં ખુશીઓ થવા લાગી. કેટલાક મોમીન પહેલાથીજ મદિના શરીફમાં પહોંચી ગયા હતા. અને કેટલાક માણસોમાં કેટલાક મોટા વેપારી અને ઇજ્જતદાર કુટુંમ્બો હતા, જેઓ હઝરત મોહંમદ સ. અ. વ સાથે શુરૂથી રંજ અને રાહતમાં પોતાનો સાથી તરિકે સાથ આપતા આવ્યા હતા. નબુંવતના તે સાચા આશિક હતા, થોડાક સમય બાદ આ હિજરતી માણસોએ બેકાર પડી રહેવું ઠીક નહિ સમજી તેમણે નાના મોટા વેપાર શરૂ કરી દીધા. અને થોડું ઘણું કમાવા લાગ્યા. મદિનાના રહેવાશીઓએ પણ આવેલ હીજરતીઓની મદદ કરી. તેમને પૈસાથી મદદ કરી. રહેવા માટે ઘરોનો બંદોબસ્ત કરી આપ્યો. વધુ પડતી આવક નબી સાહેબને આપી સીલક કરતા જેમાથી ગરીબ ગરબા મીસ્કીન મોહતાજોને હઝરત

નબી સાહેબ સ. અ. વ. હાજતની ચીજો લાવી આપતા. થોડાક સમયમાં મુસલમાનોની હાલત ઘણીજ સુધરી ગઇ, અને પોતાના પગ ઉપર ઉભા રહેવા લાગ્યા અને એક જબરદસ્ત કોમ બની ગઇ.

હઝરત નબીએ કરીમ સલ્લલાહો અલયહે વસલ્લમ. ખાતેમુન્નબીય્યીન હતા. તેમના બાદ દુન્યામાં કયામત સુધી હવે કોઇ પેગમ્બર રસુલ (નબી) અલ્લાહ પાક પેદા કરનાર નથી, ચાલીસ વરસની પુખ્ત વયની ઉમર થતાની સાથેજ ખુદા તઆલાએ મુકદદસ નબુવ્વતથી સરફરાજ્યા, અને અઝીમુશ્શાન નેઅમત અલ્લાહપાક તરફથી અતા થઈ.

અરબસ્તાનની હાલત આ જમાનામાં પાશવી અત્યાચારોના કુકર્મોથી ભરપુર હતી, હિજાજના મુલ્કમાં રાજાશાહી. સેંકડો વરસો થયા નાબુદ થઇ ચુકી હતી. હકુમત કે હાકીમ રાજાના નામથી તેઓ બિલકુલ બેખબર હતા. દરેક કબીલો પોતપોતાનો રાજા બની ગયેલ હતો, પોતાને કત્લ કરી નાંખવાની અસંખ્ય કોશીશો થઇ. ઝરરો ઝરરોં પોતાનો દુશ્મન બની ચુકેલ હતો. ઘર અને વતન છોડવું પડયું, અસંખ્ય કૌમો અને મુલ્કવાળા પોતાની ઉપર હુમલા આવર થયા, પરંતુ પોતાના સબ્રથી ખુદાતઆલાના હુકમ ઉપર શાકિર રહી. શાન્તીથી સાચા ઇસ્લામની તબલીગ કરતાજ રહ્યા, અને છેવટે કુદરતે એમને કામયાબ બનાવ્યા.

હઝરત નબી સાહેબ ને કેટલાક જુદા જુદા કબીલાઓથી યહુદીના કેટલા અરબના કબીલાઓથી અને કુરેશીઓની જુદી જુદી જાતની કુવ્વતોનો સામનો કરવો પડયો, પરંતુ છેવટે અલ્લાહ તઆલાના સાચા કુરઆન શરીફ પવિત્ર તાઅલીમ (સત્પંથ) આપવામાં બરાબર કામયાબ થયા.

પોતાની હયાતીમાંજ એક હાકિમ તરીકેની ઇજ્જત હાસીલ થઇજ ચુકી હતી, અને અરબસ્તાનની તમામ તાકતોએ પોતાના સામે માથાં નીચે કરી લીધા હતા, દુન્યાની બધી બુરાઇઓ ત્યાં નાબુદ થઈ ચુકી હતી. જે પ્રમાણે દશાંશ અને વીશાંશ હઝરતે જણાવ્યા પ્રમાણે મુકરર કરેલી જગ્યા ઉપર વખતો વખત પહોંચી જતી હતી, આજ પહેલી વખતે કુરઆની કાયદા કાનુન પ્રમાણે એક મોટી હકુમત બની ગઇ, દરેક જગ્યાએ અલ્લાહના પરહેજગાર બન્દાઓને ઓફીસર બનાવી મુકરર કરી દીધા, તેમને રીયાસતના કાયદા કાનુને સમજાવી આપ્યા, જે ટાઈમે હજુર સરવરે કાએનાત મોહંમદ મુસ્તુફા સ. અ. વ. ની આંખ બંધ થઇ તે વખતે અરબસ્તાન શામ યમન કોયત અને બહેરેન વગેરે મુલ્કોમાં પોતાની હકુમત થઇ ચુકેલી હતી. જ્યાં પુરેપુરો અમન અને અમાન હતી. દરેક જાતના લોકો આ મુલ્કમાં પુરેપુરી શાન્તીથી પોતાની ઝીંદગી ગુઝારતા હતા.

દુન્યા એ ફાનીનો ત્યાગ,

જગતના માનવીઓ જ્યારે પુરેપુરા અસત્યના અંધકારમય દરિઆમાં ડુબી જાય છે. ત્યારે તેમને તારવા ખુદાતઆલા તરફથી તેનો એક હબીબ બન્દો જેને રસુલ પેગમ્બર કે નબી કહેવામાં આવે છે. તેને સત્યનો પ્રકાશ કરવા મોકલવામાં આવે છે. હઝરત નબીએ કરીમ સ. અ. વ. જ્યારે આ ફાની દુન્યામાં પધાર્યા, ત્યારે દુન્યાના માણસો ગુમરાહીની ઉંડી ખાડીમાં ભટકતા હતા, પરંતુ આ દુન્યાને સત્યનો પયગામ પહોંચાડી તેમને ઇસ્લામ (સત્પંથ) નો સાચો રસ્તો બતાવી હક્ક અને નાહકની ઓળખાણ કરાવી.

આ ફાની દુન્યામાંથી હવે રિસાલતનો પ્રકાશીત આફતાબ (સુરજ) અસ્ત થનાર છે. કારણ કે કુદરતે તેમની પાસેથી જેટલા કામો લેવાના હતા તે બધાજ પૂર્ણ થઈ ચુકયા છે, પછી આ દુન્યાથી એવા મહાન બુઝુર્ગોને કંઇજ જરૂરત હોતી નથી.

હઝરત નબીએ કરીમ સ. અ. વ. ની તબીયત માહે સફરની ૨૮ તારીખે નરમ થઈ. અને બીબી આયસા સિદ્દિકને ત્યાં આપ સાહેબ રહેવા લાગ્યા. આજ બિમારીના દિવસોમાં હઝરત બીબી ફાતેમા ખાતુને જન્નત. (એમના દિકરી) અ. સ. હઝરત નબી અ. સ. સેવામાં હાજર થયા. પોતાના વાલિદ બુઝુર્ગની તબિયત અવસ્થ જણાતાં આપ સાહેબ ઘણાજ નારાજ થયા અને રડી પડયા. હઝરત નબી સાહેબ સ. અ. વ. મે બીબી ફાતેમા ખાતુને જન્નતને જણાવ્યું. હે મારા જીગર, "હે મારા આંખોની રોશની" દરેક વરસે જીબરઈ અમીન મારી સાથે કુરઆન શરીફનો દોર એક વખત પઢતા હતા, પરંતુ આ વરસે તેમણે મારી સાથે કુરઆનનો દોર તેમણે બે વખત પઢયો છે. તે ઉપરથી જણાય છે. કે હવે મારી ઝીંદગીના આખર દિવસો છે,

અને મને જણાય છે કે હું થોડાક દિવસોમાં ખુદાના દરબારમાં જનાર છું. આ બિના સાંભળી હઝરત બીબી ફાતમા ખાતુને જન્નત ઘણાજ નારાજ થયા, ચહેરા મુબારક ઉપર આંસુઓનો વરસાદ વરસવો શરૂ થયો, હઝરત સરવરે આલમના જુદાઇના કારણમાં ઘણાજ રડયા અને હઝરત નબી સાહેબને પણ ઘણાજ રડાવ્યા. ઘણીજ બેકરારી જણાતાં બીબી ફાતમા ખાતુને જન્નતને હઝરત નબી સ. અ. વ. મે બે વાતો ઘણીજ ખુશીની જણાવી કે જેનાથી તેમનો ગમ દુર થાય, સાંભળ અય બીબી ફાતમા અ. સ. કે તું જન્નતમાં ઈમાની અવરતોની સરદાર હશે અને જન્નતમાં મારા અહલે બયતમાં બધાથી પહેલે તમારાથી મારી મુલાકાત થશે. આવાતો ખુશીની સાંભળી બીબી ફાતમા ખાતુને જન્નત ઘણાજ ખુશી થયા.

આજ બિમારીના સમયમાં એક વખત જીબરઈલ અ. સ. આવ્યા અને નબી અ. સ. ને જણાવ્યું. તમારૂં મન ચાહે ત્યાં સુધી આ દુન્યામાં તમે રહી શકો છો. નહિ તો હવે અલ્લાહપાક આપનો મુશ્તાક છે. આપે જણાવ્યું. જે બાબતમાં ખુદાતઆલા ખુશ છે. તે બાબતમાં હું પણ ખુશી છું. ત્યાર બાદ ઇઝરાઈલ (મલેકુલ) મવત) એક એરાબીની (અરબના વેશમાં) સુરતમાં (વેશમાં) આવી દરવાજા ઉપર અવાજ કર્યો, અસ્સલામો અલયકુમ યા અહલલ બયત, હું

અંદર આવી શકું છું ? હઝરત બીબી ફાતમા ખાતુને જન્નતે એરાબીને જણાવ્યું. અય અરબ તું દિદારે નબી અ. સ. નો મુરતાક છે. અલ્લાહ તેનો તને બદલો આપે પરંતુ હઝરત નબીએ કરીમ સ. અ. વ. ની તબિયત ઘણીજ નરમ છે. તેઓ આજે મુલાકાત કરી શકે તેમ નથી. દુન્યાવી રીવાજ પ્રમાણે તેમને તકલીફ આપવી ઠીક નથી, તેણે બીજી વખતે પણ તેણે ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે અવાજ કર્યો, અને જવાબ પણ તેજ પ્રમાણે મલ્યો. જ્યારે ત્રીજી વખતે તેણે એવો ભયાનક અવાજ કર્યો કે સાંભળવા વાલાઓનો શરીર કાંપવા લાગ્યા, હઝરત બીબી ફાતમા ખાતુને જન્નતે જણાવ્યું કે આ માણસ કાનથી કાંઈ ઓછું સાંભળતો માલમ પડે છે.

આ વાતો સાંભળીને રસુલે ખુદા મોહંમદ રસુલુલ્લાહ સ. અ. વ. મેં પુછયું શું હકિકત છે? બીબી ફાતેમા ખાતુને જન્નતે જણાવ્યું. અય પિદરે બુઝુર્ગવાર. એક ગરીબ માણસ અનોખી ઢબથી દરવાજા ઉપર ઉભો છે અને અંદર આવવાની રજા માંગે છે. અમોએ વખતો વખત જવાબ આપી દીધા પછી પણ જતો નથી, અને આ વખત તેણે એવા જોરથી અવાજ કર્યો કે અમો સરવેના શરીર કાંપવા લાગ્યા, અને અમોને ડર લાગવા લાગ્યો.

હઝરત મોહંમદ સ. અ. વ. મેં જણાવ્યું અય ફરઝન્દે આરઝુમન્દ તું નથી જાણતી કે આ માણસ કોણ છે? તેને હાદમે લઝ્ઝાત, 'મુફતરીકુલ જમાઆત' કહેવામાં આવે છે. જે બેવા કરનાર અવરતોનો, અને યતીમ કરનાર બચ્ચાઓનો, અને ઉજડ કરનાર ઘરોનો અને આબાદ કરનાર કબરસ્તાનનો છે અને તે મઝા ચખાડનાર મોત અને ફનાનો છે. હે મારા ફરઝન્દે આરઝુમન્દ. તે મલેકુલ મવત છે તેને કહો કે તે અંદર મકાનમાં આવી શકે છે, અને તે એટલા માટે અવાજ લગાવે છે કે રજા વગર મકાનમાં જવાનો હુકમ નથી. અને તરીકો પણ નથી, પરંતુ અહલે બયતના અદબ લીહાઝથી તે રજા માગે છે. તેને રજા આપવામાં આવી, મલેકુલ મવત અંદર આવી હઝરત મોહંમદ સ, અ. વ. મેં જણાવ્યું. અય ફરીશ્તા મવતના તમે અહિ મુલાકાત માટે આવ્યા છો કે મારી રૂહ આસ્માન ઉપર લઈ જવા આવ્યા છો. ફરીસ્તા મલેકુલ મવતે જણાવ્યું, હું આવ્યો છું રૂહ ખેંચવા માટે. જો તમો હુકમ કરો તો તમારી જાન પાકને આલમે અફલાક ઉપર લઈ જાઉં અને આ દુન્યામાં તમારે રહેવા વિચાર હોય તો હું અત્યારે જ પાછો જઇ શકું છું. ત્યાર બાદ હઝરત નબી સાહેબે તેને જણાવ્યું અય ફરીસ્તા આ વખતે મારા દોસ્ત જીબરાઇલ અમીન કયાં છે? ફરીસ્તાએ જણાવ્યું, જીબરઇલ આ વખતે આસ્માન ઉપર મવજુદ છે. અને મલાયક તમામ આપનો ઈન્તેજાર કરે છે. તેજ વખતે હઝરત જીબરઇલ અમીન હઝરતના સરહાને આવી બેઠા. હઝરત નબી સાહેબ સ. અ. વ. મેં જણાવ્યું કે અય જીબરઇલ, એવી જાતની મને ખુશ ખબરી સંભળાવ કે હાલત મારી ગમના કારણે વધારે ખરાબ છે, અને હું તેનાથી આઝાદ થઈ જાઉં.

હઝરત જીબરઈલે જણાવ્યું. અય હબીબે ખુદા મોહંમદ મુસ્તુફા સ. અ. વ. તમામ દરવાજા આસ્માનના ઉઘાડા છે, અને તમામ મલાયકો તમારા રૂહ મુકદદસનું સત્કાર કરવા સફો બાંધી (લાઈનમાં) ઉભા છે, અને નુરના તીબાક લઈને તમારી ઉપર નિસાર કરવા ઉભેલા છે. ફરી નબી સાહેબે જણાવ્યું કે અય જીબરઈલ ખુશ ખબરી સંભળાવ કે દીલથી ગમ દુર થાય. પછી જીબરઈલે જણાવ્યું કે અય નબી સ. અ. વ. તમારી ઉમ્મતને અને કલમો પઢનારને માટે અલ્લાહે બહિસ્તના દરવાજા ઉઘાડી મુકયા છે અને મકાને ઇલ્લીય્યીન (જ્યાં તમામ રૂહો રહે છે) માં હુરો ગીલમાંન તમારા દિદાર કરવાના મુસ્તહક છે. પોતાની ઉમ્મતના માણુસો માટે જ્યારે જીબરઈલે ખુદાતઆલાએ બહીસ્તોના દરવાજા ઉઘાડયા મુકયા છે. તે બાબત સાંભળવી. તે વખતે હઝરતને ઘણીજ ખુશી થઇ, અને મલેકુલ મવત (ઇઝરાઇલ) ને જણાવ્યું અય ફરીસ્તા મવતના હવે તને અલ્લાહપાકે જે કામ માટે મોકલ્યો છે. તેને બરાબર તું અદા કરી શકે છે. ત્યાર બાદ ઇઝરાઇલે હઝરત નબીએ કરીમ સ. અ. વ. ની રૂહ પાકને રજા કબજ કરવાની ક્રિયા શરૂ કરી, અને આ તરફ હઝરત જીબરઈલે હઝરત નબી સાહેબ પાસેથી માગી, અને જણાવ્યું કે અસ્સલામો અલયકુમ યા રસુલુલ્લાહ, દુન્યામાં હવે હું છેલ્લી વખતે આવી ચુકયો છું. હવે હું કયામત સુધી આ ફાની દુન્યામાં કોઇના ઉપર વહી નાજીલ કરવા આવનાર નથી. એમ કહી જીબરઈલ આસમાન તરફ અદ્રષ્ય થઈ ગયા; ત્યાર બાદ હઝરત મોહમંદ સ. અ. વ. ઉપર મવતની નિશાનીઓ શરૂ થવા લાગી. તમામ અહલેબયત તાહેરીન એક ઓરડામાં બેઠેલા છે. હઝરતનો આખરી ટાઇમ જોઈ બધાજ ઝારો નજાર રડી રહ્યા છે. હઝરત નબી સાહેબે બીબી ફાતેમા ખાતુને જન્નતના પાસે સીના તકીયો લગાવેલ હતો. " અલહીકની બિર રફીકીલ આઅલા " કહેતા હતા એજ હાલતમાં પોતાની પવિત્ર રૂહ. ખાકિ જીસ્મ (શરીર) ત્યાગ કરી. પોતાના હકિકી (અસલ) માઅબુદ તરફ રવાના થઇ. એજ દિવસે રબીઉલ આવલની ૧૨ મી તારીખ. હિજરી સન. ૧૧ ની હતી. અને દિન દુન્યાનો મહાન બાદશાહ દુન્યાની આંખોથી પરદે થઈ ગયો.

સૈયદ કાસિમઅલી દુરવેશઅલી.
એરાકિઅલ હુસેની પીરાના.
ડી. અમદાવાદ.

નિચે જણાવેલ નામો પંજેતન પાકના છે.

(૧) હઝરત મોહંમદ રસુલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહો અલયહે વસલ્લમ.
(૨) હઝરત અલી કરમલ્લાહો વજહું,
(૩) હઝરત હસન અલયહિસ સલામ,
(૪) હઝરત હુસેન અલયહિસ સલામ,
(૫) હઝરત બીબી ફાતેમા ખાતુને જન્નત અ. સ

નિચે જણાવેલ નામો બાર ઇમામોનના છે.

(૧) હઝરત ઇમામ અલી અલયહિસ સલામ,
(૨) હઝરત ઈમામ હસન ,,
(૩) હઝરત ઈમામ હુસન ,,
(૪) હઝરત ઇમામ ઝયનુલ આબેદિન, અ. સ.
(૫) હઝરત ઈમામ મોહંમદ બાકિર ,,
(૬) હઝરત ઈમામ જાફર સાદિક અ. સ.
(૭) હઝરત ઈમામ મુસા કાઝીમ અ. સ.
(૮) હઝરત ઇમામ રઝા અ. સ.
(૯) હઝરત ઇમામ મોહંમદ તકી અ. સ.
(૧૦) હઝરત ઇમામ અલીયુન્ન નકી અ. સ.
(૧૧) હઝરત હસન અસકરી અ. સ.
(૧૨) હઝરત ઇમામ મોહંમદ મહેંદી અ. સ.

ઉપર જણાવેલા બાર નામો ઈમામોના છે.

હઝરત પીર ઈમામુદ્દીન (ઉર્ફે ઇમામશાહ બાવા) કુક્રેશિકન બિન હસન કબીરૂદ્દીન રહમતુલ્લાહે અલયહેનું

ટુંકું જીવન ચરિત્ર

હઝરત પીર હસન કબીરૂદ્દીન રહ એક મહાન શક્તિશાળી બુઝુર્ગ હતા. કશ્ફો કરામતમાં તેઓ સાહેબ અજોડ હતા, તેમના ચહેરા (મૂખ) મુબારક અને આંખોમાં પવિત્ર નુરની એવી ઝલક હતી કે તેમના દર્શન કરનાર દરેક માણુસ સત્પંથમાં આવતો હતો અને કલમો પઢાવવા આગ્રહ કરતો હતો, તેમણે તે ઝમાના ના મહાન જાદુગરોની સાથે ધામીંક વાદવિવાદ કરી તેમને સત્પંથ ધર્મથી પાવન કરેલા છે. તેઓ પંજાબમાં આવેલ ભાવલપુર જીલ્લાના ઉંચ નામના કસ્બામાં પોતાના વિશાળ કુટુંબ કબીલા સાથે રહેતા હતા, અને સત્પંથ પ્રચાર કરતા હતા.

હઝરત પીર હસન કબીરૂદ્દીન સાહેબે પોતાની કરામતોનું જ્ઞાન પોતાના પિતા હઝરત પીર સદરૂરીન સાહેબ પાસેથી હાંસી કર્યું હતું.

એક વખતે પીર સદરૂદ્દીન સાહેબ દરિઆએ 'અટક' ના પાર પોતાના ગુરૂ પાસે ઘણા સેવકો સાથે જવા નીકળ્યા હતા. તેમાં હઝરત પીર હસન કબીરૂદ્દીન પણ તેમની સાથે હતા, ગુરૂ પાસે હઝરત પીર સદરૂદ્દીન સાહેબની ઘણીજ તારીફ થતી હતી અને તેમના જ્ઞાનના ઘણાજ વખાણુ કરતા હતા, ગુરૂ સાહેબ પીર સદરૂદ્દીન ઉપર ખુશ થઇ પોતાના માથાનો અમામો (ફેંટો) હઝરત સદરૂદ્દીનના માથા ઉપર મૂકી તેમને ઘણીજ ઇજ્જત આપી.

હઝરત પીર હસન કબીરૂદ્દીન સાહેબે પિતાના ગુરૂનો માથું ઉઘાડું જોઇ તેમની પાસે એક કિંમતી અમામો જે તેમણે રસ્તામાં રૂઇ વિગેરે ચીઝોથી બનાવી તેમાં થોડીથોડી જગ્યાના આંતરે ખુદાતઆલા અને રસુલ સ. અ. વ. ની તાઅરીફના ફકરા લખેલા હતા તે અમામો ગુરૂ સાહેબના માથા ઉપર ઘણાજ અદબથી પહેરાવી દીધો. હઝરત પીર સદરૂદ્દીન સાહેબના પીર સાહેબ આ બાબતથી ઘણાજ ખુશી થયા અને દુઆ આપી જણાવ્યું કે તમારા વંશમાં એક મહાન બુઝુર્ગ પેદા થશે અને તેની ગાદી પીરાણા મુકામે થશે અને તે તમામ જાતની કરામતોથી ભરપુર હશે તેમની કરામતો જોઇ અસંખ્ય માણસો તેમના મુરાદ (સેવક) બની જશે અને સત્પંથમાં શોખથી દાખલ થશે. પીર સાહેબે કરેલી આગાહી પ્રમાણે પીર સદરૂદ્દીનના વંશમાં હઝરત પીર કબીરૂદ્દીન અને તેમના પુત્ર હઝરત પીર ઈમામુદ્દીન જેવા મહાન અવલીયા અલ્લાહ પયદા થયા. જેમની પવિત્ર તાઅલીમથી લાખો માણસો સત્પંથમાં દાખલ થયેલા છે. અને તેમની મહાન કરામતોથી દુન્યાના કરોડો માણસોને લાભ થએલો છે અને હાલમાં પણતેઓ લાભ ઉઠાવી રહ્યા છે. તેમની મહાન દરગાહ શરિફ અને ગાદી પીરાણા મુકામે છે.

હઝરત પીર હસન કબીરૂદ્દીનના જમાનામાં એક મહાન જાદુગર જોગી જાલંધર અને તેનો બાલકો કાનીફો, પંજાબ મુલ્કમાં રહેતા હતા. અને તે પોતાનો રથ જાદુના જોરથી હવામાં ઉડાવતા હતા એક વખત જોગી જાલંધર જ્યારે મોતની પથારીએ પડયો હતો ત્યારે પોતાના બાલકા કાનીફાને બોલાવી એક વાતની નસીહત કરી કે, અય કાનીફા? યાદ રાખજે કે પંજાબના ઉંચ શહેરમાં એક મહાન કરામતવાલો પીર (બુઝૂર્ગ) પેદા થનાર છે, અને તારો ઉડતો રથ તે બુઝુર્ગની તેના ઉપર નજર પડતાની સાથેજ જમીન ઉપર પડી જશે, અને તારી મુલાકાત તેની બાલ્યાવસ્થામાંજ થશે. ત્યારે તારે સમજી લેવું કે ગુરૂએ જણાવેલ મહા પુરૂષ પોતેજ છે.

તેની સાથે કોઇ પણ જાતની ધામીંક વાદ વિવાદ કરીશ નહિ, કારણ કે તેને દરેક ધર્મોને જ્ઞાન છે. અને તે મહા પુરૂષ હશે. જાલંધર જોગી અને તેનો બાલકો કાનીફા જોગી બન્ને સાથે જાદુના જોરથી પોતાનો રથ હવામાં ઉડાવી મુસાફરી કરતા હતા.

ધાર્મિક ચર્ચા કરવા મનાઈ. પણ શા માટે? કોઈ ખરે ખર જાણકાર વ્યક્તિ હોય તો તેની સાથે ચર્ચા કરવા પ્રોત્સાહન મળવું જોઈએ.

થોડાક સમય બાદ જાલંધર મરણ પામ્યો, અને એક સમયે જોગી કાનીફા પોતાની હવામાં ઉડવા વાળા રથમાં બેસી શહેર ઉંચ ઉપરથી જઈ રહ્યો હતો. કે તરતજ હવામાં ઉડતો રથ જમીન પડી ગયો. તેજ વખતે કાનીફાને પોતાના ગુરૂની આગાહી (ભવિષ્ય વાણી) યાદ આવી, અને તેમણે કરેલી નસીહતો યાદ આવી, અને હઝરત પીર હસન કબીરૂદ્દીન સાહેબની ઉમર ફક્ત ૯ વરસનીજ હતી. આ ઓછી ઉમર જોઇ તેના ગુરૂની નસીહતો ઉપર તેને ઘણોજ અચંબો લાગ્યો કે આ નાનો છોકરો મારી સાથે શું ધામીંક વાદ વિવાદ કરી શકશે? અને મારા ગુરૂએ જણાવેલ આગાહી કેવી રીતે ખરી પડી શકે છે. આ વિચારી જોગી કનીફાએ હઝરત પીર હસન કબીરૂદ્દીન સાથે બ્રહ્મજ્ઞાનમાં ઘણાજ સવાલો કર્યા, અને એ સવાલોનો જવાબ પોતે ઘણીજ ચાતુર્ય અને શાન્તી પૂર્વક આપતા ગયા. જેનું જ્ઞાન કાનીફાને પણ હતું નહિ, અને કાનીફાના દિલની સફાઈ પણ થઈ ગઈ. અને પોતાના ગુરૂએ જણાવેલ આગાહી પણ સાચી પડી, અને આ વાતોના જવાબોનો કાનીફા ઉપર એટલો બધો અસર થયો કે તે હઝરત પીર હસન કબીરૂદ્દીન સાહેબના હાથ ઉપર સેવક બની સત્પંથથી પાવન થયો, અને કલમએ હકક લાએલાહા ઇલલ્લાહો મોહંમદુર રસુલુલ્લાહ પઢવા લાગ્યો. અસંખ્ય કરામતો આપ સાહેબથી જાહેર થએલી છે. હમણાં લખવા બેસીએ તો એક મોટુ પુસ્તક બનવાનો સંભવ રહે છે. એટલે સાધારણ દાખલા તરીકે ઉપર જણાવેલ કરામતનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે.

હઝરત પીર કબીરૂદ્દીન સાહેબને ૭ બીબીઓ હતી. અને તેમને જુદા જુદા અઢાર ૧૮ ફરજનદો હતા, પ્રત્યેક ફરજન્દે સત્પંથ પ્રચાર કરવામાં પોતાની ઉમર ગુજારેલી છે આજે પણ તેમની દરગાહો જુદા જુદા શહેરોમાં શોભાયમાન છે.

નીચે જણાવેલ નામો તેમની પવિત્ર પત્નીઓ તથા તેમના ફરજન્દોના છે.

(૧) બીબી જીવન બીબી (૨) બીબી ભીખન બીબી (૩) શેહતી બીબી (૪) માજી મેહકની બીબી (૫) બીબી હુરીબીબી (૬) બીબી હુરબીબી (૭) બીબી સાઅદ.

(૧) પહેલા બીબી જીવન બીબીને પાંચ ફરજન્દે આરઝુમન્દ હતા અને તેમના નામો નિચે મુજબ છે.

૪

(૧) પીર અવલીયા અલી જેમની અવલાદના સૈયદો ઉચમાં છે. (૨) પીર કશીરૂદ્દીન જેમની અવલાદ ભાવલપુર ઇલાકામાં મવજુદ છે. (૩) પીર નુર શાબિત અને (૪) પીર આલમશાહ. અને (૫) બીબી બુઢાઈ (બધાઇબીબી) જેમની અવલાદો મુલતાન વિગેરેમાં મવજુદ છે.

બીજી પત્ની (૨) બીબી ભીખનબીબી, એમને ચાર ફરઝન્દ હતા. તેમના નામો આ છે.

(૧) પીર રહમતુલ્લાહ. જેમની અવલાદના સૈયદોને સાદાતે કડીવાલ કહેવામાં આવે છે.

(૨) પીર આદીલશાહ (૩) પીર શહેબાઝ કલન્દર. જેમનું બીજુ નામ સૈયદ ઉસમાન અલી પણ હતુ, ઇતિહાસોમાં ઘણી જગ્યાએ વર્ણન આવે છે, અને તેમની મહાન દરગાહ સુલ્તાન ફિરોજ બાદશાહે સિન્ધમાં આવેલ શહેર "સેવાન" માંબંધાવેલ છે. ઘણીજ મશહુરો માઅરૂફ છે આપ સાહેબને સિંધના બધીજ કોમના માણસો પોતાની દરગાહ ઉપર આવી દરેક જાતના ફાયદા આજ દિવસ સુધી ઉઠાવી રહેલા છે. ઘણોજ મોટો શાહી દરબાર છે તેમને અવલાદ નહોતી પોતે મસ્તાની હાલતમાં રહેતા હતા, અને રાત દિવસ અલ્લાહ તઆલાની ઇબાદત કર્યાજ કરતા હતા. આજે પણ તેમના મુરીદો ફકીરોજ છે. તેમને જલાલી ફકીર કહેવામાં આવે છે. તેઓ પણ ઘણાજ મસ્ત હોય છે અને ઇબાદત કરનારા હોય છે.

(૪) સૈયદ પીર જાઅફર.

ત્રીજી પત્ની (૩) બીબી સીહતી, એમને ત્રણ ફરઝન્દો હતા.

(૧) સૈયદ ઇસ્લામુદ્દીન. કે જેમની અવલાદ પંજાબમાં આવેલ શીઆમયાનીમાં છે.

બીજા (૨) સૈયદ ઈમામુદ્દીન ઉર્ફે ઇમામશાહ બાવા જેમની દરગાહ અમદાવાદથી ૧૧ માઈલ દુર આવેલ પીરાણા મુકામે આવેલ છે અને તેમની અવલાદના સૈયદો પીરાણા અમદાવાદ પેટલાદ કાનમ, રૂસ્તમપુરા, નવસારી સુરત વિગેરે જગ્યાઓમાં વસે છે. જેમનું વિગતવાર વર્ણન હવે પછીથી આવશે.

(૩) સૈયદ કુરબાનુદ્દીન.

(૪) ચોથા બીબી, મહેકની બીબી તેમને બે ફરઝન્દો હતા.

(૧) સૈયદ ઇસરાઇલ કે જેમની અવલાદ ફારસમાં છે.

(૨) સૈયદ અલીશેર. એમની અવલાદ પંજાબ તરફ જોવામાં આવે છે.

પાંચમા બીબી (૫) બીબો. હુરી બીબી એમને બે ફરઝન્દો હતા.

(૧) સૈયદ નુરમોહંમદ અને (૨) સૈયદ શમસાઇલ એમની અવલાદના સૈયદો લાહોર તરફ છે.

છઠ્ઠા બીબી (૬) હુરબીબી, જેમને બે ફરઝન્દો હતા.

(૧) સૈયદ કલન્દર શાહ અને (૨) સૈયદ દુરવેશઅલી.

સાતમા બીબી (૭) સાઅદબીબી એમને એક ફરઝન્દ હતા.

(૧) સૈયદ બુલન્દઅલી. એમને પણ અઢાર ફરઝન્દો હતા અને તે બધાની અવલાદ કિલ્લા લાહોર જમ્મું ઈલાકા કાશ્મીર તરફ વસે છે.

ઉપર જણાવેલા નામો હઝરત પીર હસન કબીરૂદ્દીન સાહેબની અવલાદના છે ને તેમની અવલાદના સૈયદો જુદા જુદા મુલ્કોમાં વસેલા છે.

હઝરત પીર ઇમામુદ્દીન ઉર્ફે (ઈમામશાહ બાવા) કુદ્દેસ શિરહુલ એરાકિ અલ હુસેની રહ—

હઝરત પીર ઇમામુદ્દીન ઉર્ફે ઈમામશાહ બાવાની પયદાઇશ તા. ૨૭ મી માહે રબી-ઉસ્સાની અને હિજરી સન ૮૫૬ માં પંજાબ ઇલાકાના ઉચ કસ્બામાં થઈ હતી. પબ્લીકમાં લોકો તેમને ઇમામ કહી બોલાવતા હતા તેથીજ કરી તેમનુ નામ ઇમામશાહ બાવા પડી ગયું.

હઝરત પીર ઇમામશાહ બાવાના જન્મ પછી પોતાના માતુશ્રી એ પોતાને સાફ કપડા પહેરાવી પોતાના પિતાશ્રી હઝરત હસન કબીરૂદ્દીન સાહેબના ખોળામાં આપ્યા. હઝરત કબીરૂદ્દીન સાહેબે ઘણુંજ પ્યાર કરી જણાવ્યું. આ મારા ફરઝન્દ ઘણોજ મહાન બુઝુર્ગ થશે. અને તે એક જમાનાનો ગવસો કુતુબ હશે જે તમામ અવલીયાઓનો સરદાર હોય છે. અને તેમની કરામતો જાહેરમાં આને બાતીનમાં જાહેર થશે.

હઝરત ઈમામશાહ બાવા નાના હતા ત્યારથીજ તેમની ઘણીખરી કરામતો જાહેર થવા લાગી હતી. નાની ઉંમરમાંજ તમામ જાતના ધાર્મીક જ્ઞાન તેઓ પ્રાપ્ત કરી ચુકયા હતા. બાર વરસની ઉંમરમાં પોતાના પિતાશ્રીના શિષ્ય (મુરીદ) બનો તમામ જાતનું જ્ઞાન કરામત વિગેરેનું ઈલ્મ તેમણે પ્રાપ્ત કરી લીધું હતું. ત્યાર બાદ પોતાના પિતાશ્રીએ હઝરત ઇમામુદ્દીન સાહેબને સત્પંથ પ્રચાર માટે ગુજરાત તરફ રવાના કર્યા, અને જણાવ્યું કે અસત્યને દુર કરી દુન્યામાં સત્યનો ફેલાવો કરો. ગુજરાત તરફ રવાના થયા કે થોડાક સમય બાદ પોતાના પિતાશ્રીએ આ ફાની દુન્યાથી પરદો કર્યો. ઇમામશાહ બાવા આ વખતે ગુજરાત તરફ નહિ આવતાં પાછા ઉંચ તરફ રવાના થયા. પોતાના પિતાશ્રીના વફાતની ખબર ઈમામશાહ બાવાને પોતાની રૂહાની તાકાતથી (કરામત) માલમ પડી હતી. પોતે ઘણીજ દુર હતા. પરંતુ રૂહાની કરામતથી ઘણો લાંબો રસ્તો કપાઈ જઇ ઉંચમાં આવી પહોંચ્યા. પિતાશ્રીના જનાઝાને લઈને લોકો કબ્રસ્તાન તરફ જતા હતા. તેવામાં હ. પીર ઇમામશાહ બાવા ત્યાં હાજર થયા. અને પોતાના પિતાશ્રીના શબના જનાઝાને રોકી જણાવ્યું. રૂહાની નેઅમત વારસાની માગણી કરી. આ જોઇ પોતાના ભાઈઓ અને બીજા લોકોએ જણાવ્યું આ વખત નેઅમત માગવાનો નથી, ઈમામુદ્દીન સાહેબે જણાવ્યું. મને આજ પ્રમાણે વસીય્યત છે. વાતચીત ખલાસ નહોતી થઈ. કે તરતજ જનાઝામાંથી હાથ મુબારક બાહર લાંબો કર્યો, તેમાંની ઘણીખરી નેઅમતો ઈમામશાહ બાવાને સુપુર્દ કરી. અને જણાવ્યું. એનાથી વધું નેઅમત તમોને હઝરત ઈમામ જાઅફર સાદિક અલયહિસ સલામના મુબારક દરગાહ ઉપરથી મલશે. કે જેઓ "ઈમામુલ ઇન્સેહી વલ જીન્ન છે." ત્યાર બાદ પિતાશ્રીના જનાઝાને કબ્રસ્તાન તરફ લઇ ગયા અને ઉંચમાં દફન કર્યો, હઝરત પીર ઇમામુદ્દીન સાહેબ ઉચમાં પિતાશ્રીના વફાત બાદ ચાલીસ દિવસ રહી ત્યાર બાદ તેઓ કિરમાન તરફ હઝરત શેખ ગુલામ મોહંમદ રહ ને મલ્યા. જેઓ હઝરત હસન કબીરૂદ્દીન રહ. ના સાથીદાર હતા. તેમની પાસેથી પણ ઘણુ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું, ત્યાર બાદ હઝરત સૈયદ નુરશાહ બુઝુર્ગ પાસેથી પણ રૂહાની જ્ઞાન હાંસીલ કર્યું. હઝરત

નુરશાહે રહ એ જણાવ્યું હે? મારી આંખોના નુર તમે તમામ જાતની કરામતોથી ભરપુર છો, તમને દરેક જાતનું ઈલ્મ છે. બધીજ બાબતો જાણો છે. ઘણી ખરી કરામતો તેમણે બક્ષીસ કરી ને જણાવ્યું વધારે ફેઝ તમારા બાપદાદા (વડીલો)ની પવિત્ર દરગાહોથી તમોને મલશે.

હઝરત ઈમામશાહ બાવા મુલ્ક કિરમાનથી મદિના મુનાવરા તરફ રવાના થયા. ત્યાં જઈ હઝરત મોહંમદ રસુલુલ્લાહ. સલલ્લાહો અલયહે વસલ્લમની મઝાર પુર અનવારની ઝીયારત કરી. અને હઝરત નબી સાહેબ. સ. અ. વ. પાસેથી રૂહાની ફેઝ લીધા પછી હઝરત ઇમામ જાઅફર સાદિક અલયહિસ સલામની દરગાહની ઝીયારત માટે ગયા અને તેમની પાસેથી બાતીની ઇલ્મ હાંસીલ કરી પાછા ફર્યા, ત્યારે હઝરત ઇમામુદ્દીન કુફેશિકન પોતાને કરામતોથી ભરપુર જણાયા. અને બેશુમાર કરામતો પોતાની જાતથી જાહેર થવા લાગી. ત્યાર પોતાની માતુશ્રીની સેવામાં ઉચમાં હાજર થયા. થોડોક સમય અહિ રહ્યા પછી હઝરત ઈમામશાહ બાવા ઘણા અનુયાયીઓ તથા પોતાના ખલીફા. (શિષ્ય) હઝરત હાજર બેગે સાથે સત્પંથ પ્રચારર્થે ગુજરાત તરફ રવાના થયા, મુસાફરીમાં ઘણાજ માણસો પવિત્ર કલેમાથી મુશરરફ થઇ સત્પંથમાં દાખલ થયા.

ગુજરાતમાં પણ સેંકડો વરસો થયા. પોતાના વડીલ હઝરત પીર નુર સતગુરૂ બાવાએ જેમની દરગાહ નવસારીમાં છે કરેલા સત્પંથ પ્રચારની થોડી ઘણી બાકિ રહેલી નુરાની ઝલકને ફરી ઇમામશાહ બાવાએ તાજી કરી. અને ચારે તરફ સદાએ હક્ક, લાએલાહા ઈલલ્લાહો મોહંમદુર રસુલુલ્લાહ, ફેલાવા લાગી,

ગુજરાતમાં સત્પંથ પ્રચાર કરતા કરતા એક "અઢુંણા" નામના ગામમાં પોતાનો મુકામ મસ્જીદમાં થયો. ઘણાખરા નમાઝી માણસોએ પોતાને બેઠેલા જોઇ હેરત પામી જણાવ્યું. તમો મુસલમાન છો. સૈયદ છો. તો પછી તમે અલ્લાહના હુકમ પ્રમાણે નમાઝે કેમ નથી પઢતા?

હઝરત ઇમામશાહ બાવાએ આશ્ચર્યજનક જણાવ્યું કે મારી તરફથી મારી નમાઝ. તમારી મસ્જીદના મિનારા નમાજ ગુજારશે. એમ કહી હઝરત ઇમામશાહ બાવા નમાઝ અદા (પઢવા) કરવા ઉભા થયા. અને નમાઝ પઢવા લાગ્યા. સીજદામાં ગયા તો મસ્જીદના મિનારા પણ ઝુકી ગયા. અને સીજદો કરવા લાગ્યા, જયારે આ અક્કલમાં ના સમાય તેવી જબરદસ્ત કરામત જોઈ તો લોકો હયરાન સઇ ગયા, અને ઘણા માણસો સેવક (મુરીદ) બની ગયા.

આવી જાતની બે મીશાલ કરામતની ચર્ચા સાંભળી. ગુજરાતનો સુલતાન મેહંમુદ બેગડાએ હઝરત ઈમામશાહ બાવાને મહેલમાં આવવા આમંત્રણ મોકલાવ્યું.

હઝરત ઇમામશાહ બાવા મહેમુદ બેગડાના મહેલમાં મહેમાન બન્યા. ત્યારે સુલ્તાને ઈમામશાહ બાવાને પુછયું આપ સાહેબ કોણ છો? અને કયાંથી આવ્યા છો? હઝરત ઇમામશાહ બાવાએ જવાબ આપ્યો.

હાશમી ખાનદાન હય બની ફાતમા લકબ હય,
ઇસ્માઈલ બીન જાઅફરે સાદિક કા નસબ હય,
જો બાઅદ અઝ મુરતુજા છઠે ઈમામ હય,
અર્શે અઝીમ તક રવશન ઇન્કા નામ હય,
ઇસ ખાનદાન કે સબ બા કમાલ હય,
સૈયદ સદરૂદીન ઉસમેં બે મિશાલ હય,
પીર કબીરૂદીન પીશર ઉન્કે નેકો હસીન હય,
ઉસ્છ શરીફમેં જો હુવે થે ગદી નશીન,
વોહ વાલીદ હમારે સુએ જન્નત રાહી હુએ,
અબ હમ યહાં આકર મહેમાન આજ શાહી હુએ.
ઇમામશાહ ઈમ્મ હય મેરા અય શાહે ગુજરાત,
મોહબ્બતે પંજે તનમેં ગુઝર હોતી હય અવકાત,

"ભાભારામ સુબોધ ઉપરથી"

ઉપર જણાવેલ જવાબ સાંભળી સુલ્તાન મેહમુદ બેગડાએ હઝરત ઈમામશાહ બાવાની ઘણીજ ઇજ્જત કરી, અને સુલ્તાને એક શાહી ભોજન સમારંભ યોજયો. તેમાં હઝરત ઈમામશાહ બાવાની પરીક્ષા કરવા મેહમુદ બેગડાએ બિલાડી મારી તેના માંસના કટકા કરી ખાવાનું પકાવેલું, અને એક ગલાસમાં ઝેર ભરી પીવા માટે આગ્રહ કર્યો

સદર ભોજન ઉપર હઝરત ઇમામશાહ બાવાની પવિત્ર નજર પડતાંજ બિલાડી જીવતી બની ચાલી ગઇ.

અને ઝેર મીકચર પાણીનો ગલાસ પોતે પી ગયા.

આવી જબરદસ્ત કરામત જોઈ દરબારીઓ બધાજ દંગ બની ગયા, અને સુલતાન મેહમુદ બેગડાને જણાવ્યું કે અય મેહમુદ ? "અબ તું બિગડા" આ સાંભળી સુલ્તાનને ઘણોજ ડર લાગ્યો. અને હઝરત ઈમામશાહ બાવા પાસે તેણે કરેલા કામની માફી માગી. હઝરત ઇમામશાહ બાવાએ જણાવ્યું, અય સુલતાન તું મત ગભરા તું "બિગડા" નહિ બલ્કે "બેગડા" ખુદા પાક તને બે ગઢો પર ફતેહ આપશે. (૧) જુનાગઢ અને (૨) પાવાગઢ. આ પવિત્ર શબ્દો સાંભળતાંજ મેહમુદ ઘણોજ ખુશી થયો, અને ઘણાખરા નજરાના ભેટ લાવી મૂકયા. જે લેવા ઈમામશાહ બાવાએ ઇન્કાર કર્યો, અને જણાવ્યું અય સુલતાન અમો આવી ફાની ખજાના કે દુન્યાના ચાહકો નથી, ઘણાજ કાલાવાલા આજીજી કર્યા પછી હઝરત ઈમામશાહ બાવાએ સુલતાન મેહમુદ બેગડાને કહ્યું અય સુલતાન અમોને એક બળદગાડી આપ જેમાં અમો બેસી મુસાફરી કરી શકીએ. સુલતાને એક કિંમતી બળદગાડી હઝરત ઈમામશાહ બાવાના ચરણોમાં લાવી અર્પણ કરી.

હઝરત હાજરબેગ સાથે આ બળદગાડીમાં બેસી અમદાવાદથી રવાના થયા. અને ગાડી સાબરમતી નદીના કિનારા ઉપર આવી ઉભા. સાબરમતી નદીનું પાણી ઘણાજ પુર જોરથી ચાલી

રહ્યું હતું, એટલે નાવડીવાળાને હઝરત ઇમામશાહ બાવાએ જણાવ્યું કે અમોને સામા કિનારા ઉપર નદી પાર પહોંચાડી દે. નાવડી હાંકનાર માણસે જણાવ્યું તમો અહિ ઉભા રહો. થોડાક માણસોને ઉતારી આવું ત્યાર બાદ તમોને સામા કિનારે પહોંચાડી આવીશ, હઝરત ઇમામશાહ બાવાએ જણાવ્યું અય નાવીક, અમોને ઉતાવળ છે. તુ અમોને જલ્દીથી પહોંચાડી આપ, નાવીકે જણાવ્યું આપને વધારે જલ્દી હોયતો તમો ગાડીમાં તો સવાર છોજ. બળદગાડી સાથે તમે જઈ શકો છો ?

નાવીકના આવા મગરૂરી શબ્દો સાંભળતાંજ અલ્લાહના હબીબ બંદાને ઘણુંજ ખોટું લાગ્યું, અને હઝરત હાઝરબેગને જણાવ્યું. ખુદાતઆલાનું નામ લઈ નાવીકના જણાવ્યા પ્રમાણે બળદગાડીને પાણીમાં જવાદો. હમારો નિગાહબાન અલ્લાહપાક છે. હઝરત ઈમામશાહ બાવાના મુખમાંથી મોતીરૂપી પવિત્ર શબ્દો નીકળતાની સાથેજ બળદગાડીને હાઝરબેગે પાણીમાં હાંકી મુકી. બળદગાડી પાણીમાં જતાની સાથેજ પાણીના બે હીસ્સા થઇ ગયા. અને વચ્ચે જમીન જણાવા લાગી, અને હાજર બેગે તે રસ્તાથી નદીના કિનારે ગાડી પહોંચાડી દીધી, અને કુદરતી નિયમ પ્રમાણે નદીનું પાણી જેમ હતું તેમનું તેમ વહેવા લાગ્યું. હજારો વરસો પૂર્વે હઝરત મુસા અલયહીસ સલામે દરીઆએ નિલમાં પોતાની કોમ સાથે ચાલી, પાણીના બે હીસ્સા થઇ જગ્યા મલી. તેજ પ્રમાણે હઝરત ઇમામશાહ બાવાની આ મહાન કરામત જોઇ. હોડીવાળા તેમજ તેમાં બેઠેલા બધાજ માણસો ઇમામશાહ બાવાના પગ ચુમવા લાગ્યા. અને બધાંએ પવિત્ર કલમએ હક લાએલાહા મોહંમદુર રસુલુલ્લાહ. પઢી સત્પંથમાં દાખલ થયા, જ્યાં આગળ ગાડી ચાલી પાણીના બે હીસ્સા થઇ ગયા હતા તે જગ્યાને આજે પણ "ફાટા" કહેવામાં આવે છે, અને તે "ફાટા" નામથી મશહુર છે.

અમદાવાદ રવાના થઇ હઝરત ઈમામશાહ બાવા અને તેમના સાથીદારો બધાજ અમદાવાદથી લગભગ બાર ૧૨ માઇલ દુર આવેલ ગીરમથા ગામે આવ્યા, અને મુકામ કર્યો. અને હાજર બેગને જણાવ્યું. તમો ગાંમમાં જઇ બળદો માટે ઘાસ લઈ આવો. હઝરત હાજર બેગને ગાંમમાંથી ઘાસનું એક પણ તરણું ન મલ્યું. કેમકે અહિંયાં ત્રણ ચાર વરસથી દુષ્કાળ પડેલ હતો. છેવટે હાજર બેગ ગીરમથાના પટેલ પાસે આવ્યા અને ઘાસ માટે જણાવ્યું. હઝરત હાજર બેગનું નુરાની ખુબસુરત મુખારબિન્દુ જોઈ પટેલે હાજર બેગની ઘણીજ ઇજ્જત કરી, અને આદરભાવ કર્યો. અને આજીજી પૂર્વક અરજ કરી. કે અય ખુદાના ખાસ દોસ્ત, અહિંતો ત્રણ ચાર વરસ થયા દુષ્કાળ પડયો છે. અમારી પાસે અનાજ તેમજ ઘાસ બિલકુલ નથી, અમારા માણસો તેમજ અમારા જાનવરો પણ ઘણાજ તકલીફમાં છે. તમો અલ્લાહ પાસે દુઆ ગુજારો કે અમારી તકલીફ દુર થાય. ગામના બધા માણસો અને હાજર બેગ પણ હઝરત ઇમામશાહ બાવા પાસે આવી દોઆ કરવા જણાવ્યું. હઝરત ઈમામશાહ બાવાએ ગામના માણસોની તકલીફ જોઈ મૂબારબિન્દું તથા હાથ મુબારક આસમાન તરફ ઉંચા કરી કુરઆન શરીફની કાંઈ આયતો પઢી. તકલીફો દુર કરવા ખુદાતઆલા પાસે દોઆ ગુજારી. થોડીક મીનીટો પણ વિતી નહોતી કે આસમાન ઉપર એક વાદળ પાણીથી ભરેલું ઘેરાએલું જોવામાં આવ્યું. અને થોડીક

વારમાં ચારે તરફ પાણીની ધારાઓ વરસવા લાગી. ચારે તરફ તમામ પાણીની નદીઓ વહોવ લાગી. થોડાકજ દિવસોમાં આ વરસેલ પાણીથી જમીનમાં ઘાસ પણ ઉગી નિકળ્યું. આવી જાતની જબરદસ્ત કરામત જોઇ ગામ લોકો હેરાન થઈ ગયા અને પવિત્ર કલમો પઢી સત્પંથથી મુશરરફ થયા, પછી ગામ લોંકોએ હઝરતને અહીંયાજ રહેવા જણાવ્યું. પરંતુ ઈમામશાહ બાવાએ જણાવ્યું અમો ત્યાંજ મૂકામ કરીશું જ્યાં અમારો ફેંકેલો તીર પડશે એમ કહી હઝરત ઇમામશાહ બાવાએ એક તીર ગીરમથાથી પશ્ચિત તરફ ફેંકયું જ્યાં આગળ આજે હઝરત પીર ઇમામશાહ બાવાની પવિત્ર કબર શરીફ છે. ત્યાં આગળ આવી પડયું. હઝરત હાજર બેગ ને તીરની તપાસ કરવા રવાના કર્યા. હાજર બેગે આવી તપાસ કરતાં જણાયું કે કે જ્યાં આગળ ઈમામશાહ બાવાએ ફેંકેલ તીર પડયું છે. ત્યાં એક ભયાનક જંગલ છે અને એક શેર અને શેરની (વાઘ અને વાઘણ) બેઠેલા જણાયા. પાછા ફરી તમામ કેફીયત હઝરત હાજર બેગે પીર ઈમામુદ્દીન સાહેબને જણાવી, હઝરત પીર ઈમામશાહ બાવાએ જવાબ આપ્યો તમો બધી હકિકત ખરી કહો છો. કેમકે તે જગ્યા ખુદાતઆલાએ મારા માટે મુકરર કરી છે. નાપાકી ના થાય એટલા માટે વાઘ અને તેની માદા વાઘણ તે જગ્યાની ચોકી કરી રહેલા છે. ત્યાર બાદ ગામના બધા અનુયાયીને વસીય્યત નસિહત કરી. પછી હાજર બેગ અને ઘણાખરા સેવકો સાથે જ્યાં તીર પડેલ હતો ત્યાં રવાના થયા તો જણાવ્યું કે જ્યાં તીર પડેલ છે ત્યાં વાઘ અને વાઘણ બેઠેલા છે. હઝરત પીર ઇમામશાહ બાવાને જોતાની સાથેજ વાઘ અને વાઘણે અદૃશ્ય બજાવી. જંગલ તરફ ચાલવા માંડયું. અને આજ જગ્યાએ મુકામ કર્યો. તેથીજ આ જગ્યાનું નામ "પીરાના" મશહુર થયું. "પીર + આના = પીરાના"

એક વખતે ગુજરાતના હીન્દુઓનો એક મોટો સંઘ કાશીની જાત્રાએ જઈ રહેલો હતો. ઇત્તેફાકથી આ સંઘે ગીરમથા ગામે મુકામ કર્યો, આ સંઘના માણસોએ હઝરત ઇમામશાહ બાવાની કરામતની ઘણી વાતો સાંભળી એટલે બધા સંઘના માણસો હઝરતના દરશાનાર્થે પીરાંણા આવ્યા, સંઘના આટલા બધા માણસોને જોઇ હઝરત ઈમામશાહ બાવાએ પુછયું. તમે બધા કયાં જઇ રહ્યા છો. સંઘના માણસોએ જણાવ્યું અમો સર્વે કાશીની જાત્રાએ જઇ રહ્યા છીએ. હઝરતે જણાવ્યું. "મન ચંગા તો કથરોટમેં ગંગા" તમો બધાને અહીંજ કાશીની જાત્રા કરાવી આપું તો કેમ? સંઘના માણસોએ જવાબ આપ્યો. હમોને અહીંયાંજ જાત્રા કરાવી આપો તો તમારી ઘણીજ મહેરબાની થશે. કેમકે કાશીનો રસ્તો ઘણો લાંબો છે. તેની સફર મહીનાના મહીનાઓની છે અને તેમાં પણ ઘણી તકલીફો સમાએલી છે. અમારી સાથે નાના બાળકો પણ છે. તમો અમોને અહીં કાશીની જાત્રા કરાવશો તો અમો સર્વે સંઘના માણસો તમારા શિષ્યો બની જઈ તમોને અમારા ગુરૂ (પીર) તરીકે અપનાવીશું હઝરત ઇમામશાહ બાવાએ જણાવ્યું કે તમો સર્વે આજની રાત અહી રહો તો કાલે આગળ જોઇશું.

હઝરત ઈમામશાહ બાવાના હુકમના પ્રમાણે સંઘના બધા માણસોએ પીરાણામાંજ મુકામ કર્યો. સવારે ઉઠતાંજ સંઘના માણસો પીરાણામાં નહિ પરંતુ કાશીમાં જણાયા, સંઘના બધા માણસોએ ગંગાસ્નાન કર્યું, દેવદર્શન કર્યા, અને

કાશીના નામની જે હુંડી હતી તેના રૂપીઆ પણ વટાવી લીધા, બ્રાહ્મણોને ખાવાનું પણ ખવડાવ્યું તમામ ધાર્મીક ક્રિયાઓ કરી રાત પડતાં સંઘના બધા માણસો આરામ કરવા સુતા બધાજ માણસો સુઈ ગયા, સવારે ઉઠતાંજ રાતવાલા " શહેર કાશી નહી પરંતુ સવારે પીરાણામાં ઉઠયા "

આ અજબ કરીશ્મો (કરામત) જોઈ સંઘના બધાજ માણસો કલેમા હકક લાએલાહા ઈલ્લાહ મોહંમદુર રસુલુલ્લાહ પઢી સત્પંથથાં પાવન થયા, પછીથી સંઘના કેટલાક માણસોએ કાશી કાગળ લખી જવાબ મંગાવ્યો કે અમો બધા સંઘના માણસો ફલાણા ફલાણા દિવસે આવ્યા હતા કે નહી, ત્યાંથી જવાબ મલ્યો કે હકિકત બધી ખરી છે. તમો કેમ જવાબ મંગાવો છો તે અમારા સમજ્યામાં વાત નથી આવતી કે તમારા દિમાગ તો નથી બગડયાને? સંઘના બધા માણસોએ પોતાનો ધર્મ પરિવર્તન કરી પવિત્ર વિશ્વધર્મ સત્પંથમાં દાખલ થયા અને જનોઈઓ તેમની ઉતારી જેનું વજન બરાબર સવા મણ હતું. તેને એક જગ્યાએ રાખી. જેનું નામ "જનોઇ" જગ્યા રાખવામાં આવ્યું. તેને આજે પણ સાધારણ માણસને જોઈ ખ્યાલ આવી શકે છે કે જનોઇનું વજન સવા મણ હોય તો તેના પહેરનાર માણસોની સંખ્યા કેટલી હશે તેનો અંદાઝો લગાવી શકાય છે, તેને જોઇ શીર્ક કરવાવાળા માણસો ઈબરત કરી શકે, અને પોતાના ગુનાહોની તોબા કરે. આજે પણ તે જનોઇઓને જોઈ કેટલાક નવા માણસો સત્પંથમાં દાખલ થઈ મુક્તીનો સાચો માર્ગ અપનાવે છે.

એક વખત ગુજરાતનો સુલ્તાન મેહમુદ બેગડો હઝરતની મુલાકાતે પીરાણે આવ્યા. કરામતો જોઇ હઝરત ઇમામશાહ બાવાને જણાવ્યું કે મારી એક અરજ છે કે મારી શાહજાદી બુઝુર્ગ ખાતુનની શાદી તમારા ફરજન્દે નેક આરઝુમન્દના લગ્ન મારી દિકરી સાથે કરો તો મને ઘણીજ ખુશી થશે. ત્યાર બાદ હઝરત નુરમોહંમદ રહના લગ્ન શાહજાદી બુઝુર્ગ ખાતુન સાથે થઈ ગયા.

હઝરત પીર ઇમામશાહ બાવાએ અયન હયાતીમાંજ દરગાહ શરીફને આપે તૈયાર કરાવી હૈ. આલીશાન અને ભવ્ય શાનદાર દરગાહને જોવાથી ખાજ પણ અંદાઝો લગાવી શકાય છે કે લાખો રૂપીઆના ખરચે આ દરગાહ બની હશે. દરગાહ બનાવતા હતા તે વખતે હઝરત ઈમામશાહ બાવા દરગાહથી દક્ષિણમાં આવેલ "નગીના ગોમટીમાં" બેસી તમામ દરગાહનું કામકાજ કરાવતા હતા. મજુરોને મજુરી પણ અહીંથીજ આપતા હતા.

એક વખતે એક મજુરે જોયું કે હઝરત પીર સાહેબ એમની બેસવાની ગાદી નિચેથી તમામ મજુરોને દામ ચુકવે છે. તેણે રાતના આવી ગાદીની નિચેની બધી જમીન ખોદી નાખી. કારણ તે સમજેલ હતો કે આ ગાદી નિચે બધા રૂપીઆ દાટવામાં આવ્યા છે. ખોદતા ખોદતાં થાકિ ગયો કોઇ ચીજ (રૂપીઆ હાથ નહી આવતાં તેણે જગ્યાની માટી જેવી હતી તેવી કરી નાંખી. સવાર પડતાં કામકાજ શુરૂ થયું. ચોર મજદુર પણ હાજર થઓ. સાંજના મજુરીના નાણાં ઈમામશાહ બાવાએ ચુકવવા માંડયાં વારા પછી વારો ચોર મજુરનો મજુરીના પૈસા લેવાનો આવતાં હઝરત ઈમામશાહ બાવાએ તે ચોર મજુરને ડબલ મજુરીના પૈસા ચુકવ્યા

ચોર મજુરે જણાવ્યું હઝરત? આપ સાહેબની ભુલ થાય છે. મને મજુરીના નાણાં ડબલ મળ્યા છે પીર ઇમામશાહ બાવાએ જણાવ્યું મારી ભુલ નથી. તે રાતના પણ મજુરી કરી છે. આ કરામત જોઈ બધાજ મજુરો હેરાન થઇ ગયા. અને સત્પંથથી પાવન થયા.

હઝરત પીર ઈમાસુદ્દીન રહ ની ભવ્ય અને આલીશાન દરગાહમાં પુરાની જાતનું ઇરાની નકશીવાળું અનોખી ઢબનું કામ જોવામાં આવે છે. દરગાહની ઉપર સોનાના મોટા કળશો શોભાયમાન છે. દરગાહના દરવાજા ચાંદીના બનાવવામાં આવેલા છે. કબર શરિફની આજુ બાજુ કબરો (૧) વચમાં હઝરત પીર ઇમામશાહ બાવાની છે. તેની પશ્ચિમ તરફ હઝરત નુરમોહંમ્મદશાહ રહ તે ઈમામશાહ બાવાના ફરઝન્દની કબર છે અને પૂર્વમાં બીબી "ફાતમા" હઝરત ઇમામશાહ બાવાના પવિત્ર પત્નિની કબર છે.

દરગાહમાં કિંમતી અકિકો અને સોના ચાંદીનું ઘણું કામ છે. તે ઘણુંજ આકર્ષક છે. દરગાહની દિવારોનું કામ ઘણુંજ જોવા લાયક છે. તે કામ આગ્રાન, તાજ મહાલનો નમુનો જોવામાં આવે છે. કેમકે સેંકડો વરસો થયા આ દરગાહની દિવાલો કોઇ પણ જાતના મસાલાથી ધોવામાં આવી નથી. પરંતુ અત્યારે પણ કાચની માફક તેમાં ચળકાટ માલમ પડે છે અને તેમાં પ્રત્યક્ષ મોઢું જોવામાં આવે છે. જેનું વર્ણન ઘણા ઇતિહાસકારોએ કરેલું છે. કેટલાક યુરોપીયન મુસાફરો આ રમણીય દરગાહના ફોટાઓ લે છે. દરગાહની પૂર્વ દિશામાં કાકાઓની કચેરી તથા ઉપર ગાદીના મોટા મકાનો આવેલ જેમાં હજારો માણસો આરામથી રહી શકે છે. નીચે કોઠારખાનું તથા બાવરચીખાનું છે. સેવકોને રહેવા જમવાના મોટા મોટા મકાનો છે. તેની સાથે હઝરત પીર ઈમામશાહ બાવાનો ઢોલીઓ આવેલો છે. તે પણ સેંકડો વરસ જુનું મકાન છે. અને તે શાહી દરબારની યાદ આપે છે.

દરગાહની પશ્ચિમે એક ભવ્ય મસ્જીદ આવેલી છે. તે મસ્જીદ પણ પહેલાના ઇમાનદાર પરહેજગાર કાકા અબ્દુર રહીમે હિજરી સન ૧૧૦૦ માં બનાવેલી છે. એક સાથે સેંકડો માણસો તેમાં નમાઝ ગુજારી શકે છે. વરસમાં બે વખત ત્યાં ઇદની શાનદાર નમાઝ થાય છે. તેમાં અહિના ગાદીપતી કાકાસાહેબને પણ હાજર હોયતો નમાઝ પઢવા આવવું પડે છે.

આ મસ્જીદની બાજુમાં જે એક ઇમારતમાં ઈમામ વાડો આવેલો છે. તેમાં દર મોહરમ માસમાં મજલીસો વિગેરે પઢવામાં આવે છે. ઝરી બનાવવામાં આવે છે.

દરગાહ શરીફ તરીફથી તમામ જાતનું ખર્ચ આપી. આ મહોરમના દશ દિવસ શાનદાર રીતે ઉજવવામાં આવે છે.

દરગાહના કંમ્પાઉન્ડ બહાર "ગંગ કુવો" પણ આવેલ છે. તે પણ હઝરત ઈમામશાહ બાવાની કરામતોની પ્રત્યક્ષ સાક્ષી આપી રહેલ છે.

સેવકો તરફથી દર વરસે દશાંશ અને વીશાંશના હજારો રૂપીઆ ઇમામશાહ બાવાના ત્યાં આપવામાં આવે છે. દરગાહની હજારો વિંઘા જમીન પણ આવેલી છે. તેની પણ આવક સારી રીતે આવે છે. રોજામાં બાધા માનતાની પણ સારી આવક છે. સદર આવકમાંથી તેમની

અવલાદના સૈયદોને હક્કો, સાલીયાણા, માહવારી, શાદી, મવત, બિસ્મીલ્લા વિગેરે પરચુરણ હક્કો આપવામાં આવે છે. અને કોઠાર તથા સદાવ્રત વિગેરે ચાલે છે. ગામ લોકોને મશીનથી પાણી પુરૂ પાડવામાં આવે છે.

હઝરત પીર ઈમામશાહ બાવાની ગાદીવાલાને કાકા કહેવામાં આવે છે. તેને બાળ બચ્ચા કોઈ હોતું નથી તેને સુન્નતે રસુલ સ. અ. વ. મુવાફિક દાઢી વિગેરે રાખવી પડે છે. ભગવા ફેંટો વિગેરે પહેરવા પડે છે.

હઝરત ઈમામશાહ બાવાને એક પત્ની હતા. અને તેમનું નામ બીબી "ફાતમા" હતું. અને તેમને ચાર ફરઝન્દ અને એક દિકરી હતી. તેમનાં નામ નિચે પ્રમાણે છે.

(૧) સૈયદ મોહંમદશાહ, (નુરઅલી મોહંમદશાહ) જેમની કબર ઈમામશાહ બાવાની કબરની પશ્ચિમે દરગાહમાં આવેલ છે.

બીજુ નામ (૨) સૈયદ મોહેમ બાકિરશાહ જેઓ સાહેબ લાવદ હતા તેમની દરગાહ અમદાવાદ સારંગપુર ચાર ટોળા કબ્રસ્તાન સામે આવેલી છે તે દરગાહનો વહિવટ અમદાવાદના નુરશાહી જમાતના સેવકો કરે છે.

(૩) સૈયદ મોહંમદ નિઝારશાહની દરગાહ શહેર ખંભાતમાં નારંગેસર તળાવ ઉપર આવેલી છે. તેમના સેવકો મુસલમાન, કુંભાર, ગોલા, કાછીયા, કડીયા વિગેરે માણસો આ દરગાહ ઉપર આવે છે.

ચોથા (૪) સૈયદ મોહંમદ ખાલીકશાહ, જેમની દરગાહ ગુજરાતના કડી પ્રાંતમાં પાટણ શહેરમાં આવેલી છે. તેમનો ઉર્સ રજબ મહિનાની ૧૫ મી તારીખે થાય છે. તેમના સેવકો કંદોઈ, ભાવસાર મોઢ ઘાંચી વિગેરે છે.

પાંચમા બીબી આઝીઝા તે પણ લાવદ છે. તેમને કોઈ અવલાદ નથી, ઉપર જણાવેલ નામો હઝરત પીર ઇમામુદીનના ફરઝન્દોના છે.

હઝરત ઈમામુદીનના એક ફરઝન્દ હઝરત નુરઅલી મોહંમદશાહને ત્રણ બીબીઓ હતી. તેમના નામ નીચે પ્રમાણે છે.

(૧) બીબી બુઝુર્ગ ખાતુન જે સુલ્તાન મહેમુદ બેગડાની છોકરી છે. એમની કબર ઇમામશાહ બાવાની દરગાના બહાર ઓટલા ઉપર છે.

બીબી બુઝુર્ગ બેગમને ૯ ફરઝન્દ અને ૬ પુત્રીઓ હતી. તેમાંના ઘણાખરા બે માસ ચાર માસના ગુજરી જવાથી તેઓના નામો ઓછાં જણાય છે. તેમના ફરઝન્દ સૈયદ શહાબુદીન અને સૈયદ મુસ્તુફા, અને સૈયદ અલીશેર બીબી રાજે આલમ, વિગેરે છે.

સૈયદ શહાબુદીનની અવલાદના સૈયદો જલાલશાહી સૈયદો તરીકે ઓળખાય છે.

સૈયદ મુસ્તુફા રહ. ની અવલાદના સૈયદોને નુરશાહી સૈયદો તરીકે ઓળખાય છે.

સામાન્ય રીતે આ બધા સૈયદો ઇમામશાહી સૈયદો તરીકે ઓળખાય છે.

(૨) બીબી પરમા બાઇને એક ફરઝન્દ હતા અને તેનું નામ સૈયદ ખાનમોહંમદ હતું, તેમના વંશજો સૈયદખાની નામના સૈયદો તરીકે ઓળખાય છે તેમની દરગાહ પીરાણામાં આવેલ છે.

(૩) બીબી જમાલબાઈને એક ફરઝન્દ હતા.

સૈયદ અલી જેઓ નાની વયમાં ગુજરી ગયા હતા અને તે લાવલદ છે.

હઝરત પીર ઈમામુદ્દીન રહ. ની વફાત હિજરી સન. ૯૧૯ માં પીરાણામાં થએલી છે. તેમનો ઉર્સ શરીફ રમઝાન શરીફની ૨૬ તારીખે ઘણીજ ધામધુમથી ઉજવવામાં આવે છે. તેમાં ભાગ લેવા હઝારોની સંખ્યામાં દુરદુરથી પોતાના અનુયાયીઓ પીરાણામાં આવે છે. હાલમાં ગાદીવાલા કાકા રામજી હયાતમાં છે. ઓરસ સિવાય પણ બાર મહિનાની બીજો ગોકળ આઠમ, ધરો આઠમ, ભાદરવા સુદી ૧૧ ને વિગેરે દિવસોએ અહિં ભારે મેળા ભરાય છે.

હઝરત પીર ઇમામશાહ બાવાની દરગાહની ગાદી ઉપર થઈ ગએલા કાકાઓના નામ નિચે પ્રમાણે છે.

(૧) શાણા કાકા
(૨) કાકા શેરમોહંમદ
(૩) કાકા અબ્દુલ્લા
(૪) કાકા ઇબ્રાહીમ
(૫) કાકા રહીમ
(૬) કાકા કરીમમોહંમદ
(૭) કાકા શામદ
(૮) કાકા હસન
(૯) કાકા રહીમ
(૧૦) કાકા રાજેમોહંમદ
(૧૧) કાકા નુરમોહંમદ
(૧૨) કાકા ભુલા
(૧૩) કાકા પોચા
(૧૪) કાકા પ્રાગજી
(૧૫) કાકા નથુ
(૧૬) કાકા દિપા (અબ્દુરરહીમ)
(૧૭) કાકા મનજી
(૧૮) કાકા નથ્થુ
(૧૯) કાકા નાનજી
(૨૦) કાકા શામજી
(૨૧) કાકા નથ્થુ
(૨૨) કાકા પેથા
(૨૩) કાકા નથ્થુ
(૨૪) કાકા કરમસી
(૨૫) કાકા લખમણ
(૨૬) કાકા રામજી હયાત

હઝરત પીર ઈમામશાહ બાવાની ગાદી ઉપર જણાવેલ ૨૬ કાકાઓ ગાદીનો વહીવટ કરનાર થઇ ગયેલા છે અને દરગાહનો તમામ વહીવટ કરી તેમની અવલાદના સૈયદોને હકકો આપવા સત્પંથીઓને સદ્બોધ કરવો વિગેરે જણાવેલ કાર્યો કાકાઓ કરે છે.

નાયા કાકા ઉર્ફે નાયા નસીરૂદ્દીન રહ.

નાયા જાતના ભીલ જાતીના હતા અને તે લુંટારૂઓના સરદાર હતા. હઝરત પીર ઈમામુદ્દીન સાહેબ અમદાવાદથી ગીરમથા તરફ બળદગાડીમાં રવાના થયા તે વખતે ગાડી લુટવા નાયા આવેલ હતા. લુટવા આવેલ નાયાએ જ્યારે હઝરત ઈમામશાહ બાવાની ગાડી રોકી તો તેમણે નાયાને જણાવ્યું અય લુટેરાના સરદાર તું આ પ્રમાણે ગુનાહો કરે છે.

અને લોકોની માલ દૌલત લુટે છે તો તારા આ ગુનાહીત કાર્યોમાં તારા ઘરવાલા સાથ આપશે ? કે તું એકલો લુટ કરી ગુન્હો કરે છે. તેના બદલામાં તારો કોઈ સાથ આપનાર નથી. તારા બાલ બચ્ચાઓને પુછ કે તેં કરેલા ગુન્હાઓમાં તને સાથ આપશે કે નહિ. હઝરતના પવિત્ર શબ્દો સાંભળી નાયાએ જણાવ્યું. તમે મને ઘેર મોકલી તમારે અહિંથી ચાલ્યા જવું છે. હું એવો બેસમજ નથી કે અહિંથી ચાલ્યો જાઉં. તેમણે જણાવ્યું અય લુટેરાના સરદાર તું અલ્લાહ અને તેના રસુલની ઉપર ભરોસો રાખ તારા પાછા આવ્યા સિવાય હું અહિંથી કદિ નહિ જાઉં.

નાયા કાકા ઈમામશાહ બાવાના શબ્દો ઉપર ભરોસો કરી ઘેર જઇ બાલબચ્ચાઓને તેણે પૂછ્યું ? કે હુ જે લુટ કરી માલ સામાન લાવું છું અને તેનો જે ગુન્હો થાય છે. તો આ ગુન્હામાં તમો ભાગ લેશો કે નહિ, બાલ બચ્ચાઓએ જણાવ્યું. અમો ગુન્હામાં ભાગ નથી લઇ શકતા. જે કરે તે ભોગવે. તમે જેવું લાવો છો તેવું અમો ખાઈયે છીએ.

આવી જાતની કરામતથી નાયા ઉપર એવી અસર થઈ કે તેનામાં બુરૂ ભલું સમજવાની શક્તિ પેદા થઇ ગઇ. કરેલા ગુન્હાઓનો પશ્ચાતાપ કરતો પાછો આવ્યો. જુવે છે તો હઝરત ઈમામશાહ બાવા ગાડીમાં બેઠેલા છે. તેને વિચાર આવ્યો કે મહા પુરુષોને મારા જેવા સેકડો લુટેરા આવે તો પણ તેમને નુકશાન નથી પહોંચાડી શકતા પછી હાથ જોડી હઝરત ઈમામ-શાહ બાવાનો મુરિદ બની કલેમા હક્ક લાએલાહા ઈલલ્લાહો મોહમદુર રસુલુલ્લાહ પઢવા લાગ્યો અને સત્પંથમાં દાખલ થયો.

ઘેર જઇ પોતાના બાલ બચ્ચાઓને લઈ આવી તેમને પણ સત્પંથથી પાવન કર્યા. નાયાનું બધું કુટુંબ સત્પંથી બની ગયું અને નાયા ને બુઝુગીનો ખીતાબ "કાકા" આપવામાં આવ્યો. નશીરૂદીનથી સંબોધવામાં આવ્યા.

શિનોર તાલુકાના કુકશ ગામમાં જઇ ત્યાંના લોકોને સત્પંથ સમજાવવા લાગ્યા.

નાયાકાકાની વફાત મહોરહમ તારીખ ૩જી એ થઈ તેમની દરગાહ કુકશ ગામમાં છે. આ શિનોર તાલુકાનો એક ગામ છે. શ્રીમંત મહારાજા ગાયકવાડ તરફથી દરગાહની દિવા બત્તી માટે ૭૦૦ વિઘા જમીન આપવામાં આવેલ છે ભાદરવા સુદી ૨ ને દિવસે અહિં ભારે મેળો ભરાય છે.

હઝરત હાઝર બેગ

હઝરત હાઝર બેગનું અસલ નામ મિરઝા અબ્દુલ રહીમ છે. અને ઈલ્કાબ તેમનો હાઝર બેગ છે.

તેઓ પાદશાહઝાદા છે. તેઓ સાહેબ ઈરાન તરફના રહેવાશી જણાય છે. કેમકે "બેગ" ખિતાબ ઈરાન દેશમાં સારા રહીસો અને ઉમરાવોને આપવામાં આવે છે. તે ઉપરથી અંદાઝો લાગી શકે છે. કે તે ઈરાનના પાદશાહના છોકરા હશે.

હઝરત શાહ ઈમામુદીન રહ-નિ કરામત અને રિયાઝ જોઈ હાઝરબેગે પણ ફકિરી અખ્તીયાર કરી લીધી, અને હઝરત ઇમામશાહ બાવાની સાથેજ પોતાની ઝીંદગી ગુજારવાની અરજ કરી. ત્યારબાદ ઇમામશાહ બાવાએ પોતાની સાથે મદદગાર તરીકે સાથમાં રાખ્યા અને થોડાક સમય બાદ પોતાના શિષ્ય (ખલીફા) બનાવી. ખીલાફતનો લીબાશ અર્પણ કર્યો.

હઝરત પીર ઈમામશાહ બાવાંના જ્યારે વફાતનો વખત નજીક આવ્યો ત્યારે નાથાકાકા, ભાભારામ, હાઝરબેગ, અને કિકિબાઈ વિગેરેને બોલાવ્યા, અને જણાવ્યું કે તમો સાચા સત્પંથી (ઈમાનદાર) છો. મારા સાચા મદદગાર તરિકે તમે સાથ આપ્યો છે. તે બદલ ખુદા તઆલા તેનો બદલો તમને જરૂર આપશે. હવે હું થોડાકજ સમયમાં આ ફાની દુન્યા તજી જનાર છું. અને તમો સત્પંથ પ્રચાર ચાલુ રાખશો કુદરત તમોને તેમાં જરૂર કામયાબી આપશે. અને હાઝરબેગને જણાવ્યું મારી વફાત બાદ થોડાક ટાઈમબાદ તમો પણ ખુદાની રહેમતે પહોંચશો. અને તમારી કબર શરીફ મારી દરગાહથી થોડાકજ કદમ ઉપર તમારી તુરબત બનાવવામાં આવશે, કડમાં કડક સુર્યની ધુપ પડશે પણ તમારી કબર બિલકુલ ઠંડીજ રહેશે. અને મારી દરગાહની ઉપર ફુલ ફાતેહા ચળાવનાર દરેક અનુયાઈ માણસો પહેલે તમોને ફુલ વિગેરે ચળાવી પછી મારી દરગાહ ઉપર આવશે.

હઝરત ઈમામશાહ બાવાએ જણાવ્યા પ્રમાણે થોડાક સમય બાદ હાજર બેગ વફાત પામ્યા અને તેમની કબર ઇમામશાહ બાવાના રોજાના શેહનમાં છે. આજે પણ દરગાહ ઉપર આવનાર માણસો પહેલા હાજર બેગને ફુલ વિગેરે ચળાવી પછી હઝરત ઇથામશાહ બાવાની દરગાહ ઉપર આવે છે. આજે પણ સુરજની સખ્તમાં સખ્ત ગરમી હોય છે. છતાં પણ કબર બિલકુલ ઠંડીજ થતી જાય છે. આ કરામત આજે પણ હાજર બેગની કબરથી જોવામાં આવે છે.

૬. ભાભારામ સાહેબ રહ.

ભાભારામનું અસલ નામ "રામજી" છે. તેઓ કસ્બે પેટલાદના રહીશ હતા. અને જાતે પટેલ (પાટીદાર) હતા. હઝરત પીર ઈમામુદ્દીન રહ. ની કરામતોની તાઅરીફ સાંભળી એક વખતે ઈમામશાહ બાવાની સેવામાં હાજર થયા અને ઘણાજ ખુશી થયા. અને જણાવ્યું કે અય ? વલીઅલ્લાહ હું આપની મારફત ખુદાની દરગાહમાં મકબુલ થવા ચાહું છું. ત્યાર બાદ હઝરત ઈમામશાહ બાવાએ તેમને પોતાના શિષ્ય બનાવી કલેમા હકક. લાએલાહા ઈલલ્લાહ મોહંમદર રસુલુલ્લાહ પઢાવી સત્પંથમાં દાખલ કર્યા, અને ખુદાને પહોંચવા તેમણે ઘણોજ રીયાઝ (ભક્તી) કરી. થોડાક સમયમાં ભાભારામ પુરા બ્રહ્મજ્ઞાની બની ગયા. અને માહપુરૂષના દરજ્જાને પહોંચી ગયા. તો ઈમામશાહ બાવાએ નસીહત વસીહત કરી. તેમને સત્પંથ પ્રચારર્થે ચરોતર તરફ રવાના કર્યા, ભાભારામની હયાતી સુધી આ જીલ્લામાં સત્પંથ પ્રચાર કર્યો, અને ત્યાંજ નડીઆદ તાલુકાના 'દેવા' ગાંમમાં વફાત પામ્યા.

આ ગાદી પણ પીરાણા દરગાની એક શાખા ગણવામાં આવે છે.

૯. કીકી બાઇસાહેબ.

કીકી બાઈસાહેબ પણ ભાભારામ સાહેબની બહેન છે. ભાભારામે સત્પંથ પ્રચાર કરી તેમાં દાખલ થએલા સત્પંથીઓમાં બાઈ કીકી સાહેબનો પહેલો નંબર છે. સત્પંથમાં દાખલ થયા બાદ હઝરત પીર ઈમામશાહ બાવાની સેવામાં પણ ઘણાજ દિવસો ગુજારી ફાયદો ઉઠાવ્યો છે. હઝરત ઇમામશાહ બાવાએ જણાવ્યું તમો એક નવું ગામ વસાવો અને ત્યાં રહો. કીકી બાઈ સાહેબે "રોણ" નામનું એક ગામ વસાવ્યું અને ત્યાં રહી સત્પંથ પ્રચાર કરવા લાગ્યા. આ બાઈ સાહેબના સત્પંથ પ્રચારથી બાઇ લોકોમાં સત્પંથ વધું પડતો ફેલાવા લાગ્યો અને થોડાક સમયમાં અસંખ્ય ભાઇ બહેનો સત્પંથમાં દાખલ થયા, છેવટ સુધી ત્યાં રહી. "રોણમાં"જ તેમની વફાત થઈ.

આ ગાદી પણ પીરાણા દરગાહની એક શાખા ગણવામાં આવે છે.

તા. ૧-૫-૧૯૫૪

સૈયદ કાસિમઅલી દુરવેશઅલી.
એરાકિઅલ હુસેની પીરાના.
ડી. અમદાવાદ.

સતપંથ શાસ્ત્ર

સૃષ્ટિનું મંડાણ.

રચનાર-સૈયદ ઇમામશાહ.

—આઠ લાખ કરણુની ઉત્પતી.—

શ્રી નકલંકી નારાયણ હો સ્વામીજી, પ્રથમ આદ્યનુર તમે પરમેશ્વરા, તમે પરસોતમ અમરતો અલખ નિરંજન હો સ્વામીજી, પરથમ નીલ વરણ ધંધુકાર, તારે સ્વામીજી આપોહિઆપ નિરંજન હો સ્વામીજી, તારે તમારો કોણ ચહેન હો સ્વામીજી, હો પરમેશ્વરા; તારે દેવની દેહી છે નુરાની, આદ્ય પુરૂશ આપ પુરૂશ આપ મન આપ ધ્યાન કરતવા હો સ્વામીજી, તે નુર નીરવાંણ હો સ્વામીજી; તારે તદા આદ નિરંજન હો સ્વામીજી ત્યારે સાદ નહી સબદ નહી, અહુંકાર નહિ, જલ નહી, થલ નહી, ધરતી નહી, આકાશ નહી, હો સ્વામીજી; ત્યારે નહિ ચાંદો, સુરજ નહિ, તારા નહિ, પવન નહિ, નહિ પાણી, હો સ્વામીજી; ડુંગર નહિ, મેર નહિ, કઇલાસ નહી હો સ્વામીજી; નહિ તારા મંડળ, તીસમધે કોઇ ન હોતા હો સાંમીજી, ત્યારે પરથમ આદ્ય રૂપ પરવરતંતે હો સ્વામીજી; ત્યારે પરથમ રૂપતો આદ્ય મનથી નામ કરવતા હો સ્વામીજી, ત્યારે આદ પુરૂશ આપોહીઆપ ધ્યાન કરતવા હો સ્વામીજી; તે પરથમ આદ પુરૂશ રૂપ પરવરતંતે હો સ્વામીજી; ત્યારે આદ્ય પુરૂશના અંગથી સતગુરૂ ઉપના તો ઉતપતી ઉપનાં હો સ્વામીજી; ત્યારે રૂપ નુર એક તે નામ ચાર ધારજંતે હો સ્વામીજી; એક નામતો ગુરૂ હશનશાહ શેશ્ટીના ગુરૂ હો સ્વામીજી; બીજો નામ તે ગુરૂ બ્રહમા ધારજંતે હો સ્વામીજી; ત્રીજો નામ તે સતગુરૂ ધારજંતે હો સ્વામીજી; ચોથો નામ તો ગુરૂ નબી માહમદ મુસ્તફા સલેલા અલેહી વ સલામ, તમે તો આપોહી આપ હો સ્વમીજી; ઈ ગુરૂ પ્રસાદે સાત ફીરસ્તા દેવની સેવા કરતવા હો સ્વામીજી, તે આઠ લાખ કરણ મધે પરવરતંતે હો સ્વામીજી; અને દેવ ધ્યાન કરતવા હો સ્વામીજી; ત્યારે આઠ લાખ કરણ મધે સ્વામી તમે અનત કરોડ દેવ નારાયણ નીપાચ્યા હો સ્વાથીજી; તે ગુરૂ પ્રસાદે નામ ધારજંતે હો સ્વામીજી; ત્યારે આઠ લાખ કરણ, કરણ મધે જુગ એક ધારજંતે હો સ્વામીંજી; તે અગીયાર લાખ વરસ પરવરતંતે હો સ્વામીજી ત્યારે ત્રીશ જુગ મલી મજમે એક કરણ મધે પુરણ પરવરતંતે હો સ્વામીજી; ત્યારે આઠ લાખ કરણ મધે સ્વામી તમે અનત જીવ નીસ્તરાયા હો સ્વામીજી; તે આઠ લાખ કરણ ભરપુર ભવસ્તો હો સ્વામીજી.

—ત્રણુ કરણુના અવતાર પાત્રનું નામ—

ત્રણ કરણ મધે સ્વામીના અવતાર પાત્ર (૧૭) પરવરતંતે તે અવતારના નામ લીખંતે હો મુનીવરો.

(૧) શ્રી અહુણાદ
(૨) અહુણાદથી અલખ
(૩) અલખથી નામનીલ
(૪) નામનીલથી અનીલ
(૫) અનીલથી સુન
(૬) સુનથી સાન
(૭) સાનથી નાન
(૮) નાનથી ગનાન
(૯) ગનાનથી નુર
(૧૦) નુરથી તેજ
(૧૧) તેજથી જલ
(૧૨) જલથી કમલ
(૧૩) કમલથી અદબુધ
(૧૪) અદબુધથી જાગ
(૧૫) જાગથી તંતવ
(૧૬) તંતવથી પ્રેમ તંતવ
(૧૭) પ્રેમ તંતવથી આદ પુરૂશ

તે રૂપનું ધ્યાન કરતવા હો મુનીવરો; ઈ ધરમ ભવોભવ સતપંથ સદાઇ ઉત્તમ હો મુનીવરો, ઈ ત્રણ કરણના અવતાર પાત્ર (૧૭) ભવસ્તો હો મુનીવરો.

—ધંધુકારની હકીકત—

અહુનાદ મધે સ્વામી તમ નિરંજન અહું ધંધુકાર મધે સ્વામી તમે અલખ નિરંજન હો સ્વામીજી; અહુંકાર મધે છત્રીશ જુગ ને ચોરાશી ચોકડી ઉત્તમ એક ધ્યાન પરવરતંતે હો સ્વામીજી, ત્યારે તમે આપો આપ નિરંજન કહાવ્યા હો સ્વામીજી, તારે તમે નારાયણ વેદ રૂપી કહાવ્યા હો સ્વામીજી, નિરંજનની જવું સુકરીત પ્રેમ દુકરીત ન હવો સુન હવો. સુંન હો, સાંમીજી પહેલાં અનત કરોડ જીવ તારે અણુ આદ નામ અલખ નિરંજન નર પાંચ ભીહો સ્વામીજી, ત્યારે તમે અનત મુરત અગોચર ત્યારે તમે અવતાર ધારજંતા હો સાંમીજી, ત્રણ લાખ વરસ હો સાંમીજી શ્રી સતગરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી, બ્રહમાવેદ સંમપુર્ણ સંસાર મધે પ્રકાશતે હો સ્વામીજી, જેમ લોહા પારસ હેમ કરતવગ હો સ્વામીજી, તેમ સતગુરૂ મુનીવરને આપ સમાન કરતવંગ, તેમ સતગુરૂજી અન પાન હો સ્વામીજી, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો સ્વામીજી અર બંધ નર બંધ ધંધુકાર ગયા અનત જુગમાંહે તેજ રહયા હો સ્વામીજી, ત્યારે આદ્યપુરૂશથી અહુંકાર (૧૮) અહુંકારથી પ્રકાશ (૧૯) તે ચાર વેદ હો સ્વામીજી, તમે નવ ખંડ પૃથ્વીની બાંધી પીઠ હો સ્વામીજી, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા હો સાંમીજી, આજ વદરૂ જળ બંધણા જુગ પાંચ, પાંચ જુગતો પઇયાળ થોભંતા, પાંચ જુગતો બ્રહમાંડ જડંતા, પાંચ જુગતો મેર ઉઠતાં, આઠ જુગ ગવરી ઉધરંતે, નઉ જુગતો નીરવાંણુ જડતે, બાર જુગતો રૂઢમાળા ફેરવતા, વીશ જુગતો ભભુત ભુસતા, ત્રણ જુગતો ત્રીશુળ ધરતા, એક જુગતો અહંકાર કરંતે, એવા તોતેર ૭૩ જુગ શ્રી સ્વામીજીને રમત કરતાં વહી ગયા હો સ્વામીજી, તારે સો નર નાસી માતા, નાસી પીતા, નાસી ભારજા, નાસી સગા, નાસી દોસદારા, ત્યારે નહી ધરતી, નહી આકાશ, નહી પવન, પાણિ હો સ્વામીજી, ચાંદો નહી, સૂરજ નહી. હો સ્વામીજી, મેર નહી, નહિ કઇલાશ, હો સ્વામીજી, રાત નહી, દીવસ નહી, ખંડ નહી, દીપ નહી, ત્યારે કોઇ ન હોતા હો સ્વામીજી, અગમ અગોચર હો સ્વામીજી.

—આદ કળસ ઘટ સ્થાપના અને સૃષ્ટિની ઉત્પતી—

હેત ધરીને પ્રથમ ફીણ ઉપાયા હો સ્વામીજી, ત્યારે ફીણ થકી એક ઈંડ ઉપાયા હો સ્વામીજી, ઈંડ ફોડી ત્રણ ભવન રચાયાં હો સ્વામીજી, અમરતે બંધ બંધાયા હો સ્વામીજી, તમે અલખ પુરૂસ શંચરાચર હો સ્વામીજી, દુતીયા બ્રહમા આદ્ય ગુરૂ ધરતી સ્થાપી આપોઈઆપ હો સ્વામીજી,

તમે ગગન થંભાવણ આકાશ ગુરૂ નર ઉપાઇ, ધરતી આકાશ, વેદ ત્રણ માંહે હુવા પ્રકાશ, પીર ઈમામ શાહા હો વાચા ધરતી આકાશકા મંડાણ કહો હો સ્વામીજી, અમે ઉંચ ઉદાવતકા ખબરજ લહુ હો સ્વામીજી, પ્રથમ અહુંકાર મધે ગુબત કલસ થાપતા હો સ્વામીજી, ત્યારે આદ્ય કુંભ કમળનો ઘડો ઉત્પુત પાણી સાથે ભરયો, તે દેવે લઇને બ્રહમા આગલ ધર્યો હો સ્વામીજી, અહુંકાર મધે હો સ્વામીજી, ત્રણ કલપ મધે હો સ્વામીજી, તમે સહસ્ત્ર નામ ભણાવ્યાં હો સ્વામીજી, તે ભણી નામ હોય વાચા સાર તેનો સાંભલો સબ દેવ નીજાર હો સ્વામીજી, ત્યાં બેઠા શંભુદેવ ચાલી લોક વાંણિ ગત માંઈ વીમરસ ભાંખે ત્યાં બેઠા બ્રહમા વિશ્નુ મહેશ્વર હો સ્વામીજી ત્યાં બેઠા બાર કલાસું સુરજ ત્યાં સોળા કળાસું ચાંદો ત્યાં બેઠા દેવ નિરંજન ગોવીંદ નાથ હો સ્વામીજી ત્યાં બેઠા ગુરૂગત ગંગા ત્યાં બેઠા સાત શાહેર નવશો નવાણું નદીઓ હો સ્વામીજી જ્યાં કલશ થાય ઘટ થાપના ત્યાં બેઠા બાવા ગોરખજતી હો સ્વામીજી પ્રથમ સ્વામીજીયે આદ્ય કુંભ ઉપાવ્યો જે જીવ જાતા એકમના જાઇને કુંભની સેવા કરતવા તે ભવોભવ અમરાપુરી ભોગવંતા હો સ્વામીજી ગુરૂનર પ્રથમ ઘટ થાપ્યું તારે પેહેલાં મૃતલોક-માંહે માનવી નહીં અને ઇંદ્રા લોકમાં દેવતા નહિ હો સાંમીજી તારે ગુરૂનરને પાવળ પ્રમાણે ગુરૂનરના નુરની ઉપાઈ તે કળશમાં પાણી સાચનુ નાગ્યુ હો મુનીવરો તારે પહેલાં મંડાણ સુરજ ભવન રચ્યું હો સ્વામીજી બીજુ ચંદ્રમા ભવન રચ્યું હો સ્વામીજી ત્રીજુ ભવન તો રચ્યો તારા મંડણ રચ્યું હો સ્વામીજી ચોથુ ભવન તે ધરૂ ભવન રચ્યો હો સ્વામીજી પાંચમું તો ઇંદ્ર ભવન રચ્યું હો સ્વામીજી છઠું તો બ્રહમાંડ રચ્યું હો સ્વામીજી સાતમું ભવન મધે આકાશ પ્રકાશંતે સરવે થાને વસુંદ્રા બ્રહમાજ હો મુનીવરો પહેલું થાનક શેશનાગની ફેંણ ઉપર રાખ્યું સ્વામીજી બીજો થાનક ધમલા ધોરીના શીંગ ઉપર શેશનાગ રાખ્યો સ્વામીજી ત્રીજો સ્થાનક કાચબાના ફેણ ઉપર ધમલાધોરી રાખ્યો છે સ્વામીજી. ચોથો સ્થાનક મગરના વાંસા ઉપર કાચબો રાખ્યો સ્વામીજી, પાંચમું સ્થાનક માસા પંખી ઉપર રાખ્યો સ્વામીજી. છઠું સ્થાનક તો પાણી ઉપર માસ પંખી રાખ્યો સ્વામીજી. સાતમું સ્થાનક તો પવન ઉપર પાણી રાખ્યું સ્વામીજી. તમે રાખી ધરતી શેશનાગ આધારે અને શેશનાગ તે ધમલાધોરીને આધારે હો સ્વામીજી. ધમલાધોરી કાચબાને આધારે હો સ્વામીજી. કાચબો તે કરટ મગરને આધારે હો સ્વામીજી. મગર તો માસ પંખીને આધારે હો સ્વામીજી. માસ પંખી તો પાણીને આધારે હો સ્વામીજી. પાણી તો પવનને આધારે હો સ્વામીજી. પવન તો તમે પોતે ઉપાયો આપોહી આપ હો સ્વામીજી. પવનને આધારે મેદની ચઉદ ભવન હો સ્વામીજી. પવન તો તમે આપોહી આપ નિરંજન હો સ્વામીજી નિરંજનથી અહુંકાર હો સ્વામીજી અહુંકાર મધે આદ રૂપે ભવે બ્રહમા હો સ્વામીજી બ્રહમા વીધરતો અવતાર રૂપી દેત દેવતા મહિસરા એક મુરત ત્રણ દેવ કરતવા હો મુનીવરો શ્રી સતગુર હો વાચા હો સ્વામીજી તમે નિરંજનથી અવતાર ધર્યા. મજમેં ત્રણ લાખ વરસ.

—સાત દિવસમાં વાર પ્રમાણે શું ઉપાવ્યું તે હકીકત.—

સંસાર પ્રકાશતે હો ઈ સરવે સતગુરૂ સીરજંતે હો સ્વામીજી, શુકરવારે સ્વામી સીરજી

ચાર ખાણુ હો સ્વામીજી, ચારહિ વાણુ ચોરાશી લાખ જીવા જોડ ચાંદો, સુરજ, પવન, પાણી, તમે શુકરવારે સીરજંતે હો સ્વામીજી, જમી માતાને દશ આસમાન તે તમે શનીવારે સીરજંતે હો સ્વામીજી, આદીતવારે સીરજંતે ચાર દીશુ ને ચઉદ ભવન હો સ્વામીજી, સાત શાહેરને નવસો નવાણું નદિયું તે તમે સોમવારે સરજ્યા હો સ્વામીજી, અસ્ટ કરોડ પરબતને નવકુળ નાગ ચોસઠ લાખ દેવીયું પેદા કહયા હો સ્વામીજી, તે મંગલવારને દહાડે હો સ્વામીજી, બુધવારને દહાડે સરજ્યા નવાણું કરોડ જંખ છપન કરોડ મેઘ બત્રીશ કરોડ કીનરે તેત્રીશ કરોડ દેવતા હો સ્વામીજી, ભીસપતવારે તમે સરજ્યા ગુરૂનર ચતુર ખાણુ હો સ્વામીજી.

—ચાર ખાણુની હકીકત—

પરથમ જરેજ ખાણુ સરજંતે હો સ્વામીજી, જરેજ ખાણુ મધેથી કીયા લખણુ દોપગા અને કીયા લખણુ ચોપગા અને કયા લખણુ ખડચરા તમે કંથો હો દેવ મહેશ્વરા એક એક ખાણુ એકવીસ લાખ બંધાણા જરેજ ખાણુ મધે કોણુ કોણુ વસત પવીત્ર હો સ્વામીજી, અને કોણુ વસ્તુ વખાણીયે હો સ્વામીજી, જરેજ ખાણુ મધે ત્રણુ વસ્ત પવીત્ર હો સ્વામીજી, અને ત્રણુ વસ્ત વખાંણીયે હો સ્વામીજી, નરસીહી ને ગજાઇ નર રૂપી ભવે બ્રહમા સીંહિ રૂપીતો સીરજનહાર જનતીમે દેવી ને ગજા સોહિયે પણુ હમ દેવ સદા નિરંજન હો સ્વામીજી.

હવે ઇંડેજ ખાણુ મધે કયા લખણુ મોટા કિયા લખણુ વખાણીયે હો સ્વામીજી, કીયા લખસણુ જળચરા હો કીયા લખણુ પંખી જાત હો સ્વામીજી, ઇંડેજ ખાણુ મધે નાગ લોક જીવજાત મોટા વખાણિયે આઠ લાખ જીવ જળચરા અને ચતુર લાખ જીવ જાત પંખી એક નીરવાણુ હો સ્વામીજી, એકવિશ લાખ બંધાણુ ઇંડેજ ખાણુ મધે કોણુ વસ્ત પવીત્ર કોણુ વસત વખાંણીયે હો સ્વામીજી હંશ કોરભ ને ગરૂડ હંસ રૂપી ભવે તો ભરમા કારેવ રૂપેતો સીરજનહાર જંનદેવીને તો ગરૂડ સોહી એ પણુ હમે દેવ સદા નિરંજન હો સ્વામીજી.

ઉદબુદ ખાણુ મધે કયા લક્ષણુતો સુગંધ કયા લક્ષણુ તો કંધ મુડાહો સ્વામીજી, તમે કંથો હો દેવ મહેશ્વરા ઉદભોદ ખાણુ મધે તો નવ લાખતો સુગંધ કર્યા અને ચતુર લાખતો નીરગંધ કયા હો સ્વામીજી, અને અશ્ટ લાખ તો કંદમુળા કીયાં એક એક નીરવાણુ એકવીશ લાખ બંધાણુ હો સ્વામીજી.

ઉદભોદ ખાણુમધે કોણુ કોણુ વસત પવીત્રાં અને કોણુ કોણુ વસત વખાણીયે હો સ્વામીજી, ત્યારે ઉદભોદ ખાણુમધે ત્રણુ વસત વખાણીયે હો સ્વામીજી અને વોંણુ ને ચંદન હો સ્વામીજી. અનરૂપીતો ભવે બ્રહમા અને વોંણુ રૂપીતો સીરજનહારંજન અને દેવીને તો ચંદન સોહિયે પણુ હમ દેવ સદા નિરંજન હો સ્વામીજી.

સીંતેજ ખાંણુ મધે કીયા લક્ષણુા તારા અને કીયા લક્ષણુા તો મેગ મંડાણુ. કીયા લક્ષણુ તો પરબતા હો સ્વામીજી, તમે કંથો હો દેવ મહેશ્વરા હો સ્વામીજી સીંતેજ ખાણુ મધે તો નવ લાખ જાત તારા મંડાણુ હો સ્વામીજી, અને ચતુર લાખતો મેગ મંડાણુ ને આઠ લાખતો જાત પરબતા હો સ્વામીજી એક મંડાણુ એકવીશ લાખ બંધાણુ હો સ્વામીજી સીંતેજ ખાણુ મધે કોણુ કોણુ વસત પવીત્રા વખાણીયે હો સ્વામીજી, તારા ત્રાંબાને સોવન તારા રૂપીતો ભવે

બ્રહમા અને ત્રાંબા રૂપીતો સીરજનહારજંન તમ દેવીને તો સોવન, સોહિયે પણ હમ દેવ સદા નિરંજન હો સ્વામીજી, ચતુર ખાણ સીરજંતે હો સ્વામીજી, આસણ બેસણ કરી જાણો હો સ્વામીજી, સતગુરૂ બોલ્યા સફયત સફાનતી વાંણ.

—ત્રણ દેવની ઉત્પતી.—

એટલા જુગતો રમત કરતા વહી ગયા હો સ્વામીજી, તારે સ્વામીજીયે એક શક્તિ દેવી પેદા કીધી હો સ્વામીજી તે શક્તી લઈને અલગી મેલી હો સ્વામીજી, ત્યારે શક્તિયે જાણ્યું છે જે હું છું તારે સ્વામીજીના મંન માંહેથી શક્તીની જીભીયાને તેજ મેલ્યું છે પચાસ લાખ જુગ પછે નાભ કમળથી ભવે બ્રહમા થયા છે તારે સ્વામીજી મુખથી જીભીયા તેજ શક્તીને મેલ્યું તારે ચાલીસ લાખ જુગ પછી સ્વામીજીયે મુસ્તક થકી વિધરૂ રૂપ પેદા કીધું તારે સ્વામીજીયે શક્તિમાં તેજ મેલ્યાં તારે પછે સાઠ લાખ જુગ પછે સ્વામીજીયે મુસ્તકથી તેજ શક્તી જભા મુકયું હો સ્વામીજી, અમતર વીધીયા તે ઇશ્વર પેદા કર્યા હો સ્વામીજી, ત્રણ દેવ પેદા કર્યા હો સ્વામીજી, તારે છત્રીશ જુગ ચોરાશી ચોકડી વઇ ગયા પછે નરજી બોલ્યા જે વેદ ગયા તે જાવા દો, નવ વેદ પેદા કરો, નહી તો કાયર થઈને ઉભા રહો.

ત્યારે બ્રહમાએ કહયું જે અમે છત્રીસ જુગ ચોરસી ચોકડીએથી અમે નાનેરાભાઈ, ત્યારે પછી ઈશ્વર ઢુંઢે ઢુંઢે કરે વિચાર, આવી ઉભા વિશનુ મહારાજ કે પાસ, એ વિશનુ મહારાજ કીપા કરો–કરો વેદની સાર હો સ્વામીજી; ત્યારે વિશનુ બોલ્યા જે વેદ ગયા તો જાવા દયો, નવા વેદ પેદા કરો, બ્રહમા વિશનુ ને મહેશ્વર પોતે પેદા કર્યા હો સ્વામીજી.

—ધર્મની ઉત્પતી અને ઘટપાટની સ્થાપના તથા સૃષ્ટિની ઉત્પતી.—

ત્યારે ચાર પુતલાં મેરને માથે પેદા કર્યાં હો સ્વામીજી, તે ધરમ શાળાએ બેઠા હતા હો સ્વામીજી, હવે ચાર પુતલાં બેઠા હતા જ્યાં સ્વામીજીયે મુસ્તકથી તેજ નાખ્યું છે ત્યાં જાણ આદ્ય પેદા કર્યા હો સ્વામીજી, તારે ધરમ જમણે ખંભે પેદા કર્યો હો સ્વામીજી અને બ્રહમા મહેશ્વર વીધરૂને ધરમ પુછવા લાગે. કહેવા લાગો જે તમારો કોણ ધણિ છે ત્યારે બ્રહમાજીયે કહ્યું છે જે હમારો તમારો ધણી શ્રી પરમેશ્વર છે હો સ્વામીજી, અને તેને પાઈ લાગા ત્યારે ધરમને કાજે સ્વામીજીયે મુખથી અખેપાત્ર આપ્યું છે હો સ્વામીજી, ત્યારે ધરમ લઈને ગુરૂબ્રહમાજીને આપ્યું છે હો સ્વામીજી, ગુરૂબ્રહમાજીયે ઘટપાટ થાપ્યું છે હો સ્વામીજી ત્યારે ગુરૂ બ્રહમાજીએ એક નુરની છાંટ નાંખી ત્યારે સાત સમુદ્ર પેદા કર્યા છે હો સ્વામીજી, ત્યારે સતગુરૂ બ્રહમાજીયે બીજી નુરાની છાંટ નાખી છે ત્યારે અસ્ટ કરોડ પરબત પેદા કર્યા હો સ્વામીજી ત્યારે સતગુરૂ બ્રહમાજીયે ત્રીજી નુરાની છાંટ નાખી ત્યારે નવાણું કરોડ જંખ, છપન કરોડ મેગ, બત્રીશ કરોડ કીનર તેત્રીશ કરોડ દેવતા અને સાત રખી રાહો ચાંદો, સુરજ, તારા, મંડળ સરવે સેસ્ટી પેદા કીધી છે હો સ્વામીજી.

ત્યારે સતગુરૂ બ્રહમાજીયે ચોથી નુરાની છાંટ નાખી છે ત્યારે જેટલા સીંતેજ ખાણના જીવ, જેટલા ઇંડેજ ખાણના જીવ, જેટલા ઉજભોજ ખાણના જીવ, જેટલા જરેજ ખાણના જીવ, ઈ ચાર ખાણના ચોરાશી લાખ જીવાજોડ કરતવા હો સ્વામીજી, તે પ્રેમ બ્રહમાજી થાપ્યા હો

સ્વામીજી, ત્યારે બ્રહમાજીના મનમાંહેથી મોટાઈ આંણી છે જે સેસ્ટી તો મેં નીપાઇ હો સ્વામીજી, ત્યારે વેદનું અજવાળું હતું એક કલપ ધંધુકાર સુધી હો સ્વામીજી, ત્યારે બ્રહમાના મનમાં મોટાઇ આવી તે પહેલાં બંધણુ હો સ્વામીજી, એસા પુરૂશ જુગો જુગ ધંધુકારે જુગો જુગ અહુનાદ ગુરૂકે છોડા શકતી દેવી કે છોડો ઇ શકતી દેવી જાયા તેનો પુત્ર બ્રહમા ઈ વીધરૂ મહેશ્વરા હો સ્વામીજી;

—ત્રણે સુરતને ઉપજેલો અહંકાર.—

ત્યારે બ્રહમા કહે જે સેસ્ટી હમારી હો જલે બ્રહમા; થલે બ્રહમા, આકાશે બ્રહમા, પાતાલે બ્રહમા, ઘર મેર પરબતે બ્રહમા; ઇ સરવે માયાહમારી હો સ્વામીજી.

ત્યારે ધરમે કહ્યું જે સુણો હો ગુરૂ બ્રહમાજી તમે ન જાણો સેસ્ટકા ભેદ સેસ્ટ કરતા કોઈ દુજા દેવ ચતુર ભોજકી કળા સારી ઈ નઈ સેસ્ટી તમારી હો સ્વામીજી.

ત્યારે ઈશ્વરે કહ્યું જે તમે સુણો હો ગુર બ્રહમા જલે ઇશ્વર; થલે ઈશ્વર, આકાશે ઈશ્વર, પાતાલે ઇશ્વર, થર મેર પરબતે ઈશ્વર, ઇ સરવે માયા હમારી હો સ્વામીજી.

ત્યારે ધરમે કહ્યું જે તમે સુણો ઇશ્વરો તમે ન જાણો સેસ્ટકા ભેદ સેસ્ટી કરતા કોઈ દુજા દેવ ચતુર ભોજકી કળા સારી ઇ નઇ સેસ્ટી તમારી હો સ્વામીજી.

ત્યારે શકતી બોલ્યા તમે આજ કાલના છોકરા છો તમે શું જાણો સેસ્ટીકી વાત, જલે દેવી, થલે દેવી, આકાશે દેવી, પાતાલે દેવી, મઇ મંડળે ઘેર મેર પરબતે દેવી, એ સરવે માયા હમારી.

ત્યારે ધરમ બોલ્યા તમે સુણો હે દેવી તમે ન જાણો સેસ્ટકા ભેદ, સેસ્ટી કરતવા કોઈ દુજા દેવ. ચતુરભોજકી કળા સારી એ નઈ સેસ્ટી તમારી હો સાંમીજી.

ત્યારે શ્રી નારાયણે કહ્યું દઈતને જે તમે વેદ હરી જાવો ત્યારે દઈત વેદ હરી ગયો, ત્યારે અંધકાર થઈ રહયો, ત્યારે ગુરૂ બ્રહમા ઢુંઢે ઢુંઢે કરે વિચાર આવી ઉભા વિશનુ મહારાજ કે પાસ; એ વિશનુ મહારાજ કીરપા કરો, કરો વેદની સાર ત્યારે છત્રી જુગ ચોરાશી ચોકડી તો વઈ ગયા, પછે નર બોલ્યા વેદ ગયા તો જાવા દયો, નવા પેદા કરો, નહિં તો કાહેર થઈને બેસી રહો.

ત્યારે ઈશ્વર ઢુંઢે ઢુંઢે કરે વિચાર આવી ઉભા વિશનુ માહારાજ કે પાસ, એ વિશનુ મહારાજ કીપા કરો; કરો વેદની સાર. ત્યારે સાહેબજી બોલ્યા વેદ ગયા તો જાવા દયો, નવા વેદ પેદા કરો, નહિં તો કાહેર થઇને બેસી રહો.

ત્યારે આદ્ય શક્તિ ઢુંઢે ઢુંઢે ને કરે વિચાર આવી ઉભા વિશનુ કે પાસ, એ વિશનુ મહારાજ કૃપા કરો, કરો વેદની સાર. ત્યારે શ્રી સાહેબજી બોલ્યા વેદ ગયા તો જાવા દીયો, વેદ પેદા કરો, નહિ તો કાહેર થઈને બેસી રહો.

ત્યારે પીર ઇમામશાહાકી વાચા, ગુરૂ. સમા તોલ નહિ, ચંદા નહી, સુરજ ગુરૂ સમા તોલ નહી પવન નહિ પાણી, ગુરૂ સમા તોલ નહિ ધરતી, નહિ આકાશ, ગુરૂ સમા તોલ નહિ રાગ, નહિ ભાખા, ગુરૂ સમા તોલ નહિ દેવી, નહિ સેસ્ટી, ગુરૂ સમા તોલ નહિ જોગ, નહિ

જુગત, ગુરૂ સમા તોલ નહિ ત્રિલોક; ગુરૂ સમા તોલતો કોઈ નહિ હો સામીજી, ગુરૂ પ્રસાદે હુઇ મુક્તી હો સ્વામીજી.

એસા તો સત વિશનુ પાત્ર અવતાર હો સ્વામીજી, દુતીયા બ્રહમા હો સ્વામીજી, બ્રહમા આદ વિશનુ તે ગુરૂ નર વિના જે બીજો ગુરૂ કહેવાસે તે તો કુંભી નરગે પડશે જુગો જુગ ને ભવોભવ જાસે રસાતળ હો સ્વામીજી, એ ગુરૂ નર એક તન હો સ્વામીજી.

—પહેલો જાયલા કલપ—

શ્રી સતગુર વાચા હો સ્વામીજી, હવે પેલા કલપ જાયલાનું મંડાણ માંડતે, હો સ્વામીજી, પરથમ નોમુ છમછર વઇશાક ૦)) અમાસ વાસ્રી આદિતવાર નક્ષત્ર મુળને દહાડે તમે જાયલા કલપનું મંડાણ થાપ્યું હો સ્વામીજી; જાયલા કલપની શાખા પાછલી રાત પાછલો પહોર કહીએ. પરથમ જાયલા કલપ મધે તમે ચતુર જુગ થાપંતે હો સ્વામીજી; બત્રીસ કરોડ, બત્રીસ લાખ, બાવીશ હજાર ગોહો મારધ, જુગ પ્રમાણ હો સ્વામીજી, (૧) છવીસ કરોડ ને ત્રેવીશ લાખ ને બાવીશ હજાર ગોવરધ જુગ પ્રમાણ હો સ્વામીજી, (૨) બાવીશ કરોડ બાવીશ લાખ બત્રીશ હજાર મહા વિધ પ્રમાણ હો જુગ સ્વામીજી, (૩) અઢાર કરોડને બાવીશ લાખ ચોવીશ હજાર નીધ જુગ પ્રમાણ હો સ્વામીજી, (૪) જમલે નવાંણુ કરોડ જાઇલા કલપના હો સ્વામીજી, તે જુગ ચાર મલી જમલે સ્વામીના રૂપ ચાર પરવરતંતે હો સાંમીજી, હવ કવ ધરમ કેશવ સ્વામીના રૂપ ચાર પરવરતંતે હો સ્વામીજી, ત્યારે વેદ તો રૂગવેદ ભણુતા હો સાંમીજી, ભાખ્યા પ્રમાણે મુખી એક (૧) માજ દેવતો ગુર બ્રહમાને પુજતા તે દેવ તો દેવ ગોડ ગોડીનાઈના નવાણું કરોડ જંખ સ્રીર પુજતાં તે જંખની ઈસ્ત્રી પોષવંતી સ્ત્રી રહેતી એક લાખ વરસ રહેતી જખસ્રીરની સ્ત્રી દાન દેતી તારે વાચા ફળ ઓધાન રહેતું તારે નેવું લાખ વરસ તે બાલક ગીરભાસ્થાન રહેતું હતું તારે તે બાલક પાંચ વરસનું ઉપજતું તે બસો તાડ તે માણસ ઉંચુ હતું એકસો તાડ તે માણસ અગીરસ હતું તે નવાણું કરોડ નીરવાણ હો સાંમીજી, જાઈલા કલપની નવાણું કરોડ નીરવાણ હો સાંમીજી, તારે ધરમ તો વીશ વસા, પાપ તો નાસ્ત ભવે તારે ત્રણ લાખને ચોરાશી હજાર ત્રણસો ગીરણ (ખાંના) હતા ખાંના તો ગુબત ભવે તે ઈ માંહે નવાણું કરોડ તો નીમધારી તે સરવે રખીસર સતપંથ ધ્યાયવ અંતે સતપંથ સરેવતા સરવે દેવ રખીસર દેવની કાયા લક્ષમી સંપૂર્ણ પરવરતંતે તારે રખીસર રતન પદાર્થ કળસ મધે રાખતા નવાણું કરોડ રખીસર મોક્ષ મુગતી લહેતે.

તારે ધરતી એકવાર વાવતા તે સહસ્ત્ર વાર ફલ લેતા ગઉ કુંભ ચાર દુધ દેતી તે દુધ દેવ એક ભરખ ભોજન આહાર કરતા હો સ્વામીજી, કોઇ કેને નહી દુવતા હો સ્વામીજી. તેમાં નરગે કોઈ ન જાતા આવાગમનના સત સરવે સમતોલ સરગપુરી પોંચતા હો સ્વામીજી, તારે સ્વામી તમે જાયલા કલપ મધે વીશુધરા જલ કરતવા હો સ્વામીજી સરવે વીરખા પરવરતંતે મુસ્તક જલ પરવરતંતે તેજ કરતવા તારે ધરૂ તારા મંડળ સુધી સરવઈ જલ કરતવા હો સ્વામીજી, પરભાસત લખ ચોરાશી જીવ જોડ મસ્તક કરતવા હો સ્વામીજી, તમે ચતુર ખાણ બુજતે હો સ્વામીજી, એક કહીયું સરવે મસ્તક ભવો સરવે જાત ભવનમધે તદા વીશ્વનું સુરત

આવણા હો સ્વામીજી, ત્યારે સરવે નીર નીસરી જાતું તદા તમે વાયક ઓચરતે હો સ્વામીજી; તમે મુકી કીડી પરાગણને પાંદડે ઉપર મુકી હો સ્વામીજી, તમે તે કીડીને ફરમાન કીયા હુકમ તેરેસે કીડીયે છલા ખોલ્યા ચઉદ ભમણનું પાણી ને માંઈ સમાણા હો સ્વામીજી, જાઈલા કલપની શાખા જુગ ચારની પુરી સંપુર્ણ સમાપ્ત ભવસતે.

—બીજો ફાયલા કલપ—

પીર ઇમામશાહા હો વાચા બીજા ફાયલા કલપનું મંડાણ મંડતે હો સ્વામીજી, તે મધે અગતીયા કલપનું મંડાણ હો સ્વામીજી, અનત અનત વનસ્પતિ પ્રકાશ કરતવા હો સ્વામીજી, અનત અનત વનસ્પતી ફળ કરતવા હો સ્વામીજી, વનસ્પતી માંહેથી અનત અનત અન ભરખ ભોજન આહાર કરતવા હો સ્વામીજી; અનત અનત ચાર ખાણી માંહેથી પ્રગટ કરતવા હો સ્વામીજી, ચાર ખાણ, ચાર વાણ, માંહેથી લખ ચોરાશી જીવા જોડ પ્રગટ કરતવા હો સ્વામીજી, ફાઈલા કલપનું મંડાણ માંડતે હો સાંમીજી, છમછર નોમું સીરજંતે હો સાંમીજી, નામ છમછર આસાડ ઉતરતે અને શ્રાવણ બેસંતે અમાસ વાર સોમવાર નક્ષત્ર અનુરાધાને દહાડે ફાઈલા કલપની સાખા જુગ ચારની પરથમ કહીયે શ્રી વીસ કરોડ બાવીશ લાખ વીશ હજાર ઈ નીધ જુગ પ્રમાણ હો સાંમીજી (૧) પંદર કરોડ બાવીશ લાખ વીશ હજાર ગીરધ જુગ પ્રમાણ હો સાંમીજી (૨) બાર કરોડ ત્રેવીશ લાખ વીશ હજાર પ્રેમ જુગનું પ્રમાણ હો સાંમીજી (૩) આઠ કરોડ બત્રીસ લાખ ચાલીશ હજાર નુલ જુગ પ્રમાણ હો સાંમીજી. (૪) જુમલે કરોડ છપન ફાઈલા કલપ જુગ ચારનુ જુમલે સાંમીજીના રૂપ ત્રણ (૩) પરવરતંતે હો સાંમીજી, કવલ ૧ તવ ૨ ઉણાદ ૩ ઈ રૂપ ત્રણ (૩) પરવરતંતે હો સાંમીજી, તારે દેવ છપન કરોડયું નીમધારી તે મધે વામાપુર મધે દેવતા પુરવ દીશ નમસકાર કરતવા હો સાંમીજી, તારે વેદતો જુજર મધે દેવતાયે પ્રમાણયું મેઘની ઈસ્ત્રી પોષવંતી રહેતી ઈ દશ હજાર વરસ પોષવંતી રહેતી તારે ઇસ્ત્રી દાન દેતી વાચા ફળ ઓધાન રહેતું એકવીશ લાખ તથા બે હજાર પીસતાલીશ વરસ બાલક ગીરભાવસે ઉપજતું એકશો પચાશ તાડ માણસ ઉંચું હતું પીસતાલીશ તાડ (હાથ) માણસ પેલું હતું તે છપન કરોડ વરસ જુગ ચારની આવરદા ભોગવતા હો સ્વામીજી, ત્યારે ધરમ તો વીસ વાસા, પાપ તો નીસંત ભવોભવ, તારે એક લાખને શુડતાલીશ હજાર સાતસો, ગીરણ (ખાના) હતા તે માંહે છપન કરોડ નીમધારી હો સાંમીજી, સરવે રખીસર સતપંથ ધ્યાવંતે હો સાંમીજી, સરવે રખીસરને દેવની કાયા લક્ષ્મી સંપૂર્ણ પરવરતંતે એક વાર ધરતી વાવંતે તે પચાશ વાર ફલ લભીયંતે ગઉ કુંભ (ઘડા) ત્રણ દુધ દેતી (૩ાા) મણને મજમે દેતી તે દુધ દેવ એક ભરખ ભોજન આહાર કરતવા હો સાંમીજી, તારે કોઇ કેને નઈ દુવતા તે માંહે મુખી એક મેઘ દેવતાનું નામ તો મેઘ દેવતા ગુરૂ બ્રહમાને મનતા તદા ડાગ ગુબત ભવોભવ તે માંહે તો નરગે કોઇ નહી જાયઅતે તારે આવાગમન નહિ હોતા ફાઈલા કલપ સરવે સમતોલ પોંચતા હો સ્વામીજી; ફાઈલા કલપ મધે સ્વામી તમે વસુંધરા પવિત્ર જલ કરવતા હો સાંમીજી; સરવે વીરખા પરવરતંતે મુસતક માંહે ગરજતા જે ચઉદ ભ્રમણ સુધી જલ પ્રકાશંતે તદા સરવે નીર નીસરી

જાતું હતું હો સાંમીજી, તારે સરવે જીવાજોડ મરતું કરતવા હો સાંમીજી; તારે ચતુર ખાંણ્યું ભાજતે ભરન મધે વીશ્નુ મુરત અવીચલ કરતવા હો સાંમીજી, ત્યારે તમે પરાગ વડને પાંદડે વીશ્નુ મોરારી ત્યારે તમ પાસે એક બ્રહમા મહેશ્વર હતા શ્રી ગુરૂકથો વીશનુ નારાયણ એક મુરત ત્રેઇ દેવતા તારે સ્વામી તમે જણા ત્રણ ભેદ કરતવા વાયક ઓચરંતા હો સાંમીજી, એક કીડીકું પેદા કરી પ્રાગ વડના પાંદડા ઉપર રાખી હો સાંમીજી, એક કીડીકું ફરમાન કીયા હુકમ તેરેસે કીડી છલા ખોલા ચઉદ ભમણનું પાણી તેમાં સમાણું હો સાંમીજી, વસુંધરા પવીત્રા કરતવા હો સાંમીજી, ફાઈલા કલપના જુગ ચાર તેની શાખા સંપુર્ણ સમાપ્ત ભવસ્તો પુરી પ્રમાણ હો સાંમીજી.

—૩ જો અરજા કલપ—

સ્વામી તમે અગતીયા ત્રતીયા અરજા કલપનું મંડાણ માંડયું હો સ્વામીજી, ત્યારે અનત અનત વનસ્પતિ કરતવા હો સ્વામીજી, અનત અનત ભરખ ભોજન કરતવા હો સ્વામીજી, ચાર ખાણમાંથી અનત જીવાજોડ પેદા કરતવા હો સાંમીજી, અરજા કલપનું મંડાણ માંડતે હો સાંમીજી છમછર વસતા નામ છમછર ચઈતર ઉતરતે વઈશાખ બેસતે વઈશાખ વદી ૦)) ભેસતરવારને દીને નક્ષત્ર અસવરણી દહાડે અરજા કલપ થાપ્યો હો સ્વામીજી, અરજા કલપની ચાર જુગની શાખા ગુરૂ કહે તેર કરોડ બત્રીશ લાખ વીશ હજાર જુગ પરમાણ હો સાંમીજી, (૧) નવ કરોડ બાવીશ લાખ ત્રીશ હજાર તે ચકર જુગ પ્રમાણે હો સાંમીજી, (૨) છ કરોડ તેવીશ લાખ વીશ હજાર બેદુ જુગ પ્રમાણે હો સાંમીજી, (૩) ત્રણ કરોડ બાવીશ લાખ ત્રીશ હજાર તે નીલ જુગ પ્રમાણે હો સાંમીજી, (૪) અરજા કલપ મલી જુમલે કરોડ બત્રીશ અરજા કલપની જુગ ચારની મલી જુમલે સાંમીજી, રૂપ બે હો સ્વામીજી ઉતરા (૧) હરિતક (૨) એ બે રુપ પરવરતંતે હો સ્વામીજી, તારે દક્ષણ નમસ્કાર કરતવા હો સ્વામીજી, વેદ તો શામવેદ કીનર કરોડ બત્રીસની સ્ત્રી પોષવંતી રહેતી એક હજાર વરસ રહેતી. અરજા કલપમાં સ્ત્રી દાન દેતી, સ્ત્રી પુરૂશ મલી વાચાફળ ઓધાન રહેતાં તેત્રીસ હજાર વરસ બાલક ગીરભાવાસમાં રહેતું હતું. તે બાલક પાંચ વસ્ત્રસું ઉપજતું હતું. ત્યારે માણસ એકસો તાડ (પોતાના) ઉંચો હતો અને વિશ તાડ માણસ પહોલો હતો. કીનર કરોડ બત્રીસ જુગ ચાર મળી મજમે કરોડ બત્રીસ આવરદા હતી. તેમાં દાન તો ગુબત દેતા, ભવે મુખી એક મેગ દેવતા સદા ફળતવા. કીનર કરોડી ભત્રીસ ગુરૂ બ્રહમાને પુજંતા હો સ્વામીજી, ધર્મ વિશ વશા પાપ તો નાસંત ભવોભવ. એક લાખ ને બત્રીશ હજાર તો ગીરણ (ખાનાં) હતાં, ત્યારે ધરતી તો એક વાર વાવંતા તે ત્રીશ વાર ફળ પામતા. ગઉ કુંભ બે દુધ દેતી તે મણ પચીશ પકા મજમે તે દુધ એક દેવ ભરખ ભોજન આહાર કરતવા હો સ્વામીજી, ત્યારે કોઈ કેને નહિ દુવતા, આવાગમનતો નાસંત ભવોભવ તે માંહે તો નરગે કોઇ નહિ જાતા હો સ્વામીજી, સરવે રખીસર સત ધરમ સતપંથ ધ્યાવતા હો સ્વામીજી, સરવે રખીસર દેવ પંડીત કાયા હો સ્વામીજી, લક્ષમી સંપુર્ણ પરવરતંતે હો સ્વામીજી, કીનર કરોડ બત્રીશ મધે લીલ ચકર પુજતા હો સ્વામીજી, અરજા કલપ સરવે સમતોલ સરગાપુરી પહોંચતા હો સ્વામીજી, તારે કીનર

૨

કરોડ બત્રીશ સ્વામીજી, અરજા કલપ મધે મોક્ષ મુગતી લભીયંતે હો સ્વામી તમે વસુંધરા હો સ્વામીજી. જલ કરતવા મીંહિ ગરજતા હો સ્વામી તારે ધરૂમંડળ સુધી પ્રકાસ જલ કરતવા હો સ્વામીજી. તારે સરવે જોઈ મ્રત કરતવા હો સ્વામીજી, તારે ચતુર ખાણુ ભાજતી હો સ્વામીજી, સરવે મૃત કરતવા ભવોભવ એક વીશનવ મુરત અવીચલ તારે પરાગ વડને પાંદડે સહેન મોરારી બાલા મુકંધ જલ મુસ્તક કરતવા હો સ્વામીજી, ત્યારે તમ પાસ એક દેવ ભીરમા ગુરૂ કંથો, દેવ મહેશ્વરા કંથો. કંથો દેવ નારાયણુ એક મુરત ત્રણુ દેવતા હો સ્વામી, તમે વસુંધરા કરતવા ત્યારે સરવે નીર નીસરી જાતું; ત્યારે તમે વાયક ઓચરતા હો સ્વામી, તારે તમે એક કીડી પરાગવડને પાંદડે રાખી હતી હો સ્વામી; તારે તમે કીડીકું ફરમાન કરતા હુકમ તેરેસે કીડી છલા ખોલ્યા ચઉદ ભમણુતું પાણી તેમાં સમાણું તારે વસુંધરા ભેદ કરતવા હો સાંમીજી, તમે વસુંધરા ભેદ કરતવા હો સાંમીજી, તમે વસ્તો સરવે પવિત્ર કરતવા હો સ્વામીજી, એ ત્રણુ કલપ મલી મુજમે સ્વામીજીના અવતાર પાત્ર રૂપ ૪-૩-૨ ધારજંતે હો સાંમીજી, પેલા જાઈલા કલપ મધે રૂપ ૪ ચાર પરવરતંતે હો સાંમીજી. બીજા ફાઈલા કલપ મધે રૂપ ૩ ત્રણુ પરવરતંતે હો સાંમીજી, ત્રીજા અરજા કલપ મધે રૂપ બે ૨ પરવરતંતે હો સાંમીજી, એ કલપ ત્રણુ મલી જુમલે જુગ બાર ૧૨ ની ૧૨ શાખા પરાગવડને પાંદડે તમે મેલી કીડી હો સાંમીજી. તદા સંસાર મધે પાત્ર ૯ નવ પુજંતાં હો સાંમીજી, ત્રણુ કલપ મલી મુજમેં ભગત કલપ ત્રણુ મધે કોણુ કોણુ ઓધારયા હો સાંમીજી, જાઈલા કલપ મલી મુજમેં ચાર જુગની શાખા તેમાં કરોડ નવાણું જંખ તારયા હો સાંમીજી, ફાઈલા કલપ મધે જુગ ચાર મલી મજમેં છપન કરોડ મેગ તારયા હો સાંમીજી, અરજા કલપ મધે મલી મુજમેં જુગ ચાર કીનર કરોડ બત્રીસ તારયા હો સાંમીજી, તે સરવે મલીને ત્રણુ કલપમાં મુજમેં એકસોનેસત્યાસી કરોડ દેવતા ઓધરયા હો સાંમીજી, તારે ત્રણુ ટોળાં મલી મુજમેં જાઈલા કલપ મુજમેં ત્રણુ લાખ ચોવીશ હજાર ત્રણુસો તદા ગીરણુ (ખાના) હતાં ફાઈલા કલપ મધે જુગ ચાર મલી મુજમેં એક લાખ ને વીશ હજાર તદા ગીરણુ (ખાના) હતાં અરજા કલપ મીલી મુજમેં જુગ ચાર એક લાખ સુડતાલીસ હજાર સાતસો ગીરણુ (ખાના) હતાં એવા ત્રણુ કલપ મલી જુગ બાર મીલી મુજમેં ભાખ્યા એકાકાર કરતવા હો સાંમીજી, ત્રણુ કલપમાંએ દેવતા દાન દેતા, જાઈલા કલપમાંએ દેતા દાન રતન પદાર્થ હો સાંમીજી, ફાઈલા કલપ જુગ ચાર મીલી મુજમે દાન દેતા હિરા પદાર્થ પુજા કરી રાખતા હો સાંમીજી, અરજા કલપ ચાર જુગ મલી મજમે દેતા દાન લાલ ચકર પુજા કરી રાખતા હો સાંમીજી. ત્રણુ કલપ મલી જુગ બાર મલી દેવ પરણુામ કરતવા જાઈલા કલપ જુગ ચાર મધે સ્વામીને ઉત્તર દીશે નમસ્કાર કરતવા હો સાંમીજી ફાઈલા કલપ જુગ ચાર મધે સાંમીને પુર્વ દીશે નમસ્કાર કરતવા હો સાંમીજી, અરજા કલપ મધે જુગ ચાર મીલી સાંમીને દક્ષીણુ દીશે નમસ્કાર કરવતા હો સાંમીજી, ત્રણુ કલપ મધે ધરતી નીપજતી હો સાંમીજી જાઈલા કલપ મધે એકવાર વાવતા તે સહસ્રવાર ફલ લેતા હો સાંમીજી, ફાઈલા કલપ મધે એકવાર ધરતી વાવતા તે પચાસવાર ફલ લેતા હો સાંમીજી, અરજા કલપ મધે ધરતી એકવાર વાવતા તે તેત્રીસવાર ફલ લેતા હો સાંમીજી, ત્રણુ કલપ મધે કામધેન દુધ દેતી જાઈલા કલપ મધે ગઉ ચાર કુંભ

દુધ દેતી તે મણ પચાસને મજમેં દેતી, ફાઇલા કલપ મધે ગઉ ત્રણ કુંભ દુધ દેતી, તે મણ સાડી સાડત્રીશને મજમેં દેતી, અરજા કલપમાં ગઉ દુધ દેતી કુંભ બે તે મણ ૨૫) પચીશને મજમેં દેતી, ત્રણ ૩ કલપ જુગ બાર ૧૨ સુધી વાચા ફલ રહેતાં ત્રણ કલપ જુગ બારનું મંડાણ સંપુર્ણ સમાપ્ત.

—૪ થા ખલીફા કલપ—

પીર ઇમામશાહ હો વાચા હવે ખલીફા કલપનું મંડાણ માંડતે હો સાંમીજી છમછર નોમું છમછર ચઇતર ઉતરતે વઈશાખ બેસતે નક્ષત્ર પુખને દહાડે તમે ખલીફા કલપનું મંડાણ માંડતે હો સાંમીજી, ત્યારે અનત અનત વનસ્પતી પ્રગટ કરતવા હો સાંમી, વનસ્પતી માંહેથી અનેક અનેક ભરખ ભોજન પ્રકટ કરતવા હો સાંમીજી ચતુર ખાંણ માંહેથી લાખ ચોરાશી જીવાજોડ પ્રગટ કરતવા હો સાંમીજી.

—(૧) કરતા ચુગ—

શ્રી સતગુરૂ હો વાચા સાંમીજી અગતીયા ખલીફા કલપ માંહે જુગ ચાર પરવરતંતે હો સાંમીજી, તમે કરતા જુગનું મંડાણ માંડતે હો સાંમી. કલપ ત્રણ મંડતે હો સાંમીજી, કલપ ત્રણમાં તમે પ્રાગવડને પાંદડે પોઢતા હો સાંમીજી. કરતા જુગે ઉત્તર સ્થાન પરવરતંતે હો સાંમીજી, માગશર એકાદશી અગીયારસને દીને આદીતવારને દહાડે કરતા જુગ પરવરતંતે હો સાંમીજી, કરતા જુગ થાપ્યો હો સાંમીજી, નોમું છમછર નક્ષત્ર અસવરણીયે બેઠો કરતા જુગ તે રૂપ પરવરતંતે હો સ્વામી પરથમ રૂપ શ્રી મછ, શ્રી મછની માતા તો શંખાવતી પીતા તો પ્રેમરૂપ, ગુરૂ તો માનધાતા શક્તીતો ચંદકા દેવી સ્વસ્થાન તો હંસપુર નગરી ક્ષેત્ર તો દવારામતી નગરી, નરે ડાર્યો દાનવ દાનવતો શંખાસુર પડતા ઉચરત રૂધવેદ ઉધરત ગાવંત્રી સાત વાર સતાવીશ નક્ષત્ર પંદર તીથી બાર કરણ સુરજ મંત્ર જાપ જંપતા રીખી રહ્યા રીખી સ્થાપી દર્ઈત સંધાર્યા જુગા જુગ સાહેબ અવતર્યા તે સાહેબસે ચીત લાવે તેના ધરમ વાધે ને પાપ ખેહે થાય નમો ભાઇ સાહેબજીના નામને નમો નારાયણુના નામને નમો જેણે નામે આપણો જીવ છુટે જેણે રૂપે આપણો શાહા પીર હોય તે રૂપને ધીયાઇયે ભાઇ તે રૂપને ધીયાઇયે આપણા સાંમીજીને ધ્યાવીયે હો સાંમીજી, સાંમીજીના ગુબત અવતાર પરવરતંતે હો સાંમીજી, સાંમીજીના ગુબત અવતાર લીખંતે હો સ્વામીજી, શ્રી મછના મનાયક અજમેર અગરસેન ઇછાકેત ભરેસપત અસુમીંત્ર પઉતર પડવીર વંશ શ્રી કોરંભ. શ્રી કોરંભની માતા તો કમળવંતી પીતા તો પડવીર ગુરૂ તો એકારખ. શક્તી તો અજીયા દેવી, સ્વસ્થાન મનોવર ક્ષેત્ર તો ભેસાસુર નગરી નરે ડાર્યો દાનવ તો મધુકીટક પડતાં ઓચરંતા રૂગવેદ ઓધરંતા ગાવંત્રી સાતવાર સતાવીશ નક્ષત્ર પંદર તીથી બાર કરણ સુરજ મંત્ર જાપ જંપતા રૂખી રહ્યા રીખી થાપી દર્ઈત સંધાર્યા જુગા જુગ સાહેબ અવતરયા તે સાહેબસે ચીત લાવે, તેના ધરમ વાધે ને પાપ ખહે થાય નમો ભાઈ શ્રી સાહેબના નામને નમો નારાયણુના નામને નમો જેણે જીવ છુટે જેણે રૂપે આપણો શાહાપીર હોય તે રૂપને ધ્યાઇયે ભાઇ તે રૂપને ધ્યાઇયે.

સ્વામીજીના ગુબત અવતાર તો પાંચ, પ્રગટ અવતાર તો એક ૧ શ્રી કોરભના બસરીયાત

દખીયાત, પ્રજાપત, અગરસેન, કદીમ, દોયલ શ્રી વંસ વારા શ્રી વારાની માતા તો પદમાવંતી પીતા તો દોયલપુર ગુરૂ તો સેજાનંદ. શક્તી તો બહુકા દેવી સ્વસ્થાન તો બગપુર નગરી ક્ષેત્ર તો માનસરોવર નગરી નરે ડાયોં દાનવ તો મોરડાંણુવ પડતાં ઓચરંતાં રૂગવેદ ઓધરંતા ગાવંત્રી સાતવાર સતાવીશ નક્ષત્ર પંદર તીથી બાર કરણુ સુરજ મંત્ર જાય જપતાં રખી રહ્યા રીખી થાપી દઈત સંઘારયા તે જુગાજુગ સાહેબ અવતરા તે સાહેબસે ચીત લાવે તેના ધરમ વધે ને પાપ ખેહે થાય નમો ભાઈ સાહેબજીના નામને નમો ભાઈ નારાયણુના નામને જેણે નામે જીવ છુટે જેણે રૂપે આપણો શાહાપીર હોવે તે રૂપને ધ્યાઇયે ભાઈ તે રૂપને ધ્યાઇયે.

ગુબત અવતાર તો છ પરવરતંતે હો સાંમીજી; પાત્ર અવતાર તો એક શ્રી નરસીંહ ગુબત અવતાર તો લખતંગ હો સ્વામીજી; શ્રી વારાના કેશવ ખત્રીવસ અસવ ઉનસ ખલીફત ગોતમ અંત હરીતક વંશ શ્રી નરસીંહ શ્રી નરસીંહની માતા તો કમળાવંતી પીતા તો હરીતક ગુરૂ તો અમરતેજ શક્તી તો સમઈયા દેવિ સ્થાન તો મુલસ્થાન નગરી ક્ષેત્ર તો કાશ્મીર નગરી નરે દાયોં દાનવ ત્યાં હરણાકંસ પડતાં ઉચરત રૂગવેદ ઉધરત ગાવંત્રી સાતવાર સતાવીશ નક્ષત્ર પંદર તીથી બાર કરણુ સુરજ મંત્ર જાપ જંપતા રખી રહયા, રખા થાપી દઈત સંઘારયા તે જુગાજુગ સાહેબ અવતરયા તે સાહેબસે ચીંત લાવે તેના ધરમ વાધે ને પાપ ખેહે થાય, નમો ભાઈ સાહેબજીના નામને નમો, નારાયણુના નામને નમો, જેણે જીવ છુટે, જેણે રૂપે આપણો શાહા પીર હોય તે રૂપને ધીયાવિયે, ભાઈ તે રૂપને ધીયાવીયે. કરતા જુગ માંહે સાંમીજીના પાત્ર અવતાર ચાર, શ્રી મછ, શ્રી કોરભ, શ્રી વારા, શ્રી નરસંગ કરતા જુગમાંએ ગુબત જાપ જપંતા, ચાર હો સ્વામી ગુરૂ બ્રહમા વેદ તો રૂગવેદ ભાંખયતા તે સરવે શીશ કરતવા હો સાંમીજી, તદા ગીરણુ (ખાનાં) તો બસોસીતેર ને પાંચ પરવરતંતે હો સાંમીજી, અને ફેરા તો પાંત્રીશ માનખા જનમ ભોગવતા હો સ્વામીજી, રાજા પેલાજ ગુરૂનર હેમપુરી નગરી માંઈ દેવ બોલ્યા ખાણ ચાર દરશન એક દિયંતે દાન તો કુંજર એકનું મુલ આપતા દાન દેતા વરતતો એકાદશી આતવારી અખંડ કરતવા હો સાંમીજી, તે જીવ અવગતીયા નહિ હોતા હો સાંમીજી, સાયના તો સનોનામ કરતા હો સાંમીજી. પ્રણુામ તેને રીખીસર સદાનાં ફળ લભી-યતા હો સાંમીજી, ત્યારે સ્ત્રી વરસ સાડા ચઉદ (૧૪॥) માસ એક (૧) દીન વીશ (૨૦) સુધી પોષવંતી રહેતી. કીરતા જુગમાં સ્ત્રી દાન દેતી, સ્ત્રી પુરૂશ વડે સામાન ઓધાન રહેતું, ત્યારે આઠસો તેત્રીસ વરસ માસ ચાર બાલક ગીરભાવાસે રહેતું, તદા એક લાખ વરસ આવરદા ભોગવતું, તાડ એકવીશ માણુસ ઉંચું હતું તાડ પાંચ માણુસ પોહલું હતું, ત્યારે દાન તો જળનું દેતા તદા લોક તો અસત નહિ બોલતા હો સાંમી. તદા સાડા ઓગણીસ વસા સત ધરમના હતા હો સાંમી. અરધો વસો પાપનો હતો હો સાંમી, ત્યારે કરોડ પંદર નીમધારી તેમાં કરોડ પાંચ આવાગમન પડયા હો સાંમીજી, કરોડી પાંચ તો અમર દોજકે ગયા હો સાંમીજી, પાંચ કરોડીયું તો મુક્ત હુવા હો સ્વામી, તે સતી લોક અમરાપુરી પોચંતા હો સ્વામી, ધરતી એકવાર વાવંતા તે પુરૂશ એકવીશવાર ફળ લેતા, ત્યારે ગઉ તો કુંભ (ઘડા) ૪ દુધ દેતી તે મણુ પાંચને મજમેં દેતી તે રીખીસર ભરખ આહાર ભોજન કરતા હો સાંમીજી, તે મધે દુઃખી કોઈ ન હોત હો સાંમીજી, લક્ષ્મી તો સંપુર્ણ, કોઈ કેને નવ દુવતા.

ફાગણ સુદી ૧૫) મંગળને દહાડે જ્યાં થંભમાંથી નરસિંહ રૂપે પ્રગટયા હો સાંમીજી; ત્યારે હરણાકંસ દઈતને તમે માર્યો, અને ભગત પ્રહલાદ તાર્યો ગુરૂ બ્રહમા સાથે પાંચ કરોડી-યેસે રાજા પ્રહલાદ મોક્ષ મુગતી લભીયંતે હો સાંમીજી, સતર લાખ અઠાવીસ હજાર (૧૭,૨૮,૦૦૦) કરતા જુગનું પ્રમાણ હુવા હો સાંમીજી.

સાતવાર સતાવિશ નક્ષત્ર, પંદર તીથી, બાર કરણ, સુરજ મંત્ર જાપ જપંતા રખી રહયા, રીખી થાપી દઈત સંઘારયા તે જુગાજુગ સાહેબ અવતર્યા તે સાહેબસે ચીત લાવે તેના ધરમ વાધે ને પાપ ખેડે થાય; નમો ભાઈ સાહેબજીના નામને નમો જેણે જીવ છુટે; જેણે રૂપે આપણો શાહાપીર હોય તે રૂપને ધીયાવીયે, ભાઇ તે રૂપને ધિયાવીયે-કરતા જુગ પુરો,

—૨ જો ત્રેતા યુગ.—

ત્રેતા જુગનું મંડાણ માંડતે હો સાંમીજી, છમછર માંહે સુદ અનદ ચઉદસ ભોમે મંગલ-વારને દહાડે નક્ષત્ર પુખીયાને દહાડે ત્રેતા જુગ થાપ્યો હો સાંમીજી, ત્યારે ત્રેતા જુગ માંહે ગુબત અવતાર સાંમીજીના પરવરતંતે હો સાંમીજી, મનાયેક કઉચક રેપક કેશવઢણ કેશવરૂખ, વંશ શ્રી વાયમણ. શ્રી વાયમણની માતા તો લીણાવંતી, પીતા તો કેશવરૂખ, ગુરૂ તો બઉલોચન, શક્તિ તો કોયલાદેવી, સ્વસ્થાન તો વણથલી જુનાગઢ, ક્ષેત્ર તો કોયલાપુર પાટણ નરે ડાર્યો, દાનવ તે બળરાજા ચાંપ્યો પીયાળ ઉચરંતાય યજુરવેદ ઉધરત ગાવંત્રી, સાત વાર સતાવીશ નક્ષત્ર, પંદર તીથી, બાર કરણ, સુરજ મંત્ર જાપ જપંતા રખી રહયા. રાખી થાપી દઈત સંઘાર્યા એ સાહેબ જુગાજુગ અવતરા તે સાહેબસું ચીત લાવે તેનાં ધરમ વાધે ને પાપ ખેડે થાય નમો ભાઈ સાહેબના નામને નમો જેણે જીવ છુટે જેણે રૂપે આપણો શાહાપીર હોય તે રૂપને ધીયાઇયે ભાઈ તે રૂપને ધીયાઇયે.

ગુબત અવતાર તો ચાર પ્રગટ અવતાર તો એક શ્રી વાયમણ શ્રી વાયમણના માનધાતા પૃથ્વી જઈસિરીન જવલગણ વસે શ્રી પરશુરામ, શ્રી પરશુરામની માતા તો રેણુકાવતી, પીતા તો જવલગણ, ગુરૂ તો આકાશગુભ, શક્તિ તો તુલજાભવાની, સ્વસ્થાન તો ભોજપુર નગરી, ક્ષેત્ર તો પીરાણું પાટણ નરે દાર્યો દાનવ તો શેસ્ત્રાઅર્જુન પડતાં ઉચરંતા યજુરવેદ ઉધરત ગાવંત્રી સાતવાર સતાવીશ નક્ષત્ર, પંદર તિથી, બાર કરણ; સુરજ મંત્ર જાપ જપંતા રખી રહયા, રખી થાપી દઈત સંઘારયા, તે સાહેબ જુગાજુગ અવતરા તે સાહેબસું ચીત લાવે તેનાં ધરમ વાધે ને પાપ ખેડે થાય. નમો ભાઈ એ સાહેબનાં નામને નમો ભાઈ નારાયણના નામને નમો જેણે નામે આપણો જીવ છુટે જેણે રૂપે આપણો શાહાપીર હોય તે રૂપને ધીયાઇયે. ભાઇ તે રૂપને ધીયાઇયે.

ભાઈ ગુબત અવતાર તો છ પ્રગટ અવતાર તો એક શ્રી ફડસીરામ શ્રી ફડસીરામના રૂગ નુગ જુજીયાત કુભ અલીફ અજેપાલ, જસરત વંશ શ્રી રામ, શ્રી રામની માતા તો કઉશલ્યાવંતી, પીતા તો રાજા દશરથ, ભાઈ તો લક્ષમણ કુંવર, શક્તિ તો સીતા સતી, સ્વસ્થાન તો અજોધાપુરી નગરી, ક્ષેત્ર તો લંકાપુરિ નગરી, નરે દારેઓ દાનવ દશ મુસ્તકનો રાવણ પડતાં ઉચરંતા યજુરવેદ ઓધરંતા ગાવંત્રી, સાત વાર, સાતવીશ નક્ષત્ર, પંદર તીથી,

બાર કરણુ, સુરજ મંત્ર જાપ જપંતા રખી રહ્યા, રખી થાપી દઈત સંઘાર્યા, જુગાજુગ અવતરા તે સાહેબસે ચીંત લાવે તેના ધરમે વધે ને પાપ ખેહે થાય, નમો ભાઈ સાહેબના નામને, જેણે જીવ છુટે, જેણે રૂપે આપણો શાહા પીર હોય તે રૂપને ધીયાઈયે. ત્રેતા જુગ મધે પાત્ર ત્રણ વાયમણ, ફડસીરામ, શ્રી રામ. ત્રેતા જુગ મધે ભગત જાપ જપંતા, તારે ગુરૂ તો વસિષ્ઠ વેદ તો યજુરવેદ, ભગત તો રાજા હરિચંદ્ર, દરશણ તો એક ફેરા તો પચીશ માનખા તણા ગુરૂનર બોલ્યા, બગપુરિ નગરી માંહે વેદ બોલ્યા ભાખંતે પ્રમાણ કરતવા ખાણુ તો ચાર નામ દાન તો અશ્વદાન આપતા દેતા, દાન તો રૂપાનું દેતા, વ્રતતો ચઉદશી સોમવારી અખંડ કરતા, પ્રમાણુ તો દેવ અવગતિયા નહિ હોતા, દેવની કાયા તો નુરની તે દેવ નુર કરતવા હો સાંમીજી, તેનાં રખીસર ફળ લભીયંતા હો સાંમીજી, ત્રેતા જુગમાં સ્ત્રી પુરૂશ નજરા નજરે મળતાં તે દિન ઓધાન રહેતું, ત્યારે વરસ ૧ ને માસ ચાર તે સ્ત્રી પોષવંતી રહેતી ત્યારે વરસ ૩૦ ને માસ ૪ બાલક ગીરભાસ્થાન રહેતું ત્યારે દશ હજાર વરસની આવરદા હતી. ત્યારે માણુસ ચઉદ તાડ ઉંચુ હતું, સાડા ત્રણ તાડ માણુસ પોહળું હતું. ધરતી એકવાર વાવંતા ત્યારે ચઉદવાર ફલ લભીયંતા, ગઉ કુંભ ત્રણ દુધ દેતી તે મણ ચાર ને મજમેં દેતી તે દુધ એક દેવ ભરખ ભોજન આહાર કરતવા, ત્યારે મેદની દુઃખી ન કરતવા ત્યારે ગીરણ (ખાના) તો સીતેર ને પચાસ પરવરતંતે હો સાંમીજી, ચઈતર સુદિ નોમને દહાડે રાજા હરિશ્ચંદ્ર, તારા રાણી કુંવર રોહીદાસ તે સતસું વેચાણા હો સાંમીજી, કાશી નગરીમાં વિશ્વામિત્રને હાથે હો સાંમીજી, તારે દાગ તો વનનો દેતા તદા લોક તો અસત નહિ બોલતા, તદા ધરમ વેસુવા પનર પાપ વેસુઆ પાંચ તદા નીમધારી તો ક્રોડીયું એકવીશ તે માંહે સાત કરોડીયું તો આવાગમનમાં પડ્યા સાત કરોડીયું તો દોજકે ગયા, સાત કરોડીયું તો રાજા હરિશ્ચંદ્ર ગુરૂ વસિષ્ટ સાથે ગયા હો સાંમીજી, આસુ સુદ દશમને શનીવારે તે વારે રામે રાવણ માર્યો, આશો સુદ એકાદશને વાર ઈતવારને દહાડે સકરાંતને દિને રાજા હરિશ્ચંદ્રનુ ભરણ ભર્યું હો સ્વામી, તે સતગુરૂ બ્રહમા વસિષ્ઠને વાયકે ચાલ્યા હો સાંમીજી, તે મોક્ષ મુગત લહેતા હો સાંમીજી, બાર લાખને છનું હજાર ત્રેતાજુગનું પરમાણુ હો સાંમીજી. પુરી પુરણ ભવસ્તો હો સાંમીજી.

—૩ જો દ્વાપર યુગ—

સ્વામી દ્વાપર જુગનું મંડાણુ માંડતે હો સાંમીજી, છમછર વેળાથી નામ છમછર માહાધ સરવધ અમાસ સોમવારી નક્ષત્ર કારતિકાને દહાડે દુતીયા પુરો જુગ થાપ્યો માંડયો હો સાંમીજી; દ્વાપર જુગ મધે તમે ગુબત અવતાર પરવરતંતે હો સાંમીજી.

શ્રી રામના પદમ જશવઢણુ વીરપાળ વાસુદેવ વંશ શ્રી કરશનજી કાન, શ્રી કાનની માતા તો દેવકીજી, પીતા તો વાસુદેવ, ગુરૂ તો વીદુરવ્યાસ, શક્તિ તો રાણિ રૂખમણી, સ્વસ્થાન તો ગોકુલપુરી નગરી. ક્ષેત્ર તો મથુરાપુરી નગરી, નરે ડાર્યો દાનવ તે કંસાશુર પડતા ઓચરંતા સામવેદ ઓધરતાં ગાવંત્રી સાતવાર સતાવીશ નક્ષત્ર પંદર તીથી બાર કરણુ સુરજ મંત્ર જાપ જપતા રખી રહ્યા, રીખી સ્થાપી દઈત સંઘાર્યા તે સાહેબ જુગાજુગ અવતરા તે સાહેબશું ચીત

લાવે તેનાં ધરમ વાધે ને પાપ ખેહે થાય નમો ભાઈ સાહેબના નામને નમો ભાઈ નારાયણના નામને નમો જેણે નમે આપણો જીવ છુટે જેણે રૂપે આપણો શાહા પીર હોય તે રૂપને ધીયાઇયે ભાઈ તે રૂપને ધીયાઇયે.

ગુબત અવતાર તો પાંચ પ્રગટ અવતાર તો એક શ્રી કાન શ્રી કાનના પરીક્ષિત જનમેજય સેશાનંદ સતાનંદ વીણવછરાજ વંશ શ્રી બુદ્ધ શ્રી બુધની માતા તો કરણાવંતી, પીતા તો વીણ વછરાજ, ગુરૂ તો હંસરાજ, શક્તિ તો હીરસાદેવી, સ્વસ્થાન તો ઉજેલપુર નગરી ક્ષેત્ર તો કુરૂક્ષેત્ર દીલ્લી નરે ડાર્યો દાનવ તો રગતવત દુરજોધન પડતાં ઉચરતાં સામવેદ ઓધરતાં ગાવંત્રી સાતવાર સતાવીશ નક્ષત્ર પંદર તીથી બાર કરણ સુરજ મંત્ર જાપ જંપતા રખી રહયા, રખી થાપી દાનવ સંઘાર્યા તે જુગાજુગ સાહેબ અવતરા તે સાહેબસે ચીત લાવે તેના ધરમ વાધે ને પાપ ખેહે થાય નમો ભાઇ સાહેબના નામને નમો જેણે જીવ છુટે જેણે રૂપે શાહા પીર હોય તે રૂપને ધ્યાઈયે ભાઇ તે રૂપને ધ્યાઇયે.

ગુબત અવતાર તો પાંચ પ્રગટ અવતાર તો એક પરવરતંતે શ્રી બુધ હો સ્વામી, દ્વાપર જુગ માંહે તો ભગત રાજા યુધિષ્ઠિર જપ તો ગુરૂ તો વિદુર વ્યાસ વેદ તો સામવેદ ભગત તો રાજા યુધિષ્ઠિર પાંચ પાંડવ ભાખ્યા કરોડ કરતવા હો સાંમીજી, દરશન તો એક ફેરા તો સોળ માનખા દેઈ તણા ગુરૂનર સાંમપરિ નગરીમાં દેવ બોલ્યા નીમ દાન તો ત્રાંબાદાન દેતા વ્રત તો અખંડ અમાસ સોમવારી કરતા હો સ્વામીજી, જીવ અવગતીયા નઈ હોતા હો સાંમીજી, ત્યારે સાઇના તો સદાજી કરતવા હો સાંમીજી, ત્યારે પરણામ તો દેવને કરતા હો સાંમીજી, તે શાહાના રખીસર ફલ પ્રાપ્તી લભતા હો સાંમીજી.

દ્વાપર યુગમાં સ્ત્રી દાન દેતી સ્ત્રી પુરૂશ તણે હાથોહાથ ઓધાન રહેતાં સ્ત્રી માસ એક દિન વીસ સુધી પોષવંતી રહેતી વરસ આઠને માસ ચાર દિન ત્રણ બાલક ગીરભાવસે રહેતું તદા ઇ એક હજાર વરસની આવરદા ભોગવતું સાત તાડ માણસ ઉંચું હતું. તાડ બે માણસ પોહળું હતું ત્યારે ધરતી એકવાર વાવતા તે સાતવાર ફલ લેતા, ત્યારે ગઉ કુંભ બે દુધ દેતી તે મણ અઢાઇને મજમેં દેતી તે દુધ ઈ દેવ ભરખ ભોજન આહાર કરતવા હો સાંમીજી. તારે તે કોઈ કેને દુવતા નહી, અસત બોલતા નઈ મેઘ દુખી નઈ. કરતવા ત્યારે લક્ષમી તો સંપુર્ણ ત્યારે ગીરણ (ખાના) નો ૭૦૨૫ સાત હજારને પચીસ પરવરતંતે હો સાંમીજી, દાગ તો અગન દાગ દેતા આવાગમન તો જીવને પડતાં તદા ધરમ તો વસુઆ દશ અને પાપ તો વસા દસ નીમધારીનો કરોડી સતાવીશ ૨૭ તેમાંથી કરોડી નઉ તો આવાગમનમાં પડયા કરોડી નઉ તો દોજખમાં ગયા કરોડી નઉ તો રાજા યુધિષ્ઠિર સાથે સરગે ગયા હો સાંમીજી, રાજા યુધિષ્ઠિર તો હેમાળે સીજયા હો સાંમીજી, સતી જીવતો અમરાપુરી લભતે હો સાંમીજી, આઠ લાખ ને ચાવીશ હજાર ૮૨૪૦૦૦ દુવાપર જુગનું પ્રમાણ હો સાંમીજી, જુગ દુવાપર પુરો સમાપ્ત ભવસ્ત હો સાંમીજી.

—૪ થો કળયુગ—

પીર ઇમામશાહા હો વાચા આજતો ચતુર કલપનું મંડાણ માંડયું હો સાંમીજી, છમછર નામ વઇશાક સુદી બીજ શુકરવારિ મુળ નક્ષત્રને દહાડે કલજુગ થાપ્યો હો સાંમીજી, કળજુગ

મધે સ્વામીના ગુપ્ત અવતાર પરવરતંતે હો સાંમીજી, શીશ સામ સલામ મલકાન ઈસલામ હારૂન સામમુનસાફાન આદનાન માએદ નીજાર મુદર એલીયાસ મુદરખ ખુજેને કનાને નજર માલેક ફહર ગાલેબ લુએ કએબ મુરીયે કલાબ કુસીયે અબદલમુનાફ અબુહાસમ અબદુલમુતલબ અબુતાવલી વંશ શ્રી શાહ મઉલા મુરતાજાઅલી દશમો અવતાર નીકલંકી પાત્ર શ્રી શાહ મઉલા મુરતજાઅલી શ્રી શાહ મઉલા મુરતજાઅલીની માતા તો હજરત બીબી જલેખાં પીતા તો હાસમે અબુતાલબવલી ગુરૂતો હજરત નબી માહમદ મુસ્તફા રસુલ સાલેલાઅલેહિવસ્લમ શક્તી તો હજરત બીબી ફાતમન જનતખાતુંન જોહરાં સ્વસ્થાન તો દેલમદેશ કહેકપુરી નગરી ક્ષેત્ર તો દુર મુલસ્થાન સીતપુરી કુવારકા નગરી નર ડારશે દાનવ તે ઉછ્યાચારી કાલીંગો પડતાં ઉચરત અથરવેદ ઓધરત ગાવંત્રી સાતવાર સતાવીશ નક્ષત્ર પંદર તીથી બાર કરણ સુરજ મંત્ર જાપ જંપતા રીખી રહયા રીખી થાપી દઇત સંગારશે, તે સાહેબ જુગાજુગ અવતરા તે સાહેબશું ચીત લાવે તેનાં ધરમ વાધે ને પાપ ખેહે થાય નમો ભાઈ સાહેબજીના નામને નમો, જેણે જીવ છુટે જેણે રૂપે આપણો શાહા પીર હોય તે રૂપને ધ્યાઇયે ભાઈ તે રૂપને ધ્યાઇયે.

(૧) શાહ મુર્તુઝાઅલી.
(૨) ઇમામ હશન.
(૩) ઇમામ હુશેન.
(૪) ઈમાણ ઝયનુલ આબેદીન.
(૫) ઈમામ મહમદ બાકર.
(૬) ઇમામ જાફર સાદિક.
(૭) ઇમામ ઈશમાઇલ.
(૮) ઇમામ નૂરસદગોર.
(૯) સૈયદ ઈશમાઈલ સહાની.
(૧૦) સૈયદ નુરમહમ્મદ.
(૧૧) સૈયદ ઇમામોદ્દીન.
(૧૨) સૈયદ મુસાફિરોદીન.
(૧૩) સૈયદ જમાલદીન.
(૧૪) સૈયદ સાદિકદીન.
(૧૫) સૈયદ મેહેરદીન.
(૧૬) સૈયદ હાદી.
(૧૭) સૈયદ સલાઉદીન.
(૧૮) સૈયદ ફાજલશાહ.
(૧૯) સૈયદ હાસમશાહ.
(૨૦) સૈયદ મહમ્મદશાહા.
(૨૧) સૈયદ અહમદશાહા.
(૨૨) સૈયદ નાશીરશાહા.
(૨૩) સૈયદ સુસા એક શાહા.
(૨૪) સૈયદ માહાબુ.
(૨૫) સૈયદ મુસ્તગ.
(૨૬) સૈયદ મહિયોદીન.
(૨૭) સૈયદ મોમીનશાહ.
(૨૮) સૈયદ ખાલકશાહ.
(૨૯) સૈયદ નીઝારશાહ.
(૩૦) સૈયદ ઇસલામશાહ.

શ્રી ઇસલામશાહાની માતા તો ખલીફા, પીતા તો કાસમશાહા ગુરૂ તો પીર સદરદીન શક્તી તો બીબી ફાતમત સ્વસ્થાન તો દેલમ દેશ કેકપુરી નગરી ક્ષેત્ર તો જંપુદીપ મુલસ્તાન શહેર ચીણબ નગરી નર ડારે દાનવ તો ઉછ્યાચારી કાલીંગો પડતાં ઉચરતા અરથવેદ ઓધરતા ગાવંત્રી સાતવાર સતાવીશ નક્ષત્ર પંદર તીથી બાર કરણ સુરજ મંત્ર જાપ જપંતા રખી રહ્યા રીખી થાપી દઈત સંધારયા તે સાહેબ જુગાજુગ અવતરા તે સાહેબસે ચીત લાવે તેના ધરમ વાધે ને પાપ ખેહે થાય નમો ભાઈ શ્રી સાહેબના નામને નમો જેણે નમે આપણો જીવ છુટે જેણે રૂપે આપણો શાહા પીર હોય તે રૂપને ધ્યાઇયે ભાઈ તે રૂપને ધ્યાઈયે.

ગુપ્ત અવતાર તો પરવરતંતે પ્રગટ અવતાર તો એક શ્રી ઇસલામ શાહા કલજુગ સાથે વેદ તો અથરવેદ ભગત તો ગુરૂનરને ગીનાને ચાલ્યા તે પીર સદરદીન પોતા વરત કરતા પીર હસનશાહાને વર આપ્યો અનત કરોડીના વર આપ્યા સ્વામીજીના ગીનાને ચાલતા તે ભગત ઓધરતા હો સ્વામીજી, હવે સત ધરમનો વસો તો અરધો અને પાપ વસા તો સાડાઓગણિશ નીમ ધારી છત્રીશ કરોડીયું તેમાં ચોવિશ કરોડીયું તો દોજકે અંધારે દોજકે ગયા કરોડીયું બાર પીર સદરદીન સાથે પણ દરગે ગયા સતિ જીવતો બહેસ્તે ગયા કલજુગ મધે દરશન તો એક ધ્યાવંતા તે સાત ભાખ્યા કુરાન કરતવા ગુરૂનર જંપુદીપે વેદ બોલ્યા.

કળજુગ માંહે નીમધારી દામ તો અજાનું મુલ દેતા તે દીન સહેજા પરવરતંતે પડવા ભેસપતવાર ભગત અરધો આહાર કરતવા બીજ શુકરવારી અરધો આહાર કરતવા ભગત બાર પહોરનો અખંડ ઉજાગરો રહેતા એવી રીતે બીજ શુકરવારી રહેતા હો સ્વામીજી તે જીવ અવગતીયા નહી થાતા હો સ્વામીજી તે જીવ બેહેસ્તી થાતા હો સ્વામીજી, શાહાનું નામ તો હઇજિંદા શાહાનું પરનામ તો કાયમ પાયા જાપ તો પીર હસનશાહાનું નામ તો ઈનશાહ ઇનાયત રખીસર ફલ પ્રમાણ લભંતા હો સ્વામીજી, પીર ઇમામશાહા હો વાચા મુલક ચોવીશ પીર સમશ દરવેશી પરતક વેશે બોધા હો સ્વામીજી, ચોવીશ મુલક મધે સાત લાખ ને પચાશ ગીરાણ (ખાંના) પરવરતંતે હો સ્વામી આજ કલજુગ મધે જંપુદીપ સતગુરૂ ઉંચ મુલસ્થાન સરેવા કરતા હો સ્વામીજી, આજ કલજુગમાં સ્ત્રી દાન દેતી સ્ત્રી પુરૂશ મલી મીથુન કામ ઓધાન રહેતાં સ્ત્રી દિન પાંચ પોષવંતી રહેતી, બાળક દશ માસ ગીરભાવાશે રહેતું કળજુગમાં આવરદા વરસ ૧૦૦ સો પણ અલપ ભોગવે તાડ (હાથ) ૩॥ (સાડાત્રણ) માણસ ઉંચો હશે તાડ (હાથ) એક (૧) માણસ પોહળો હશે કલજુગમાં ધરતી એકવાર વાવતે તો એકવાર ફલ લભંતે ગઉ એક કુંભ દુધ દેતી તે મણ ૧। સવાને મજમે દેતી તે દુધ મણ એક (૧) ભરખ ભોજન આહાર કરતવા હો સ્વામીજી, દુવાપુર ઉતરતે કલજુગ બેસતે તારે ગાય કામધેન તથા બ્રમણને શ્રાપયો હો સ્વામીજી, કલજુગમાં ફેરા આઠ માનખા દેહી તણા દાગ તો ભોગદાગ આવાગમન નઇ આવતા હવે કલજુગમાં નહી પાંચમો જુગ નહિ અગીયારમો અવતાર હવે સંઘ પોતી જુગ ચારની જેણે ગુરૂ શાહાદેવને ઓળખ્યા તે જીવ અમરાપુરી પોંચતા હો સ્વામીજી, જેણે ગુરૂ શાહાદેવ નહી પ્રમાણ્યા અવતાર પાત્ર ન ઓળખ્યા તે જીવ અંધારે દોજકે ગયા. સતગુરૂ વાચા હો સ્વામીજી, કલજુગમાં જે ગુરૂનરથી ભુલ્યા તે જીવ ભવોભવ ડુબતે મુગતી નહી લભતે હો સ્વામીજી.

ઈ જુગ ચાર મલી મજમે તેતાલીસ લાખ તે વીશહજાર વરસ જુગનું બંધાણ હો ચાર જુગના વરસ તો એટલા ગુરૂ બ્રહમા લખચોરાસી એધાણ નીશાની તે માંહે મુઆ તેને બહુ મરણ, જીવ્યા તેને બધા લાભ અનત કરોડી અનત જુગ છોડાવે પુરૂષ મહાદેવ દાનવ ગીરાણ વાસ ઈ ચાર જુગમાં મલી ગુરૂ એક તેના રૂપ ચાર કરતા જુગમાં ગુરૂ બ્રહમા પાંચ કરોડીના વર દીધા હો સ્વામીજી, ત્રેતા જુગમાં ઈ તો વજીસઠલ સાત કરોડના વર દીધા હો સ્વામીજી. દુવાપર જુગમાં ગુરૂ વિદુરવ્યાસ નવ કરોડીના વર દીધા હો સ્વામીજી, આ કલજુગ મધે પીર

૩

સદરદીન કરોડી બારેશું સીધા હો સ્વામીજી, બાર કરોડીના વર દીધા હો સ્વામીજી, કલજુગ મધે સાંતેર સહોસો હુશેની ઇ પરવરતંતે હો સ્વામીજી, ઈ જુગ ચારમાં મીલી ચાર વેદ કરતા જુગમાં રૂગવેદ પરવરતંતે હો સ્વામીજી, ત્રેતા જુગમાંહે યજુરવેદ પરવરતંતે હો સ્વામીજી, દુવાપુર જુગ મધે શામવેદ પરવરતંતે હો સ્વામીજી, આજ કળજુગ મધે અથરવેદ પરવરતંતે હો સ્વામીજી, ઇ ચાર જુગ મીલી મુજમેં શ્રી નારાયણ દેવ એક તેના અવતાર પાત્ર એક તેના રૂપ આઠ હો સ્વામીજી. સોહી નર

(૩૧) સૈયદ સલાઓદીન.
(૩૨) સૈયદ શમ્મસદીન.
(૩૩) સૈયદ નસીરદીન.
(૩૪) સૈયદ સાહેબદીન.
(૩૫) સૈયદ સદરોદીન.
(૩૬) સૈયદ કબીરોદીન.
(૩૭) સૈયદ શ્રી સતગોર પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહ.
(૩૮) આદ્ય વિષ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહ હક લાએલાહા ઇલિલ્લાહો મહમદુર રસુલિલ્લાહે.

સાત વાર સતાવિશ નક્ષત્ર પંદર તીથી, બાર કરણ, પીરશાહા જાપ જપંતે રીખી રહ્યા. રીખી થાપી દઇત સંઘારે તે સાહેબ જુગાજુગ અવતર્યા, દેવ મોરારી તે સાહેબસે ચીત લાવે તેના ધરમ વાધે ને પાપ ખેહે થાય; નમો ભાઈ સાહેબજીના નામને નમો જેણે જીવ છુટે; જેણે રૂપે આપણો શાહાપીર હોય તે રૂપને ધીયાવીયે, ભાઈ તે રૂપને ધિયાવીયે.

પીર ઈમામશાહા બોલ્યા અમ્રત વાણી જે કોઇ સાંભળે મુળ ગાવંત્રી કલપની વાત તેને અમરાપુરી લભીયંતે હો સ્વામીજી, તે એકોતેર માઇના એકોતેર બાપનાં લઇને જીવ વઇકુંઠ વાસો પામશે. ગાવંત્રી સાંભળે ને જે કોઈ ધરમ પુજી ધુઆ કરાવે તે ફળ પ્રાપ્ત હોવે હો સ્વામીજી પીર ઇમામશાહા બોલ્યા અમ્રત વાણી હક લાએલાહા ઈલિલ્લાહે મહમદુર રસુલિલ્લાહે.

આ સિવાય સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિના સબંધમાં સૈયદ **ઇમામશાહ "મુળબંધ"** નામનો બીજો ગ્રંથ પણ લખી ગયા છે, અને તેના સારરૂપ **"નકલંકી ગીતા"** નામની એક બીજી ચોપડી પણ લખેલી છે. જેમાં હિંદુ વિદ્વાનોના જ્યોતિષ ગ્રંથો ઉપરથી થોડા ફેરફારો કરી સૃષ્ટિની રચના બતાવેલી છે. પ્રથમ ખુદાવંદે ધંધુકારમાં ફીણ ઉપાવી તેમાંથી એક ઇંડું બનાવી સૃષ્ટિ પેદા કરી હતી તેનો ખુલાશો છે, તથા મેરૂ પર્વતનું વર્ણન, તેની ઉંચાઈ તથા વિસ્તાર અને સોના ચાંદી વિગેરે ધાતુઓનું વર્ણન તથા સાત પાતાળના નામો, તેના રાજકર્ત્તાઓ તેની પ્રજા, તથા જાંબુદ્દીપ વિગેરેનું વર્ણન આપેલું છે. તે ઉપરાંત ભગવાનના વૈરાટ રૂપનું વર્ણન, તથા તેનાં આઠ નામો તથા સ્વર્ગ, પાતાળ, નવખંડ, સાત દ્વીપ તેની ખાણો અને તેમાંથી નીકળતી ધાતુઓ, સમુદ્રો, પર્વતો, દિશા, ખુણા, નદીઓ વિગેરેનું વિસ્તારથી વર્ણન બતાવેલું છે. પૃથ્વી પરના ચોવીસ દેશો તથા નવસોનવાણું નદીઓ વિગેરેનો પણ વિસ્તારથી ઉલ્લેખ કરેલો છે. ખરૂં જોતાં એ બધી બાબતો અસંબંધ તથા ન માન્યામાં આવે એવી છે. પરંતુ તેના કરતાં પણ અગત્યની બાબતો સતપંથને લગતી છે તથા મુદ્દાની માલમ પડવાથી વાચક વર્ગની જાણ માટે નકલંકી ગીતામાંથી લઈ અત્રે રજુ કરી છે.

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સુણો હો સ્વામી મુનીવર પુછંતે સતગુરૂ બ્રહમા સમા તોલ કોણ તે ભેદ કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર, શ્રી નારાયણ હો વાચા સુણો હો સતગુરૂ, સુણો હો મુનીવરો, ગુરૂ સમા તોલ નહી ધરતી, નહી આકાશ, ગુરૂ સમા તોલ નહી ચાંદો નહી સુરજ, ગુરૂ સમા તોલ નહી પવન, નહી પાણી, ગુરૂ સમા તોલ નહી રાત, નહી દીવસ, ગુરૂ સમા તોલ નહી ખટ દરસન, ગુરૂ સમા તોલ નહી ત્રેઈ લોક, ગુરૂ સમા તોલ નહી વેદ નહી શાસ્ત્ર, ગુરૂ સમા તોલ નહી વેદ નહી ભાખેઆ, ગુરૂ સમા તોલ નહી જોગ નહી જુગતી, ગુરૂ સમા તોલ નહી રાગ નહી ભાખેઆ, ગુરૂથી પાઇએ અમર પદ મુગતી, તે સુણો હો મુનીવરો, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા પરથમ અવતાર પાત્ર અને બીજો સતગુરૂ બ્રહમા તે વિના જે કોઈ ગુરૂ કહાવે તે જાય નરકે પહોંચે, તે જુગાજુગ અહુંકાર મધે આદ્ય રૂપી ભવે બ્રહમા, વિશ્નુ અવતાર રૂપી, તથા દેવ મહેશ્વર એક મુરતત્રન દેવ કરતવં, સચરાચરૂં.

શ્રી નારાયણ હો વાચા, આદીતવારે સરંજતે આઠ દીસા, અને સોમવારે સરજંતે સાત શાહેર, અને મંગલવારે સરજંતે અસટ કુડ પરબત, અને બુધવારે સરજંતે તારા મંડણ, અને ભેસપતવારે સરજંતે, નવાણું કરોડી જખ છપન કરોડી મેગ માડા, કીનર કરોડ બત્રીસ, તેત્રીસ કરોડ દેવતા અને શુકરવારે સરજંતે ચાર ખાણ ચાર વાણ, ચોરાસી લાખ જીવા જોડ, અને ચાંદો સુરજ અને પવન પાણી સુણો હો મુનીવરો.

ખેત્ર ચાર, તીરથ ચાર, કલપ ચાર, જુગ ચાર, વેદ ચાર, દાગ ચાર, ગુરૂ ચાર, મુખી ચાર, જાપ ચાર, ઘટ ચાર, પાટ ચાર, વરત ચાર, દિશા ચાર, ખુણા ચાર, રૂપ ચાર, દાન ચાર, સાઇના ચાર, મહાદેવ ચાર તખત ચાર, પુરીઉં ચાર એવીઉ બાવીશ વાત કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર.

શ્રી નારાયણ હો વાચા સુણો હો સતગુરૂ, બાવીસ વાત. કલપ ચાર, જાએલા, ફાયલા, અરજા, ખલીફા. (૧) જુગ ચાર કીરતા, ત્રેતા, દુવાપુર, કલજુગ. (૨) વેદ ચાર રૂગુદેવ, યજુરવેદ, શામવેદ, અથરવેદ. (૩) દાગ ચાર વન દાગ, જલ દાગ, અગન દાન ભોમ દાગ. (૪) ગુરૂ ચાર ગુરૂ બ્રહુમા, ગુરૂ વસિષ્ઠ વ્યાસ, ગુરૂ વિદુર વ્યાસ, ગુરૂ નબી મહમદ મુસ્તફા સલલ્લાહે અલેહીવસલમ (૫) મુખી ચાર પહલાદ, હરિચંદ્ર, યુધિષ્ઠિર, પીર સદરદીન. (૬) જાપ ચાર કરતાજુગ માંહે શ્રી નરસીનો જાપ, ત્રેતા જુગ માંહે શ્રી રામચંદ્રજીનો જાપ. દુવાપુર જુગ માંહે શ્રી બુધનો જાપ, આજ કલજુગ માંહે શ્રી નકલંકનો જાપ. (૭) ઘટ ચાર, સોનાનો ઘટ, રૂપાનો ઘટ, તાંબાનો ઘટ, માટીનું ઘટ. (૮) પાટ ચાર, સોનાનો પાટ, રૂપાનો પાટ, તાંબાનો પાટ, માટીનો પાટ. (૯) વીરત ચાર, એકાદસી દીતવારી, ચઉદસી મંગલવારી, અમાસ સોમવારી, આજ કલજુગ માંહે બીજ શુકરવારી. (૧૦) ખાણ ચાર, સતેજ ખાણ, જરેજ ખાણ ઇંઢેજ ખાણ ઉદભોજ ખાણ. (૧૧) વાણ ચાર, સએજા વાણ, સગમા વાણ, અગમા વાણ, અતીતા વાણ. (૧૨) દિશા ચાર ઉત્તર, પુર્વ, દક્ષિણ, પશ્ચિમ. (૧૩) ખુણા ચાર ઇસાન ખુણ, અગની ખુણ, નઈરૂત્ય ખુણ, વાયવ્ય ખુણ. (૧૪) રૂપ ચાર, શ્રી નરસીંહ, શ્રી રામ, શ્રી બુધ, શ્રી નકલંકી. (૧૫) દાન ચાર, કુંજરદાન, અવદાન, ગઉવાદાન, અજાદાન. (૧૬) સાઇના ચાર, સંનોમાન,

નરાદેવ, સદાજી, આજ, કલજુગ માંહે બાવા હે જંદા કાયમ પાયા. (૧૭) મહાદેવ ચાર, શંભોજી, ઇશ્વર, મહાદેવ, આજ કલીજુગ માંહે બાવા આદમ. (૧૮) ખેત્ર ચાર કેશમીર ખેત્ર, લંકા ખેત્ર, કુલ ખેત્ર, મુલસતાન ખેત્ર. (૧૯) પુરી ચાર હંસપુરી, બગપુરી, સામપુરી, હેમપુરી. (૨૦) તીરથ ચાર ગત તીરથ, શુકલ તીરથ, ભસ્મ તીરથ, મુગત તીરથ. (૨૧) તખત ચાર ઉત્તર દિસે પુર્વે દિસે, દક્ષિણ દિસે. પશ્ચિમ દિસે શ્રી નકલંકી નારાયણનો તખત (૨૨) સુણો હો રીખીસરો સુણો હો મુનીવરો શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા.

સુણો હો મુનીવરો, જંપુદીપ માંહે જાંબુ વરખ છે તે કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ, જાંબુ વરખ એકત્રીસ હજાર જોજન લાંબો વીસતાર છે તે જાંબુ વરખનાં ફલ હસતી પરમાણે થાય છે, તે ફલ હેમાજલ માંહે ગલે છે, તે ફલ ગલીને પાણીના પરવાર ચાલે છે, તે પરવારની નદીઉં વહે છે તે નદીનું પાણી માન સરોવર માંહે આવે છે તે પછવાડે ફરતી જાવંત્રી નગરી વસે છે તે માંહે પહેલી વરસાદ વરસે તે પીએ તો પાપી થાય અને બીજી વરસાદ વરસે તેનો કાચો સોન થાય અને ત્રીજી વરસાદ વરસે તેનું દાન થાય, અને જંપુદીપ માંહે જાંબુ વરખ છે તે વાસતે જાંબુ દીપ ભણે છે.

સુર મેર પરબત ઉપરે રોમ રાય રખીસર રહે છે.

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા પરથમ મંડાણ સુરજ ભવન તે કહો શ્રી સરજનહાર, શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ સુરજ ઉગમે ને આથમે ત્યાં સુધી એવો ચાલે છે જે એક આંખની પલક માંહે શેસ્ત્ર ગાઉ જ્યાંથી ઉગમે ને આથમે ત્યાંથી જેટલી પલક આંખની પડે તેટલા શેસ્ત્ર ગાઉ સુરજ ચાલે, પરથમ સુરજ ભવન પાંચસો વરસની વાટ છે. પરથમીથી ઉંચો છે, એવા પાંચ લાખને ચાલીસ હજાર જોજન પરથમીથી ઉંચો છે, બે લાખ જોજન સુરજ ભવનનું બુંભ વીસતાર છે, એવા પરથમીથી સાત ભવન છે, કોઇ નરગી કોઈ આવાગમની કોઈ રસાતાડ, અનત કલપ તીઆં મરણા નહી અગોચર જીવણા, એ ચાર કદી ન ચાલે તો પરમેશ્વર પરથમ સુરજ ભવન તીઆં મોહીની તો બે, એક કામીની રૂપી અપસરા અને બીજી મહાદેવ રૂપી નરમલા, તીઆં અનેક અનેક લીલા સુખ ભોગવંતે, તીઆં મન ઇછા ભોજન પરવરતંતે, તીઆં નહી કોઇ બાલા નહી કોઇ વીરધા, નહી કોઈ હીણાં ખીણાં, સરવે એક ભાવના, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી તીઆં કોણ લોક વસતવા મીરત લોક માંહે કોણ દાન પુન કોણ વરત સાધી લીઆ, જે પરથમ સુરજ ભવન પોચંતે તે ગીનાન કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર, શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ, હીઆં તે લોક વસતવા જેણે પાણીની પરબો મંડાવી છે અને જેણે એકાદશીનાં વરત સાધીઆ છે તે લોક વસતવા, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી, એ લોક અમર થયા કે નહી થયા, શ્રી નારાયણ વાચા નહી સતગુરૂ, એ લોક અમર નહી થયા, બે હજાર વરસની આવરદા ભોગવીને પછી. તે મરત લોક માંહે પડંતે, આવાગમન મધીએ પહેલો અવતાર શ્વાનનો ભોગવંતે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે, શ્રી નારાયણ વાચા એ ન ભેટતે સતગુરૂ ન ઓલખંતે અવતાર પાત્ર એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા અને દસદોસ ન ખમંતવા દેખત કનક કામીની

પર જાયંતે પંજભુ આતમા વશ ન કરંતે, વેદ કુરાનની સાખેઆ તે સુરત અસુરત કરતવા તે કેમ પામે એવા અમર પદ હો સતગુરૂ. પહેલો સુરજ ભવન સમાપ્ત સંપુરણ ભવસતો.

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા બીજો ચંદ્રમા ભવન તો પાંચ લાખ ને ચાલીસ હજાર જોજન ઉંચો છે અને એક લાખ જોજનનું બુભ વીસ્તાર છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા બાર કલા સુરજની છે, અને સોલ કલા ચંદ્રમાની છે, પછે ચાર કલા સુરજની તે કીઆં ગઇ હો સાંમીજી, શ્રી નારાયણ હો વાચા સુણો હો સતગુરૂ, એ ચાર કલા તો બ્રહ્મ ગીનાની તે તે સતી લોકના ઘટ માંહે વસે છે. એ ચાર કલા સતીએ સાધી છે, ને સતી સુરજ પ્રમાણે ભયાં છે, તીઆં મોહોની તો ચાર કામ રૂપી અપસરા અને માહાદેવ રૂપી નીરમલા, અનેક માહા લીલા ભોગવંત, વીલાસ કરતવા, મન ઈછા ભોજન પરવરતંતે તીઆં નહી કોઈ બાલા નહી કોઈ વીરધા, અને નહી કોઈ હીણાં નહી કોઈ ખીણાં, સર્વે એક ભાવના, શ્રી સતગુર બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી તીઆં કોણ લોક વસતવા અને કોણ મરત લોક માંહે દાન પુન દેતવા અને કોણ વરત સાધી લીઆ, જે એવા ચંદ્રમા ભવન પામે છે, તે ગીનાન કંથો સ્વામી સરજંનહારજંન. શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ હીઆં તે લોક વસતવા જેણે પરબ મંડાવેઆ છે, અને કુવા ખોદાવીઆ છે અને તલાવ ખોદાવીઆ છે અને અનનાં દાન દીધાં છે તે લોક વસતવા, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા તે લોક અમર થીઆ કે ના થીઆ. શ્રી નારાયણ હો વાચા સતગુરૂ એ લોક અમર ના થીઆ ચાર હજાર વરસની આવરદા ભોગવીને પાછા મરત લોક માંહે પડે છે, પહેલો અવતાર દેડકાનો ભોગવે. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામી તે શીઆ માટે, શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ એ ન ભેટંતે સતગુરૂ ન ઓલખંતે અવતાર પાત્ર એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા, દસ દોસ ન ખમતવા દેખત કનક કામોની ઉપર જાયંતે પંજભુ આતમા વશ ન કરતવા વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુરત અસુરત કરતવા, તે કેમ પામે એવા અમર પદ હો સતગુરૂ તીઆં કોઈ નરગી કોઈ આવાગમની કોઇ રસાતાડ, અનંત કલપ અનંત જુગ તીઆં મરણા નહી, જીવણા અગોચરં બીજો ચંદ્રમા ભવન સંપુર્ણ સમાપ્ત ભવસતો.

શ્રી સતગુરૂ ભરમા હો વાચા ત્રીજો તારા ભવન તે પાંચ લાખ ને ચાલીસ હજાર જોજન ઉંચો છે, એક લાખ જોજનનું તારા મંડળનું બુંભ વીસતાર છે ફરતો વીસતાર છે તે માંહે મોહીની તો દસ કામ રૂપી અપસરા અને મહાદેવ રૂપી નીરમલા અનેક માહા લીલા ભોગવંતે કે વિલાસ કરતવા, મન ઈછા ભોજન પરવરતંતે તીઆં નહી કોઇ બાલા, નહી કોઈ વીરધા નહી કોઈ ખીણું ખીણા સરવે એક ભાવના, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી ઈઆ કોણ લોક વસતવા, મીરત લોક માંહે કોણ દાન પુન કરેઆ, તથા કોણ વીરત સાધી લીઆ જે આવા તારાભવન પામે છે તે ભેદ કંથો હો સ્વામી સરજનહારજંન, શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ એ લોક ઇઆં વસતવા જેણે તલાવ ખોદાવેઆ છે અને અનના દાન દીધા છે, ઈઆં તે લોક વસતવા શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર થીઆ કે ના થીઆ, શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ એ લોક અમર ના થીઆ છ હજાર વરસની

આવરદા ભોગવીને પાછા મીરત લોકમાં પડે આવાગમન મધે પેલો અવતાર કાચબાનો ભોગવે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે, શ્રી નારાયણ વાચા એ ન ભેટંતે સતગુરૂ એ ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર, એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા દસ દોસ ન ખંમતવા કનક કામીની ઉપર જાયંતે પંજભુ આતમા વસ ના કરતવા, વેદ કુરાનની, સાંખે આ તે સુરત અસુરત કરતવા તે કેમ પામે આવા અમર પદ હો સતગુરૂ, તીઆં કોઈ નરગી કોઈ આવાગમની કોઇ રસાતાડ, અનંત કલપ જુગ તીઆં મરના નહી જીવના અગોચરં એ ત્રીજો તારા મંડણ સમાપ્ત ભવસ્તો.

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા ચોથો દેરૂ ભવન પાંચ લાખ ને ચાલીસ હજાર જોજન ઉંચો છે અને આઠ લાખ જોજનનો દેરૂ ભવનનો બુંભ વીસ્તાર છે, તીઆં આઠ સરગ મેરૂ પરવતે બાંધેઆ છે તેને પુરીઉં પણ કહે છે તે આઠ પુરીઉં આઠ પુલ માંહે છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા તે કોણ કોણ સરગ તે એસટ સરગ મધે ચાર દેવી ને ચાર પુરીએ અસટ થાપીઆ છે તે ભેદ કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર!

શ્રી નારાયણ હો વાચા સુણો હો સતગુરૂ આઠ પુરીની વાત, પ્રથમ પશ્ચિમ દિશા માંહે તેનું નામ તો કઇલાસ પુરી (૧) તેનો એક લાખ જોજનનો બુંભ વીસ્તાર છે, એક લાખ જોજન આપસ મધે અંતરો છે, તીયાં મોહીની તો પનર કામરૂપી અપસરા મહાદેવ રૂપી નીરમલા; અનેક અનેક માહા લીલા ભોગવંતે વીલાસ કરતવંગ મન ઇચ્છા ભોજન પરવરતંતે, તીયાં નહી કોઈ બાલા નહી કોઈ વીરધા નહી કોઇ હીણાં ન ખીણાં સર્વે એક ભાવાન, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા એ કઈલાસપુરી માંહે કોણ લોક વસતવા, એણે મીરત લોક માંહે કોણ દાન પુન કીયાં અને કોણ વીરત સાધી લીઆ જે કઈલાસ પુરી માંહે પોચંતે તે ભેદ કંથો હો શ્રી સરજનહાર, તારે શ્રાં નારાયણ હો વાચા સુણો હો સતગુરૂ, જેણે મહા તપસા કરી છે તે લોક ઇયાં વસતવા, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ના હુવા શ્રી નારાયણ હો વાચા સુણો હો સતગુરૂ એ લોક અમર ના થયા, પંદર હજાર વરસની આવરદા ભોગવીને પછી મીરત લોક માંહે પડે, આવાગમન મધે પહેલો અવતાર રાજાનો ભોગવે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે, શ્રી નારાયણ વાચા એ ન ભેટતે સતગુરૂ, ન ઓલખંતે અવતાર પાત્ર, એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા દસદોસ ન ખમતવા દેખત કનક કામીની પર જાયંતે, પંચભુ આતમા વસ ન કરતવા વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુરત અસુરત કરતવા, તે કેમ પામે એવા અમર પદ હો સતગુરૂ.

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા બીજો ઉત્તર દિશા માંહે એક નામ તો પંનઇસરગ, અને બીજુ નામ તો વસંતપુરી, તેનું એક લાખ જોજન બુંભ વીસ્તાર છે, અને એક લાખ જોજન આપસ મધે અંતરો છે, તીઆં મોહની પંનર કામ રૂપી અપસરા, અને મહાદેવ રૂપી નીરમલા, તીઆં અનેક મહા લીલા ભોગવંતે વીલાસ કરતવા, મન ઈચ્છા ભોજન પરવરતંતે, તીઆં નહી કોઈ બાલા નહી કોઇ વીરધા નહી કોઈ હીણા નહી કોઈ ખીણા સરવે એક ભાવના શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ વસંતપુરી માંહે કોણ લોક વસતવા એણે મીરત લોક

માંહે કોણ દાન પુન સાધી લીઆ, જે વસંતપુરી માંહે પોચંતે, તે ભેદ કંથો હો સરજનહાર? શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ, જેણે મહાપુન કરેલા છે અને મુનીવરત કરેલા છે, અને તેણે અનનું દાન મહા વીસેક કરેલા છે, તે લોક ઈઆ વસતવા. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ન હુવા? શ્રી નારાયણ હો વાચા સુણો હો સતગુરૂ એ લોક અમર ન હુવા, પંદર હજાર વરસની આવરદા ભોગવી પછી મીરત લોક માંહે પડે, તે આવાગમન મધે પહેલો અવતાર મહારાજાનું ભોગવે છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે? શ્રી નારાયણ વાચા એ ન ભેટતે સતગુરૂ ન ઓલખંતે અવતાર પાત્ર, એણે સતગુરૂ સુખે દાન ન દેતવા દેખત કનક (સોનું) કામીની (સ્ત્રી) પર જાયંતે, દસદોસ ન ખમતવા. પંજભુ આતમા વસ ન કરતવા, તે કેમ પામે એવા અમર પદ હો સતગુરૂ! (૨)

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા! ત્રીજો દક્ષિણ દિશા તેનો એક નામ તો ગગન સરગ, અને બીજું નામ તો કરસનપુરી, તે એક લાખ જોજનનું બુંભ વીસ્તાર છે, તે એક લાખ જોજન આપસ મધે અંતરો છે, તીઆં મોહીની તો પંનર કામરૂપી અપસરા અને મહાદેવ રૂપી નીરમલા, અનેક અનેક મહા લીલા ભોગવંતે વીલાસ કરતવા, મન ઇચ્છા ભોજન પરવરતંતે, તીઆં નહી કોઈ બાલા નહી કોઇ વીરધા, નહી કોઇ હીણા નહી કોઇ ખીણાં સરવે ભાવના, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ કરસનપુરી મધે કોણ વસતવા, મીરતલોક માંહે એણે કોણ વરત સાધી લીઆ જે એવા કરસન પુરી પોચંતે, એ ભેદ કંથો હો શ્રી સરજનહાર? શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ, એણે નીત નીત ગંગાજીના સ્નાન કીધા છે અને સર્વે આચાર પાળીઆ છે, અને તાલ માંદલ વગાડીઆ છે, અને સંભળાવીઆ છે, તેણે હરીના ભજન કરીઆ છે, તેણે વળી ઠાકરની સેવા કરી છે, તે એવી કરસનાપુરીએ પોતા છે. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ન હુવા? શ્રી નારાયણ વાચા ના સતગુરૂ એ લોક અમર હુવા, પંદર હજાર વરસની આવરદા ભોગવીને પછી મીરત લોક માંહે પડે, આવાગમન મધે પહેલો અવતાર અસવ (ઘોડાનું) ભોગવંતે. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે? શ્રી નારાયણ હો વાચા એ ન ભેટતે સતગુરૂ ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર એણે સતગુરૂ સુખે દાન ન દેતવા દસદોસ ન ખમતવા દેખત કનક કામીની ઉપર જાયંતે પંચભુ આતમા વસ ન કરતવા, વેદ કુરાનની સાંખેઆ તે સુરત અસુરત કરતવા, તે કેમ પામે એવા અમરપદ હો સતગુરૂ. (૩)

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા, ચોથો પછમ દીસ તેનો એક નામ તો ગંધમસરગ, અને બીજો તો સભાગપુરી, તે એક લાખ જોજનનો બુંભ વીસતાર તાર છે, અને એક લાખ જોજન આપસ મધે અંતરો છે, તીઆં મોહીની તો પંનર કામ રૂપી અપસરા માહાદેવ રૂપી નીરમલા અનેક માહા લીલા ભોગવંતે વીલાસ કરતવા મન ઇછા ભોજન પરવરતંતે, તીઆં નહી કોઇ બાલા નહી કોઇ વીરધા નહી કોઇ હીણા ખીણા સર્વે એક ભાવના. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એણે મીરત લોક માંહે કોણ દાન પુન વરત સાધી લીઆ, જે એવી સુભહાગ પુરી પોચંતે એ ભેદ કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર? શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ,

જેણે છત્રીસ રાગ ગોઆન ધીઆન ભાખેઆ છે, અને જેણે વીશનવ પદ ભાખેઆ છે પોતાને મન ઈંછે ભાખેઆ છે, જે એ ધરમે ચાલેઆ છે. તે લોક સુભહાગ પુરી પોચંતે શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ના હુવા ? શ્રી નારાયણુ વાચા ના સતગુરૂ એ લોક અમર ના હુવા પંદર હજાર વરસની આવરદા ભોગવીને પછે મીરત લોક માંહે પડંતે, આવાગમન મધે પહેલો અવતાર ઉતમ કુલ માંહે અવતરે અને ઉતમ દેહી અને ઉતમ અવ-તાર ભોગવે. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી, તે શીઆ માટે શ્રી નારાયણુ હો વાચા એ ન ભેટંતે સતગુરૂ ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા દસદોસ ન ખમતવા દેખત કનક કામીની પર જાયંતે પંજભુ આતમા વસ ન કરતવા વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુરત અસુરત કરતવા તે કેમ પામે અમર પદ હો સતગુરૂ !

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા પાંચમી વાયવ્ય ખુણુ માંહે માલવંત સરગ તીઆં દેવી હેંગળાજ ભાવની થાપી છે. તે એક લાખ જોજનનો બુંભ વીસ્તાર છે, અને એક લાખ જોજન આપસ મધે અંતરો છે, તીઆં મોહની પંનર કામ રુપી અપસરા, અને મહાદેવ રૂપી નીરમલા અનેક માહા વીલાસ ભોગવંતે વીલાસ કરતવા, મન ઈંછા ભોજન પરવરતંતે, તીઆં નહી કોઈ બાલા નહી કોઈ વરધા નહી કોઈ હીણા ન ખીણાં સરવે એક ભાવના શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી, એ માલવંત સરગ ને વાયવ્ય ખુણુ મધે કોણુ લોક વસતવા, તેણે કોણુ જપ તપ સાધી લીઆ જે એવા ઠામ પામે છે !

શ્રી નારાયણુ હો વાચા સુણો હો સતગુરૂ જેણે એકવીસ દાડા હીંગળાજ ભવાનીની સેવા કીધી છે, અંન પાણી ન ખાતા પીતા અને રખ વરખ ચાર પરવત તીરથ કરતવં તે લોક માલવંત સરગ વસતવા. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા, સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ના હુવા ? શ્રી નારાયણુ વાચા ના સતગુરૂ એ લોક અમર ના હુવા પંદર હજાર વરસની આવરદા ભોગવીને પછે મીરત લોક માંહે પડે, આવાગમન મધે પહેલો લખ ચોરાસી ભોગવીને પછે કાપડીનું અવતાર ધરે કાપડી નહી થાય તો શ્રીપતનું અવતાર ભોગવે, જો શ્રીપત ન થાય તો જટાધારી થાય. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે? શ્રી નારાયણુ વાચા એ ન ભેટંતે સતગુરૂ ન ઓલખતે અવતાર પાત્ર એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા દસદોસ ન ખમતવા ન દેખત કનક કામીની પર જાયંતે પંજભુ આતમા વસ ન કરતવા વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુકત અસુરત કરતવા તે કેમ પામે એવા અમરપદ હો સતગુરૂ !

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા છઠી ઈસાન ખુણુ તેનું નામ તો ઉંચ સરગ. તીઆં દેવી દુરગા વસે છે, તે એક લાખ જેજનનો બુંભ વીસ્તાર છે, અને એક લાખ જોજન આપસ મધે અંતરો છે, તીઆં મોહની તો પંનર કામ રૂપી અપસરા અને મહાદેવ રૂપી નીરમલા તીઆં અનેક માહા લીલા ભોગવંતે વીલાસ કરતવા મન ઈંછા ભોજન પરવરતંતે તીઆં નહી કોઈ બાલા નહી કોઈ વીરધા નહી કોઇ હીણા ન ખીણા સરવે એક ભાવના. શ્રી સતગુરુ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી ઇસાન ખુણુ માંહે કોણુ લોક વસતવા એણે કેવા જપ તપ સાધી લીઆ જે છઠે ઉંચસરગ પોચંતે તે ભેદ કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર ! શ્રી નારાયણુ વાચા સુણો

હો સતગુરૂ જેણે દુરગા દેવી આગલ કમલ પુજા કરી છે, તથા તલ જવના હોમ કરેલા છે, નીત નીત ભવાનીની પુજા કરી છે, તે લોક ઈઆં વસતવા. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ના હુવા. શ્રી નારાયણ વાચા ના સતગુરૂજી એ લોક અમર નહી હુવા, પંદર હજાર વરસની આવરદા ભોગવી પછી મૃત્યુ લોક માંહે પડતે, આવાગમન મધે પહેલો લખ ચોરાશી ભોગવી પછે વીદારથી અથવા જોતકી અથવા ધનવંત અથવા માહા પીંઢત થાય એવા ચાર અવતાર માંહેથી એક અવતાર થાએ. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા, સ્વામીજી તે શીઆ માટે ? શ્રી નારાયણ વાચા એ ન ભેટંતે સતગુરૂ ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા દસદોસ ન ખમતવા દેખત કનક કામીની પર જાયંતે પંજભુ આતમા વસ ન કરતવા વેદ કુરાનની સાખેઆ સુરત અસુરત કરતવા તે કેમ પામે એવા અમર પદ હો સતગુરૂ !

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા, સાતમી અગની ખુણ તેનો નામ તો રેવત સરગ તીઆં દેવી તુલજાભવાની રહે છે, તેનું એક લાખ જોજનનું ભુંભ વીસ્તાર છે, એક લાખ જોજન આપસ મધે અંતરો છે, તીઆં મોહીની તો પંનર કામ રૂપી અપસરા અને મહાદેવ રૂપી નીરમલા તીઆં અનેક મહા લીલા ભોગવંતે વીલાસ કરતવા મન ઈચ્છા ભોજન પરવરતંતે. તીઆં નહી કોઈ બાલા નહી કોઇ વીરધા, નહી કોઈ હીણા ન ખીણા, સર્વે એક ભાવના. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી ઇઆં કોણ લોક વસતવા એણે મીરત લોક માંહે કોણ દાન પુન કીઆ, કોણ જપ તપ સાધી લીઆ, જે સાતમા રેવતસરગ પોચંતે, તે ભેદ કંથો સ્વામી શ્રી સરજનહાર ? શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ, જેણે તુલજા ભવાનીની એકમને પુજા કરી છે, જગમાં રૂધરની ધાર એક મને પુજા નીત નીત કરતવા તથા સમરણ કરતવં, તે લોક હીંઆ વસતવા હો સતગુરૂ. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ન હુવા ? શ્રી નારાયણ વાચા નહી સતગુરૂ એ લોક અમર ના હુવા, પંદર હજાર વરસની આવરદા ભોગવીને પછી મીરત લોક માંહે પડે, પહેલો લખચોરાશી ભોગવીને પછી વિદ્યાવંત થાય, જંતર મંતર જાદુગરી એવા મનખા અવતાર ભોગવે. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે ? શ્રી નારાયણ વાચા એ ન ભેટંતે સતગુરૂ, ન ઓલખંતે અવતાર પાત્ર, એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા, દસદોસ ન ખમતવા, દેખત કનક કામીની પર જાયતે પંજભુ આતમા વશ ન કરતવા, વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુરત અસુરત કરતવા, તે કેમ પામે એવા અમર પદ હો સતગુરૂ !

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા આઠમી નઇરૂત ખુણ, તેનું નામ તો નીલસરગ, તીઆં દેવી આદ્યશકતી વસે છે. તે એક લાખ જોજનનું ભુંભ વીસ્તાર છે, એક લાખ જોજન આપસ મધે અંતરો છે, તીઆં મોહીની તો પંનર કામરૂપી અપસરા માહાદેવ નીરમલા તીઆં અનેક લીલા ભોગવંતે વીલાસ કરતવા મન ઇચ્છા ભોજન પરવરતંતે તીઆં નહી કોઈ બાલા નહી કોઈ વીરધા નહી કોઈ હીણા નહી કોઈ ખીણા સર્વે એક ભાવના. શ્રી સતગુરુ બ્રહમા હો વાચા, સ્વામીજી એણે મરત લોકમાં કોણ જપ તપ સાધી લીઆ જે એવા નીલસરગ પોચંતે

તે ભેદ કંથો હો સ્વામી શ્રીસરજનહાર ? શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ, જેણે મહા લક્ષમીની પુજા કરી છે, તે લોક ઈઆં વસતવા. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ના હુવા ? શ્રી નારાયણ વાચા ના સતગુરૂજી એ લોક અમર ના હુવા પંદરહજાર વરસની આવરદા ભોગવીને પછે મીરત લોક માંહે પડે પહેલો લખચોરાસી ભોગવી પછે મનખા દેહી ધરે છે. તીઆં મહા ધનવંત થાય મહા વેવારીઓ થાય. એવો મનખા દેહીનો અવતાર ભોગવે. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે ? શ્રી નારાયણ વાચા એ ન ભેટંતે સતગુરૂ ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા દસદોસ ન ખમતવા દેખત કનક કામીની પર જાયંતે પંજભુ આતમા વસ ન કરતવા, વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુરત અસુરત કરતવા, તે કેમ પામે એવા અમર પદ હો સતગુરૂ !

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા પાંચમો ઈંદ્ર ભવન તેનો એક લાખ જોજનનો ભુંભ વીસ્તાર છે, તીઆં મોહીની તો પાંત્રીસ કામ રૂપી અપસરા અને માહાદેવ રૂપી નીરમલા, અનેક માહા લીલા ભોગવંતે વીલાસ કરતવં, મન ઈંછા ભોજન પરવરતંતે, તીઆં નહી કોઈ બાલા નહી કોઈ વીરધા નહી કોઈ હીણા નહી કોઈ ખીણા, સર્વે એક ભાવના. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી, ઈઆં કોણ લોક વસતવા, એણે મીરત લોક માંહે કોણ દાન પુન કરેઆ છે જે આવા ઈંદ્રભવન પોતા છે ? શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ એણે કીનેઆ દાન દીધા છે, જેણે લીલ પરણાવીઆ છે, તે લોક વસતવા. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે નહી હુવા ? શ્રી નારાયણ વાચા ના સતગુરૂજી એ લોક અમર નહી હુવા, પાંત્રીસ હજાર વરસની આવરદા ભોગવીને પછે મીરત લોક માંહે પડે, આવાગમન મધે પહેલો અવતાર શેઠનો ભોગવે છે. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે ? શ્રી નારાયણ વાચા એ ન ભેટંતે સતગુરૂ, એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા, ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર, દસદોસ ન ખમતવા દેખત કનક કામીની પર જાયંતે પંજભુ આતમા વસ ન કરતવા તે વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુરત અસુરત કરતવા, તે કેમ પામે એવા અમર પદ હો સતગુરૂ ! તીઆં કોઈ નરગી, કોઈ આવાગમની, કોઈ રસાતાલ, અનંત જુગ અગોચર !

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા છઠો રૂદ્રભવન એક લાખ જોજનનું ભુંભ વીસ્તાર છે, તીઆં મોહીની તો ચાલીસ કામ રૂપી અપસરા, અને મહાદેવ રૂપી નીરમલા, તીઆં અનેક અનેક માહા લીલા ભોગવંતે વીલાસ કરતવા, મન ઈંછા ભોજન પરવરતંતે, તીઆં નહી કોઈ બાલા નહી કોઈ વીરધા, નહી કોઈ હીણા નહી કોઈ ખીણા સર્વે એક ભાવના. શ્રી સતગુરૂ હો વાચા સ્વામીજી ઈઆં કોણ લોક વસતવા, એણે મીરત લોક માંહે કોણ દાન પુન કરતવા, જે એવા છઠે ભવન પોચંતે, તે ભેદ કંથો સ્વામી શ્રી સરજનહાર ? શ્રી નારાયણ વાચા સુણો સતગુરૂ, જેણે રતન પદારથનો દાન કરેઓ છે તે ઈઆં, વસતવા. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ના હુવા ? શ્રી નારાયણ વાચા ના સતગુરૂ એ લોક અમર નહી હુવા, ચાલીસ હજાર વરસની આવરદા ભોગવીને પછે મરત લોક માંહે પડે, આવાગમન મધે પહેલો અવતાર હસ્તીનો ભોગવે. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા, સ્વામીજી તે શીઆ માટે ? શ્રી નારાયણ વાચા

ન ભેટંતે સતગુરૂ ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા દસદોસ ન ખમતવા દેખત કનક કામીની પર જાયંતે પંજભુ આતમા વશ ન કરતવા વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુરત અસુરત કરતવા તે કેમ પામે એવા અમરપદ હો સતગુરૂ, તીઆં કોઈ નરગી કોઈ આવાગમની કોઈ રસાતાલ અનંત કલપ અનંત જુગ નહી મરણા નહી જીવના અગોચર ભવો ભવંગ. (૬)

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સાતસો ભવન તે કહીએ, અમરાપુરી તે એક કરોડ ને એક લાખ ને સાત હજાર જોજનનો બુંભ વીસ્તાર છે, તીઆં કોઈ કોઈ પોચંતે તીઆં સુખે સોતા ચેન શરીરે. તીઆં મોહીની સતર તે સુરજ રંગની સતર ચંદરવરણી, ચાર ચાર દેવ કનેઆ એક બેડી અરધા અંગના મીરત લોકની સતી સાધવી, તે તીઆં પટરાણી થાય, તે સુણો હો મુનીવરો તીઆં મન ઇચ્છા ભોજન પરવરતંતે અનેક અનેક બહુ લીલા ભોગવતે બહુ વીલાસ કરતવા અનેક અનેક બહુ નુર ફલ પાવંતે સવા ભારનૂં આહાર ભોગવંતે ઉપર કલપ વરખની છાયા થાય, તીઆં માણેક મોતી રતન પદારથ મધે વસતવા તીઆં દેહી નુરાની તેજ રૂપી દીસંતે અનેક અનેક વસ્ત્ર નુરાની પરવરતંતે તીઆં મોતી પદારથ હીંડોલા ખાટે જડે અંતે તીઆં મુનીવર પોઢંતે, તીઆં નહી કોઇ બાલા નહી કોઇ વીરધા નહી કોઈ હીણા ન ખીણા સરવે એક ભાવના. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી અમરાપુરી માંહે કેવા છે ઘર? શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ, આઠ હજાર ચારસો ને એકવીસ જોજન અમરાપુરીનો કોટ, દરવાજે માણક મોતી જડીઆ છે, બે હજાર ચારસોને એકવીસ જોજન કોટ માંહે ઘર તેનો પાયો પહોળો છે. અગીઆર હજાર પાંચસો ને એકવીસ કુંગરા એ પુરીને જડેલા છે, એ ઘરને સાત હજાર બારણાં છે, એ ઘરને સોનાની ઇંટુ અને રૂપાની વરીઉં ને કસ્તુરીના ગારા છે, તે તમે સુણો મુનીવરો ચાલીસ લાખ જોજન એક એક અવાસ ઉચો છે, એ ઘરને આંગણે પાંચસો કુંવર નુરાની સોનાની દડીએ રમે છે, એ ઘરને જમણે પાસે સાત સરોવર અમીના ભરીઆ છે, તે સરોવરની પાર છે તે તમે સુણો હો મુનીવરો, માણક મોતી રતન પદારથની તે સરોવર માંહે વેલુ ઘણી પડી છે, એક એક મુનીવરને એવા ઘર આલસે એકોતેર (૭૧) માઈના પુરીઆ એકોતેર બાપના પુરીઆ અને સાત પેઢી સાસરાની એવા વર મુનીવરને આપશે, તે સરવેને તેડીને વઇકુંઠ માંહે જાય, તીઆં એક વૈતરણી નદી વહે છે, તે નદી ઉતરીને જાવું છે, જે કોઇ સંસાર માંહે વૈતરણી નદી ઉતરેલો હસે, તે શ્રી સતગુરૂને વચને અને નારાયણને વચને તે તીઆં ઉતરસે, બાકી સરવે ઉભા થઇ રહેશે, જો કોઈ મુનીવર સાચા હશે, તે શ્રી સતગુરૂને વચને અને શ્રી નારાયણને વચને અમરાપુરી જાયસે, તે તમે સુણો હો મુનીવરો. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા, સ્વામીજી એણે મૃત્યુ લોક માંહે શી કમાઈ કીધી છે જે એવી અમર ભોમ અમરાપુરી પામેલા છે? શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ, એણે મૃત્યુ લોક માંહે સતપંથ ધીયાઆ છે, અને સતગુરૂ બ્રહમાજીને ઓળખીઆ છે, અને ખરી દસોંદ નારાયણને આપી છે, સતગુરૂ મુખે દાન દીધા છે એણે દસ દોસ ખંમેઆ છે. એણે પંજભુ આતમા વશ કરીઆ છે. એણે વેદ કુરાનની સાખેઆ પાળી છે તે એવો સાતમો ભવન અમરાપુરી પામેલા છે, સમાપ્ત ભવસતો (૭)!

આઠમો ભવન તેનો એક નામ તો નિરકાર અને બીજો નામ તો લોહકલમ, એક લાખ જોજન તેનો બુંભ વીસ્તાર છે, તીઆં સરવે સુન છે, તીઆં સરવે મલાએક રહેલા છે. દેવ દેતવા સો નર મુનીવરો જેમ સોના કસોટી માંહે સોનું કસીએ, તેમ સતપંથ વાટ મુનીવર કસીએ, હકીકતી મુનીવર સરજંતે, તે મોર મુગટ પામંતે તે ભવોભવ સતપંથ સદા ઉત્તમ હો મુનીવરો. (૮)

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા નવમો ભવન તેનો એક નામ તો કુરસી, અને બીજો નામ તો નિરાકાર, તેનો તેજ તે અનત તેજ અનત તેજ અનતજોત, કુરસીનો બુંભ વીસ્તાર છે. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા કુરસી કોણ રૂપી, તીઆં કોણ રચના રચી છે, એ ગીનાન કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર ? શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ, કુરસીઆ કુદકી તીઆં સરવે ફરમાન દેસે એક જવેર એક ચસમુ છે. એક નર એક નુર માધા પીઆલા સાહેબના સઉના હાથ માંહે ભરેલા હશે, તીઆં હસીઆ ખમેઆ કરતવા. કુરસીની એવી રચના રચી છે તે તમે સુણો હો મુનીવર રીખીસરો. (૯)

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા દસમુ ભવન તેનું એક નામ તો અરશ અને તેનો અનત તેજ અનત જોત, તેજ રૂપી તો નિરંજન અને નુર રૂપી તો નારાયણ, કવંગ થાનક વીસ્તાર, તે અરશ કવંગ રૂપી, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા તે ગીનાન કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર, શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ, અરશ નુર રૂપી તીઆં અનત નુર, અનત તેજ બુંભ વીસ્તાર છે તીઆં નુર રૂપી શ્રી સરજનહાર ? શ્રી પરમેશ્વરં, જુગત જીવનં તે સાહેબ તીઆં વસે છે તેજના વખત ઉપર તીઆં નુરતજલા છે નુરરૂપી નિરંજન તીઆં વસે છે. તીઆં અગમ અગોચર તીઆં સાહેબ અમર છે. તેના હુકમથી સરવે શ્રેષ્ટ ચાલે છે અને દશ અવતાર તેજ નુરના છે તે જે અવતારનો હુકમ હોય તેને સાહેબ કરી મનો જેનો હુકમ ઉતરેઓ તેનો અમલ ઉતરેઓ, જે અવતારનો વારો વહે, તેના હુકમ માંહે સઉ કોઈ રહે, મરત લોક માંહે જે રૂપે બ્રહમા વિશ્નુ મહેશ્વર હોય, તે રૂપને ધીઆઈએ ભાઈ તે રૂપને ધીઆઈએ, દસમું ભવન સમાપ્ત ભવસતો (૧૦)!

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા એક એક ભવન પાંચ લાખ ને ચાલીસ હજાર જોજન ઉંચો છે, એક એક ભવનનું જોજન દલ છે. એવા દસ ભવન છે, તેનું સુમાર શ્રી નારાયણે બાંધેઆ છે, શ્રી સતગુરૂએ સંભળાવેલો છે, એટલા જોજન તેનું હીસાબ છે તે સુણો હો મુનીવરો !

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા નવ પદમ અડતાલીસ નીલ, ચોતરોસ ખરવ ને ઓગણોતેર અબજ, સતાણું કરોડ, પાંસઠ લાખ પંચાવન હજાર, પાંચસો ને એકવીસ જોજનનું સરવાળો છે. સાત પાતાલ ને નવખંડ પીરોથમી અને દસ આસમાન સંપુરણ સમાપ્ત ભવસતો પુરા થીઆ છે.

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી કોણ પાસેથી કોણ હુવા તે ભેદ કંથો હો શ્રી સરજનહાર ? શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરુ તે જોત સરૂપી શ્રી નારાયણ આપોઇ આપ, તેજ રુપથી બ્રહમા વીઆપ, બ્રહમા પાસેથી ભયા અહુંકાર, અને અહુંકાર પાસેથી ચાર વેદ હુઆ, ચાર વેદ પાસેથી હવા હરસ હુવા, હવા હરસ પાસેથી ધરમ હુઆ, ધરમ પાસેથી ઉધક હુઆ ઉધક પાસેથી પરથમી આકાસ સર્વે હુઆ, તીસ મધે છપન કરોડ જોજન મીરત

લોકનું વીસ્તાર છે, પરથમીની પીઠ બાંધી છે, તીસ મધીએ ચાર કરોડ જોજન પુરવ દીસે અજવાલું છે. અને ઈશાન ખુણ માંહે બે કરોડ જોજન અંધકાર છે, બાકી સર્વે ચાંદા સુરજનું અજવાલું છે અને અંધકાર માંહે મીરત લોકના જીવ રહે છે. જેને સરગ માંહેથી આવાગમન છે, તે એવી અંધકાર માંહે રહે છે, તે ઇશાન ખુણ માંહે અંધકાર છે, અને ઉત્તર દીસ માંહે મેરૂ પરવત છે, અને પરથમી માંહે ત્રણ અરૂણ છે, તેના નામ દગક, ચપક, નમક, અને પરથમી માંહે ત્રણ રણ છે, તે રણના નામ અરૂણ છે, અને પરથમી સાડાત્રણ પીઠ છે, એક કુંવારી ધરતી, અને બીજી વુઠાસ ધરતી. અને ત્રીજી પગજાલ ધરતી, અને અરધો પગ બલ-રાજાની પીઠ ઉપરે ધરેઓ છે, એવી રીતે સાડાત્રણ પીઠ છે. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી પરથમી માંહે કેટલાક શણગાર છે, તે ભેદ કંથો શ્રી સરજનહાર ? શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ પરથમી માંહે સોલ શણગાર છે, તે સોલે શણગારનાં સ્ત્રીનાં નામ છે, પરથમ મડન વીલાસ શણગાર (૧) બીજો ચાર હસા શણગાર (૨) ત્રીજો વીસવા લોચન શણગાર (૩) ચોથો કમખી શણગાર (૪) પાંચમું સામરી શણગાર (૫) છઠ્ઠું પદમણી શણગાર (૬) સાતમું હસતની શણગાર (૭) આઠમું ચેતની શણગાર (૮) નવમું સોખણી શણગાર (૯) દસમું મારતા ચેત શણગાર (૧૦) અગીઆરમું ઉરવાસી શણગાર (૧૧) બારમો મેલતમ શણગાર (૧૨) તેરમો મજરોદોક શણગાર (૧૩) ચઉદમો મઉત્રાએ શણગાર (૧૪) પંદરમો મકાસર શણગાર (૧૫) સોલમો સોભા શણગાર (૧૬) એવા સોલ શણગાર સ્ત્રીની જાતમાં છે, શ્રી સતગુરૂ પુછે શ્રી નારાયણ વાચા પરથમી માંહે અસટ કરોડ પરવત છે, અને પાંચ નદીઉ છે તે સુણો હો સતગુરૂ પરથમ મીલીઆગર પરવત, અને બીજો હેમાચલ પરવત, અને ત્રીજો ધરણાગર પરવત, અને ચોથો વીંધીઆચલ પરવત, અને પાંચમો ગીરીચલ પરવત, અને છઠમો કોઈલચલ પરવત, અને સાતમો સવા લાખ પરવતનો એક પરવત, અને આઠમો ઉતરદીસ માંહે મેરૂ પરવત, જેને આધારે સાત પાતાલ એકવીસ બ્રહ્માંડ બાંધેઆ છે.

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામી એકવીસ પુરી કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર ? શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ, મેરૂ આધારે એકવીસ પુરી, તેને એકવીસ સરગ કહે છે, તે ઉપરે ચાર દસ માંહે ચાર ખુણ છે, તે ખુણ માંહે આઠ પુરીઉં છે, તે એકવીસમી અમરાવતી પુરી તેમાં આમું રાજા રાજ કરે છે, તે માંહે પહેલી પછમ દીસ માંહે ધરણાવતી પુરી છે, અને દખણ દીસે આઠ મુની સીધ છે. તે માંહે પહેલો મુનીવરા મુની, બીજો ભેરવ મુની, ત્રીજો સેલાર મુની, અને ચોથો મુગટ મુની, અને પાંચમો હારી મુની, અને છઠમો હીરા, અને સાતમો સમરત, અને આઠમો પ્રજાપત મુની, એવા આઠ નામના મુની છે, અને પુરવ દીસે જાંબુ વીરખ છે, તેનો પાંચ હજાર જોજનનો વીસ્તાર છે, તે વરખનો ફલ હસતી પરમાણે છે, તે ઉતર દીસે રાજા ધરમ રાજ કરે છે, તીઆં સર્વે સોવરણા મેહ વરસે છે, એક પેલી ઇસાન ખુણ માંહે પુરી છે, તીઆં રાજા આમું રાજ કરે છે, અને અગની ખુણ માંહે પુરી છે, તીઆં રાજા કુબેર રાજ કરે છે, અને નઇરૂત ખુણે એક પુરી છે અને વાયવ્ય ખુણે એક પુરી છે, એવી આઠ દીસાએ આઠ પુરીઉં છે, તેમાં અજવાલું પડે છે ઉતર દીસ

માંહે મણી છે તેનું નામ પરકાસ મણી છે, અને ઈસાન ખુણ માંહે મણી છે તેનું નામ ઈંદ્રકાલ મણી છે, અને પુરવ દીસે મણી છે તેનું નામ પરભાત મણી અને અગની ખુણ માંહે મણી છે તેનું નામ તેજ જકાર મણી, અને દખણ દીસ માંહે મણી છે તેનું નામ ચંદ્રકાંત મણી છે અને નઈરૂત ખુણ માંહે મણી છે તેનું નામ સેસરંભા મણી છે, અને પછમ દીસ માંહે મણી છે તેનું નામ પરકાલ મણી છે, અને વાયવ્ય ખુણ માંહે મણી છે તેનું નામ આદ્યકાલ મણી છે, અને તીઆં તેત્રીસ કરોડ દેવતાનો વાસ છે, અને તીઆં બાવન ચંદન છે તે સાતસો જોજન ઉંચો છે, અને પીસતાલીસ જોજન ફરતો પોહોળો છે, અને એક હજાર એકવીસ જોજન તેની છાયા પડે છે, અને મેરૂ ઉપરે બાર (૧૨) મેઘ છે, અને મેરૂ પરવત ઉપરે એ અગીઆર સીધ છે તેનાં નામ સુણો હો મુનીવરો પરથમ ચાક સીધ છે અને બીજો હામવતી સીધ છે. ત્રીજો દેવતા સીધ અને ચોથો નગ સીધ, પાંચમો નીલ સીધ. અને છઠમો સેવત સીધ. સાતમો ઉંચ સીધ. અને આઠમો મગલા સીધ, નવમો ગદમ, અને દસમો આમરીઆદ સીધ અને અગીઆરમો સરના સીધ. એવા અગીઆર સીધ છે, અને એક એક સીધને અંતરો ત્રણ ત્રણ હજાર જોજનનો છે, ત્રીસ જોજન વેગળા છે, એકસો એકસો જોજન સીધ જાડા છે, અને એંસી હજાર જોજન આઠ સીધ સર્વ મલી ઉંચા છે, અને આઠ સીધ ઉપર આઠ ભેરવ રહે છે કઉંચા સીધ ઉપર અંબર ભેરવ રહે છે તેનો સેન નવ કરોડ છે, અને હેમાવતી સીધ ઉપરે અસુધ ભેરવ રહે છે અને તેનો શેન ઇઠોતેર હજાર દેવીનો છે, અને દેવચા સીધ ઉપરે અમર ભેરવ રહે છે તેનો સેન અઉંઠ કરોડ ભુતનો છે, એંસી હજાર જોજન તે સીધ ઉંચા છે, અને અગન સીધ ઉપર અકળ ભેરવ રહે છે તેનો સેન છંપન કરોડ અંબાદી ભવાની છે, તે એંસી હજાર જોજન ઉંચું છે, અને સીવતા સીધ ઉપરે અવીકાલ ભેરવ રહે છે, તેનો સેન ચોતરીસ લાખ જોગણી રૂધર ભરખી રહે છે, તે સીધ એંસી હજાર જોજન ઉંચો છે અને બીજા ત્રણ સીધ ઉપરે ત્રણ પુરી વસે છે, તે ત્રણુ સીધ કીઆ કીઆ છે. ઉંચ સીધ, સરમા સીધ, ઉતરીઆ આદ્ય સીધ, એ ત્રણ સીધ છે, અને ત્રણ પુરીના નામ છે, પહેલી બ્રહ્મા પુરી, બીજી વિશ્નુ પુરી, ત્રીજી રૂદ્ર પુરી, જુમલે એ ત્રણ પુરી છે તે પુરી માંહે લોક વસે છે. તેની વીગત છે, પ્રથમ રૂદ્ર પુરી માંહે બાર અગન રહે છે, છે, તેના નામ સુણો હો મુનીવરો, પ્રથમ મુગતી કોર પાવક, અને બીજો માતુ પાવક, ત્રીજો મલ સીરીઓ પાવક, ચોથો દેવકી પાવક, પાંચમો મહલ પાવક, છઠમો ગીરત પાવક, સાતમો પની પાવક, આઠમો પીતલ પાવક, નવમો દખણ અગુ પાવક, અને દશમો એ પાવક, અને અગીઆરમો ગુરૂ પતી પાવક, અને બારમો દેવતા પાવક (૧૨) એવી દુવાદસી અગન વસે છે, એ વિશ્નુ પુરી માંહે અને બ્રહ્માજ પુરીમાં દુવાદસ બ્રહ્મ રહે છે, તે બ્રહ્માની ગીનાનની દેહી છે, તીઆં તેની જાતો બ્રહ્મ દુવાદસ, તે બાર બ્રહ્માના નામ સુણો હો મુનીવરો, પહેલો ગીનાન બ્રહ્મ, બીજો જઉનાદ બ્રહ્મ, ત્રીજો અવીઆગત બ્રહ્મ, ચોથો આદ્ય બ્રહ્મ, પાંચમો બ્રહ્મા પતી બ્રહ્મ. છઠો પ્રજાપત બ્રહ્મ, સાતમો આવા કપત બ્રહ્મ, અને આઠમો જીદાર બ્રહ્મ, અને નવમું સત બ્રહ્મ, અને દસમું સત ગુર બ્રહ્મ,

અને અગીઆરમું પ્રજાપત બ્રહમ, બારમો પ્રજાવાસ બ્રહમ, તીઆં પ્રજાપતી બ્રહમા વસે છે બ્રહ્મપુરી માંહે દુવાદસી બ્રહમ વસે છે, ત્રીજી વિશ્નવ પુરી માંહે નર બાર વસે છે, તે સુણો હો મુનીવરો પ્રથમ અલગ નર (૧) બીજો પુરી બ્રહમા નર (૨) ત્રીજો સદાશીવ નર (૩) ચોથો વિશ્નવ નર (૪) અને પાંચમો રૂદ્ર નર (૫) અને છઠો પુરૂશ નર (૬) અને સાતમો વેરા નર (૭) અને આઠમો સકત નર (૮) અને નવમો બ્રહમા નર (૯) અને દસમો વીવેક સાન નર (૧૦) અગીઆરમો પુરવા નર, (૧૧) અને બારમો અલખ નર, (૧૨) તે અગીઆર કરોડ જીવસું વસે છે, એવી ત્રણ પુરી સમાપ્ત ભવસતો.

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા તે ઉપરે પચવીસ જોજન માયાપુરી વસે છે. તીઆં ચેતની માયા રહે છે, અને તીઆં નવ સકત રહે છે. પ્રથમ ચેતની માયા શક્તિ, અને બીજી જસોવરી દેવી શક્તિ, અને ત્રીજી ભદ્રકાળી શક્તિ, અને ચોથી નારાયણી શક્તિ, અને પાંચમી સમેઆ દેવી શક્તિ, અને છઠી વરણાવતી શક્તિ, અને સાતમી ભગવંતી શક્તિ. આઠમી બાલાદેવી શક્તિ, અને નવમી ચંદ્રાએની શક્તિ, એવી નવ શક્તિ માયાપુરી માંહે વસે છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા માયાપુરી ઉપરે પચીસ હજાર જોજન આએ વંશનુ લક્ષમી રહે છે. તે પુરીનો નામ ક્ષીરસાગર પુરી છે, અને આદ્ય વિશ્નુ મીરત લોક માંહે આવીઆ છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમાને કોલ આપીઓ છે, તે માટે અવતાર લીધો છે, અને ક્ષીરસાગર માંહે પુરી છે તે માંહે લક્ષમી દેવી રહે છે, એ ખબર સતગુરૂ બ્રહમાને છે, બીજા કેને નથી. શ્રી નારાયણની ગત કેને માલુમ નથી, એની વાત તે અકળ ગત છે, જેને સતગુરૂ બ્રહમાજી નથી મલેઆ, અને અવતાર પાત્ર નથી જાણુતા, અને અથરવેદની વારતા નથી જાણુતા, તે સ્વર્ગની વાત શું જાણે, અને મેરૂ પરવતની વારતા શું જાણે, ક્ષીરસાગર ઉપર અમરાવતી પુરી છે, તીઆં આમું રાજા રાજ કરે છે, તે તમે સુણો હો મુનીવરો, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા મેરૂ આધારે એકવીસ સ્વર્ગ બાંધીઆ છે, તેને એકવીસ બ્રહ્માંડ કહે છે, તથા એને એકવીસ પુરી કહે છે, એ ગીનાન કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ, એકવીસ પુરીની વાત, પહેલી પુરી મધે ભુત રાજા રાજ કરે છે, તેનો નામ ભુત સુપાત છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ના હુવા? શ્રી નારાયણ વાચા સતગુરૂ એ લોક અમર ના હુવા, એણે મીરત લોક માંહે પોતાની દેહી પુજાવી છે, અને જાહેર થઇને રહેલા છે, તે માટે એ બત્રીસ વરસની આવરદા ભોગવીને પછી મીરત લોક માંહે પડે, આવાગમન મધે લખ ચોરાસી ભોગવીને પછી પહેલો અવતાર જે કોઈ ભુત ભગતી કરતો હોય તેને ઘરે અવતરે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે ? શ્રી નારાયણ હો વાચા, તે ન ભેટંતે સતગુરૂ, ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર, એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા, દસદોસ ન ખમતવા, દેખત કનક કામીની પર જાયંતે, પંજભુ આતમા વશ ન કરતવા, વેદ કુરાનની સાંખેઆ તે સુરત અસુરત કરતવા, તે કેમ પામે એવા અમર પદ હો સતગુરૂ. (૧)

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી બીજી પુરી મધે કોણ રાજા રાજ કરે છે તે ભેદ

કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર ? શ્રી નારાયણ વાચા સુણો સતગુરૂ બીજી પુરી મોજીઓ રાજા રાજ કરે છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા વાચા સ્વામીજી એણે મીરત લોક માંહે શીઆ વીરત કરીઆ છે, જે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ, એણે મીરત લોકમાંહી દેવીની ઘણી ભક્તિ કરી છે તે માટે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ના હુવા ? શ્રી નારાયણ વાચા નહી સતગુરૂ એ લોક અમર ના હુવા પચાસ વરસની આવરદા ભોગવીને પછે મોજીઆ દેવીનો ભગત હોય તેને ઘરે અવતરે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે ? શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ એ ન ભેટંતે સતગુરૂ, ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર, એણે સતગુરૂ મુખે દાન નદેતા, દસદોશ ન ખમતવા, દેખત કનક કામીની પર જાયંતે, પંજભુ આતમા વસ ન કરતવા, વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુરત અસુરત કરતવા, તે કેમ પામે એવા અમર પદ હો સતગુરૂ. (૨)

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી ત્રીજી પુરી મધે કોણ રાજા રાજ કરે છે, તે ભેદ કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર ? શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ, ત્રીજી પુરી મધે સકત રાજા રાજ કરે છે તેના નામ તો ચાર છે, મસકી મેહેરાણી, (૧) ઉનકાએ કરણી (૨) આતસમી સતી (૩) તથા રાનલ, (૪) એવા ચાર નામ છે, સ્વામીજી એણે મીરત લોક માંહે શી કમાઈ કરી છે જે એવા ઠામ પામીઆ, શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ, જેણે શકતીની સેવા કરી છે, તે માટે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ન હુવા ? શ્રી નારાયણ વાચા નહી સતગુરૂ એ લોક અમર નહીં હુવા, એક સો વરસની આવરદા ભોગવીને પછે મીરત લોક માંહે પડે, આવાગમન મધે લખ ચોરાસી ભોગવીને શકિત દેવીનો ભગત હોય તે ઘર અવતરે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા, સ્વામીજી તે શીઆ માટે ? શ્રી નારાયણ વાચા એણે ન ભેટંતે સતગુરૂ, ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર, એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતા, દસદોસ ન ખમતવા, દેખત કનક કામીની પર જાયંતે, પંચભુ આતમા વસ ન કરતવા, વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુરત અસુરત કરતવા તે કેમ પામે એવા અમર પદ હો સતગુરૂ. (૩)

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા ચોથી પુરી મધે કો રાજા રાજ કરે છે તે ભેદ કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર ? શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ ચોથી પુરી મધે બ્રહમ રાકાસ રાજ કરે છે શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એણે મીરત લોક માંહે શી કમાઈ કરી છે જે એવા ઠામ પામીઆ છે શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ એણે મીરત લોક માંહે બ્રાહ્મણની સેવા કરી છે તે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ના હુવા ? શ્રી નારાયણ વાચા નહી સતગુરૂ એ લોક અમર ન હુવા, એકસો વરસની આવરદા ભોગવીને પછી મરત લોક માંહે પડે, આવાગમન મધે લખ ચોરાસી ભોગવી પછે જે બ્રાહ્મણનો સેવક હોય તેને ઘરે અવતરે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે ? શ્રી નારાયણ હો વાચા એણે ન ભેટંતે સતગુરૂ, ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર, સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા, દસદોસ ન ખમતા, દેખત કનક (સોનુ) કામીની (સ્ત્રી) પર

જાયંત. પંજભુ આતમા વસ ન કરતવા, વેદ કુરાની સાંખેઆ સુરત અસુરત કરતવા. તે કેમ પામે એવા અમર પદ. (૪)

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા. પાંચમી પુરી મધે કોણ રાજા રાજ કરે છે, તે ભેદ કથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર, શ્રી નારાયણ વાચા પાંચમી પુરી મધે દેવતા રાકાસ રાજ કરે છે શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એણે મીરત લોક માંહે શી કમાઇ કરી છે જે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી નારાયણ વાચા એણે મરત લોક માંહે મઘવા દેવની પુજા કરી છે તે એવા ઠામ ખમેઆ છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા, કે ન હુવા? શ્રી નારાયણ વાચા નહી સતગુરૂ એ લોક અમર ન હૂવા, એકસો વરસની આવરદા ભોગવીને મરત લોક માંહે પડે આવાગમન મધે લખ ચોરાસી ભોગવીને પછે જે મઘવા દેવનો પુજારો હોય તેને ઘરે અવતરે, શ્રીસતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે? શ્રી નારાયણ વાચા એણે ન ભેટંતે સતગુરૂ, ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર, એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા દસદોસ ન ખમતવા, દેખત કનક (સોનું) કામીની (સ્ત્રી) પર જાયંતે પંજભુ આતમા વસ ન કરતવા, વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુરત અસુરત કરતવા, તે કેમ પામે એવા અમરપદ હો સતગુરૂ. (૫)

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી છઠી પુરી મધે કોણ રાજા રાજ કરે છે, તે ભેદ કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર? શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ, છઠી પુરી મધે ગંધર્વ રાજા રાજ કરે છે શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એણે મીરત લોક માંહે શી કમાઇ કરી છે જે એવા ઠામ પામીઆ છે શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ એણે મીરત લોક માંહે ભેરવની પુજા કરી છે તે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ના હુવા? શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ એ લોક અમર ના હુવા, એકસો વરસની આવરદા ભોગવીને પછે મરત લોક માંહે પડે, લખ ચોરાશી ભોગવી પછે જે ભેરવનો સેવક હોય તેને ઘરે અવતરે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે? શ્રી નારાયણ હો વાચા એણે ન ભેટંતે સતગુરૂ, ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર, સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતા, દસદોસ ન ખમતા, વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુરત અસુરત કરતવા, દેખત કનક (સોનું) કામીની (સ્ત્રી) પર જાયંતે, પંજભુ આતમા વસ ન કરતવા, તે કેમ પામે એવા અમરપદ હો સતગુરૂ (૬)

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી સાતમા પુરી મધે કોણ રાજા રાજ કરે છે તે ભેદ કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર? શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ, સાતમી પુરી મધે ગણેશ રાજા રાજ કરે છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એણે મીરત લોક માંહે શી કમાઈ કરી છે જે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી નારાયણ વાચા એણે મીરત લોક માંહે ગણેશની પુજા કરી છે તથા ભગતી કરી છે તે માટે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ના હુવા? શ્રી નારાયણ વાચા ના સતગુરૂ એ લોક અમર ના હુવા, એકસો વરસની આવરદા ભોગવીને પછી મીરત લોક માંહે પડે, તે

લખચોરાસી ભોગવીને પછી જે કોઈ ગણેશ દેવનો સેવક હોય તેને ઘરે અવતરે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે ? શ્રી નારાયણ વાચા એણે ન ભેટંતે સતગુરૂ, ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર, એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા, દશદોશ ન ખમતવા, દેખત કનક (સોનું) કામીની (સ્ત્રી) પર જાયંતે પંજભુ આતમા વસ ન કરતવા, તે વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુરત અસુરત કરતવા, તે કેમ પામે એવા અમર પદ હો સતગુરૂ (૭).

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા આઠમી પુરી મધે કોણ રાજા રાજ કરે છે. તે ભેદ કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર ? શ્રી નારાયણ વાચા આઠમી પુરી મધે ભેરવ રાજા રાજ કરે છે શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એણે મીરત લોક માંહે શી કમાઇ કરી છે જે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી નારાયણ વાચા એણે મરત લોક માંહે ભેરવની પુજા કરી છે તે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ન હુવા ? નહી સતગુરૂ એ લોક અમર ન હુવા, એકસો વરસની ઓવરદા ભોગવીને પછી મરત લોક માંહે પડે, આવાગમન મધે લખચોરાસી ભોગવીને પછી જે કોઈ ભેરવનો સેવક હોય તેને ઘરે અવતરે, શ્રી સતગુર બ્રહમા વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે ? શ્રી નારાયણ વાચા એણે ન ભેટંતે સતગુરૂ, ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતા, દસદોસ ન ખમતવા દેખત કનક કામીની પર જાયંતે પંજભુ આતમા વંશ ન કરતવા, વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુરત અસુરત કરતવા, તે કેમ પામે એવા અમરપદ હો સતગુરૂ. (૮)

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા નવમી પુરી મધે કોણ રાજા રાજ કરે છે તે ભેદ કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર ? શ્રી નારાયણ વાચા નવમી પુરી મધે રાજા અખેદેવ રાજ કરે છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એણે મીરત લોક માંહે શી કમાઇ કરી છે, જે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી નારાયણ વાચા એણે મીરત લોક માંહે ગરીબોને દાન પુન કરીઆ છે તથા શ્રી નારાયણનું સ્મરણ કર્યું છે. તે એવા ફલ પામીઆ છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ન હુવા ? શ્રી નારાયણ વાચા નહી સતગુરૂ એ લોક અમર નહી હુવા, બસો વરસની આવરદા ભોગવીને પછી મીરત લોક માંહે પડે, લખચોરાસી ભોગવી પછી જે કોઈ અખેદેવનું સેવક હોય તેને ઘર અવતરે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા, સ્વામીજી તે શીઆ માટે ? શ્રી નારાયણુ વાચા એણે ન ભેટંતે સતગુરૂ. ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર, એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતા, દસદોસ ન ખમતવા, દેખત કનક કામીની પર જાયંતે, પંજભુ આતમા વસ ન કરતવા. વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુરત અસુરત કરતવા તે કેમ પામે એવા અમર પદ હો સતગુરૂ. (૯)

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા દસમો પુરી મધે કોણ રાજા રાજ કરે છે તે ભેદ કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર ! શ્રી નારાયણુ વાચા દસમી પુરી મધે રાજા સુરમાન રાજ કરે છે શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એણે મીરત લોક માંહે શી કમાઇ કરી છે જે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ, એણે મીરત લોક માંહે સુરમાન દેવનું સમરણ કીધું છે તથા વેદ વાંચીઆ છે, તે માટે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા

હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ના હુવા ? શ્રી નારાયણ વાચા નહી સતગુરૂ, એ લોક અમર ન હુવા, બસો વરસની આવરદા ભોગવીને પછી મરત લોક માંહે પડે, આવાગમન મધે લખ ચોરાશી ભોગવીને પછે જે કોઇ સુરમાન અવતારને પુજે છે અને વીરતીઆ વેદ વાંચે છે અને અથર વેદ નથી જાણુતા તેને ઘરે અવતરે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે ? શ્રી નારાયણ વાચા, એણે ન ભેટંતે સતગુરૂ. ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર, એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા, એણે દસદોસ ન ખમતવા, દેખત કનક (સોનું) કામીની (સ્ત્રી) પર જાયંતે, પંજભુ આતમા વશ ન કરતવા, વેદ કુરાનની સાંખેઆ તે સુરત અસુરત કરતવા, તે કેમ પામે એવા અમર પદ હો સતગુરૂ. (૧૦)

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા અગીઆરમી પુરી મધે કોણ રાજા રાજ કરે છે તે ભેદ કંથો સ્વામી શ્રી સરજનહાર, શ્રી નારાયણ વાચા અગીઆરમી પુરી મધે રાજા સુરજ રાજ કરે છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા એણે મીરત લોક માંહે શી કમાઈ કરી છે જે એવા ઠામ પામેલા છે. શ્રી નારાયણ વાચા, સુણો હો સતગુરૂ, એણે મીરત લોક માંહે સુરજની ભક્તિ કરી છે, એને સુરજ મંત્ર જાપ જપેલા છે, તે એવા ઠામ પામીઆ છે શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા, સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ન હુવા ? નહી સતગુરૂ એ લોક અમર ના હુવા, બસો વરસની આવરદા ભોગવીને પછી મીરત લોક માંહે પડે, આવાગમન મધે લખચોરાસી ભોગવીને પછી જે સુરજનો ભગત હોય તેને ઘરે અવતરે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે ? શ્રી નારાયણ વાચા એણે ન ભેટંતે સતગુરૂ, ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર, એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા, દસદોસ ન ખમતવા, દેખત કનક કામીની પર જાયંતે, પંજભુ આતમા વસ ન કરતવા, વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુરત અસુરત કરતવા તે કેમ પામે એવા અમર પદ હો સતગુરૂ. (૧૧)

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી બારમી પુરી મધે કોણ રાજા રાજ કરે છે, તે તે ગીનાન કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર ? શ્રી નારાયણ વાચા બારમી પુરી મધે રાજા મુની રાજ કરે છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એણે મીરત લોક માંહે શી કમાઈ કરી છે જે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ એણે મીરત લોક માંહે મુનીજન હોઇ રહેલા હતા, તે મુની થઇને બોલતા નહી તે માટે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ન હુવા ? નહી સતગુરૂજી એ લોક અમર ના હુવા, બસો વરસની આવરદા ભોગવીને પછી મીરત લોક માંહે પડે લખચોરાસી ભોગવી પછી જે મુનીદેવનું ભગત હોય તેને ઘરે અવતરે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે ? શ્રી નારાયણ વાચા એ ને ભેટંતે સતગુરૂ ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા, દસદોસ ન ખમતા, દેખત કનક (સોનું) કામીની (સ્ત્રી) પર જાયંતે પંજભુ અતમા વશ ન કરતવા, વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુરત અસુરત કરતવા તે કેમ પામે એવા અમર પદ હો સતગુરૂ. (૧૨)

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા તેરમી પુરી મધે કોણ રાજા રાજ કરે છે તે ભેદ કંથો

હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર ? શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ, તેરમી પુરી મધે રાજા સુરદેવ રાજ કરે છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એણે મીરત લોક માંહે શી કમાઇ કરી છે, જે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી નારાયણ વાચા એણે મીરત લોક માંહે તીરથ જાત્રા કરી છે એને બ્રાહ્મણ પુજેલા છે તે માટે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર ના હુવા, કે ન હુવા ? શ્રી નારાયણ વાચા શ્રી સતગુરૂ એ લોક અમર ન હુવા. બસો વરસની વરસની આવરદા ભોગવીને પછી મીરત લોક માંહે પડે, લખચોરાસીના ફેરા ફરીને ઠાલા તીરથવાસીને ઘરે અવતરે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમાહો વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે ! શ્રી નારાયણ વાચા એણે ન ભેટંતે સતગુરૂ, ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર, એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા, દસદોશ ન ખમતવા, દેખત કનક (સોનું) કામીની (સ્ત્રી) પર જાયંતે, પંજભુ આતમા વસ ન કરતવા. વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુરત અસુરત કરતવા, તે કેમ પામે એવા અમર પદ હો સતગુરૂ. (૧૩)

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી ચઉદમી પુરી મધે કોણ રાજા રાજ કરે છે, તે ભેદ કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર ? શ્રી નારાયણ વાચા ચઉદમી પુરી મધે રાજા મરત રાજ કરે છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એણે મીરત લોક માંહે શી કમાઈ કરી છે જે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી નારાયણ વાચા એણે મરત લોક માંહે ચીત્રામણની પુજા કરી છે, તે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ન હુવા ? ના સતગુરૂ એ લોક અમર ના હુવા, બસો વરસની આવરદા ભોગવીને પછી મીરત લોક માંહે પડે, લખચોરાસી ફરીને જે કોઇ ચતુર દેવનો સેવક હોય તેને ઘરે અવતરે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા, સ્વામીજી તે શીઆ માટે ? શ્રી નારાયણ વાચા એ ન ભેટંતે સતગુરૂ, ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર, સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા, દસદોસ ન ખમતા. દેખત કનક (સોનું) કામીની (સ્ત્રી) પર જાયંતે પંજભુ આતમા વસ ન કરતવા, વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુરત અસુર્ત કરતવા, તે કેમ પામે એવા અમર પદ હો સતગુરૂ (૧૪)

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી પંદરમી પુરી મધે કોણ રાજા રાજ કરે છે તે ભેદ કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર, શ્રી નારાયણ વાચા પંદરમી પુરી મધે રાજા ધર્મ રાજ કરે છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એણે મીરત લોક માંહે શી કમાઈ કરી છે જે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી નારાયણ વાચા, એણે મીરત લોક માંહે ધરમ કરીઆ છે, અને ગુરૂને માનીઆ છે, પણ શ્રેષ્ટ ગુરૂ નથી મળીઆ તે એવા ઠામ પામેલા છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ના હુવા ? ના સતગુરૂ એ લોક અમર ના હુવા, ત્રણસો વરસની આવરદા ભોગવીને પછી મીરત લોક માંહે પડે, લખચોરાસી ફરીને પછી જે સતગુરૂ બ્રહમાજી વીનેઆ ધરમ કરે છે તેને ઘરે અવતરે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે ? શ્રી નારાયણ વાચા એણે ન ભેટંતે સતગુરૂ, ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર, સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા, દસદોસ ન ખમતવા, દેખત કનક (સોનું) કામીની (સ્ત્રી) પર જાયંતે, પંજભુ આતમા વશ ન કરતવા, વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુરત અસુરત કરતવા તે કેમ પામે એવા અમર પદ હો સતગુરૂ. (૧૫)

શ્રી સતગુરુ બ્રહ્મા હો વાચા સોળમી પુરી મધે કોણ રાજા રાજ કરે છે, તે ભેદ કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર ? શ્રી નારાયણ વાચા સોળમી પુરી મધે ગુપ્ત રાજા રાજ કરે છે, શ્રી સતગુરુ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એણે મીરત લોક માંહે દાન કરીઆ છે જે એવા ઠામ પામેલા છે, શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરુ એણે મીરત લોક માંહે ગુપ્ત દાન દીધા છે, અને કોહોડા માંહે ઘાલીને દાન દીધા છે તે માટે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી સતગુરુ બ્રહ્મા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ના હુવા ? શ્રી નારાયણ વાચા, ના સતગુરુ એ લોક અમર નહિ હુવા, ત્રણસો વરસની આવરદા ભોગવીને પછી મરત લોક માંહે પડે, આવાગમન મધે લખ ચોરાસી ફરીને પછી જે સતગુરુ વીના ગુપ્ત દાન દીએ છે તેને ઘરે અવતરે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે ? શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ, એણે ન ભેટંતે સતગુરૂ. નહી ઓળખંતે અવતાર પાત્ર, એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતા, દસદોસ ન ખમતા, વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુરત અસુરત કરતવા, દેખત કનક કામીની પર જાયંતે, પંજભુ આતમા વસ ન કરતવા, તે કેમ પામે એવા અમર પદ હો સતગુરૂ.

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી સતરમી પુરી મધે કોણ રાજા રાજ કરે છે, તે ભેદ કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર ? શ્રી નારાયણ વાચા સતરમી પુરી મધે રાજા અમે રાજ કરે છે શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એણે મીરત લોક માંહે શી કમાઇ કરી છે જે એવા ઠામ પામીઆ છે. શ્રી નારાયણ હો વાચા એણે વીશ્વાસ આણીને સઉને દાન દીધું છે તે માટે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ના હુવા ? ના સતગુરૂ એ લોક અમર ન હુવા. ત્રણસો વરસની આવરદા ભોગવીને, પછે મરત લોક માંહે પડે, આવાગમન મધે લખ ચોરાશી ફરીને જયાં અમ દેવનો સેવક હોય તેને ઘરે અવતરે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે ? શ્રી નારાયણ વાચા એણે ન ભેટંતે સતગુરૂ. ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર. એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા, દસદોસ ન ખમતવા દેખત કનક કામીની પર જાયંતે, પંજભુ આતમા વસ ન કરતવા. વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુરત અસુરત કરતવા. તે કેમ પામે એવા અમર પદ હો સતગુરૂ. (૧૭)

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી અઢારમી પુરી મધે કોણ રાજા રાજ કરે છે તે ભેદ કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર ? શ્રી નારાયણ હો વાચા સુણો હો સતગુરૂ, અઢારમી પુરી મધે રાજા અમદેવ રાજ કરે છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામી એણે મીરત લોક માંહે શી કમાઇ કરી છે, જે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી નારાયણ વાચા સુણો હો સતગુરૂ, એણે મીરત લોક માંહે ગરીબોને વસ્ત્રનાં દાન કીધાં છે, તથા અનનાં દાન કીધાં છે. તે માટે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ન હુવા ? શ્રી નારાયણ વાચા ના સતગુરૂજી એ લોક અમર ના હુવા, ત્રણસો વરસની આવરદા ભોગવીને પછી મીરત લોક માંહે પડે. લખચોરાસી મધે પહેલો અવતાર જગન માંહે તલ તથા જવ તથા ધાન બાલેઆ છે, તે માંહે સજીવ થઇને અવતરે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો

વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે ? શ્રી નારાયણુ વાચા એણે ન ભેટંતે સતગુરૂ, ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર, એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા, દસદોસ ન ખમતવા, દેખત કનક (સોનું) કામીની (સ્રી) પર જાયંતે, પંજભુ આતમા વસ ન કરતવા, વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુરત અસુરત કરતવા, તે કેમ પામે એવા અમર પદ હો સતગુરૂ. (૧૮)

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી ઓગણીસમી પુરી મધે કોણુ રાજા રાજ કરે છે તે ભેદ કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર ? શ્રી નારાયણુ વાચા ઓગણીસમી પુરી મધે રાજા વસકરમ રાજ કરે છે શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એણે મીરત લોક માંહે શી કમાઈ કરી છે જે એવા ઠામ પામીઆ છે શ્રી નારાયણુ વાચા એણે મીરત લોક માંહે વસકરમની સેવા કરી છે, તથા ભગતી કરી છે તે માટે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ન હુવા ? શ્રી નારાયણુ હો વાચા સુણો હો સતગુરૂ, એ લોક અમર ન હુવા, એ ત્રણુસો વરસની આવરદા ભોગવીને પછી મરત લોક માંહે પડે, આવાગમન મધે લખ ચોરાસી ભોગવીને પછી જે વસકરમ દેવનો સેવક હોય તેને ઘરે અવતરે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે ! શ્રી નારાયણુ વાચા એણે ન ભેટંતે સતગુરૂ, ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર, એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા, દસદોસ ન ખમતવા, દેખત કનક (સોનું) કામીની (સ્રી) પર જાયંતે, પંજભુ આતમા વશ ન કરતવા, વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુરત અસુરત કરતવા, તે કેમ પામે એવા અમર પદ હો સતગુરૂ. (૧૯)

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી વીસમી પુરી મધે કોણુ રાજા રાજ કરે છે તે ભેદ કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર ? શ્રી નારાયણુ વાચા વીસમી પુરી મધે રાજા વિશ્વેશ્વર રાજ કરે છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એણે મીરત લોક માંહે શી કમાઇ કરી છે જે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી નારાયણુ વાચા એણે મીરત લોક માંહે વિશ્વેશ્વરની સેવા કરી છે, તથા વિશ્વેશ્વરનો જાપ જપીઓ છે તે માટે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ લોક અમર હુવા કે ના હુવા ? નહી સતગુરૂ એ લોક અમર ન હુવા, ચારસો વરસની આવરદા ભોગવીને પછી મરત લોક માંહે પડે, લખચોરાસી ફરીને પછી જે વિશ્વેશ્વરનો સેવક હોય તેને ઘરે અવતરે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી તે શીઆ માટે ? શ્રી નારાયણુ વાચા, એણે ન ભેટંતે સતગુરૂ, ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર, એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા, તે દસ દોસ ન ખમતવા, દેખત કનક કામીની પર જાયંતે, પંજભુ આતમા વશ ન કરતવા, વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુરત અસુરત કરતવા, તે કેમ પામે એવા અમર પદ હો સતગુરૂ. (૨૦)

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એકવીસમી પુરી મધે કોણુ રાજા રાજ કરે છે, તે ભેદ કંથો હો સ્વામી શ્રી સરજનહાર ? શ્રી નારાયણુ વાચા એકવીસમી પુરી મધે વીધાતા રાજા રાજ કરે છે. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એણે મીરત લોક માંહે શી કમાઇ કરી છે જે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી નારાયણુ વાચા એણે મરત લોક માંહે વીધાતાની સેવા કરી છે, તે માટે એવા ઠામ પામીઆ છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા સ્વામીજી એ

લોક અમર હુવા કે નહી હુવા ? નહી સતગુરૂ એ લોક અમર નહી હુવા, પાંચસો વરસની આવરદા ભોગવીને પછી મીરત લોક માંહે પડે, લખચોરાસી ફરીને જે કોઈ વીધાતાનો ભગત હોય તેને ઘરે અવતરે. શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા, સ્વામીજી તે શીઆ માટે ? શ્રી નારાયણ વાચા એણે ન ભેટંતે સતગુરૂ, ન ઓળખંતે અવતાર પાત્ર, એણે સતગુરૂ મુખે દાન ન દેતવા. દસદોસ ન ખમંતા, દેખત કનક કામીની પર જાયંતે પંજભુ આતમા વસ ન કરતવા વેદ કુરાનની સાંખેઆ સુરત અસુરત કરતવા, તે કેમ પામે એવા અમર પદ હો સતગુરૂ. એકવીસ પુરીઉં સંપુરણ થઈ સહી, એવી પીર ઇંદ્ર ઈમામદીને વાણી કહી.

દરસન છની હરહકીકત સુણો હો મુનીવરો.

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમ હો વાચા પરથમ બ્રહમા દરસન સુણો હો મુનીવરો, પરથમ કરતા જુગ માંહે શ્રી સતગુરૂનું નામ તો બ્રહમા, ત્યારે રૂગવેદના વારા હોતા, તે રૂગવેદ પરમાણે ચાલતા, ત્યારે સાહેબજીના અવતાર ચાર, શ્રી મછ, શ્રી કોરભ, શ્રી વારાહા, શ્રી નરશીંહ એવા અવતાર ચારની ભગતી કરતવા, જાપ જપતા, ખંમેઆ કરતવા, તે જારે કરતાજુગ સંપુરણ થયો, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમાજીનો વારો ઉતરીઓ અને રૂગવેદનો વારો ઉતરીઓ, તારે રૂગવેદી બ્રાહ્મણનો ઠાલો ભેખ રહીઓ છે, તે માંહે બ્રહમા નથી.

જ્યારે બીજો ત્રેતાજુગ બેઠો તારે ગુરૂ વશિષ્ઠને હુકમ થયો છે, જે બ્રહમાનું કામકાજ અને બ્રહમાનુ તેજ તમ માંહે થયો છે, બ્રહમાનો હુકમ તમને આપીઓ છે. અને તમે બ્રહમાના અવતાર થયા છો, જ્યારે ત્રેતાજુગ પુરો થયો, ત્યારે યજુરવેદનો ચલણ ઉતરીઓ, ત્યારે ગુરૂ વસિષ્ઠનો ચલણ ઉતરીઓ છે, ત્યારે યજુરવેદી બ્રાહ્મણનો ઠાલો ભેખ રહીઓ છે, તે તે માંહે બ્રહમા નથી.

જ્યારે ત્રીજો દુવાપર બેઠો છે, ત્યારે ગુરૂ વિદુરવ્યાસને હુકમ થયો છે, જે ગુરૂ વસિષ્ઠનું કામકાજ તમે કરો, ગુરૂ વસિષ્ઠનું તેજ, ગુરૂ વસિષ્ઠનો હુકમ તમને થયો છે, તમે ગુરૂ વસિષ્ઠના અવતાર થયા છો, અને શામવેદનું ચલણ થયું છે, જ્યારે દુવાપરજુગ ઉતરીઓ છે, તારે ગુરુ વિદુરવ્યાસનો વારો ઉતરીઓ છે. ગુરૂ વિદુરવ્યાસનો ચલણ ઉતરીઓ, તારે શામવેદનો ચલણ ઉતરીઓ છે, તારે શામવેદી બ્રાહ્મણનો ઠાલો ભેખ રહીઓ છે, તેમાં બ્રહમા નથી, ગુરૂ બ્રહમા, ગુરૂ વસિષ્ઠ, ગુરૂ વિદુરવ્યાસ, જ્યારે વઇ ગયા, તારે ઠાલા ભેખ રહીઆ છે, તે માંહે બ્રહમાજી નથી, શ્રી સતગુરુ બ્રહમાજીને મલે તો છુટકો થાય, અને જે ઠાલા વેદને પુજે તેમાં છુટકો નથી, એ બ્રહમ દરસન સમાપત ભવસતો.

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા. બીજો નાયક દરસન, તેને સન્યાસી દરસન પણ કહે છે, તે સુણો હો મુનીવરો, ત્રેતાજુગ મધે કઈલાસ પુરી માંહેથી ઇશ્વર તથા પારવતી બ્રહમપુરી માંહે આવીઆ છે, અને બ્રહમાને કહીઓ છે જે તમે બ્રહમપુરી ઉઘાડસો, તારે બ્રહમાજીએ બ્રહમપુરી ઉઘાડી છે, તારે તે પુરી માંહે ગયા છે, તારે બ્રહમાજીએ ઈશ્વર તથા પારવતીને માન ઘણું દીધું છે, પોતાનું સિંહાસન બેસવાનું આપીયું છે, પછી સાવંત્રીજીએ તથા પારવતીજીએ બેએ મલીને વીચાર કરીઓ છે, જે બેએ મલીને કહીઓ છે જે, સ્વામીજી અમ જેવી

કોઈ બીજી સતીઉં છે કે નહી, તારે ઈશ્વર કેવા લાગા છે જે તમે સતીઉં કસા માંહે નથી, મીરત લોક માંહે અનસુયા સતી છે, તે માહા સતી છે, તારે પારવતી અને સાવંત્રીએ કહીઓ છે, સ્વામી તમે એવી વાત શું કરો છો, પણ અમથી મોટી સતી કોઈ નથી, એમ બે સતીએ ગુમાન કીધું છે, તારે બ્રહમા અને ઇશ્વરે કહીઓ છે જે, અમે અનસુયા સતીને ઘરે જાઇએ છઈએ, પછી તમે આવીને અમને ઓળખી લેજો, તો તમે પતીવ્રતા માહા સતીઉં છો, પછી બ્રહમા ઇશ્વર મીરત લોક માંહે આવીઆ છે, તારે શ્રી રામચંદ્રજી અને કુંભકરણ બે વઢતા હતા, જયારે રામચંદ્રજીએ લંકા ભાગી, અને રાવણ મારીઓ, તારે સુદરસન ચક્રને હુકમ થયો જે, જીઆં દાનવનું બીજ હોય તેને જઈને મારો, અને જેને ગીરભ હોય તેનાં પેટ ચીરીને ગીરભ કાઢીને મારો, તારે સુદર્શન ચક્ર સર્વેનાં પેટમાંથી ગીરભ કાઢીને મારીઆ, તારે કુંભકરણની એક વઉં હતી, તેના પેટમાં ગીરભ હતું તેને માસ પુરા થયા હતા, તેણે શું કરીઉ જે એક દેરો ઠાકોરનો હતો, તેમાં આગળ હંમેશ શ્રી રામચંદ્રજી બેસતા હતા, તે જગાને વર હતો, તે સુરતને પછવાડે જઇને છીપી રહી, તે જીઆં કુંભ-કરણની વહુ છીપી હતી તીઆં સુદર્શન ચક્ર નહી ગયો, તે માટે ઉગરી તેને દીકરો એક થયો, તેનું નામ કુંભકા કુંવર રાખીઉ હતું, તે કુંવર વરસ બારનો થયો, ત્યારે તેની માતાને પુછવા લાગો જે મારો બાપ દાદા કોઇ દેખાતા નથી, તે કીઆં ગયા છે, તારે તેની માતા કેવા લાગી જે તારા બાપ ને દાદાને શ્રી રામચંદ્રજીએ મારી નાખેલા છે, તું એવો કયારે થાઇશ જે તારા બાપ દાદાનું વેર લઈશ તારે તેને મેણું લાગો છે, તારે તપ કરી માહાદેવ પાસેથી વર લઇને શ્રી રામચંદ્રજી સાથે વઢવાને ગયો છે, તારે તે રામચંદ્રજી શું બહુ વઢઓ છે, તારે રામચંદ્રજીએ પુછીઉં જે એ કોણ છે એને કોણે વર આપીઓ છે તારે કહેઉ છે જે એ કુંભકરણનો છોકરો છે, એને મહારૂદ્રે વર આપીઓ છે, અને એનું નામ તો કુંભકા છે એણે તપ કરીઓ છે, તારે માહારૂદ્ર પરસન થયા ને વર આપીઓ છે તારે રામચંદ્રજીએ સાચું માનીઉ છે, ત્યારે શ્રી રામચંદ્રજીએ જુધ કરીને સીતા લાવેલા છે, આ તે દાડાની વાત છે, બ્રહમા તથા ઇશ્વર બેઇ અનસુયા સતીના ઘરે આવેલા છે તારે અનસુયા સતી ઘણી રાજી થઈ છે, જે સ્વામીજી અમારા ભાગ જે તમો અમારા ઘરે આવેલા, તારે બ્રહમાજી તથા ઇશ્વર કહેવાને લાગા જે અમો તમારા ઘરે આવીઆ છઈએ તે તમો અમોને જમાડસો, તારે અનસુયા સતીએ કહીઉ છે જે અમો તમને જમાડસું, તારે બ્રહમાજી તથા ઈશ્વર કેવાને લાગા છે જે તમે અમોને નગન થઇને જમાડસો, તારે અનસુયા સતી બોલેઆ છે જે સ્વામીજી અમારો સત તે કેમ રહે, તારે દેવ બેસી કહેવાને લાગા છે જે અમારી શક્તીઉંનો ગુમાન ઉતારવો છે તે માટે તમારો સત અમો રાખસું તારે અનસુયા સતી કહેવા લાગી જે સ્વામી અમોને કોલ આપો તારે બેઇ દેવી કોલ આપીઓ છે, તારે તે કોલને કાજે બે દેવી તીઆં બાલક થીઆ છે, પછે અનસુયા સતીએ નગન થઈને પરસાદ કરીઆ છે, તારે દેવ બેને નવરાવીને પારણામાં પોઢાડીઆ છે. અને પારણે પોઢાડીને હીંડોલીઆ છે, એટલે સાવંત્રીજી તથા પારવતીજી સતીઓ બે આવી યે તારે બેઉએ મલીને પુછેઉ છે જે અમારા પુરૂષ આવેલા

છે, તારે અનસુયા સતીએ કહીઉ છે જે જઈ જુઓ પારણા માંહે બેઉ પુરૂસ પોઢીઆ છે, પછી બેઉ સતીઉ જોવા લાગીઉ છે તેણે પોતપોતાના પુરૂસ ઓળખીઆ નહી, તારે તીઆં હાર પામીઉ છે, તારે તીઆં તેઉનો ગુમાન ઉતરીઓ છે, તારે અનસુયા સતીએ લઈને પોત પોતાનો પુરૂસ આપીઆ છે, જે જેનો પુરૂસ તે તેના હાથમાં આપીઓ છે, તારે તેઓનો ગર્વ ઉતરીઓ છે, તારે દેવ બે અનસુયા સતીને કહેવા લાગ્યા છે, જે તમે માગો તે તમને આપીએ, ત્યારે અનસુયા સતી કહેવા લાગ્યાં છે જે સ્વામીજી તમારો કોલ આલો, ત્યારે પછે અમે માગશું, ત્યારેં દેવ બે મલીને કોલ આપીઓ છે, ત્યારે અનસુયા સતી કેવા લાગી જે સ્વામીજી એક પુત્ર આપો જે કોઈક માહા દેવપુરૂશ થાય, ત્યારે બ્રહમાજીના મુખ માંહેથી વચન નીસરીયું, જે જાઓ તમારે એક પુત્ર થાસે, તે માહા દેવ થાએ, તારે ઈશ્વરે વીચાર કીધો છે જે બ્રહમાજીએ સાત અવતાર લઈને ભગત તારેલા છે, ત્યારે ઈશ્વરે કહીયું જે હું વિશ્નુની ભક્તિ દેખાડીને ભગત તારૂં, પછે અનસુયા સતીને કહેયું છે જે તું તારા હાથ જોડ, તો દીકરો થાશે, ત્યારે અનસુયા સતીએ હાથ બેઉ જોડીઆ છે, ત્યારે ઇશ્વરે હાથ માંહે દત્તાત્રયનો અવતાર લીધો છે, તે દત્તાત્રય પાસેથી સંન્યાસી થયા છે, તીઆં રામચંદ્રનો જાપ આપેલો છે, બાર લાખ ને છનુંહજાર ત્રેતા જુગ તેમાંથી બાર લાખ ને ચોસઠ હજાર વરસ ગયા હતા, તે દાડાની એ વાત છે, પાછલા બત્રીસ હજાર વરસ રહેલા છે, ત્યારે દત્તાત્રય પયદા થયા છે તે દત્તાત્રય પાસેથી સંન્યાસી થયા, ગુરૂ વસિષ્ઠ સાથે સાત કરોડ જીવ તારીઆ છે, બાકી સવા કરોડ દત્તાત્રય (દત-આપેલો) અને (અત્રીઅ-અનસુયાનો ધણી અત્રીરૂશી) સાથે મલીઆ છે, તેણે જટા માથે રખાવી છે, પછે સંન્યાસીનો ભેખ રહીઓ છે, તે ઘર માંહે ધણી નથી, ઘર ખાલી છે, તે તમે સુણો હો મુનીવરો, એ સંન્યાસી દરસન સંપુરણ ભવસતો. (૨)

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા ત્રીજો જેન દરસન તેની હર હકીકત સુણો હો મુનીવરો, ઘરેણું લખમીજીને ચડાવાને સારૂ શ્રી કરસનજીએ જાદવોને મોકલીઆ છે, સાથે નીમનાથ તથા પારસનાથને મોકલીઆ છે, તે જાદવ જાઈને બેઠા છે તારે જોએ તો એક વાડા માંહે જનાવર બાંધીઆ હતા, તીઆં હરણા તથા રોઝ તથા બકરા બાંધીઆ છે, તારે જાદવ કેવાને લાગા જે આ જનાવરોને શું કરશો, તારે વેવાઇ કેવા લાગા જે લખમીજીને પરણાવસું તારે જાદવને ખવરાવસું જારે, કરસનનાથને પરણાવસું તારે સઉને જમાડસું, તારે જેન જાદવે બહુ ત્રાસ કરીઓ છે, પછી રીસાઈને ગીરનાર ગઢ ઉપરે જેન જાદવે તપ કરવા માંડીઓ છે, પછી કીરસન-નાથે જાણીઉ છે જે જાદવ તો તપ કરવા ગયા, તારે કરસનનાથે ભલા ભલા જાદવોને મનાવાને મોકલીઆ છે, જે જેટલા તપ કરવાને ગયા હોય તેટલાને તેડી લાવો. તમે શાને માટે જુદો તપ કરો છો, તોએ તે કહીઉ જેન જાદવે માનીઉ નહી ને તપ મુકીઓ નહી પછી કરસનનાથજી લખમીજીને પરણીને લાવીઆ છે, પછી કરસનનાથજી પોતે મનાવાને ગીઆ છે, તો પણ કરસન-નાથનું બોલ જાદવે રાખીઓ નહી, અને બોલ માનીઉ નહી, તારે કરસનનાથે એક વીચાર કરીઓ છે, જે એને છલ પાડવું. આજ વિષયને લગતું પીર સરદીનનું બનાવેલ ગીનાન નીચે પ્રમાણે છે.

૬

ત્યારે જીઆં જાદવ મલી તપ કરતા હતા, તીઆં એક કુવો હતો, તે ઉપર એક મઉડાનો ઝાડ પયદા કરેલો છે, તેનાં મઉડા ગળી ગળીને કુવા માંહે પડે છે, તેનો પાણી દારૂ જેવો થયો છે, ત્યારે સર્વે રીખીસરે તે પાણી પીધું છે, ત્યારે તે સઉને દારૂ ચડીઓ છે, ત્યારે તેઓને ખુધીઆ લાગી છે. ત્યારે શ્રી કૃષ્ણજીએ શું ભેદ કીધો છે જે એક વાછડી પયદા કીધી છે તે વાછડી માયા રૂપી પયદા કરી છે, અને તે વાછડીને વન માંહે મેલી દીધી છે, ત્યારે તે વાછડી ચરતી ચરતી ઋષિને પાસે આવી છે, ત્યારે તે ઋષિએ વાછડીને મારીને ખાધી છે. તે વાછડીની ખરીઉં તથા પુછડી તથા ખાલડી તથા માથું એ ચાર વસ્તુ મઢી માંહે છુપાવી છે, એટલે કૃષ્ણજી બ્રાહ્મણનું રૂપ લઈને તે ઋષિના પાસે આવીઆ છે, ત્યારે ઋષિઓને પુછવા લાગ્યા છે. ભાઇ ઋષિઓ અમારી એક વાછડી અહીં આવી છે? ત્યારે ઋષિએ કહીઉ જે અમે ઋષિ દેવતા શું જાણીએ તારી ગાય. ત્યારે બ્રાહ્મણ સઉની મઢીઉ ઢુંઢવા લાગો છો ત્યારે ઋષિની મઢી માંહેથી ચામડી તથા પુંછડી તથા ચરણ તથા મુંઢી

ગીનાન પીર સદરદીનનું.

જુગ દુવાપરમેં જગન આદરેલો, તીઆં રખીએકુ તેડી બોલાયા સ્વામી. (૧)
રખીએ શબદ ન માનેઓ, તેતો જાઈ રહીઆ વન માંહે સ્વામી. (૨)
વન માંહે વારીઆ ઝુંપડા, માથે ચારે કોરે અમર ઠરાયા સ્વામી. (૩)
રખીઆને ત્રસનારે ઉપની, તેતો ચીંતા કરે મન માંહે સ્વામી. (૪)
વીશનવ ઉપાઇ એક વાવડી, માથે ઉભો મવડાનો જાડ સ્વામી. (૫)
પાકા મવડા માંહે ટબટબે, તેનું પાણી પીતો નવ જાય સ્વામી. (૬)
રખીઆને ત્રસના ઉપની, તેણે પાણી પીધો તીન માંહે સ્વામી. (૭)
પાણી પીધે ખુધીઆ ઉપની, તેતો ચીંતા કરે મન માંહે સ્વામી. (૮)
વીસને ઉપાઈ એક વાછડી, તેતો ચરતી ફીરે વન માંહે સ્વામી. (૯)
રખીઆને ખુધીઆ ઉપની, તેણે મારી ખાધી શાહાની ગાય સ્વામી. (૧૦)
કોટે જનોઈ હાથે લાકડી, સ્વામી વાછડી ઢુંઢવા જાએ સ્વામી. (૧૧)
તમે રખીસર દેવતા, તમે ઈઆં કાંય દીઠી ગાય એજી. (૧૨)
અમે રખીસર દેવતા, સ્વામી શુંરે જાણું તારી ગાય. (૧૩)
કોટે જનોઇ હાથે લાકડી, સ્વામી મંઢલી ઢુંઢવા જાય સ્વામી. (૧૪)
પેલા નીસરેલા હાદ પાસરા, પછે નીસરેલા પગ ચાર સ્વામી. (૧૫)
ચરણ મુંઢી સર્વે નીસરી, તેની ખાલડી કરે જમકાર સ્વામી. (૧૬)
તમે કહેતા અમે દેવતા, તમે કાંયરે ખાધી મોરી ગાય એજી. (૧૭)
અમે ભુલા અમે બાવરા, સ્વામી અમને લાગી ખુધીયાએ. (૧૮)
આગે પંથ ન જાણતા, સ્વામી ભુલડાને મારગે લંગાએ સ્વામી. (૧૯)
તબરે નારાયણ કોપીઆ, તે રખીઆને બાંધી ચલાયે સ્વામી. (૨૦)
પીર સદરદીન બોલીઆ, સ્વામી રખીઆના બંધ છોડાએ સ્વામી. (૨૧)

નીસરી છે, ત્યારે સરવે ઋષિને તીઆં જાણીઆ છે, જે અમારી વાછડી તમે મારીને કેમ ખાધી છે, પછી શ્રી કૃષ્ણનાથ પ્રગટ થયા છે ત્યારે સર્વે ઋષિ તીઆં કરગરવાને લાગ્યા છે, જે સ્વામી અમારા પાપ તમે દુર કરો, એમ સઉ ઋષિ કરગરવા લાગ્યા છે, પછી કૃષ્ણનાથે શું ભેદ કરીઓ છે જે એક લાકડાનું મંડાણ કરીને તેને તેલ ચડાવીઓ છે, તે મંડાણ ચાર આંચલ કરેલા છે, ને તેઉના હાથમાં આપીઆ છે, પછી તે ઋષિને કહીઉ જે તમે જીવ દયા પાળજો તો તમારો ગઉ પાપ જાશે, અને તમે ગાયને મારી છે તેને બહુ દુખ થયો છે, બહુ દુખ દીધું છે તે માટે તમારુ માથું લોચન કરાવો, તો તમારો ગઉ પાપ જાશે, એવો ચોવીસ જાદવે નીઅમ આદી ધરમ લીધો છે, તેના ચોવીસ તતીખણ કરેલા છે, તીઆં તેઉને થાપ આપીઆ છે, બીજા રહેલા તે ચોવીસને માને છે, તેમાં મોટા નીમનાથ તથા પારસનાથ, જો તમે ચોવીસ તતીખણને માનો તો તમારા પાપ જાશે, ત્યારે બીજા ચોવીસ તતીખણને માનીઆ છે, તેને કૃષ્ણનાથે જાપ આપેલો છે, શ્રી હરી અંત શ્રી હરી અંત, નમો સીધાંણ નમો સીધાંણ એ જાપ જપવા લાગ્યા છે, ત્યારે શ્રી કરસનજીએ પોતાનું કુલ જાણીને તે ઉપર દયા આણી છે, ત્યારે તે ચોવીસ મોવડીને વાંસે જીવ ચાર હજાર આઠસો ને અડતાલીસ ઓધરેલા છે, એક લાખ ને ચોવીસ હજાર વરસ બાકી દુવાપુરનાં રીઆ હતા ત્યારે વરતીઆનું ધરમ પેદા થીઓ છે, અને વિશ્નુ ધરમ પણ તે દાડાનું પેદા થીઉં છે, તે માંહે ભગત સુદામાજી એધરીઆ છે તથા બીજા ભગત સાત સુદામાજી સાથે હતા, તેઓને સાથે પણ કેટલાક જીવ એધરીઆ છે, વિશ્નુ ધરમ પણ જેન દરસન માંહેથી પેદા થયો છે, તે જેન દરસનનું લેખ રહીઓ છે, તે ઘર ખાલી છે, તે માંહે ધણી નથી, તે સુણો હો મુનીવરો, જેન દરસન સંપુરણ સમાપ્ત ભવસતો પુરો થયો છે.

ચોથું બુધાદરસન તે તમે સુણો હો મુનીવરો, દુવાપુર જુગ માંહે રાજા યુધિષ્ઠિર સાથે નવ કરોડી જીવ ઓધરીઆ છે, દુવાપુરજુગ માંહેથી બાકી કાંઇક રહ્યું હતું, ત્યારે શ્રી કૃષ્ણનાથ માંહેથી જીવ સમાઈ ગયો છે. ત્યારે લોક શ્રી કૃષ્ણજીનાં રૂંઢને બાળવા લાગ્યા છે, તે બળતો બળતો રૂંઢ જેવું રહીઉં, તેવું નદી માંહે વેતું મેલીઉં છે, તે વહેતો વહેતો એક મુલક માંહે ગયો છે, તેને એક જણે કાઢીઉં છે, જેણે કાઢીઉં તેને સપનામાં રૂઢે કહીઓ છે, જે એ રૂંઢને ઘરમાં રાખો, અને કોઈને એકવીસ દહાડા સુધી જોવા દેશો નહી, ત્યારે રાજા વીરપારને માત ગવનનો પાપ હતો, તેણે જઇને સીંગી રૂષિની સેવા કીધી છે, ત્યારે તેણે કહેલો છે જે, જારે તમને શ્રી કૃષ્ણના રૂંઢના દરશન થાશે, ત્યારે તમ ઉપરથી માત ગવનનું પાપ ઉતરશે, અને ગીરત કોઢ પણ ઉતરશે, ત્યારે વીરપાર રાજાને ખબર થઈ છે, જે ચાલીને તીઆં આવીઓ છે, તેણે આવીને શ્રી કૃષ્ણજીના રૂંઢને જોઇઉં છે, ત્યારે તેના ઉપરથી પાપ માત ગવનનું ઉતરીઉં છે, અને ગીરત કોઢ પણ ગયો છે, પછે તે રૂંઢને ઘર માંહેથી બહાર કાઢેલો છે, ત્યારે રાજા વીરપારે કહીઓ છે જે, એ રૂંઢ અમને લઇ જાવા દીઓ તો હું એની સેવા કરૂં, ત્યારે તે રૂંઢ અલોપ થઈ ગયો છે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા તે માંહેથી બુધદરસન થયો છે, તીઆંથી બુધ પંથ ચાલેલો છે, અને બુધ જાપ જપાવેલા છે, ત્યારે રાજા વીરપાર કહેવા

લાગ્યા છે જે જ્યારે શ્રી કૃષ્ણજી જીવતા હતા, ત્યારે અઢારે આલમ શ્રી કૃષ્ણજીને દેખતા હતા, ત્યારે તેઓના પાપ કેમ જાતા નહી, ત્યારે તે ઋષિ જેના સપનામાં રૂંઢ આવીઓ છે તેણે કહીઉ છે જે, જેણે શ્રી કૃષ્ણજીને શ્રી નારાયણ દેવ કરીને જાણેલા છે, અને શ્રી સતગુરૂજીના જાપ જપીઆ છે, તેઓના પાપ ગયા છે, તીઆંથી રાજા વીરપારે પંથ ચલાવેલો છે, તે બુધપંથ ચાલીઓ છે, પણ શ્રી બુધ તો અલોપ થઈ ગયા છે, તેને ધણી બાવો કરીને માને છે, અને જોત થાપે છે, પણ શ્રી બુધ તો અલોપ થઇ ગયા છે, તેનો ભેખ રહેલો છે, તે ઘર માંહે ધણી નથી, તે તમે સુણો હો મુનીવરો, બુધદરસન સમાપ્ત ભવસતો.

(૧) પ્રથમ બ્રહ્મ દરશન. (૨) બીજો સન્યાસી દરશન. (૩) ત્રીજો જૈન દરશન. (૪) અને ચોથો બુધ દરશન, એ ચાર દરશન સંપુરણ સમાપ્ત ભવસતો.

પાંચમો શીવ દરશન સુણો હો મુનીવરો.

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા, દુવાપુર ઉતરીને કલજુગ બેઠો તે દાડાની વાત છે, જારે ત્રન જુગનો ચલણ ઉતરીઓ છે, અને નવ અવતારનો વારો ઉતરીઓ છે, અને ત્રણ વેદનો વારો ઉતરીઓ તે ઘર ઠાલા થયા, આજ કલજુગ માંહે નકલંકી અવતારનો વારો બેઠો, ગુરૂ નબી મહંમદનો વારો બેઠો, અને અથરવેદનો ચલણ બેઠો, એણે ચલણે જે કોઈ ચાલશે, તે જીવને મોક્ષ મુક્તિ થાસે, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા, આદમની હકીકત સુણો હો મુનીવરો, આદમને અલ્લાહનો હુકમ થયો જે આદમ તમે બેહેસતમાં જાઓ, બેહેસતમાં સરવે મેવા ખાજો, પણ એક ઘઉંનો દાણો મ ખાજો, એવું ફરમાન દાદા આદમને થયો છે, પછી દાદો આદમ ને દાદી હવા બેહેસતમાં જાઈ રહીઆ છે, તારે સેતાને ઘઉંનો દાણો સવાસેરનો લાવીને દાદી હવાને આલીઓ છે, કહેઉં જે તમે ખાઓ, તારે માતા હવાએ ના કહી. તારે સેતાને કહીઉં જે તમે શા માટે ખાતાં નથી, બાવા આદમે એ દાણો ખાધો છે, તે તમે પણ ખાઓ, જો ખાઓ નહી તો ચાખી જુઓ, તારે માતા હવાએ ઘઉંના વીચે નખ કીધો છે, તે નખ ચાખીઓ તારે ઘણો સવાદ લાગો, તારે અરધો દાણો ખાધો છે, અને અરધો દાણો આદમને કાજે રાખીઓ છે, એટલે આજાજીલ સેતાન ગાયબ થઈ ગીઓ છે, તારે ખુદાતાલાએ વઇ જબરાઈલને હુકમ કીધો છે, જે માતા હવાને બાહર કાઢી નાંખો, ત્યારે દાદા આદમને માલમ થઇ છે, તારે દાદા આદમ પોતાને ઠેકાણે આવીને જુવે તો માતા હવા દીલગીર થયા છે, તારે દાદા આદમે કહીઓ જે કેમ દીલગીર થયા છો તારે માતા હવાએ આદમને કહીઓ છે જે મેં અરધો દાણો ઘઉંનો ખાધો છે, તારે બાવા આદમે સીર ધુણાવીઓ છે, જે સેતાન છેતરી ગયો છે, એવો ગુમાન કરીઓ છે, તારે માતા હવાએ અરધો દાણો બાકી રહીઓ હતો તે લાવીને આદમના મોઢા આગલ મેલીઓ છે, તારે તે અરધો દાણો આદમે ખાધો છે, તારે વઈ જબરાઈલને હુકમ થઇઓ છે જે એ જણુ બેને બેહેસત માંહેથી બાહેર કાઢી નાંખો એઓને મેદાનની હાજત થઈ છે, એ બેફરમાની થયા છે, તે માટે કાઢી નાંખો, તારે આશમાન ઉપરથી ફેંકી દીધા છે, તારે દાદા આદમને તો દખણ દીસે સેલાન પરવત ઉપરે નાખી દીધા છે, અને દાદી હવાને ઉતર દીસે સવાલાખ પરવત ભેળા છે તીઆં નાખી દીધા છે, તારે દાદા આદમે

સેલાન પરવત ઉપરે એકસો વરસ સુધી તપસા કરી તારે તેનુ વીરજ છુટો છે તેમાંથી એક વીરજ માછલી ગળી ગઈ તે માંહેથી મછુંદરનાથ પેદા થયા છે અને બીજો વીરજ ગોબર માંહે પડીઓ છે, તે માંહેથી ગોરખનાથ પેદા થયા છે. તે ગોરખ સર્વે લોકની ગાયો ચારતો હતો, તારે તીઆં ફરતા ફરતા મછંદરનાથ આવીઆ છે. તારે ગોરખને કહેઉ છે જે ગોરખજી અમને ગાયનું દુધ પાઓ. તારે ગોરખે કહીઉ છે, જે સ્વામીજી તમે અમારૂં નામ કેમ જાણીઉ, તારે મછંદરે કહીઉ છે જે તમે ગાયો ચારો છો તે માટે તમને ગોરખ કહીઉ છે, તારે ગોરખે એક ગાય વાંજણી લાવી આપી છે, તારે તે વાંજણી ગાયને મછંદરે દોહી છે, તારે ગોરખ આવીને મછંદરને પગે લાગા છે, સ્વામીજી તમે અમારા ગુરૂ થાઓ, અમને તમે મુરીદ કરો, તો અમને મોક્ષ થાય, તારે મછંદરે કહીઉ જે ભાઈ ગોરખ, આજ કલજુગ માંહે શ્રી સતગુરૂ બ્રહ્માનું બેસણુ આસન, તે નબી મોહામદને થીઓ છે તમે નબી મોહામદના પાસે જાઇને મુરીદ થાઓ, તારે બાવા ગોરખ નબી મોહામદમુસતફા પાસે જાઈને મુરીદ થયા છે, તારે નબી સાહેબે બાવા ગોરખનું નામ બાવા હાજરાવલરતન રાખીઉં છે, અને સર્વે હીંદુ તેને બાવા ગોરખ કહે છે, તારે નબી માહામદે બાવા ગોરખને વર આલીઓ છે, જે તારે હાથે પાંચ લાખ જીવ છુટશે, તારે બાવા ગોરખ સાથે પાંચ લાખ જીવ જોગી ગોદાવરી માંહે છુટા છે, અને જગમ છનું હજાર પણ તે માંહે થયા છે, તેમાંથી જણ ચાર ઓઘરીઆ છે. તે શીવ દરસનને જોગ દરસન પણ કહે છે. તે શીવ દરસણ સંપુરણ સમાપ્ત ભવસ્તો.

તારે આજ કલજુગ માંહે સતગુરૂ બ્રહમાનો આસન જાણીને જે કમાઈ કરસે, તે જીવ છુટશે, પછી સેલાન પરવત ઉપરે બાવા આદમે નવસો વરસ એક પગે તપ કરીઆ છે અને લોહીનાં આંસુ આંખેથી પડીઆ છે, તારે ખુદાતાલા મહેરબાન થયા છે, તારે બાવા આદમને વઇ જબરાઇલ તેડવા આવેલા છે, તારે સેલાન પરવત ઉપરે સાઢાત્રણ હાથના પગલાં બે થઈ રહ્યા છે તે માંહેથી પગલો એક હીંદુ લંકામાં લઇ ગયા છે, તેને સર્વે લોક ઈશ્વર કરી પુજે છે, બીજો પગલો મુસલમાન લોક મકામાં લઇ ગયા છે તેને બાવા આદમ કરીને માને છે. મુસલમાન લોક તેને ખાને કાબતુલ્લા કહે છે પણ એ શીવ દરસનને ભેખ રીઓ છે. અને જોગી તથા જંગમીનો ભેખ રીઓ છે, એ ઘરમાં ધણી નથી જોગી જંગમીનો ઠાલો ભેખ રીઓ છે, એ શીવ દરસન સંપુરણ સમાપ્ત ભવસતો. (૫)

છઠો મીલછ દરસન લીખીઓ છે.

શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા હો વાચા છઠો મીલછ દરસન સુણો હો મુનીવરો, આદ્ય પુરૂશ ચતુર મુખ મધે ઉપારજંતો, સર્વે શીવમાયા જીવજંત જ્ઞાન, શ્રી સતગુરૂ નર ગુણ સર્વે સરજંતે હો સ્વામી આદ્ય પુરૂશ નુર પરવાર, મહીપત નુર પરવાર સુણો હો મુનીવરો, તે પુરૂસ માંહે ચાર મુખ હુવા છે નવ કુરસી માંહે ચતુર મુખ બ્રહમા થયા છે, તે ચાર મુખ પાસેથી દસ મુખ થયા છે, તે મુખના નામ સુણો હો મુનીવરો, પ્રથમ તો (૧) મહમદ મુખ. (૨) બીજો દીપક મુખ. (૩) ત્રીજો તંમ મુખ. (૪) ચોથો અબદ મુખ. (૫) પાંચમો સમગઈ વીર મુખ. (૬) છઠો તો અબદલ સતા મુખ. (૭) સાતમો તો અબદલ જમાલ મુખ. (૮) આઠમો તો

અબદલકરીમ મુખ. (૯) નવમો તો અબદલ રહીમ મુખ. (૧૦) દશમો તો તથામુખ. એવા દસ મુખ બ્રહમાના છે, કરતાજુગ મધે તો ગુરૂ સતબ્રહમા નામ હોતા, અને મુસલમાનીમાંતો પ્રથમ ઈબ્રાહીમ ખલીલીલાને માનતા હો મુનીવરો, ત્રેતા જુગ મધીએ ગુરૂ બ્રહમાનો નામ તો ગુરૂ વસિષ્ઠ થયા છે, અને તેને મુસલમાનીમાં મુસાકલામ અલ્લાહ કરીને માને છે, ત્રીજા દુવાપર જુગ મધીએ ગુરૂ બ્રહમાનો નામ તો ગુરૂ વિદુર વ્યાસ થયા છે, તેને મુસલમાની માંહે ઇસા રૂહ અલ્લા કરી કહે છે, હો મુનીવરો આજ કલજુગ માંહે ગુરૂ બ્રહ્માનો અવતાર તે સતગુરૂ સોહોદેવ પીર સદરદીન થયા છે, અને મુસલમાની માંહે નબી મહમદ રસુલીલ્લા કહે છે, અને તેને જપે છે તે મુસલમાની દીન માંહે ગુરૂ બ્રહમા નામ તે નબી મહમદ રસુલીલ્લાહ કહે છે, અને તેને હીંદુ તો પરબ્રહ્મ કહે છે, એવા દસ મુખ છે તે દસ નામ બ્રહમાના છે, તે મુલ દરસન છે, તે નબીમહમદ મુસ્તફા પાસેથી થયા છે તેના નામ ચાર કીતાબ છે, પરથમ તોરેત કીતાબ તે મુસા નબીને ઉતરીઓ છે, સતગુરૂ બ્રહમાએ પોતાની વતીએ મોકલેલા છે, જે તમે જોઈને દીન જાહેર કરો. તેણે આવીને દીન જાહેર કીધો છે, તે તોરેત કીતાબને સતી લોક તો રૂગવેદ કહે છે, અને મુસલમાંની માંહે તો તોરેત કીતાબ કહે છે. બીજો જંબુર કીતાબ તો દાઉદ નબીને ઉતરીઓ છે, તેને સતી લોક તો યજુરવેદ કહે છે, અને મુસલમાનતો જાંબુર કીતાબ કહે છે, દાઉદ નબીને તો સતી લોક ગુરૂ વસિષ્ઠ કહે છે, અને મુસલમાન તો દાઉદ નબી કહે છે, અને અંજીલ કીતાબ તો ઈસારૂહ અલ્લાને ઉતરીઓ છે, તેને સતી લોક તો શામવેદ કહે છે, અને મુસલમાન તો અંજીલ કીતાબ કહે છે, અને ઈસારૂહ અલ્લાહને સતી લોક તો ગુરૂ તો વિદુરવ્યાસ કહે છે, અને મુસલમાન તો ઈસારૂહ અલ્લા કહે છે, અને ફુરકાન કીતાબ તો નબી માહામદ મુસતફા રસુલ સલલ્લા અલેહ વસલમને ઉતરીઓ છે, તેને સતી લોક તો અથરવેદ કહે છે. અને મુસલમાન તો ફુરકાન કીતાબ કહે છે. અને નબી માહમદને સતી લોક તો સતગુરૂ સોહોદેવ પીર સદરદીન કહે છે, અને મુસલમાન તો નબી માહમદ રસુલીલ્લાહ કહે છે, અને પછી માહામદ મુસતફા તો દસમે આસમાને ગયા છે, તીઆંથી ફુરકાન કીતાબ થયો છે, પછી માહામદ મુસતફા નવલાખ વાતું લઈને મીરત લોક માંહે આવીઆ છે, તેનો વીચાર છે જે ત્રણ લાખ તો ગુજરી, અને ત્રણ લાખ તો ફારસી, અને ત્રણ લાખ તો આરબી, કુરાન મજમે નવલાખ વાત તે કાદરે, નબી હજુર આંખી છે પછી મીરત લોક માંહે આવીને આ કલજુગ માંહે કુફરાન તોડીઆ છે, અને સવાલાખ રાજા મારીઆ છે, પછી કલમો પરગટ કીધી છે, અને કલમો જાપ જપાવીઓ છે, જે **લા ઇલાહ ઇલલ્લાહ મહમદ રસુલીલ્લાહ** એ કલમું જપાવી છે, તીઆં એક લાખ ને ચોવીસ હજાર પેકાંબર છુટા છે, તેને મોખ મુગત થયો છે, પછી સીતેર સોહોસ હુસેની અલીની આલ ચાલી છે, તે બેહેસતમાં ગયા છે, પછી માહામદ મુસતફા તો દુનીઆ-માંથી સધારીઆ છે, અને આગલ જે અડસઠ (૬૮) તીરથનો મહી હતો તે આજ પંજતન પાક માંહે આવીઆ છે, તે પંજતન પાકના નામ સુણો હો મુનીવરો, અવલ હઝરત નબી મહમદ મુસતફા રસુલ સલલ્લા અલેહે વ સલમ, બીજો નામ તો હઝરત મઉલા મુરતજા અલી, ત્રીજો નામ તો માતા બીબી ફાતમત જેહેરા રજી અલ્લાહુ તઆલા, ચોથો નામ હઝરત ઈમામ હસન, પાંચમો નામ તો હઝરત ઇમામ હુશેન, તે તમે સુણો હો મુનીવરો, શ્રી સતગુરૂ બ્રહમા

સતગુરૂ સોહોદેવ વાચા, પીર ઇમામશાહા વાચા, શ્રી નકલંકી ગીતા તથા છ દરસનની ઉતપત્તિ સંપુરણુ સમાપ્ત ભવસતો.

હક આશહદો અનલા ઇલાહ ઇલિલ્લાહ, અશહદો અને મહમદ રસુલીલ્લાહ, અશહદો અન અમીરલ મોઅમેનીન અલી સહી અલ્લાહ.

આ સિવાય સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિના સબંધમાં સૈયદ **ઇમામશાહે** પોતાના સતપંથીઓ માટે **"મોટી દશતરી ગાવંત્રી"** લખી છે તે પણ વાચક વર્ગની જાણ માટે અત્રે રજુ કરવામાં આવી છે:—

મોટી દશતરી ગાવંત્રી લખી છે.

શ્રી સતગુરૂ બ્રહ્મા વાચા ફર્માનજી, બિસ્મિલ્લાહ હિર્રહમાં નિર્રહીમ.

પ્રથમ પરમેશ્વરા, પરવરદે લજે સાગરા, સેવાને કારણે હેત રચંતે, ધરતી ઉપર પાએ ન દેવતા, તારે સદાએ સર્વે પરલોગત, પ્રથમ લિલ વર્ણ તે ધંધુકાર, ત્યારે સ્વામી તમે આદ્ય નિરંજન નિરાકાર. ત્યાં કવન ચેન પરિવંર્તતે ? દખ્ દઈઆ પુરૂષ નારાયણ, આપ મને ધ્યાન કર્તવંગ હો સ્વામીજી !

તે નુર નિર્વાણ આપ હસ્તકે તદા નિરંજન તે નિરાકારે, તહાં લિલ વર્ણ તે ધંધુકારે, ત્યારે નહિ સાદ, નહિ શબ્દ, નહિ આદ, નહિ ઉનાદ, નહિ રેચંત, નહિ રચના, નહિ પવન નહિ પાણી, નહિ ખાણી, નહિ વેદ, નહિ ભેદ, નહિ જલ, નહિ કમલ, નહિ વમલ, નહિ પર્વત, નહિ પાષાણુ, નહિં નદિયો, નહિ નવાણુ, નહિ સમુદ્ર, નહિ સાગર નહિ ઘેવર, નહિ કૈલાસ, નહિ મેર, નહિ મેખલા, નહિ સ્વર્ગ, નહિ નર્ક, નહિ મૃત્યુ, નહિ પાતાળ, નહિ ધરતી, નહિ આકાશ, નહિ ચંદ્ર નહિ સૂરજ, નહિ તારા. નહિ ધ્રુ, નહિ મેઘ નહિ માજા, નહિ રેહણી, નહિ દિવસ, નહિ સુંન, નહિ પોકાર, નહિ જરણુ, નહિ મરણુ. નહિ સૃષ્ટિ. નહિ સંજોગ, નહિ ભાવ, નહિ ભ્યંકાર, નહિ રૂપ. નહિ રેખા. નહિ રાગ નહિ ભાષા. નહિ ભેદ. નહિ દમ નહિ કદમ, નહિ રીત નહિ કરીત. નહિ યોગ, નહિ માયા. ત્યારે ભાવ ભેદ કાંઇ ન હુતા, તદા આદ નિરંજને કેઈ પેરે સૃષ્ટિ નિપાઈ ? હો સ્વામીજી !

પરથમ જમીનમાં જડબંધન જુગ પાંચ (૫) પાંચ જુગતો પિયાલ શોભંતા (૫). પાંચ જુગતો ગઢમેર ઉઠંતા (૫). પાંચ જુગતો બ્રહ્માંડ જડંતાં (૫). આઠ જુગતો ગીતા ગાવંત્રી ઓચરંતા (૮). નવ જુગતો નીર નવાણુ ભરંત બાંધતાં (૯). બાર જુગતો રૂઢ ફેરવંતા (૧૨), વીસ જુગતો વભૂતી વનસપતી વસંતા (૨૦). ત્રણ જુગતો ત્રિભુવન ત્રીશુળ ધરંતા (૩) એક જુગતો ૐ [ઓંમ] કાર બોલી ભણુતાં, એવા તાંહોતેર જુગતો વહી ગયા સ્વામીજીને અટકલ કરંતા (૭૩).

તે દન અગમ્ અગોચર સદ્‌ગુરૂ બ્રહ્મા, નારાયણ, દેવ માહેશ્વર, એ ત્રણ દેવની જે કોઇ પૂજા કરે તેને આવાગમનના ફેરા ટલે.

તદા સ્વામીજીએ પહેલા રોપ્યા સત્ય, સત્ય ઉપર દત્ત, દત્ત ઉપર ક્ષમા, ક્ષમા ઉપર ગજા, ગજા ઉપર નીલ, નીલ ઉપર શેષ નાગ, શેષનાગની ફેણ ઉપર ધબળો ધોરી, ધબળા ધોરીના સીંગ ઉપર એક રાઇ એટલા ઉપર સ્વમીજીએ સૃષ્ટિ નીપાઇ.

જે કરણ કલકૂના અવતારપાત્ર તે સુણો ઋષિવર ભાઇ! જ્યાં થકી સ્વામીજીએ રૂપ ધર્યા તે રૂપ ઓળખીને કરો કમાઈ.

પ્રથમ નામ તો અહંકાર ભહુંકાર, વહુકાર, નીલ, અનીલ, સુન્, સાન્, ધ્યાન, જ્ઞાન, મયાન, નુર, તેજ બંબ, જલ, કમલ, કદમ, આદબુદ્ધ, નાદબુદ્ધ, ગજવતત્તવ, પરમતત્વ, આદ-પુરૂષ, આદ પૂરૂષથી નાભી ચક્ર, નાભી ચક્રથી ભયે ગુરૂ બ્રહ્મા, સદ્‌ગુરૂ બ્રહ્માથી સર્વ સૃષ્ટિની ઉત્તપત હુ જે ચાર કલકૂના અવતાર પાત્ર તમે સાંભળો મુનિવર ભાઈ! જ્યાં થકી ગુરૂ નરે અવતાર લીધા. તે ઓળખીને આજ કરો કમાઈ.

પ્રથમ નામતો (૧) અહુ (૨) ઉનાદ (૩) અવીગત (૪) ઐહેદ (૫) હવ (૬) કવ (૭) તત્વ (૮) ધર્મ (૯) તેજ (૧૦) કેવલીક (૧૧) નાદ (૧૨) ઓત્રા (૧૩) હરિતકૃત (૧૪)પુરવા (૧૫) અતિત્ વંશી (૧૬) પ્રેમ ઋષિ (૧૭) વંશ તો શ્રી મચ્છ.

શ્રી મચ્છની માતા તો શંખાવતી, પિતા તો પરમઋષિ શક્તિ તો દેવી ચંદ્રિકા, ગુરૂ તો માનધાતા, સ્વસ્થાન તો હેમપુર, ક્ષેત્ર તો દ્વારામતી, નરદલો દાનવ તો શંખાસુર, વિચાર તો ઋગ્વેદ ઓચરંતે ગાવંત્રી, સાત વાર ને સત્તાવીશ નક્ષત્ર પંદર તીથી બાર કરણ નવ ગહ સૂર્ય મંત્રનો જાપ જપતા આવ્યા, સ્વામી ઋષિયોને તારી, શંખાસુરને દઈતને સંહારી, સાતે પાતા-ળના રાજાઓને વચન આપી, ગુરૂ બ્રહ્માનાં વેદ વાળી, સવાક્રોડી શહ રુખમાંગત્ ભકતને ઓધારી, ભલે અવતર્યા ચુગે યુંગે દેવમોરારી. જે કોઈ ચિત્ત હરિશું લાએ, તેનાં ધર્મ વધે અને પાપ ક્ષય થાએ. નમો નમો ભાઈ પરબ્રહ્મ નરનારાયણના નામને, જેણે રૂપે આપણો સ્વામી સદ્‌ગુરૂ બ્રહ્મા હોએ તે રૂપને ધાઈએ. અવતાર પહેલો મચ્છા સંપુરણ છે.

શ્રી મચ્છના ૧૮ મનાઇત, ૧૯ ઉગ્રસેન, ૨૦ અજુવ્રત, ૨૧ બ્રહસ્પતી ૨૨ અસુમિત્ર, પ્રીક્રમ ઋષિ, ૨૪ વંશ તો શ્રી કૂર્મ.

શ્રી કૂર્મની માતા તો કમળાવતી, પિતા તો પ્રિક્રમ ઋષિ શકિત તો દેવી બેચરા, ગુરૂ તો ઐકારૂપી સ્થાન તો બગપોર ક્ષેત્ર તો માનસરોવર. ત્યાં નરદલો દાનવ તો મધુકેટક, વિચાર તો ઋગ્વેદ ઓચરંતે ગાવંત્રી સાત વાર તો સત્તાવીસ નક્ષત્ર પંદર તિથ ને બાર કરણ નવ ગ્રહ સૂર્ય મંત્રનો જપ જપતા આવ્યા સ્વામી! ઋષિયોને તારી મધુકેટક દાનવને સંહારી, સવા ક્રોડીશું રાજા અમરિષને ઓધારી. ભલે અવતર્યા યુગે યુગે દેવ મોરારી. જે કોઇ ચિત્ત હરિશું લાએ, તેનાં ધર્મ વધે અને પાપ ક્ષય થાયે. નમો નમો ભાઈ પરબ્રહ્મ નારાયણના નામને જેણે રૂપે આપણો સ્વામી સદ્‌ગુરૂ બ્રહ્મા હોએ, આજ તે રૂપને ધાઇએ, અવતાર બીજો શ્રી કૂર્મ સંપૂર્ણ છે.

શ્રી કૂર્મના (૨૫) વસરત, (૨૬) દકાઈત, (૨૭) કાજંપ, (૨૮) પરજાપત, (૨૯) ડાઢમ ઋષિ, (૩૦) વંશ તો શ્રી વરાહ.

શ્રી વરાહની માતાતો પદ્માવતી, પિતા તો ડાઢમ ઋષિ, શક્તિ તો દેવી સોમૈયા, ગુરૂ તો એકાસુર, સ્થાન તો માયાપુર [મહિકાપુર] ક્ષેત્ર તો ભૈકાસુર, ત્યાં નરદલો દાનવ તો મુરધ્વજ, વિચાર તો ઋગ્વેદ. ઓચરંતે ગાવંત્રી, સાત વાર ને સત્તાવીસ નક્ષત્ર, પંદર તિથ ને બાર કરણુ, નવ ગ્રહ, સૂર્ય મંત્રનો જાપ જપતા આવ્યા સ્વામી ઋષિયોને સ્થાપી, મુરધ્વજ દઇતને સંહારી, સવક્રોડીશું રાજા ધ્રુ ભક્તને ઓધારી, ભલે અવતર્યા યુગે યુગે દેવ મુરારી. જે કોઇ ચિત્ત હરિશું લાએ, તેનાં ધર્મ વધે ને પાપનો ક્ષય થાય. નમો નમો ભાઈ પરબ્રહ્મ નારાયણુનાં નામને, જેણે રૂપે આપણો સ્વામી સદ્‌ગુરૂ બ્રહ્માજી હોયે આજ તે રૂપને ધાઇએ. અવતાર ત્રીજો શ્રી વરાહ સંપુરણુ છે.

શ્રી વરાહના (૩૧) દેહેર, (૩૨) રૂપક, (૩૩) ખલિપત્ય, (૩૪) ગૌત્તમ, (૩૫) અમરિષ, (૩૬) વંશ તો શ્રી નૃસિંહ.

શ્રી નૃસિંહની માતા તો ચંદ્રાવલી, પિતા તો અમરિષ, શક્તિ તો તુલજા ભવાની, ગુરૂ તો અગ્મર તેજ, સ્થાન તો કાશિમર, ક્ષેત્ર તો ચરણાપુરી. ત્યાં નરદલો દાનવ તો હિરણ્યાક્ષિપુ, વિચાર તો ઋગ્વેદ, ઓચરંતે ગાવંત્રી, સાત વાર ને સત્તાવીસ નક્ષત્ર, પંદરતિથ ને બાર કરણુ, નવગ્રહ, સૂર્ય મંત્રનો જાપ જપતા આવ્યા સ્વામી ઋષિયોને સ્થાપી, હિર્ણાક્ષિપુ દાનવને સંહારી, સવાક્રોડીશું રાજા પ્રહલાદ ભક્તને ઓધારી, પાંચ ક્રોડીનું ભરણુ ભરાવી, ભલે અવતર્યા યુગે યુગે દેવ મુરારી. જે કોઈ ચિત્ત હરિશું લાએ તેના ધર્મ વધે ને પાપ ખે થાએ. નમો નમો ભાઈ પરબ્રહ્મ નારાયણુનાં નામને, જેણે રૂપે આપણો સ્વામી સદ્‌ગોર બ્રહ્માજી હોયે આજ તે રૂપને ધાઈએ અવતાર ચોથો નરસિંહ સંપુરણુ છે.

શ્રી નૃસિંહનાં (૩૭) મનાઇએત, (૩૮) વંશ વઢણુ, (૩૯) વિર લોચન, (૪૦) કાસમરૂખ, (૪૧) વંશ તો શ્રી વામન.

શ્રી વામનની માતા તો લિલાવતી, પિતા તો કાસમરૂખ, શક્તિ તો દેવી કોકીલા, ગુરૂ તો સહજાનંદ, સ્થાન કોલેલા પાટણુ, ક્ષેત્ર વનથળી, ત્યાં નરદલો દાનવ તો બળીરાજા, વિચાર તો યજુર્વેદ, ઓચરંતે ગાવંત્રી, સાત વાર ને સત્તાવીશ નક્ષત્ર, પંદર તિથ, ને બાર કરણુ, નવ ગ્રહ, સૂર્ય મંત્રનો જાપ જપતા આવ્યા, સ્વામી ઋષિયો ને સ્થાપી, બળી દઈતને સંહારી, ભલે અવતર્યા યુગે યુગે દેવ મુરારી. જે કોઈ ચિત્ત હરિશું લાએ, તેના ધર્મ વધે ને પાપ ખે થાએ. નમો નમો ભાઇ પરબ્રહ્મ નારાયણુનાં નામને, જેણે રૂપે આપણો સ્વામી સદ્‌ગુરૂ બ્રહ્માજી હોયે આજ તે રૂપને ધાઈએ. અવતાર પાંચમો શ્રી વામન સંપુરણુ છે

શ્રી વામનના (૪૨) માનધાતા, (૪૩) પૃથ્વિજય, (૪૪) અસરત, (૪૫) જમદગ્નિ ઋષિ, (૪૬) વંશ તો શ્રી પરશુરામ.

શ્રી પરશુરામની માતા તો રેણુકાવતી પિતા તો જમદગ્નિ રૂષી, ગુરૂ તો જનકદેવ, સ્થાન તો માયાપુર, ક્ષેત્ર તો કૈલાસ પાટણુ, ત્યાં નરદલો દાનવ તો સહસ્રાર્જુન, વિચાર તો રૂગ્વેદ,

૭

ઓચરંતે ગાવંત્રી સાત વાર ને સત્તાવીશ નક્ષત્ર, પંદર તિથ ને બાર કરણ, નવગ્રહ, સૂર્ય મંત્રનો જાપ જપતા આવ્યા સ્વામી ઋષિયોને સ્થાપી, સહસ્ત્રાર્જુન દાનવને સંહારી, ભલે અવતર્યા યુગે યુગે દેવમુરારી. જે કોઈ ચિત્ત હરિશું લાએ, તેનાં ધર્મ વધે ને પાપ ખે થાએ. નમો નમો ભાઇ પરબ્રહ્મ નારાયણનાં નામને, જેણે રૂપે આપણો સ્વામી સદ્ગુરૂ બ્રહ્માજી હોયે આજ તે રૂપને ધાઈએ. અવતાર છઠ્ઠો શ્રી પરશુરામનો સંપૂર્ણ છે.

શ્રી પરશુરામના (૪૭) રઘુ, (૪૮) નઘુ, (૪૯) જેજાઇત, (૫૦) કેવલિક, (૫૧) અજેપાલ, (૫૨) દશરથ, (૫૩) વંશ તો શ્રીરામ.

શ્રી રામની માતા તો કૌશલ્યા, પિતા તો દશરથ, શક્તિ તો સીતા દેવી, ગુરૂ તો વશિષ્ઠ મુનિ, સ્થાન તો અયોધ્યા, ક્ષેત્ર તો લંકાપુરી, ત્યાં નરદલો દાનવ તો દશશિશ રાવણ, વિચાર તો યજુર્વેદ, ઓચરંતે ગાવંત્રી સાત વાર ને સત્તાવીશ નક્ષત્ર, પંદર તિથ ને બારકરણ, સૂર્ય મંત્રનો જાપ જપતા આવ્યા સ્વામી ઋષિયોને સ્થાપી, દશશિર રાવણને સંહારી, સાત ક્રોડીશું રાજા હરિશ્ચંદ્ર ભક્તને ઓધારી, ભલે અવતર્યા યુગે યુગે દેવ મુરારી, જે કોઇ ચિત્ત હરિ શું લાએ, તેના ધર્મ વધે ને પાપનો ખે થાએ. નમો નમો ભાઈ પરબ્રહ્મ નારાયણના નામને, જેણે રૂપે આપણો સ્વામી સદ્ગુરૂ બ્રહ્માજી હોયે, આજ તે રૂપને ધાઇએ. શ્રી રામચંદ્ર અવતાર સાતમો સંપુરણ છે.

શ્રી રામના (૫૪) લવ, (૫૫) પદ્મ, (૫૬) પરિક્ષિત, (૫૭) વિરપાલ, (૫૮) વાસુદેવ, (૫૯) વંશ તો શ્રી કૃષ્ણ.

શ્રી કૃષ્ણની માતા તો દેવકી, પિતા તો વાસુદેવ, શક્તિ તો દેવી રૂક્ષ્મણી, ગુરૂ તો વેદવ્યાસ, સ્થાન તો ગોકુલ, ક્ષેત્ર તો મથુરાં. ત્યાં નરદલો દાનવ તો કંશાસુર, વિચાર તો સામવેદ, ઓચરંતે ગાવંત્રી, સાત વાર ને સત્તાવીશ નક્ષત્ર, પંદર તિથ ને બાર કરણ, નવ ગ્રહ. સૂર્ય મંત્રનો જાપ જપતા આવ્યા સ્વામી ઋષિયોને સ્થાપી, કંશાસુર દાનવને સંહારી, સહદેવ ભક્તને ઓધારી, ભલે અવતર્યા યુગે યુગે મુરારી. જે કોઈ ચિત્ત હરિશું લાયે, તેના ધર્મ વધે ને પાપ ખે થાએ. નમો નમો ભાઇ પરબ્રહ્મ નારાયણના નામને. જેણે રૂપે આપણો સ્વામી સદ્ગુરૂ બ્રહ્માજી હોયે, આજ તે રૂપને ધાઇએ. અવતાર આઠમો, શ્રી કૃષ્ણ સંપૂર્ણ છે.

શ્રી કૃષ્ણના (૬૦) પ્રદુમન, (૬૧) શેષસ્થાન, (૬૨) બુદ્ધસ્થાન, (૬૩) વેણીવચ્છરાજ, (૬૪) સિંહરાજ, (૬૫) વંસતો શ્રી બુદ્ધ.

શ્રી બુદ્ધની માતા તો રેણુકાવતી, પિતા તો સિંહરાજ, શકિત તો દેવી હરશદ, ગુરૂ તો હંસરાજ, સ્થાન તો હીમપુરી, ક્ષેત્ર તો કુરૂક્ષેત્ર, ત્યાં નરદલો દાનવ તો દુર્યોધન, વિચાર તો સામવેદ, ઓચરંતે ગાવંત્રી, સાત વાર ને સત્તાવીસ નક્ષત્ર. પંદર તિથ ને બાર કરણ, નવ ગ્રહ, સૂર્ય મંત્રનો જાપ જપતા આવ્યા સ્વામી, ઋષિયોને સ્થાપી. કરણગર દાનવને સંહારી, નવ ક્રોડીશું રાજા યુધિષ્ઠિરને ઓધારી, ભલે અવતર્યા દેવ યુગે યુગે મુરારી. જે કોઈ ચિત હરિશું લાએ, તેનાં ધર્મ વધે ને પાપ ખે થાયે નમો નમો ભાઇ પરબ્રહ્મ નારાયણના નામને

જેને રૂપે આપણો સ્વામી સદ્દગુરૂ બ્રહ્માજી હોયે આજ તે રૂપને ધાઇએ શ્રી નવમો બુદ્ધાવતાર સંપુરણ છે.

શ્રી બુદ્ધનાં (૬૬) શીશ, (૬૭) સામ, (૬૮) સુલ્કાન, (૬૯) ઈસ્લામ, (૭૦) હારૂન, (૭૧) આદમ, (૭૨) નીઝાર, (૭૩) મિઝાર, (૭૪) ઇલિયાસ, (૭૫) મિલ્યાસ, (૭૬) મુલ્કાન, (૭૭) કાઝમ, (૭૮) કાહેર, (૭૯) કાયેમ, (૮૦) ગાલીબ, (૮૧) એલબ, (૮૨) કાએમ, (૮૩) મુરાદ. (૮૪) મુનાફ, (૮૫) હાસમ, (૮૬) મુતલિબ, (૮૭) અબુતાલીબ, (૭૮) વંશ તો શ્રી નકલંકી નારાયણ શાહા શ્રી મુરતજાઅલી.

શ્રી મુર્તુઝાઅલીની માતા તો ફાતેમાહબિન્તે અસદ, પિતા તો અબુતાલિબ, શકિત તો દેતી ફાતમાહ, ગુરૂ તો નબી મહંમદ, સ્થાન તો દલમ દેશ, વરજા શેહેરગામ, ક્ષેત્ર તો કુંવારીકા પંચ નદી મુળ સ્થાને. ત્યાં નરદલો દાવણ તો કાળીંગો ધુજ્જાલએ વિચાર તો અથર્વવેદ, ઓચરંતે ગાવંત્રી. સાત વાર ને સત્તાવીસ નક્ષત્ર પંદર તિથી ને બાર કરણ, નવ ગ્રહ સૂર્ય મંત્રનો જાપ જપતા આવ્યા સ્વામી ઋષિયોને સ્થાપી, દાનવ કાળીંગાને સંહારશે. બાર ક્રોડીશું ભકતને ઓધારશે, ભલે અવતર્યા યુગે યુગે દેવ મુરારી, જે કોઇ ચિત્ત હરિશું લાએ, તેનાં ધર્મ વધે અને પાપ ખે થાયે. નમો નમો ભાઈ પરબ્રહ્મ નારાયણનાં નામને, જેણે રૂપે આપણો સ્વામી સતગુરૂ બ્રહ્માજી હોયે તે રૂપને આજ ધાઈએ. ધર્મ તે શાસ્ત્ર સુણે તે, પાપ હણંતે મુખ મુગતકા ફલ લાભંતે માને તેને સરગાપુરી ન માને તેને નર્કાપુરી ગુપ્ત અવતાર ત્રેવીસ પ્રગટ અવતાર એક.

(૧) શાહ મુર્તુઝાઅલી, (૨) ઈમામ હસન, (૩) ઇમામ હુશ્યેન, (૪) ઇમામ ઝયનુંલ્આબેદીન, (૫) ઈમામ મહંમદ બાકર, (૬) ઇમામ જાફર સાદીક, (૭) ઇમામ ઇસમાઇલ. (૮) ઇમામ નુંર સદ્દગુરૂ, (૯) સૈયદ ઈસમાઈલ સાહાની, (૧૦) સૈયદ નુંરમહમ્મદ. (૧૧) સૈયદ ઇમામોદીન, (૧૨) સૈયદ મુસાફીરોદીન, (૧૩) સૈયદ જમાલદીન, (૧૪) સૈયદ સાદિકદીન, (૧૫) સૈયદ મેહેરદીન, (૧૬) સૈયદ હાદી, (૧૭) સૈયદ સલાઉદીન, (૧૮) સૈયદ ફાજલશાહા, (૧૯) સૈયદ હાસમશાહા, (૨૦) સૈયદ મહમ્મદશાહા, (૨૧) સૈયદ અહમદશાહા, (૨૨) સૈયદ નાશિરશાહા, (૨૩) સૈયદ મુસાએકશાહા, (૨૪) સૈયદ માહાબુ, (૨૫) સૈયદ મુસ્તગ, (૨૬) સૈયદ મહિયોદીન (૨૭) સૈયદ મોમિનશાહા, (૨૮) સૈયદ ખાલકશાહા, (૨૯) સૈયદ નિઝારશાહા, (૩૦) સૈયદ ઈસ્લામશાહા, (૩૧) સૈયદ સલાઓદીન, (૩૨) સૈયદ શમ્મસદીન, (૩૩) સૈયદ નસીરદીન, (૩૪) સૈયદ સાહેબદીન, (૩૫) સૈયદ સદરોદીન, (૩૬) સૈયદ કબીરોદીન. (૩૭) સૈયદ સદ્દગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઇમામશાહા, (૩૮) આદ્યવિષ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહમ્મદશાહા. **હકકલાએલ્લાહા ઇલ્લિલ્લાહો મહમ્મદુર્ સુલિલ્લાહે.** દશે અવતારની દસતરી ગાવંત્રી સંપૂર્ણ છે.

આ ઉપરાંત **સૈયદ ઇમામશાહ** પોતાના '**સતપંથ**' માટે '**દસાવતાર**' નામનો મોટો ગ્રંથ લખી ગયા છે, તેમાં પણ હિંદુશાસ્રોનાજ આધારે ચાલી કોઈ કોઇ જગ્યાએ થોડો ઘણો સુધારો વધારો કરી છેલ્લો દશમો '**નકલંકી અવતાર**' કે જે હિંદુઓની માન્યતા પ્રમાણે હજુ થવાનો છે, તેને તેઓ પોતે **અરબસ્તાનની** આરબ જાતિમાં **હજરતઅલી**

રૂપે થઇ ગયાનુ જણાવી ગયા છે, તથા બીજા પણ કેટલાક ફેરફારો કર્યા છે, તે સઘળા વાચક વર્ગના જાણવામાં આવે તે હેતુથી અત્રે તે સઘળા અવતારો, સતપંથ ધર્મના હસ્તલિખિત ગ્રંથમાંથી લઈ જેવાને તેવા સ્વરૂપમાં અનુક્રમે રજુ કર્યા છે.

"શ્રી મચ્છા અવતાર–રચનાર સૈયદ ઇમામશાહ."

શ્રી સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇન્દ્ર ઇમામશાહા વાચા

ફરમાનજી બીસમીલ્લાહ હરરહેમાન નરરહીમ.

પહેલો શ્રી મચ્છા અવતાર લખ્યો છે તે સુણો મુનીવરો ભાઈ!

આદ્ય ઓમકાર નિરંજન નિરાકાર નારાયણ તમે પરીવર્તન્તે હો સ્વામીજી ૧

ત્યારે તમે અનંત કરોડી જીવ નિસ્તારા હો સ્વામીજી! છત્રીસ જુગ ચોરાશી ચોકડી એક ધ્યાન ધરી બેઠા હો સ્વામીજી. ૨

ત્યારે એક ઝાડ હતું તેના પાન ઉપર સ્વામીજી બેસતા ત્યારે જુગ એક હજારમાં તે ધ્યાન નીદ્રા ધરતા હો સ્વામીજી. ૩

એવા સ્વામીજી રંગ રાખતા હતા, તે રૂપ દેખી ધાયા તે અમર પદ પામ્યા હો સ્વામીજી. ૪

ત્યાર પછી કલફ વરખ સરજંતે હો સ્વામીજી, તેના જુગ સોલ કરતવા હો સ્વામીજી. ૫

પેલા જાયલા કલફ માંહે જાંખા નવાણુ સીધા હો સ્વામીજી. ૬

બીજા ફાયલા કલફ માંહે છપ્પન કરોડી મેઘા સીધા હો સ્વામીજી. ૭

ત્રીજા અરજલા કલફ માંહે કેનર કરોડી બત્રીશ સાધા હો સ્વામીજી. ૮

ત્રણે કલફ સર્જનતે હો સ્વામીજી, ત્રણ કલફ સંપૂર્ણ હો સ્વામીજી. ૯

પેલો અવતાર જખાનો હતો હો સ્વામીજી, તે અવતારના વખાણ સુણો હો સ્વામીજી. ૧૦

તે અવતાર ઉજળો હતો, સુરજ જેવો રંગ હતો હો સ્વામીજી. ૧૧

તેની આંખ સવા તસુની હતી હો સ્વામીજી, તેના હાથ સવા વેંતના હતા હો સ્વામીજી. ૧૨

તેની આંગળીઓ ચાર તસુની હતી હો સ્વામીજી, તે આંગળી ઉપર નખ સવા તસુના હતા હો સ્વામીજી. ૧૩

તેનું માથું સવાપાંચશેર તમારો ગુરૂ કહે મે તોલ્યું હતું, તે સવાપાંચશેર તોલ તોલ્યો છે હો સ્વામીજી. ૧૪

તથા નાક સવા તસુનું હતું હો સ્વામીજી, તેની મુછ સવા તસુની હતી હો સ્વામીજી. ૧૫

તથા હોઠ સવા તસુના હતા, તેના દાંત સવા તસુ પરમાણે હતા હો સ્વામીજી. ૧૬

તથા દાઢું પોણા તસુની હતી, તેની કાયાના બંધ ત્રણસેને સાઠ હતા હો સ્વામીજી. ૧૭

તેની હૃદીયા સાત ગજ પ્રમાણે હતી, તેની બાહુ બે સવાબે હાથ હતી હો સ્વામીજી. ૧૮

પગ બે સવાબે હાથના હતા, તેની આંગળીઓ ચાર બરાબર હતી હો સ્વામીજી. ૧૯
તે આંગળીઓ સવાતસુ પ્રમાણે, પાંચમો અંગુઠો દઢ તસુ પ્રમાણે હતો હો સ્વામીજી. ૨૦
એવાં રૂપ ઝાંખા માંહે સ્વામીનું હતું હો સ્વામીજી. ૨૧
તે રૂપ દેખીને જે જીવે ઓળખ્યા તે જીવ અમરાપુરમાં વાસ પામ્યા, તે ઝાંખા માંહે સર્વે સીધા હો સ્વામીજી. ૨૨

તે ઝાંખા માંહે બે જીવ નરકે પોતા છે તે સુણો હો મુનીવરો. ૨૩
એક માલકબાઈ સુંદર રાજાની દીકરી, તથા ભગત શવદાસ રાજા સેહેનનો દીકરો હો સ્વા૦ ૨૪
તે જીવ બે પોતા માંહે ભ્રાંત રાખતા, અને ગતની નિંદા કરતા તે કારણ નર્કે પોતા હો સ્વામીજી. ૨૫

સતગુરૂ કહે સુણો મુનીવરો, જે જીવ પોતાના સાહેબને ન ઓળખંતે. ૨૬
તે જીવ કેમ કરી એ અમર પદ પામે તે નરવાણુ નર્કે પોચંતા હો સ્વામીજી. ૨૭
બીજા ફાયલા કલફની રચના સુણો હો મુનીવરો ભાઇ, તે ફાયલા કલફના વખાણ ગુરૂ કહે. ૨૮
સાહેબનું રૂપ વાદળાં સરખું હતું, કાળો જેવો મેઘ કહીયે. ૨૯
તે એક દહાડા માંહે ત્રણ રૂપ રાખતા, જ્યારે રાત થતી હતી; ૩૦
ત્યારે કાળા મેઘ જેવો થાય, અને પરભાતે સુરજ માંહે સમાઇ. ૩૧
અને બપોરે માણસ જેવા દુનીયા માંહે ફરતા જાય, ત્યારે મેઘા કરોડ છપ્પન રખેસર હોતા હો સ્વામીજી. ૩૨

ને ગુરૂ નર માહેસરને આરાધતા, તે સ્વામીજીના હ્રદયના સાર સુણો મુનીવર ભાઈ. ૩૩
સવાદશ તાલ ઉંચા હતા, બીજા મુનીવર સવાપાંચ તાલ માણસ હોતા હો સ્વામીજી, ૩૪
સ્વામીનું માથું સવાપાંચ હાથ હતું, તથા અઢી તસુ આંખ હતી હો સ્વામીજી. ૩૫
પાંચ તસુનું નાક હતું, ચાર તસુ મુછ હતી હો સ્વામીજી. ૩૬
બાર તસુ હોઠ હતા, પાંચ આંગળ જીભ હતી હો સ્વામીજી. ૩૭
તે મુખમાંહે અનેક જીવ રહેતા, બત્રીસ દાંત તે પાંચ તસુ પ્રમાણે હતા હો સ્વામીજી. ૩૮
તેની દાઢ સવાચાર તસુની હતી. હ્રદયા બહુ વાધતી હો સ્વામીજી. ૩૯
તેની પચાસ ગજ પ્રમાણે હોતી, તે બહુ રૂપ રાખતા હો સ્વામીજી. ૪૦
તેના હાથ સવા ગજ હતા, તેના પગ ચાર વેંતના હતા હો સ્વામીજી. ૪૧
તેની બાહુ પાંચ ગજની હતી, એવાં રૂપ મેઘા માંહે હતાં હો સ્વામીજી. ૪૨
ત્યારે અવગતીયા કોઇ ન હતા, તેમાંથી જીવ ચાર અવગતે પોતા હો સ્વામીજી. ૪૩
એક તો મખી હતા તે તો મોટો સિદ્ધ હતો, તેનું નામ તો પારસનાથ ગોંદનો દીકરો હો સ્વામીજી. ૪૪
બીજો અરજ મુમન કહીએ માધવનો દીકરો હો સ્વામીજી. ૪૫
ત્રીજા પંજા દેવી કહીએ તે પુંજાની દીકરી હો સ્વામીજી. ૪૬
ચોથા માધવભાઈ કહીએ તે મુલાનો દીકરો હો સ્વામીજી. ૪૭
એ ચારે ભ્રાત ગતમાં રાખતા હો સ્વામીજી, તે જીવ નરકે પોતા મેઘા માંહેથી હો સ્વીમીજી. ૪૮

સુણો સતગુરૂ કહે મુનીવરો, એ જીવ ચારે ગતમાં ભુંડી નજરે ચાલતા હો સ્વામીજી. ૪૯
સતગુરૂ કહે સુણો મુનીવરો, જેણે એવાં રૂપ દેખીને ઓળખ્યાં. ૫૦
તે અમરાપુરનાં ફળ પામ્યાં, જેણે એવાં રૂપની શંકા આણી હો સ્વામીજી ૫૧
છે નર્કે પોતા હોય તે ચારે જીવ સોઇ હો સ્વામીજી. ૫૨
ત્રીજા અરજલા કલફનાં ખેલ સુણો હો મુનીવરો. અરજલા કલફમાંહે કેનર કરોડી બત્રીસ હોતા હો સ્વામીજી. ૫૩
તેમાં સ્વામીજીનાં રૂપ હોતાં તે સુણો સદ્દગુરૂ કહે હે મુનીવરો, માણુસ જેતા હોતા તે તે બાલક રૂપે કહે હો સ્વામીજી. ૫૪
જેવાં કલજુગનાં માનવી તેવાં રૂપ હોતાં, પણ હાથ મોટા હતા હો સ્વામીજી. ૫૫
તે રૂપ દેખીને જેણે ઈનામ આણ્યું, તે અમરા પુરના વાસ પામ્યાં હો સ્વામીજી. ૫૬
તેમાં એક ગોવંદ મુખી અવાગમન અવતારમાં પડયો, તેને ગતની નિંદા કરી તે માટે હો સ્વામીજી. ૫૭
સદ્દગુરૂ કહે મુનીવરો ચોથા ખલીફા કલફનું મંડાણ હો સ્વામીજી. ૫૮
તેમાં જુગ ચાર પરિવર્તન્તે હો સ્વામીજી, તેમાં પેલો અવતાર ધરજંતે હો સ્વામીજી. ૫૯
એ જુગ ચાર માંહે તેત્રીસ કરોડી દેવતા, વૈકુંઠવાસ લાભંન્તે હો સ્વામીજી. ૬૦
અને તે ભકતોને કારણે દસ અવતાર ધરજંતે હો સ્વામીજી. ૬૧
ગુરૂ બ્રહ્માને પેટ દૈત્ય અવતર્યો, જે તેણે ગણેશ આગળ જઇ તપ સાધ્યાં તેહે ૬૨
ત્યારે રાત સારી સવાપોર દન સુધી તપ કરતાં પછી, દુનિયામાં આવતા હો સ્વામીજી. ૬૩
ત્યારે એક દિન રાજા અંબરીકનો જગન હતો ત્યારે ભૂપ મળી માંડવે આવ્યા હતા હો સ્વામીજી. ૬૪
ત્યાં નારાયણ, આદશકિત, બ્રહ્મા, વિશ્નુ, મહેશ્વર, એ સર્વ દેવ જગનમાં આવ્યા હતા. ૬૫
ત્યારે શંખાસુરને તો લાગી વાર, અને ભોજન તો જમ્યા સર્વે સંસાર. ૬૬
ત્યારે આવ્યા શંખાસુર લાગી રીશ, તેને શ્રાપ દીધા અંબરીકને હો સ્વામીજી. ૬૭
એકસો અવતાર રાજા તું લે. એવો શ્રાપ સંખવે દીધો તે. ૬૮
ત્યારે રાજા દેવ પાસે ચાલી ગયા, સ્વામી સંખવે એવો શ્રાપ દીધો. ૬૯
ત્યારે શ્રી નારાયણ દેવ શંખવા પાસે ગયા, એ શ્રાપ શંખવા તું મેલ. ૭૦
ત્યારે શંખવે એંશી શ્રાપ મેલ્યા, ત્યારે વીશ શ્રાપ લાગી રહયા. ૭૧
નારાયણ કહે મેલ શંખવા તને દુઃખ લાગશે. ૭૨
ત્યારે શંખવે રીશ મનમાં લાવી તારે તે કારણે દશે અવતાર લીધા ૭૩
ત્યારે પેલો અવતાર મચ્છનો થયો, ત્યારે શંખવો દાનવ વેદ હરી ગયો. ૭૪
ત્યારે તે કારણુ મચ્છ રૂપ થયા, ત્યારે ચારે વેદની રચના થઈ. ૭૫
તે માટે મુખી તે જે મનને મારે વારા કોરા પુરૂષને ધાયે તે પુરૂષ વૈકુઠમાં જાએ. ૭૬
હાલ મુસાફર રાખે ચીત્ત દઇ હક સાચી દશુંદ દેવે એક મને તોબાં કરે ને હકક પીછાણે સતશું ૭૭
અને ઇંદ્ર ગુરૂએ ભાખ્યું તે રાખો નિરાકાર નામ, તો સહી સરશે જીવોનાં કામ. ૭૮

ગુરૂ નર કહે અમને રીજવે જેહ, સાચી દસુંદ આપે તેહ. ૭૯
દસુંદ વિના તો ઠામજ નહિ, દસુંદ વિના તો ઠીકજ નહિ. ૮૦
દસુંદ વિના તો કામજ નહિ, દસુંદ વિના તો ધર્મજ નહિ. ૮૧
દસુંદ વિના નોક નહિ, દસુંદ વિના તો સ્ત્રી નહિ. ૮૨
દસુંદ વિના તો મારગ નહિ, દસુંદ વિના વણશે કાજ. ૮૩
દસુંદ વિના જાવે પાકા માલ, દસુંદ વિના ગુરૂ નહિ આવે હાથ. ૮૪
અને દસુંદ વિના તો રોવે સઘળો સંસાર, અને દસુંદ વિના નહિ કોઈ પામે ઠામ. ૮૫
દસુંદ વિના તો ઓરધામ, દસુંદ વિના તો મુકત ન થાયે કોઇ ૮૬
દસુંદ વિના તો અમને ન સોહાય. ૮૭
આલ ઇનામની દસુંદ જે ખાય, તે નિશ્ચે દોજકમાં જાય. ૮૮
તે એમ કરતાં સમજે નહિ તો નવ પાંતી લાકડી કરૂં તાંહી. ૮૯
સવા પોર સુધી મચ્છરૂપે ભયા, તે પછી મનખા રૂપે થયા. ૯૦
ભણે ઈંદ્ર ઇમામશાહા તે નિશ્ચે જાય સંસાર. ૯૧
પ્રથમ હતા સર્વે ધંધુકાર, ત્યારે આદ્યનિરંજન વિશ્વા એક આધાર ૯૨
આદે અંતે જે હતા નિરંજન દેવ, સ્વામીજી તેના કોઈ જાણે ભેદ ૯૩
આદ એહદ રૂપ થકી ખળકયાં નુર, તેના હુઆ બ્રહ્મા સદ્ગુરૂ. ૯૪
એ સદ્ગુરૂ બ્રહ્મા તે નિરંજના નુર, ત્યાં થકી બ્રહ્માએ લીલા નીપાય ભરપુર ૯૫
શબ્દ એકને ઓમકાર, ત્યારે નારાયણે કર્યો વિચાર. ૯૬
ધ્યાન ધરીને સમુદ્ર તારા, બ્રહ્મા બાંધી બેઠા ધીર. ૯૭
ત્યાં બ્રહ્માએ ધર્યું ધ્યાન, ત્યારે વેદ ગતિનાં ઉપજ્યાં જ્ઞાન. ૯૮
તે નુર બ્રહ્મા થકી માંડયાં મંડાણ, તેમાં સરજી લખ ચોર્યાસી ખાણ. ૯૯
પ્રથમ આઠલાખ કરણ જો કર્યા, તેમાં અવતાર બ્રહ્માજીએ તેર જો ધર્યા ૧૦૦
તે આઠ લાખ કરણ મધ્યે નબી નામ બંદગીમાં જો રહયા. ૧૦૧
તેનાં જપ તપ થકી અનંત કરોડી જીવ ઓધર્યા. ૧૦૨
ત્યારે છત્રિસ જુગ ચોરાસી ચોકડી, તેમાં ધ્યાન ધરી બેઠા નરહરી. ૧૦૩
ત્યારે કલક ચારનાં મંડાણ માંડયાં, તેમાં સોળ જુગ પ્રમાણ. ૧૦૪
(૧) જાયેલા (૨) ફાયેલા (૩) અરજલા જાણ, તેમાં જાંખા મેઘા કેનર છુટા નિરવારણ ૧૦૫
એ ત્રણ અવતાર ત્રણ કલકમાં, સોળ અવતાર હરીનાં જાણ. ૧૦૬
ત્યાં દસરૂપ બારમા જીવા વરતાં જાણ, તેણે નરનાં માન્યાં કહયાં નિરચાણ. ૧૦૭
તે કલક ત્રણ અગમરૂપ હરીનાં જાણ, તે ઉણ ચોથા ખલીફા કલક માંહે જુગ કરતાનું માંડયું મંડાણ ૧૦૮
ત્યારે બ્રહ્માએ સેસટ સંજોગ ગવરીશું આરંભ કર્યો, ત્યારે ગુરૂ બ્રહ્માને પેટ શંખવો અવતર્યો. ૧૦૯
ત્યારે વરતી વેળાને બ્રહ્માજી જોતીક કહે છે આજ. ભાઇ એ પુત્રથી આગળ વણસે કાજ. ૧૧૦

ત્યાં બ્રહ્માજીએ ધર્યું ધ્યાન, વેદગતે ત્યાં ઉપજ્યું જ્ઞાન. ૧૧૧
એ શંખવો થશે તસ્કર દાનવનો અવતાર, ભાઈ કરો જતન વેદ લઇ જાશે ચાર. ૧૧૨
વળી એકદીન બ્રહ્માજી મનમાં એવું ધરે, જે પુત્ર હોઇને એવું કારજ ના કરે. ૧૧૩
તહાં શંખાસુર ઘાત જો કરી, ફરમાન નારાયણનું લાવા પરા. ૧૧૪
જ્યારે બ્રહ્માએ ધર્યું ધ્યાન, ત્યારે નારાયણે તેને આલ્યું ફરમાન. ૧૧૫
જો માયા તણો કરો વિસ્તાર, ત્યારે હરીએ કીધો એ વિચાર. ૧૧૬
જુગમાં લીધું એવું રૂપ, તો જુજવાં કીધાં ત્રણે સ્વરૂપ. ૧૧૭
ચોથા રહ્યાં શક્તિ એક, તેના કરવા અનેક વિવેક ૧૧૮
ત્યારે નારાયણે તો નજર જ ધરી, ત્યારે ચાર મુરત જુજવી કરી. ૧૧૯
બ્રહ્મા શબ્દ તે ઓમકાર, વિશ્નુ અખર એક વહેવાર. ૧૨૦
મહાદેવ મહા તરતવ ધરી, ત્યારે શંખવો ચાલ્યો નીસરી. ૧૨૧
પ્રથમ શ્રી મચ્છરૂપના સંજોગ જો થાયે, ત્યારે બ્રહ્મા નારાયણના વેદ શંખવો લઈ ગયો. ૧૨૨
ત્યારે નિરગત બ્રહ્માજી થઈ રહ્યા ત્યારે સદાશિવ ત્યાં આવીયા. ૧૨૩
ત્યારે રૂદ્રે હ્રદયમાં વમાસ્યું ત્યાંહે, ત્યારે બ્રહ્મા પ્રતે વચન બોલ્યા છે ત્યાં. ૧૨૪
કહો કાંરે બ્રહ્માજી એ શું થયું, તમારૂં હતું તે ક્યાં ગયું. ૧૨૫
ત્યારે રૂદ્ર પત્યે બ્રહ્માજી બોલ્યા સઇ, અકળગત અપરંપારની થઈ. ૧૨૬
વળતાં શિવ વિચારે એહે, કહો બ્રહ્મા થાશે તેહે. ૧૨૭
ત્યારે બ્રહ્મા તો મહાદેવને કેહે, અકળગત અપરંપાર જો લેહે. ૧૨૮
એ ગત તો ન જાણીએ અમો, નારાયણ પાસે શિવજી જાવો તમો. ૧૨૯
ત્યારે તો શિવજીએ ત્યાં કર્યો પ્રકાશ, કહે બ્રહ્મા બેઠા છે સાસ. ૧૩૦
સ્વામી તું છે અપરંપાર, તારી મૂરત તું કરે વિસ્તાર. ૧૩૧
એવી વિનતી સદાશિવે કહી, ને બ્રહ્મકલા ત્યાં ઓછી થઇ. ૧૩૨
ત્યાં હેત ધરી બોલ્યા હરી ને, શિવ કહું છું તને એ કારજ વળી કરવું છે મને. ૧૩૩
એવા શબ્દ હરીએ કહ્યા હતા, બળવતો શંખવો વેદ લઇ કેમ ગયો. ૧૩૪
વિશ્નુને શક્તિ ક્યાં ગયા, હીણુ કળાએ જુજવાં થઈ રહ્યાં. ૧૩૫
ત્યારે કહે શિવ સ્વામિ તું છે કિરતાર, તમે ચાર મુરતનો કરો વિસ્તાર. ૧૩૬
સ્વામી તારા સરજ્યાં છું વળી એ અમો. તેજ તમારૂં પ્રકાશો તમો. ૧૩૭
એવાં શિવનાં સુણી વચન, ત્યારે હરિ ઘણું હરખાયા મન. ૧૩૮
ત્યારે વિશ્નુ નાઠા તહાં, વળી શક્તિ આવ્યાં અહાં. ૧૩૯
ત્રણ મુરત શક્તિ અવતાર, ચારે ને આપ્યો વિસ્તાર. ૧૪૦
વિશ્નુને આપ્યું ફરમાન, ને આપે થયાં આપ સમાન. ૧૪૧
મહાદેવની ત્યાં થાપના કરી, તો દૈત્ય કુળની ઈચ્છા ધરી. ૧૪૨
એક શબ્દ ને ઓમકાર, તેમાં થયા અનંત વિસ્તાર. ૧૪૩
અનેક વિસ્તાર ને શબ્દ એક સાર, તેમાં થયા અનંત વિસ્તાર. ૧૪૪

એકેકી મુરતને આલ્યું વરદાન, નારાયણે કહ્યું ફરમાન. ૧૪૫
પ્રથમ ઓમ્કાર બ્રહ્મા પડ્યા, શક્તિ વિષ્નુ તહણાં રહ્યા ખડા. ૧૪૬
સતગુરૂ કહે ઓમ્કારની વાત, ભાગે દિવસ ને નિપજે રાત ૧૪૭
ચારે મુરત થાપી તહાં, વિશ્નુ બ્રહ્મા હતા જહાં. ૧૪૮
વિશ્નુ પત્યે હરીએ કહ્યું વચન, તમે અમે છું એક તન. ૧૪૯
અમે અલખ નિરંજને દયાધરી, વિશ્નુને વર આપ્યો ફરી. ૧૫૦
વિશ્નુ વળી તમે જુગમાં જાવ, જે સતવાદી જીવ પુજસે તમારા પાય. ૧૫૧
જુઓ બ્રહ્મા બેઠા છે કહાં, વળી વિવેક પુછો તમે તહાં. ૧૫૨
દુષ્ટ વેદ લઇ નાઠો છે સહિ, તેને તમે હણજો જઈ. ૧૫૩
જ્યારે તેને હણશો તમો, ત્યારે ચાર મુરતમાં છતા થશો તમો. ૧૫૪
ત્યારે વિશ્નુ વરી બોલ્યા પ્રમાણ, સ્વામીજી શું દ્યો છો અમને માન. ૧૫૫
સતમાનીને કર્યો પ્રણામ, તો તેને તમે આપજો ઠામ. ૧૫૬
એવું વચન કહું છું અમો, રખે કળા વધારતા તમો. ૧૫૭
જગોજગમાં ધરો અવતાર, તે દૈતને મારી કરો વેદનો વિસ્તાર. ૧૫૮
જીવ અમારા હોશે જેહ, તમને આવી પુજશે તેહ. ૧૫૯
જે તમારો જપશે જાપ, તેને અમો મળ્યા આપોઆપ. ૧૬૦
એવી સ્થાપના ત્યાં હરીએ કરી, વિષ્ણુએ તહાં સેસટ જો ધરી. ૧૬૧
વિષ્ણુ આવ્યા બ્રહ્માની પાસ, બ્રહ્મા બેઠા બહુ ઉદાસ. ૧૬૨
ઉઠો બ્રહ્મા ધરો ધ્યાન, વાળું વેદને રાખું નામ. ૧૬૩
ત્યારે ગુરૂ બ્રહ્માજીએ હરી શું કહો, સ્વામી વેદ ચારે શંખવો લઈ ગયો. ૧૬૪
ગયા વેદ બ્રહ્મા કરે વિચાર, તમે દેવ સહાય કરો મોરાર. ૧૬૫
ત્યારે ગુરૂ બ્રહ્માએ હરી શું કહ્યો વિચાર, સ્વામી વેદ વિના હુંઆ અંધકાર. ૧૬૬
સ્વામી જેણે વેદ આધારે ચાલે સંસાર, તે શંખવો લઇ ગયો નિરધાર. ૧૬૭
કહો બ્રહ્મા કઈ પાસે ગયો, કઈ કળાએ દૈત્ય જો થયો. ૧૬૮
બ્રહ્મા બોલ્યા તેણીવાર, અમે દુષ્ટ નથી દીઠો લગાર. ૧૬૯
દુષ્ટે આવીને વચન જો કહ્યાં, શુણી શબ્દને પગલું પાછુ ભરૂં. ૧૭૦
તો કુરંભના લોક કહાવે છે જેહ, જાણું છું તે મારગ નાઠો છે તેહ. ૧૭૧
વિશ્નુ દોડયા તર્ત જો તહાં, તે નાળને માથે શંખવો ઉભો હતો જહાં. ૧૭૨
તહાંથી શંખાસુર નાશી ગયો, જઈ તલાતલમાં પ્રસિદ્ધ થયો. ૧૭૩
ત્યારે પવન પાણી વેગે જાયે વહી, અને ધરતીને મંદિર પુછે જઈ. ૧૭૪
તો તલપાતાળે ધરતી જો રહે. અને અકલ વાત તો આ સતગુરૂ કહે. ૧૭૫
ત્યાંથી શંખાસુર નાસી ગયો, તે જઇ તે ધરતી માતા પાસે રહ્યો. ૧૭૬
ત્યારે માતાના મંદિરમાં પોતે પેઠો જઈ, કોળ આધીન સ્તુતિ કરી. ૧૭૭
સાંભળ ધરતી માતા કહું છું તને, હું બ્રહ્મા નારાયણના વેદ લાવ્યો છું તું રાખને મને. ૧૭૮

૮

હરી વેદ આવ્યો છું હું, મુજને માતા રાખને તું. ૧૭૯
તુજમાં ધરતિ સર્વે સમાય, તુજ વિના મુજને કોઈથી ન રખાય. ૧૮૦
ઉપનિસદ બ્રહ્મા બેઠા હુતા જેહે, સર્વે ગુણ સાંભળી આવ્યો છું તેહે. ૧૮૧
એવી વાત તહાં શંખાસુરે ધરતીને કહી, વિશ્નુ મુજને જાલવા આવશે સહી. ૧૮૨
સાંભળ ધરતી માતા હું તુજને કહું, અહિ જો મુજને રાખો તો રહું. ૧૮૩
ફરી શંખાસુરને ધરતી કહે, તો બ્રહ્મા નારાયણનો ચોર મુજથી ના રહે. ૧૮૪
તુજ કેડે વિશ્નુ આવે જેહ તુજને ઘસડી જાસે તેહ. ૧૮૫
જો ધરતિ તું મુજને નહિ રાખે આજ, ત્રણ સુરત આગળ તારી નહી રહે લાજ. ૧૮૬
ત્યારે ધરતીએ વિચાર્યું મન, એ મસે હરી થાસે પ્રસન્ન. ૧૮૭
એ કારણે હરી આવે મુજ દ્વાર, તો માગી લઉં વર અપાર. ૧૮૮
એટલે શંખાસુરને ધરતિ રાખવા કરે, તહાં શ્રી હરી આવી સંચરે. ૧૮૯
ધાઈ કરી પેઠો શંખાસુર ધરતિના મંદિર મોજાર, વિશ્નુ પધાર્યા તેને દ્વાર. ૧૯૦
ત્યારે હરિ આવી ઉભા રહ્યા, જો તહાં ત્યારે પ્રણામ વિશ્નુએ ધરતી શું કર્યાં. ૧૯૧
સાંભળ ધરતી કહું છું તને. ચોર મારો તુંજ પાસે છે તે તું આલને મને. ૧૯૨
ત્યારે બોલ્યાં ધરતી સુણો દિનદયાળ, તમે છો હરી અતુલ બળીયા કૃપાળ. ૧૯૩
સ્વામી વચન તમારૂં તે કેમ સહેવાઈ, ચોર તમારો રાખ્યો ન જાઈ. ૧૯૪
બોલ્યા હરી હું તુજને કહું. તેને લીધા વિણ હું નવ રહું, ૧૯૫
ફરી કર જોડીને ધરતી કહે, સ્વામી માનો તમે મારો રાખ્યો ન રહે. ૧૯૬
સ્વામી ઉભા રહો આણે ઠાર, હું જાઉં મારા મંદિર માંહે સાર. ૧૯૭
હું જોવું મારા ઘર માંહે, સ્વામી હસે તો આણી આપીશ આંહે. ૧૯૮
કર જોડીને વચન કહે કથી, હું જાણું છું તે મુજ ઘરમાં નથી. ૧૯૯
ત્યારે ધરતીએ વિચાર્યું મન, એ છે વિશ્નુ આપો આપે તન. ૨૦૦
સ્વામી એ કારજ આવ્યા મુજદ્વાર, સ્વામી વચન એક મુજને આપો સહી. ૨૦૧
આદે ઇચ્છા ધરૂં છું અમો, વર એક દયોને તમો. ૨૦૨
સ્વામી અમને ઈચ્છા મનમાં ઘણી, અમને વરો તમો ત્રિભુવન ધણી. ૨૦૩
કહે વિશ્નુ પ્રત્યે વદી વાત, ચોર તમારો લાગે હાથ. ૨૦૪
ત્યારે ધરતી પ્રત્યે બોલ્યા ભગવાન, રૂતે ફળ ને રૂતે દાન. ૨૦૫
ચારે પોર જ્યારે વિતશે સહી, ને દસ ઘડી પુરી થાસે તહિ. ૨૦૬
કરી કમાઇ ને દેવતા મળશે આએ, તે જાન લાવી પુરૂં તારી આશ. ૨૦૭
જ્યારે જાંબુદ્વિપે કરશે મેલાણુ, તુજને ધરતી વરયાનું એ એધાણુ. ૨૦૮
જ્યારે સર્વે જીવોના થાસે દેદાર, ત્યારે તમને વર દેસે કિરતાર. ૨૦૯
નર નકલંકી નામ ધરાવશું અમો, ત્યારે તે વર પામશો ધરતી તમો. ૨૧૦
જ્યારે કુંવારી ભુમી માંહે આસન ધરૂં, અનંત રૂપે દેવ નકલંકી અવતરૂં. ૨૧૧
સતગુરૂ જેનું નામ તે ઇંદ્ર ઇમામશાહા, તે કરશે જીવોના કામ. ૨૧૨

ત્રણ મુરતને શક્તિ અવતાર, અને સર્વે વરણ થાશે એકાકાર. ૨૧૩
તો હીણા ખીણ નહિ નરતાણ, તમને એ વરયાનાં એંધાણ. ૨૧૪
તું સાંભળ ધરતિ હું તુજને કહું, સર્વેનું કલંક ઉતારે સહુ ૨૧૫
એટલાં લક્ષણ જાણસે જેહ, નકલંકી નર થાસે તેહ. ૨૧૬
જ્યારે અનંત કળાને વેદવખાણ, તમને ધરતી વરયાનાં એ એંધાંણ. ૨૧૭
એવી વાત જ્યારે હરીએ કહી, ત્યારે ધરતીએ માન્યું સહી. ૨૧૮
ત્યારે હરીને ધરતી એકજ થયાં, તે શબ્દ શંખવે સુણયાં. ૨૧૯
ત્યારે શંખાસુરે વિચાર્યું મન, એ બેઉ થયાં એકે તન. ૨૨૦
એમ શંખવો મન શું કહે, પંડ પ્રાણ તારાં નવ રહે. ૨૨૧
ત્યારે ધરતી શંખાસુરને લેવા જાઈ, ત્યાંથી શંખાસુર નાઠો તરત ત્યાંય. ૨૨૨
ત્યાંથી શંખાસુર નાશી ગયો, વિતલ પાતાલ નગર જઈ રહ્યો. ૨૨૩
તે નગરનો રાજા જેહ, અન્નપાલ નામે તેહ. ૨૨૪
સતવાદી તે મહા કહેવાય, સત તણી તે કરે સેવાય. ૨૨૫
નાશીને તેની સભામાં ગયો, જઈને દીવેટીઓ થઈને રહ્યો. ૨૨૬
ત્યાં વિશ્નુ કેડે દોડી ગયા, તે જઈને રાજાની પાસે રહ્યા. ૨૨૭
ત્યાં જઇને હરીએ વચન જો કહ્યાં, સતવાદી રૂપ પોતે ધર્યાં. ૨૨૮
ધરી રૂપ બોલ્યા ભગવાન, અને સતવાદીનું બોલ્યા જ્ઞાન. ૨૨૯
હરયું તેજ જો દીવા તણું, ત્યારે અનુપાલ રાજા આકુળવ્યાકુળ થયા ઘણું. ૨૩૦
કહે કાં ગયું મુજ સભાનું તેજ, મારી સભામાં એ શું ન ખેદ. ૨૩૧
ત્યારે હરીએ પાળીઆ શું વચન જો કયું, જા પાળીઆ સભામાં શું થયું. ૨૩૨
ત્યારે પાળીએ મન વિચાર્યું સહી, આ પુરૂષ આ દેશનો કોઈ નહિ. ૨૩૩
અતુળ બળનુ દેખ્યું રૂપ, પોળીયે નિરખ્યું સર્વે સ્વરૂપ. ૨૩૪
વેગે વહી રાજા પાસે ગયો, જઈ સભામાં ઉભો રહયો. ૨૩૫
ત્યાં સભામાં થયો શોરબકોર, ત્યાં ઉભો છે વિષ્ણુ બ્રહ્માનો ચોર, ૨૩૬
રાજા થઈ રહ્યો નિસ્તેજ, દિવા તણું હાર્યું છે તેજ. ૨૩૭
તહાં પાળીએ વચન કર્યું પ્રકાશ, સુણો રાજા તમને કહે છે દાસ. ૨૩૮
પુરૂષ ઉભો અમારે દ્વાર, નથી બોલતો લગાર ૨૩૯
રહીને વચન એમ તો કહે, જા પાળીયા સભામાં શું થાહે. ૨૪૦
થોડી વાણી બોલે પ્રકાશ, તે કારણ તમ પાસે આવ્યો દાસ. ૨૪૧
એ વાત પાળીએ રાજાશું કહી, વિતળ લોકનો એ પુરૂષ નહિ. ૨૪૨
કોણ કારણ આવ્યો છે આંહે, તમે આવીને પુછો તાંહે. ૨૪૩
એનું રાજાએ સુણ્યું વચન, સતવાદીએ વિચાર્યું મન. ૨૪૪
એ કોઇ પુરૂષ પરલોકી તન, જેણે બાંધ્યા ચૌદ ભુવન. ૨૪૫
સુણી શબ્દ ઉઠી ઉભો થયો, વસ્ત્ર સંભાળી દોડી ગયો. ૨૪૬

એ છે પુરણુ બ્રહ્મ ભગવાન, એવું હૃદયમાં આણ્યું જ્ઞાન. ૨૪૭
જઈ કરી હરીને લાગે પાય, કેમ પધાર્યા ત્રિભુવન રાય. ૨૪૮
અતિ અતિત પર કૃપા કરી, મુકિતના કારણે દેવોની દયા ધરી. ૨૪૯
રાંક તણું કરવા કાજ, અને વિતલ લોકે આવ્યા ભગવાન. ૨૫૦
અગમ નિગમ સુણતાં ઠામ, પતિતે વળી જાણ્યાં નામ. ૨૫૧
એવું ચાહ ધરી મહરાજ, સરજાવા તણી રાખવા લાજ. ૨૫૨
હરિએ ત્યાં હેતજ ધરી, અને મુકિત તણો વર આપ્યો ફરી. ૨૫૩
સાંભળ રાજા કહું છું તને ત્રિકમ વળી જાણો મને. ૨૫૪
આદ્ય વચનની દયા ધરી, અનુપાલ પર ત્રુઠયા હરી. ૨૫૫
સેસટ બ્રહ્માની વસે ભુતાન, એક મુરત ત્રણ દેવના ઠામ. ૨૫૬
મુત્યુ લોકમાં આપુ વાસ, કરી લીધો પોતાનો દાસ. ૨૫૭
રૂકમાગત તો ધર્યું નામ, અને અમરાપુરમાં આપું ઠામ. ૨૫૮
સુણી વચન ત્યાં હરી તણાં દુષ્ટ તણાં તો ભાગ્યાં ચરણ. ૨૫૯
ત્યાંથી શંખાસુર નાસી ગયો, જઇને સુતળ દેશને માર્ગે જઈ રહયો. ૨૬૦
પાતાળ માંહે નાઠો જાય, અઘોર વન હતું જયાંય. ૨૬૧
ઘર દીઠું તહાં ગુણકા તણુ, ત્યાં જઇને દૈત્ય હરખ્યો ઘણું. ૨૬૨
વઇવત છોકરાનું નામ, તેનો ત્યાં રમવાનો ઠામ. ૨૬૩
અને જવા તણો મુજને મારગ દેખાડ, તુને ઈચ્છું છું બંધવને ઠામ. ૨૬૪
તેને જવાનો બતાવ્યો ઠામ, વળી પુછયું દુષ્ટનું નામ. ૨૬૫
આગળ શંખાસુર નાઠો જાય, કેડે આવે દેવ મોરાર. ૨૬૬
જઈ વઇવત હરિને પાયે જો પડે, કર જોડીને ત્યાં ઉભો રહે. ૨૬૭
આ લોક ઉપર દયા ધરી, ભલે પધાર્યા શ્રી હરી. ૨૬૮
ત્યારે હરી બોલ્યા તેણે વાર, ચોર આવ્યો છે આણે ઠાર. ૨૬૯
સ્વામી ચોર તમારો કયાં જસે, એ કારણ કંઈકના કારજ થશે. ૨૭૦
સ્વામી તમે ઉભા રહો આણે ઠામ, પકડી લાવું ચોર તમારો તરત આમ. ૨૭૧
આધીન થઇને હેતજ ધરી, એને ઓળખ્યા શ્રી હરી. ૨૭૨
જો હું આવ્યો છું તે જાણો મને, તો વળી વર આપુ છું તને. ૨૭૩
મેં તુજને કીધો મારો દાસ, અને મૃત્યુ લોકમાં આપુ વાસ ૨૭૪
તો મેં તુજને આપ્યું લંકાનુ ઠામ, તારૂં વિભિક્ષણ ધરાવુ નામ. ૨૭૫
જયારે હું લઈશ રામ અવતાર, ત્યારે તને આપીશ રાજને કરીસ નિસ્તાર. ૨૭૬
રાવણથી લંકા લઈશ, તને રાજ ત્યાંનું દઇશ. ૨૭૭
એમ કહી હરી દોડયા જાય, માર્ગ રહયો છે આણી વાર. ૨૭૮
આગળ શંખવોને પાછળ હરી, એણે દુષ્ટે યુદ્ધની ઈચ્છા ધરી. ૨૭૯
મન મંત્રમુ વેહેરે દૈત્ય એવી શંખાસુરની રીત. ૨૮૦

અતુલ બળનો રહ્યો મરોડ, એની પાસે છે દૈત્ય છાસ કરોડ ૨૮૧
એંકાર નવ બીએ મન, એણે દૈત્ય તણાં ઉપજાવ્યાં તન ૨૮૨
યુદ્ધ કરતાં ગયા સુતલ મોજાર, એણે દૈત્ય ઉપજાવ્યા અપાર. ૨૮૩
આગળ શંખવો નાઠો જાય, દૈત્ય આવીને લાગે હરીને પાય. ૨૮૪
કે તાં એક દૈત્ય જો કરે, કે તાં એક આવીને હરીના પાયે જો પડે. ૨૮૫
યુદ્ધવાળા ઉપર હરી જો કોપ કરે, અને ચરણે નમે તેની ઉપરે દયા જો ધરે ૨૮૬
ત્યાં સુતલ દેશમાં જઈ રહયો, ત્યાં જઇ દૈત્ય પરાક્રમો જો થયો. ૨૮૭
ત્યાં જેવત રાજા વસે છે જહાં, તહાં દૈત્યે વિચાર્યો ઠામ. ૨૮૮
તે નગરીનો પાળીઓ અક, તે સતવાદી કહાવે છે તેહ. ૨૮૯
ભોમમંડલીક છે તેનુ નામ, તે હરીનું કરવા કામ. ૨૯૦
ત્યારે તે પોળે જઇ હરી ઉભા રહયા, તહાં શંખાસુરને જોતા ગયા. ૨૯૧
ત્યારે ભોમમંડલીકે વિચાર્યું જ્ઞાન, અતુલ બળ છે ભગવાન. ૨૯૨
ત્યાં જઈ હરીને લાગોને પાય, ક્ષમા કરો ત્રિભુવન રાય. ૨૯૩
ભાઈ શું ક્ષમા કરાવે છે મને, એ કથા કહું છું તને. ૨૯૪
વેદ હરી આવ્યો છે દુષ્ટ અંધ, અમારી સાથે કરે છે યુદ્ધ. ૨૯૫
ત્યારે પાળીયો બોલ્યો તેણીવાર, સ્વામી તમ સાથે જીતે નહી લગાર. ૨૯૬
એવાં વચન સર્વે સુણી, ત્રુઠયા કૃપા કરી ઘણી. ૨૯૭
મૃત્યુ લોકમાં ભુતલ વાસ, સાથ લાવીને કરીશ દાસ. ૨૯૮
અંબરિક રાજા એનું નામ, તે પોળીયા તણું જો કરતો કામ. ૨૯૯
લેવા રતન કોરંભ અવતરૂં, ત્યારે સેસટમાં તુંને વરૂં. ૩૦૦
હેત કરીને દીધું વચન, વળી પોતાનો કીધો તન. ૩૦૧
તે શંખાસુરને ત્યાં થઇ છે જાણ, ત્યાંથી તો નાઠો નિરવાણ. ૩૦૨
સર્વે દૈત્ય યુદ્ધ બહુ જો કરે, હરી દષ્ટે અચેતા થઇ પડે. ૩૦૩
નજીવ થઈને સજીવ જો થાય, હરીશું યુદ્ધ કરતા જાય. ૩૦૪
રસાતાલે દુષ્ટ તો ગયો, જઈ દમનરાજાને મંદિર જઇ રહ્યો. ૩૦૫
જ્યાં દમનરાજા રસાતલ દેશ. ત્યાં શંખાસુરે બદલ્યો વેશ. ૩૦૬
ત્યાં વિપ્ર થઈને સભામાં ગયો, દઇ આશિષ ને સભામાં રહ્યો. ૩૦૭
ત્યાં ઉભો રહીને કીધી અરદાસ, હું બ્રાહ્મણ આવ્યો તમારી પાસ, ૩૦૮
દમનરાજા જેનું નામ, તેનો બુદ્ધિશાળી પરધાન. ૩૦૯
તે પ્રધાન કહે તેણી વાર, વિપ્ર તો તું નહિ નિરધાર. ૩૧૦
તને નેણુ વેણુ દેખું છું હું, મને દુષ્ટ ભાસે છે ઘણો તું. ૩૧૧
એવું વૃત્તાંત દમનને કહે, એ વિપ્ર આપણો રાખ્યો ન રહે. ૩૧૨
એ દીસે છે વળી મહા ચોર, અને યુદ્ધ કરાવે હલાહોલ ઠાર. ૩૧૩
એવું રાજા પ્રધાન કરે વિચાર, અને હરિ આવ્યા વળી તેને ઠાર. ૩૧૪
ત્યારે દેખી મુરત બેઉ જઇને પાયે જો પડે સ્વામિ એ કારણ શું તમે આંહી જડે ૩૧૫

અમ પર કૃપા કીધી આજ, નારકી જીવના કરવા કાજ. ૩૧૬
તમે બેસો અમારા મંદિર માંહે, શંખાસુરને પકડી લાવું આંહે. ૩૧૭
ત્યારે શ્રીહરિ બોલ્યા તેણી વાર, અમથી પકડી ન જાએ લગાર. ૩૧૮
સ્વામી તમે ઉભા રેહજો આંહે, જઈ પકડું રહ્યો હોય જ્યાંહે. ૩૧૯
જો એ લેશે અમારો પ્રાણ, તો અમે ભાંગશું એનાં ચરણ. ૩૨૦
તમે મસ્તક દયોને અમારે હાથ, જો કરી આવું છું ઘાત. ૩૨૧
વચન સુણી દતદમણ તણું. હરીમાંહે ત્રુઠયા ઘણું. ૩૨૨
મૃત્યુ લોકમાં ભુતલવાસ, બેઉ કીધા પોતાના દાસ. ૩૨૩
દતદમણને આપું રાજ, દમનને તો કીધો પ્રહલાદ. ૩૨૪
ત્યારે બેઉ મનમાં હરખ્યાં ઘણું, નામ ગુણ લીધાં હરી તણું. ૩૨૫
હું એ દુષ્ટ કારણ ધરીશ અવતાર, તમ તણા વળી કરવા કાજ. ૩૨૬
દમન પ્રહલાદ ઉપર બહુએ પ્યાર, પાંચ કરોડીના કીધા સરદાર. ૩૨૭
એ વાત સુણી હરી તણી, પ્રહલાદે કસણી માગી ઘણી. ૩૨૮
એ સુણી શંખાસુરે વાત, હરીશું કરવા આવ્યો ઘાત. ૩૨૯
ત્યારે દોડયા હરી શંખાસુર કેડે ધાએ, ને અનંતકળા કરે તેણી વાર. ૩૩૦
જે જે કળા દૈત્ય જો કરે, તે કળાનું તેજ સર્વે હરી જો હરે. ૩૩૧
અતુલી બળ અનંત અપાર, આગળ શંખાસુર નાઠો જાએ. ૩૩૨
તલાતલ પાતાળની વાટે ગયો, અને નપત ઘરમાં જઈ ઉભો રહ્યો. ૩૩૩
તપનગર કહાવે છે જ્યાંહે, ગર્ધવસેન રાજ કરે છે ત્યાંહે. ૩૩૪
તે રાજાનાં શું કરૂં વખાણ, સતગુરૂ કહે સર્વે લોક અજાણ. ૩૩૫
ગર્ધવસેન રાજા જો એક, તેની સભાના કહું વિવેક. ૩૩૬
ત્યાં શંખાસુર નાશી ગયો, સહસ્ત્ર કલાશું અછતો થઇને રહ્યો. ૩૩૭
ઘણી સભા ને મોટો ભૂપ, ત્યાં જઈ દુષ્ટે ફેરવ્યું સ્વરૂપ. ૩૩૮
ત્યાં જઈ સભામાં શંખાસુર શું કરે, અનેક કળા અનેરી ધરે. ૩૩૯
ત્યાં જોઈ એકલા દૈત્ય ભણી, સભા મનમાં હરખાઇ ઘણી. ૩૪૦
ત્યાં ચરિત્ર દૈત્ય કરે અપાર, અને લોકોમાં થયો હલહલકાર. ૩૪૧
પ્રજા સર્વે વદે એમ, એ પુરૂષ આવ્યા છે કેમ. ૩૪૨
અલોકી કોઇ પુરૂષ આવ્યો છે એહ. ત્રીભુવન પતિ કહાવે છે જેહ. ૩૪૩
એવું લોકે ધર્યું ઇમાન, જોઇ ચરિત્ર દૈત્ય તણાં. ૩૪૪
જ્યારે ગર્ધવસેનને જાણ જો થયું, ભોળા લોકને મન શું આવ્યું. ૩૪૫
ભુલી સભા ને ભુલ્યા લોક. રાજાએ કીધા સર્વે ફોક. ૩૪૬
ત્યારે ગર્ધવસેન રાજા બોલ્યા તેણીવાર, એવાં વચન સુણ્યાં હતાં વેદ મોઝાર. ૩૪૭
એ દીસે છે કોઇક દૈત્ય અવતાર, જે ચરિત્ર કરે છે અપાર. ૩૪૮
ત્યાં એવો રાજા કરે છે વિચાર, હરિ હમણાં આવશે આણે ઠાર. ૩૪૯

સતપંથી રાજા હોતા તેહ, જાપ અમર થવાનો જપતા તેહ. ૩૫૦
ત્યારે બંબ હુતા સૃષ્ટિ મોજાર, પાંચ રખેસરી અવતાર. ૩૫૧
તે ચરણામૃત રાજા પીએ, દુષ્ટ તણું તે મુખ કેમ જુવે. ૩૫૨
ત્યારે રાજા પ્રધાન કરે વિચાર, એને ઘેરી રાખવો આણે ઠાર. ૩૫૩
તે ચરિત્રવાદિ ઘણો, ચોર દીસે છે હરી તણો. ૩૫૪
ત્યારે પ્રધાને વિચાર્યું મન, તમે બોલ્યા તે સત્ય વચન. ૩૫૫
તેને જાણવા તણી કીધી પેર, ત્યારે હરી પધાર્યા ઘેર. ૩૫૬
વેદીઆ વિપ્ર થઇ આવ્યા સહિ, રાજતણે દ્વારે ઉભા જઈ. ૩૫૭
ત્યારે હરિતણાં શબ્દ રાજાએ સુણ્યાં, રાય અતિ મન હરખ્યાં ઘણાં. ૩૫૮
એ બ્રાહ્મણ તો વિપ્ર ના હોએ, ત્રિભુવન પતિ કહાવે છે તેહ. ૩૫૯
ગર્ધવ રાજાના પુત્ર જે એ, ગર્ધવસેન પ્રત્યે કહે છે તેએ. ૩૬૦
તમે કહો છો ત્રિભુવન નાથ, તો અમને રાખજો તમારી સાથ. ૩૬૧
પુષ્પ નામે કહીએ પ્રધાન, તેને સુઝયું બ્રહ્મજ્ઞાન. ૩૬૨
ત્યાં ત્રણ પુરૂષ તો અળગા રહ્યા, સર્વે લોક પાંખડે ગયા. ૩૬૩
પાંખડી ચિંતા કરે અપાર, સર્વે લોભાયા ત્યાં સંસાર. ૩૬૪
પુષ્પગંધ અને ગર્ધવસેન ચોથા બઈ ત્યાં દમનીસેન. ૩૬૫
એ ચારે મળી કીધો વિચાર, જે હરી લઇ આવ્યા અવતાર. ૩૬૬
દમની પુત્રી રાજા તણી, સતવાદી તે કહાવે ઘણી. ૩૬૭
તે બાઈને સતેજ કરી, રાજાએ ઓળખ્યા હરી. ૩૬૮
જ્યાં રાજા તમે હરી છે તહાં, હમે પાખંડીને રાખશું અહાં. ૩૬૯
ગયા રાજા જ્યાં હરી હતા ત્યાં, ઉભા રહ્યાં ત્યાં પાયે પડી. ૩૭૦
એ ભાગતો એવી રીત, જાણે જગોજગની પરતિત. ૩૭૧
ક્રોધે હરી બોલ્યા તેણે ઠામ, ચોર છે તારા ઘર માંહે. ૩૭૨
એણે ડમડોલ કીધો છે પૃથ્વીમાંહે, ચોર મારો રાખ્યો છે આંહે. ૩૭૩
લાવી કરી મુજ આગળ ધર, દેવા આવ્યો છું તુજને વર. ૩૭૪
ત્યારે રાજાએ હરી પ્રત્યે કહ્યું, સ્વામી અગમ જ્ઞાન લહું. ૩૭૫
તમે ઉભા રહો આણે ઠાર, ને પકડી લાવું આણી વાર. ૩૭૬
એવી વિનતી રાજાએ કહી, ગંદ પકડવા લાગ્યો સહી. ૩૭૭
પરાક્રમ હુતા દૈત્યમાં અપાર, જાણે નાઠો તેણી વાર. ૩૭૮
ત્યારે કેડે દોડયા રઘુનાથ, રાજા પ્રધાન ચાલ્યા સાથ. ૩૭૯
કેટલાએક પ્રેમી સાથે જો ગયા, આગળ જઈ હરી ઉભા જો રહ્યા. ૩૮૦
રાજા પ્રધાન સ્તુતિ જો કરે, ક્ષણે ક્ષણે પ્રેમે પાય જો પડે. ૩૮૧
દમની ગંદ બેઉ જણા જો જાયે, દોડયા આવે ત્યાંહે. ૩૮૨
અનંત ભક્તિ અપાર, પ્રેમે હરિ ત્રુઠયા તેણી વાર. ૩૮૩

ગર્ધવસેનને કહ્યું હરી, પુષ્પ પ્રધાન પર દયા કરી. ૩૮૪
વામન રૂપ ધરી આવીશું હું, કમળાધેન થાસે તું. ૩૮૫
પુષ્પસેન તારો પ્રધાન, જય દેવ થાસે તારો નામ. ૩૮૬
તેણી વારે તુને વર દઇશ, જ્યારે મારી દુષ્ટને રાજ લઇશ. ૩૮૭
ગદદમની પર દયા કરી, એમને વર આપ્યો વળી. ૩૮૮
ગદ પ્રત્યે બોલ્યા ત્રીભુવન ધણી, દમની માતા થાશે તુજ તણી. ૩૮૯
કમળાપતિ તારૂં નામ, જ્યારે સહસ્રાઅર્જુનના ફેટડે થામ. ૩૯૦
હું જીતીશ દૈત્ય આવીશ આણી વાર, તમે આવશો પૃથ્વી મોઝાર. ૩૯૧
એવાં વચન હરિએ કીધાં ત્યાંય, ચારે વર લઈને પાછા વળ્યા ત્યાંય. ૩૯૨
આગળ શંખાસુર નાઠો જાય, ને પુંઠે ત્રીભુવનનો રાય. ૩૯૩
ત્યાં દૈત્ય તણાં બાણ મેલી ભરી, સર્વને પ્રજાળે હરી. ૩૯૪
આગળ આવે રસાતલ પાતાલ, વળી શંખવો ઉભો રહે સાર. ૩૯૫
અનંત દૈત્ય શું યુદ્ધજ કરે, ત્યાં બોલે વચન ને રૂએ. ૩૯૬
શા માટે હરિ આવ્યો છે તે આમ, જાણ્યો નથી આગળ જવાનો ઠામ. ૩૯૭
ત્યારે વચન બોલ્યા તેણીવાર, તમે કેમ ધરસો મુજ દ્વાર. ૩૯૮
ત્યારે નાસીને પૃથ્વીમાં ગયો, અને જઈ કનકાસુરની સભામાં રહ્યો. ૩૯૯
સતગુરૂ બોલ્યા અગમ વાણ, જે હરિતણા હું કરૂં વખાણ. ૪૦૦
સતગુરૂ કહે છે એ નિર્વાણ, સતવાદી જીવનાં કરૂં વખાણ. ૪૦૧
સાંભળો રખેસર સતગુરૂ કહે, ચૌદભુવન જીવ સતવાદી રહે. ૪૦૨
પણ તે લોકને એ વિચાર બ્રહ્મા, વિશ્નુ, મહેશ્વર લઇ આવે અવતાર. ૪૦૩
સતગુરૂ વાણી બોલે છે. આંહે ભાઇ ચૌદ લોકના જીવ ઓધારવા છે આ પૃથ્વી માટે. ૪૦૪
જેમાં ઇશ્વર થઇ આવે છે અંશ, જેઓ બ્રહ્મા વિષ્ણુના છે વંશ. ૪૦૫
તેણે વંશથી એ એકે અવતાર, તે સર્વે જીવનો કરે નિસ્તાર. ૪૦૬
તે ધરી અવતાર આવે છે અહાં, જીવ કારણ પૃથ્વી માંહે. ૪૦૭
આદે વાચા દીધી છે જેહ, આદે વચન સંભારી આવે છે તેહ, ૪૦૮
આદે વચન સાંભળી આવ્યો છું અમે. દીધી વાચામાં કાંઇ ભુલો છો તમો. ૪૦૯
જો દીધી વાચા તમે ભુલી જાઓ તો, સતગુરૂ કહે તમે દુઃખીયા થાવો. ૪૧૦
તમે જાણો છો જે બ્રહ્મા આવે છે આંહે. બ્રહ્મા વિષ્નુ મહેશ્વર વસે છે ચૌદ લોક માંહે. ૪૧૧
સર્વે લોકનું અમે ઉતાર્યું છે પાપ, તે લોક જપે છે અમારા જુજવા જાપ. ૪૧૨
જો અમારૂં સતગુરૂ નામ. તો કંઈએ જુજવા જપ ને જુજવા ઠામ. ૪૧૩
સતગુરૂ વિનતી કરે છે ઘણી. સાંભળો કથા રાજા કનકાસુર તણી. ૪૧૪
જે એક ટોલના જીવ જેહે. તે સર્વે મંડલ વસાવા તેહે. ૪૧૫
તેણે ઓળખ્યાં અમારા તન, તો અમે દીધું તેને સતવચન. ૪૧૬
વચન બાંધ્યા અવતર્યા છીએ આંહે. સર્વ જીવને ઓધારવા છે પૃથ્વી માંહે. ૪૧૭

જ્યાં ત્યાં ફળ હોસે તેઓને વાસ, અમારા જીવ તે હોશે અમારે પાસ. ૪૧૮
એવી વાણી સતગુરૂ કહે, અમારા જીવ એ અમારી પાસે રહે. ૪૧૯
ત્યાં જઈ શંખાસુર શું કરે, પરપંચ લઈને સભામાં સંચરે ૪૨૦
ત્યાં શ્રી હરિ શું કરે, જે અનંત કળા સંપુર્ણ ધરે. ૪૨૧
ત્યારે દૈત્ય રાજાની સભામાં ગયો, અન અતુલી બલતો અછતો થઈ રહ્યો. ૪૨૨
ત્યારે હરિ એવું ચિતમાં ધરે, તે દેવ પૃથ્વીને લઇ જઇ સંચરે. ૪૨૩
જ્યારે પૃથ્વીના માર્ગે જઇ બેઠો દેવ, ત્યારે ગાંધર્વ મળ્યા તતખેવ. ૪૨૪
ત્યાં દેવે અગમ અગોચર ચરિત્ર કર્યા, ને ગાંધર્વ સાથે આપ સંચર્યા. ૪૨૫
ત્યાં દેવ કુદરતિ એક સર્પજ વસ્યો, તે સર્પ જઈ માદળીયાને ડસ્યો. ૪૨૬
ત્યાં માદળીયું સર્પે ડસ્યું, ને ગુરૂ પરવારી ગંધર્વ વસ્યો. ૪૨૭
ત્યાં ગંધર્વ ખેલ કરતા ભઆ, ભાઈ તે કારણ હરી સાથે ગયા. ૪૨૮
ત્યાં ગાંધર્વના મનમાં એવી ફિકર જે થાઈ, હવે માદળીયા વિના માદલ કોણ બજાઈ. ૪૨૯
ત્યારે હરિ મનમાં બોલ્યા વિચાર, તમે કહો તો માદલ બજાવું અપાર. ૪૩૦
ત્યારે ગંધર્વ બોલ્યો તતખેવ, તું તે માદલીયાની સુણજે ભેદ. ૪૩૧
ત્યારે ત્રિભુવની દેવ એમ જો કહે, ત્યારે સતરા એ નામે ગંધર્વ રહે. ૪૩૨
તેને દ્વારે દેવ ત્રુઠ્યા સહી, ત્યાંથી માદલીયાની પેર જો લહી. ૪૩૩
ત્યારે ગંધર્વ બોલ્યા તેણી વાર, હવે આપણું કારજ સર્યું અપાર. ૪૩૪
ત્યારે ગંધર્વ ઉતર્યા તતખેવ, તે તો બેઠા કનકાસુરને ઘેર દેવ. ૪૩૫
ત્યાં જઈ કીર્તનનો માંડયો મંડાણ, ત્યાં શંખાસુર દાનવ બેઠો જાણ. ૪૩૬
ત્યાં રાગકિર્તન માંડયો અભાસ, ત્યારે માદલ લઇને બેઠો દાસ. ૪૩૭
જ્યારે શંખવો મનમાં આનંદ જો કરે, ત્યારે માદલીયું અચંબી રહે. ૪૩૮
ત્યારે શ્રી હરી સભામાં ગયા, આપો આપે માદલીયા થયા. ૪૩૯
ઠેર એક વજાડી જ્યાં, ત્યારે ત્રણ ભુવનમાં નગર જ્યાં ત્યાં ૪૪૦
જ્યારે માદલ બોલ્યા ધમધમકાર, ત્યારે કંપ્યાં છે પાતાલ. ૪૪૧
જ્યારે મૃદંગ વજાડયાં શ્રીહરિ, ત્યાં દેવે ત્રણ ભુવનમાં ગર્જના કરી. ૪૪૨
ત્યારે શંખાસુર મનમાં એવું ધરે, માદલીયું હોય તો એવું ના કરે. ૪૪૩
ત્યારે કનકાસુર રાજાએ જાણ્યું સહી, એ પરમ પુરૂષ માણસ નહિ ૪૪૪
કનકાસુર, કરૂણાસુર, વિદ્યાસુર, વ્યાસુર ચોથા એ. ૪૪૫
ચારે બંધવ જાયને એ શું કરે, લાગે પાય હરિની સેવા આચરે. ૪૪૬
સ્વામી તમે વસો છો પૃથ્વી માંહે, ધનભાગ્ય અમારાં જે પધારયા આંહે. ૪૪૭
જે ઈચ્છા કરતા હતા અમેઃ, કૃપા કરી સ્વામી આવ્યા તમે. ૪૪૮
સ્વામિ તમે અવિનાશી અવનીના છો દેવ, અમે શું કરીશું તમારી સેવ. ૪૪૯
ભલે શંખવો આવ્યો આંહે, જે તમે પધાર્યા પાતાળ માંહે. ૪૫૦

જ્યારે તમે આવ્યા પાતાલ, ત્યારે અમને મુક્તિ થઇ હો દિનદયાળ. ૪૫૧
સ્વામિ કરી સ્થાપના ને આપો ધર્મ, તારો અમારાં જગેજગના કર્મ. ૪૫૨
ત્યારે પ્રેમે હરિ પામ્યા આનંદ, અને શંખાસુરનો કરવા ફંદ. ૪૫૩
ત્યારે ત્રિભુવન પતિએ દીધું વચન, અને કનકાસુર કીધા હરિચંદ. ૪૫૪
તમે અમે એક કુળમાં થઈ, વાસો વસશું અમરાપુર જઇ. ૪૫૫
સત્ય વચન ભાંખસું અમો, મુક્તિ કારણ રાજા કથાસો તમો. ૪૫૬
ત્રણે બાંધવ રહ્યા તેણે ઠાર, સરજાવા સહુ એક કુળ મોજાર. ૪૫૭
હવે શંખાસુરને પકડવા ચાલ્યા શ્રી હરિ, ત્યારે મોટે માર્ગે ચાલ્યો નિસરી. ૪૫૮
દઇત્ય કલા હિણું જો થઇ, શ્રી હરિ પકડશે જઇ. ૪૫૯
તે પાતાળમાં ભૂતલ દેશ, ત્યાં જઈ શંખવે મેલ્યો વેશ. ૪૬૦
ભાગ્યું બળ ને કોપ્યો મન. હમણાં મારૂં ભાંગશે તન. ૪૬૧
ભુતળ દેશ ભેદ નગર કહાવે છે જહાં, રાજા મચ્છ રાજ કરે છે તહાં. ૪૬૨
ત્યાં એક અઘોરી સતવાદી એક, એણે મહા તપ વળી કીધાં અનેક. ૪૬૩
તેણે અનેક અગ્નિની ખમી આંચા, તે તપે પુત્ર પામ્યો પાંચ. ૪૬૪
પાંચે પુત્ર મળી શું કરે, તાતની સેવા આચરે. ૪૬૫
એવું તેણે જાણ્યું જ્ઞાન, સેવાતણુ તેણે લીધું ધ્યાન. ૪૬૬
એ પાંચે બંધવની એવી રીત, એક એક સાથે બાંધી પ્રિત. ૪૬૭
મહા સંતોષે પાંચે રહે, પોતાનો ગુણ કો કોને ના કહે. ૪૬૮
તે ધર્મ તણો કરે અંહકાર, એકમના થઇને એક વિચાર. ૪૬૯
એક માંહી થકી વાણી કહી, તો પાંચેને મન આવ્યું સહી. ૪૭૦
તે સમે હરિ ત્યાં ગયા, જઈ તે દ્વારે ઉભા રહ્યા. ૪૭૧
ત્યારે મચ્છ રાજાને થયું જાણ, હરિ આવ્યા તે સહિ પ્રમાણ. ૪૭૨
ત્યારે રાજા સામો આવ્યો જેહ, પાંચ પુત્ર વળી સાથે તેહ. ૪૭૩
આવી હરિને લાગ્યા પાય, વચન વદો ત્રિભુવનરાય. ૪૭૪
ત્યારે હરિએ વાણી કહી, ચોર મારો આવ્યો છે અહીં. ૪૭૫
ચોર દેખાડશે જેહ, મુગત પદારથ પામશે તેહ. ૪૭૬
મંગની નામે પુત્ર જેહ. પાંચમાં મોટેરો તેર. ૪૭૭
તેણે વચન કહ્યું તેણી વાર, તે ચોર આવ્યો છે અમારા ઘર મોજાર. ૪૭૮
બોલ્યા હરિ સર્વે ધાઓ મળી, રખે ચોર જાએ ટળી. ૪૭૯
ત્યારે મંગની દેવ બોલ્યો એહ, સ્વામી ચોર ટળી જાય તો પાડું દેહ. ૪૮૦
સુણી વચનને ત્રુઠયા બ્રહ્મ, તારૂં નામ યુધીષ્ટિર થાપું ધર્મ. ૪૮૧
થાપી પુંઠને મસ્તક દીધો હાથ, દેશું કષ્ટ પણ લેશું અમરાપુર સાથ. ૪૮૨
એ વચન સુણ્યા તેણીવાર, ચારે બાંધવ લાગ્યા હરિને પાય. ૪૮૩

ત્યારે શ્રી હરિ બોલ્યાં ત્યાંય, પાંચે એકમના થઇને રેહજો પૃથ્વીમાંય. ૪૮૪
છેલ્લો જુગ ઉતરતાં અવતાર. અથરવેદનો પહેલો વિસ્તાર. ૪૮૫
લેશું કલંકને બુદ્ધ અવતાર, તમ તણા કરીશું વિસ્તાર. ૪૮૬
કરી પ્રણામને દોડયા શંખવા ભણી, ત્યાં દઈત્યે કળા કીધી ઘણી. ૪૮૭
ત્યાંથી શંખાસુર નાશી ગયો, મહા પાતાળમાં જઇને રહ્યો. ૪૮૮
સતગુરૂ બોલ્યા અગમ વાણ. સુણી લેજો તમે સર્વે જાણ. ૪૮૯
જેણે સરજ્યાં ચૌદભુવન, અને માંડયા મંડાણ તેના શું કરૂં વખાણ. ૪૯૦
અનંત કળા દઈત્યમાં હોય, જેણે સરજ્યા તે મારે સોય. ૪૯૧
મહા પાતાળમાં શંખવો ગયો, સુરમલરાજાની સભામાં જઈ રહ્યો ૪૯૨
સુરમલ રાજા કહાવે છે જેહ, દઈત્ય ઉપાસણીક એ તેહ. ૪૯૩
વૃત દઈત્ય તણુ કરે, ધ્યાન ઉપાસન રાક્ષસનાં ધરે. ૪૯૪
દાનવ કુળના કરે વિવેક, ચંદ્રસેન તેને પુત્ર એક. ૪૯૫
પુત્ર પિતાને નવ બને લગાર, ભક્તિ કારણ થાયે નિત રાડ. ૪૯૬
નગરના લોક સર્વે કેવા મળે, તેના આગળ વચન કોઈનાં નવ ફળે. ૪૯૭
શંખવાને હરિ જોતા ગયા. દૈત્ય ઘરમાંને હરિ દ્વારે રહ્યા. ૪૯૮
ભાખે વાણીને સતગુરૂ હસે, ભાઇ એવા લોક પાતાળમાં વસે. ૪૯૯
ત્યાં રાજા દૈત્યને રાખી રહ્યો, કુંવર દોડી હરિ પાસે ગયો. ૫૦૦
સતગુરૂ કહે એ પુરૂષ છે એક, પણ ચાંદ લોકમાં એનાં જુજવા વિવેક. ૫૦૧
સતગુરૂ કહે ભાઈ સુણજો તમો, જાણું છું તે કહું છું અમો. ૫૦૨
સુણી લેજો તમે જાણ સુજાણ, મુક્તિ કારણે સર્વે માંડયું મંડાણ. ૫૦૩
જે લોકમાં મુક્તિ નહિ, સતગુરૂ કહે ત્યાં શું કરૂં જઈ. ૫૦૪
ત્યાં પુત્ર પિતાને પડયો વિવાદ, ચંદ્રસેનને સુરમલરાજ. ૫૦૫
કહે શંખવો શુણ સુરમલરાજ, તુજથી રહે દૈત્ય કુળની લાજ. ૫૦૬
અનેક દેશ મેલી આવ્યો છું હું, રૂદ્ર રે કુળમાં કહાવે છે તું. ૫૦૭
મેં લીધા વેદ ને વસાવું વેર, હરિ આવશે મુજ માટે તુજ ઘેર. ૫૦૮
જો તું બળ બાધે બળવંત, તો જાય ફરીને થાય આનંદ. ૫૦૯
એ છે એકલાને તારો કુંવર જેડ, એને મારે દૈત્ય છાસઠ કરોડ. ૫૧૦
બાંધ બળને ઘરની રીત. એ દઇત્ય કુળની પ્રતિત. ૫૧૧
તુજ આગળ હોસે એહ, તુજને ગાંજી જાસે તેહ. ૫૧૨
હું ભણી મંત્રને હુંકારૂ દઇત, તારા કુંવર તણી જે રિત. ૫૧૩
સતગુરૂ કહે અગમ કથા, સુરજમલ શંખવા સાથે મથ્યા. ૫૧૪
ત્યારે શંખવો રાજા સુરજમલને કહે, તું રાખે તો દઈત સર્વે તુજ પાસે રહે. ૫૧૫
ત્યારે ચંદ્રસેન બોલ્યો તેણીવાર, અહિં દઇત્ય ન રહે લગાર. ૫૧૬

દઈત્ય રાખી અમે શું કરૂં, વિષ્ણુ આગળ જઈ કયાં રહું. ૫૧૭
નથી મારગ પૃથ્વી માંહે, એ આગળ નાસી જાસે કયાંહે. ૫૧૮
સુન્ય તણો આવ્યો વિસ્તાર, માટે તુને મારસે નિરધાર. ૫૧૯
જઈ હરિતણે લાગે પાય, એ થકી તારો અનુગ્રહ થાયે. ૫૨૦

સુણી વચન ને દઈત્ય ક્રોધે ચડયો, ઘણી રીશને બહુ બળે ભર્યો. ૫૨૧
કહો મે બ્રહ્મા જીત્યા તેણી વાર, જીત્યાં શક્તિ તર્તકાલ. ૫૨૨
જીત્યા શિવને રાખ્યું નામ, જેણે મને આપ્યું હતું જ્ઞાન. ૫૨૩
જીત્યા દેવતા સહુ. જે બ્રહ્મા પાસે હતા બહુ. ૫૨૪
એ વિષ્નુ દોડી આવ્યો આંહિ, મેં સર્વે જીત્યા ત્યારે હતો કાંઈ. ૫૨૫
મને નારાયણે કહ્યું ફરમાન, ત્યારે મે ઉતાર્યાં સર્વેનાં માન. ૫૨૬
એવું વચન કહુ છું અમો, જાઓ પાછા વળી તમો. ૫૨૭
યુદ્ધતણું રાખો છો જોર, તો હું દઈત્ય રાખું છું છાસઠ કરોડ. ૫૨૮
એવી વાત કહે છે કથી, હું જેવો બીજો નિપજ્યો નથી. ૫૨૯
જેણે નિપજાવ્યો છે તેનો દાસ, તેનાં અંગનાં હસો તો આવીશું તમારી પાસ. ૫૩૦

એવાં ચંદ્રસેન પર તે કરે વખાણ, જઈ હરિશું કરો જાણ. ૫૩૧
ત્યારે આવ્યા ચંદ્રસેન હરિની પાસ, અને દઈત્યતણા કર્યા વચન ફરમાસ ૫૩૨
હો સ્વામી એ દુષ્ટ તો ક્રોધે ભર્યો, રાજા સુરજમલની પાસે રહ્યો. ૫૩૩
અહંકાર કરે છે એહ, અને વચન નથી માનતો તમારૂં તેહ. ૫૩૪
કે છે અમે સર્વે જીવના તહાં, ત્યારે તમે વળી હુતા કહાં. ૫૩૫
સાને કારણ વળી તમે દુઃખીયા થાવો, તમે વળી નારાયણ પાસે જાવો. ૫૩૬
ત્યારે હરિ બોલ્યા તેણીવાર, સુણો ચંદ્રસેન કહું વિચાર. ૫૩૭
અમને નારાયણે આપ્યું ફરમાન, અમને કીધા આપ સમાન. ૫૩૮
આપમાંથી ઉપજ્યા અમે, કહ્યું સૃષ્ટિમાં જાવો તમે. ૫૩૯
અમને આપ્યું વૈકુંઠને સર્વે કૈલાસ, આપ્યા બ્રહ્મા કરી વેદ પ્રકાસ. ૫૪૦

જે કોઈ પુજસે તમારા પાય, તેણે ઓળખ્યા ત્રિભુવન રાય. ૫૪૧
પોતાતણું અમને આપો જોર, મારે દઈત્ય હણવા છે છાસઠ કરોડ. ૫૪૨
ચંદ્રસેન પ્રત્યે બોલ્યા હરિ, નારાયણે રચના માંડી ફરી. ૫૪૩
ચોકડીના જુગ કિધા ચાર, એનાં અમને સોંપ્યા વિસ્તાર. ૫૪૪
જો ચંદ્રસેન હવે શું થસે, એ દુષ્ટ મુજ આગળ કયાં જસે. ૫૪૫
ભાંગી ભડ નાખું પાતાળે, અને ચૌદ પળ કરૂં એકાકારે. ૫૪૬
જો હું નારાયણ તણું છું તેજ, તો મારી દઈત્યને કરૂં નખેદ. ૫૪૭
જે સૃષ્ટિ સર્વે બ્રહ્માતણી, એ દુષ્ટને કષ્ટિ છે ઘણી. ૫૪૮
મુક્તિતણાં અમને આપ્યા છે ભેદ, અખંડ વાસ જો રાખો તેહ. ૫૪૯

તેવા સતે સરજ્યા આપોઆપ, સૃષ્ટિતણું મુકાવા પાપ. ૫૫૦
જાણી વંશ જપે અમારા જાપ, અમે મળ્યા નારાયણ આપોઆપ. ૫૫૧
એ ફરમાન લાવ્યો છું સહિ, એવી વાત ત્યાં હરિએ કહિ. ૫૫૨
તારા પિતાથી અળગો રહે, ચંદ્રસેન પ્રત્યે વિશ્નુ કહે. ૫૫૩
મારે ચૌદ લોકમાં જપાવવો જાપ, પૃથ્વી ઉપર મેલવું પાપ. ૫૫૪
મારે ધરવા છે દસે અવતાર, દઈત્ય તણા કરવા નિસ્તાર. ૫૫૫
જેને વાચા દીધી આંહે, એ સર્વે લેવા છે મૃત્યુલોક માંહે. ૫૫૬
એ દુષ્ટ થશે દસવાર, મુજ હાથે થાશે સંહાર. ૫૫૭
ચંદ્રસેન લાગો હરીને પાય, સ્વામિ તમ આગળ એ કયાં જાય. ૫૫૮
અમને વર દોને સ્વામિ તમો, અનંત આશા કરિએ છીએ અમો. ૫૫૯
ત્યારે ત્રુઠયા દિનદયાળ ચંદ્રસેન ઉપર ત્રુઠયા મોરાર. ૫૬૦
તેડી પાસે ને દીધી બાંહે. કમલા કુંવર કીધા છે આંહે. ૫૬૧
અસુર મંત્ર હતા જેહ, વળી સર્વ ઉથાપ્યા તેહ. ૫૬૨
સુર મંત્રના કીધા ઠામ, દૈત્યકું આપ્યા વિશ્રામ. ૫૬૩
ત્યારે શંખવો વિચારે મન, સુરમલ શું પુછે તન. ૫૬૪
જાઓ રાજા હરિ પાસે તમે, સત પ્રકાશિ કહું છું અમે. ૫૬૫
ચંદ્રસેન હરિ પાસે ગયો, તે ફરીને આવીયો. ૫૬૬
જઇને તમે પૂછો વિચાર, એ શું કરવાના છે વિસ્તાર. ૫૬૭
કેવે પરાક્રમે ઉભા હરિ, એ વાત તમે લાવો ફરી. ૫૬૮
સુરમલ હરિ પાસે ગયો, લાગી પાયને ઉભો રહયો. ૫૬૯
રાજા પ્રત્યે હરિ બોલ્યા તેહ, ચારો મારો કયાં એહ. ૫૭૦
રાજાજી મોર ચોરો મુજને આપો, તો દઈશ પૃથ્વી ને સ્વર્ગ પાતાળ ૫૭૧
મારે સૃષ્ટિ તણું કરવું જે કામ, અને દઈત્ય તણાં મેલાવા નામ. ૫૭૨
જે શંખ છે એને હાથ, તે કારણ કરીશું ઉતપાત. ૫૭૩
એવાં વચન હરિએ રાજાશુ કહ્યાં, શંખ તારે હાથે ન રહે. ૫૭૪
કે વેદ મારે લઈ જવા પૃથ્વી માંહે, શંખ કારણ આવ્યો આંહે. ૫૭૫
મુજ પર પ્રશન્ન થાશે મહારાજ, એ વેદ શંખ લેવાને કાજ. ૫૭૬
હવે તુજને નથી આગળ જવાના ઠામ, એ કયાં જઇને છુપાવશે નામ. ૫૭૭
ત્યારે રાજા હરિ શું કહે, સ્વામી તમથી નાશીને કયાં રહે. ૫૭૮
એકવાર તમે મેલી જાઓ, શાને કારણ તમે દોહીલા થાવો. ૫૭૯
ત્યારે હરી ક્રોધ કરીને બોધ્યા તેણી વાર, તું કોઢીયો થઇને અવતરે દઈત્યના દ્વાર. ૫૮૦
એ દઈત્ય જ્યારે રાજ જો કરે ત્યારે દઈત્ય દ્વારે તુ કોડીયો થઈને રહે. ૫૮૧
જો તું એ ઉપર ધરે છે હેત, તો તુજને કષ્ટ પમાડશે એહ. ૫૮૨

એવું વચન હરિએ કહ્યું જ્યાં, કોઢીયો પાળીયો થઈને રહેજે ત્યાં. ૫૮૩
દઈત્ય તણો પાળીયો જેહ, સુરજમલ રાજા હોતાં તેહ. ૫૮૪
સતગુરૂ બોલ્યા અગમ વાણુ, કહો અકરમી રાજાના શા કરૂ વખાણુ. ૫૮૫
સતગુરૂ બોલ્યા અગમ કથા, સુરમલ રાજા ત્યાં કંઇ મથ્યા. ૫૮૬
જે હરિ પાતાળે ગયા, ત્યાં દશરાજાને વર આપ્યા. ૫૮૭
પુત્રને આપ્યું વૈકુંઠનું રાજ, અને ત્યાં પિતાને કીધો નિરાધાર. ૫૮૮
સતગુરૂ વાણી અગમ કહે, કર્મ વિના તે શું કરે, ૫૮૯
અરમીંને નહી ઇમાન, અને સકરમીને સઘળુ જ્ઞાન. ૫૯૦
કોના પુત્રને કોના પિતા, કર્મ સાથે લગાવે વાદ. ૫૯૧
ત્યારે શંખવે વિચાર્યું મનમાંહે, હવે નથી જવાના ઠામ. ૫૯૨
ત્યાંથી શંખાસુર નાશી ગયો, સપ્તમે પાતાળ જઈ રહ્યો. ૫૯૩
જ્યારે દઇત્ય નાસી સમુદ્રમાં પેઠો તતખેવ, ત્યારે પાછળથી ચાલ્યા નારાયણુ દેવ ૫૯૪
ત્યારે પુઠેથી શ્રી હરિ નિસર્યા, તે દેવ સમુદ્રને દેશ સંચર્યા. ૫૯૫
અગમ અગોચર સદા ચરિત્ર કીધા સહા, તે સ્વામીએ કરતા જુગમાં મચ્છરૂપ લીધાં તહાં ૫૯૬
ત્યાં હરિ તેજ શ્રી મચ્છ રૂપ થયા, અરે દઇત્ય દુષ્ટ મારા વેદ લઈને કયાં જાયે. ૫૯૭
તું મેલ વેદ તુંને મારીશ કર ધરી, ત્યાં એવાં વચન બોલ્યા શ્રીહરિ. ૫૯૮
ત્યાંથી દઈત્ય નાઠો ન રહયો ઠામ, તે જઇને પેઠો સમુદ્ર મુકામ. ૫૯૯
કંપતો શરીરે ધ્રુજતો ગયો, જઈ શંખોદર બેટમાં શંખવો થઇ રહ્યો. ૬૦૦
ત્યાં શંખમાં ઘાલ્યું તન, અને સર્વે દૈત્ય દીઠા એક મન. ૬૦૧
તે જઇ પડયો શંખાદર મોઝાર, ત્યારે વિશ્નું થયા તે ઠાર. ૬૦૨
ત્યારે દૈત્યે ધર્યો શંખમાં અવતાર, ત્યારે હરિ મચ્છ થયા મોરાર. ૬૦૩
ત્યારે હરી કહે ભલા ભલારે શંખવા, તુ સમુદ્રમાં કયાં રહા. ૬૦૪
તારાં ચલિત તું કરે પ્રકાર, જો તું ચારે વેદનો એકજ કાર ૬૦૫
ત્યારે હરિ તણી સતગુરૂ કહે કથા, જુઓ શંખવો થયો છે મથા. ૬૦૬
સાત પાતાળની કોરે ગયો. અનંત કળા અનેરી લઈ રહયો. ૬૦૭
ત્યાં મચ્છ રૂપ હરિ દોડયા સહી, શંખોદરને પકડયો જઇ. ૬૦૮
જ્યારે હરીએ જઈને ગ્રહયા હાથ, એને પુછી સર્વે પુર્વે તણી વાત. ૬૦૯
અતલિબલ હરી કયાં ગયો, અને દેખી હરીને આધીન થયો. ૬૧૦
તારૂ બળ તું કર પ્રકાશ, કઇ વેળાએ તું દઈત્યજ થાસ. ૬૧૧
ફરી ટાણુ નહિ આવે એહ, હરી પ્રકાશી બોલ્યા તેહ. ૬૧૨
ત્યારે કર જોડીને લાગ્યો પાયે, ક્ષમા કરો તમે ત્રિભુવન રાયે ૬૧૩
સ્વામી તમને સોપ્યાં ફરમાન, તમે કીધાં છે આપ સમાન. ૬૧૪
માટે સ્વામી તમે સરજ્યા સર્વે તન, દેવ દઈત્યને ચૌદ ભુવન ૬૧૫

સ્વામી તમે રચના બાંધી આણી વાર, મુજ ઉપર તમ દયા ધરો મોરાર. ૬૧૬
સ્વામી પતિતને ઉગાર્યા તમે, કુળ ઉદ્ધારવા સરજ્યા છું અમો. ૬૧૭
સ્વામી દયા કરીને હશો મન, સર્વે ઉદ્ધારવા છે તુંને, ૬૧૮
સ્વામી ભાગ્યવંતા સર્જ્યા છીએ અમો, જે મુજ હણવા આવ્યા તમો. ૬૧૯
કરે સ્તુતિને તળાંશે પાય અને હરી દર્શનમાં સમતો જાય. ૬૨૦
ભાવે ભકિત ધરે છે મન, અને મસ્તક તળે ધરે પોતાનુ ધન, ૬૨૧
તુજને મારવા આવ્યો છું હું શાને સ્તુતિ કરે છે તું. ૬૨૨
વાણી વેદ લાવ્યો છે તું શણગાર, શકિતનો લાવ્યો છું હું. ૬૨૩
સત પ્રકાશી બોલ્યા મન, આપને મને ચૌદ રતન. ૬૨૪
પાંચ આભુષણ, અમ તણાં, પાંચે બ્રહ્માને તે અમને વાલાં ઘણાં ૬૨૫
તે સર્વે ઉથાપીને મેલું પાયે, તુને કેમ મેલું આણીવારે ૬૨૬
કરોડ ભક્તિનો કરે ભાવ, અને મસ્તક મેલ્યું હરીને પાયે. ૬૨૭
સ્વામી મુને મહાદેવે આપ્યું ફરમાન, મુસ્તક થાપી કીધો મેરૂ સમાન. ૬૨૮
જો બ્રહ્માએ કર્યા અહંકાર, તો અમે હર્યા વેદ જો તેણી વાર. ૬૨૯
શક્તિ બહુ બળવંત મન, તમે જઇને લીધાં રતન. ૬૩૦
તમે કહો તો જે હું છું કોઇ અવતાર, તો મેં લીધો તે મારો વહેવાર. ૬૩૧
ત્યારે સદાશિવ ગયા હરિની પાસ, જઇને વચન કર્યું પ્રકાશ. ૬૩૨
ત્યારે હરિએ તમ ઉપર ધર્યું માન, દેવ દઇત્યના કરવા કામ. ૬૩૩
જો સર્વે વસ્તુ લીધી હતી અમો, તે આપ સમાન કરી મોકલ્યા તમો. ૬૩૪
સ્વામી જો મેં કીધું છે કામ, તો ચૌદ લોકમાં પ્રકાશો તે મારૂં નામ. ૬૩૫
ચોર કહેવાયો હું જો આપ, તો દેવ દઇત્યમાં જપશે તમારો જાપ. ૬૩૬
એવા વચન શંખવો કહે, તેમ તેમ હરિ દયા જો ધરે. ૬૩૭
સ્વામી મારા મસ્તક ઉપર જો ધરો પાય, તો મારૂં કુળ શુદ્ધ જ થાય. ૬૩૮
સ્વામી તમે ત્રણ મુરત એક જો છોયે, અને પ્રેમતણો જે રહે. ૬૩૯
ત્યારે ફરી શંખવાને હરિ શું કહે. એ વસ્તુ તો જપાશે નહિ ૬૪૦
ત્યારે વાત શંખવે કહી સ્વામી, એ વસ્તુ રાખું નહિ. ૬૪૧
જો સ્વામી હશો અમારે પાસ, સુપ્રત કરીને થઈ રહું દાસ. ૬૪૨
બોલ્યા એમ જો કરી પ્રણામ, અને નિગમ વાણીનું દેખાડયું ઠામ. ૬૪૩
ક્ષમા કરીને દુર્બળ જો થયા, અને દઇત્ય તણાં જો સર્વે મેલ્યા ભાવ. ૬૪૪
સ્વામી જો તમે છો દિનદયાળ, તો મને ઉગારી કરો પ્રતિપાળ. ૬૪૫
ત્યારે હરિએ વચન કહ્યું પ્રકાસ, મારે જાવું નારાયણની પાસ. ૬૪૬
તુજ તણો તેને કેહવો વિચાર, અને શકિત બ્રહ્માનો રાખવો વહેવાર. ૬૪૭
જો મન ઈચ્છા ધરતો હોય મન, તેનાં વર વળી આપું હું તન. ૬૪૮

તુષ્માન થઈ બોલ્યા હરિ, અને શંખાસુર પર કૃપા કરી. ૬૪૯
સ્વામિ હું એ વર માગું દિનદયાળ, જો સ્વામી મુજ કારણે ધર્યો અવતાર. ૬૫૦
સ્વામિજી કહ્યું તમારૂં હું ના કરૂં, તો આગળ તમારે હાથે મરૂં. ૬૫૧
સ્વામિ વેદ તમારો હું નવ ઓચરૂં, અને તમ વિના કોઈથી નવ મરૂં. ૬૫૨
સ્વામિ ભકિતભાવ તમારા જોયા, અને જઈ ભંગાણુ પડાવું તહાં. ૬૫૩
જ્યાં વેદ તમારાં કરે વખાણુ, ત્યાં જઇ મારી દેવરાવું આણુ. ૬૫૪
જે કોઇ લેશે તમારૂં નામ, તે જઇ મેલાવું એ મારૂં કામ. ૬૫૫
ભજન કરી જે સમરે તુંને, તે વળી ભગત સમરે મુને ૬૫૬
એવી કહી શંખાસુરે હરિ શું વાત, એવું વચન મુજને દોને નાથ. ૬૫૭
સૃષ્ટિ બ્રહ્માની મને માને સહુ, અને અવધ લગી હું મરૂં નહિ. ૬૫૮
વચન કોઈ નવ ઉથાપે જેહ, ત્રણુ દેવને શક્તિ જેહ. ૬૫૯
ચાર તમે ને પાંચમો હું, એવો વર સ્વામી દેને તું. ૬૬૦
ત્યારે દઈત્ય પ્રત્યે હરિએ શું કહ્યું, એ શંખવાને મન ભાવ્યું. ૬૬૧
તું રહેજે મહાદેવની પાસ, તે તને પોતાનો કરશે દાસ. ૬૬૨
કરાવિ તપ દેશે વરદાન, તે તમારૂં વધારસે નામ. ૬૬૩
જા શંખવા તું કે છે મને, તું તેની કેડે લાગને એક તને. ૬૬૪
તે ધરસે ભકિત ને આવસે મારી પાસ, તો તુજને મારવાનો હું ખાસ. ૬૬૫
સ્વામિ તમને કહું વિચાર, મને મારીને આપો ઉદ્ધાર. ૬૬૬
ત્યારે હરિ કહે શુણુ શંખવા વાત, તું દઈત્ય ને અમે નાથ. ૬૬૭
જાંબુદ્વિપે જુગમ અવતાર, અને નિર્મળ સૃષ્ટિ તણો વિચાર. ૬૬૮
છેલ્લી કળાને છેલ્લું રૂપ, મળશે સઘળા દેવને ભૂપ. ૬૬૯
આદ અંગનો એક અવતાર, ત્યારે તારો થાસે ઓધાર. ૬૭૦
હરિએ વચન કહ્માં એહ, મસ્તકે ચડાવી લીધાં તેહ. ૬૭૧
શંખોદર બેટને સાત પાતાળ, સત તણી ત્યાં ઉઠે ઝાળ. ૬૭૨
ક્રોધે દઈત્ય જો પડયો ત્યાં, અને શક્તિરૂપ તેડાવ્યાં ત્યાં. ૬૭૩
જેમ જેમ હરિ પાવ ધરે, તેમ તેમ શંખવો સ્તુતિ કરે. ૬૭૪
અમો દુઃખીયા થયા જો હરિ, અને પ્રેમ પ્રાણુ જાસે નિસરી. ૬૭૫
કહે હરિ દુઃખીયા નહિ થાવું, તુજ કેડે હું શાને ધાઉં. ૬૭૬
મારૂં પરાક્રમ ના આચરૂં, તુજ માટે શાને અવતરૂં. ૬૭૭
ત્યાં ધરી પાયને વેરૂં શરિર, અને રૂદ્ર જેવું થાએ નિર. ૬૭૮
મારી દઈત્યને રાખું નામ, સુણે લોકો કહ્યું બ્રહ્મજ્ઞાન. ૬૭૯
શંખથી દઈત્ય ગયો ટળી, હરિ ત્યાંથી આવ્યા પાછા ફરી. ૬૮૦
દઈત્ય માર્યાનાં થાય વખાણુ, ચૌદ લોકમાં થયું જાણુ. ૬૮૧

જે માર્ગે હરિ ગયા, જીતિ દઇત્યને ફરી આવીયા. ૬૮૨
શક્તિ દેવી તણો પરવાર, સર્વે લોકમાં થયો જેજેકાર. ૬૮૩
બ્રહ્મા બેઠા હતા સહિ, ત્યાં તતકાળ કહ્યું જઈ. ૬૮૪
સુણો બ્રહ્મા દુત જો કહે, વેદ વિના પૃથ્વી કેમ રહે. ૬૮૫
ગયા વેદ ને તમે ચિંતાતુર થયા, તે કારણ હરિ પાતાળે ગયા. ૬૮૬
ત્યાં પાતાળે હરિએ શું કર્યું, દઇત્ય કારણે મચ્છારૂપ ધર્યું. ૬૮૭
ત્યારે શંખવો થઇ રહ્યો બેટજ માંહે, ત્યારે હરિ એ ઘર હોતા તાંહે. ૬૮૮
જ્યારે ન લાગો ઉપાય. ત્યારે લાગે પાય અને ઓળખ્યા છે ત્રિભુવનરાય. ૬૮૯
ત્યારે આધિન થઈ સ્તુતિ કરે ઘણી, ત્યારે દીધો વર તેને હણી. ૬૯૦
તે માટે તમને બ્રહ્મા કહું, તે દૃષ્ટિએ જોઈ ને આવ્યો છું. ૬૯૧
સરજાયો તે તમારો છું દાસ, અને હરિ આવે છે હમણાં તમારી પાસ. ૬૯૨
વિનતિ કરે સર્વે દુત ઉભા રહી, તે જગ્યાએ હરિ ત્યાં આવ્યા સહી. ૬૯૩
ત્યારે બ્રહ્માને મન થયો આનંદ, હરખ્યા દુત દેવને ચૌદ ભુવન. ૬૯૪
ત્યારે બ્રહ્મા પૂછે છે વિશ્નુને એહ, કહો સ્વામિ કેમ નિપજ્યું તેહ. ૬૯૫
ત્યારે કહે હરિ બ્રહ્મા કૃપા તમ તણી, અમ ઉપર તુષ્માન ત્રીભુવન ધણી. ૬૯૬
તે કારણ અમે ગયા પાતાળ, ત્યાં અમને માન્યા દિનદયાળ. ૬૯૭
મચ્છ તલાતલમાં પાતાળો જોયાં, એક ભગત અમને મળ્યો ત્યાં. ૬૯૮
ત્યારે તેને મન ઉપજ્યો આનંદ, ત્યારે અમે દીધાં ધરમ આપ્યો સતપંથ. ૬૯૯
ત્યારે દઈત્ય તહાં કીધી શી પેર, સર્વે વસ્તુ મેલી પૃથ્વીને ઘેર. ૭૦૦
ત્યાં હતો મચ્છ રાજાનો દેશ, અમે થયા ત્યાં તેવે વેશ. ૭૦૧
ધરતી શંખાસુરને રાખવા થઈ, ત્યારે અમો ત્યાં પહોંચ્યા જઈ. ૭૦૨
ત્યારે જાણ્યું આવ્યા ત્રિભુવન ધણી, તો તેણે લીધી વાટ પાતાળજ તણી. ૭૦૩
ત્રીજે પાતાળે પહોંચ્યો જઈ, દઇત્યે યુદ્ધ માંડયો સહિ. ૭૦૪
ત્યાં પરાક્રમ કીધાં અનેક, અને સર્વે દઇત્યે કીધો વિવેક. ૭૦૫
ત્યાં વહારા કરે રાજ, તે તો આવ્યો અમારે કાજ. ૭૦૬
ત્યાં ભગત અમારા હતા એક, તે લાગ્યો પાય તેણે પુછયો વિવેક. ૭૦૭
ખંડના રાજા જે વસ્યા પાતાળ, તેમણે ઓળખ્યા અમને દિનદયાળ. ૭૦૮
આવ્યો સામે અમે હતા જ્યાં, અમે વર દીધો વૈકુંઠનો ત્યાં. ૭૦૯
ત્યારે અમે જઈ રહ્યા ચોથે પાતાળ, અને તલાતલમાં બહુ અંધકાર. ૭૧૦
ત્યાં રાજા એક ભગતને ઘેર ગયો, હુતા ભગત તે નવ રાખીયો. ૭૧૧
ત્યાં રાજા હસ્તિ કરે છે રાજ, તે તો આવ્યો અમારે કાજ. ૭૧૨
ત્યારે તેને ભક્તિ ભાવે દીધો વર, અમ હરિ આગળ લાંબો કીધો કર. ૭૧૩
એવી સ્તુતિ કરે વિષ્નુ બ્રહ્મા આગળ કહે, સ્વામિ ચોર તમારો તમથી ક્યાં જઈ રહે. ૭૧૪

સ્વામિ અમે ગયા સાતમે પાતાળ, અમને માન્યા દિનદયાળ. ૭૧૫
ત્યાં સતવાદિ જીવ હતાં ઘણાં, એવા ભાગ્યવંતા તેજ તેજ તણા. ૭૧૬
ત્યારે તમ કૃપાએ આપ્યો વર, તે વરને તમે સાચો કર. ૭૧૭
ખંડના ભુપ હતા જેહ, પાસે એ મારી ન આવ્યા તેહ. ૭૧૮
રસાતલમાં અમે ગયા જ્યાં સુરજમલ ઉથાપ્યા ત્યાં. ૭૧૯
તહાં ધખળ રાજાને થયું જાણ, તેમણે ન લોપી અમારી આણ. ૭૨૦
સુરજમલ શંખવા સાથે થયો, તેને વળી અમરાનીઓ. ૭૨૧
વિશ્નુ બ્રહ્માજી આગળ કહે, શંખવો રાખ્યો કોનો નવ રહે. ૭૨૨
જે આભુષણ હતાં શક્તિ તણાં, તે ધરતિ ઘેર મેલ્યાં તહાં. ૭૨૩
જે હતો અમારો શણગાર, તે મેલ્યો સુરજમલને દ્વાર. ૭૨૪
અમે હણતાં તેને કીધી વાર, વેદ વાણી લીધી તત્કાળ. ૭૨૫
એટલી વાત વિશ્નુ બ્રહ્માને કહે, અકલ ગત તો અપરમ લહે. ૭૨૬
ત્યારે હરખ્યા બ્રહ્માને ભયો અહુંકાર, અને ચૌદ લોકમાં તેજ અપાર. ૭૨૭
સ્વામી હું ગયો સાતમે પાતાળ, મને નાગે માન્યો દિનદયાળ. ૭૨૮
ત્યાં સર્વે લોકમાં થયું જાણ, મારી શંખવો લીધી આણ વાણ઼ા. ૭૨૯
વિશ્નુ બ્રહ્માશું કહે, સતપંથ ગોષ્ટી જ્ઞાન જો ધરે. ૭૩૦
આદે સતપંથ હુતા જેહ, પહેલા જુગમાં મુકયા તેહ. ૭૩૧
બ્રહ્મા કહે સ્વામિ સતપંથ વરો, અમે આગળ જશું ને તમે અવતરો. ૭૩૨
ત્યાં નારાયણે અમને આલ્યો છે વર, જે અમને મળશે તેની તમે સારજો કર. ૭૩૩
અમે જઈ દેખાડશું સૃષ્ટિમાં જ્ઞાન, તમે આવશો ત્યારે અમારૂં વધશે નામ. ૭૩૪
ત્યારે વિષ્નુ બ્રહ્માને કહ્યું, વચન તમારૂં મેં સત માન્યું. ૭૩૫
ત્યાં હતા બ્રહ્મા ને આવ્યા મહાદેવ, ત્યારે આવ્યાં શક્તિ કરે છે સેવ. ૭૩૬
ત્યારે ચારે મુરત કરે છે વિચાર, ત્યારે શક્તિએ માગ્યો શણગાર. ૭૩૭
સ્વામિ તમે વેદ કારણે પાતાળે ગયા, આભુષણ મારૂં કાં ન લાવ્યા. ૭૩૮
તું સુણ સ્વામિ હું કહું છું તને, તમે ત્રણ દેવ જાણતા નથી મને. ૭૩૯
આદશક્તિ છે મારૂં નામ, કહે તો ફેરવું તમારો ઠામ. ૭૪૦
નારાયણે ઉપજાવી મુને, ગુણ મારા સર્વે કહ્યા છે તુને. ૭૪૧
અનંત કળાએથી હું અવતરૂં, ક્ષણ માંહે અનંત રૂપજ ધરૂં. ૭૪૨
ક્ષણું કામ ધરૂં માતાનું જ્ઞાન, ક્ષણુંક મા નહિ મને સુતક સનાન. ૭૪૩
સૃષ્ટિ સર્વે રાખું મુજ મોજાર, સરજી રહું ઘેર થઈ હું નાર. ૭૪૪
એવે પરાક્રમે હું જો ભરિ, મારો ગુણ ન જાણ્યો હરિ. ૭૪૫
અજામિલને પૂજતા તમે, હણી કટકા કીધા અમે. ૭૪૬
બ્રહ્મા વિષ્નુ ને મહાદેવ, તમે ત્રણે કરતા તેની સેવ. ૭૪૭

મને હણતા ન લાગી વાર, તેને મારી કટકા કીધા બાર. ૭૪૮
તેને મારી ત્રીશુળ ને છેદયું શરીર, તમ આગળ વળી રાખું ધીર. ૭૪૯
ત્યાં વળી માયારૂપી સર્જયાં છે અમો, હું નારી એક ને ત્રણ પુરૂષ તમો. ૭૫૦
એવાં વચન જો શક્તિએ કહ્યાં, તે બ્રહ્મા વિષ્નુ મહાદેવે મનમાં લહ્યાં. ૭૫૧
ત્યારે વિષ્નુએ કહ્યું શક્તિને ત્યાં, જે શણગાર તમારો લાવ્યો છું અહાં. ૭૫૨
મારે સૃષ્ટિ તણું કરવું છે કામ, અને રતન મુકવાના છે જુદા ઠામ. ૭૫૩
અમે ફરી જાશું પાતાળ, હવે લેશું કુરંભ અવતાર. ૭૫૪
મેલી આવ્યો છું ધરતીને ઘેર, તો જાવું તેની કરવા પેર. ૭૫૫
શું કહો છો શક્તિ વારંવાર, અને મારો ત્યાં રહ્યો શણગાર. ૭૫૬
મેલી આવ્યો છું નાગને ઘેર, જાવું છે તેની કરવા પેર. ૭૫૭
જો અમે હઇએ દિનદયાળ, તો ત્રીજીવાર જાવું રે પાતાળ. ૭૫૮
શકિત મન હરખ્યા અનંત, સ્વામી અમારે શું વચન. ૭૫૯
ત્યારે વિશ્નુ કહે સુણો શકિત તમો. તમો આવો તો વળી જાવું અમો. ૭૬૦
સ્વામી જો તમે હશો ચૌદ ભુવનના નાથ, તો અમો આવીશું તમારી સાથ. ૭૬૧
વિશ્નુ શકિત બ્રહ્મા મળી, ત્રણે ચાલ્યા માંહે ભળી. ૭૬૨
ત્રણે થકી જે નિપજે અંશ તે વળી કહાવે હરીનો વંશ. ૭૬૩
સતગુરૂ કહે જો કોઈ પુજે તેના પાય. તે જીવતો અમરાપુરમાં જાય. ૭૬૪
એ વંશમાં જે મુરત એક, જેમાં કળા અનેકાઅનેક. ૭૬૫
તેણે ટાણે આવે જેહ, તેણે સમે ઉપજે તેહ. ૭૬૬
મારે દૈત્ય ને જપાવે જાપ, સતગુરૂ કહે તે આપોઆપ. ૭૬૭
પાતાળે ગયાનું રખાવ્યું વચન, અને ભકતના ઉગારવા તન. ૭૬૮
ચૌદ લોકમાં ઉપન્યા આપોઆપે જેહ, આપોઆપે કહ્યો તેહ. ૭૬૯
બાકી સર્વે પાત્રમાં ખપે, લેવાને તેના જાપે. ૭૭૦
ત્રણ મળીને કરે વિચાર, તમે બ્રહ્મા વિશ્નુ શકિત અવતાર. ૭૭૧
એ મચ્છ અવતારે બાંધ્યા બંધ, સતગુરૂ કહે એ છે છેલ્લી સંધ ૭૭૨
સતગુરૂ કહે એ એંધાણ, જ્યારે થયા મચ્છને આલવા વાણ. ૭૭૩
એક મળીને અવતર્યા તન, એને બ્રહ્માએ કહ્યું વેદ વચન. ૭૭૪
સર્વે આગે તો બ્રહ્મા થયા, શકિત વિશ્નુ કહે આવીયા. ૭૭૫
અને મહાદેવ ધ્યાન ધરી રહયા, જોગ કળા લઈને નારાયણ પાસે ગયા. ૭૭૬
હરિવંશ એનું ધર્યું નામ, અને બ્રહ્મા તણાં અહીંયાં જુદા ઠામ. ૭૭૭
બ્રહ્મા કુળે શકિત અવતાર, તે શું વિશ્નુ કરે વહેવાર. ૭૭૮
કળા ધરીને વરે જેહ, આપોઆપે કહ્યું તેહ. ૭૭૯
ફેરવે વેદ તણી જે વાણ, ચૌદ લોકમાં કરે જાણ. ૭૮૦

અતિ બળનો આવે પાર, મારી દૈત્યને કરે સંઘાર. ૭૮૧
વેળાનો વારો જેહ, અજંપા કાંડી જપાવે તેહ. ૭૮૨
ભુલાવી દુનિયા વર્ણું અઢાર, અને ખગોળ ભુગોળ સહુ સંસાર. ૭૮૩
જુગ અંતે ચલાવે વહેવા માન, હરિ કળાનું એ એંધાણ. ૭૮૪
એ કુળમાં જુદા છે એ વંશ, જે કોઇ હોય બ્રહ્માનો વંશ. ૭૮૫
અગમ વાણી ભાંખી અપાર, નિગમ અગમ વેદ વિચાર. ૭૮૬
આદ અંતની વાત કહે જેહ, જે ઘર વાસો વિશ્નુ રહે. ૭૮૭
નારાયણે ઉપજાવ્યું ઇંડ થયા પોતે બાંધ્યો બ્રહ્માંડ. ૭૮૮
ત્યાંનો જે કોઇ કહે વિચાર, એ કુળ કહે બ્રહ્મા અવતાર. ૭૮૯
હરિ તણાં જે કરે વખાણ, અને સરજ્યાનાં સર્વે કહે એંધાણ. ૭૯૦
અવતાર તેનો જાણે વિચાર, તેને કહે બ્રહ્મ અવતાર. ૭૯૧
ચાર મુખને વેદ વાણ, જીવ બાંધ્યા ચારે ખાણ. ૭૯૨
જીવ જાતના જે રતન, તે ઉપજ્યા બ્રહ્માને તન. ૭૯૩
નાભી ચક્રનું જાણ્યું જ્ઞાન, ઉપજ્યાનું વળી કહે સરવે ઠામ. ૭૯૪
મુક્તિ મારગનો જાણો ભેદ, કહી દેખાડે ચારે વેદ. ૭૯૫
પોતે હરિનો જપે જાપ, અને સૃષ્ટિને જપાવે જાપ. ૭૯૬
પંડ વરમંડનો કહે વિચાર, એને તે કુળમાં કહીએ બ્રહ્મ અવતાર. ૭૯૭
સતગુરૂ કહે તમે મુનીવર સુણો, પણ વંશ માન્યાનો ભેદ છે ઘણો. ૭૯૮
પાત્ર અભ્યાગત કહાવે જેહ, દાન લેવા ઉપજાવે તેહ. ૭૯૯
દીપ હ્રદયે જે કોઇ દેહ ધરે, અને વચન જેનું ખાલી ન પડે. ૮૦૦
જે અવતાર થાય પ્રધાન, જે બ્રહ્મા વિશ્નુ એક જો જાણ. ૮૦૧
પુજે પાત્ર ને આપે દાન, તેનુ થાય વળી મેરૂ સમાન. ૮૦૨
અમર ભેદની કહે દેખાડે વાટ, કહે સતપંથ મુક્તિના ઘાટ. ૮૦૩
આસન એંધાણે ઉપજે તેહ, નિત્ય કળા અનેરી જેહ. ૮૦૪
જે દુનિયાને વિષે મન, અને બુડતાં કાઢે પોતાના તન. ૮૦૫
ચૌદ ભુવનના કરે વખાણ, તેવા સતિ લોકના સર્વે એંધાણ. ૮૦૬
ટાણે અવતાર ધરે જેહ, વેલ વર્તમાન ભાખે તેહ. ૮૦૭
બ્રહ્મા આસન બેઠા હોય જેહ, અને નારાયણ શું ગોષ્ટિ રાખે તેહ. ૮૦૮
વૈકુંઠનું વર્ણન કહે જેહ, ચતુર સુખી બ્રહ્મા કહીએ તેહ. ૮૦૯
અગમ સતગુરૂ ભાખે જેહ, વંશે અવતરે તે સરવે પાત્ર લે એહ. ૮૧૦
તે પાત્રને જે કોઈ દાન જો દે. અને સંતોકે સુપાત્ર જો લહે. ૮૧૧
પ્રભાતે વળી વાવે જેહ, અને સાંજે વળી ફળ પામે તેહ. ૮૧૨
સંતોકે એક ઘણું જો દે, અને સતે ધર્મે સવાલાખ ઘણું લે. ૮૧૩

એવા સત રાખે જેહ, તે કુળ પાત્ર હોયે તેહ ૮૧૪
વંશ તણો એ પ્રતાપ, છુટે ચોર્યાસી ને ઉતરે પાપ. ૮૧૫
બ્રહ્મા વિશ્નુ શકિત કરે વિચાર, હવે આપણે ધરીને અવતાર. ૮૧૬
ત્યાં દઇત્ય તણો નથી ઠામ, એકા મચ્છ જપાવા નામ. ૮૧૭
ભકત રૂખમાગતને આલ્યો વર, પેલા ભકતનો શોહીકાર. ૮૧૮
ગાબ્રીનો મંત્ર જેહ, અને તારા વંશ લખ્યા તેહ. ૮૧૯
લીવ વગુણથી આવ્યા હરી, ત્યારે વંશ રહયા અવતરી. ૮૨૦
ત્રણેનું કુળ એકજ થયું, ત્યારે જુગનું પાપ જો ગયું. ૮૨૧
અકળ કળાથી ભણાવ્યો વેદ, સવા કરોડીએ લહ્યા ભેદ. ૮૨૨
હરિ બ્રહ્માનો એકજ વંશ, જુદા થયાને એક અંશ. ૮૨૩
એ પળ એકમાં ધર્યો અવતાર, તે ચાર લાખ વરસ બત્રિસ હજાર. ૮૨૪
સુરજ મંત્ર હતા જેહ. વિષ્નુ કુળમાં આવ્યા તેહ. ૮૨૫
અસુર મંત્ર અળગા રહ્યા, દઈત્યને મહાદેવ લઈ ગયા. ૮૨૬
સતગુરૂ કહે અગમ વિચાર, સુણો રખેસરો એ નિર્ધાર. ૮૨૭
સતગુરૂ કહે અગમ જે હોય, એ તે પરમ તત્વ જાણે વિરલા કોઈ. ૮૨૮
બીજ તીથી ને ગુરૂવાર, હરિએ ધર્યો એ મચ્છા અવતાર. ૮૨૯
સતગુરૂ બ્રહ્મા આગમ ભણ્યા, ભગત તારીને દઈત્યો હણ્યા. ૮૩૦
પાતાળ તણા જે હતા ભેદ, હરિ તે જોઇને આવ્યા ને લાવ્યા વેદ. ૮૩૧
મહાદેવને આપ્યો શંખ, વળી આપ્યા દવાદસી લીંગ. ૮૩૨
એક હરિએ રાખ્યો છે હાથ, ધરી પોતે કહેવાય નાથ. ૮૩૩
શક્તિ ત્યાં અવધ કરી, તમ કારણે અમે જાસું ફરી. ૮૩૪
ત્યારે શક્તિએ આણ્યું મન, સ્વામી અમોને મારા આપો રતન. ૮૩૫
ત્યારે હરિએ કહ્યું સહિ, એ વસ્તુ તો પાતાળે રહી. ૮૩૬
હવે હું એકવાર ગયો, અને નારાયણની કળા જોઈ આવ્યો. ૮૩૭
વળી હું જોઈશ ત્રણવાર, તેવા હું ધરિશ અવતાર. ૮૩૮
વસ્તુ અમારી છે જે પાંચ, છે જ્યાં નાગ કુળ ત્યાંય. ૮૩૯
તે જોઇને આવ્યો છું હું, તે લીધા વગર નવ રહું. ૮૪૦
એવાં વચન શક્તિને કહ્યાં, શક્તિ મનમાં આનંદ પામ્યાં. ૮૪૧
સવાપોરનો મચ્છ અવતાર, તે માંહે હરિએ કર્યો ઉદ્ધાર. ૮૪૨
મચ્છ નાળની જોઇ આવ્યા વાટ, જોયા સર્વે તતવ ઘાટ. ૮૪૩
સાતે સમુદ્રના જોયાં મુળ, ઉપજ્યા છે તે આણી ત્રીશુળ. ૮૪૪
મેરૂનું મુળ રોપ્યું છે જ્યાં, અને અષ્ટ કુળ પરવત બાંધ્યા તહાં. ૮૪૫
મારે પૃથ્વી રાખવી છે બેવાર, તે કારણુ ધર્યો છે મચ્છ અવતાર. ૮૪૬

કલ્પ ત્રણના જે હતા જીવ, તેને તો કરવો છે શિવ. ૮૪૭
સતગુરૂ વાણી બોલ્યાં ત્યાં, ભાઈ હરિએ વચન દીધું છે આંઇ. ૮૪૮
વચન તણો એ સમો જાણ, જેણે નવ મેલી પોતાની આણ. ૮૪૯
ત્યારે બ્રહ્માને સોપ્યાં છે વેદ, બોલતાં અજવાળું થયું અલેખ. ૮૫૦
બોલ્યા બ્રહ્મા ઉઠે સુર, ચૌદ ભુવનમાં તેજ ભરપુર. ૮૫૧
થયું અજવાળું બ્રહ્મા ઉભા થયા, સૃષ્ટિએ જાણ્યું હરિ વેદ લાવ્યા. ૮૫૨
ઉઠી વાણી મટયો અંધકાર, ચૌદ ભુવનમાં જેજેકાર. ૮૫૩
ત્યારે બ્રહ્મા વિશ્નુને કહે, સ્વામિ એ અજવાળું કયાં લગી રહે. ૮૫૪
જો તમે છો હરિ અવતાર, તો સૃષ્ટિ તણો તમે કરો વિચાર. ૮૫૫
વિષ્નુને બ્રહ્મા પુછે છે એહ, સ્વામિ તમે મચ્છ કેમ થયા તેહ. ૮૫૬
કેવો મચ્છનો હતો આકાર, સ્વામિ કેવો દઈત્ય તણો વિસ્તાર. ૮૫૭
સ્વામિ કેવાં નેત્ર ને કેવી આંખ, સ્વામિ કેવા પગ ને કેવી પાંખ. ૮૫૮
સ્વામિ કેવું પંડ ને હતું જ્ઞાન, સ્વામિ કેવાં વરણ ને કેવી વાણ. ૮૫૯
સ્વામિ મનઘર હતું તે મારૂ નામ, કેવા મચ્છ થયા તે ઠામ. ૮૬૦
સ્વામિ મનઘરના જપતા જાપ, અને તમે મચ્છ થયા છો આપ. ૮૬૧
ત્યારે બ્રહ્મા પ્રત્યે બોલ્યા હરી, નારાયણને ફરમાને કરી. ૮૬૨
જાતે શંખવો પડયો સમુદ્ર માંહે, અને હું જઈ પોંચ્યો તરતજ ત્યાંહે. ૮૬૩
તે જઈ પડયો શંખોદર માંહે, અમે મચ્છરૂપ લીધું ત્યાંહે. ૮૬૪
હું સવા હાથનો મચ્છ જો થયો, અને જઈ પાતાળમાં ગરીયો. ૮૬૫
જ્યારે દીઠું મારૂં રૂપ, ત્યારે થરથર ધ્રુજ્યો ભુપ. ૮૬૬
જળ તણા જીવાનો આકાર, તેવો મેં લીધો મચ્છ અવતાર. ૮૬૭
રક્તવર્ણાં નેત્ર જેહ, અને સેવત વરણી પર ને પાંખો તેહ. ૮૬૮
ત્યાં વળી મારે હતા બે દાંત, ત્યાં થયો મનઘર ને જાલ્યો હાથ. ૮૬૯
તરતજ કળા નોરની લઇ, મેં મારયો શંખવો સહિ. ૮૭૦
નિગમ વાણી તેના પેટજ માંહે, સુને બહુ બળ પડયું ત્યારે. ૮૭૧
જો આલે વાણી આવે મુજ પાસ, ત્યારે દઇત્ય થયો નિરાશ. ૮૭૨
લોચન થયો તહાં સહિ, અને કરજોડીને વિનતી કહી. ૮૭૩
ત્યારે તેણે શંખ મેલ્યો અળગે ઠામ, આધીન થઇને લીધું મારૂં નામ. ૮૭૪
મેં સર્વે વસ્તુનો પુછયો ઠામ, તો અજામિલનો જપતો નામ. ૮૭૫
એમ કરીને શંખવો હણ્યો, પરમે દઇત વળી ત્યારે ગળ્યો. ૮૭૬
સ્વામિ સતગુરૂ જુગમાં દીવો તમો, વેદે દીધી વાચા પાળો તમો. ૮૭૭
હણ્યો શંખાસુરને કીધાં કાજ, ત્યાં મચ્છરૂપ લીધાં મહારાજ. ૮૭૮
કર્તા જુગમાં હરિ અવતાર, ત્યાંથી મચ્છરૂપ હરિ પરવાર. ૮૭૯

એ શંખાસુરને માર્યો જહાં, ભક્ત રૂકમાંગદને સવાકરોડી શું તારીયો. ૮૮૦
ત્યારે પછે સંસારમાં પ્રગટ થયા મોરાર, ત્યારે સરવે સંસારે ઓળખ્યા નિરધાર. ૮૮૧
ત્યારે મચ્છની માતા તો શંખાવતી કહીયે, અને પીતા તો પ્રેમરૂખ કહીયે. ૮૮૨
ત્યારે ગુરૂ તો માનધાતા જાણુ, અને શક્તિ તો ચંદ્રિકા દેવી પ્રમાણુ. ૮૮૩
ત્યારે સ્વસ્થાન તો હંસપુર નગરી જાણુ, ક્ષેત્ર તો દુવારામતી પ્રમાણુ. ૮૮૪
નરદડો દાનવ તો શંખાસુર જાણુ, ત્યારે ભક્ત રૂકમાંગદને ઉગાર્યો નીરવાણુ. ૮૮૫
ત્યારે ચાર લાખને બત્રિસ હઝાર શ્રી મચ્છરૂપે જાણુ, ત્યારે રૂગવેદ હોતા પ્રમાણુ. ૮૮૬
ઈઆંથી શ્રી મચ્છરૂપ સંપૂર્ણ સહી, એવી ગુરૂબ્રહ્મા પીર ઈમામશાહાએ વાણી કહી. ૮૮૭

"શ્રી કૂર્મ અવતાર"—રચનાર સૈયદ ઈમામશાહ.

શ્રી સતગુરુ બ્રહ્મા વાચા ફરમાનજી બીસમીલ્લાહ હરરહેમાન નરરહીમ.

બીજો શ્રી કુર્મ અવતાર લખ્યો છે તે સુણો સુનવર ભાઈ!

બીજે કૂર્મ રૂપે અવતર્યા દેવ, સ્વામિ તમારો કોઇ ન જાણે ભેદ. ૧
તે દૈત્ય કારણે છળ ભેદ જો કર્યો, મેરૂ પર્વત દેવે પીઠ ઉપર ધર્યો. ૨
જેમ પીઠે તો એસો ભરિયો ભાર, શોહી કોરંભ તે નર આકાર. ૩
તે મેરૂ પર્વત ઉપર દૈત્ય મધુકૈટક રહે, તેના બળનો કોઈ પાર ન લહે. ૪
તે દઇત્ય દાવો કરી વચન બોલ્યા સોએ, એસા પરવતે રહું જે ન મારે કોઈ. ૫
નીચો રહું તો મને મારે ધરી, હવે બેસું જઈ પર્વતે ચડી. ૬
જ્યારે કોરંભ રૂપે હરી અવતાર, તારે પીઠે ધર્યો પૃથ્વીનો ભાર. ૭
જ્યારે પૃથ્વીમાં ભક્ત હરીનો જાપ કરે છે જાયે, ત્યાં છાસઠ કરોડ દઈત્ય વ્યાપક થાએ. ૮
તેમાં દઇત્ય મધુકૈટક બળીઓ આએ, તે સંગે છાસઠ કરોડ અસુરો મેરૂ પર્વતે જાએ. ૯
ત્યાં કોરંભ રૂપે હરિ એસો કીયો, લઈ મેરૂ પર્વત સમુદ્રમાં દીયો. ૧૦
ત્યારે માન સરોવર દઈત્યનું થાનક જાણુ, અને તહાં સમુદ્ર મથન કર્યો છે જાણુ. ૧૧
ત્યારે મથવા દેવે મેરૂ પર્વત સમુદ્રમાં દીયો જાય, ત્યાં મધુકૈટક દઈત્ય શણગાર્યો સહી. ૧૨
ત્યાં દેવે મેરૂ પર્વતનો રવાયો કીધો વાલ, અને વાસંગ નાગ આણ્યો તતકાળ. ૧૩
બીજે કોરંભ રૂપે કરૂણા કરી, વાસંગ કાડે ને ધરણી ધરી. ૧૪
ત્યારે મેરૂ પર્વતનો રવાયો કીધો હરિ, મથ્યો મેરામણુ ને લક્ષ્મી વરી. ૧૫
એવાં ચરિત્ર કીધાં શ્રી હરિ, ત્યાં ભક્ત કારણે ભાવજ ધરી. ૧૬
ત્યાં વાસંગનાગ હરિને નમે કરજોડ, ત્યાં દેવ મળ્યા છે અનંત કરોડ. ૧૭
તે મેરૂ મથવા એકીકારે વિરલોચન સર્વે દેવ થયા, બીજી ગમમાં હરિ આપે એકલા ભયા. ૧૮

ત્યાં વાસંગનાગનું નેત્રુ કર્યું, ત્યાં એકીગમ હરિ બળ આપે ધર્યું. ૧૯
મધુ સાગરથી કીધો ઘોરસ, અને દાનવ માર્યો મધુચોરસ. ૨૦
જ્યારે મથ્યો સમુદ્ર માવજીએ મનજો ધરિ, ત્યારે રતન ચતુર્દસ કાઢયા શ્રી હરી. ૨૧
પુછનિગમ દેવ મળ્યા બહુ વીર, ને મુખનીગમ દાનવ મળ્યા સોધીર. ૨૨
કરે વમાસણુ નાખે જોફવે વેલ, અને દાનવ મર્ણ હુઆ તતકાળ. ૨૩
ત્યાં દેવે મંથ્યો મેરામણ ને અમૃત કાઢયાં જેહ, તે લઇ ચંદ્ર સુરજને પાયા તેહ. ૨૪
એવું ચંદ્ર સુરજ બોલ્યાં ત્યાં, સ્વામિ એ દઇત્યને અમૃત પાવો કાં. ૨૫
ત્યાં બેઠો રાહુ દેખ્યો જુગદીસ, દઇત્ય આડો થયો ત્યારે ચડી રીસ. ૨૬
જ્યારે અમૃત પીતાં દેખ્યો જુગદીસ, ત્યારે દઇત્ય દેખીને મન ચડી રીસ. ૨૭
દેવે મારી દૈત્ય શીર લીયો ઉતાર, દઇત્ય મારણે કુશીકોરંભ રૂપ ધર્યું મોરાર. ૨૮
ત્યાંથી શ્રી કોરંભ રૂપ હરિ અવતાર, દેવે મથી સમુદ્ર રત્ન કાઢયાં દશચાર. ૨૯
ત્યાં ચૌદ રત્ન ચિતમાં ધરી, અને માયા મોહે અનંત હરી. ૩૦
મથ્યો સાગર ને વર્ત્યો જેજેકાર, ત્યાર પછી પ્રગટ થયા કિરતાર. ૩૧
જ્યારે બીજે કોરંભરૂપે દઈત્ય મધુકૈટકને મારીયો, ત્યારે સવા કરોડીશું ભગત અમરીષને તાર્યો. ૩૨
ત્યારે પછી સંસારમાં પ્રગટ થયા મોરાર, ત્યારે સર્વે સંસારે ઓળખીયા સાર. ૩૩
ત્યારે શ્રી કોરંભની માતા તો કમળાવતી કહીએ, પીતા તો પરીકમ રૂખ કરીએ. ૩૪
ત્યારે ગુરૂ તો એકારૂખ જાણુ, શક્તિ તો અજીયા દેવી પ્રમાણુ. ૩૫
ત્યારે નરદળો દાનવ મધુકૈટક જાણુ, ત્યારે ભક્ત અમરીષને તાર્યો નિરવાણ. ૩૬
ત્યારે ચાર લાખ ને બત્રિસહજાર શ્રી કોરંભરૂપે જાણુ, ત્યારે રૂગવેદ હોતા પ્રમાણુ. ૩૭
ઈઆંથી શ્રી કોરંભરૂપ સંપૂર્ણ સહી, એવી ગુરૂ બ્રહ્મા પીર ઇમામશાહાએ વાણી કહી. ૩૮

"શ્રી વરાહ અવતાર"-રચનાર સૈયદ ઇમામશાહ.

શ્રી સતગુરૂ બ્રહ્મા વાચા ફરમાનજી બીસમીલ્લાહ હરરહેમાન નરરહીમ.

ત્રીજો શ્રી વરાહ અવતાર લખ્યો છે તે સુણો મુનીવર ભાઇ ! ૧
દેવ રખેસરમાં વર્ત્યો જેજેકાર, જે ત્રીજે શ્રી વરાહ રૂપ ધર્યો અવતાર. ૨
જ્યારે વરાહ રૂપે દેવનો અવતાર, ત્યારે પૃથ્વી રાખી ડાઢ વચાળ. ૩
જે મોરવો દઇત્ય આકાશમાં રહે, તેના બળનો કોઈ પાર ન લહે. ૪
ત્યાં વરાહ રૂપે છળબળ કરી, સકળ પૃથ્વી ડાઢે ધરી. ૫
ત્રીજે ત્રિકમ દેવ ત્રિભુવન સાર, તબ હરિએ લીયો વરાહ અવતાર. ૬
ત્યાં દેવતાની તો કીધી સાર, સ્વામિએ દાનવ માર્યો તે ઠાર. ૭

ત્યાં લડે જોદ્ધાઓ ભંગજ થાય, અને પૃથ્વી તો પાતાળે જાય. ૮
ત્યાં એક ડાઢમાં પૃથ્વી ધરી, બીજી ડાઢે દઈત્યની મોતજ કરી. ૯
ત્રીજે વરાહ રૂપે ભકતોના પ્રતિપાળ, ત્યાં દેવે પૃથ્વી રાખી દાઢ વચાળ. ૧૦
જ્યારે ભાર પૃથ્વીના દેવે ઉતાર્યો, ત્યાં મહારૂપ તો સુવેર અવતર્યો. ૧૧
ભેસાસુર પાટણ દાનવનું ક્ષેત્ર જાણ, ત્યાં મોર દઈત્યના લીધા પ્રાણ. ૧૨
જે મોરવો દાનવ દેવે હણ્યો, તે દઈત્ય મારવાને અવતાર સુવરકો ધર્યો. ૧૩
જ્યારે ત્રીજે રૂપે હરિ આવ્યા સંસાર, ત્યારે દેવ હરખ્યા અપાર. ૧૪
જ્યાં વરાહે દાઢ દીધી ધાર, ત્યારે દાનવ મોરવો માર્યો તેણી વાર. ૧૫
મોરવો દઈત્ય હરિએ સંહાર્યો જ્યાં, સ્વામીએ ધ્રુવ ભકતને ઓધાર્યો ત્યાં. ૧૬
જે દઈત્ય તણો કીધો સંહાર, શ્રી વરાહ રૂપ ધર્યો મોરાર. ૧૭
તે સુવર રૂપે સરજનહાર, ત્યાર પછી સૃષ્ટિમાં પ્રગટ થયા કિરતાર. ૧૮
સુણો મુનીવરો સતગુરૂ કહે, હરિ ચલિત્રનો કોઇ પાર ન લહે. ૧૯
જે હરિ સાથે ભગત રાખે ચિત્ત, તે કહાવે હરિ તણો મિત્ર. ૨૦
જ્યારે ત્રીજા વરાહ રૂપે દઇત્ય મોર દાનવને મારીયો, તારે સવા કરોડીશું ભકત ધ્રુવને તારીયો. ૨૧
ત્યાર પછી સંસારમાં પ્રગટ થયા મોરાર, ત્યારે સર્વ સંસારે ઓળખીયા જાણ. ૨૨
વરાહની માતા તો પદ્માવતી કહીએ, અને પિતા તો દાઢમ રૂષી કહીએ. ૨૩
ત્યારે ગુરૂ તો સેજાનંદ જાણ, અને શકિત તો સોમિયા નીરવાણ ૨૪
ત્યારે સ્વસ્થાન તો બગપુર નગરી જાણ, ક્ષેત્ર તો માન સરોવર પ્રમાણ. ૨૫
નરે મારીયો મોર દાનવ જાણ, ત્યારે ભકત ધ્રુવને તારીયા નીરવાણ. ૨૬
ત્યારે ચાર લાખ ને બત્રીસ હજાર શ્રી વરાહ રૂપે જાણ, ત્યારે રૂગવેદ હોતા પ્રમાણ. ૨૭
ત્યારે શ્રી વરાહ રૂપ સંપૂર્ણ સમાપ્ત સહી, એવી ગુરૂ બ્રહ્મા પીર ઈમામશાહાએ વાણી કહી. ૨૮

"શ્રી નરસિંહ અવતાર"—રચનાર સૈયદ ઈમામશાહ.

શ્રી નરસિંહ બ્રહ્મા વાચા ફરમાનજી બીસમીલ્લાહ હરરહેમાન નરરહિમ.

શ્રી નરસિંહ અવતાર લખ્યો છે તે સુણો મુનિવર ભાઈ!
ઇઆં થકી હરીએ નરસિંહ રૂપે પ્રકટયા સાર, ત્યાં દેવ ચતુર ભુજ અવતર્યા મોરાર ૧
ત્યારે ચોથા કર્તા જુગમધ્યે દઈત્ય હિરણ્યાકશ્યપ ભયો, ત્યારે તે અંગુષ્ટા ભર તપ કરવા ગયો. ૨
તે દઈત્યે વનમાં જઇ મહાતપ સાધ્યો જેહ, તેને શંકરે દસ વર આપ્યા તેહ, ૩
ત્યારે તે વર લઈ ચાલ્યો નગર મોઝાર, ત્યારે દઇત્યનો ગુરૂ આવ્યો તતકાળ. ૪
હાંરે જજમાન તેં વર માગ્યો શું, રખે માંગતા ચુકયો તું. ૫

મેં તો ગુરૂજી અમરકાયા દસવાર માગ્યા સહી, તો સ્વામી અમે માગતાં ચુકયો નહિ ૬
ભાઇ તારૂ મોત છે ઘરને બાર, કે તને નરસિંહ સાવજથી ઉપજે કાલ. ૭
ત્યારે હરણ્યાકશ્યપ દઈત્ય પાછો તપ કરવા ગયો, ત્યારે શ્રી નરસિંહ નામ સ્વરૂપે પ્રગટ થયો. ૮
ત્યારે દઈત્ય મહા ક્રોધ ધરી બોલ્યો છે જેહ, ત્યારે ફરમાની ફિરસ્તો ચાર રૂપે થઇ ઉઠયો છે ત્યાંય. ૯
જયારે ફરમાનો ફિરસ્તો દેવ સભા માંહે જાય, ત્યારે ભગત પ્રહલાદ શ્રી નરસીંહજીને લાગે પાય. ૧૦

'ભગત પ્રહલાદના જનમના પરછા.'

ત્યારે દઈત્ય કોપ ધરી નગર સ્થાને ગયો, તે રાત્રે જપ અણુમાનીતી સ્ત્રી ઘર વાસો રહ્યો. ૧૧
તે પ્રેલાદ ભગત મૃત્યું લોકમાં આવ્યા ભગતને કાજ, તે ભગત પ્રહલાદને પેટ વસ્યા તેણી રાત. ૧૨
તે ભગત પ્રહલાદ આ સતગુરૂ વચને શ્રી નરસિંહને સાથ લાવ્યા, તહાં ભગત હરણ્યાકશ્યપને ઘેર આવ્યા. ૧૩
ત્યારે રાજાએ સ્ત્રીનો ગર્ભ સાધ્યો જહાં, તે દિન સ્ત્રીને મહા દુઃખ પડયું છે તહાં. ૧૪
તે ભકત પ્રહલાદે દૈત્ય કારણ મામા ગર્વ વાસે. દુઃખ દીઠાં જેહ ત્યારે શ્રી નરસિંહે કુખ ભગત રાખ્યા ત્યાંહ ૧૫
જે હરણ્યાકશ્યપ દઈત્ય કરતો રાજ, તેના પુત્ર હુવા ભગત પ્રહલાદ. ૧૬
જયારે ભગત પ્રહલાદ ગર્ભવાસ બંધનથી છુટા જાણ, ત્યારે બહુ રૂદન માતા કરે પ્રમાણ ૧૭
બાઈ એની આપણી નજરે એ બાલક હત્યા વેહાશે નહિ. હવે બાઈ તમે એ બાલકને મેલો વનમાં જઇ ૧૮
જયારે ભકત પ્રહલાદનો જન્મ હુવો, ત્યારે લઇને વનમાં એને મેલ્યો જુવો. ૧૯
ત્રણે દેવ ભરમપલંગે પોઢયા હરી, તે ભકતની વનમાં ચિન્તા કરી. ૨૦
તહાં ભગત ભમરપલંગે પોઢયા જહાં, તે ભગત ઉપર તે વખતમાં કામધેનુ દુધ પાય તહાં ૨૧
તે ભગતને સુવર્ણ પારણું હિરા રત્ને જડયું સહી, તે વનમાં આસોપાલવે બાંધ્યો છે જઈ ૨૨
તે વનમાં સહુ મળીને ગુરૂ ગોવાળીયા વીમરસ કરે ભાઇ, એ કોઈ મહારાજ કળી કુંવર અવતર્યો ૨૩
ભાઈ સર્વે આપણ મળી રાજાને કરીએ જાણ, એ વાંઝીયા રાજા છે કુંવર માટે બહુ દેશે માન ૨૪
જયારે સહુ મલીને કુંવરનું જાણ કર્યું છે જહાં, ત્યારે તતખેવ પ્રતિહાર દળ આવ્યાં તહાં ૨૫
તહાં બ્રાહ્મણે કુંવરને દીધી સહસ્ત્ર ગાળ, એ અક્ષર ન ભણી શકે બાળ. ૨૬
કહે પ્રહલાદ સુણો વિપ્ર સુજાણ, નરસિંહ નામ ઉપર વારૂં પ્રાણ. ૨૭
ત્યારે બ્રાહ્મણ બોલ્યા રાજા શું સોચે, જે કુંવર કહ્યું નથી માનતો જોય. ૨૮
જે નરસિંહ હોય તમારો કાળ, આજ તેનું નામ જપે છે બાળ. ૨૯
ત્યારે પંડીત કહે રાજા એક વણસ્યું છે તમારૂં બાળ, એણે મારી વણસાડી સર્વે નિશાળ. ૩૦
હાંરે રાજા એ કુંવર કરે છે એવું કામ, તે સર્વે નિશાળીયાને જપાવે તમારા દુશ્મન નરસિહનું નામ. ૩૧
હાંરે રાજા તમે એ કુંવરને શું દયો છો માન, ભાઇ તે સુનું શું પહેરીયે જેણે પોતાના તુટે કાન. ૩૨

ત્યારે હરણાકશ્યપ કોપ કરી બોલ્યો ભુપાળ, હવે ડેરા માંહે લેઈ મેલ્યો બાળ. ૩૩
ભુત પ્રેત જ્યાં બહોળાં હોય, એ બાળકને ફાડી ખાય. ૩૪
હરણાકશ્યપ દેવળ દેરાં પુજે છે જહાં, એક રાતે ભક્ત પ્રહલાદ સહી રાખ્યા ત્યાં. ૩૫
જ્યારે ભક્ત પ્રહલાદને દેરાંમાં ધર્યો, ત્યારે ટુંક હાથે દેવળ પડયું. ૩૬
ત્યારે બેઠા પ્રહલાદ નામ નરસિહનું ભણે, ત્યાં હરણાકશ્યપ વાત જો સુણે. ૩૭
જ્યારે પ્રહલાદને આંતિકથી ઉતાર્યો જ્યાં, ત્યારે દેવળનાં હાથપગ મેં નખ છેદાતા તહાં ૩૮
ત્યારે હરણ્યાકશ્યપ કુંવરને સમુદ્રમાં ધરે, એ બાલક મોત વગર અવગતે મરે. ૩૯
જ્યારે દૈત્ય બાલકને સમુદ્રમાં ઘાલીને પાછા વળ્યા, ત્યારે હરિએ હંસરાજ બાલકને લઈ
બહાર નિકળ્યા. ૪૦

જે દઇત્યે કુંવર સમુદ્ર મહાં મેલ્યો જહાં, ત્યાંથી ભક્ત પ્રડલાદ હંસજીસું ઝીલ્યા તહાં. ૪૧
દઇત્યે જે બાલકને સમુદ્રમાં દીયો, ત્યાં હંસરાજાએ ઉગારી લીયો. ૪૨
ત્યારે બેઠા પ્રહલાદ નામ નરસિંહનું ભણે, ત્યારે દઇત્ય હિરણાકશ્યપ વાતજ સુણે. ૪૩
ત્યારે પ્રહલાદ કુંવરની માતા આવી એ જાજું કહે, પાંચ દિવસ તું શાંત રહે ૪૪
તાં માતા કુંવરને વારે જેહ, પછી આપણે પુજીશું સ્વામિ તેહ. ૪૫
ત્યારે પ્રહલાદ વચન બોલ્યા છે તહાં, માતા આજ નરસિંહ નામે ઉગારીએ અહાં. ૪૬
ત્યારે દઇત્ય કહે વાણી શર્પ ડસાવે બાળ, જે ચડે વિખને મરે તતકાળ. ૪૭
ત્યાં આણ્યો શર્પ જે પ્રહલાદને ડસે, તે વીખ ફીટીને અમરત થસે. ૪૮
ત્યારે બેઠા પ્રહલાદ નામ શ્રી નરસિંહનું ભણે, દઇત્ય હિરણ્યાકશ્યપ વાત તે સુણે. ૪૯
દઇત્ય કહે રે હસ્તિ તળે લઈ નાંખો બાળ, કુંવરને મારી નાખે તતકાલ. ૫૦
બાંધી બાળને હસ્તિ તળે દીયો, પણ ચરણે લાગી કુંવર ગયો. ૫૧
દઈત્યે ભક્ત પ્રહલાદ હસ્તિ આગળ ધર્યો જહાં, કરી પ્રણામ ને ગજંદર પાછો વળ્યો તહાં. ૫૨
ત્યાં બેઠા પ્રહલાદ નામ શ્રી નરસિંહનું ભણે, તે દઈત્ય હરણાકશ્યપ વાત જો સુણે. ૫૩
દઈત્ય કહે ઘાણીમાં બાળક પીલાવો જઈ, જે મુસ્તક ચૂર્ણ થાય. ૫૪
જ્યારે ભક્ત પ્રહલાદને ઘાણીમાં ઓરીને પીલ્યા જઈ, ત્યારે ઘાણીની લાટ ફાટી નવ
કકડા થઈ. ૫૫
ત્યાં બેઠા પ્રહલાદ નામ શ્રી નરસિંહનું ભણે, ત્યાં હિરણાકશ્યપ વાત જો સુણે. ૫૬
દઇત્ય કહે અમે દેવળ દેહરાં પુજ્યાં છે જ્યાં, તે બાળકને લઈ મેલો ત્યાં. ૫૭
તે કુંવરને દેવળ દેરામાં ઘાલ્યા જઇ પ્રતિહાર, ત્યારે ભુત પ્રેત ઉઠયા તેણીવાર. ૫૮
તેણે ભક્ત પ્રહલાદને હજુરથી હથિઆર ઉતર્યા જહાં, તેણે દેવળના હાથ પગ નાક
મસ્તક છેદયાં તહાં. ૫૯
ત્યાં બેઠા પ્રહલાદ નામ શ્રી નરસિંહનું ભણે, દઇત્ય હરણાકશ્યપ વાત જો સુણે. ૬૦
ત્યારે હરણાકશ્યપ બોલ્યા તતકાળ, હવે ડુંગરે લઈ ચડાવો બાળ. ૬૧
તે ભક્તને ચામડે મઢીને ડુંગર ઉપર ચઢાવ્યાં જહાં, ત્યારે દેવે અમર ડોલ ડોલવતા તહાં. ૬૨

જ્યારે ડુંગર ઉપરથી કુંવર ઠેલ્યા જહાં, ત્યારે પ્રહલાદને પવન વેગે દેવ ધાઇ પોંચ્યા છે તહાં. ૬૩
ત્યારે બેઠા પ્રહલાદ નામ શ્રી નરસિંહનું ભણે, દઈત્ય હરણાકશ્યપ વાત જો સુણે. ૬૪
માતા કહે કુંવરને પાંચ દિવસ ઘરમાં ટીલળા ધરો, પછે આપણાં સ્વામિની સેવા કરો. ૬૫
ત્યારે ભગત પ્રહલાદ માતાશું વચન બોલતા તહાં, આપણે શ્રી નરસિંહ હાજર બેઠા
છે અહાં. ૬૬
બેઠા પ્રહલાદ શ્રી નરસિંહ નામ ભણે, દઈત્ય હરણાકશ્યપ વાત જો સુણે. ૬૭
ત્યારે બોલ્યો દઈત્ય મારૂં હા એ કાજ, હવે એને હોળીમાં ઘાલીને બાળો આજ. ૬૮
તે દઇત્ય હરણાકશ્યપને મન કોપ થયો છે તહાં, હવે કુંવરને હોળીમાં લગાડી બાળો અહાં. ૬૯
દઇત્યે જ્યારે હોળી લગાવી કીધી મોટી ઝાળ, શ્રી નરસિંહ વૃદ્ધ બ્રાહ્મણ થયા તતકાળ. ૭૦
ત્યારે દેવે હોળીને અનામત સુત્ર વિંટયા ત્યાંય. અગન તું મારા ભગતને એણી પેરે
રાખો માંઇ. ૭૧
તે દિન પ્રહલાદની માતા રૂદન કરે છે જઇ, હાંરે બાઈ શું રૂવે છે તમારા કુંવરને દેવ
અનામત રાખશે સહી. ૭૨
તે પ્રહલાદની માતાએ હોળી વધાવી આપ. તમે એવા ત્રુઠજો સહુને સાથ, ૭૩
તે કુંવરને હોળીમાં ઘાલ્યો જે વારે, અને ઉપર કાષ્ટ સિંચ્યા અપાર. ૭૪
ઉભા લોક અને દાઝે આગ, ભાઇ હવે કુંવર કયાં જાસે ભાગ, ૭૫
ફરતા લોક ઉભા રહે પાસે, વચ્ચે ન અગ્નિ લાગ્યો પ્રકાશે. ૭૬
જેનો સખા છે દિનદયાળ, ત્યાં ચડી સંતોષે બેઠો બાળ. ૭૭
ત્યારે બોલ્યો દઇત્ય મારૂં અવિચળ રાજ, એ દુશ્મનને હોળીમાં બાળો આજ. ૭૮
હવે વાણું વાઈને ઉગે રવિભાણ, ત્યાં ભણે પ્રહલાદ શ્રી નરસિંહ નામ. ૭૯
ત્યારે દઈત્યને મન તો વસિઓ કાળ, કહે હવે સ્થંભ શું બાધું રે બાળ. ૮૦
આણી થંભ અગનસુ ધીકાએ, ધગધગતો ફરતો થંભ થયો. ૮૧
લોહ થંભ માંહેથી અગ્નિ નીસરે, ત્યાં પ્રહલાદ નામ શ્રી નરસિંહ ઓચરે. ૮૨
ત્યારે નગર લોક મળી ઉભા થાય, તહાં સકળ સભાશું બેઠા રાય. ૮૩
ત્યારે બોલ્યો હિરણાકશ્યપ લાવો એ બાળ. અને થંભસું તાણી બાંધ્યો તત્કાળ. ૮૪
ત્યારે પ્રહલાદને આણી સભામાં ધર્યા, ત્યાં શીર ઉઘાડે ઉભા રહ્યા. ૮૫
જ્યારે આણી સાંકળને બાંધ્યો થંભ, ત્યારે દઈત્ય ત્યાં બોલ્યો આનંદ. ૮૬
એ જહાં તહાંથી નાસે છે બાળ, હવે થંભસું તાણી બાધું તત્કાળ. ૮૭
તે નરસિંહ નામ કો સમરણ કીયો. હવે તારો સ્વામિ કયાં ગીયો. ૮૮
અરે બાળક તું એવો શું અજાણ, એ નરસિંહથી ખોસે પ્રાણ. ૮૯
અરે મુરખ મન માંહાલે શું કર, આ લોક દેખતાં તું કા મરે. ૯૦
લોકશું કુંવર બોલ્યો સત્ય પ્રકાશ, અમારે હ્રદયમાં હાજર નરસિંહ પાસ. ૯૧
ત્રણલોક માંહે ભરપુર, આ લોહા થંભમાં છે નહિ દુર. ૯૨

જે સકળમાં જાણો વાસ, તે શ્રી નરસિંહ અમારે પાસ. ૯૩
જેસી નયણામાં પુતલી સત જોએ, તેવા નરસિંહ હાજર મોએ. ૯૪
હાંરે પ્રહલાદ અમે કહું છતાં એ પણ, હાજર હોય તો દેખાડ મોય, ૯૫
ત્યારે પ્રહલાદ વચન એવું કહે, મારા સ્વામિ આ થંભમાં રહે. ૯૬
જ્યારે એવાં વચન કહ્યાં પ્રહલાદ, ફાટો થંભ ને હવો અવાજ. ૯૭
ત્યારે નરસિંહ રૂપ થયા પ્રકાશ, જાણે ત્રુટી પડયો આકાશ. ૯૮
ચોથે શ્રી નરસિંહ હરિ અવતાર, ભક્તોની વારે ધાયા મોરાર. ૯૯
તે ભક્ત કારણ ચોથે શ્રી નરસિંહ ભયા, ત્યારે દેવ કરોડી થંભમાંહે પ્રગટ થયા. ૧૦૦
જ્યાં થંભ તોડી પ્રગટયા નરસિંહરાય, ત્યાં ભગત પ્રહલાદ લાગો પાય, ૧૦૧
શ્રી નરસિંહ રૂપે પ્રગટ જાણ, જેમ સહસ્ત્ર કળાસું ઉગ્યા ભાણ. ૧૦૨
ચોથે શ્રી નરસિંહરૂપ જો ધરિ, અને ભગત કારણ આવ્યા હરિ. ૧૦૩
ધધરી વેળાએ ધર્યું ધ્યાન, ત્યાં નરસિંહરૂપ ધર્યું ભગવાન. ૧૦૪
શ્રી નરસિંહ રૂપે ત્યાં હવાજબ, અને જીભ્યાએ શ્રી વીજળી લબ. ૧૦૫
દાંત જેવા પુનમકાચંદ, તહાં ભગતને મન થયો આનંદ. ૧૦૬
જ્યારે ફેરવ્યું પુછ જેમ વાસંગ નાગ, ત્યારે હિરણાકશ્યપ ચાલ્યો ભાગ. ૧૦૭
જ્યારે નરસિંહ રૂપે ઝાલ્યો, ત્યારે થરથર ધ્રૂજે હિરણાકશ્યપ રાય. ૧૦૮
જ્યાં દેખ્યો દઈત્યને કોપ્યો શ્રીહરિ, ત્યાં દેવે ધર્યું મહાબળ તેજ જો કરી. ૧૦૯
હરિ દઈત્ય, દુષ્ટ શું સારો કામ કીયો, મારા ભગતને દુઃખ કેમ દીયો. ૧૧૦
હરિ હાંરે શ્રી નરસિંહ તમે કેમ મારસો મોયે, મારી વાત એક સુણજો કહું છું તોયે. ૧૧૧
હરિ તમે સાંભળો વાત, શું કહિએ ઘણી, શ્રી શંકરે અમર કાયા કીધી છે મુજતણી ૧૧૨
સુણો નરસિંહ કેમ મારશો મોયે. મારી વાત એક સુણ કહુ છું તોયે. ૧૧૩
જ્યારે ઇશ્વર આગળ બહુ તપ કીયો, ત્યારે ઈશ્વરે દસ વરદાન દીયો. ૧૧૪
ઈશ્વરના વચન વમાસી જોયે, શ્રી નરસિંહ કેમ મારસો મોયે. ૧૧૫
ખોળે લીધો ને ખાંધે ચડે, આપ્યો કોલ તે જુઠો કેમ પડે. ૧૧૬
ધરતિ આકાશમાં મોત નહિ મોયે, સ્ત્રી પુરૂષ ન મારે કોઈ. ૧૧૭
ઘર આંગણે બહાર ન મરૂં, એસા વચન નરહરિ તમસું ઓચરૂં. ૧૧૮
લોઢે લાકડે મોતજ ન હોય, લીલે સુકે ન મારે કોઇ. ૧૧૯
હું રાત દિવસ મોતે નહિ મરૂં, એવી વાણી તમ શું ઓચરૂં. ૧૨૦
સુણો નરસિંહ વાત શું કહું ઘણી, મારી કાયા છે અમરતણી. ૧૨૧
સકળ જનમારો અમર કીયો, ઇશ્વર મહાદેવે એવો વર દીયો. ૧૨૨
ઈશ્વર વચન વિમાસી જેઇ, તુ નરસિંહ કેમ મારે મોય. ૧૨૩
મારી શ્રી શંકરે અમર કાયા કીધી, હું નવ મરૂં શ્રી નરસિંહ વાણી તમશું ઓચરૂં. ૧૨૪
એસો વર શંકરે દીયો શ્રીહરિ, તો તમે મુજને મારો કહો કોણ પેરજ કરી. ૧૨૫

ત્યારે શ્રી નરસિંહ વચન બોલ્યા સત્યજ ભાઇ, સુણો વચન હરણાકશ્યપરાય. ૧૨૬
તું સાસો એ જીભ્યાએ ધરૂં, ઇશ્વિરવચન જશ કળા ધરૂં. ૧૨૭
અર્ધબંબ જ્યારે સુરજ અસ્ત થાયે, ત્યારે હરિએ બેસારયો માંડી પાયે. ૧૨૮
સુણો રે દઇત્ય કહું વિચારે, શ્રી નરસિંહરૂપે લઈ બેઠા ઉંબરાબારા. ૧૨૯
જ્યારે સુરજ આથમે સમીસાંજ થાય, ત્યાં દેવધરી બેઠા માંડયા પાયે. ૧૩૦
સુણો રે દઈત્ય કહુ સતભાયે, એ ઘર કે આગણું કહેવાયે. ૧૩૧
સુણરે દઇત્ય તું મુરખ અજ્ઞાન, આ ધરતી છે કે આસમાન. ૧૩૨
સુણોરે દઇત્ય હું પુછું વિચાર. આ હું છું નર કે નાર. ૧૩૩
જારે હરીએ રૂપ પ્રકાશી પરાક્રમ કર્યા જે, ત્યારે દેવે અજબ નખ વધારયા તેહ. ૧૩૪
નખથી ઓર દેખાડા પાયે, આ લોઢું છે કે લાકડું રાયે. ૧૩૫
લીલું સુકું વમાસિ જોઈ, ઈશ્વર વાચા એસી કળ હોઈ. ૧૩૬
ત્યારે દઈત્ય બોલ્ય સત જો ધરી, ઈશ્વરે સિંહની સીકલ કરી. ૧૩૭
સુણો નરસિંહ કહું સતભાઇ, એટલું માગતો ચુકો હુંઈ. ૧૩૮
હરિએ હરણાકશ્યપ રાખ્યો નેવા હેઠ, માર્યો દઇત્ય નખ વધારી પેટ. ૧૩૯
નરસિંહે માર્યો દઈત્ય રાખી નેવા હેઠ, તેને વકટ નોહર માર્યા છે પેટ. ૧૪૦
જે મારી હરણાકશ્યપને નકંદ કીયો, તે દઈત્ય મારણકું અવતાર નરસિંહે લીયો. ૧૪૧
તેવાં વિઘ્નો હરે, મારયો દઈત્ય જહાં, કરડી પાંચસું પ્રહલાદ તારયો તહાં. ૧૪૨
મારયો દઈત્ય જ્યારે રૂપ નિધાન, નરસિંહે રકતે કીધાં સ્નાન. ૧૪૩
જ્યારે દઇત્યના રકતે નાહયા સબ દેવા, ત્યારે ભક્તોને ઘેર ઓછવ મંગળ વર્તયા તતખેવ. ૧૪૪
ભગત સર્વેની પુરી આસ, અને ભક્ત પ્રહલાદ હરિકે પાસ. ૧૪૫
જ્યારે ચોથોરૂપ હરી નરસિંહ અવતાર, ત્યારે ભક્ત પ્રહલાદને દીધા ઓધાર. ૧૪૬
જ્યારે દઈત્ય હરિણ્યાકશ્યપ માર્યો નખેધાર, ત્યારે ભકત પ્રહલાદને વર આલ્યો તેણે ઠાર. ૧૪૭
શ્રી નરસિંહ રૂપે ત્રુઠયા ભકતુંને કાજે, તેને દેવે આપ્યું અવિચળ વઇકુંઠનું રાજે. ૧૪૮
ત્યાર પછી સંસારમાં પ્રગટ થયા મોરાર, અને પાંચ કરોડીને ઉતાર્યા પાર. ૧૪૯
જે કર્તા જુગમાં ચારે રૂપે હરિએ ધર્યો અવતાર, ભાઇ ત્યાં ખલિફા કલક મોઝાર. ૧૫૦
જ્યારે ચાર દાનવ દેવે સંધર્યા જાણ, ત્યારે ચાર ભગત ઓધર્યા પ્રમાણ. ૧૫૧
શંખવો, મધવો, મોરવ ને હરણ્યાકશ્યપરાય, એ ચાર દાનવ દેવે માર્યા. ૧૫૨
રૂકમાગત, અંબરિષ, ધરૂવ, પ્રહલાદ, એ ચાર ભકતનાં દેવે કીધાં કાજ. ૧૫૩
જ્યારે ભક્ત પ્રહલાદ આ સતપંથ ધાયા જાણ, ત્યારે સર્વે લોકનાં થયાં નિર્વાણ. ૧૫૪
એ ભકત પ્રહલાદ લોહ થંબશું બાંધ્યા જેહ, ભાઈ તેણે તો પીઠ ન ફેરવી તેહ. ૧૫૫
કર્તા જુગમાં પંદર કરોડી ગુરુ બ્રહ્માએ નિમ્યા જે, તેમાં પાંચ કરોડી દેવ સનમુખ રહયા ત્યાંય. ૧૫૬
જયારે પ્રહલાદને બહુ કષ્ટ પડયું જાણ, ત્યારે કરોડી દસ ત્રુઠયા છે ત્યાંય. ૧૫૭

કર્તા જુગમાં સુખી પ્રહલાદ ઘેર પંદર કરોડી ધાયા જેહ, તેમાં કરોડી પાંચ દેવ સાચા જણાયા તેહ. ૧૫૮

તેમાં કરોડી પાંચે વિશ્વાસ ઓછો આણ્યો જાણ, તે ફરી ફરી પડયા લખ ચોરાસી ખાણ. ૧૫૯

તેમાંથી પાંચ કરોડી પરલે ગયા જેહ, જેણે આવ્યા ગુરૂ નર ઉપર આણ્યો નેહ. ૧૬૦

જાણી જોઈને ભુલ્યા છે અજાણ, તે દોઝીખે નિષ્ટે પડયા નરક ખાણ. ૧૬૧

તે ભક્ત પ્રહલાદ આ સતગુરૂ પુરા સેવ્યા જેહ, તેણે આ ગુરૂની વાચા પાળી. ૧૬૨

જે પાંચ કરોડીશું દેવ નિપજ્યા જહાં, તેની શાખ ચાલી કર્તાજુગ મહાં. ૧૬૩

તો મુનિવરો ભાઈ એસા સત કમાઈએ આજ, જેસા સતે ધાયા પ્રહલાદ. ૧૬૪

જેણે સઘળા જનનો કીધો ત્યાગ, તેણે ક્ષણું એક ન રાખી લોકની લાજ. ૧૬૫

તો મુનીવર ભાઇ એસા સત જો કીજીએ, આજ ગુરૂ નરશું પુરાં હેત રાખો તો થાયે કાજ ૧૬૬

જો જીવ કારણ ટુંક ટુંક થઇને ભાંગે પડો, તમે તો ગુરૂ નરશું હેત નવ છોડો. ૧૬૭

કર્તા જુગમાં ચાર રૂપજ ધરિ, ચાર દાનવ સંગાર્યા શ્રી હરિ. ૧૬૮

ભાઇ મુનીવરો સાચુ જાણજો એ ભગત ઓધાર, ભાઇ નરશું રહેજો નિરધાર. ૧૬૯

એ કર્તા જુગમાં સ્વામીજીના ચાર અવતાર, હું અજાણ ત્યાં ચાર દાનવ સંહાર્યા નિર્વાણ ૧૭૦

એવાં શ્રી નરસિંહ રૂપે કીધાં કામ, ત્યાં ગુરૂ અમર તેજ હુવા નામ. ૧૭૧

ભક્તો કારણ કીધાં કામ, મારી દઈત્યને ટાળ્યાં ઠામ. ૧૭૨

વ્રતે એકાદશી આદિતવારી ઉતરી સહી, ને ચૌદસ મંગળવારી બેઠી તહી. ૧૭૩

કર્તા જુગના ઉતર્યા ધ્યાન, જુગ ત્રેત્રા બેઠો નિરવાણ. ૧૭૪

જ્યારે નરસિંહ રૂપે કીધું છે કામ, ત્યારે મારી દઈત્યને ફેરાવ્યું ઠામ. ૧૭૫

ત્યારે દેવે હરણ્યાકશ્યપને માર્યો જેણીવાર, ત્યારે સંસારમાં પ્રગટ થયા મોરાર. ૧૭૬

જ્યારે સંસારમાં પ્રગટ થયા મોરાર, ત્યારે સર્વે ઓળખ્યો સંસાર. ૧૭૭

ત્યારે શ્રી નરસિંહની માતા તો ચંદ્રાવતી કહીએ, પીતા તો હરિતક કહીએ. ૧૭૮

ત્યાં ગુરૂ તો અમર તેજ જાણ, શકિત તો સમીયા દેવી પ્રમાણ. ૧૭૯

ત્યારે સ્વસ્થાન તો કાશ્મીર મંઢણ જાણ, ક્ષેત્ર તો મુલતાન નગરી પ્રમાણ. ૧૮૦

ત્યારે મારીયો દાનવ હરણાકંસ જાણ, ત્યારે ભકત પ્રહલાદને તારીયા નિરવાણ. ૧૮૧

ત્યારે ચાર લાખ ને બત્રીસ હજાર નરસિંહ રૂપે જાણ, ત્યારે રૂગવેદ હોતા પ્રમાણ. ૧૮૨

ત્યારે સત્તર લાખ ને અઠ્ઠાવીસ હજાર જુગકર્તાનુ પ્રમાણ, ત્યારે ભકત પ્રહલાદ પામીયા અમરપુરી જાણ. ૧૮૩

ત્યારે તેણે તો ગુપ્તપંથ આરાધીયા જાણ, તેણે અમરાપુરીનું ઠામ પામીયા નિરવાણ. ૧૮૪

ભાઇ ઈઆં થકી ચોથો નરસિંહરૂપ સંપુર્ણ ભવસ્તો સાચ, એવી ગુરૂ બ્રહ્મા પીર ઈમામસાહા બોલીયા વાચ ૧૮૫

———

"શ્રી વામન અવતાર"-રચનાર સૈયદ ઇમામશાહ.

શ્રી સતગુરૂ બ્રહ્મા ઇંદ્રિ ઇમામશાહ વસિષ્ઠની વાચા ફરમાનજી
બીસમીલ્લાહ હરરહેમાન નરરહીમ.

બીજા ત્રેતા જુગનું માંડયું મંડાણ જેહ, તમે સુણો મુનીવર ભાઈ તેહ. ૧
જ્યારે ચતુર્દશીને મંગળવાર જાણુ, ને દિન જુગ ત્રેતાનું માંડયું મંડાણ. ૨
ઇઆં થકી બીજા ત્રેતા જુગની સંખ્યા સાચ, અને ગુરૂ તો વસિષ્ઠ વ્યાસ. ૩
ત્રેતા જુગમાં દઇત્ય બલી રાજા હોય અવતર્યો, તે છાસઠ કરોડી દઇત્ય સાથે પરવર્યો. ૪
ત્રેતા જુગમાં હોય બળીરાજા રાજ્ય કરે નિર્વાણ, તે દઇત્યના ગુરૂ તો વાચે વેદ પ્રમાણ. ૫
તે ગુરૂ શુંક્રાચાર્યને બલીરાજા પુછે વિચાર, તો ગુરૂજી નારાયણશું યુદ્ધ કરતાં મુજને આવે હાર ૬
ગુરૂજી તમે એવા જ્યોતીષ જોઈને કહેજો ભેદ, હવે સ્વામી તેવી વાત કરીશું દેવ. ૭
ત્યાં ગુરૂ વાંચે પુરાણ સુણો બલીરાજ, એ વચન અમતણાં ગુરૂ હવે બલીરાજા જગનદાન તમે માંડો ઘણાં. ૮
તમે જગન તણો માંડો મંડાણ, મન ઇચ્છા દાન કરો પ્રમાણ. ૯
તે ગુરૂ નરને બળીરાજાએ સત વચન દીયા, ત્યાં રાજાએ જગનદાન વરત જ લીયા ૧૦
જો કોઈ જાચક માંગણ આવે તુજ કને, તેને બહુ દાન આપે સુવર્ણ જ તણું. ૧૧
ત્યારે રાજા બલીના મનમાંહે એવી ચિંતા થઇ, આંઇ જગનનો આરંભ માંડયો સઈ. ૧૨
ત્યારે બલીરાજાએ વિપ્ર તેડાવ્યા બહું વિદ્યાવંત જાણ, તેણે મહા હોમ જગન માંડયો તેણે ઠામ. ૧૩
ત્યારે હોમે દુધ ખાંડ ઘ્રત ભરખ ભોજન અઢાર, તહાં હોમે પરમલ પાંચ બહુ સુગંધ સાર ૧૪
તહાં બહુ રાજા બ્રાહ્મણ ક્ષત્રિય અપાર, તે જગનમાં આવી બેઠા સહુકો તેણે ઠાર. ૧૫
ત્યાં બ્રાહ્મણ તે પૂરણ હોમ જગન માંડે, તે ભણિ મંત્ર સર્વે આહુતિ આપે. ૧૬
જ્યારે અગ્નિ ઝાળ જઈ લાગી બ્રહ્માંડ, ત્યારે કંપ્યા ઇંદ્રદેવ લોક નવ ખંડ. ૧૭
ત્યાં બળીરાજા એણી પરે જગન નવ્વાણું કર્યા, તહાં દેશ ભમેરીના પુરોહીત આવી સંચર્યા. ૧૮
ભાઈ અમે રાજા બ્રહ્મસેન પુઞાવું છું મોહે, તેની કન્યા છે બહુ રૂપવંતી એ. ૧૯
હાંરે બળરાજા તમે પરણજો કન્યા છે બહુ રૂપવંતી જાણ, તે ઉગતા સુરજ જેમ દિસે ભાણ. ૨૦
તે દઇત્ય મદનું માતો જગનમાંથી ઉઠી બેઠો થયો, તે કન્યા રાજ બ્રહ્મસેનને ઘેર પરણવા ગયો. ૨૧
ત્યાં સર્વે દેવ રખેસર મળીને નારાયણ દેવશું કહ્યો, હવે સ્વામી એ દઇત્ય બલીરાજ મહાભાગી થયો. ૨૨
હવે સ્વામી તમે કંઇ છળબળ કરો શ્રી હરી, એ બદલ દઇત્યને સંહારો ધરી. ૨૩
એવું કહીને દેવ રખેસર વળ્યા તેણી વાર, ત્યારે ત્યાં દેવે વૃદ્ધ બ્રાહ્મણ રૂપ લીધું તત્કાળ. ૨૪

ત્યારે સ્વામીજીએ તેનું સત જોવાને હાથે કરવત લીધી સાર, તે દેવ ક્ષણું એકમાં ગયા
રાજા બ્રહ્મસેનને દ્વાર. ૨૫

જ્યાં જાન મળી ત્યાં જાચક કરોડ કરોડ, ત્યાં રાજા બલિ બેઠા મંડપમાં અભળ જોડ. ૨૬
જ્યાં દેવ આશિર્વાદ દઈને બ્રાહ્મણ રૂપે ઉભા રહે, ત્યાં સ્વામિજીને નમસ્કાર બળી રાજા કહે. ૨૭
સ્વામિજી તમે ઇઆં મંડપે આવ્યાનું કોણ સ્નેહ, તો સ્વામિ તમને મારો પ્રતિહાર
બહુ દાનજ દેહે. ૨૮

ત્યાં નારાયણ દેવ કહે સુણો બલીરાજા કહુ એક વાત, જો તમે દાન આપો તો લેવું
મારે હાથ, ૨૯

ત્યારે બલીરાજાને સ્વામિજી એમ જો કહે, રાજા હું માગું તે દાન મુજને દહે. ૩૦
બળીરાજાએ શ્રી નારાયણ દેવને બહુ દીધાં માન, સ્વામિજી જે માગો તે આપું દાન. ૩૧
ત્યાં બલીરાજાને વિપ્ર જાચે તતખેવ, સ્વામીજી કહો તો આપું હસ્તિ, ઘોડા, સુવર્ણ
આપું ઘણું. ૩૨

ત્યારે સ્વામીજી બોલ્યા સુણો બળીરાજા કહુંછું વિચાર, મારે ઘર નહિ એક સંતવાતે નાર. ૩૩
તેની બહુ ઈચ્છા ધરૂં છું રાજા શું કહું વિચાર, જો તું તારી પરણી આપે એક નાર. ૩૪
ત્યાં બલીએ બહુ વિપ્ર બોલાવ્યા રાજા તણા, તો સ્વામી વળી મારા નગ્રમાંહે વિપ્ર છે ઘણાં. ૩૫
જો સ્વામીજી તેની તમને કન્યાચાર અબળા બાલી પરણાવું સહી, ત્યાં એવી વાત બળીએ
વિપ્ર શું કહિ. ૩૬

ત્યારે બોલ્યા વિપ્ર તમે સુણો બળરાય, હવે મુજથી હાથે વળે કાંઇ બેહું ન જાય. ૩૭
તો રાજા કહે વરે વિવાહો તે નાર, તો કાયર થાય અમારી ગરસતા ચાર. ૩૮
જો તેં પરણી છે નાર બાલી સુંદરી, જો તું આપે નાર મુજને એક મન કરી. ૩૯
ત્યાં બલીરાયે એસા વચન સુણ્યા તે વાર, તેણે ત્યાં આપી કન્યા તે પરણી નાર. ૪૦
ત્યારે સર્વે રાજા સગા સજ્જન રહ્યા બળીના મુખસામું જોઇ, ભાઇ એવું ધીરજ કોઇ
અવરથી નહોઈ. ૪૧

ત્યાં નારાયણ દેવ હસી કરી બોલ્યા તેણે ઠાર, ભાઈ હું તો તારૂં ધીરજ જોવા આવ્યો
છું હું રાય. ૪૨
હું તો ઘરડો બ્રાહ્મણ નારીનો કોણ વિચાર, ત્યારે સ્વામીજીએ પાછી ફેરવી આપી તે નાર. ૪૩
ભાઈ તું બળીરાજા મોટો ત્યાગી મહાસુજાણ, તેં બહુ દાનપુન કરીને કાઢયું નામ. ૪૪
ત્યાં એવાં વચન કહીને સ્વામી ઉઠયા તે વાર, તે બલી પરણી આવ્યો ઘેર જ્યાં જગનનો ઠાર. ૪૫
ત્યાં એવી છળ ભેદ કરી નારાયણ દેવે બ્રાહ્મણનું રૂપ ધર્યું, પણ ત્યાં દઇત્ય બલી
મહામન મોટું કર્યું. ૪૬

ત્યારે વામન મન વિચારે પેર, સ્વામિ ગયા બળીરાજાને ઘેર. ૪૭
આ ત્રેતા જુગમાં હરિ બેઠાસાર, પાંચમે શ્રી હરિ વામન અવતાર. ૪૮
જ્યારે પાંચમે રૂપે હરિ વામન અવતાર, ત્યારે દેવ જઈ ઉભા બલીરાજાને દ્વાર. ૪૯
૧૨

જે બલીરાજાએ દાન જગન માંડયો અપાર, તે હું આજ સર્વ ઘાલું પૃથ્વી મોજાર. ૫૦
ત્યાં વામનરૂપ લીધાં જદુરાય, તે બલિ દ્વારે પોતે જાય. ૫૧
હાથ માળા કરીને નિર્મળ ભયા, સુંદર રૂપે હરી વામન થયા. ૫૨
ત્યારે સુંદર મુર્ત રૂપે થયા પ્રગટ, ત્યાં ચારે વેદ કહે મુખ પાઠ. ૫૩
નારાયણ દેવે રાજા બલીને છળવા કર્યો વિચાર, ત્યાં દેવે ધર્યો પાંચમો શ્રી વામન રૂપ અવતાર. ૫૪
પાંચમે વામન વિપ્ર વેશ જો ધરે, પ્રભાતે ગયા બલીને ઘેર. ૫૫
પાંચમે વામન રૂપ અવતાર, ત્યારે દેવ જઇ ઉભા બલીને દ્વાર. ૫૬
તે પોળે ઉભા પોકારે જેજેકાર, જાણે બ્રાહ્મણ મુખ બોલ્યા વેદ ચાર. ૫૭
દેવે વેદ ચાર મુખથી કહ્યા, ત્યારે સર્વ નગરના લોક અચંબી રહ્યા. ૫૮
ત્યાં અમૃત વાણી શ્રી વામનજી કહે, ત્યાં નગરના લોક અચંબી રહે ૫૯
ધુતીએ વાત બલી શું કહી, વીપ્ર એક આવ્યો છે સહિ. ૬૦
તે પોળે ઉભો પોકારજ કરે, તે ચારે વેદ મુખમાંથી ભણે. ૬૧
સુંદર રૂપ લીયો અવતાર, એ ચોર વિમુખ માથાપર ધાર. ૬૨
ત્યારે પ્રતિહારે કહી વાત રાજા બલી શું જાયે, આપણા દ્વારે એક વિપ્ર ઉભો છે હો રાયે. ૬૩
તે પંડીત એક મહા દીસે અઘાત, તે ચાર વેદ ભણે મુખ પાઠ. ૬૪
તેનું દિસે છે વામન રૂપ સપ્રાત અપાર, સુણો બલીરાજા એક સુપાત્ર ઉભા છે બહાર. ૬૫
તે સુણી વાત બલી સનમુખ ચાલીયા, ત્યારે પ્રતિહાર ત્યાં એક સાથે લીયા. ૬૬
ત્યાં સ્વામિજીને કરી પ્રણામ બલિ ઉભો રહે, ત્યાં વિપ્ર એમ વાણી કહે. ૬૭
સુણી વાતને બલીરાજા બહાર આવીયા, નમસ્કાર ત્યાં વિપ્રકું કર્યા. ૬૮
શ્રી વામન દેખિયોને રાજાબલિ અચંબે ભયો, આવ્યો વિપ્ર કોઇએ ના દેખ્યો. ૬૯
સુંદર સુરત એક રૂપ અઘાત, ચાર વેદ ભણે મુખ પાઠ. ૭૦
ત્યારે હસી કરી બલી બોલે રાજ, સ્વામી જે માગો તે આપું આજ. ૭૧
બોલાવી ગોરને દીધુ બહુ માન, વિપ્ર કહે તે આપીએ દાન. ૭૨
કહે બલિરાજા પરનિધાન, જે તમે કહેશો તો આપીશું દાન. ૭૩
કહે બલી રાજ તમારો જશ ચોખંડમાં, હોય, તે કારણ છું જાચણ આવ્યો છું તોય. ૭૪
આવ્યો બ્રાહ્મણ કુબડે વેષ, રળિયાત કરો રાજા હું બ્રાહ્મણ છું એક. ૭૫
ત્યાં દેવતા, એવા વચન સુણી બલી ઉભો રહે, સહિ માગ માગ રે વિપ્રને કહે. ૭૬
સ્વામીજી જે ઈચ્છા તમારા મનમાં હોય, કહો તો અન્ન વસ્ત્ર આપું તોય. ૭૭
સુણો બલી રાજા અન્ન વસ્ત્રની ઇચ્છા નહિ મોય, સ્વામી કહો તો સુવર્ણ દાન બહુ આપું તોય. ૭૮
હાંરે રાજા સુવર્ણ દાનને હું શું કરૂં, સ્વામી કહો તો હસ્તિ ઘોડા તમ આગળ ધરૂં. ૭૯
હાંરે રાજા હસ્તિ ઘોડા શું મારે નહિ કાજ, સ્વામી કહો તો દઉં પૃથ્વીનું રાજ. ૮૦
હાંરે રાજા રાજપાટ મારે ભોગવનારો નહિ કોઈ, કહો તો ગરથ ભંડાર આપુ તોય. ૮૧

હાંરે રાજા ગરથ ભંડારશું નહિ અમારે કાજ, સ્વામી કહો તો આપું મંદીર આવાસ. ૮૨
મંદીર એવું સેને લહુ સાર, સ્વામી કહો તો રાખું અમારી પાસ. ૮૩
બોલ્યામાં ન અસત્ય ઓચરૂં, એટલું દાન લઈને હું શું કરૂં. ૮૪
સગાં કુટુંબ મારે નહિ બાળ, એવાં દાન લઇને કોણ કરે જંજાળ ૮૫
જે માગો તે આપું તમને ધર્મ, એવી વાણી બલીરાજા બોલ્યા ભરમ. ૮૬
સ્વામી તે જે માગો તે આપું તમને, પછી દોષ ન દેસો અમને. ૮૭
ત્યારે વામન વાણી, બોલ્યા મરમ. મેદની માગું ત્રણ જ કરમ. ૮૮
ત્યાં રાત રહું. ને કરૂં આરામ. અવની ભરૂં મારા ત્રણ કરમ. ૮૯
કહે બલીરાજા વિપ્ર સુણો મારી વાત, કેટલા લોક છે તમારી સાથ. ૯૦
હાંરે રાજા લોક કુટુંબ અમારે નહિ કોઇ, હું એકલો જાચણ આવ્યો છું તોય. ૯૧
ત્યાં કહે બલીરાજા વાત તમે સુણો સ્વામી અમતણી, જો બહુ પૃથ્વી છે મારે ઘણી. ૯૨
તો સ્વામીજી ઈચ્છા તમારા મનમાં થાય, તેટલી પૃથ્વી પ્રતિહાર પાસે તમે લો જાય. ૯૩
ત્યાં બોલ્યા વિપ્ર સુણો બલીરાય, ભાઈ અમે વણમાપી પૃથ્વી લીધી કેમ જાય. ૯૪
માપી પૃથ્વી આપી રાજ. જો ઈચ્છા હોય તો પુરણ કરો કાજ. ૯૫
સુણો રે બલી હું તમશું કહું, વણ માપી પૃથ્વી હું નવ લહું. ૯૬
તમે ચાલો હું માપી લઉં આજ, ત્યાં હું એક મઢી બાંધી રહુ ચતુરમાસ. ૯૭
ત્યાં બોલ્યા શુક્રાચાર્ય તમે સુણો બલી વાત, પણ એ વિપ્ર તો તમને કરશે ઘાત. ૯૮
ત્યાં પ્રતિહાર બોલ્યો સુણો તમો બલીરાય, એ વિપ્ર નહી નારાયણ દેવ કહેવાય. ૯૯
ત્યા શુક્રાચાર્ય વચન બોલે છે એહ, ભાઇ એ તો વૈકુંઠનાથજી છે તેહ. ૧૦૦
ભાઇ નિશ્ચે વાત માનજે મોય, એ વિપ્ર છળ પાડવા આવ્યો છે તોય. ૧૦૧
એનું વામનરૂપ દીસે છે અહાં, પણ એ બ્રાહ્મણ ત્રણભુવન સુધી વધે તહાં ૧૦૨
અંજલી આણી ઉદકે જો ભરી, ત્રણ કરમની સ્વસ્તી જો ભણી. ૧૦૩
ધન ધનરે રાજા તારો ધરમ, દખણા જોઇએ અરધું કરમ. ૧૦૪
પુન પવિત્ર સફળ જો થાયે, દક્ષિણા આપ્યાનો છે મહિમાયે. ૧૦૫
સુણો રે બલિ વચન કહું તોયે, ત્રઉટ પાવ ધરતી દેજો મોય. ૧૦૬
એવાં વચન કહયાં ત્યાં જગદીશ, ત્યારે શુક્રાચાર્યને ત્યાં ચડી છે રીસ. ૧૦૭
સુણો રે બલી બોલ્યા શુક્રાચાર્ય માન, એ ધરતિ મણુંના દિજે દાન. ૧૦૮
એવાં વચન માનો સતભાઈ, એ વિપ્ર નહિ નારાયણ દેવ છે આંહે. ૧૦૯
એ છળ પાડવા આવ્યો છે હો રાયે, તેને દેવા ઉતર જે નિરમળ કાયે. ૧૧૦
ત્યારે બોલ્યા બલીરાજા સુજાણ, જો સત ચુકું તો ન ઉગે ભાણ. ૧૧૧
હું બલીરાજા દાતાર સુણો મોહે વાત. આજ વિશ્નુ સરખા જોડે છે હાથ. ૧૧૨
બોલાવી વિપ્રને બલી બેઠો પાયે, હાથમાં ઝારી લીધી બલી રાયે. ૧૧૩
દેવું દાન ભુમિનું શિખ, મુંજ આગળ વિશ્નુ માગે છે ભીખ. ૧૧૪

નામી ઝારી ને લાગી વાર, શુક્રાચાર્યે બાંધી પાણીની ધાર. ૧૧૫
દેવે સળી મુકી ત્યાં કખ, ત્યારે શુક્રાચાર્યની ફોડી ત્યાં આંખ. ૧૧૬
બલી રાય જહાં મુકે ઉદક તહાં શુક્રાચાર્ય જઈ રહયો, તેણે તો ખોઈ આંખને કાણો થયો. ૧૧૭
હું બલી રાજા દીધાં છે મોટા દાન, મુજ આગળ શ્રી નારાયણ દેવ ધરે છે હાથ ૧૧૮
ત્યાં બોલાવ્યા બલીએ મહા જોદ્ધા વિર જો તહીં, ભાઈ એ વિપ્રને માપી રાખો અહિં. ૧૧૯
ત્યાં બલીરાયે મુકયું ઉદક વિપ્રે હાથે લીયા, ત્યારે સ્વામીજી ધ્રુ મંડળ સુધી વધીયા. ૧૨૦
ત્યારે પડયું ઉદક હરિને મેલ્યું હાથ, ત્યારે વધ્યા હરિ ધ્રુવ મંડળ સાથ. ૧૨૧
ઉદક ભરીને મેલ્યું હાથ, ત્યારે વૈરાટરૂપ ધર્યું શ્રી જુગનાથ. ૧૨૨
પગ પાતાળે આકાશે શિશ, ત્યારે વૈરાટ રૂપ ધર્યું જુગદીસ. ૧૨૩
વૈરાટ રૂપ હુવા ત્રણવાર, પડયો અચંબો નગર મોજાર. ૧૨૪
તે દેવને દઈત્ય લાગા જહાં, તેને આ સતગુરૂજીએ ભુતખાનાં સોંપાવ્યાં તહાં. ૧૨૫
ત્યાં દેવોએ સાએક રૂપ કર્યું છે સહિ, ત્યાં દેવની ત્રણ કરમ સર્વે પૃથ્વી થઇ. ૧૨૬
ત્યારે વામને ધરતિ માપી સહી, ત્રણ કરમ સર્વે ધરતી થઇ. ૧૨૭
ત્રણ ભુવન ભરયા થયે, અઉઠ માનો નહિ કયું ઠાએ. ૧૨૮
ત્યારે વામન રૂપે બોલ્યા સતભાયે, વાત અમારી સુણો બલીરાયે. ૧૨૯
અર્ધો પાવ ધરતી દીજે મોય, નહિ તો સત ચુકો તોય. ૧૩૦
ત્યારે બલિરાજા ત્યાં બોલ્યા સાચ, દેખો પૃથ્વી ત્યાં લેજો માપ. ૧૩૧
સુણો બલિ તું મુખે બોલતો ગરભ, ત્રણ પાવમાં આવ્યાં સરવ. ૧૩૨
સુણ બલિ હું સત બોલું સહી, અર્ધો પાવ પૃથ્વી દેણી રહી. ૧૩૩
માપી આપો મોંએ બોલ્યું પાળે, તો તારૂં દાન સંપુર્ણ થાયે. ૧૩૪
બોલ્યા બલિ વચન કરૂં પ્રમાણ, લો સ્વામી કાયા તણું દાન. ૧૩૫
કરી સ્નાનને લાગો પાયે, શ્રી વામન આગળ ઉભો રાયે. ૧૩૬
જમણો પગ મસ્તકે દીયો, ત્યારે બલીરાજા પાતાલે ગયો. ૧૩૭
ત્યાં અર્ધું કરમ પૃથ્વી વિપ્રને દેવી રહી, દેવે બલીને મસ્તકે પગ દઇ ચાંપ્યો સહિ. ૧૩૮
ત્યારે ત્રણ ભુવનના ત્રણ કરમ જો કરી, દક્ષિણા કારણ દેહ જો ધરિ. ૧૩૯
ભક્ત કારણ ઉપન્યો ભાવ તાળે, મેલ્યો પગ ને ચાંપ્યો પાતાળે. ૧૪૦
તે બલિરાજાએ બીજી દેહ જો ધરી, સ્વર્ગ પાતાળથી આવ્યો ફરી. ૧૪૧
જો કોઈ મારી કરે કુમક શુદ્ધ, ફરી આવી માંડું વિશ્નુ શું યુદ્ધ. ૧૪૨
સ્વર્ગ જઈ આવી બલિ પાતાલે જાયે, જ્યાં દેખે ત્યાં વિશ્નુનો પાયે. ૧૪૩
ત્યારે બલિ જો બોલ્યો ચત કરી, જ્યાં ચાંપ્યો ત્યાં આવ્યો ફરી. ૧૪૪
ત્યારે તહાં બલી બોલે જે કરી અમશું ઘાત, ત્યારે વિશ્નુને પુછી વાત. ૧૪૫
કીયા કારણ મને કીધી ઘાત, બોલો મો સુકી જે વાત. ૧૪૬
મૃત્યુ લોક માંહે મેં કીધું બહુ દાન, તેવું સ્વામિ મારૂં રાખો માન. ૧૪૭

બળે સંસાર ભેગો કીયો, તેનું દાન પુન તો એળે ગીયો. ૧૪૮
જે કોઈ આગે જપના તપ કીયા, તે ચુકા ત્યાં ગુરૂ કહે સર્વે ભુખે મુઆ. ૧૪૯
તે કારણ હું વિનવું તોય, બલી કહે ચિંતા કીજે મોય. ૧૫૦
ત્યાં માગ માગ મેં બલિને કહ્યું જોયે, તું જે માગે તે આપું તોયે. ૧૫૧
ત્યારે બલિરાજા તો એમજ કહે, તું મારા પાંચ દિવસ તો પોળીયો થઈ રહે. ૧૫૨
ત્યારે વિશ્નુ બોલ્યા સત્ય જ ભાઈ, વાત અમારી સુણો બલીરાય. ૧૫૩
માસ ચાર હું સુતો જોયે, ને વિવાહ પગરણ ત્યાં નહિ હોયે. ૧૫૪
માસ ચાર કોરા રાખો માન, આગળ જુગમાં કરસે બહુ દાન ૧૫૫
દેવ સુતા તે નવ જાણે કોઇ, ઉતપત લોક કહાંથી હોઇ. ૧૫૬
દેવ સુએ તો વરખા ન ગળે, અને વનસ્પતિ ના ફળે. ૧૫૭
દેવ સુવે તો ન ઉગે ભાણ, માસ ચાર તો રાખું માન. ૧૫૮
દેવ સુવે તો પૃથ્વી કેમ જાગે જેહ, અને સંસાર કેમ વર્તે તેહ. ૧૫૯
મૃત્યું લોકમાં કીયો કાજ, અને દક્ષિણ દિશામાં આપું રાજ. ૧૬૦
બલિકી ઓલાદે જે અવતરે, તેનું નામ ફરી બલજો ધરે. ૧૬૧
દક્ષિણ સમા કરે છે રાજ, વામન રૂપ પુરા કાજ. ૧૬૨
પાતાળનું તો આપ્યું રાજ, વામનરૂપ તમે ધર્યું મહારાજ. ૧૬૩
ત્યાં એવાં વચન બલિ બોલ્યો સિધ, તો એવા ચરિત્ર કરીને જગન પાડયા રદ. ૧૬૪
ત્યાં પાંચમે રૂપે હરિ અવતાર, તે દઇત્ય કારણ શ્રી વામનરૂપ ધર્યો મોરાર. ૧૬૫
જ્યારે બલિ દઇત્ય માર્યો જેહ, ત્યારે ભગત કમળધન ઓધાર્યા તેહ. ૧૬૬
ત્યાર પછી સંસારમાં પ્રગટ થયા મોરાર, જ્યારે બલિ દાનવને ચોંપ્યો પાતાળ. ૧૬૭
જ્યારે પ્રગટ થયા મોરાર જોયે, બલીએ બહુ દાન પુન કર્યા બ્રાહ્મણને ત્યાંએ. ૧૬૮
જ્યારે હરિએ પાતાળે ચાંપ્યો ત્યાંયે, કર્યું દાન તે એળે જાયે. ૧૬૯
તમે સુણો લોક સતગુરૂજી કહે વાત, તમે કેટલું દાન દેશો વિપ્રને હાથ. ૧૭૦
રાજા બળી સરખાનો એળે ગયો અવતાર, ભાઇ તમો રીયા કરો તે કોણ માત્ર. ૧૭૧
તો સુણો લોકો તેણે ગુરૂ વસિષ્ટ ન ઓળખ્યા જેહ, અને દાનપુન કીધું છ દર્શનમાં તેહ. ૧૭૨
ભાઈ તેથી કામ ના નીપજે જેમ, ગરધવ ખેતર ખાયે તેમ. ૧૭૩
ત્યારે દઈત્યના મનમાં એસો ભયો. ને ઈશ્વર આગળ બહુ તપ કીયો. ૧૭૪
ત્રુઠયા ઈશ્વર દઇત્યે વર માગ્યો સોયે, દઇત્ય કહે હજાર ભુજા સ્વામી મારે હોયે ૧૭૫
સહસ્ત્ર હસ્તિ બળ હોયે એક ભુજ, તો ફરી વિશ્નુ સાથે કરૂં યુદ્ધ, ૧૭૬
બલીએ તો વર લીયો તે વાર, તે બળી તે સહસ્ત્રા અર્જુન અવતાર. ૧૭૭
એ વિશ્નુ ચરિત્ર અનંત અપાર, ભગત કારણ લે છે અવતાર. ૧૭૮
જ્યારે પાંચમે વામન સ્વરૂપ માંહે દઇત્ય બલીરાજાને મારીયો ત્યારે ભકત કમળાધેનને ઉગારીયો. ૧૭૯

ત્યાર પછી સંસારમાં પ્રગટ થયા મોરાર, ત્યારે સર્વે સંસાર ઓળખ્યો નિર્વાણ. ૧૮૦
ત્યારે શ્રી વામનની માતા લીલાવતી કહીએ, અને પિતા તો કેશવરૂખ કહીએ. ૧૮૧
ત્યારે ગુરૂ તો બહુલોચન જાણ. શકિત તો કોયલા દેવી પ્રમાણ. ૧૮૨
ત્યારે સ્વસ્થાન તો કોયલાપુર પાટણ જાણ, ક્ષેત્ર તો વણથળી જુનાગઢ પ્રમાણ. ૧૮૩
ત્યારે નરે મારીયો દાનવ તો દઇત્ય બલીરાજા જાણ, ત્યારે ભકત કમળાધેનને તારીયા નિરવાણ. ૧૮૪
ત્યારે ચાર લાખને બત્રીસ હજાર શ્રી વામન રૂપે જાણ, ત્યારે યજુરવેદ હોતા પ્રમાણ. ૧૮૫
ત્યારે શ્રી વામન રૂપ સંપુર્ણ ભવસ્તો સાચ, એવી ગુરૂબ્રહ્મા પીર ઈમામશાહા બોલીયા વાચ. ૧૮૬

"શ્રી ફરસુરામ અવતાર"—રચનાર સૈયદ ઈમામશાહ.

શ્રી સતગુરુ બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઇમામશાહ વાચા ફરમાનજી બીસમીલ્લાહ હરરહેમાન નરરહીમ.

શ્રી ફરસરામ અવતારના પરછા નિરવાણ, તમે સુણો મુનીવરો સુજાણ. ૧
છઠ્ઠે શ્રી ફરસરામ અવતાર, ઉત્તમ જન્મ લીધો સંસાર. ૨
જ્યારે શ્રી ફરસરામ અવતાર કરે, ત્યારે દેવ ધનુષ બાણ હાથ ધરે. ૩
તે જુગમાં ક્ષત્રિ બહુ વ્યાપક ભરપુર, તે ફરસુરામે મારી કીધા દુર. ૪
તે દેવે ક્ષત્રિ મારી નક્ષત્રિ કરી, તેમાં મોટા મોટા જોદ્ધા છત્રી હણ્યા. ૫
ક્ષત્રિ તણો કીધો સંહાર, ધનુષ બાણ હાથે અદઅદ કાર. ૬
ક્ષત્રિ મારી નક્ષત્રી કીધા, માતા રેણુકા તણા પુત્ર સીધા. ૭
પિતા જમદગ્નીના પુત્ર જેહ. અને પાતાળેથી આવ્યા તેહ. ૮
આદમાતા શક્તિ તુલજા જેહ, ફરસુરામ રૂપે અર્ધાંગના રહે. ૯
જ્યારે ફરસુરામે લીધો અવતાર,ત્યારે કાંપ્યા દઈત્ય સર્વે સંસાર. ૧૦
સહસ્ત્રાઅર્જુન દઈત્ય મહાબળીયો એહ, તે શું યુદ્ધ કોણે કર્યો ન જાય. ૧૧
સહસ્ત્રાઅર્જુન પુછે ગુરૂને વાત, મારૂં મોત છે કોને હાથ. ૧૨
ત્યારે દઇત્યનો ગુરૂ બોલીયો સોય. ફરસુરામ રૂપ મારે તોય. ૧૩
સુણો રે ગુરૂ વાણી ઓચરૂં, સહસ્રકાંતીની લોહ પિંજરૂં કરૂં. ૧૪
જાલી ફરસુરામ લાવું તાર, લોહ પીંજરામાં ઘાલું તત્કાળ. ૧૫
પીંજરામાં ફરસુરામ ફરે, ને સહસ્રકાંતી શું કપાઈ મરે. ૧૬
એવી બુદ્ધિ જો દઈત્યે કરી, લોહ પીંજર ઘડાવ્યું ધરી. ૧૭

તે દઈત્યે મનમાં એવું ધર્યું, તેણે ફરસુરામ મારણકું લોહ પીંજર કર્યું. ૧૮
ત્યારે પરસુરામ એવું કરે, વૃદ્ધ બ્રાહ્મણનું રૂપ ધરે. ૧૯
હાથે માળા નિરમળ ભયા, દઈત્ય દ્વારે પોતે ગયા. ૨૦
તે દઇત્ય લોહ પિંજર લઇને ઝાલવા ગયા, ત્યારે શ્રી નારાયણ દેવ કપટ કરીને વિપ્ર ઘરડા થયા. ૨૧

ઘડયું લોહ પિંજર પુરૂં થયા, ત્યાં સહસ્રાઅર્જુન બેઠા રાય. ૨૨
દેખી વિપ્ર ને દીધાં માન, ત્યાં પોતે કહે મારો જજમાન. ૨૩
અમે તારા બ્રાહ્મણ ગોર કહે, ત્યારે ત્યાં દઈત્ય અચંબી રહે. ૨૪
ત્યારે દઈત્ય ત્યાં પુછે ભેવ, કોણ દેશથી આવ્યા દેવ. ૨૫
પરનગર છે મારૂં ગામ, ત્યાં રાજ કરે છે શ્રી ફરસુરામ. ૨૬
એવાં વચન ફરસુરામ ઓચરે, ત્યારે બહુજ બ્રાહ્મણ કું દઈત્ય આદર કરે. ૨૭
સુણો સ્વાણિ હું પુછું કાજ, તમે ફરસુરામ દેખાડો આજ. ૨૮
તેવા અમને કેહજો ભેદ, તે સારૂં પાંજરૂં બનાવ્યું દેવ. ૨૯
ત્યારે બ્રાહ્મણ બોલ્યા સરનામ, જેવા તમે તેવા ફરસુરામ. ૩૦
હાંરે જજમાન એક માથે પાંજરૂં લીધું ભાઈ, તારી પાંચ પેઢી સરાવી મેં. ૩૧
હોરે સહસ્રાઅર્જુન જો તું બળને વશ ન હોય, તો શ્રી નારાયણ શું યુદ્ધ કરજો તોય. ૩૨
તેણે તારી પાંચ પેઢી સંહાર કરી, ત્યાં એવા વચન બોલ્યા શ્રી હરિ. ૩૩
હું તમને પુછું ગોરજી વાત, તે નારાયણ દેવ કેમ આવે મારે હાથ. ૩૪
સ્વામિ મેં આ લોહ પિંજર કીધું છે તેને કાજ, હું તો તેને જીવતો લઇ આવું આજ. ૩૫
હાંરે જજમાન મારૂં કહ્યું માને આજ, તો સહિ સરસે તમારૂં કાજ. ૩૬
ભાઈ જો એ પાંજરૂં તમને પુરૂં હોય, તો તે પ્રમાણમાં હાથે શી જાય. ૩૭
તમે પાંજરા માંહે પેસી જુઓ આજ, લઉં પ્રમાણું ન વણસે કાજ. ૩૮
ત્યારે દઈત્યે માન્યું સતભાઈ, તે પાંજરા માંહે પેઠો જાઇ. ૩૯
ત્યારે પાંજરા માંહેથી દઇત્ય બોલ્યો, એ પાંજરાની કળ તમે ફેરવી દીયો. ૪૦
ત્યારે ત્યાં સ્વામીજીએ દઇત્યને માહે પેસારીને દીધું દ્વાર, તે દેવે દઈત્યને કળ કરીને ઘાલ્યો તર્તકાળ. ૪૧

કપટ રૂપે કીધું એટલું કામ, પ્રગટ રૂપે હુવા ફરસુરામ. ૪૨
પાંજરા માંહે ફરે દઇત્યનો સાસ, ઉછળે પાંજરૂં જાય આકાશ. ૪૩
પાંજરા માંહે દઈત્ય થરથર કાંપે, ધરતીને પરવત પડે. ૪૪
તલપે પાંજરામાં ને ધરતી ઉપર ફરે, સહસ્રાર્જુન સહસ્ર કાંતિશું કપાઇ મરે. ૪૫
મરતાં દઇત્ય એમ ઓચર્યો, ઓ ફરસુરામ તેં કપટ જ કર્યો. ૪૬
જો તું વિચારી મારે મોય, તો હું તમાસો દેખાડું તોય. ૪૭
યુદ્ધે કરી માર્યો મોહે અપાર, બળે બંધાણો સઘળો સંસાર. ૪૮

ત્યાં સહસ્રાઅર્જુન દઇત્ય માર્યો જે, તો ફરસુરામ રૂપે થયા તે. ૪૯
તે દેવ કપટ કરી દાનવ પાંજરે દીયા, તે દઇત્ય મારણકું શ્રી ફરસુરામ અવતાર હરિએ લીયા. ૫૦
છઠ્ઠે છત ફરસુરામે કીધી તાંહી, ક્ષત્રિ નરવંશ કીધો સહી. ૫૧
છઠ્ઠે ફરસુરામ રૂપ જો ધરી, ફરસી લઇને કરૂણા કરી. ૫૨
થતા આગળ રહ્યા કરજોડ, હણ્યા ક્ષત્રિ માતા બંધન છોડ. ૫૩
ક્ષત્રિના મેલાવ્યાં પરણ, માર્યો તે સહસ્રાઅર્જુન. ૫૪
ત્યાં ક્ષત્રિનો રાખ્યો ધરમ, માતા પિતાના છોડાવ્યા બંધ. ૫૫
ત્યાં વિપ્રને તો આપ્યાં દાન, આલ્યાં પૃથ્વી વિષે સહસ્ર ગામ. ૫૬
ઇંદ્રિઓ સંભાળી આપે રહ્યા, વિપ્ર તો સઘળા કેડે ગયા. ૫૭
બોલ્યા વિપ્ર ચડાવી રીસ, પૃથ્વી પોતી વાર જો વીસ. ૫૮
વિપ્રને તો આલ્યો વર, ભીખી ખાવ સહુ ઘરના ઘર. ૫૯
વળતાં બ્રાહ્મણ પોકારે નામ, પછી ક્ષત્રિરૂપ ધર્યું ફરશુરામ. ૬૦
જ્યારે સહસ્રાઅર્જુન માર્યો જેહ, ભગત મુખી કમલાપતી તાર્યો તેહ. ૬૧
ત્યાર પછી સંસારમાં પ્રગટ થયા મોરાર, એ ફરશુરામ રૂપે ધર્યો અવતાર. ૬૨
ત્યારે શ્રી ફરશુરામની માતા તો રેણુકાવતી કહીયે, અને પીતા તો જમદગ્ની કહીયે. ૬૩
ગુરૂ તો જનક વિદેહી જાણુ, શક્તિ તો તુલજા ભવાની પ્રમાણુ. ૬૪
ત્યારે સ્વસ્થાન તો સુંજપુર નગરી જાણુ, ક્ષેત્ર તો કોયલાપુર પાટણ નિરવાણુ. ૬૫
ત્યાં નરે મારીયો દાનવ તો સહસ્રાઅર્જુન જાણુ, ત્યારે ભક્ત કમલાપતિને ઓધાર્યા નિરવાણુ. ૬૬
ચાર લાખ ને બત્રીસહજાર શ્રી ફરશુરામ જાણુ, ત્યારે યજુરવેદ હોતા પ્રમાણુ. ૬૭
ત્યારે શ્રી ફરશુરામ રૂપ તો સમાપ્ત ભવસ્તો સાચ, એવી ગુરૂ બ્રહ્મા પીર ઇમામશાહ બોલીયા છે વાચ. ૬૮

"શ્રી રામા અવતાર"-રચનાર સૈયદ ઇમામશાહ.

શ્રી સતગુરૂ બ્રહ્મા ઇંદ્રિ ઇમામશાહ વાચા ફરમાનજી
બીસમીલ્લાહ હરરહેમાન નરરહીમ.

જ્યારે સાતમે રૂપે દઇત્ય રાવણ પ્રગટ થયો, ત્યારે તે નાસજાલતાઇ વનમાં વણવાઇ તપ કરવા ગયો. ૧
તેણે ત્યાં તપે બેસીને કીધું કાજ, તેણે તહાં દેવના દશ અવતારનું માગ્યું રાજ. ૨
સ્વામિ સહી ન મરૂં યુદ્ધ કરતાં નરવાણે, તો હું ન મરૂં સ્વામી કો ન બાણ. ૩
જો સ્વામી એવો વર તમે મુજને આપો સહી, તો હું મુખથી નવ બોલું કાંઈ. ૪

તમને એવું કહું છું મારા ગુરૂ એ હીરભાણ, જો કોઈ હાર ન કહે એવું માગી લઉં નિરવાણ. ૫
તે દઇત્યે દેવ કને મહા તપ કરી વર લીધા તહાં, તે દઈત્યે આવી સરવે દેવ સભા કબજે
કરી છે અહાં. ૬

ત્યારે સરવે દેવ કહે ભાઇ વિધાતાએ વેર લખ્યું જે, ત્યારે તે દઈત્ય ઘેર નવગ્રહે સેવા
કીધી તેહ. ૭

તે દઈત્યે ઘેર સર્વે દેવતા ઉદરણા ભરે છે જઇ, તે ઘેર પવન આંગણા વાળે સહિ. ૮
તે ઘેર સમુદ્ર પાણી ભરતા નીર, ત્યાં ચંદ્ર સુરજ સેવા કરતા ધીર. ૯
તે દઇત્યને ઘરે સર્વે દેવતા ઉદક લીધો નિરવાણ, જે અમે તહાં સતગુરૂજી આગળ પામું માન. ૧૦
તે દઈત્ય ઘેર પનોતિ બારણે બાંધી છે જેહ, અને દેવ હુતાસન રાંધણા રાંધે છે તેહ. ૧૧
તે સર્વે દેવતાએ સતગુરૂ વચને કીધાં કાજ, તે દઇત્યને દેવે તપ કરતાં એવું આપ્યું રાજ. ૧૨
તે પહેલા જુગ મધે મેઘ દેવતાએ છત કીધી છે ત્યાં તે માટે વીરલોચન તુજ ઘેર
ભગતતારણ આવ્યા છે અહાં. ૧૩

તે મુખી સર્વે જુગમાં ભક્તોને કારણ આવ્યા સહિ, તે મુખીની દયા તપસીગુરૂની મહોર
છાપવાની કોતરસે હો નહિ. ૧૪

ત્યારે મુખી વીરલોચન રાજા હરિચંદને ઘરે ચોલેંગ કરે, તે મુખી વિરલોચનના ઘરે દેવ
સભા ગુપ્ત ભરે. ૧૫

તે દેવ સભામાં વાજીંત્ર વજાડે ઢોલ જે, ત્યાં મુખીગત કળશ પખાલે તેહ. ૧૬
તે મુખી એ કળશ પખાલે જેહ, ત્યાંથી તારાસતી કુળતારણ ઉપન્યા તેહ. ૧૭
તે સતીની રાજા હરિચંદે પરિક્ષા કીધી તહાં, તે સતીનાં પહેરયા ચીર પટોળાં ધોતા તહાં. ૧૮
ત્યારે રાજાએ તેડાવ્યો પુત્રીનો બાપ, ભાઇ અમે પુત્રી તમારી વરીશું આપ. ૧૯
અરે રાજા તમે પરછો અમારો મર્મ, તમે ભલા ક્ષત્રિ તમારો કોણ ધરમ. ૨૦
ત્યાં રાજા હરિશ્ચંદ્ર મુખે એવું બોલ્યા વચન, ભાઈ અમે ક્ષત્રિ ઉકરડેથી લીધું રતન. ૨૧
ભાઇ અમો એક નાર જાણી તેને પરણીયે જેહ એને અમે પટરાણી કરીશું તેહ. ૨૨
ત્યારે રાજા પરણ્યા તે તારાનાર, ભાઈ અમે એને ઘરમાંથી નહિ કાઢું બહાર. ૨૩
ત્યારે તારારાણી શ્રી ગુરૂ વસિષ્ટને કહે છે એમ, ગુરૂજી અમારૂં સત રાખજો તેમ. ૨૪
ત્યારે રાણી કહે શ્રી ગુરૂજી તમ આગળ વિનંતી કરૂં જે, ઘણી એક સ્તુતિ કરી માગું તેહ. ૨૫
તો સ્વામી હવે સર્વે દરવાજા દેવે જે, સ્વામી તાળાં ભોંગળ ભાંગજો તેહ. ૨૬
ત્યારે રાણીએ હંસલો રેવંત પલાણ્યો જ્યાં, ત્યારે આ સતગુરૂજી વચન પાર ઉતાર્યા તહાં. ૨૭
સતગુરૂ હાજર આવે જહાં, અંતરિક્ષથી આખર ઉતાર્યા તહાં. ૨૮
ત્યારે રાજાની સેવા રાણી કરતા આપ, આ સતગુરૂની સેવા કરવા પુત્રી જાયે બાપને ઘેર. ૨૯
તે રાણી ત્યાં દેવસભામાં જાતાં કરવા ઠાળ. તે રાણીને દાસી સઘળી બોલતી વાણ. ૩૦
તે સર્વે દાસીએ મલીને રાજાને રાણી જાતાનું કીધું જાણ, રાજા તમો એ રાણીને
શું દ્યો છો માન. ૩૧

૧૩

તે દાસી વચને રાજા સ્રીચરિત્ર જોવા રાણી સાથ ગયા, તે હંસલા ઘોડાને પુછડે વળગીને
રાજા દેવસભામાં ગયા. ૩૨

તે સભા માંહે ગુરૂજીને સેવે નાનાં મોટાં સરવે બાલગોપાલ, ત્યાં રાણીનો હંસલો ઘોડો
વિરોધી મતમાં કીધી થાળ. ૩૩

તે ઘોડાના હાડચામ મેલીને મુખીગત વીનતી માગે સર્વે દેવ, તહા હંસલો ઘોડો બેઠો
થયો તતખેવ. ૩૪

તે રાણી સર્વે દેવશું વિદા થાયે, સર્વે ભાઈ વોળાવા જાય. ૩૫

પણ થાળ બેન લ્યો કુંવરને કાજ, અને પોતે અનામત બાંધી છે સાથ. ૩૬

તે થાળ રાણીએ સાથે બાંધી હંસલો પલાણ્યો જ્યાં, ત્યારે રાજા પછા ફરી પુછડે વળગ્યા
તહાં. ૩૭

તે થાળ રાણી લાવ્યાં છે આપણે ઘેર, ત્યાં રાજા હરીચંદ કહે ભાઇ એ રાણીને જીવ્યાની
કોણ પેર. ૩૮

ત્યાં હાથમાં લોહા ખડગ લઇને રાજા હરિચંદ બોલ્યા આલ, હાંરે રાણી તું સાચું કહે
રાતે શું લાવી છે થાળ. ૩૯

હાંરે રાણી હવે જો તું બાહેર પગ કહાડે તો વાઢું આજ, અમે જોયું સર્વે દાસી કહેતી
તે સાચ. ૪૦

ત્યાં અઢાર વર્ણ એકઠી મળે છે રાત, તે મળી સર્વે કરે છે જીવહિંસાની ઘાત. ૪૧

સ્વામી તમે દાસી વચન પ્રમાણ કરીને જે, શું જખો છો આળ પંપાળ તે. ૪૨

જો તમે ખડગ મેલો તો અમે સર સહું તતકાળ, અમે અબળા સ્રી ઉપર શું બોલો. આળ. ૪૩

ત્યાં રાજા હરિચંદ કોપ કર્યું બહુ કાજ, અમો હજુર થાળ દેખાડો આજ. ૪૪

તો રાણી અમને શું જુઠાં કરે છે આપ, તારૂં વધારે મળ્યું છે પાપ. ૪૫

તે એવાં વચન સુણી રાણી મંદિરમાં જાય, ત્યાં વિનતિ કરે ત્રિભુવન રાય. ૪૬

સ્વામીજી સદા સુખીયા ભક્તોનો આધાર, ફરીયાદ કરે છે તારારાણી નાર. ૪૭

રાણીની સ્તુતિ ચાલી તતકાળ, ત્યાં રાજા ઉભા છે મહા વિકાળ. ૪૮

તે રાણી થાળ લાવી ઉભા જહાં, સરવે આપે દષ્ટે દેખતાં તહાં. ૪૯

તે સર્વે આ સતગુરૂ વચને થાળ મટી છાબડી નીપજે જહાં, રાજા હરિચંદ અચરત
થયા છે તહાં. ૫૦

તે આ સતગુરૂને પ્રસાદે જેહું કંકણના મોતી નિપન્યાં તેહ. ૫૧

અને પોળી થઈ નાગરવેલના પાન, માંસે ફીટી ફળ નિપન્યાં જાણ. ૫૨

તે તો હુઆ સતગુરૂ કેરે ફરમાન, તે ફળ બીજોરાં થયાં નરવાણ. ૫૩

કડીયે જે કમોદ કેરા કુર, તે સતગુરૂયે કીધા જુઈ કેરાં કુલ. ૫૪

એણી રીતે પેરનાં ભોજન નિપન્યા જહાં, અને રાજા હરિચંદે ઇમાન આણ્યું તહાં. ૫૫

રાજા હરિચંદ ખડગ નાખી ઉભા રહ્યા જે, હવે રાણી અમે ધરમના સર્વે મરમ
પરછયા તે. ૫૬

પણ તમે અમકુળ તારણ આવ્યા જે, હવે અમને દેખાડો સતધરમ તે. ૫૭
રાજા તમે રાજ કરીને કરો પાર, પણ આ સતપંથ છે ખાંડા કેરી ધાર. ૫૮
ખરી ખાટી ખાધે ખોટ ભાગશે આળ, એવો સતપંથ છે ચલણા સરકે વાળ. ૫૯
હાંરે રાજા સિહાસન વાળું તમને રાજ, અને એના વગર ગમશે આજ. ૬૦
કહે તમને વાલો ઘોડો તેજી હંસલો, અને વાલા મંદીર આવાસ. ૬૧
તમને વાલી તારાલોચની નાર, અને વાલા કુંવર રોહીદાસ. ૬૨
પ્રેમે પ્રજાને બાંધ્યા ગામ ગરાસ, તે સર્વે રાજા તમને મેલાવસે એવડું શું છે તમારે કાજ. ૬૩
આ ગુરૂજી સર્વે માગે સતશું જહાં, જો પુરૂં અવિચળ ઈમાન હોય ત્યાં. ૬૪
આ ગુરૂજી રાજપાટ સર્વે માગશે જેટલે, તે વળી કાળજું કાયા માગશે તોયે. ૬૫
રાણી એ સર્વે રાજપાટ અમે આપીશું મન, અને આ સતગુરૂ કહે તો ચાલું વન. ૬૬
જો અમે સતપંથ પ્રમાણું સતવચન, પછી આલે તેવું લઇએ અંન. ૬૭
તે રાજા હરિચંદે આ સતગુરૂજી કારણ સવાલાખ છંદ મેલ્યા જેહ, અને સવાલાખ આસણ ધારી તેહ. ૬૮
તે ઘેર સવાલાખ પુસ્તક વાંચતા જેહ, તેણે આ સતગુરૂ વચને સર્વે મેલ્યાં તેહ. ૬૯
તે રાજા હરિચંદ ઘેર બેતાલીસ લાખ રાજ મજરે આવતા જે, પોતાની પાયગામાં હાથી છન્નુ લાખ ઘોડા પુઠે ચડતા તે. ૭૦
ચળકે મળકે આણ ફરે નરવાણ, એવો જો રાજ કરે પરમાણ. ૭૧
તેને દરબ કોટડીઆના પાર નહિ જે, સર્વે સતગુરૂ વચને મેલ્યાં તેહ. ૭૨
તે ભગત હરિચંદે આ સતગુરૂ સેવા સતશું જેહ, અને જન્મવૃત પાળ્યાં તેહ. ૭૩
તે રાજા હરિચંદે લોહાર ઘેર ઘણ કુટયા જાય, ભાઈ તેણે ખરી ખટી કરીને ખાધું ત્યાંય. ૭૪
તે રાજા હરિચંદ દેવ સભા ઘેર લાવ્યા જાત, તેણે ચક્ષુએ નિંદ્રા ન કીધી રાત. ૭૫
તેણે રાત દિવસ ગતની સેવા કરી જાણ, તે આ સતગુરૂજીને ફરમાન. ૭૬
તે ભગત કારણ સાતમો અવતાર શ્રી હરિએ ધર્યો, ત્યારે દેવ દશરથને ઘેર શ્રી રામ અવતર્યા. ૭૭
સાતમે શ્રી રામજી અવતાર, દશરથ કુળ અવતર્યા દેવ મોરાર. ૭૮
માતા કોશલ્યા તણા પુત્ર રામ જે, સુમીત્રાના પુત્ર લક્ષ્મણજી તે. ૭૯
ભરત શત્રુઘ્ન કઇકેયીના ભયા, એ ચાર પુત્ર દશરથકા થયા. ૮૦
કઇકેયીના મનમાં કુડ જો થાય, કપટ કરીને છળ્યા દશરથરાય. ૮૧
કઇકેયી વચન ત્યાં બોલી એમ, વાત અમારી સુણો મારા શ્યામ. ૮૨
રામ લક્ષ્મણને દીયો વનવાસ, ભરત શત્રુઘ્નને રાખો પાસ. ૮૩
રામ ને લક્ષ્મણ વનમાં સંચરે, ભરત શત્રુઘ્ન રાજ જો કરે. ૮૪
કઇકેયી વચન એવાં કહે, ત્યારે રાજા દશરથ અચંબી રહે. ૮૫
રામ લક્ષ્મણ બેહુ ગજ કરાય, તે કઇકેયીથી નજરે ન જોવાય. ૮૬
ત્યાં લક્ષ્મણ મનમાં એસું ધરે, તે ભગત સેવા બહુ રામની કરે. ૮૭

ત્યાં કઇકેયી મનમાં અંદેશો ધરે, એ રામ લક્ષ્મણુ બેહુ રાજ કેમ કરે. ૮૮
ત્યારે કઇકેયીના મનમાં કપટ જો થાયે, તે વચન છળવા રાજા દશરથ પાસે જાયે. ૮૯
તમે સુણો સ્વામી વચન માગું આજ, તમે ભરત શત્રુઘ્નને આપો રાજ. ૯૦
રામ લક્ષ્મણુને દ્યો વનવાસ આજ, સ્વામી હું એવું વચન માગું તમ પાસ. ૯૧
કઇકેયી કપટ વાણી ઓચરે, વચને હા ના હાસું કરે. ૯૨
રામ લક્ષ્મણુને લીધા બોલાય, કહી વાત દશરથે ત્યાંય. ૯૩
ભરત શત્રુઘન કરશે રાજ, તમે વનમાંહે જાઓ પુત્ર આજ. ૯૪
કહ્યાં શું વચન હરાએ કાજ, તમે જાઓ વનવાસ પુત્ર મેલો રાજ. ૯૫
ત્યારે પિતા વચન ચઢાવી શીશ, કરી પ્રદક્ષણા પાયે લાગ્યા જગદિસ. ૯૬
કહે કઈકેયી વચન એવાં કો શોયે, ત્યારે માત કે પાયે લાગ્યા તોય. ૯૭
રામ લક્ષ્મણુ ને સીતા પાસ, એ ત્રણે જણા ચાલ્યા વનવાસ. ૯૮
જ્યારે રામ લક્ષ્મણુને એવી રજા દશરથની થાયે, ત્યારે શ્રી રામ લક્ષ્મણુ સીતા સાથે લઇને વનમાં જાયે. ૯૯
જ્યારે નગર છોડી ચાલ્યા નાથ. ત્યાં ભગત સહુકો ચાલ્યા સાથ. ૧૦૦
જ્યારે શ્રી રામે રાજ મેલ્યું અયોધ્યા તણું, ત્યારે બંધવ મા રોયા ઘણું. ૧૦૧
ત્યારે રોયા ભગત અયોદ્યા તણા, ત્યાં પશું પંખો રોયા ઘણાં. ૧૦૨
ત્યાં રોયા હસ્તિ, તોરીંગને તુખાર, ત્યાં રોયા સર્વે કુટુંબને પરિવાર. ૧૦૩
ત્યાં રોયા મરગ પંખી જંગલ તણાં, ત્યારે રખેસર લોક રોયા ઘણાં. ૧૦૪
ત્યારે રખેસરે મળીને મહા દુ:ખ ધર્યું, હાંરે બાઇ કઈકેયીને શું કરૂં. ૧૦૫
બાઈ તમે કાંઈ ન જાણ્યા શ્રી રામ તણા પ્રતાપનો પાર. એ દેવ છે ત્રણ ભુવનનો સરજનહાર. ૧૦૬
ત્યાં સર્વે રખેસરે કીધી વાત, ભાઈ આપણુ સહુ જઇએ શ્રી રામની સાથ. ૧૦૭
ત્યાં સહુ રખેસર ચાલ્યા મનસુદ્ધ ધરી, ત્યાં પાછું જોયું ને બોલ્યા શ્રી હરી. ૧૦૮
ભાઇ તમે સર્વે વળ્યા પાછા શિઘ આવો છો અમભણી, અમને રજા થઇ છે શ્રી દશરથ રાજા તણી. ૧૦૯
ત્યાં શ્રી રામે સર્વે રખેસરને સમજાવી કહયો છે મરમ, ભાઈ અમે ભોગવીશું અમારાં કરમ. ૧૧૦
ત્યાં તમો સાથે આવ્યાનો નહિ કાજ, તમે પાછા ફરી જાઓ અયોધ્યામાં આજ. ૧૧૧
ભરત શત્રુઘન ચાલ્યા સાથે, વ્યાકુળ રૂપ કર્યું આપ ઘાતે. ૧૧૨
ભરત શત્રુઘન બોલ્યા સનભાયે, તેં કપટ કીધું રે કઇકેયી માયે. ૧૧૩
ત્રણ ભુવનના નાથે લીધો અવતાર, ધન ધન આપણું જીવતર સાર, ૧૧૪
તમથી કઇકેયી મુરખ નહિ કોઇ, ત્રિભુવની નાથ પુત્ર તોય. ૧૧૫
ચાલ્યા ભરત રામજી સાથ, રૂવે ત્યાં કૌશલ્યા માત. ૧૧૬
રૂવે લોક તે અયોધ્યા તણાં. દશરથ રાય રોયા છે ઘણાં. ૧૧૭

રૂવે પ્રજા સર્વે સંસાર, રામ વન ગયા હુઓ અંધકાર. ૧૧૮
વનમાં રામ પોતા જાણુ, ત્યારે દશરથ રાજાએ છોડયા પ્રાણુ. ૧૧૯
દશરથ રાયે પુરો કર્યો કાળ, ત્યારે નગર માંહે પડી હડતાલ. ૧૨૦
વનમાં રામ પોતા જાણુ, દેખ્યા રામે ઉત્તમ ઠામ. ૧૨૧
ત્યારે લક્ષ્મણ બોલ્યા સરનામ, વાત અમારી સુણો શ્રી રામ. ૧૨૨
એણે વને છે ઉત્તમ ઠામ, બાંધી મઢી ને રહો શ્રી રામ. ૧૨૩
ત્યાં ગુરુ વશિષ્ટ વાસ કરે, શ્રી રામ બેહુ બેઠા એક કોરે. ૧૨૪
ત્યારે શ્રી રામની રજા લઈને આએ, ગુરૂ વશિષ્ઠ તપ કરવા જાયે. ૧૨૫
ત્યારે શ્રી ગુરૂની રજા લઇને શ્રી રામ નિસર્યા, તે દેવ કનલી વનમાં જઈ સંચર્યા. ૧૨૬
ત્યાં દીઠું ઉત્તમ ઠામ, ત્યાં બાંધી મઢી ને રહયા શ્રી રામ. ૧૨૭
ત્યાં રામે વચન કીધો પરમ, લક્ષ્મણ મઢી બાંધી તેણે ઠામ. ૧૨૮
તે વન કનલી બહુ અપાર, ને વનસ્પતિ ત્યાં ભાર અઢાર. ૧૨૯
તેણે વન રામ વસ્યા વાસ, ફળ વરખ બહુ ફાલે પાસ, ૧૩૦
ડમરો મરૂઆની મઢીવાળી છે જાણ, તેમાં ખાંપ વાંસ જડી છે પરમાણ. ૧૩૧
શિયાળ વઈયાળને સિંદુરીયા જહાં, એવાં વચન કહીયે તહાં. ૧૩૨
ડમરો મરૂઓ લાવી મઢી આગળ વાડી કરી, કેટલાક દિવસ ગયા વનમાં નિસરી. ૧૩૩
ત્યાં દેવ બાર વરસ વનમાં રહયા સહી, ત્યારે તેની રાવણ દઇત્યે સુધ જો લહી. ૧૩૪
તે કનલી વનમાં તપસી ગુરૂદેવ પધારયા આપ, ત્યાં શ્રી રામે પુછી વાત. ૧૩૫
હવે દઈત્ય સકળ વ્યાપક પ્રગટ થયો આજ, તમે ગુરૂજી કહો દેવસભાની કુલ વાત. ૧૩૬
તે નગરીમાં પેલા નારદ રખેસર આવ્યા જો, તહાં સર્વે દેવે માન દીધાં છે તે. ૧૩૭
સ્વામી તે સહુ સતવાદી લોક, એ અમ દેવ સભામાંહા જઈ બોલ્યા તેહ. ૧૩૮
ત્યારે વિશ્વામિત્ર રૂષી બોલ્યા સહી, અમે ભમર તપ સાધી અંગુષ્ટા ભેર તપ કીધો છે જોય. ૧૩૯
શું તેથી તો અદકો થયો નહિ, હવે હું એને છળ પાડું સહી. ૧૪૦
ત્યારે ગુરૂ વસિષ્ઠ વાંસે મુસાફર મોકલ્યો ત્યાં, રાજા હરીચંદ તારારાણી હુતા જ્યાં. ૧૪૧
રાજા શું મુસાફર બોલ્યો ત્યાં વિશ્વામિત્ર માગે તે કેજ. હાય. ૧૪૨
જો અમરાપુર લેવાનો અર્થ હોયે, તાંયે તો મુખમાંથી ન કરસો નાય. ૧૪૩
સ્વામી તમે આજ ગુરૂજી ભલે પધાર્યા તાત, નહિ તો અમારો જીવ નરકે જાત. ૧૪૪
આજ સ્વામી જો તમને મસ્તક કાપી આપીયે તોયે, ગુણ ઓશીંગણ ન થાઇએ તોય. ૧૪૫
ત્યાં વિશ્વામીત્ર પોતે પધાર્યો આપ, આસો મંત્રનો કીધો જાપ. ૧૪૬
જ્યારે વિશ્વામીત્ર પોતે ગયા જહાં, અને સુવરનું રૂપ લીધું તહાં. ૧૪૭
ત્યાં વિશ્વામીત્ર આવ્યા સહી, અને વરાહ રૂપ લીધું જઈ. ૧૪૮
તે રાજાની વાડી વલભ છે ત્યાં, તેના પુલઘટ કટસે ચડે છે ત્યાં. ૧૪૯
ત્યાં જઇ વાડીના વરખ ઉખેડયાં જહાં, રાજા હરિચંદ્ર કોપ્યા તહાં. ૧૫૦

રાજા ચડીને આવ્યા જહાં, અને સુવર તો વાડી મહાં. ૧૫૧
વાડી વાટીને બોલ્યા આમ, હવે સુવર જાયે કેમ. ૧૫૨
જોહે ત્યારે વતહેઠ સુવર ઓજાય, તેનો દેશનિકાલ થાય. ૧૫૩
ત્યારે વિશ્વામીત્ર વિચારે મન, હવે એને કાઢું વંન. ૧૫૪
અમે રાજાના અશ્વ આગળ નીસરૂં જાણુ, બાકી કોનું ન લેવું નામ. ૧૫૫
સમરથ શીકાર ચાલ્યો જેહ, રાયના રેવત હેઠળ નિસર્યો તેહ. ૧૫૬
ત્યારે રાજા હરિચંદ સુવર સાથે ધાય, અને શિકાર તો ચાલ્યો જાય. ૧૫૭
તે નહિ વિશ્વામિત્ર જોય, અને બ્રાહ્મણરૂપ લીધું છે ત્યાં. ૧૫૮
બ્રાહ્મણ રૂપ થયા જ્યાં, અને રાજા ઉભા રાખ્યા ત્યાં. ૧૫૯
તે વિશ્વામીત્ર બાલક બે નીપાવા મરોડ, રાજાએ વરકન્યા છે બેહુજોડ. ૧૬૦
જો રાજા હરિચંદ તમે ના કહીને ઉભા રોહ મારે નહિ જોર, તો વળી અમે પરણાવીશું નવકરોડ. ૧૬૧
રાજા હરિચંદે વરકન્યાનાં દાન દઇ પરણાવ્યા તહાં. અને નદી વિશ્વામીત્ર જહાં. ૧૬૨
તે રાજા હરિચંદે રાજપાટ અરથ ગરથ હસ્તિ ઘોડા સર્વે આપ્યાં જહાં, તે ચાર મંગળ વર્તયાં તહાં. ૧૬૩
હાંરે રાજા હરિચંદ તમે કન્યાદાન દઈ રહ્યાં, ત્યાં હવે વરકન્યા સંતોકયાં અહાં. ૧૬૪
હવે ચારજણને કાંઈ આપસોવે અમે શા ભરોસે વણ માગું તેહ. ૧૬૫
સ્વામી અમો તમને હાથ જોડી આલીસું તેહ, નહિ તો તમ આગળ ધરીશું દેહ. ૧૬૬
અમે અનપાણી ત્યારે આરોગીએ, જ્યારે અમે બ્રાહ્મણના રૂણથી છુટીએ. ૧૬૭
ત્યાં રાજા હરિચંદ તારા રાણી કુંવર રોહીદાસ, ત્રણે જણાં વેચાવા ચાલ્યા તે સાથે. ૧૬૮
તો દેવ ગુરૂજી સ્વામીશું અમે ગણી એક, સ્તુતી કરી તમશું કહું. ૧૬૯
સ્વામીજી અમે કિયાવણા છીએ આજ, તો સ્વામી તમે રાખો લાજ. ૧૭૦
સ્વામી તમે ભાર દીયા અમે સહી લીયા આજ, તો હવે લેવા અમરપદનું કાજ. ૧૭૧
સ્વામી અમે કોટ ગઢ તો મેલ્યાં આજ, અમે સતગુરૂ વચને મેલ્યા રાજ. ૧૭૨
ત્યારે રાજા હરિચંદ કહે રાણી સાંભળો કાજ, આપણા સતગુરૂજીને પુછો આજ. ૧૭૩
અવર કોય અદકી કરણ કમાઈએ અહાં, ત્યારે પછી અમને ન કહેસો તહાં. ૧૭૪
તો સ્વામીરાજ આ ગુરૂજીનો શબ્દ શર ચઢાવી તાપ તો આપણ વેચાઇએ સર ધરીયે ન પાપ. ૧૭૫
તો તો દેવશું હાજર હોઇએ આપ, તો હવે સર્વે જુગના જાએ પાપ. ૧૭૬
ભગત હરિચંદ તારાલોચના કુંવર રોહિદાસ જે, તે કાશીખંડમાં વેચાયાં તહાં. ૧૭૭
માથે ખડનો પુળો લીધો જહાં, તે ભગતે એણી પેરે આ પગલાં તહાં. ૧૭૮
એ ત્રણ જણ સતશું વેચાયાં જહાં, ભાઇ તેણે તો અમરપદ લીધાં તહાં. ૧૭૯
ત્યારે કુંવર રોહિદાસ તે ખડનો પુળો લાવ્યો જહાં, તેનો મુદ્રિકા એકે આપી તહાં. ૧૮૦
તે વળી મુદ્રિકા દઈ ખાંડવા જાય, અમુલખ કહે ને કેડે ધાય. ૧૮૧

અરે ભાઈ બાકી વધે તે શું કરૂં આંઇ, હવે તેની સત ગઉને ચરણ નીરે તાંઈ. ૧૮૨
તે ભગત પહેલે વસ્યા બ્રાહ્મણ જહાં, રાજા ઝાંપડા ઘર વેચાયા તેહ. ૧૮૩
તે ભગતે પરની સેવા કીધી જહાં, તે ભકતુંને વિશ્વામીત્રે કસ મુકા તહાં. ૧૮૪
તે સતગુરૂ વચને દુઃખ વેઠયાં જહાં, પણ તે સતિ સત ના ચુકયાં તહાં. ૧૮૫
તે ભક્તોને વર આપવા જે, સ્વામીજી દઇત્યને મન વસિયા તેહ. ૧૮૬
તે દઇત્ય રાવણ રાજા હરીચંદ સાથે બહુ કીધો વખવાદ. અઠોતેરસો બુદ્ધિમાંયે એક
ન સુજી ત્યાંયે, ૧૮૭

તે દઈત્યને પેલે અઠોતેરશો બુદ્ધિ સુજતી જેહ, પણ ત્યારે એક બુદ્ધિ ન સુજી તેહ. ૧૮૮
ત્યારે વેર વાદશું કરતા દઇત્ય હાર્યો આંએ, જ્યારે સંગ સર્વે પુરો થાયે. ૧૮૯
ત્યારે તેણે શ્રી રામ લક્ષ્મણશું અડયો, ત્યારે તહાં સતી સીતાને હરવા જાયે. ૧૯૦
હાંરે ભાઇ રામ લક્ષ્મણ બેહુ જે, આવીને વનમાં રહ્યા તેહ. ૧૯૧
મહેશ્વર દેવતા વશ કરી કહે રાવણ, હું છું લંકાનો ધણી. ૧૯૨
હું તાં જો લાવું રામ તણી સીતા જે, એમ તહાં રાવણ કહે. ૧૯૩
મઢી બાંધી રહ્યા છે સાર, રામ લક્ષમણે મેલ્યો સંસાર. ૧૯૪
દઈત્ય કહે તેની લાવું નાર. જેણે વન છે રામ તહાં જાઉં સાર. ૧૯૫
તે તો વન માંહે જો પોતે આહે, કારમો મૃગ સુવર્ણનો થાયે. ૧૯૬
ત્યારે રાવણ દઈત્યે એવો ધરમ મનમાંહે ધર્યો, તેણે તહાં કારમો મૃગ સુવર્ણનો કર્યો. ૧૯૭
ગયો મૃગ ત્યાં વન મોજાર, જયાં હતાં સીતા સાધવી નાર. ૧૯૮
સિતાની વાડી માંહે ચરવા ગયો, સુવર્ણ રૂપે એવો મૃગલો થયો. ૧૯૯
મૃગલો પાપી રાવણ તણો, આવીને હેરૂં કરે ઘણો. ૨૦૦
મારો મૃગ એમ સીતા કહે, સુણો રામ વચન કહું તેહ. ૨૦૧
એ ચરતો મૃગ દીઠો સીતા પાસ. રામ લક્ષ્મણ બે ઉઠયા સાથ. ૨૦૨
સીતાએ વચન કીધાં તે વાર, સુવર્ણ મૃગ વાડીમાં સાર. ૨૦૩
મૃગ તે જાની પેરૂં કાંચળી, મારો મૃગ ત્રિભુવન ધણી. ૨૦૪
મારે હોંશ છે કાંચળી તણી, મારી મૃગ લાવો ત્રિભુવન ધણી. ૨૦૫
સત વચન લક્ષ્મણ સીતાને કહે છે જાણ, સુવર્ણ મૃગ નથી એ રાક્ષસી માયા પ્રમાણ. ૨૦૬
એ સત વચન શ્રી રામ ચિતમાં ધરે, ધનુષ બાણ કરમાં લહે. ૨૦૭
સુણો સ્વામી એમ સીતા કહે, ધનુષ બાણ ચડાવી મેલો આંહે. ૨૦૮
સુણો સીતા કહું નિરધાર, મોહે રખાજો રણ માંહે સાર. ૨૦૯
એસો શ્રી રામ કયો ભેદ, વનમાં જઈ પહોંચ્યા દેવ. ૨૧૦
રામ રૂપે વનમાં ગયા, સીતો કારણ વ્યાકુળ થયા. ૨૧૧
ચરતો મૃત દીઠો સીતારામ, જોડી બાણ કીધો સંગ્રામ. ૨૧૨
લાગ્યું બાણ જબ મૃગલો પડયો, લક્ષ્મણ પોકાર પડતો મૃગલે કર્યો ૨૧૩

પડતો મૃગલો પોકારે શ્રીરામજી આએ, સીતા કહે લક્ષ્મણ દોડી જાવ. ૨૧૪
કહે સીતા તમે સુણો લક્ષ્મણરાયે, શ્રી રામ તો કેમ ગાંજ્યા જાયે. ૨૧૫
ઘરે થકી લક્ષ્મણ કરે વિચાર, એ રામ બંધવ કોણે હારવના હાર. ૨૧૬
મૃગને જોયે મુકયો જેવાર, પડતે મૃગે કર્યો પોકાર. ૨૧૭
ત્યારે લક્ષ્મણ કહે સુણો સીતામાયે, બંધવની વારે જાઉં છું સીતા તમો બાર ન કાડસો પાયે. ૨૧૮
રામ રક્ષા માટે જાણો આજ, અમે દોઇ બંધવ કરી આવીયે કાજ. ૨૧૯
એવું કહીને લક્ષ્મણ જાય, ત્યારે દઈત્ય પોતો આય. ૨૨૦
ત્યાં ભભુત ભેખ ધરી રાવણ ઉભો છે બહાર, એ ભેખનો ભેદ ન લહ્યો સીતાનાર. ૨૨૧
ભભુત ભેખ ભર્યા જો પાય, રાવણ સીતાકે દ્વારે જાય. ૨૨૨
ગાય ગીત જે બોલે અપાર, મોઇ ભીક્ષા આપો નાર. ૨૨૩
સુણો અભ્યાગત તુંને કહું સતભાઈ, રામ રક્ષાએ માની જાયે. ૨૨૪
સુણો સીતા કહું છું વિચાર, એક પગ બાહેર દેજો નાર. ૨૨૫
માંહે અભ્યાગત ગજું જોઈ આવ્યો આજ, નર મુખ જોવું તો આવે લાજ. ૨૨૬
દેવા ભિક્ષા પગ બાહેર નીસારા, સીતાકે હાથ જો દઈત્યે ધર રહા. ૨૨૭
લઈ સીતા જો ખાંધે ધરી, ચાલ્યો દઈત્ય જો કપટ જ કરી. ૨૨૮
તે સતી સીતાએ આ રાક્ષસનો ભેદ ન લહ્યો, તે સીતાને ખાંધે ઘાલીને રાવણ લઈ ગયો. ૨૨૯
તે જટાયુ પક્ષીએ દેખ્યો જ્યાં, તે દઈત્ય શું યુદ્ધ માંડયું તહાં. ૨૩૦
ત્યારે દઈત્યના મનમાં ઉપની સાન, છાંટી રૂધીર ને આપ્યું માંસ. ૨૩૧
માંસને લોભે પંખી જો જાયે. ગયો દોડી તેણે ઠાયે. ૨૩૨
સીતા લઇ દઈત્ય ચાલ્યો તેણીવાર, જઈ પહોંચ્યા લંકા મોજાર. ૨૩૩
ત્યારે રામ લક્ષ્મણ મળ્યા એક ઠામ, ત્યારે વચન બોલ્યા સરનામ. ૨૩૪
કહો લક્ષ્મણ આવ્યા શે કાજે, સુની સીતા કેમ મેલી આજે. ૨૩૫
ચાલો બંધવ જઇએ ઘેર, એકલી સીતા શી કરશે પેર. ૨૩૬
વનથી ફરી આવ્યા મઢી કે પાસ, સુનું ઘર દીઠું થયા ઉદાસ. ૨૩૭
ત્યારે શ્રી રામ લક્ષ્મણ આવ્યા મઢીને ઠામ, ત્યાં નહિ સીતા કહે શ્રી રામ. ૨૩૮
ત્યારે ત્યાં સુની મઢી દીસે ઉદાસ, ત્યારે રામ લક્ષ્મણ બેઉ થયા નિરાશ. ૨૩૯
ત્યાં કહે શ્રી રામ લક્ષ્મણ ભાઇ આપ કેશી કરીશું બુધ, હવે સીતા તણી કેમ લઇએ સુધ. ૨૪૦
ત્યારે શ્રી રામ લક્ષ્મણસું કહે. જે સીતાને કોઈક દઈત્ય લઇ ગયો. ૨૪૧
વનમાં શોધવા ગયા શ્રીરામ, પક્ષીએ ભેદ કહ્યો તેણે ઠામ. ૨૪૨
ત્યારે જટાયુ પક્ષીએ ભેદ શ્રી રામ લક્ષ્મણને કહ્યો. સ્વામી સીતાને રાવણ લંકામાં લઇ ગયો. ૨૪૩
ત્યારે રામ બોલ્યા ઘણું દુઃખ જો ધરી, મળશે નાર જો લક્ષ્મણ ફરી. ૨૪૪
ત્યારે હનુમંતે કીધાં ભલાં બળ. પ્રવનવેગે આવ્યા એણે સ્થળ. ૨૪૫
ત્યારે શ્રી રામ લક્ષ્મણે હનુમંતે હંકારી દીયા, ત્યારે દેવે મર્મ સઘળા હનુમંતને કહ્યા. ૨૪૬

ત્યારે શ્રી રામે કહ્યું હનુમંતે જેહ, સીતાને લઈ ગયો લંકાનો રાય તેહ. ૨૪૭
ભાઇ આપણે કેસો કરશું ઉપાય, સીતાને લઈ ગયો લંકાનો રાય. ૨૪૮
ત્યારે શ્રી રામે હનુમાનને દીધી બુધ, ભાઈ સીતા તણી જો લાવે સુધ. ૨૪૯
ત્યારે હનુમાને એક ફાળે લંકા છોડી પર લંકા ગયો, ત્યાંથી રામ સંભારી પવન વેગી થયો. ૨૫૦
આઇ તહાં હનુમાન પુછે કોણ જો ઠામ, ભાઈ પરલંકા છે એહ ગામ. ૨૫૧
ત્યાંથી હનુમાન પાછા ફર્યા તે લંકાની વાડીમાં જઈ સંચર્યા ૨૫૨
જ્યાં બેઠા છે સીતામાત, તે લંકાની વાડીમાં કીધો ઉત્પાત. ૨૫૩
સીતા રાવણની વાડી માંહે, કારણ કરતાં હનુમાન રોયે. ૨૫૪
રામની મુદ્રિકા સીતાને દેખાડી જ્યાં, ચરણે લાગીને ઉભા રહ્યા ત્યાં. ૨૫૫
શ્રીરામજી કહ્યો એમ સીતાને કહે, દેખી હનુમાન સકળ પુછયો જેહ. ૨૫૬
ત્યાં માતા કહે હનુમાન તું વાડીમાં જાયે, ભલે પડયાં ફળ વીણી ખાયે. ૨૫૭
સીતા વચનસર લીયો ચડાઇ, રાવણની વાડીમાં પેઠો ધાઈ. ૨૫૮
મરડી વરખ નાખ્યાં ઉપાડ, ત્યાં રાવણ આગળ પડયો પોકાર. ૨૫૯
ત્યાં હનુમાને માતાનું કહ્યું કીધું નહિ, વરખ ઉપાડયાં પડયાં ફળ ખાધાં સહી. ૨૬૦
ત્યાં માતા કહે હનુમાનને શું કીધું બળ, ઉખેડી વાડી શું ખાધા ફળ. ૨૬૧
સકળ જોદ્ધા આવ્યા તેણે ઠામ, રામ કોણ આવ્યો તમે જાણ. ૨૬૨
બહુ કષ્ટ કરીને ધરીયો કુધ, ત્યારે લંકાના લોકે જાણી બુજ. ૨૬૩
તબ હનુમાને રાવણ શું કહે સોયે, હમારી માતુ પૂછે તોયે. ૨૬૪
જો તુ છે મહા બળવંત, તો તું કહે તારો મરવાનો કેમ અંત. ૨૬૫
ત્યારે રાવણ પુછે ભાઈ એ હનુમાનનું મોત છે કહિં, તમે એને પૂંછડે ગોદડાં તેલ ભરી બંધાવો સહિ. ૨૬૬
જો તમે પૂછ લગાવી દ્યો નિરધાર, તો તાં હું સહિ બળી મરૂં તતકાળ. ૨૬૭
એસો હનુંમાને કહ્યો ભેદ, તો બળી મરૂં તતખેવ. ૨૬૮
પૂંછડે અગ્નિ દેજો મોહે, તો મારી મોત નિશ્ચે હોય. ૨૬૯
ત્યારે હનુમંત એવી કરે ગુંજ, ત્યારે રાવણ કહે પૂછડે અગ્નિ મુકો સુજ. ૨૭૦
ત્યારે મુકી અગ્નિ ને ઉઠી ઝાળ, ત્યાથી હનુમંત ઉછળ્યો તતકાળ. ૨૭૧
ત્યાં હનુમંતે ત્યાંથી ચાલ્યો ભાગ, ત્યારે લંકા બાળી દીધી આગ. ૨૭૨
તે હનુમંતે લગાડી પુછ કોટ ઉપર જાયે, ત્યારે બાળી લંકા સરવે પ્રલય થાયે. ૨૭૩
બાળી લંકા ખાખ જો થઈ, સમુદ્ર પુછ ઓલાવ્યું જઈ. ૨૭૪
એકી ફાળે સુધ લઈ આવ્યો જહાં, શ્રી રામ હુતા જંગલ મહાં ૨૭૫
તે વેળા રામ નાવા બેઠા છે જગલ મહાં, તેને દિવેલ કટોરો આલ્યા તહાં. ૨૭૬
હારે ભાઈ હનુમંત મુંડે લછેન લાગુ કહાં, એમ માતાનું વચન લોપ્યા તહાં. ૨૭૭
તે લંકા બાળી હનુમંત આવ્યા ઠામ, તે જતિ પાછા આવ્યા જ્યાં હતા શ્રી રામ. ૨૭૮

૧૪

હાંરે હનુમંત તમે સીતા તણી લાવ્યા સુધ, હવે આપણ રાવણ શું કેમ કરીશું યુદ્ધ. ૨૭૯
ત્યારે શ્રી રામ બોલ્યા હનુમાન તું બુમ હકાર, ત્યાં મળ્યું સેન અપરંપાર. ૨૮૦
રામની પાસે ઉભા રહ્યા જ્યારે, રામ હનુમાન બેઠા એક ઠારે. ૨૮૧
ત્યારે હનુમાને કીધી બુંબાકાર, મળ્યા વાનર રીંછ અપાર. ૨૮૨
ત્યાં નીલ અનિલ જાંબુવંત સાર, તેના બળ તણો નહિ પાર. ૨૮૩
ત્યારે ત્યાં આવીયા અંગદ જોદ્ધા જે ઠાર, ત્યાં મળ્યા વાંદર રીંછ પદમ અઢાર. ૨૮૪
ત્યારે મલ્યા વાંદર રીંછ અણગણુતર સહી, સર્વે જોદ્ધા મળ્યા છે તહી. ૨૮૫
તે ચાલ્યું સેન મહાબળવંત વીર, તે જઈ ઉભા રહ્યા સમુદ્રને તીર. ૨૮૬
એવું રામનું સેન મળ્યુ અતિસાર, યુદ્ધ કહો કરીસું કીયે ઠાર. ૨૮૭
ત્યાં મળ્યા છે જોદ્ધા બળીયા અપાર, આપો આજ્ઞા રામજી સાર. ૨૮૮
ત્યાં વાજીંત્ર તો વાગે અપાર, રામ સેના મલ્યું જેજેકાર. ૨૮૯
રામ લક્ષ્મણે દળ દેખ્યું નેણ, હસી હરખી બોલ્યા વેણ. ૨૯૦
સમુદ્ર તીરે કર્યાં મેલાણ, ત્યાં વાજે વાજીંત્ર અતિ નિશાન. ૨૯૧
રામ લક્ષ્મણ કરે વિચાર, કેમ કરી સેના ઉતરશે પેલે પાર. ૨૯૨
ત્યારે કરજોડી લક્ષ્મણ કહે સેવ, સુણો વિનંતિ ત્રિભુવન દેવ, ૨૯૩
અરે સ્વામી તમે ફીણથી રચ્યુ ઇંડ, તમે વણ થંભે રાખ્યું બ્રહ્માંડ. ૨૯૪
સકળ સૃષ્ટિ તમે પેદા કરી, હાલે ભોળા કાં થાઓ શ્રી હરી. ૨૯૫
એસી વિનતિ લક્ષમણ કહે, તે સ્વામીજી રામ મનમાંહે લહે. ૨૯૬
ત્યારે તહાં હનુમંતને લીયો બોલાય, રામે કહી વાત એક સમજાય. ૨૯૭
ત્યાં શ્રી રામનું સઇન્ય મળ્યું શુ કરૂં વખાણ, સહુ સુરા બળવંતા જાણ. ૨૯૮
સરવે ભેદ રામે કહ્યો સમજાય, લાવો પત્થર ને બાંધો પાજ. ૨૯૯
આણી પત્થર નેં પાણીમાં ધર્યા, શ્રી રામ નામે પત્થર જો તર્યા. ૩૦૦
ત્યાં શ્રી રામે હણ્યો મૃગ તે રાવણ કાજ, સાંહેર માંહે બાંધી પાજ. ૩૦૧
ત્યાં શ્રી રામનું મળ્યું શું કરૂં, વખાણ, ત્યાં શ્રી રામે પાણીમાં તાર્યા પહાણ. ૩૦૨
ત્યાં દેવે બાંધ્યો સમુદર મહાવે મન ધરી, ત્યાં પેલા રીંછ વાંદર લંકા ઉપર ગયા ઉતરી ૩૦૩
બાંધ્યો સમુદ્ર ક્ષણ એકજમાં સાર, સર્વે સેન ઉતરી પેલે પાર. ૩૦૪
ત્યારે લશ્કર ઉતર્યું છે ઘણું, એવું સઈન્ય તે શ્રી રામજી તણું. ૩૦૫
શ્રી રામને વિભિષણ લાગ્યો પાય, લંકાજી તજો ત્રિભુવન રાય. ૩૦૬
તેમાં કુંભકરણ સુતો છે જ્યાં, તેને નિદ્રામાંય જગાવ્યો ત્યાંય. ૩૦૭
ત્યાં જાગ્યો જોદ્ધો ભુખે ઉઠયો જહાં, તેને છપન કરોડ સેન ભરખ્યું તહાં. ૩૦૮
ત્યાં પુંઠેથી હનુમાન બોળો થયો, ત્યારે તે દઈત્યનો ભરખ પુરો થયો. ૩૦૯
ત્યાં ફફડતે મોઢેથી કર્યો વિકાસ, ત્યારે તહાં ચાંપી મારી કર્યો નિરાશ. ૩૧૦
હાંરે હનુમંતે મહાબલીયો તું આવ્યો બહાર, જો તું કરે યુદ્ધ તો જ્યાસ રે બહાર, ૩૧૧

જો તું છે મહા સહી બળવંત તો તું કહે મરવાનો અંત. ૩૧૨
તે હનુમાન આવ્યો તેણે ઠામ, તે જતિ પાછા સેન લઇ આવ્યા જયાં હતા શ્રી રામ. ૩૧૩
ચઢયું સેન શ્રી રામ તણું તે રાક્ષસ શું યુદ્ધ થયું છે ઘણું. ૩૧૪
રામ સેના મળી છે અપાર, ત્યાં રાવણ સેન કરે સંહાર, ૩૧૫
નિલ અનિલ બળિયા જોદ્ધા આએ, પુર્વે પોહે વળીયા જાયે. ૩૧૬
પશ્ચિમ પોળે જોદ્ધા જાંબુવાન, દક્ષિણ પોળે રહયા હનુમાન. ૩૧૭
ઉત્તર પોળે રાઘવરાય, સેન અનંત ઘણું જણાય. ૩૧૮
મારી હાંક જોદ્ધા વીર હનુમંતે ચારે દિશાથી ઘેરી લંક. ૩૧૯
રાવણ સેન રાક્ષસ બળવંત, રામ સેન શું વઢે કનમંત. ૩૨૦
ગગન નાખે હલો પરેવી સુર, પગતળે પત્થર થાયે ચુર. ૩૨૧
મારી હાંક જોદ્ધા થરથરે, કંપે ધરતીને પરવત પડે. ૩૨૨
દુંદુભી વાજાં ગડગડે ત્રીણુ, લોક માંહે હાંક જો પડે. ૩૨૩
રાવણ રાક્ષસ કાંપ્યો ઓત ઘણો, માર્યો ઇંદ્રજીત લક્ષમણ તતખેવ. ૩૨૪
ત્યાં દઈત્ય ઇંદ્રજીત મહાબળીયો ચાલે, તેને બાણે લક્ષમણ મુર્છાગત થાયે. ૩૨૫
ત્યાં શ્રી રામે હનુમતને શિખ દીધી જોઈ, ભાઇ તમે દ્રોણાગર પર્વતથી સલાનો દીવો લાવો ત્યાં. ૩૨૬
ત્યારે શ્રી રામ વચને હનુમતે માગી શીખ ગયા છે જ્યાં, તે પરવત દ્રોણાચળ હતો ત્યાં. ૩૨૭
ત્યાં જતી હનુમતને પરવત દ્રોણાચળે જોઈને દેવને કર્યું પ્રણામ, ત્યાં રાક્ષસી હેડંબાએ કીધું યુદ્ધ સાધી બાણ. ૩૨૮
ત્યાં જતિ હનુમતે પૂછ ફેરવી જપ્યા શ્રી રામ. તે જતિ લાવ્યા પરવત દ્રોણાચળ તેણે ઠામ. ૩૨૯
તે જતિ હનુમંતે સલ વસલાનો દિવો જોય લાવ્યાં, તેવા જોય લક્ષમણ જતિ બેઠા થયા છે ત્યાંય. ૩૩૦
ત્યાં શ્રી રામ સૈન્યે છાસટ કરોડ દઈત્યશું યુદ્ધ જો કર્યો, તહાં જતિ લક્ષમણને બાણે ઇંદ્રજીત પડયો. ૩૩૧
હનુમતે તે હકારી જોઇ, ઇંદ્રજીત સાથે વળી લક્ષમણ રાયે. ૩૩૨
બહુ દળ સુરા ચડે ચાર, રાવણનું દળ માર્યું અપાર. ૩૩૩
ત્યાં માર્યા રાક્ષસ અનંત જાણુ, ત્યાં પાડી કોટને કીયો મેદાન. ૩૩૪
પાડી પોળને નાખ્યો ઠોળ, કોટ કાંગરા કરોડ. ૩૩૫
જયાં દેવે માર્યો કુંભકરણ. જયમ ત્યમ લડયો, શ્રી રામને બાણે રાવણ પડયો. ૩૩૬
માર્યા કુંભકરણ બળીયો સોયે, રાવણ વંશમાં ન રહ્યું કોઇ. ૩૩૭
અતિ બળ કોપી હનુમંત જોયે, રામને બાણે પડયો રાવણ રાયે. ૩૩૮
માર્યો રાવણ પરીવાર સહિ, સર્વે દઇત્ય યોદ્ધા પડયા રણક્ષેત્ર. ૩૩૯
વિભિક્ષણને તો ભેટયા રામ, માર્યો રાવણ ને ફોડયાં ઠામ. ૩૪૦

સીતા વાળવા લંકા ગયા, મનોહરી કેરે ઘેર રહ્યા. ૩૪૧
ધન ધન સ્વામી ધન ઘડી, રામ પધાર્યા લંકાપરી. ૩૪૨
પાત્ર પરમેશ્વર આવ્યા ઘેર, નાના વિધની કીજે બહુ પેર. ૩૪૩
માણેક મોતી સોનાથાળ, શ્રી રામને વધાવ્યા બાળગોપાળ. ૩૪૪
લંકાના લોક દર્શન કરે, સર્વે વસ્તુ લઇને આગળ ધરે. ૩૪૫
તો હરિ ત્યાં માગે માન, તમે કબુલ કરો ધી ભગવાન. ૩૪૬
લંકા આપી ત્યાં સોનાદાન, ખુશી થયા શ્રી ભગવાન. ૩૪૭
તહાં છોડાવી સીતા સર્વે સારા થયાં કાજ, ત્યાં દેવે ભગત વિભીક્ષણને સોપ્યાં રાજ. ૩૪૮
લંકા કારણ વિભિક્ષણ કુટયા, સીતા મળી શ્રી રામ આવીયા. ૩૪૯
ત્યાં દેવે છોડાવી સીતા ને ફરયા શ્રી રામ, ત્યાં આવ્યા ફરી જ્યાં આપણો ઠામ. ૩૫૦
બહુ ખેલ યુદ્ધ શ્રી રામે કર્યો, પણ અસત ધર્મ કર્મ કો ન કર્યો. ૩૫૧
જે રામચરિત્ર સાંભળે અપાર, થોડા માંહે ઘણો કહ્યો વિસ્તાર. ૩૫૨
સુણો મુનીવરો બોલ્યા સહદેવ, શું શું કથીને કહું ભેદ. ૩૫૩
હરિભક્તિ તણો નહિ અનંત પાર, પણ થોડા માંહે ઘણો કહ્યો વિચાર. ૩૫૪
જુગ તેત્રામાંહે પુરો પ્રસંગ, ભક્ત રહ્યા જે હરિચંદ. ૩૫૫
ધર્મે થયા તો તેને સારા કર્મ, એવી સેવા કરી તેણે ઓળખ્યા શ્રી રામ વીર. ૩૫૬
ત્રેતાજુગ સંગે ભક્ત હરિચંદ વીર, રહ્યા ઝાંપડા ઘર ભરીયાં નિર. ૩૫૭
અને રાણી તારાદે સતી જોયે, તે હરવસ બ્રાહ્મણ ઘેર દાસી ત્યાંહા. ૩૫૮
ત્યારે વિશ્વામિત્ર બોલ્યા જેહ, સર્પ થઇ ડસું કુંવર રોહીદાસને તેહ. ૩૫૯
વિશ્વામિત્ર કાશીખંડ નગરીમાં આવ્યા જહાં, અને હરવસ બ્રાહ્મણ ઘેર બ્રહ્મભોજન થાતાં તહાં. ૩૬૦
અરે બાઇ તારા પુત્રને સર્પે ડસ્યો જોયે, પણ સતિ સત ન ચુકી તોયે. ૩૬૧
તે બ્રહ્મભોજન વેળા વહી ગઇ જ્યારે, અને બ્રાહ્મણ અગ્નિસું માર અગરચંદનનાં લાકડાં લાવ્યા તારે. ૩૬૨
અરે ભાઈ અમારા કુંવરને સર્પે ડસ્યો, તે અમને સ્નાન ઉપન્યું છે ત્યાંય. ૩૬૩
ત્યાં સતિએ કુંવરને પધરાવ્યો જહાં, અને અગરચંદન હાગે લીધા ત્યાં. ૩૬૪
સ્વામી તમે દેવળદેરામાં પધારજો જઈ, ત્યાં અમે સહી દેશું વન દાગ. ૩૬૫
ત્યારે વિશ્વામિત્રે બાર મેઘ બોલાવ્યાં જહાં, અને મહા વૃષ્ટિ કીધી છે ત્યાંય. ૩૬૬
ત્યારે નદીએ પુર આવ્યાં જહાં અને સતિ વનદાગ દેતાં તહાં. ૩૬૭
ત્યાં રાજા હરિચંદ મસાણ ખુલી થઈ આવ્યો જહાં, રાણી દાગ દયો તો અમને કાંઈક આપો ઈંઆં. ૩૬૮
ત્યારે રાણીએ ચીર ફાડી હક આપ્યો જહાં, પણ સતી સત ન ચૂકયાં તહાં. ૩૬૯
ત્યાં કાશીખંડનો રાજા જેહ, તેનો વિશ્વામીત્રે પુત્ર હર્યો છે એહ. ૩૭૦
ત્યારે પોતે ત્યાં પંડીત થાયે, તે પંડીત થઈને રાજ દ્વારે જાયે. ૩૭૧

હાંરે રાજા તારે કુંવરને મસાણમાં શિકોતરી ચંડાળ બેઠી ખાયે. ૩૭૨
ત્યારે રાજદ્વારેથી દળ આવીયાં ભાઇ, આ પંડિત કહ્યું તે સર્વે સાચ. ૩૭૩
હવે એ ચંડાળ ને ચોફેરથી દંડ માર કરો કાજ, હવે એનું મોઢું શું જુવો આજ. ૩૭૪
ત્યાં હરવસ ઝાંપડો બોલાવીને સેન મેલ્યાં સહિ, પણ સેન સતિને જુવે નહિ. ૩૭૫
તે ઝાંપડા ઘેર રાજા હરિચંદ કરતા કાજ, રાણી જે સમરવું હોય તે સંભારજો આજ. ૩૭૬
રાણી આપણા સતગુરૂજી વાંસ, તે સ્વામી અંતકાળે પુર આસ. ૩૭૭
હવે સ્વામિ સંભારૂં શ્રી ગુરૂનરનું નામ, બીજા સંભારૂં શ્રી રામ. ૩૭૮
વળી ત્રીજા મુખી ગતગંગાનું સંભારીયે નામ, જે શ્રી ગુરૂ નર આપ અમરાપુર ઠામ. ૩૭૯
જે દઇત્ય રાવણને મારી પુરી થાળ, તે વેળાએ રાણીની સ્તુતિ થઇ ફરીયાદ. ૩૮૦
હવે શ્રી નારાયણ દેવ મનવેગે પધાર્યા આજ, હવે ભાઇ ભક્તોના તે કરવા કાજ. ૩૮૧
ત્યારે રાજા હરિચંદ જમણે હાથે ખાંડું, ડાબે હાથે ચોટલો જહાં, ત્યારે સતિએ
સંભાર્યા શ્રી રામ તહાં. ૩૮૨
ત્યાં ખડગ સાહીને દેવ ઉભા રહ્યા તેણે ઠામ, ભક્ત તું માગ વરદાન હવે તારાં સારૂં કામ. ૩૮૩
ત્યાં રાજા હરિચંદને રાણી કહે આપણે ગુરૂ પુરા સેવીયા, સ્વામી આપણી વારે ગુરૂ
નર આવીયા. ૩૮૪
દેવ ભક્તોને કાજે આવ્યા તતખેવ, હવે સ્વામી રાજા તમે ચતુર ખાણના ફેરા છોડાવજો,
આપણા શ્રી ગુરૂનર કહે છે દેવ. ૩૮૫
ત્યારે શ્રી ગુરૂનર કહે જે ભગત ગુરૂનરના તુરમાં નિતનિત મરતા હોય. ૩૮૬
જેણે પુરણ ઈમાન રાખ્યાં જાણ, તે વૈકુંઠ પામ્યા નિર્વાણ. ૩૮૭
તે અખંડ અવિચળ ઓધર્યા તે તહાં, તેના જીવ અમર રહે અમરાપુરી મહાં. ૩૮૮
સ્વામીજી અમ ભાગે જે વિશ્વામીત્ર અમ ઘેર પોતે પધાર્યા તાપ, સ્વામીજી અમારાં
ઇમાન રાખ્યાં આપ. ૩૮૯
સ્વામી જે વિશ્વામીત્રે પણ પાકી કરી આપ, તે સ્વામી તમે પહેલા તે કરજો માફ. ૩૯૦
સાતમે રૂપે હરિ નરઆકાર, ત્યાં ધર્યો શ્રી રામે અવતાર. ૩૯૧
જ્યારે દેવે દસાસર રાવણ દઈત્ય મારીને વર આપ્યો ત્યારે, ત્યાર પછી સંસારમાં
પ્રગટ થયા મોરારે. ૩૯૨
અને ત્રેતાજુગમાં ત્રણ રૂપે હરિ અવતાર દેવ, શ્રી રામરૂપે દશરથ ઘેર કીધી સેવ. ૩૯૩
ત્રણ દાનવ દેવે સંહાર્યા જહાં, સાત કરોડીશું ભક્ત હરિચંદ તાર્યા તહાં. ૩૯૪
તે હરિચંદ સતપંથ ધાયા સધીર, તે ભકતે બહુ કસ્યાં શરીર. ૩૯૫
તે રાજા હરિચંદે રાજપાટ સર્વે છોડયાં સહી, તેણે હરવસ ઝાંપડા ઘેર નીર ભર્યાં તહી. ૩૯૬
તે ભક્ત હરિચંદે ગુરૂ વસિષ્ઠ પુરા સેવાય, તેણે સતપંથ પુરા પ્રમાણા ત્યાંય. ૩૯૭
તે સતી બાલક પોતે આપે વેસા, બ્રાહ્મણ મળી ઝાંપડા ઘેર વેચાય, તેણે તો તે પાછા
પર્વ નહિ ધોતાય. ૩૯૮

ત્રેતાજુગમાં ગુરૂ વસિષ્ટ વસ્યા જહાં, એકવીસ કરોડી જીવ નીમ્યા તહાં. ૩૯૯
તેમાંથી સાતકરોડી સાચા થયા જાણુ, તે અમર થયા પ્રમાણુ. ૪૦૦
તેમાં કરોડી સાતે વિશ્વાસ ઓછો આણ્યો જાણુ, તે ફરી ફરી પડયા ચારેખાણુ. ૪૦૧
તે માંહેથી સાત કરોડી પરલે ગયા જેહ, જેણે ગુરૂનર ઉપર આણ્યો નહિ નેહ. ૪૦૨
તે જાણી બુજી ભુલા ગાફલ આજે, ભાઈ જાણી દોઝખ પડયા ત્યાંયે. ૪૦૩
તે ભગત હરિચંદ તારારાણી કુંવર રોહિદાસ, પુરા સતપંથ સેવ્યા ગુરૂની વાચા પાડી સાચ. ૪૦૪
તે સાત કરોડીશું નિપન્યા હરિચંદ ભાખ, તે ભક્તની જુગમાં ચાલી શાખ. ૪૦૫
ભાઇ મુનીવરો આજ એસા સત જો કીજીએ જે સતે ધાયા હરિચંદ, તેણે તન, મન, ધન, સર્વે સોંપીયા સાચા સતગુરૂજીને વચન. ૪૦૬
ત્યાં સાત કરોડીસું વૈકુંઠે ગયા, ત્યારે યુગ ત્રેતા પુરા થયા. ૪૦૭
ત્યારે સાતમું રૂપ હરી દેવ મોરાર, ત્યાં હરિએ ધર્યો શ્રી રામ અવતાર. ૪૦૮
ત્યારે દઈત્ય રાવણને દેવે માર્યો જેણીવાર, પછે સંસારમાં પ્રગટ થયા છે મોરાર. ૪૦૯
દેવે સાતમે રૂપે દઈત્ય રાવણને મારીયો, ત્યારે દેવે ભક્ત હરિચંદને તારીયો. ૪૧૦
પછી સંસારમાં પ્રગટ થયા મોરાર, ત્યારે સર્વે સંસારે ઓળખીયો સાર. ૪૧૧
ત્યારે શ્રી રામચંદ્રની માતા તો કૌશલ્યા કહીયે, અને પીતા તો રાજા દશરથ કહીયે. ૪૧૨
ત્યારે ગુરૂ તો વસિષ્ટ મુનીજાણુ, ને શક્તિ તો સીતા પ્રમાણુ. ૪૧૩
ત્યારે સ્વસ્થાન તો અયોધ્યા નગરી જાણુ, ક્ષેત્ર તો લંકાપુરી નગરી પ્રમાણુ. ૪૧૪
ત્યાં નરદળો દાનવ દસ માથાનો રાજા રાવણને મારી, ત્યારે ભક્ત હરિચંદને ઉગાર્યો વારી. ૪૧૫
ત્યારે ચારલાખ ને બત્રિસહજાર શ્રી રામ રૂપે જાણુ, ત્યારે યજુરવેદ હોતા પ્રમાણુ. ૪૧૬
ત્યારે બારલાખ ને છન્નુહજાર જુગ ત્રેતાનું પ્રમાણુ, ત્યારે ભક્ત હરિશ્ચંદ્ર સાત કરોડીસું પોતા વૈકુંઠ નિરવાણુ. ૪૧૭
તેણે ગુપ્ત પંથ આરાધ્યા જાણુ, તેણે અમરાપુરીનો વાસો પામ્યો નિર્વાણ. ૪૧૮
ત્યારે રામ અવતાર સંપુર્ણ ભવરતો સાચ, એવી ગુરૂ બ્રહ્મા પીર ઇમામશાહ બોલીયા વાચ. ૪૧૯

“શ્રી કૃષ્ણ અવતાર”–રચનાર સૈયદ ઈમામશાહ.

શ્રી સતગુરૂ બ્રહ્મા ઈંદ્રિ ઇમામશાહા વાચા ફરમાનજી બીસમીલ્લાહ હરરહેમાન નિરરહેમાન.

ત્રીજા દ્વાપરજુગનું માંડયું મંડાણુ, તમે સુણો મુનીવરો સહિ નિર્વાણ. ૧
અમાવાસ ને સોમવંતી જાણુ, તે દિન જુગ દ્વાપરનું માંડયું મંડાણુ. ૨

ત્યાં થકી ત્રીજા દ્વાપર જુગની શાખ સાચ, એ જુગમાં ગુરૂ તે વેદવ્યાસ. ૩
દ્વાપર ઇઆ થકી બેઠો સાર, આઠમે શ્રી કૃષ્ણ અવતાર. ૪
કૃષ્ણ નાથ હરિએ લીધો અવતાર, શ્રાવણ વદ અષ્ટમી બુધવાર. ૫
જ્યારે આઠમો અવતાર શ્રી હરિ ધરે, દેવકીને કુળ શ્રી કૃષ્ણદેવ અવતરે. ૬
ત્યારે ઘરઘર પડત કરે પોકાર, જુગ દ્વાપર બેઠો સાર. ૭
પિતા વાસુદેવ દેવકીમાય, ત્યાં અવતર્યા શ્રી ત્રીભુવન રાય. ૮
ત્યારે દઈત્ય કંશ પૂછે ગુરૂને વાત, મારૂં મોત છે કોને હાથ. ૯
ત્યારે દઈત્યનો ગુરૂ બોલ્યો સોયે, કહે દેવકી પુત્ર મારે તોયે. ૧૦
ત્યારે કંશ દઈત્ય શું કરે, દેવકી ઘેર રખેવું કરે. ૧૧
જે પુત્ર હોય તે મારો આપ, આપણે સર્વેશું કંશ સંતાપ. ૧૨
દેવકી ઘરમાં રખેવું બાર, જે પુત્ર હોય તે મારો સાર. ૧૩
ત્યારે શ્રાવણ વદ અષ્ટમી ને બુધવાર, ત્યાં શ્રી કૃષ્ણદેવે લીધો અવતાર. ૧૪
દ્વાપર જુગમાં રૂપ જો ધરી, કાન આવ્યા મથુરાપુરી. ૧૫
વસુદેવ દેવકીના છોડાવ્યાં બંધ, પિતા પ્રત્યે બોલ્યા વચન. ૧૬
જાગો વાસુદેવ બેઠા થાવ, અમને લઇને ગોકુળમાં જાવ. ૧૭
જાગો વાસુદેવ નરમ છે બાળ, દીઠું રૂપ તે મદનગોપાળ. ૧૮
કર ધરીને લીધું બાળ, દીઠું રૂપ તે કંશનો કાળ. ૧૯
ખોલ્યા દરવાજા સાતે બાર, ચોકી પહેરા ન જાણે સાર. ૨૦
ભાંગી ભુંગળ ને ઉઘાડયાં કમાડ, વાસુદેવ ચાલ્યા તેણીવાર. ૨૧
વેગે પહેલે વઇને ગયા, જઈ જમનાને તીરે રહ્યા. ૨૨
ગડગડે જમના ઉછળે બાળ, વરસે મેહ અખંડ ધાર. ૨૩
ત્યાં ઇંદ્ર મહારાજની દીધી આણ, ત્યારે બારે મેઘે કર્યા પ્રણામ. ૨૪
રહ્યા મેઘને થંભ્યા નીર, વાસુદેવ ઉતર્યા જમનાને તીર. ૨૫
ત્યારે વાસુદેવ ચાલ્યા તેણી વાર, જઈ મુકયા જસોદાને દ્વાર. ૨૬
જસોદાને ઘેર પુત્રી જાય, તેને વાસુદેવ લાવ્યા સહી ૨૭
વાણું વાયુ ને જાગ્યા સૌયે, પુત્રી મારણકું ચાલ્યા સહુ કોયે. ૨૮
જ્યારે કન્યાકું મારણ જાયે, ત્યારે કંસકુ કહ્યો સમજાય. ૨૯
તુજકુ મારણ કીયો ઘાત, મને મારે તે ફોકટ વાત. ૩૦
એવું કહીને કન્યા ગઇ ભાગ, કંસ તણે હૈયે લાગી આગ. ૩૧
ગોકુળ માંહે વરત્યો જેજેકાર. કંસ તણે ઘેર પડયો પોકાર. ૩૨
ત્યારે ગોકુળમાંહે અવતર્યા દેવ મોરાર, ઓછવ હુવા સર્વે સંસાર. ૩૩
અષ્ટમે શ્રી કૃષ્ણ દેવ ત્યારે ગોકુળમાં અવતર્યા દેવ મોરાર. ૩૪
ત્યારે આહેરમાં આવ્યા કાન, ત્યાં નંદ જસોદાએ દીધાં માન. ૩૫

ગોકુળ માંહે આવ્યા હરી, ભક્તને ઘેર મનોહર ફરી. ૩૬
દેવ દેવકીને કુખે અવતર્યા છે આંહે, દેવે દુધ પીધું છે જસોદા માયે. ૩૭
ત્યારે જસોદાને ઘેર મંગળ વર્તયાં ચાર, ત્યારે તહાં વાજા વાજીંત્ર નાદ અપાર. ૩૮
ત્યારે બહુ આનંદ ગોકુળમાં ભયો, કંશાસુરને સાલે હયો. ૩૯
જેમ જેમ કળા શ્રી કૃષ્ણુની ચઢે, તેમ તેમ કંશાસુરને નિસાસો પડે. ૪૦
કંશ તણે મન ઉપન્યો સાખ, ભાગી નંદને આપું દુઃખ. ૪૧
કરે અંદેશો જે ઉપન્યો કાળ, એસો કોઈ નહિ જે મારે બાળ. ૪૨
ત્યારે કંશ વચન બોલ્યા છે આંહે, કોઈ એસો છે જે એ બાળકને મારે જાય. ૪૩
ત્યારે પુતના કંસને કહે છે આય, ભાઇ કો તો હું એ બાળકને મારૂં જાય. ૪૪
કહે પુતના જે સુણો કંશરાજ, જશોદા બાળક મારૂં આજ. ૪૫
માસીએ ટોપી કંદોરો લીધું પારણું. ત્યાં સ્તનમાં વિખ લગાડયું ઘણું. ૪૬
તે મનસુ કપટ કરીને ગોકુળમાં જાય, ત્યાં બેન જસોદા મળ્યા આય. ૪૭
તે કુળ કરી જસોદાને ઘેર ગઈ, દ્વારે જઇને ઉભી રહી. ૪૮
બેન જશોદા ત્યાં મળ્યા આયે, લઈ બેસણુ આલ્યાં ને હરખીત થાય. ૪૯
ત્યાં હસી હરખીને પુતનાએ ગાયાં ગીત, દુત લક્ષણુ માંડયું છે સચિત્ર. ૫૦
તે મુખ માંહેથી બોલે હરખપણે, પણ પેટમાંહે છે કાળ, કહો તો બાઈ હું હરખેશું તેડું તમારૂં બાળ. ૫૧
અરે બાઈ બહુ હેતે ચિત્ત છે મારે મને, કહો તો એ બાળકને ધવરાવું સ્તને. ૫૨
પારણામાંહેથી બાળક લીયો, ગળે ઘાલીને ચુંબન કીયો. ૫૩
તે માસીએ બે હાથે બળ કર્યું ત્યાંયે, માંડી પગને બેઠી ત્યાંયે ૫૪
ટોપી કંદોરો પહેરાવ્યો બાળ, તેડયો હેતેસુ પણ મનમાં કાળ. ૫૫
બેન જસોદા તમે કરો કાજ, આ બાળકને ધવરાવું આજ. ૫૬
સ્તને લગાવ્યું વીખીને પેટમાં કાળ, મનમાં જાણે જે મરડી મારૂં બાળ. ૫૭
તે સ્તનમાં વીખ લગાવ્યું સબળ, પણ મનમાં જાણે જે દાબું ગળ. ૫૮
એસો પુતનાએ કર્યો વિચાર, અંતરજામી જાણે સર્વે વિસ્તાર. ૫૯
પુતનાએ બાળક લીયો, સ્થાને સોંપતા પુતનાનો પ્રાણુ ગયો. ૬૦
ત્યાં દેવે ચુસી પુતનાના લીધા પ્રાણુ, મોસામગત ચલાવા જાણુ. ૬૧
ત્યાં દેવે સોખી પુતનાના લીધા પ્રાણુ, ઇદેવે દઈત્ય દાનવ માર્યા જાણુ. ૬૨
જે દેવ એકવીશ બ્રહ્માંડની સુધ જો લહે, ચૌદ ભુવનનો છે એ રાય. ૩૬
જેણે દેવ ત્રણુ ભુવન પેદા કર્યા છે, તો એ દેવ પુતનાના છળ્યા કેમ જાય. ૬૪
મારી પુતના કર્યો પોકાર ત્યાંહે, તબ માતા જસોદા પહોંચી જાયે. ૬૫
ત્યારે ખબર કંશ તણે ઘેર ગઈ, હવે દુશ્મન મારો આવ્યો સઈ. ૬૬
કંશે મારવાને ઘાત બહુ કીયો, અંતરજામી સેવાએ જાગીયો. ૬૭

બાલક રૂપે હરિ દેખ્યો બોલતાં નામ, દઇત્ય તણું તો ફેડવા ઠામ. ૬૮

જ્યારે વરસ આઠના કરસનજી થયા, તે લાવી વાંસળી ને ગૌ ચારવા ગયા. ૬૯

નવ લખ ગાય જસોદાકે દ્વાર. ને અવર ગોવાળ બહુ અપાર. ૭૦

એકજ ધેનુ ને એકજ બારે, તે પણ કરે આપણે રોજગારે. ૭૧

તવ કૃષ્ણે કર્યો વિચાર, છે એ શ્રીબાળ ગોકુળ મોઝાર. ૭૨

જે જાદવકુળમાં લહે અવતાર. તેનો કેમ રાખું દુબળો પરિવાર. ૭૩

સર્વે ગોવાળીયાને ધનવંત કરૂં, લક્ષ્મી આણી ગોકુળમાં ધરૂં. ૭૪

પુન્ય પ્રતાપે લક્ષ્મી આયે. કીયાને પુને ન જાણે કોયે. ૭૫

જેણે સુપાત્ર મુખે ન દીધુ દાન, તે દુઃખીયો અને અજ્ઞાન. ૭૬

દુધ દહીં તે ગારીને ખાઉં. એણી પેરે હું પ્રસન્ન થાઉં. ૭૭

કામ કાજે ગોવાળણી જાય, સુરાઘર તો દીધાંજહાં. ૭૮

છોકરાં બોલાવી લીધાં કને, પછી ઉઘાડીને પેઠા ઘર માંહે. ૭૯

દહીં દુધ ખાય કર્યાં વણસાડ, છોકરાં શ્રી કરશનજી થાય. ૮૦

ઘેર ઘેર કરશનજી એવું કરે, તેમ તેમ સહુ કોને લક્ષ્મી વસતરે. ૮૧

સર્વે ગોવાળીયા પોકારે જાય, કરશનજી દહીં દુધજ ખાય. ૮૨

ત્યારે બોલ્યા ગોવાળ જુઠ કરીયે જાર, આપણે છુપી રહીને અડીયે ચોર. ૮૩

સર્વે ગોવાલણી છુપી રહી એકે ઠામ, ત્યારે કરશનજી પેઠા ઘર મહાં. ૮૪

ત્યાં નાના છોકરાં સાથે આય, ગોવાલણીનું દુધ દહી ખાય. ૮૫

દોડી ગોવાલણી ને દીયો કમાડ, માંહે છોકરા શું કરે પોકાર, ૮૬

બાળક સર્વે હોય એક ઠામ, કરશનજી ત્યાં અલોપ જ થાય. ૮૭

થાપડ મારે બાળકને જે નાર, ત્યારે પાડે રાડો ને કરે પોકાર. ૮૮

ત્યાં દહીં દુધ કરશનજી ખાઇ ગયા, ને ન જાણ્યું કંઇ અલોપ થઈ રહયા. ૮૯

હમકુ તમે કેમ મારો માય, દહીં દુધ તમારાં કરશનજી ખાય. ૯૦

ત્યારે ગોવાલણી કરે વિચાર, ચાલી જાયે જસોદાકે દ્વાર. ૯૧

સર્વે છોકરાં લઈ ગોવાલણી જાય, તમારે કરશનજી દહીં દુધ ખાય. ૯૨

દ્વાર આંગણે જસોદા કે જાય,તમારો કરશનજી દહીં દુધ ખાય. ૯૩

જસોદાને દ્વાર જઇ ઉભા રહયાં, ત્યારે કરશનજી નાસીને ગયા. ૯૪

સુણો જસોદા અમારી વાત, તમારો કરશનજી કરે ઉત્પાત. ૯૫

સુનું ઘર ઉઘાડે દ્વાર, પાછળ ગોવાળીયા છોકરા ચાર. ૯૬

તે દહીં દુધના કરે વણસાડ. અમે આવ્યાં છીએ તમારે પાસ. ૯૭

સુણી જશોદા એમ જો કહે, મારો કાનજી કંઇ નથી ગયો. ૯૮

મારો બાળક જેમાં સમાય, તે ગોવાળણી તણાં દહીં દુધ ખાય. ૯૯

ત્યારે ત્યાં કોપી જશોદા માય. કરશનજી ત્યાં ચાલ્યો જાય. ૧૦૦

ઝાલી કરશનજીને ઘરમાં લઈ જાય, છોડી દામણીને બાંધે પાય. ૧૦૧
નવસેં દામણી છોડી જોઇ, તો તે પુરા પગ ન બંધાઈ. ૧૦૨
રોવા સરખી જસોદા થઇ, ત્યારે કરશનજી બંધાયા સઈ. ૧૦૩
લાકડાતણો ખાડણીયો આણ્યો તહાં, ત્યારે કરશનજી બાંધ્યા સહિ. ૧૦૪
રોતા કરશનજી બહાર જો આયે, પગે બાંધ્યો ઉખળો જાયે. ૧૦૫
વડ પીપળો દ્વારે હતાં દો ઝાડ, તે વચને કરશનજી ગયા તે વાર. ૧૦૬
તે લીંગો ઉખલો ઝાડ શું અડયો, અડયા પગ દઇ ઝાડ ઉખડી પડયો. ૧૦૭
તે તણાં બે માણસ હુઆ, હતા શ્રાપ તે સફળ થયા. ૧૦૮
ત્યારે જશોદા મન અચંબો થાય, જ્યારે તમાસો દીઠો એવો. ૧૦૯
એ વિમળા અરજનકું, ત્યાં શ્રાપ હુવા અનેકું. ૧૧૦

એ નારદ મુનીકે શ્રાપ, કરશનકો પગ અડે સર્વે ગયા પાપ. ૧૧૧
એવા ભગત ઓધાર્યા ઘણાં, ધન ધન પુત્ર જશોદા તણા. ૧૧૨
વરસ બારના કરશનજી થયા, લઇ વાંસળીને ગૌ ચારવા ગયા. ૧૧૩
કાન રૂપે તો ચારી ગાય, વાઇવિણુ તે બહુ ગુણ ગાય. ૧૧૪
ગોપી ગોવાલણી ટોળે મળી, રમો રાશ તરગ મટળી. ૧૧૫
પરિતે પ્રેમદા લાગ્યા પાય, ને ત્રિકમજી ત્યાં કરમ લખાય. ૧૧૬
નવ નારી રાખી જેણે ઘેર, લોક દુરીજન બોલે પેર. ૧૧૭
ખટ માસની જેણે રેણી ધરી, સઇયર સરવે સરખી કરી. ૧૧૮
સોળ સોળ સરવે સરખી નાર, તેમાં કૃષ્ણજી બાળ બ્રહ્મચાર. ૧૧૯
પ્રેમે પ્રમદા ભમરી દો, મન ભીની હૃદયમાં લહો. ૧૨૦

છળ કરીને વૃંદા છળી, પડયો જાળધંર કરમાઈ કળી. ૧૨૧
મલ્લ અખાડે પેટામાં હાવ, દીઠા દેવ જેને જેનો ભાવ. ૧૨૨
કાનજી રૂપે તો લીલા કરી, ગોપી સઘળી પ્રેમે વળી. ૧૨૩
તે દેવ જમના તીરે ખેલે બાળ, ત્યાં મળી ગોવાળીયા બહુ અપાર. ૧૨૪
ત્યાં જુવે ખેલ માંડયો મન ધરી, ત્યારે દેવે કર ગોવરધન તોળ્યો શ્રી હરી. ૧૨૫
ત્યાં દેવે તોળ્યા ગોવરધન કારણ એ, દેવે માંહે ગાય વાછરૂં રાખ્યાં તેહ. ૧૨૬
ત્યાં એ દેવ સોળ સહસ્ત્ર ગોપી વર્યા સહી, ત્યાં દેવને સવાલાખ ધેનુ મળે સહી. ૧૨૭
ત્યાં દેવ ગોકુળમાં ગાયો ચારતા હરખે કરી, એવાં ચરિત્ર કીધાં શ્રી હરિ. ૧૨૮
યમુનાને તીરે ખેલે બાળ દડો દોટ, મળ્યો ગોવાળીયા કરોડ કરોડ. ૧૨૯
ત્યાં ગેડી દડો હરિ ખેલવા જાય, જઈ જંપલાવ્યું જમના માંય. ૧૩૦

દડો દોટાવી કાનજી જળમાંહે પડયા, જસોદા કો બાલક જમના માંહે સંચર્યા. ૧૩૧
ત્યાં કરે વિલાપ જસોદા રડે, કીએ ઠામે મારો કરશનજી જડે. ૧૩૨
કીયે ઠામ બુડયો કરશનજી જોયે, એવુ બોલ્યાં જઈ જસોદા માય. ૧૩૩

જ્યાં જંપલાવ્યું કરશનજીએ, ત્યાં જઈ ઉભા જસોદા માય. ૧૩૪
જમનાજી જળમાં દીઠો જાય, ત્યારે પાછાં નાઠાં જસોદા માય. ૧૩૫
ત્યાં દેખી જળને કાંપ્યાં શરીર, માતા જસોદા આવ્યાં ફરી. ૧૩૬
જળ માંહે કરશનજીએ ધર્યું ધ્યાન, જાણ્યું મારી માતા તજશે પ્રાણ. ૧૩૭
જળ માંહે કરશનજી બુડયા જે વાર, ત્યારે સર્વે નગર માંહે પડીયો પોકાર. ૧૩૮
માતા જશોદા રોવે તેણી વાર, કંસ તણે ઘેર ઓચ્છવ મંગળ ગવાય. ૧૩૯
કરસનનાથ ગયા પાતાળે જઇ ઉભા વાસંગ દ્વાર. ૧૪૦

ત્યારે કરસનજી તો પાતાળે જાય, જ્યાં સુતા છે વાસંગરાય. ૧૪૧
ત્યાં બેઠી પગ ચાંપે નાગણી, દીઠું બાળ અચંબે ઘણી. ૧૪૨
ત્યાં સુતો વાસંગ નાગણી ચાંપે પાય, દેખી કરસનજી અચંબે થાય. ૧૪૩
કહે નાગણી સુણો રે બાળ, આ છે વાસંગ વસીઅળ નાગ. ૧૪૪
અરે બાળક તું કાંઇ ભુલ્યો ઘાટ, તું કેમ આવ્યો વસમી વાટ. ૧૪૫
જારે બાળક ઇયાંથી જાળ, જાગશે વાસંગ તો થાશે કાળ. ૧૪૬
બાળક વચન તું સુણજે મોય, જાગશે વાસંગ તો મારશે તોય. ૧૪૭
હાંરે બાળક તું વળ પાછો વચન સુણજે મોય, મારો સ્વામી જાગશે તો ડંશસે તોયે. ૧૪૮
સુણ રે નાગણી કરસનજી કહે, મથુરા નગરી માંહે કંસરાય રહે. ૧૪૯
તે સુણ નાગણી એક વાત, કાંઇ હું નથી ભુલ્યો વસમો ઘાટ. ૧૫૦

કંસરાય છે મથુરા તણો, તેસુ જોવા ખેલ માંડયો ઘણો. ૧૫૧
ત્યાં હું હાર્યો વાસંગનું શિશ જાણ, તે હું કહું તે સત કરી માન. ૧૫૨
હું તે કારણે આવ્યો છું જાણ, તારા વાસંગનું શીશ લઉં પ્રમાણ. ૧૫૩
એણે બોલે ત્યાં કાંપી નાગણી, મરડી મુછ ને જગાડયો ધણી. ૧૫૪
ત્યાં જગાવી નાગણીએ નાગને કર્યું છે જાણ, ત્યારે શ્રી કરશનજી સાથે થયું ધમસાણ. ૧૫૫
ત્યાં મચ્યું ધમસાણ શ્રી કરશનજી નાથશું જાણ, તેને ત્યાં વખે નહિ શ્રી સારંગ પ્રાણ. ૧૫૬
જાગ્યો નાથ ત્યાં હુવો સચેત, ત્યારે કરશન નાથસું હુવો રણક્ષેત્ર. ૧૫૭
વાસંગ જાળ કરશન ઉપર પડી, ધોળી અમૃત થાયે તે ગળી. ૧૫૮
હુઓ સચેત ધરૂંજે બાળ, નાથ્યો નાગ પગ દઇ પાતાળ. ૧૫૯
કોપી કરશન ને ધર્યું ભુજબળ, ત્યારે શ્રી કરશને નાથ્યો વાસંગ. ૧૬૦

હુવા અસ્વાર વાસંગ ઉપર જ્યારે, કમળ ફુલ લઈ આવ્યા ત્યારે. ૧૬૧
પાતાળથી નાગ નાથી લાવ્યા શ્રી કરસનરાય, ત્યારે ગોકુળ મથુરા માંહે ઠાઠ વરતાય. ૧૬૨
મથુરા નગરીમાં આવ્યા તે વાર, પડયો અચંબો નગર મોઝાર. ૧૬૩
ગોકુળ માંહે વરત્યો જે જે કાર, ત્યારે આનંદ ઓછવ મંગળ થાય અપાર. ૧૬૪
ગોકુળ મથુરામાં વરત્યો જે જે કાર, પણ કંસ આગળ પડયો પોકાર. ૧૬૫
અરે કંસ કરસન તો ગયા પાતાળ, ત્યાંથી નાથી લાવ્યા મહા નાગ વિકરાળ. ૧૬૬

તે ઉપર કમળ ફુલ લાવ્યા શ્રી હરિ, ત્યાં દેવે બહુ દાનવ દઇત્ય સંહાર્યા ધરી. ૧૬૭
ત્યાં નગરના લોક અચંબો પામ્યાં ઘણાં, ધન ધન પુત્ર જસોદા તણાં. ૧૬૮
વાસંગ રાજા કહે પાતાળે, કરસનજી લાવ્યા તતકાળે. ૧૬૯
દેખવા સંગ સુરી નર દેવ, નગરના લોક દેખે તતખેવ. ૧૭૦
ત્યારે સર્વે ગોવાળી બોલ્યા સતધારી, અમે ના જાણ્યું કરશનજી નાથ ધણી. ૧૭૧
જેવા સુણ્યાં નામ તેવાં સેવ, એ છે તરણ તારણ ત્રિભુવન દેવ. ૧૭૨
ત્યારે કરસને કિરત સર્વે સાંભળી, કંસ ઘેર વાદળ ટળી. ૧૭૩
ટળી કરશન મથુરામાં જાય, કંસનાં દળ જાડાં થાય. ૧૭૪
તે કંસ સુરેદળ જાડાં જે ત્યારે દેવે જાદવારથજી કરીને હસ્તિદંત સંહાર્યો. ૧૭૫
ત્યારે ચડી કરશન ને મથુરામાં જાય, કંસશુંરે યુદ્ધ હુવા તેણી ઠાર. ૧૭૬
માર્યો કંસને પાડયો પોકાર, મથુરા નગરીમાં વર્ત્યો જે જે કાર. ૧૭૭
ત્યારે પ્રગટ હુવા ત્રિભુવનની દેવ, દઇત્ય કંસ માર્યો તતખેવ. ૧૭૮
શીશુપાળનાં મોડયાં માન, ત્રણ ભુવનમાં વરતી આણ. ૧૭૯
દઇત્ય કંસ માર્યો જે વાર, સોળ સહસ્ર નારી પરણ્યા તે વાર. ૧૮૦
હરખ્યાં ત્યાં દેવકી માય, પિતા વાસુદેવ હરખાય. ૧૮૧
બાળક સબળ દેખ્યો માય, ત્યારે દઇત્ય તણો ત્યાં ફેડાઈ. ૧૮૨
પાંચ પાંડવ ભગત જો આઇ, તેના સખા શ્રી હરિ હોતા જોઇ. ૧૮૩
ત્યાં આઠમેરૂપે હરિ આવ્યા જ્યારે, દઇત્ય મારણકુ ધર્યો શ્રી કૃષ્ણ અવતારે. ૧૮૪
જ્યારે દેવે કંસાસુર રાક્ષસ માર્યો જહાં, ભગત સહદેવ તાર્યો તહાં. ૧૮૫
ત્યાર પછી સંસારમાં પ્રગટ થયા મોરાર, ત્યારે કરશન રૂપે ધર્યો અવતાર. ૧૮૬
ગોકુળ મથુરામાં હરિએ રમત કરી, પછી હરિ આવ્યા દ્વારકા નગરી. ૧૮૭
દ્વારકાં નગરી ઉત્તમ વાસ, ત્યાં રહ્યા હરિ વઈકુંઠ નાથ. ૧૮૮
શંખ ચક્ર ગદા આસણ બેસણાં, ચતુર્ભુજ ત્યાં રાજ કરે ઘણાં. ૧૮૯
ત્યાં ભગતને કાજે રૂપ જો ધર્યાં, મહા દઇત્ય દુષ્ટ સંહાર્યા ઘણાં ૧૯૦
ત્યારે શ્રી કરશનજી ત્રિનુવનકા ધણી, અને ભકત જન ઉપર કૃપા ઘણી. ૧૯૧
ઘટ ઘટ વ્યાપક સચરાચર, ભકત કારણ રૂપ ધર્યાં મોરાર ૧૯૨
પાંચ પાંડવ ઉપર કૃપા કરી, તેના સરખા થયા શ્રી હરિ. ૧૯૩
પાંડવ રાજા રાજ ધરમવત કરે, સત સંતોક દયા મનમાં ધરે. ૧૯૪
વચ્છ કચ્છ પુન્ય પવિત્ર, દેવ ધરમશું નિરમળ ચિત્ત. ૧૯૫
સતતણી તે કરે પ્રતિપાળ, મહા જ્ઞાનવંતા બન્ને એક દયાળ. ૧૯૬
ત્યાં દુરજોધન સોએ બંધુ શું આએ, તે રાજ કરે હસ્તિનાપુરમાંએ. ૧૯૭
કૌરવ પાંડવ દોએ રાજ કરાએ ત્યારે પાંડવ તણાં જશ વરતાએ. ૧૯૮
ત્યારે કૌરવના મનમાં સેંસો થાય, પાંડવ મારણ કીયો ઉપાય. ૧૯૯

ત્યાં ભીમસેને ઉખેડયા જાય, ને સોએ બાંધવના ભાગ્યાં હાડ. ૨૦૦
ત્યારે તહાં દુષ્ટ બોલ્યા બોલ, તહાં દુર ઉભા રહયા સોએ અતોલ. ૨૦૧
ત્યાંપર નાકા મુખે પાણી ગયાં, ત્યારે મરતા સરખા કૌરવ થયા. ૨૦૨
ત્યાં ક્રોધવંતા દુર્યોધન ભયા, વિખના લાડુ ભીમકુ દીયા. ૨૦૩
ત્યાં સમર પાંજરા અમુલખ કર્યા, મુઆ ભીમ તે ગગને ધર્યા. ૨૦૪
વળી ત્યાં ભીમ પાતાલે ગયા, ત્યાં વાસંગ બેટીએ જીવતા કર્યા. ૨૦૫
ત્યાં વાસંગબેટીસું વીઆ થયો, તાકો પુત્ર બબરીક ભયો. ૨૦૬
જ્યારે આઠમા અવતાર સંગે શ્રી કરસન જોયે, ત્યારે દેવ દાનવને સંકટ હોયે. ૨૦૭
ભાઈ ત્યારે અરજણ દીવો પાંડવ મહાં, શ્રી કરસને તેજ મેલ્યું તે મહાં. ૨૦૮
મખી ધરમ પુત્ર થાપ્યા સોયે, અને દઈત્ય તો દુર્યોધન હોયે. ૨૦૯
જ્યારે ગુરૂ વિદુરવ્યાસ અમર પદ વાચા જહાં, ત્યારે રાજા ધરમ રળીઆત થયા છે ત્યાં. ૨૧૦
જ્યારે તહાં મહાદન વેળા સાંભળી, ત્યારે સનમુખ થયા આપે વળી. ૨૧૧
સ્વામીજી તે દેશ મુલક છે કહીં, પછી અમથી વેઠાસે નહીં. ૨૧૨
ભાઇ પાંડવો મહાદન તો પાસે છે તેહ, અને હુંપણું કરો છો એહ. ૨૧૩
તે આખરવેળા જાણો સોયે ભાઇ સહિ માદનવેળા તેહ. ૨૧૪
ત્યારે રાજા ધર્મ રોયા આપણ જીવ સકાજ, ભાઈ અમો પાંડવનું પુર્ણ મન માન્યું આજ. ૨૧૫
ભાઇ પાંડવો તમે હથિયાર હાથથી નાખજો આજ, જો અમર પદ લેવાનું હોય કાજ. ૨૧૬
ભાઇ પાંડવો આપણે રાજ કળીમાં અવતર્યા મરમ, પણ અહિંઆ તો છે સતપંથ ધરમ. ૨૧૭
તમે લોકને દુભવસો જીવહીંસા કરસો અધરમ, તે કેમ તમે ભોગવસો કરમ. ૨૧૮
ત્યારે આ સતગુરૂ વચને પાંડવે હથીયાર હાથથી નાખ્યાં જો, ત્યાં કૌરવ બળ વધું ત્યાંય. ૨૧૯
ત્યાં કૌરવ પાંડવને વેરવા દુઝે, પહેલે રમ્યા આમલી પલીતે. ૨૨૦
ત્યાં પાંડવ કૌરવસું દેવે હારજીત પરઠી તેહ, અને રમીયા સારા પાસા જીતે. ૨૨૧
આ રમત રમતાં હારસે જેહ, ભાઇ સહિ વનમાં જાસે તેહ. ૨૨૨
ત્યાં ભીમસેન બોલીયા મન, સહદેવ, નકુળ, ને અર્જુન. ૨૨૩
ભાઈ સારા પાસે ખેલીસું યત્ર, ત્યાં વદીયા છે ધરમ પુત્ર. ૨૨૪
ત્યાં પાંડવે અશ્વ ગજરથ વદીયા જેહ, અને વદીયા સર્વે દેશ મુલકનું રાજ. ૨૨૫
નહિ તો બાર વરસ વન ભોગવું આજ, ત્યાં ગુરૂના સેવક થઈને કરવું કાજ. ૨૨૬
એવું વદીને પાસા ઢાળ્યા તહાં, અને ભીમસેન એવું બોલ્યા જહાં. ૨૨૭
તે પાસા સર્વે સવળા પડીયા જહાં, પણ અવળા ન પડે તહાં. ૨૨૮
તે ભગત પાંડવે સારે પાસે ખેલ્યા જહાં, ભાઈ તે હસ્તિનાપુર જો મહાં. ૨૨૯
તે તહાં પાંચ પાંડવ હારીયા જહાં, ભીમનો મસ્તમલ હસ્તિ છુટયો તહાં, ૨૩૦
તહાં રાજા યુધિષ્ઠિર નીચું નિહાળી રહ્યા, ત્યાં ભાઇ અમને પુરો વસવાસ હોતા ત્યાંય. ૨૩૧
સભા માંહે શ્રી કરસન પોતે પધાર્યા જેહ, ભાઈ અમારે સવળા પડશે તેહ. ૨૩૨

સ્વામી જ્યાં દેવ પોતે પધાર્યા સહી, સ્વામીજી જ્યાં ભકતુને વેળા પડી:તહિં. ૨૩૩
ત્યારે સ્વામી તમે સાર કરી તતકાળ, હરજી તમ હાથથી મેલીયા તે સેવા કરવી દયાળ. ૨૩૪
ભાઈ પાંડવો એવડી વિમાસણુ કરો કેમ, ત્યારે તહાં બોલીયા રાજ સતધરમ. ૨૩૫
જો રમત રમતાં હારીયે જન, ભાઈ તે તમે દુખ ન ધરસો મન. ૨૩૬
ભાઈ પાંડવો તમે પગે ચાલી દેવની સેવા કરો એમ, અને તપસી જળ રાખો મન. ૨૩૭
જો દેવની સેવા કરતાં જીતસો તન, તો દેવ આપે અશ્વ ગજ રથ બહુધન. ૨૩૮
ત્યાં ઘુતસભાથી ઉઠયા મન, તે સુભટ દુર્યોધન. ૨૩૯
તે હસિ તાલી લઇ રહ્યા મન ભાઇ તે, તહાં દુ:શાસન ભાઇ આપણુ માતપિતાને પાયે
લાગીએ સવેળાએ સતગુરૂજીને નમ્યું શીશ. ૨૪૦
આજ આપણો બોલે ઉપર થયો જસ, તે આપણુને જીતાડયા જગદીશ. ૨૪૧
ભીષ્મ દ્રોણુ ને કૃપાચાર્ય, અને અશ્વથામા કહીએ જેહ. ૨૪૨
જે સહુએ મહા વિદુર અળગા થઈ રહ્યા જેહ, તે સભા સર્વે જોઈને કેજો તેહ. ૨૪૩
તે પાંડવ ભગત છે તમો તણા જાણુ, તે સ્વામી આજ તમે હરાવ્યા નિરવાણુ. ૨૪૪
પણુ તેને આખર વેળાએ આપસો જાણુ, તમો છો સમરથ સારંગપાંણુ. ૨૪૫
ત્યાં દઈત્ય દુર્યોધન અમ બોલ્યો સહિ, ભાઇ દુ:શાસનની ધીરજ રહે નહિ. ૨૪૬
પાંડવો તમે શું મોં લઇને વન જાવો પાંચે વિર, નહિ તો નાર પંચાળીના કહાડે ચીર. ૨૪૭
ત્યાં દુસાસન દુત પાંડવ ઘેર મોકલ્યો જાય, જઈ પોતો નાર પંચાળી ઘેર માંય. ૨૪૮
તે સતીએ પરપુરૂષ સરખો દીઠો આવતો સાર, તે નાશી મોહલમાં પેઠાં તે નાર. ૨૪૯
તે દુત દાસીએ પાછો વાળ્યો મરમ, જે ભાઈ આજ રાણીને છે અસ્રિધરમ. ૨૫૦
આજે કોને અભડવાનો અધિકાર નહિ કરમ, આપણો બ્રાહ્મણુ સમો ક્ષત્રિધર્મ. ૨૫૧
દુત દાસીના વચન સુણીને પાછો વળી જાય, તે આવતો દીઠો દુર્યોધન રાય. ૨૫૨
એણે ભુંડે દોમણુ કામ નિપજાએ, ભાઇ દુ:સાસન તું ત્યાં જાએ. ૨૫૩
તે દુત દુ:સાસન કોપ્યો અત્યંત, તે કરે મનમાં ઉત્પાત. ૨૫૪
તેહને હું એમ મારતો લાવું માનું નહિ અત, જેમ કંથ પાંચે દેખે એકચંત. ૨૫૫
તે દુષ્ટ ત્યાંથી સંચર્યો પેર, તે પોતો નાર પાંચાળીને ઘેર. ૨૫૬
તે સતીએ જેમ સરખો આવતો દીઠો ઘેર, ભાઈ હવે તેની સાથે શી પેર. ૨૫૭
તે દાસીએ દુ:શાસન વારીઓ જાણુ, ભાઇ અમે અબળા ઉપર શું કરો છો પ્રાણુ. ૨૫૮
તે આજ રાણી છે રજસ્વળામાં જાણુ, તે મુખમાંથી ન બોલે વાણુ. ૨૫૯
તે ઘરમાં દુષ્ટના પાપી ચરણુ જો પડયા, સ્વામી તે અમે આચરણુ હિણા જો થયાં. ૨૬૦
ત્યાં નારી હિંડે નાસતિ જહાં, એને દુસાસન પુઠે ધાયો તહાં. ૨૬૧
તે ધર્મ અબળા આભડી તેસ, અને તે ધસીને ગ્રહ્યા કેસ. ૨૬૨
તે સતીના ધર્યા કેસ, ભાઇ અમે છીએ અબળા બાળે વેશ. ૨૬૩
આજ વીરા અમારે નથી અવસર કીયા સાર, મુને સિદ લઈ જાવો સભા મોજાર. ૨૬૪

ત્યાં મુને સભામાં સહુ લોક દેખશે સાર, વીરા અહીંયા જાણો તો મારો ઠાર. ૨૬૫
તે દઇંત્યે કેસ ધર્યા કામીની એમ, તેને મોલ મંરીર છોડાવો કેમ. ૨૬૬
ત્યાં લોકો બહુ જોવા મલ્યા મરમ, ભાઇ ઇંઆનો ધણી છે રાજા ધરમ. ૨૬૭
ઇંઆ શ્રી ગુરૂનરની ઘણી એક સ્તુતિ કરી જાણ, કામીનીએ સંભાર્યા સારંગ પ્રાણ. ૨૬૮
સ્વામી મારા અવેળામાં તમે સાંખ્યા જાણ, તમે ભક્તવત્સલ છો સહી ભગવાન. ૨૬૯
સ્વામી મારે તમે માતને તાત, અને તમે આજ સગાં સજન મોસાળ. ૨૭૦
આજ પીયર બંધવ સ્વામી તમે સાર, અને તમે સાસરૂં તમે સંસાર. ૨૭૧
સ્વામી આગળ સતીએ એવા વિલાપ કર્યા જાર, ત્યાં વિનંતી કરતાં ચાલ્યાં સભા મોજાર. ૨૭૨
તે સભા માંહે કંથ દીઠા અને મના જયારે, ત્યારે તે બેઠા છે અળગે ઠાર. ૨૭૩
તહાં સુભટ સહુ ટોળે મળીને આયે, તે જુવે છે સતીનું રૂપ ત્યાંયે. ૨૭૪
ત્યાં સતી અંગ ઉઘાડું ન કરે, જે પણ તહાં બળ કરે ભુપ તેહ. ૨૭૫
તે સતીને આણી સભા મધ્યે ઉભા કર્યાં જહાં, તેની રખે સઘળા ભુપ તહાં. ૨૭૬
ભાઇ કુણે પેલો નખ માર્યો નરખો નથી જેહ, તે પુરપુરૂષ નરખે તેહ. ૨૭૭
તે સતી સભા મધ્યે ઉભા રહ્યાં જેહ, તે તહાં બહુ પાટુ સહી તેહ. ૨૭૮
હવે હું વાટ જોવું મારા નાથની ત્યારે, તમે સ્વામી કયારે ચડશો અમારી વા'રે. ૨૭૯
સ્વામીજી જે પાંડવ મુને વનમાંથી લાવો આપ, સ્વામી તમ ચરણ પ્રતાપ ૨૮૦
જ્યાં અર્જુને મચ્છ વિંધ્યા આપ, તહાં સ્વામી હું તમસું પ્રતાપ. ૨૮૧
આગે શ્રી કૃષ્ણજી કે તારે બાઇ દ્રુપદી નારે, બાઈ તું છે ભગત પંચાળી નાર. ૨૮૨
પણ તુજ સરખું મારે વાલું કોઈ નહિ નાર, બાઈ તે આણે જુગ સંસાર. ૨૮૩
તો વાલજી તે વાલપણું કયાં ગયું, તમે કમળા કેરા કહાવો કંથ. ૨૮૪
આજ કૌરવ કેશ ધરી રહ્યા અંત, તમે કેતાં વાળો તમે કેમ થઈ બેઠા નિશ્ચિંત. ૨૮૫
હવે સ્વામી ઇંઆથી છોડાવો તો અમે છુટીએ જાણ, જો તમે પળાવો બ્રહ્મજ્ઞાન. ૨૮૬
જો એવું તમે જાણો મારા નાથજી જાન, તો તમે સાર કરો ભગવાન. ૨૮૭
હવે સ્વામી વિનતી સુણો જેમ જે રાંકની ધરમ, અને તમે પૂછજો સ્વામી સઘળા મરમ. ૨૮૮
પણ હવે ધરમ વાર કરી વિલંબ થાયે છે આમ, સ્વામી હવે તમે વેગે પ્રગટો પરિબ્રહ્મ. ૨૮૯
સ્વામી તમે જુગ માંહે ભગત કારણ આવ્યા દરોડ, અને પેલા ભગત તાર્યા અનંત કરોડ. ૨૯૦
સ્વામી તમે ભક્તને કષ્ટ પડે આવી ઉભા રહો દરોડ, હવે તમે ભક્તોની માયાવ્યાધી છોડ. ૨૯૧
સ્વામી દાસ ભગત પાંડવ કહે ને કહે તાળ, હવે તમે રૂપે પ્રકટ કરો હો દયાળ. ૨૯૨
તમે હેડંબાથી ભગત ઉગારીયા તતકાળ, તે ભગતની આજ તમે કરો સંભાળ. ૨૯૩
ત્યારે કોપ કરીને કૌરવ ઉઠ્યા તે વાર, તેનાં મોં દીસે છે મહા વિકાળ. ૨૯૪
એ અબળાની લાજ અમે ગુમાવીએ આ ઘડી, ભાઈ હવે એનું પેરણ લેશું કાઢી. ૨૯૫
ત્યારે પટકુળ મેલરે કામીની કાજ, ભાઇ અમારો અવસર છે આજ. ૨૯૬
તે સ્વામી હવે પેરણ પગરણની કરો કાજ, નહિ તો હવે જાશે તમારી લાજ. ૨૯૭

અરે મારા નાથજી તમે શે નથી લાજતા કેમ, હવે સ્વામી તમે અવળો શું કરો છો વિલંબ. ૨૯૮
તમે દ્વારકાનગરી સુવર્ણની કરી તાં કરો આનંદ, તમે રમો સોળસહસ્ત્ર ગોપીમાં ગોવીંદ. ૨૯૯
સ્વામી તમે સોળ સહસ્ત્રમાં રમ્યાં જહાં, અને તમે સવાલાખ સરજનશું પરિવાર. ૩૦૦
આજ તે કારણ અમને વિસારી તે વાર, હવે તમે જુગજીવન છો આધાર. ૩૦૧
સ્વામી હવે ભગતને ન ઉવેખીયે વળી, પરલંગા આગળ આવો શ્રી હરિ. ૩૦૨
અમે મુખથી કેમ દીજે ગાળ, એવુ જાણો મારા નાથજી દયાળ. ૩૦૩
એવું જાણો મારા નાથજી દયાળ, તમે થાવો વચને બળિયા પ્રતિપાળ. ૩૦૪
સ્વામી દઈત્ય દુસાસન પટકુળ ધરિ રહયો એ પાસ, તહાં વળી ઉઘાડે અંગ ને જાશે મારી લાજ. ૩૦૫
એવું જાણીને વહેલા પધારો મારા નાથજી, હવે તમે કૃપા કરો પુર્ણ જગદીશ. ૩૦૬
સ્વામી હવે પટકુળ બળનું રાખીયે માન, એમે છીએ તુજ ભરોષે અજ્ઞાન. ૩૦૭
એવું જાણો મારા નાથજી જ્ઞાન, હવે વહેલા વળો તમે શ્રી ભગવાન. ૩૦૮
જહાં શ્રી કરસનજી હતા જેહ, તે દેવ નિદ્રામાં પડયા તેહ. ૩૦૯
દેવ તહાં પોઢયા, અને ઉપર કમળા ઢોળે વાય. ૩૧૦
તે દેવ નિદ્રામાંથી ઝબકી ઉઠયા, તે દેવ દ્વારકાનો રાય. ૩૧૧
ત્યાં વેદ વ્યાસ બોલાવે તે વાર, ગોર તમે ગુરૂને તેડાવો તત્કાળ. ૩૧૨
આજ દાસ આપણા દુષ્ટ વસ પડીયા ત્યારે, તેની તમે સંભાળ કરો આ વારે. ૩૧૩
ત્યારે તહાં દેવને રૂકમણી લાગ્યા પુછવા ભાસ, હવે સ્વામીજી એવો કોણ છે તમારો દાસ. ૩૧૪
તે કારણ તમો હરજી હાંકી ઉઠયા આજ, હવે વળી તેને સમરથ કરવા કાજ. ૩૧૫
તે દાસને તમે સ્નેહે ઓળખો તાર, તે ભગત પાંચાળી કહીયે નાર. ૩૧૬
એ ત્રેત્રાજુગમાં તારાલોચની નાર, દ્વાપરમાં દ્રોપદી પાંચ વર પામી પ્રતિપાળ. ૩૧૭
તે પાંડવ નાર પાંચાળીના પટકુળ હરિ આંજે, તે સાગે હાર્યા અર્થ ગર્થ ભંડાર. ૩૧૮
ત્યાં પાપી પટકુળ ખેંચી રહ્યા, તે અબળા સુંદર નાર. ૩૧૯
સ્વામી તે ભગત પાંડવ મોટા છે તમ તણા સહી, તેની સાર કરો તમે તરત જઈ. ૩૨૦
જેને દેવપર આધાર રાખ્યા જેવ, તેને પ્રથમ સાથ લેજો દેવ. ૩૨૧
સ્વામી જે ભગતને દુઃખ પડે દાઝે જ્યારે, તેની પ્રથમ કીજે સાર. ૩૨૨
અને તેને ઉપજે તન માંહે તાપ, સાચા સજ્જને દુખ ઉપજ્યાં આપ. ૩૨૩
તો સેવક સ્વામીને નહિ પટ આંતરો દયાળ, જે સ્વામી સાર કરો તતકાળ. ૩૨૪
સ્વામી ખરા ભગતને દેતા દુખ ઉપજે, તાપ કે દુઃખ ઉપજે ગુરૂનરને આપ. ૩૨૫
ત્યાં ભગત સહુ ટોળે મળ્યા અન્નદેવ સાર, ત્યાં વેગે ગરૂડને તેડી થયા અસ્વાર. ૩૨૬
તે પાંડવની પટરાણી હો દયાળ, તને મહાદુઃખ દેછે દુષ્ટ ભુપાળ. ૩૨૭
તું પટ ઘુંઘટ મેલરે કામીની નાર, તારો કો નથી સારી સભામાં ભાળ કરનાર. ૩૨૮
તે સહી રહ્યા પાંડવ વન જાશે નિરધાર, બાઇ તે છે તારા ભરથાર. ૩૨૯

તું આગે એમ કહેતી જે અંધ કેરો પુત્ર દુર્યોધન. તું હસી હતી સર્વે દેખતાં હવે અમે
ભાવતાં કરસું મન. ૩૩૦

વીરા ભાઇ વેળા પડે આળ ન બોલીયે જાણ, તમે દુષ્ટ વચન ન બોલો અબુજ અજ્ઞાન. ૩૩૧
પણ વળી ભોજાઇ તે માતાના ઠેકાણે જાણ. એમ દેવે લખ્યું તે સહી પ્રમાણ. ૩૩૨
તહાં કૌરવ કહે બાઇ વશીઅળને છંછેડયો આડ, ત્યારે મુખમાં ન નાખી કેમ ફાડ. ૩૩૩
હવે દુઃશાસન તું શાંસો કાં કરે આડ, એનું વેગે તું પેરણ કાડ. ૩૩૪
તે સભામાં વિલાપ નારી બોલે ધરી. ભાઈ હવે એવા ન થઇએ વીર. ૩૩૫
તે દુશાસન સતીને વરૂને પેરે વળગ્યો શરીર, તહાં સતિનું તાણે ચીર. ૩૩૬
ત્યાં ધર્મપુત્ર કહે લાજના રોળ્યાં જશે સોયે, નહિ તો હમણાં પ્રગટ થાશે જોયે. ૩૩૭
ત્યાં પનઇ નાખી ભીમ થયા રવરાતળા, પણ ધર્મપુત્રે વારીયા સહી. ૩૩૮
ત્યાં શ્રી ગુરૂનર દેવ મનવેગે આવી ઉભા રહ્યા સધીર, અને તે સતીનાં ત્યાં પુર્યા ચીર. ૩૩૯
ત્યાં ભગતે સર્વે વિનતી કરી એ મારૂં છે શરીર, ભાઇ હવે જેમ નદીએ વહે છે નીર. ૩૪૦

ત્યાં પાંડવે દેશ મુલક સર્વે થોરીયા ત્યારે, અને હાર્યા હસ્તિ ઘોડા ગરથ ભંડાર. ૩૪૧
ત્યારે તેણે કૌરવે દસતાળાં કુંચી કબજ કરી જ્યારે, ત્યાં ચીર કાડે પાંચાળી નાર. ૩૪૨
ત્યાં દેવે પુરણહરિ ચીર પુરયાં આજ, તે ભગત પાંડવોના કરવા કાજ. ૩૪૩
તે સંસાર સર્વે દેખતા આજ, ત્યાં દેવે આપે રાખી ભક્તોની લાજ. ૩૪૪
તે દઈત્ય દુશાસને ચીર તાણી અળગું કર્યું શરીર, ત્યાં તે સતી કેરૂં સોહી જે ચીર. ૩૪૫
ત્યાં બીજું દેવે પુરીયું, ત્રીજું પુર્યું સહી. તે પુર્યાં જુગદીશે સાવ સર્વે હીર. ૩૪૬
ત્યારે કૌરવ કહે ભાઇ એક પટકુળ બીજું અંગમાં દીસે જોત, તે લીલું તે કાડીને
જોયું ત્રણે નવરંગી ભાત. ૩૪૭
ત્યાં ચોથું ચતુર્ભુજે પુર્યું આણ, અને પાંચમું પુર્યું પરી બ્રહ્મ જાણ. ૩૪૮
તે છઠું દયાળજીએ દયા કરી જાણ, સાતમું પુર્યું સારંગ પ્રાણ. ૩૪૯
તે વર્ણ સર્વે લાલ પીળાં લીલાં ત્યારે, ત્યાં શ્રી કરસનજીએ સઘળાં પુર્યાં સાર. ૩૫૦
ત્યાં દેવે પુર્યાં એક એક રંગે આગળાં સાર, તેનો વર્ણવ વિવેક કથ્યાનો નહી આવે પાર. ૩૫૧
તે પુર્યાં ત્યારે પૃથ્વીમાં પ્રગટ થાય, ત્યાં સર્વે દેવદાનવ જોવા જાય. ૩૫૨
ત્યાં નવે ખંડના ભુપ સર્વે આવી મળ્યા ધાય, તે કહે દેવ ચૌદ ભુવનનો રાય. ૩૫૩
ત્યાં હીરા હરજી થયા જાણો તોયે, અને વાસુદેવ વણકર થયા જોઇ. ૩૫૪
ત્યાં વસતર તેથી બવળાં જાણ. તે વાત જાણી નવખંડમાં પ્રમાણ. ૩૫૫
તે દેવે નવસેં નવાણું ચીર સતી પાસે રાખ્યાં જાર, તે સતીએ પહેર્યાં જુગમાં સાર. ૩૫૬
તે અચરત જોવા સર્વે એકઠા સાર, ત્યાં મળ્યા જુગ સઘળો સંસાર. ૩૫૭
ત્યાં સતગુરૂ વિદુરવ્યાસ એમ બોલ્યા વાણ, ભાઇ તે તો સુકરીત સાચું જાણ. ૩૫૮
તે સતીને દેવે તારના પટકુળ પુર્યાં જાણ. તે તો નવસે નવાણું પ્રમાણ. ૩૫૯
તે પટકુળ પુર્યાં કામીની જાણ, તે પોતે પુર્યાં ગુરૂનરે નિરવાણ. ૩૬૦
૧૬

પણ આ સતગુરૂ કહે જો ઘોડા વર્ણંવ કર્તાતત. તે પટકુળ વર્ણંવા રંગજાત ને ભાત. ૩૬૧
તે વખણુ દ્રોણુ કૃપાચાય અશ્વસ્થામા યુદ્ધ ભાઈએ કૌરવની સભાનું ઉધું વળ્યું જ્યારે પાંડવસું કીધો વેર. ૩૬૨
ભાઇએ પાંડવને પાસું સમરથ શેઠનું આયે, ભાઈ તે કેમ ગાંજ્યા જાયે. ૩૬૩
ભાઇ જેણે નવસેનવાણું ચીર પુરીયાં ત્યાંહે, તે પુરીયાં એકવીસ બ્રહ્માંડ કેરા રાયે. ૩૬૪
એકવીસ બ્રહ્માંડ કેરે નાથે ચીર પુરીયાં આજ, ત્યાં નાર પંચાળીની રાખી લાજ. ૩૬૫
ત્યાં દેવ એક આવી ઉભા રહ્યા મહારાજ, ભાઇ તે ભકતોના કરવા કાજ. ૩૬૬
ત્યારે રાજા દુષ્ટ બોલ્યો એણી પેરે જાણુ, બાઈ અમે છું અંધ ને અજ્ઞાન. ૩૬૭
હવે સતી તમે શીતળ વચન સીંચજો જ્ઞાન, અમો એમ માગું છું વરદાન. ૩૬૮
હાજી તમે સંસાર એમ બહુ વર જાત. એને તમે એસી કહો છો વાત. ૩૬૯
એ લખ્યું થયું અમારા કરમનું જે, હવે કોને દેજે ઉપાવાદ જે. ૩૭૦
એ રમત રમતાં હારજીત ખાતર, વટ પાળવા તાર અમે રાજા તુ પાડું કુળ દાસી નાર. ૩૭૧
અમો પાંડવ ભક્તિ સેવા કરવા સાથે વન ચાલશું આજ, અમે માગું વૈકુંઠ દીનદયાળ. ૩૭૨
જે ઇઆ દેવે નવસે નવાણું ચીર પુરીયાં તાર, તે તો જાણે સર્વે જુગ સંસાર. ૩૭૩
તે પાંડવ વન ચાલે આજ, અને દઇત્ય દુર્યોધને લીધાં રાજ. ૩૭૪
તે પાંડવ આ સતગુરૂ વચને ચાલ્યા ધીર, અને આ સાચા સતપંથ પ્રમાણુ થયા વીર. ૩૭૫
તોએ પગ પાછો નહિ માંડીયો રાખ્યું ધીર, જો દઇત્યે નાર પાંચાળીના કાઢયા ચીર. ૩૭૬
ત્યાં હાર્યા પાંડવ વન ગયા કાજ. તે કૌરવ કહે અમે બહુ કરીશું રાજ. ૩૭૭
ત્યાં દુર્યોધનશું રમવાને ગયા, ત્યાં હરાવી રાજ ને વન મોકલ્યા. ૩૭૮
બાર વરસ તો વનવાસ ભોગવે આજ, ત્યાર પછી હું આલું રાજ. ૩૭૯
તે પાંડવ બાર વરસ વનમાં રહ્યા આજ, એણે તો સેવા કીધી શ્રી મહારાજ. ૩૮૦
ત્યાં તેણે એકમને કરી આરાધ્યા સાર, એને તો વનપાનનાં લીધા આહાર. ૩૮૧
ત્યાં દુર્યોધને દુર્વાસા મોકલ્યા જહાં, અને વિદ્યાર્થી સહસ્ત્ર અઠીયાસી તહાં. ૩૮૨
ત્યારે પાંડવે કાષ્ટ પ્રજાળી કીધા સાથ, પણ નાર પાંચળીએ રાખ્યા હાથ. ૨૮૩
ત્યાં અબળાની વિનતી વલવલે તાપ, સ્વામી તમે પોતે પધારયા.આપ. ૩૮૪
તે દુરવાસા સંધ્યા તરપણુ કરવા ગયા આપ, સહસ્ત્ર અઠીઆસી દેસે શ્રાપ. ૩૮૫
સ્વામી તમે પેલા ગુરૂબ્રહ્માના વેદ વાળયા જે, અને તમે સાયર મથીયા તેહ. ૩૮૬
ત્યાં ચૌદ રત્ન કાઢયાં જેહ, અને ભકતોને અમરત પાયાં તેહ, ૩૮૭
સ્વામી તમે રણુધીર દાઢે ધરી મહારાજ. તમે લોહ થંભમાં પ્રગટ થઈ ભકતોનાં કીધાં કાજ ૩૮૮
ત્યારે પાંચ કરોડીશુ તાર્યા પ્રહલાદ, તેને દેવે આપ્યું અવિચળ રાજ. ૩૮૯
સ્વામી તમે બલીરાજા બુદ્ધિએ છળ્યો જેહ, અને ઈંદ્રનું ઈંદ્રાસન રાખ્યું તેહ. ૩૯૦
તમે પોતાનું વ્રત પાળી રાંક બેઠા કર્યા જેહ. તમે સહસ્ત્રાઅર્જુન મારી લોહપિંજર લાવ્યા તેહ. ૩૯૧
સ્વામી સાંહેર પાળ બાંધી પત્થર તાર્યા જેહ, અને દસ મસ્તકનો રાવણુ છેદ્યો તેહ. ૩૯૨

તમે હનુમંતને દ્રોણાગર પર્વતે પ્રગટ થયા જેહ, અને સીતાને લાવ્યા તેહે. ૩૯૩
સ્વામી તમે ભગત હરીચંદની લોહાખંડગથી ઉગાર્યા તારા રાણી તે, અને તહાં ગુરૂનરે
તપ બહુ કીધાં જેહ. ૩૯૪

સાત કરોડીશું ભગત હરિચંદ નિપનાં સીધાં કાજ, તેને આપ્યું અવિચળ અમરાપુરી મહારાજ. ૩૯૫
સ્વામી તમે દુવા દલપીને ગોકુળ રાખ્યું તેહ, અને કરે ગોવરધન તોળ્યો જેહ. ૩૯૬
તમે પાતાળે પેસી નાગ નાથી કમળ લાવ્યા જે, અને અબળાના પટકુળ પુરયાં તે. ૩૯૭
સ્વામી ત્યારે તમે ભગત સહુની વિનંતી સાંભળી તાત, ત્યાં અનંત ભગત મળ્યા બહુ જાત. ૩૯૮
ત્યાં પાંડવે કાષ્ટ એકઠાં કીધાં જાણુ, તે દુરવાસા ભોજન કે માત્ર. ૩૯૯
તે સતીએ દેવને તહાં એ વિનતી મોકલી જ્યાં. રૂક્ષ્મણી થાળ પુરે તહાં. ૪૦૦

ત્યાં મહાવેગે પોતે પધાર્યા રાજ, તે દુરવાસા ભોજન કાજ. ૪૦૧
અમે ભુખ્યા બેન આ લાવ્યો થાળ, કાંય હોય તો લાવો ભોજન તતકાળ. ૪૦૨
ત્યાં દેવે પાંદડું ગરાસી આળ, ત્યાં ત્રણ ભુવનમાં પુર્યા થાળ. ૪૦૩
તે પાંડવને બાર વરસ પુરા થયાં તહાં, તે ગયા કનલી વન છે જ્યાં. ૪૦૪
ત્યારે પોતે શ્રી ગુરૂનર પધાર્યા, જહાં, ભાઈ સત ધર્મ પુછયું છે તહાં. ૪૦૫
તે ભગતે ત્યાં કાયા કસી છે ઘણી અતીજોગ, અને તહાં વનપાનના લીધા ભોગ. ૪૦૬
શ્રી ગુરૂનરે એણીપેર સત રાખ્યાં ભોગ, તો થયા સ્વામી દર્શન જોગ. ૪૦૭
તે પાંડવ દેવને કાજે નિશાની કળપ વખની તન, ત્યારે તેની પાસે કાંઈ ન હતું અન્ન. ૪૦૮
ભાઈ જો વનફળ આપો દેવ શ્રીકૃષ્ણ કહે આરોગીયે અન્ન, તો બાર વરસના બમણા
ચોવીસ રહીયે વન. ૪૦૯
ત્યાં દેવ હરિએ હા કહી પાંડવ રાજન, ભાઇ હવે તમે ધીરજ આપે થાઓ દીન. ૪૧૦
રોપી આંબા ફળ પુરાં પડે, ભાઇ તો તહાં ભોજન ભીડે. ૪૧૧
ત્યાં સર્વે ધીરજ આપીયાં તે લેવા અમરપદને કાજ, તેને એણી પેરે ગુરૂ નરે પુછયું
તેની ક્ષણુ ન રાખી લાજ. ૪૧૨
ત્યારે પાંડવે ત્યાં ભક્તિ કરી, ગુરૂના વચન શીર ઉપર ધરી. ૪૧૩
ત્યારે બાર વરસ ભોગવ્યો વનવાસ, જો છતા થશો રાખીશું દાસ. ૪૧૪
તે વચન બાંધ્યા સતીઆ વનમાં ગયા, જ્યારે બાર વરસ પરીપૂર્ણ થયાં. ૪૧૫
જ્યારે દેવની વીનતી કરી જહાં, તે દુર્યોધન પાંડવને પુરણ ઘેર તેડી ચાલ્યો તહાં. ૪૧૬
તે જઇ ઉતાર્યા લાખા મંદીર મહાં, ત્યાં પાંડવને લાડુ વિખના ભોજન પીરસ્યા તહાં. ૪૧૭
જ્યારે સતીએ ભોજન પીરસ્યા જહાં, પણ તે સતી ભાનુમતી સત ન ચુકયાં તહાં. ૪૧૮
ત્યારે દુર્યોધને લાખા મંદિર લગાવી અને કીધું વિશ્વાસઘાતનું કરમ, ત્યાં પાંડવ લાગ્યા
દાઝવા ત્યારે જોશી સહદેવને પુછયા મરમ. ૪૧૯
જ્યારે દેવ દીધી આગ ને ઉઠી ઝાળ, ત્યારે તહાં ફીટયોરે પાંડવનો રે કાળ. ૪૨૦
ત્યારે લાખા ઘરમાં સુરંગ બાંધી જહાં, વન વિશે નાસી આવ્યા તહાં. ૪૨૧

પણ રાખનારો મોટો દેવ, જળથળમાં ચીંતા કરી તતખેવ. ૪૨૨
પાંડવ તણે શિર મોટા જગદીશ, પાંડવ ધર્મ પુન્ય પવિત્ર. ૪૨૩
ત્યારે બોલ્યા પાંડવને કુંતાજી માય, સામું જુવે રે યુધિષ્ઠિર રાય. ૪૨૪
ત્યારે ભીમસેન તો એમજ કહે, ભાઈ સહદેવ જોશી કાંઈ મારગ છે. ૪૨૫
એક લાખ મણુની શીલા જયાંય, તે હેઠળ સતગુરૂ સુરંગ કરી કહેવાય. ૪૨૬
પહેલાં ઉતર્યાં સતી દ્રૌપદી કુંતાજી માય, પછી ઉતર્યા યુધિષ્ઠિર રાય. ૪૨૭
પછે ચાલ્યા નિકુળરાય સહદેવ સહીને, પછી ઉતર્યા અર્જુન ભીમસેનભાઈ. ૪૨૮
સુરંગે પાંડવ ઉતર્યાં જઈ, ત્યાં અગ્નિને વાચા થઈ. ૪૨૯
આ ધણી ઉપર રાખો પરતીત, તો ભગત સખા જાણે શ્રી હરિ. ૪૩૦
ત્યાં પાંડવ સુરંગે ચાલ્યા સતશું ત્યારે, તે જઈ પોંચા પાંચ નદી મોઝાર. ૪૩૧
તીરથ નદીએ સ્નાન કીધું સતસો હોય, જઇ પોતા વિરાટ નગર મોઝાર. ૪૩૨
તે પાંડવે એણીપેરે આપજ ગળીયા, ત્યાં સેવક થઈ કાજ કર્યાં અપાર. ૪૩૩
તે ભગત રાજદ્વારે જઈ ઉભા રહ્યા સહુ, રાજા વૈરાટ તમસું કહું. ૪૩૪
ભાઈ અમુને વેળા વસમી છે આજે, અમો પાંડવના વિરતા ધરા છું. ૪૩૫
ભાઈ એણે પાપી કૌરવે પોતાનું કુળ નિકંદન કરયું જાણ અને કૌરવે જુગમાં ખોયું માન. ૪૩૬
લાખા મંદિર પ્રજાળી પાંડવ હોમ્યા જાણ, રાજા કહે ભાઈ તમે ત્યાં શું કરતા કામ. ૪૩૭
ત્યારે રાજા વૈરાટની જોડે બેસારીઆ જાન, અને તે સહુ ભાઈને પ્રણામ કરીને દેતા માન. ૪૩૮
ત્યાં જોસી સહદેવ શાસ્ત્ર વાંચતા જાણ, ભીમ ઘેર સીધા પાક રાંધે ધાન. ૪૩૯
તે રાજા વૈરાટ ઘેર પાંચે પાંડવે સેવા કરી સોયે, અને નીકુળને છોડયા દરવાજે જઇ. ૪૪૦
તે અર્જુને અભિમાન મુકી સોય, અને તહાં હાથમાં છાગળ જાલી જોઈ. ૪૪૧
તે રાજા વૈરાટ પાંડવને પૂછે વિચાર, ભાઈ તમે એ સ્ત્રીને મોકલો મહેલમાં જ્યાં અમ નાર. ૪૪૨
ત્યારે ત્યાં દ્રોપદી મંદિર આવાસ, ત્યારે જઇ રહ્યાં પટરાણી કે પાસ. ૪૪૩
ત્યાં રાણી નાર દ્રોપદી દેખી કરે વિચાર, ભાઈ એવી સુંદરી નહિ કો નાર. ૪૪૪
ત્યાં આવ્યાં બાઈ કહી બહુ રાણી દેયા હુંકાર, હવે બાઈ તમને પહેરાવું સોળ શણગાર. ૪૪૫
ત્યાં કૈયો કીચક રાણીનો બંધવ આઇ, તેણે દ્રૌપદીનું રૂપ દીઠું તેણે ઠાર. ૪૪૬
તે દઈત્ય બોલ્યો સતિ દ્રૌપદીના મોં સામું જોયે, હાંરે દાસી મુજ પાસે તું આવસે સોયે. ૪૪૭
નહિ તો હું તને જોરે તેડાવું નાર, કૈયો કીચક બોલ્યો તેણે ઠાર. ૪૪૮
સતીએ એવાં વચન કઠણ સુણી ગયાં પાંડવ દરબાર, તે તહાં જઇ ઉભા રહ્યાં પાંચાળી નાર. ૪૪૯
દઈત્યનો ભાવ સતીએ કહો છે ત્યાંય, ત્યારે પાંડવો દઇત્ય કૈયોકીચક મુજને બોલાવે
છે ડેરા માંહે. ૪૫૦
પાંડવો તમે તમારૂં કરજો કાજ, નહિ તો પાંડવ કુળની જાશે લાજ. ૪૫૧
ત્યાં પાંચ પાંડવ મળી ભીમસું વિચાર જો કરે, ત્યારે ભીમસેન નારી રૂપ ધારી
ડેરામાં સંચરે. ૪૫૨

ત્યાં ભીમે કૈયો કીચક દઇત્ય સાથે લીધો બોલાઈ, તે બેઉ જણ ચાલ્યાં ડેરા માંય. ૪૫૩
તે ત્યાં ડેરે જઇને બેઠાં દોએ જણા, ત્યાં દઈત્યે ખેલ હસરત માંડયાં ઘણાં. ૪૫૪
ત્યારે ભીમસેનનાં મનમાં ઉઠી ઝાળ, ભીમે દઇત્ય કીચક માર્યો મહા વિક્રાળ. ૪૫૫
તે દઇત્યને ભીમે દેવળ કુંભી તળે ચાંપ્યો ઘાર, ત્યાં લખ્યા અક્ષર ભીમ બહાર નિસર્યો. ૪૫૬
ત્યારે વાણું વાયું લોક જાગ્યા સર્વે કોઈ, તે વૈરાટની સભામાંહે ચર્ચા હોય. ૪૫૭
તે સર્વે સભામાં ઉપન્યો ક્રોધ, ભાઈ આ ત્રિયા કારણ મુઓ યોધ. ૪૫૮
ત્યાં જે કોઈ જઇને રાજા વૈરાટની પાસે ઉભો રહે, તે સર્વે મેં માર્યો કહે. ૪૫૯
તે અગન દાગ દેવા જોદ્ધો કહાડયો નગર મોજાર, ત્યારે ભીમસેને સાથે તેડયા છે તેણીવાર. ૪૬૦
તે દઈત્યે ભીમસેન તેડયા છે ત્યાંય, ભીમ બાર વનની કાષ્ટ લાવ્યા ક્ષણું એક માંય. ૪૬૧
જ્યારે કાષ્ટ લગાડી મોટી ઝાળ ઉઠી ત્યાંયે, ત્યાં ભીમસેન સોભાઇ સમેત કૈયો
અગનમાં દીયો જાય. ૪૬૨
ત્યાં એકસો બાંધવ પરિવાર, તે સોનો ભીમે વાળ્યો સંહાર. ૪૬૩
ત્યાં ભીમસેને કૈયા કીચકના માર્યા સોભાઈ સમેત, તહાં ભીમે જીભ્યા કાઢીને મરતો
રાખ્યો એક અચેત. ૪૬૪
તે પાંડવ બાર વરસ ગુપ્ત હોય રહ્યા જાણ, તે પાંડવ રહ્યા છે દાસપણા માંહે પરમાણ. ૪૬૫
ત્યારે દુર્યોધને જેવતમલ મોકલ્યો જોયે, ત્યારે ભીમ ત્યાં છતા થયા છે શોયે. ૪૬૬
ત્યારે ભીમે ભોજન માગ્યા અલુ ઢગલા જેહ, સતીએ સંભાર્યા શ્રી કરસનજી દેવ
ભોજન લાડુ પુર્યા તહાં, ૪૬૭
જેવતમલે સર્વે દેશ મુલકના રાજા જીત્યા જે, તે રાજા વૈરાટ ઘેર આવ્યો તે. ૪૬૮
ત્યાં ભીમે ભોજન ગરાસ્યાં જેહ, તે જેવતમલ આકાશે ઉડયો તેહ. ૪૬૯
તે જેવતમલ તો ત્રણ દહાડે આવ્યો તહાં, અને તેની ખબર ગઈ દુર્યોધન જહાં. ૪૭૦
આપણે ફસાવ્યા લાખામંદિર જળાયાં જહાં, પણ પાંડવ છે વૈરાટ મહાં. ૪૭૧
ત્યારે દુર્યોધનના આથમણેથી દળ આવીયાં જહાં, રાજા વૈરાટ પાસે ચાલી જાય તહાં. ૪૭૨
એક ઉતરા કુંવર અળગો રહે ત્યાંય, બાકી સર્વે દળ સાથે થાય. ૪૭૩
ત્યારે તહાં સર્વે ધેનુ વાળી ને ઉગમણા ગયા જેહ, ત્યાં અર્જુને ઉતરા કુંવરને
ઉઠાડીને ભાઇ રથે બેસારયા તેહ. ૪૭૪
ત્યાં અર્જુન બોલ્યા સતશું આઈ ભાઈ, આપણો ક્ષત્રિ ધરમ તો જાય. ૪૭૫
ત્યારે ઉતરાકુંવર બોલ્યા આપસું જોય, ભાઈ મુજથી કાંઇ નવ થાય. ૪૭૬
ત્યાં અરજુને ઉતરકુંવર બાંધ્યો અંગશું સાથ, સમળીએથી હથીયાર લીધાં હાથ. ૪૭૭
ત્યાં અશ્વ મંત્ર કરીને પવન વેગે રથ ખેડીયો આપ, સંભારયા શ્રી કરશનને લીધા સાથ. ૪૭૮
જેમ દિન ઉગે અલપસું જોયે, ત્યારે બાણુના એક સહસ્ર લાખ કરોડ હોયે. ૪૭૯
કામધેનુ ત્યાંથી વાળી આવ્યા જોયે, ત્યાંથી વઇરાટ પર આવ્યા સોયે. ૪૮૦
તે ઉતરાકુંવર ધેનુ વાળી આવીયા ત્યાંય, ત્યારે દન બે પટાંતરે જોયે. ૪૮૧

ત્યારે પાંડવે રાજા વઇરાટ ઘેર બારબાર વરસે સવાલ કીયો જાયે, ત્યારે સરવે સિધ
પરિપુર્ણ થાયે. ૪૮૨
તે સંઘે પાંડવ પ્રગટ થયા આજે, સ્વામી અમથી બહુ અપરાધ થયો છે તે. ૪૮૩
ત્યારે રાજા વઇરાટ એક પગલે ઉભા રહ્યા આપ, સ્વામી હવે તમે અમને કરજો માફ. ૪૮૪
ભાઇ અમે ક્ષત્રાવટ ધર્મ પળાવ્યો તે, અમને દૈવે લખ્યું હતું જે. ૪૮૫
અમે અન્ન પાણી તમારૂં આરોગ્યું જે, સ્વામી પહેલાં માફ કરજો તે. ૪૮૬
જ્યારે બાર વરસ પુરાં થયાં ત્યારે, ગયા હસ્તીનાપુર છે જહાં. ૪૮૭
તે એક રાતમાં સેન આવી મળ્યા જ્યાં, ભાઈ સાત ક્ષોયણી દળ આવ્યાં તહાં. ૪૮૮
તે શ્રી કરશનજી સભા સઘળી જાયે અને પોતે તો પધારયા તહાં. ૪૮૯
ભાઇ તમે એ પાસે રહી, આરોગશો શું જહાં, ભાઈ એ પાંડવ ભુખ્યા આવ્યા છે આંહી. ૪૯૦
ત્યાં શ્રી કરશનજી બોલ્યા સોયે, ભાઈ કૌરવો એ ભાઇ તમારા હોયે. ૪૯૧
જો એ પાંડવ તમથી અગળા રહે જોય, તો અને પાંચ ગામ આપો તોયે. ૪૯૨
અમે સોભાઈ જીવતાં તો. સોયના નાકા જેટલો ન આલીએ અમો. ૪૯૩
પણ અમે જાણુતા તમે ડાહ્યા છો, પણ ભોળા ભરવાડ છો તમે. ૪૯૪
જો યુદ્ધ કરતાં જીતસે ને કરશે રાજ, ચોવીસ વરસ સુખ ભોગવ્યાં વળી મોં શું લઈ
આવ્યા આજ. ૪૯૫
અમે અઢારક્ષોણી દળને સોભાઇ પણ એતો પાંચજ વીર, હમણાં બળ ત્યારે પારખ્યાં જ્યારે
દ્રોપદીનાં કાઢયાં ચીર. ૪૯૬
ભાઇ પાંડવે તમે બળીયા હોય તો આપજો આજ, સામા યુદ્ધ કરવાની કાજ. ૪૯૭
અમે સો ભાઈ અઢારક્ષોણી દળ અવટાયે આજ, ભાઈ ત્યારપછી તમો લેજો રાજ. ૪૯૮
ત્યાં જોશી સહદેવ શાસ્ત્ર બોલ્યા જેહ, ભાઈ હવે સામવેદ એમજ કહે. ૪૯૯
ભાઈ હવે વેદનાં મંડપ પુરાં પાડયાં જે, ભાઇ આજ યુદ્ધ કરનારા પાસે છે તેહ. ૫૦૦
એમ પાંચપ્રાણી ભાવે શું આપ, અને શ્રી કરશનજી ન લેશું સાથ. ૫૦૧
જેણે દૈવે ડાબા કરથી ગોપી ગોવરધન તોળ્યા જાય. તેને અગીયાર ક્ષોણી કોણુ માત્ર. ૫૦૨
ત્યાં વિદુરવ્યાસે મુરત આપીયાં જે, અને કુરૂક્ષેત્ર જોવા ગયા તેત્ર. ૫૦૩
ત્યાં ટીટુળીનાં ઇંડાં પાંચ હસ તે પડયાં તતખેવ, પાંડવ કહે તમે અનામત રાખજો દેવ. ૫૦૪
કૌરવ કહે અઢાર ક્ષોણુદળ આવીયા તેહ, અને હસ્તિ તોખારના ટોળાં પડે ભાઈ ટુટુળી
કોણુ માત્ર. ૫૦૫
ભાઇ લખ્યું દૈવનું હશે તે થાશે જોર, પણ ટીટુળી ઇંડાં ઉપર કરવી મહેર. ૫૦૬
ભાઇ સતે ઈંડાં રાખશો જોર, પાંડવો જઈને કહેજો ઘેર. ૫૦૭
તો કલક્ષેત્ર જોઇ આવી આજ. ગુરૂ વિદુરવ્યાસે વાચા એ. ૫૦૮
જે રણુથંભ આગમથી આરોપશે જેહ. ભાઈ યુદ્ધ જીતસે તેહ. ૫૦૯
તે કૌરવોએ રણુથંભ આરોપ્યો જહાં, ભાઇ કુરૂક્ષેત્ર તહાં. ૫૧૦

ત્યાં રણથંભ ભીમે વાંકો કર્યો જહાં, ભાઈ કુરૂક્ષેત્ર જો મહાં. ૫૧૧

ત્યાં કુંવર ઘટુકો આવીયો હું કુરૂક્ષેત્ર જોવા જાઉ. જે યુદ્ધ કરતાં હારશે ભાઈ હું તેની
પાસે થાઉં. ૫૧૨

તે કુંવરને હાથે ત્રણ તીર એક કામઠી તેની પાસે ન દીસે કોઇ. એક ઓળખીને બીજો
મારસે ભાઇ સંગ્રામ જીતશે સોયે. ૫૧૩

તે દેવ કુંવર બત્રીસ લક્ષણો, તે કહે સ્વામી મુજને યુદ્ધ જોવાનુ કોડ, ૫૧૪

તેનું દેવે ગ્રહી મસ્તક ચડાવ્યું શોયે, ભાઇ તું તો અહિંઆ બેઠો જોયે. ૫૧૫

ત્યાં રાજા યુધિષ્ઠિર કહે સ્વામી, તમે રથે બેસોને યુદ્ધ કરવાને કાજ. ૫૧૬

શું પાંડવો મુજ સારૂ જીતશો તમે, પરાનસી જો આજ. ૫૧૭

ત્યાં જોશી સહદેવ શાસ્ત્ર વાંચી ત્યાં બોલ્યા શેવ, દેવ મંડપ તમારા પરા પડે હવે પ્રગટ
થાઓ દેવ. ૫૧૮

સ્વામી તમે પેલાં આઠ દઈત્ય પરલે કર્યા, ને સર્વે દેવના સારાં કાજ. ૫૧૯

અમે પારણે ઝાલી પાસે ઉભા રહું, સ્વામી તમે રથ બેસો આજ. ૫૨૦

ભાઈ હવે હું તો ઘરડો થયો જાણ, હવે મને મોહ કેમ થાયે નિરવાણ. ૫૨૧

ભાઈ પેલાં આઠ દઈત્ય મેં માર્યાં જાણ, પણ હું તો રહેતો જુવાન. ૫૨૨

પોતી અવધને વળીયા ભુપ, ભીમ થયા વિકરાળ સ્વરૂપ. ૫૨૩

ભીમ ફેરવે ગદા વારે કુંતાજી માય, ક્ષમા કરો રે ભીમસેન રાય. ૫૨૪

તમે યુધિષ્ઠિરને પુછો વાત, ક્રોધ મુખે કેમ કીધો ઘાત. ૫૨૫

ત્યારે રાજા યુધિષ્ઠિરે વાણી કહી. મનની વાત ભીમશું મનમાં રહી. ૫૨૬

તમે ધરો સબુરીને ક્ષમા કરો, અવશર નથી ભીમ સુરા તણો. ૫૨૭

ત્યારે ઓચર્યા ભીમ સુણો ધર્મ રાયે, અવસર આવે કેમ મુકીએ દાયે. ૫૨૮

તમે દુર્યોધનને સંભળાવો આજ, અમે મુરત લીધી છે બેસવા રાજ. ૫૨૯

ત્યારે દુર્યોધનને થઈ જાણ, ઉડી ઝાળ અને ભાગા ધરણ. ૫૩૦

ત્યારે પરાક્રમ કરી બોલ્યા દુર્યોધક રાય, અમે ઉભા તમથી કેમ થાય રાજ. ૫૩૧

ત્યારે ભડભીમ એકલો જે આજ, અમે સોએ જીવતા કેમ આપીએ રાજ. ૫૩૨

પાચ પાંડવ ને ક્ષોણી અઢાર, સુરા હસ્તિ ને ગદાધાર. ૫૩૩

મરડી મૂછ ને દીધી ફાળ, રચી એરણને તેડીયા ભુપાળ. ૫૩૪

ત્યાં ભીમ ફેરવે ગદા ધમધમકાર, નવતેરા યુદ્ધ થાયે અપાર. ૫૩૫

રહ્યા રાણા ત્યાં ઉભા રહે, ત્યાં ભીમ સામું કોઈ નવ જુવે. ૫૩૬

ત્યાં ભીમ ફેરવે ગદા ને ઉડે રૂધીરની સેણ, ત્યારે દ્રૌપદી ફેરવે મોકળી વેણ. ૫૩૭

ત્યારે સામા દળ અથડાયાં જોયે, ત્યાં ભીમ ને દુઃશાસન હોયે. ૫૩૮

ત્યાં ભીમે દુઃશાસનના દસ સહસ્ર હસ્તિ ગગને ઉડાડયાં જોયે, ભાઈ પેલો ઝગડો
જીતસો સોયે. ૫૩૯

ત્યારે દેવની રજા લઈને અરજુને બાણ પુરીયાં જાય, તે એકના દસ સહસ્ત્ર
લાખકરોડ થાય. ૫૪૦
ત્યારે અઢારક્ષોણી દળ ઉડાડયાં આંહે, તહાં દુર્યોધન નાઠો જાયે. ૫૪૧
ત્યાં ભીમે દુ:શાસન માર્યો જે, અને પાંડવ ઝગડો જીત્યા ત્યાંય. ૫૪૨
દુ:શાસને જે હાથે ચીર ફાડીયાં તે, ભાઇ તેવાં ભીમે આપ્યાં જે. ૫૪૩
તે દુર્યોધન સરોવરમાં નાઠો જઇ રહ્યો ત્યાંજ, ત્યાં ભીમ કહે ભાઇ તેં શું કીધું કાજ. ૫૪૪
તેં સોભાઈ પાડયા ને ક્ષોણી દળ મરાવ્યાં આજ, ભાઈ તોયે તને નહિ આવી લાજ. ૫૪૫
ભાઇ ભીમ દીસે છે એકલો, હવે હું બહાર નીસરૂં છેક, મારૂં વેર ત્યારે વળે જો
ભીમને મારૂં એક. ૫૪૬
ત્યારે ભીમે ભુજદર તોડીયાં ને પાટુ દીધાં જહાં, ત્યાં દેવ શ્રી બુદ્ધરૂપ ધરી બળ મુકીયાં
ભાઈ મૃત આળેખું તહાં. ૫૪૭
ત્યારે ગાંધારીએ શોક પાળીઆ, મારી દેહી કરૂં તાજ, સો પુત્ર મારા ગયા તો
અન્નપાણી શું લેવું આજ. ૫૪૮
ત્યાં દેવે મુકી ભુખને સો પુત્રને ચેમાં સીચાવ્યા જાં, દેવે કારમો આંબો પેદા કર્યો
ભુખ ચણુગી મુકી ત્યાં. ૫૪૯
જુગ દ્વાપર પોતા નિરવાણ, કૌરવોકી સાખ પુરી જાણ. ૫૫૦
કુળક્ષેત્રમાં પુરો સળરામ, હુંવા યુદ્ધ કુરૂક્ષેત્ર કે ઠામ. ૫૫૧
રાક્ષસ દઇત્ય મુઓ તતખેવ, હવે દ્વાપર પુરો થયો છે દેવ. ૫૫૨
સેના સઘળી કીધી તારાજ, હરાવી કોરવ ને લીધું રાજ. ૫૫૩
ત્યારે કૌરવથી જીતી આવ્યા પાંડવરાય, ત્યારે સનમુખ થયા કુંતાજી માય. ૫૫૪
કહે કુંતા તમે કહાવો છો ધરમ. ભ્રાત મારીને શું કીધું કરમ. ૫૫૫
હાંરે પાંડવો શું કીધો પરોડ, કુળમાં લાંછન લાગું આપણને ખોટ. ૫૫૬
તેડાવી પંડીતને પુછો આજ, ઉતારો પાપ ને મેલો રાજ. ૫૫૭
ત્યારે રાજાને મન વિમાસણ થાય, વીચારમાં બેઠા પાંચે ભાઈ. ૫૫૮
તેડાવ્યા પંડીત ને પુછયું પ્રસન, હમે કૌરવ માર્યો છે દુર્યોધન. ૫૫૯
પુછયું ભીમે સુણો ધરમરાયે. વાદે વઢયા તેનું પાપ ન લેખાય. ૫૬૦
ત્યારે પઢી પંડીતે કહ્યો ભેદ, કૌરવહત્યા ઉતરે જો યજ્ઞ કરો અશ્વમેધ. ૫૬૧
ત્યારે મુરત લઇને રાજા મંદીરમાં ગયા, ત્યારે ત્યાં રથે બેસી કરસનજી આવીયા. ૫૬૨
ઓચર્યા કરસનજી સાંભળો ધરમ રાય, અમૃત મેલીને વીખ કાં ખાય. ૫૬૩
લાવો ઉદકે મેહલીયો અમારે હાથ, કૌરવ હત્યા તે અમને પાપ. ૫૬૪
વળતાં રાજા બોલ્યા ધરમ, સ્વામીજી પુજીયે પાયે, તેને કેમ આપીયે કરમ. ૫૬૫
ત્યારે ઓચર્યા કરસનજી રાજા જગન કરો શુદ્ધ ભાવ, રખે અવસર આવે ચુકતા દાવ. ૫૬૬
ભાવ જોઇને વળ્યા ભગવાન, આવે અભ્યાગત ને દેજો માન. ૫૬૭

ત્યારે રાજા યુધિષ્ઠિર પુછે આપ. સ્વામીજી તમ અઢાર ક્ષોણીના ઉતારો પાપ. ૫૬૮
ત્યારે કરસનજી એ મુકી છે દેહ, ત્યારે શ્રી કરસનજી સ્વધામ ગયા છે એહ. ૫૬૯
ત્યારે જગનમાંથી દેવ ઉઠી ગયા કીરતાર, તે દેવે લીધો છે બુદ્ધ રૂપ અવતાર. ૫૭૦
ત્યાં પાંડવ પ્રગટ થયા ભાઈ રાજકલી બહુ ગાયે, જે આપણે પાસે શ્રી કરસનજી આવી બેસતા તે ગુપ્ત થયા છે પાત્ર. ૫૭૧
ત્યાં રાજા યુધિષ્ઠિરે વાગો વખાણીયો મરમ, અને તેણે માથે લીધું છે કરમ. ૫૭૨
ત્યાં શ્રી ગુરૂ કહે પાંડવો બાર વરસ વનમાં મરમ, ભાઈ તો સેને સંભારો ધરમ. ૫૭૩
ત્યાં ગુરૂ વિદુરવ્યાસ પેલા ઓળખ્યા જે, અને કુદરતી બે જીવ મોકલાવ્યા તે. ૫૭૪
તે રાજા યુધિષ્ઠિર મહાદિન ભાગા નાસ્તાજ ભાઈ હવે આગળ થાઉં છું તે. ૫૭૫
ભાઇ એ તો કુદરની જીવ છે હોયે, રાજા તમ પાસે અનામત રાખ્યા જોયે. ૫૭૬
જે વેળાએ શ્રી કરસનજી દેવ માગસે જે, ભાઈ ત્યારે હાજર કરજો તે. ૫૭૭
તે રાજા યુધિષ્ઠિરે દેહીમાં છ માસ સુધી જીવ બે રાખ્યા જે, ત્યાં દેવે લીધું ધીરજે તે. ૫૭૮
જો રાજાએ એવાં મહાકષ્ટ ભોગવ્યાં જે, પણ ત્યારે તો સલે કીધાં તે. ૫૭૯
ત્યાં રાજા યુધિષ્ઠિરે બ્રાહ્મણ તેડાવીયા આપ, ભાઈ અમારું અઢાર ક્ષોણીનું કેમ ઉતરે પાપ. ૫૮૦
રાજા તમો જગન રચો ને બ્રાહ્મણ વરૂણો આજ, શત્રુકાર માંડો આજ. ૫૮૧
તે પુને પાપ છેદાસે જેહ, અને ઘણીએક બ્રાહ્મણની સેવા કરજો તે. ૫૮૨
ભાઈ સુવર્ણ થાળ અમરી પુરયાં જે, તમે બ્રાહ્મણને સંતોસો તે. ૫૮૩
ત્યારે રાજા યુધિષ્ઠિરે જગન માંડીયો જે, અને દેવ સહુ સંતોકયા તે. ૫૮૪
તે વેળા બ્રાહ્મણનું કહ્યું કરયું જે, પણ જોશી સેહદેવને ન પૂછયું તે. ૫૮૫
ત્યારે રાજા યુધિષ્ઠિરે પોળે ભીમને મુકજો તે. ચંડાળ આવસે તે. ૫૮૬
તેની આભડછેટ જગનમાં ઉપજે, તેથી જગન થાશે રદ. ૫૮૭
તે જુગમાં દેવરૂપ અષ્ટમો તાર, તે શ્રી કરસનદેવે ધર્યો શ્રી બુદ્ધ અવતાર. ૫૮૮
પહેલે શ્રી કરશને કંસાશુર મારીયો, ગુપત બુદ્ધરૂપે દુર્યોધન સંહાર્યો. ૫૮૯
ત્યારે કૌરવને મારી પાંડવે લીધુ રાજ, તે બળજગ આવ્યા આજ. ૫૯૦
પણ થોડા પ્રસંગમાં ઘણા વિચાર, સુણો રખેસરો બોલ્યા સહદેવ સાર. ૫૯૧
કહુ કથા ન આવે ભેવ. પાંડવ રાજ કરે છે દેવ. ૫૯૨
હવે લાગો કળજુગ દ્વાપરનો અંત. સાંભળો રખેસરો એકચંત. ૫૯૩
આઠમે શ્રી કરશનજી રૂપે દઈત્ય કંસાસુરને માર્યો, ત્યારે ભકત સહદેવને તાર્યો. ૫૯૪
ત્યાર પછી સંસારમાં પ્રગટ થયા મોરાર, ત્યારે સર્વે સંસારે ઓળખ્યો જાણ. ૫૯૫
ત્યારે તો શ્રી કરસનની માતા તો દેવકી કહીયે, અને પિતા તો વાસુદેવ જ કહીયે. ૫૯૬
ત્યારે ગુરૂ તો વિદુરવ્યાસ જાણ, અને શકિત તો રાણી રૂકમણી પ્રમાણ. ૫૯૭
ત્યારે સ્વસ્થાન તો ગોકુળ નગરી જાણ, ક્ષેત્ર તો મથુરા નગરી પ્રમાણ. ૫૯૮
ત્યારે નરદળો દાનવ તો મામો કંસાસુર જાણ, ત્યારે ભકત સહદેવ ઓધાર્યા નિરવાણ. ૫૯૯

૧૭

ત્યારે ચાર લાખ ને બત્રીસ હજાર શ્રી કરસનજીરૂપે જાણુ, ત્યારે શામવેદ હોતા પ્રમાણુ ૬૦૦
જ્યારે આઠમો અવતાર શ્રી કરશનજીરૂપ સંપુર્ણ સહી, એવી ગુરૂ બ્રહ્મા પીર ઇમામ શાહાએ વાણી કહી. ૬૦૧

"શ્રી બુધ્ધ અવતાર"-રચનાર સૈયદ ઇમામશાહ.

શ્રી સતગુરૂ બ્રહ્મા ઈંદ્રિ ઇમામશાહા વાચા ફરમાનજી બીસમીલ્લાહ હરરહેમાન નિરરહેમાન.

Buddh Avatar in Muslim

જ્યારે નવમો અવતાર શ્રી હરિએ લીધો સહી, ત્યારે તહાં બુદ્ધ રૂપે પારસી કહી. ૧
તહાં બુદ્ધ રૂપે પારસી બોલ્યા છે મીર. તેને સીંગી બાંધી કેડે તરવાર ને તીર. ૨
મરોડ કેશ પાગ બાંધી શિશે સધીર, પગે ખાસ બેસ પહેરી છે મીર. ૩
નવમે રૂપે હરિ બુદ્ધ અવતાર, મુસલમાની રૂપે લીધુ મુરાર. ૪
મુખ ચંચા પગ વાંકા જાણુ, પગે ખાસ બુસ પહેરી દીવાન. ૫
છરી કટારી બાંધી તરવાર ને તીર, કમાન ખાંધે ચડાવીછે મીર. ૬
ગલત્ર કેડ શરીરે વહે, તેની પાસે કોઇ ઉભુ નવ રહે. ૭
દુરગંધ ગંધાએ શરીર, એસો રૂપ લીયો હરી. ૮
શ્રી બુદ્ધ મુખે પારસી હરિ ત્યાં કહે, તેવુંની પાસે કોઇ ઉભુ નવ રહે. ૯
વિકટ રૂપ લીધું જદુરાએ, અને તે પાંડવ દ્વારે પોતે જાએ. ૧૦
જ્યારે વિકટ રૂપ હરિનું દેખાઉં જાએ, ત્યારે પાંડવને દ્વારે ઉભા છે રાયે. ૧૧
ત્યારે પાંડવ યજ્ઞ હોમજ કરે, ત્યાં બેઠા બ્રાહ્મણ વેદ ઓચરે. ૧૨
જ્યારે લાગ્યો કલિયુગને દ્વાપર ગયો, ત્યારે સર્વ દેવ ઋષિ ગુપ્ત હોઇ રહ્યો. ૧૩
હવે કલિયુગ માંહે બહુ પાપ કહેવાએ, તેથી દેવ ઋષિવરે એથી છોડયા ઠામ હાં રાયે. ૧૪
ત્યારે યુધિષ્ટિરે કર્યો વિચાર, પૂછે બ્રાહ્મણને વેદનો સાર. ૧૫
સુણો બ્રાહ્મણો યુધિષ્ઠિર જો કહે, એ કૌરવનું પાપ અમ શિર કેમ જહે. ૧૬
ક્ષોણી અઢારની હોઈ છે ઘાત, તેનો અમ શિર ચડિયું છે પાપ. ૧૭
સુણો રે બ્રાહ્મણ પુછું ભેદ, એ પાપતણો કેશો હોએ નિષેધ. ૧૮
કહે બ્રાહ્મણ સુણો હો રાયે, માંડો હોમ યજ્ઞ આણે ઠાયે. ૧૯
સવા સહસ્ત્ર બ્રાહ્મણ વહોરજો હો રાએ મન ઇચ્છિત ભોજન દેજો સતભાએ. ૨૦
સોવણ પાત્ર સવા સહસ્ત્ર દેજો નિત્ય, એશો યજ્ઞ કરજો એકે ચિત્ત. ૨૧
એશો બ્રાહ્મણોએ કહ્યા રે ભેદ, તો તહાં હોએ પાપ તણો નિષેધ. ૨૨
ત્યાં બ્રાહ્મણ વચને પાંડવ ભૂલ્યા જાએ, ત્યારે માંડયો હોમ યજ્ઞ તેણે ઠાએ. ૨૩
ત્યારે રાજા યુધિષ્ઠિર ઘણું રળિયાત થાએ, ત્યારે ઘેર ઘેર ઓચ્છવ મંગળ ગવાએ. ૨૪

ત્યારે તેડી સહદેવને પુછી પેર, ભીમને મોકલો બ્રાહ્મણને ઘેર. ૨૫
ત્યારે ઓચરે ભીમ રાજા પાંડવ યજ્ઞ કરે અશ્વમેઘ, ત્યાં બ્રાહ્મણ નોતર્યા ચારે વેદ. ૨૬
ત્યારે આવ્યા બ્રાહ્મણ અસત્ બહુ પરોડ, આણી અસ્વ ને બાંધ્યો ગરોડ. ૨૭
ત્યાં રચી ભદ્રાશણ ને બેઠા ધર્મ રાએ, તહાં બ્રાહ્મણને હેમના દાન દેવાએ. ૨૮
ત્યાં અન્ન, પાણી, વસ્ત્રનો નહિ લેખ, તહાં ભાવતા ભોજન સુવર્ણ મુદ્રા એક. ૨૯
તહાં અન્ન પાણીનાં પ્રવાહ વહે, તારે રાએ મોકલ્યો ભીમને પોળે રહે. ૩૦
તારે તેડી ભીમને રાયે શિખામણ દેએ, જે માંગે પાણી તેને પાજો રે પેએ. ૩૧
આવે અભ્યાગત તેને દેજો માન, તેની કરી પુજાને દેજો એ દાન. ૩૨
ત્યાં બ્રાહ્મણ વચન બોલ્યા સાર, તમે સુણો યુધિષ્ઠિર કહું વિચાર. ૩૩
તે ચંડાલ એક આવશે આણે ઠામ, તે તો યજ્ઞ માંહે કરશે ઉતપાદ. ૩૪
એ યજ્ઞ તણો ધ્વંશ જો કરે, એસો જોતિષ હમારો ઓચરે. ૩૫
રાયે પોળે પોળીયા મેલો સાર, ભલો બુરા કોએ નાવે આણે ઠાર. ૩૬
ત્યારે ભીમસેનને બોલાવ્યા તેણી વાર, પોળે રખવાલા મેલો દ્વાર. ૩૭
તેને દ્વારે ભીમ ઉભા આગેવાન, દ્વારમાં ભલો બુરો કોઈ ન આવે જાણ. ૩૮
જહાં પાંડવ યજ્ઞ હોમ જો કરે, તહાં બેઠા બ્રાહ્મણ વેદ ઓચરે. ૩૯
તે બ્રાહ્મણ વચન બોલે સાર, તબ લગી શ્રી બુદ્ધ આવ્યા દ્વાર. ૪૦
તહાં નવમું રૂપ હરીએ લીધું પાંડવ દ્વારે જાએ, બ્રાહ્મણ વચને ભુલ્યા પાંડવ હોમ યજ્ઞ કરીએ. ૪૧
તહાં ગદા સાહીને ભીમ પોળે રહ્યા, ત્યારે યજ્ઞ જાણી અભ્યાગત આવીયા. ૪૨
દ્વારે ભીમ બેઠા તત્ક્ષણ, દેખી રૂપ ને ભીમ અચંબે ઘણું. ૪૩
વિકટ રૂપ લેઇ હરિ આવ્યા જાણ, તારે મુખથી બોલીઆ અમૃત વાણ. ૪૪
કલિયુગ સંધે બ્રાહ્મણ ભુલ્યા જાણ, અવતાર પાત્રની ખબર ન જાણ. ૪૫
તહાં વિકટ રૂપનો દેહી ગંધાએ, સ્વામીની દ્રષ્ટે સામું નવ જોવાએ. ૪૬
દુરગંધ ગંધાએ શરીર, અને એશો રૂપ લીઓ શ્રી હરિ. ૪૭
ત્યાં ભીમે મહાવિકટ રૂપ દેખ્યું, તહાં ભીમસેન બોલો છે વેણ. ૪૮
ત્યાં ભીમે સત્ય બોલીને વાણી કહી, ને ક્રિયા પાલે તે ધર્મિં સહી. ૪૯
તુજ કાયા મધે જીવે છે કોણ મર્મ, તને કોણ પાપ લાગ્યું છે કર્મ. ૫૦
ત્યારે બોલ્યા છે શ્રી બુદ્ધ સુણો ભીમ વાણ, હમકું આગે દીયોને જાણ. ૫૧
ભાઈ તમારો યજ્ઞ જાણી આશાકરી આવ્યો છું સાર, પણ ક્ષુધાર્થિં મહા ભૂખ્યો
છું અપરંપાર. ૫૨
હું છું ક્ષુધાર્થિં ભૂખ્યો અપાર. તે જાણી આવ્યો રાજા યુધિષ્ટિરને દ્વાર. ૫૩
હું માગું અન્ન ને દેખું દિદાર, ત્યાં હોમ યજ્ઞ તણા સુણું વિચાર. ૫૪
ભાઈ તમે હાજર હોએ તો આપો જેહ, હરિ કહે જેમ દુર્બલને આપો તેહ. ૫૫
તહાં ભીમ કહે પોલે રખવાલો રહ્યો છું હુંએ, તે તો સહી કરીને માનજે તું એ. ૫૬

ભાઇ આ ભોજન વેળા થઈ છે રે આએ, ત્યાં પ્રાતઃકાલે પછીશું મળીએ જાએ. ૫૭
ઓચર્યા ભીમ તમે ઉભા રહો, જે જોઇએ તે મુજને કહો. ૫૮
આલું અન્ન ને આલું રે દાન, આલું હસ્તી ઘોડા વાહન. ૫૯
ત્યારે ઓચરે અભ્યાગત ભીમ તુને ઘટે છે એહ, આ હમારી દુર્બલ છે દેહ. ૬૦
અમારે ના જોઇએ અન્ન ને ના જોઈએ દાન, ના જોઇએ હસ્તી ઘોડા વાહન. ૬૧
હરી કહે હમારે ભોજન શું નહિ કામ, મને તું દિયોને રજા યુધિષ્ટિર પાસે જાણ. ૬૨
જો તું આવા રૂપની શંકા આણો છો તમો, પણ તારી શંકા છેદવા આવ્યો છું હમો. ૬૩
હમે રાજા સત્યવાદી સાંભળ્યો છે ઘણું, તેહે દર્શન કરે અભ્યાગત તણું. ૬૪
અરે ચંડાળ! વચન તું સુણજે મોએ, અને આગે જાણેકી રજા નહિ તોએ. ૬૫
તહાં રાજા યુધિષ્ટિર યજ્ઞ જો કરે, તહાં બેઠા બ્રાહ્મણ વેદ ઓચરે. ૬૬
તહાં હોમ યજ્ઞ તણું આરંભ જ હોએ, ત્યાં ચંડાળ મુખ નાં દેખે કોએ. ૬૭
ત્યારે બોલ્યા શ્રી બુદ્ધ ભીમ વચન સુણો મોએ, તે સર્વ ચંડાળની વાત કહું છું હું તોએ. ૬૮
આજે બ્રાહ્મણ સર્વે દિશે છે અશુદ્ધ, તે આજ અવતાર પાત્રકી નાં જાણે બુધ. ૬૯
તે આજ પેટને કાજે વાંચે ઠાલા વેદ, તે કેમ અમને કરે નિષેધ. ૭૦

Brahman = Nabi Muhammad

ત્યારે શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા વિખ્યાત, ચંડાળ તણી કહું તુને વાત. ૭૧
એ બ્રાહ્મણ માંહેથી બ્રહ્મા ગયા, તે અવતાર પાત્ર નબીમહંમદ થયા. ૭૨
એ બ્રાહ્મણ વાંચે સર્વે હમારા વેદ, તે તો રૂપ અમારાને કરે નિષેધ. ૭૩
જે આજ ઠાલા વેદની વાચે વાણ, તેને ચંડાળ ભીમ લેજો જાણ. ૭૪

Vedas are empty

જે ઠાલા વેદ બ્રાહ્મણ કહે, તે હરિ અવતાર કી શુદ્ધ નાં લહે. ૭૫
જે અવતારનો જે યુગમાં વારો હોય, તે અવતાર પાત્રની બ્રાહ્મણ શુદ્ધના જોય. ૭૬
આપ સ્વાર્થમાં જે દુષ્ટ મન જો ધરે, તે પાપી હરિ અવતારની ખંડના કરે. ૭૭
આપ સ્વાર્થે એ તો જુઠું બોલી ભણે, તે તો મોક્ષ મુગતની શુદ્ધના ગણે. ૭૮
ભાઇ એથી આગળ બ્રાહ્મણ એશા હોએ, તે મહા લંપટ કપટી ને નિર્લજ સોએ. ૭૯
નહિ હરિ શું નેહને વાંચે નિત્ય વેદની વાણ, અથર્વવેદ માને નહિ તે ચંડાળ લેજો જાણ. ૮૦
જે વાંચે ઠાલા વેદ ને ખાલી તિર્થે જાએ, પાણી પથ્થર પુજે તે પાવન નહિ થાએ. ૮૧

Idol Worship is not allowed

આ તેમણે જૂઠો યજ્ઞ મંડાવ્યો છે સોએ, તે લોભ સ્વાર્થે સત્ય ધર્મનાં બૂજે કોએ. ૮૨
કહે ભીમ ત્યાં હે ચંડાળ! સુણ આએ, યજ્ઞ સ્થાને ભલા બ્રાહ્મણ ક્ષત્રી બેઠા જાએ. ૮૩
તે તો સર્વે આચરવંતા દીશે છે ઘણા, એ પણ સાંભળે વેદ એ બ્રાહ્મણ તણા. ૮૪
ત્યાં ત્રણે વેદની રચના એકમેક હોએ, ત્યાં તમ ચંડાળ મુખ તો ના દેખે કોએ. ૮૫
ત્યારે હરિ કહે ભીમ વચન સુણ તું મોએ, સર્વ ચંડાળ તણી વાત કહું છું હું તોએ. ૮૬
આ ક્ષત્રી બ્રાહ્મણ હોઈ મન દયા ના ધરે, અને બ્રહ્મ જ્ઞાન સત્ય ધર્મની નિંદા કરે. ૮૭
હે ભીમસેન! સત્ય વિના કોઈ શુદ્ધ ના હોએ, એવા કારણે બ્રાહ્મણ ચંડાલ તે લેજો જોએ. ૮૮
એ ત્રીકાળ સંધ્યા તો બ્રાહ્મણ કોઇક કરે, અને વળી તે ચોથી સંધ્યાકી ખબર ના લહે. ૮૯

ભીમસેન! જે ચોથા વેદકી ના જાણે વાણ, તેને રાજા! ચંડાળ સહી લેજો જાણ. ૯૦
ભીમ! દ્વાપર અંતે ત્રણ વેદ જો પૂરા થયા, અને આઠ અવતાર તો શ્રી હરીના ગયા. ૯૧
આજ નવમે રૂપે આવ્યો છું જોએ, 'તે' મને બ્રાહ્મણ વળી નહિ માને કોએ. ૯૨
હે ભીમ! એ ચંડાળ બ્રાહ્મણ મહા અજ્ઞાન, તે મારા બુદ્ધ અવતારનો ખંડે છે નામ. ૯૩
સુણો આ સત્ય વાત ભીમ અમો તણી, હું માગું છું અન્ન જે ક્ષુધા વ્યાપી છે ઘણી. ૯૪
જો મુજ દુર્બળને વિધિએ દેસોરે દાન, તોજ આ યજ્ઞ સફળ હોશે સત્ય જાણ. ૯૫
ત્યાં ભીમસેન ચિંતા કરે છે જોએ, એ છે અવતાર પાત્ર કોએ. ૯૬
કાયા કદરૂપ દીશે ઘણી, અને વચન બોલે જેમ વૈકુંઠનો ધણી. ૯૭
સુણો રે યોગિશ્વર ભીમ જો કહે, સાંસો એક મારા મનમાંહે રહે. ૯૮
ક્ષત્રી મહાજનમાં કોણ ચંડાળ, અને તે સાંસો મોહે કેજો દયાળ. ૯૯
ત્યારે શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા ભીમ સુણો વિખ્યાત, ક્ષત્રી ચંડાળ તણી કહું તોએ વાત. ૧૦૦
જે ક્ષત્રિ મનમાં દયા નહિ ધરે, તે બાંધી હથીયાર ને જીવહિંસા કરે. ૧૦૧
જે વાછેરૂ વિન્યાની વાળે રે ગાયે, વસ્ત્ર બીજાના લે છીનાએ. ૧૦૨
એ અતિ અભિમાન કરે મનમાંહે, ભાઈ બંધવ દેખ્યો ના સહેવાયે. ૧૦૩
અતિ બાંધવને હણસે જાણ, માણસ મારતાં નાં કરશે કેણ. ૧૦૪
તે ક્ષત્રી ચંડાળ ભુલ્યા જાણ, તે ચંડાળ! ભીમ સહી પ્રમાણ. ૧૦૫
તે બાળે વનને વાળે ગાએ, તેને પરપ્રાણી મારતાં હ્રદય દયા નહિ થાયે. ૧૦૬
આ જીવની કાજે પરજીવની હિંસા કરે. આવાં બ્રહ્મજ્ઞાન મનમાંહી ધરે. ૧૦૭
તે લોકની અતિકુડ, કપટી વિરોધી હોયે, ભીમ! તેને તું ચંડાળ સહી જોયે. ૧૦૮
તે બહોત ઘણા આચાર કરે ને અડસઠ તીર્થ જાયે, જે આજ શ્રી નારાયણ દેવના દેશે
અવતારને ઓળખે નહિ તે ચંડાળ કદિ પાક ન થાયે, ૧૦૯
આ સત્પંથમાં ધર્મી હોય ને નવે પાળે ધર્મ, અને ઉલટાં ચોર દઇત્યનાં કરે કર્મ. ૧૧૦
જે પુરી દશોંદ ન આપે ને બ્રહ્મકણ ખાયે, હાલના ગુજારે ને ગતમાંના જાએ. ૧૧૧
ન પીયે અમી ને ન શીખે આવાં, બ્રહ્મજ્ઞાનની વાણ, ભીમ તું તેને ચંડાળ સહી લેજો જાણ. ૧૧૨
ને આવા સતપંથ ધર્મ લઇને પરહરી જાયે, અને મુખી ગતની નિંદા કરી ઘેર દશોંદ ખાંયે. ૧૧૩
તે વળી નીશાની વેળાએ હાજર થાયે, તે ચંડાળ કેમે પાવન ન થાયે. ૧૧૪
એવા વચન સુણી ભીમ અચંબે હોએ, આતો અવતાર પાત્ર દીસે છે કોયે. ૧૧૫
એ સર્વે અગમનિગમની કરે છે વાત, એની કાયા એવી દીસે છે પણ પ્રાણી મહા વિખ્યાત. ૧૧૬
કહે ભીમ સુણો દેવ દયાળ, અને મહાજન જાતમાં કોણ ચંડાળ. ૧૧૭
ત્યારે કહે શ્રી બુદ્ધ સુણો ભીમ વિખ્યાત, મહાજન ચંડાળ તણી તેઓ કહું વાત. ૧૧૮
તે મહાજન મનમાં કરે અભિમાન, અને તોલતાં દિલ ન રાખે ઠામ. ૧૧૯
તે લેતી વેળા ઘણેરૂં લીયે, અને દેતી વેળા થોડેરૂ દીયે. ૧૨૦
તે કરે અભિમાન ને વખાણે આપ, તે એવી ડાંડી તોલ્યાનું મહા છે પાપ. ૧૨૧

દયા ધર્મ ક્ષમાકી ના કરે કહેણુ, તે મહાજન ચંડાળ ભુલ્યા જાણુ. ૧૨૨
કહે ભીમ સુણો યોગીશ્વર દયાળ, એ મનુષ્ય જાતમાં કોણુ ચંડાળ. ૧૨૩
તે સંક્ષેપે મોહે કહેજો દયાળ, જે કોણુ કરમથી હોયે ચંડાળ. ૧૨૪
કહે શ્રી બુદ્ધ સુણો ભીમ! વિખ્યાત, તે મનુષ્ય ચંડાળ તણી તોએ કહુ વાત. ૧૨૫
જે દયા ધર્મને ના આણે મન, તે સુવે નિચિંતો ને પોષે પિંડ. ૧૨૬
જે કોઈ માત પિતા સામો હોઇને લઢે, તે તો પાપી ચંડાળ દોજક માંહે પડે. ૧૨૭
જે પરજીવ મારીને પેટ જો ભરે, અને પરનારી શું સંગમ કરે. ૧૨૮
જે નર પારકું ધુતિને આપે રે ખાયે, તે ચંડાળ પાપી દોજકમાં જાયે. ૧૨૯
પુરૂષ એક તો સ્રી કરે દોયે, એક શું અતિ પ્રિત રાખે સોયે. ૧૩૦
પહેલી કલકલે ને દિલ માંહે લાવે દુઃખ, તે પાપી ચંડાળ સુવે ના પામે મોક્ષ. ૧૩૧
તે ચંડાળ તો દોજક માંહે જાયે, તેના પુર્વજો કદી ના પાક થાયે. ૧૩૨
જે કન્યા તણો જે કાંહી દ્રવ્યજ લહે, તે વિશ્વાસઘાત કરીને વિષ જો દહે. ૧૩૩
વણુ કહે જે કોઈ પરઘેર જમવા જાયે, જુઠું બોલીને મીઠું ખાયે. ૧૩૪
જીભ સ્વાદે પર જીવને હણે, તે ખાયે માંસ અને દોષ ના ગણે. ૧૩૫
જુઠી ગવામી પુરે ને ચડાવે આળ, તે મનુષ જાતમાં ચંડાળ. ૧૩૬
જે સદગુરૂ બ્રહ્મા નબીની આલ, તેનો જે કોઇ ચોરી ખાસે બ્રહ્મમાલ. ૧૩૭
જે ગુરૂએ દિયા ધર્મ ને દેખાડયા હરિ, તે શુ સુમન બોલે પ્રપંચ કરી. ૧૩૮
જેણે લીધા ધર્મને પરહરે પાયે, તે પાપી ચંડાળ જીવ નિશ્ચે નર્કમાં જાએ. ૧૩૯
આપણુને અક્ષર એક શીખાડે નર જેહ, તેને તો ગુરૂ કહીને સત્ય માનવો તેહ. ૧૪૦
જે જુઠા સમ હરિના ખાયે, તે ચંડાળ તો કદીએ પાવન ના થાયે. ૧૪૧
મનુષ્ય એક બીજાની નિંદા કરે જે સાર, જે પર નિંદા કરે તે મહા ચંડાળ. ૧૪૨
તે ભીમ કહે સુણોરે દેવ દયાળ, ચોપગા અને પક્ષિમાં કોણુ ચંડાળ. ૧૪૩
કહે શ્રી બુદ્ધ સુણો ભીમ વિખ્યાત, ચોપગા અને પક્ષિ તણી કહું તોયે વાત. ૧૪૪
ચોપગા માંહે શ્વાન, ગધર્વ ને શિયાળ, પક્ષિ જાત માંહે એક કાગ ચંડાળ. ૧૪૫
કહે ભીમ શુણો દીન દયાળ, સ્રી જાતમાં કોણુ ચંડાળ. ૧૪૬
કહે શ્રી બુદ્ધ સુણુ ભીમ વિખ્યાત, સ્રી ચંડાળ તણી કહુ તોયે વાત. ૧૪૭
જે સ્રી હોઈ ને પર પુરૂષ શું રમે, અને ઘરકો પુરૂય દેખ્યો નવ ગમે. ૧૪૮
એક ને છોડી દુજા પર પુરૂષને જાએ, તેથી ચંડાટ દુજી કોઈ ન હોએ. ૧૪૯
જે સ્રી હોઇને પર ઘેર ભમે, અને ઘરકો કામકાજ.નવ ગમે. ૧૫૦
જે નાર પુરૂષ તણો ન કરે રે કહયો, નિત્ય ઉઠીને સંતાપે રહયો. ૧૫૧
જે સાસુ સસરાકી ના રાખે લાજ, ને નણંદ જેઠાણી શું કરે વિખવાદ. ૧૫૨
જે સાસુ સસરાકો ના કરે કેણુ, નણંદ જેઠાણી કો ના રાખે વેણુ. ૧૫૩
જે જુઠું બોલીને ચડાવે આળ, સ્રી જાતમાં તે કહો ચંડાણુ. ૧૫૪

જે વિધવા હોઇને વકરમ કરે, તે માઇ બાપકી લાજ નવ ધરે. ૧૫૫
તે પાડે પેટને બાળક હણે, તે મનમાંહે શંકા કશી નવ ગણે. ૧૫૬
જે કુળ લજાવે ને વેધે બાળ, આજ સ્ત્રી જાતમાં મહા ચંડાળ. ૧૫૭
જે સ્ત્રી હોઈ ને પુરૂષકી સેવા ના કરે, અને કુડુ બોલતાં શંકા નવ ધરે. ૧૫૮
આજ વ્રત ધર્મ જે ના કરે નાર, સ્ત્રી જાતીમાં તે ચંડાળ. ૧૫૯
સુણો રે યોગીશ્વર ભીમ કર જોડી કહે, સ્વામી સાંસે એક મારા મનમાં રહે. ૧૬૦
મનુષ્ય જ્ઞાતિમાં મધ્યમ કોણ ચંડાળ, હવે તે સાંસો સોએ કેજો દયાળ. ૧૬૧
ત્યારે શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા વિખ્યાત, મધ્યમ ચંડાળ તણી કહું તોએ વાત. ૧૬૨
જે સાચ વિના હરિની પૂજા કરે, દ્વારેથી અભ્યાગત પાછો ફરે. ૧૬૩
જે ક્રીયાધર્મ ના પાળે જેહ, મધ્યમ ચંડાળ કહીયે તેહ. ૧૬૪
જે વેચે દહીં, દૂધ, મદ્યને માંશ, અને બોલે બહુ ને કરે વણાશ. ૧૬૫
જે વ્યાજ સવાયા ખાએ નર જેહ, મદ્ધમ ચંડાળ કહિયે તેહ. ૧૬૬
એક હરિની ભક્તિ મન માંહે ધરે, અને બીજો આવી મન ભંગ જો કરે. ૧૬૭
દાન, પુન કરતાં વારે નર જેહ, મહા મધ્યમ ચંડાળ કહીયે તેહ. ૧૬૮
જે પશુ, ઢોર, નર પાળે જેહે, તેના ચાર પાણીની ખબર ના લહે તે. ૧૬૯
તે તો ભુખ્યા તર્ષ્યા બહુ દુ:ખ સહે, આપની વેદના તો કોને નવ કહે. ૧૭૦
તે નર થાયે મધ્યમ જેહ, પરવેદના ના જાણે તેહ. ૧૭૧
જે ઋષિવર હોઇ ને દુનિયામાં ખાએ, તે ગુરુ પોતાના પરહરી જાએ. ૧૭૨
જ્ઞાન, ધર્મની નીંદા કરે નર જેહ, મહા મધ્યમ ચંડાળ કહીએ તેહ. ૧૭૩
જે થાપણ મુકીને મકરે નર જેએ, જેહ સુરાપાન આચરે તેહ. ૧૭૪
નર જે જુઠું બોલીને ચડાવે આળ, મહા મધ્યમ પાપી તે ચંડાળ. ૧૭૫
જે રાજા બ્રાહ્મણનું અન્ન જો ખાએ, ને જે ક્રિયા બારમું જમવા જાએ. ૧૭૬
જે જીવને ફાંસી દઈને મારે નર જેહ, તે મહા મધ્યમ ચંડાળ કહીયે તેહ. ૧૭૭
જે કામણ ટુમણ રૂષિવરને કરે, પર ઉપકારે પેટ પોતાનું જો ભરે. ૧૭૮
સ્ત્રી ગર્ભને જે વેધે બાળ, મહા મધ્યમ કહિયે તે ચંડાળ. ૧૭૯
જે ધર્મિ હોઇ ને ના પાળે ધર્મ, સુવે નિચિંતા ને કરે કૂડા કર્મ. ૧૮૦
હાલ ના નિમડે ને ગત્માં નાં જાએ, દશાંશ ન દેવે ને દુનિયામાં ખાએ. ૧૮૧
જે મુખે નામ હરિનું નાં લેવે જેહ, મહા મધ્યમ ચંડાળ કહીયે તેહ. ૧૮૨
જે પાંચ માસ સ્ત્રી ગર્ભ જો ધરે, તે નારીશું જે પુરૂષ સંગમ કરે. ૧૮૩
પશુ ખાશી કરાવે નર રે જેહ, મહા મધ્યમ ચંડાળ કહિયે તેહ. ૧૮૪
વણ આદરે જે નર જમવારે જાએ, જે કરજે લેઇને મુક્કર થાએ. ૧૮૫
વણ વાંકે સ્ત્રીને પરહરે નર જેહ, મહા મધ્યમ ચંડાળ કહિયે તેહ. ૧૮૬
માત પિતા થઇ બાળકને વેચે જેહ, મહા મધ્યમ ચંડાળ કહિયે તેહ. ૧૮૭

ત્યારે ભીમ કહે સ્વામી પુછું એક વેણુ, મનુષ્ય જાતમાં ઉત્તમ કોણુ. ૧૮૮
ત્યારે શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા વિખ્યાત, ઉત્તમ તણી કહું હું તોએ વાત. ૧૮૯
જે પ્રાણીને સદ્ગુરૂ બ્રહ્માજી મળ્યા, તેને આવાગમનના ફેરા ટળ્યા. ૧૯૦
હાલ વાયકે ખરા દશોંદી જેહ, મનુષ્ય જાતમાં ઉત્તમ તેહ. ૧૯૧
જે સદાએ ધ્યાન હરિકા કરે, અને બ્રહ્મજ્ઞાન મન માંહે ધરે. ૧૯૨
નિત્ નિત્ ગતમાં મલે નર જેહ, મનુષ્ય જાતમાં ઓતમ તેહ. ૧૯૩
દયાવંતા ક્ષમાવંતા જે નર હોઈ, એ ક્રિયા ચાલીસ પામે સોઈ. ૧૯૪
હવા હિરસ વિશારે નર જેહ, મનુષ્ય જાતમાં ઉત્તમ તેહ. ૧૯૫
જીભ્યા ઇંદ્રિ સ્વાદ પરહરે નર જેહ, કામ ક્રોધ મન વશ કરે તેહ. ૧૯૬
પાંચ તત્વકો ભેદ જાણે નર જેહ, મનુષ્ય જાતમાં ઉત્તમ તેહ. ૧૯૭
ગુરૂ નરનાં વચન શિર ઉપર ધરે, ગુરૂ કહે તે નિશ્ચે કરે. ૧૯૮
સતી સંતોષી ક્ષમાવંત નર જેહ, મનુષ્ય જાતમાં ઉત્તમ તેહ. ૧૯૯
જે નર જીવતાં મૃતક હોઇને રહે, સુખ દુઃખ દિલનાં હરિ શું કહે. ૨૦૦
હરદમ હરિ નામ ના વિશારે જેહ, મનુષ્ય જાતમાં ઉત્તમ તેહ. ૨૦૧
માત પિતાની ભાવે ભક્તિ કરે, કૂડ કપટ સર્વે મનથી પરહરે. ૨૦૨
સર્વ ગત્ કુટુંબનો ખેંચે ભાર, વિષ્ણુ ભક્તિ ઉપર સદા રાખે પ્યાર. ૨૦૩
પર વેદના આપ સહે નર જેહ, મનુષ્ય જાતમાં ઉત્તમ તેહ. ૨૦૪
ગત લોકમાં જેનો જશ હોય, અને રતી અવગુણ ના બોલે કોએ. ૨૦૫
વાચ, કાય, દ્રષ્ટે નિર્મલ હોએ, નાત પરનાતે ગુણ બોલે સર્વ કોએ. ૨૦૬
દયા, ધર્મ, ક્ષમાવંતા હોય નર જેહ, મનુષ્ય જાતમાં ઉત્તમ તેહ. ૨૦૭
ત્યારે ભીમ કહે સુણો યોગિશ્વર દેવ, સ્વામી એક વાતનો પૂછું હું ભેવ. ૨૦૮
સ્રી જાતમાં ઉત્તમ કોણ, સ્વામી એ સંક્ષેપ અમને કેહજો ક્ષોણ. ૨૦૯
ત્યારે કહે શ્રી બુદ્ધ સુણો ભીમ વિખ્યાત, ઉત્તમ સ્રી તણી કહું તોએ વાત. ૨૧૦
જે સ્રી હોઇને પુરૂષની સેવામાં રહે, જે વચન કહે તે શિર ઉપર ધરે. ૨૧૧
જે હરિ નામની સેવા ના વિસારે નિત્ય, ક્રિયા ચાલીસ પાળે એકે ચિત્ત. ૨૧૨
દાનવંતી ક્ષમાવંતી જેહ, સ્રી જાતમાં ઉત્તમ તેહ. ૨૧૩
જે સ્રીના હૃદયમાં નિર્મળ જ્ઞાન, સાસુ સસરાકો રાખે માન. ૨૧૪
કોઇ કૂડું બોલે તો નાં આણે કાળ, લક્ષણી જેવું નાનેરૂં બાળ. ૨૧૫
નીચી દ્રષ્ટીને હસમુખી હોય નાર જેહ, સ્રી જાતમાં જે ઉત્તમ તેહ. ૨૧૬
જે સ્રી હરિની સેવા વિના અન્ન ના ખાએ, દ્વારેથી અભ્યાગત પાછો ના જાએ. ૨૧૭
થોડા માંહેથી થોડેરૂં દેવે જેહ, અને સદા કાલ સત્યવંતી તેહ. ૨૧૮
જે ધરમ કરતાં ના કરે કેણ, સ્રી જાતમાં મહા ઉત્તમ જાણ. ૨૧૯
જે સ્રી પોતાના પુરૂષની સેવામાં રહે, સુખ દુઃખ દિલનાં હરિને કહે. ૨૨૦

જે સ્ત્રી હરિની સેવા કરે નિત્ય, તે મહા સત્યવંતી નિર્મલ ચિત્ય. ૨૨૧
ગત્ જગમાં નમી નમી ચાલે જેહ, સ્ત્રી જાતમાં ઉત્તમ તેહ. ૨૨૨
ત્યારે શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા છે એહ, સુણો ભીમ વાત કહું તેહ. ૨૨૩
કહે શ્રી બુદ્ધ સાંભળો ભીમ વિખ્યાત, અઢારે વ્રણની કહું હું તોએ સાખ. ૨૨૪
કલિયુગનાં બ્રાહ્મણ જેટલા, એ તો કર્મહીણા થાશે તેટલા. ૨૨૫
વેદ તણો તો તજશે અભ્યાસ, તે કરશે નિત્ય ઉડી પરાઈ આશ. ૨૨૬
શુદ્રાદિકની એતો કરશે નિત્ય સેવ, વળી સંધ્યા તર્પણ તજશે વાસુદેવ. ૨૨૭
એતો કરશે છલ, કપટ, ચેટક બહુ નિષેદ, તે તો મહા શત્રુ સમ વેહરી ગણસે વેદ. ૨૨૮
તો રાજાનું પ્રતિગ્રહ લેશે ઘણું, એથી તે લેશે સ્વશિશ પાતક પણું. ૨૨૯
તજસે સ્વધરમ ને સંધ્યા સાર, જઈ સેવકને ઘેર કરસે આહાર. ૨૩૦
ગજ, રથ ભોમિ છોડસે ભાર, લેશે રસાણ લોહ, પાષાણ તે સાર. ૨૩૧
જે ભણશે વેદ જઈ શુદ્રને ઘેર, મુકશે વેદ નહિ લે તેની પેર. ૨૩૨
ચોરી ચાડીને કરશે વિચાર, તજશે સ્વધરમ તણો વ્યવહાર. ૨૩૩
ભુલી ભાન શુદ્ર તણા પશુ તે તો ચારશે, અને પોતાનાં ભુખે મારશે, ૨૩૪
શુદ્ર તણા તો તે બાલક રાખશે, અને પોતાનાં બાલક અધર્મે રાચશે. ૨૩૫
અનેકને ઘેર જમવા જશે, અને તે બીજા પ્રતે વઢવાડ કરશે. ૨૩૬
શુદ્ર તણી ક્રિયા શ્રાદ્ધ સારશે લોભે બ્રાહ્મણને જઈ મારશે, ૨૩૭
શુદ્ર તણું ત્યાં હુદળણું દળે, રાંધે રાંધણુંને તે જમવા મલે. ૨૩૮
પોતે ગર્ધવની પેરે વેહશે ભાર, મનમાંહે ધરશે અતિ અહંકાર ૨૩૯
શુદ્ર તણા કરશે સર્વે પાક, પ્રેમે નાના વિધના કરેસે શાક. ૨૪૦
પ્રથમ શુદ્રને ધીરજે પીરશે, અને કેડેથી જમતા દીસશે. ૨૪૧
દાસી દાસ બીજા જાણે જેમ, કલજુગનાં બ્રાહ્મણ જાણજો એમ. ૨૪૨
થાશે પાછલ તેવી પરજા જેહ, અંતે નરક પામશે તેહ ૨૪૩
ન દીયે દાન ને કરશે સાર સ્વાદ, તે શુદ્ર ઘેર જઈ કરશે આશિર્વાદ. ૨૪૪
તે પર હેરૂ કરીને દેશે આલ, સોબતે વિસરશે શ્રી ગોપાળ. ૨૪૫
કન્યા તણું તો લેશે ધન, કરશે ધીરજે છલ ગમતાં બહુ મન, ૨૪૬
પર આંગણે વિપ્ર જમવા બેઠા જાએ, વાદે વળુદયા વિરોધ કરશે વિશ્વાએ. ૨૪૭
એવા વિપ્ર કલજુગમાંના જેહ, તે દુષ્ટ ક્રિયાએ નર્ક પામશે તેહ. ૨૪૮
કહે શ્રી બુદ્ધ સુણો ભીમસેન રાયે, જે પુછો તો તે સર્વ કહુ સત્યભાએ. ૨૪૯
ભીમ કહે સ્વામી સાંભળી એસોયે, કળયુગ તણા ક્ષત્રિ હવે કેવા હોયે. ૨૫૦
ત્યારે શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા વિખ્યાત, અને ક્ષત્રી તણી કહુ હું તોયે વાત. ૨૫૧
કલીયુગના ક્ષત્રી ચોરીએ વાલસે ગાએ, પુંઠે મલેચ્છ મુકાવા જાએ. ૨૫૨
બ્રાહ્મણની સ્ત્રી કરશે અધર્મે કુડા વેપાર, અને ઉતરી તે લેશે પરના શણગાર. ૨૫૩

તે મદ્ય માંસનો કરશે આહાર, ઘરમાંતી ધર્મ તણો જાસે આચાર. ૨૫૪
લોભે શુદ્રની સેવા કરશે આપાર, અને સ્વામીને મારશે હથિયાર. ૨૫૫
બહુ આળશુ થઇ બેઠા હશે, અને રાજા સઘળા દુઃખીયા થશે. ૨૫૬
ગો બ્રાહ્મણુ સ્ત્રી શુદ્ર જેહ, અને બેઠા નિંદા કરશે તેહ. ૨૫૭
કુપાત્રને દાન આપે આડે હાથે, અને સુપાત્રને મારી કાઢે. ૨૫૮
કરશે અહંકારથી સૌ કદળી વન છેદશે, તીર્થ તણો તો માર્ગ ભાગશે. ૨૫૯
નિશાએ બાળશે પુરને ગામ, અંતે તેંતો પામશે નર્કમાં ઠામ. ૨૬૦
એવા સર્વ કરમ કરશે સહી, કળયુગનાં ક્ષત્રીયોની વિગત કહી. ૨૬૧
શ્રી બુદ્ધ કહે સુણો ભીમસેન રાએ, કલયુગના ક્ષત્રીનો કહ્યો મહીમાએ. ૨૬૨
કહે ભીમ સાંભળીએ મહારાજ, કલીયુગે કેવા મહાજનનાં કાજ. ૨૬૩
ત્યારે શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા વિખ્યાત, કલી મહાજન તણી કહું તોએ વાત. ૨૬૪
મહાજન તે તો કપટે વેચશે ગાએ, અને કુડા વણજ કરશે સત્ય ભાએ. ૨૬૫
કુડા વણજ અને કુડા વેપાર, તે કુડા વૈસ્ય સર્વ તણા આચાર. ૨૬૬
કલયુગ તણા શુદ્ર ધર્મી જેટલા, અજ્ઞાને દંભિક થાશે તેટલા. ૨૬૭
જે સેવા હરિની ને મૂકે ધર્મ આચાર, અને દાન તણો ના લંભે પાર. ૨૬૮
પણ ત્યાં રસોઈ જમશે એકલા, ઉત્તમ તીર્થે જાશે થઈ ભેળા. ૨૬૯
જપશે હરિ હરિ ને તોલશે ઓછો માલ, એકની નિંદા ને દુજાને કરશે વ્હાલ. ૨૭૦
એવા આચાર કરશે તે બહુ, ત્યાં કુળ લજાવી જાશે વહુ. ૨૭૧
પરણી અબળાને છાંડશે અને પરસ્ત્રી શું ઘર માંડશે. ૨૭૨
ગલી વાવશે ખેડ જ કરી, પછી વલોવશે કોઠાઓ ભરી. ૨૭૩
ગલી તણા અખાડા જેહ, અનેક જીવની હિંસા તેહ. ૨૭૪
તે તણું ધન એકઠું થશે, ત્યારે પાપ ઉપર મનજો વશે. ૨૭૫
આદર વાડી કરશે અતી ઘણા, ધરશે અહંકાર અતી તેની નહિ મણા. ૨૭૬
ઘર પાછળ બ્રહ્મપુરી જેટલી, કુટી પાડશે તેટલી. ૨૭૭
ત્યાં કરશે ઘર પોતા તણું, કરશે થાનક રમવા જમવા ને ઘણું. ૨૭૮
ઉત્તમ ઉપજનું ક્ષેત્ર જેહ, પડી ભોમી લેઇને આપશે તેહ. ૨૭૯
સાટે ભોમી આપશે સહી, જેમાં જરા દાણો પાકે નહિ. ૨૮૦
તેના ઉપર લેશે દોકડા, તે દેશે ગાલ ને કહેશે બોકડા. ૨૮૧
જે બ્રાહ્મણની વૃત્તિ ટળશે, તે વેશ્યાને ભોમી આપશે. ૨૮૨
જે લીલા વૃક્ષ તે વાઢશે ઘણા, ત્યાં મંદિર કરશે સોહામણા. ૨૮૩
જે ભઠ્ઠી કરશે ચુના તણી, જે મંદિર શોભા દિશે ઘણી. ૨૮૪
જે પરવતની ઈંટો જેટલી, તે ફૂટીને પાડશે તેટલી ૨૮૫
જે ઘરને બહુ સમરાવે છજા, અત્રીક્ષે લાવે બહુ ગોખ ને ગજા. ૨૮૬

વેદ ધર્મથી અળગો રહે, પૂર્વજ દાનપુન વિનાનો પિંડ ના લહે. ૨૮૭
પુત્રી પિતા સાથે ન રખે વિવેક વિચાર, કલયુગ તણો એવો આચાર. ૨૮૮
અથર્વવેદની નિંદા તે મૂર્ખ બ્રાહ્મણો કરે, એવા દુષ્ટ નર્કે તો વહેલા સંચરે. ૨૮૯
તે માટે તો ભ્રષ્ટ બ્રાહ્મણને કીધા નિષેધ, જે અવતારનો ના જાણે ભેદ. ૨૯૦
જે માત પિતાને નહિ આપે રે અન્ન, એવા કલયુગ કેરા છે બ્રાહ્મણના ફન્દ. ૨૯૧
વિપ્ર તણી લાંચ ઘરમાં વાવરે, ઘરમાં સેવા વેશ્યાની હેતે કરે. ૨૯૨
પુત્રી ભગીની કુળમાં હોશે રે જેહ, આજ તે ઉપર હેત નહિ રાખે તેહ. ૨૯૩
ચારે વર્ણ કલયુગમાંની જેહ, રખે સાંભળી દુઃખ મનમાં ધરતા તેહ. ૨૯૪
તે માટે નાં દુભાશો રે વીરા કોએ, એ મહિમા કલયુગ કેરો રે જો હોએ. ૨૯૫
કહે શ્રી બુદ્ધ સુણો ભીમસેન રાએ, એવો મહિમા કલયુગનો રે કહેવાએ. ૨૯૬
કહે ભીમસેન સાંભળીયે મહારાજ, કલયુગનો મહિમા કેહેજો આજ. ૨૯૭ ← Explanation of Kaliyug
તે સાંભળીને સુખિયા જો થઈએ, શરણ સ્વામી તમારૂં તો લઈએ. ૨૯૮
કહે શ્રી બુદ્ધા સુણો ભીમ સત્યસાર, કલિયુગ તણો કહું તોએ વિસ્તાર. ૨૯૯
કલયુગે સર્વ કલ્પવૃક્ષો તો નહિ રે ફળે, ક્રોધ વિરોધ શોક જો નહિ તો ટળે. ૩૦૦
અલ્પ દૂધ કરતી હોશે ગાએ, કુંપ સરોવર તે કુંડાં સમ કહેવાએ. ૩૦૧
અલ્પ ધાન્ય નિપજશે પૃથ્વીએ સહી, અલ્પ આયુષ્ય તો કલયુગમાં થઈ. ૩૦૨
પુત્ર પિતાને નહિ દે અન્ન, માત પિતાથી કરશે તે વ્હાલું ધન. ૩૦૩
માત પિતાને પરહરશે પુત્ર, સાસુ સસરાને સોંપશે ઘરસુત્ર. ૩૦૪
બંધવ પરિવાર તે માને શત્રુ સમાન, પણ ઘરમાં સસરા સાળાનો બહુ માન. ૩૦૫
સ્વપુત્રી વસ્ત્રાભૂષણ પાખી રહે, પણ સાલીને સાસરવાશો તે કરે. ૩૦૬
ભગિની નહિ આપે એકો ઠામ, તે કલયુગે બેન તણું ન કરશે એકે કામ. ૩૦૭
કલયુગમાં વહુ તણી છે એ રીત, સાસુસસરા શું નહિ રાખે પ્રીત. ૩૦૮
દેરાણી જેઠાણી શું નહિ નેહ, શત્રુ સમાન વહુ વરને રાખે તેહ. ૩૦૯
સ્ત્રી ભરથારનું કહ્યું કાને નવ ધરે, પહેલાં તે માત પિતાને નજરે કરે. ૩૧૦
અને ધન્નને લોભે સ્ત્રી કરાવશે કર્મ, કોઈનું ઘરમાં નહિ રાખે મર્મ. ૩૧૧
રાજા પરજાનો દંડ અતિ જો કરશે, મહા દુઃખો કલયુગમાં ધરશે. ૩૧૨
વળી તીર્થ તણા મહિમા ભાંગશે, જ્યાં ત્યાં દુઃખ દાવાનળ લાગશે. ૩૧૩
ઉલ્કાપાત થાશે અતી ઘણા, અને ભૂંડા કર્મ માંહે નહિ રહે મણા. ૩૧૪
સત્ય સ્નેહે નહિ હોય નરને નાર, તે ધન્ન લાંચ ને રાખશે કુડા વ્યવહાર. ૩૧૫
તે કુડા ત્રાજુવાને તોલા રાખે, ખોટા નાણાને ખોટી સાખે. ૩૧૬
એવા અન્યાય થાશે જાણ, વેદ શાસ્ત્ર નહિ જાણે પુરાણ. ૩૧૭
જ્યારે બાર વરસનો ફળશે પુરૂષ, પચીસે પલી આવશે મુખ. ૩૧૮
નવ વરસની જોબંતી હોશે રે નાર, તે ધરશે ગર્ભને દુઃખ ભોગવશે અપાર. ૩૧૯

વરણા વર્ણનો જાશે ધર્મ આચાર, સત્ય ધર્મના ભાગશે વ્યવહાર. ૩૨૦
ત્યારે વરકન્યાનું મન નહિ હેતે મલે, ધન્ન હોય ત્યાં મન તો માયાએ ભળે. ૩૨૧
શીતકાળે હોશે અગ્નિનો સાર, ઉશકાળે થાશે શીત તણો વ્યવહાર. ૩૨૨
ત્યારે ખંડ ભંગ થાશે દેશાદેશ, પુન્ય તણો નહિ જાણે લવલેશ. ૩૨૩
કહે શ્રી બુદ્ધ સુણો ભીમસેન રાએ, એવો છે કલયુગ તણો મહિમાએ. ૩૨૪
ગામ દુઃખે ઉજડ થાશે અનેક, તેમાં વસવાને નહિ રહે કોઈ જણ છેક ૩૨૫
ધાન તણા બીજ તો સર્વે જાશે, દયાહિણા તો સર્વે નરનારી થાશે. ૩૨૬
ત્યાં રાંધ્યા ધાન વેચાશે રે બહુ, ઉત્તમ લોક લેઇ ખાશે રે સહુ. ૩૨૭
વીવાહ ધર્મ તણો તે મારગ ભાંગશે, આજ્ઞા વિના તો નારી નરને જશે. ૩૨૮
થાશે દારિદ્રિ સઘળા લોક, ઘરોઘર થાશે સઘળાને કલેહ ને શોક. ૩૨૯
પાપી બ્રાહ્મણ હોશે તે કલયુગ તણા, તે તો ફાંસી માર્ગમાં દેશે ઘણા. ૩૩૦
તે રમશે દુત્તને અવળો કરશે વેહેપાર, તે વારે તો તેઓ થાશે મહાપાપી અવતાર. ૩૩૧
તે તો કન્યાવિક્ર દુષ્ટપણે કરશે રે બહુ, તે વારે સસરાને કુડી આળ દેશે વહુ. ૩૩૨
ત્યારે વનસ્પતી તે સર્વે નિર્ફળ થાશે, એવી વેળા કલયુગમાં વર્તાશે. ૩૩૩
પૃથ્વીમાં જે થકી જે બલિયા નર હોય, તે ધન્ન પિઆરૂ બળે હરી લેશે સોએ. ૩૩૪
જે પુરૂષ પોતાની પરહરશે નાર, તે તો બીજાશું કરશે વ્યવહાર. ૩૩૫
ત્યારે આજ્ઞા લોપશે શિષ્ય ગુરૂ તણી, જે કલયુગે થાશે બ્રાહ્મણ એવા ગણી. ૩૩૬
ત્યારે સાધુ તણી સંગત તો નહિ ગમે, કપ્ટી કેડે ભૂલી પૃથ્વી ભમે. ૩૩૭
ત્યારે ચારે વેદ તણો તો સર્વ જાશે દર્શન, પૂછે નહિ કોઇ બ્રાહ્મણને પ્રશન્ન. ૩૩૮
ત્યારે થાશે ભૂવા ભાટ કલયુગનાં ડંડ, તે તો કપ્ટેથી હરી લેશે દામ શિર મુંડ. ૩૩૯
વીર સાધનાને મેલા કરશે મંતર, અને કરશે ઔષધ ચીડીને જંતર. ૩૪૦
જે કાજલ ભૂર્કીને કરે વશીકરણ, ત્યાં તો ગરોડાને નિત્ય જાશે શરણ. ૩૪૧
ત્યારે ભાંડ ભવૈયા ઉપર બહુ પ્રીત, ત્યાં ગમસે નહિ વેદ શાસ્ત્રની રીત. ૩૪૨
ત્યારે ચેટક નાટકને જોવા જન જશે, જ્ઞાન ધ્યાન સાંભળવાને આળશ થશે. ૩૪૩
ક્ષેત્રપાલ, શક્ત, માતંગી ને ભુત, જે કૂડ કપ્ટી પેશાવળને બાને ખાશે ધૂત. ૩૪૪
કહે શ્રી બુદ્ધ સાંભળો ભીમ ભૂપાલ, એવો કલીનો મહિમા છે અતિ વિકાલ. ૩૪૫
ા કલયુગ તણા મહિમા એ છે જન, તેમાં થર નહિ રેહવે કોઇ માણસનું મન. ૩૪૬
ભીમ સ્વામી વિન્નતી કરીયે હમો, અને એક મારા મનનો સંક્ષે છેદજો તમો. ૩૪૭
રે શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા વિખ્યાત,; અને સાંભળો ભીમ અમારી વાત. ૩૪૮
જે કલયુગે વડ પીપલો વાઢશે, તે તો લેઇ ધન્ન ને વળી દેવાળું કાઢશે. ૩૪૯

Those who worship Tulsi, Cow and Brahman will de-fraud and deceive

તુલસી ગઉ બ્રાહ્મણને જે જુગના દેવ, તેની સર્વ કોઇ કરશે કપટ કુડથી સેવ ૩૫૦
વેશ્યા તો લજ્યા ધરસે અપાર, અને મહા નિર્લજ થાસે કુલવંતી નાર. ૩૫૧
જુગમાં સીસાના નાણાં તો ચાલશે વળી સાચાને તો સૂળીએ ઘાલશે. ૩૫૨

સર્વે તલાવ માંહે કરશણ તો વાવશે, સત્ય સાધ હશે તો તે દુઃખિયા થશે. ૩૫૩
સુખિયા થાશે કપટી કૂડીયા પાપી જેહ, આગળ નર્કે જાશે સર્વથી પહેલાં તેહ. ૩૫૪
અન્યાયી મુક્કરને ઘેર હોશે આચાર, ઉત્તમ વરણ ખોશે ધર્મ વ્યવહાર. ૩૫૫
વેશ્યા ઉપર તો ઘણા ભાવજે થાશે, અને સર્વ ધૂર્ત ગરોડાને માનશે. ૩૫૬
માંહો માંહે તો દુઃખ દેશે રે ઘણા, એવા લક્ષણ તો કલયુગ તણા. ૩૫૭
વરષવ થઈને સર્વ આગલ નાચશે, અત્યંજ પાસે અન્ન માંગશે. ૩૫૮
સર્વ થાશે જન વિદ્યાવંતારે બહુ, પણ એતો ખોટા ઔષધ દેવે તે સહુ. ૩૫૯
છે રોગ જાણ્યા વિના ઔષધ કરે, એવા વૈદ્ય તો નિશ્ચે નર્કે સંચરે. ૩૬૦
જોષી તે જોતિષ ભેદ ના ગણે, ત્યારે જ્ઞાની થઇ જ્ઞાન કોઈ ના ભણે. ૩૬૧
લેઈ કરજ ને નહિ આપે વળી, તેના મન ફેરવશે પાપી કલી. ૩૬૨
ભુંડા પુરૂષ ને ભુંડી હોસે રે નાર, જોવા મળશે તેનો ભવેડો સકલ સંસાર. ૩૬૩
જે નર સુખે ભોગવશે ધર્મરે અન્ન તેનું રાજા અન્યાયે દંડી લેસે રે ધન. ૩૬૪
જ્યારે ખેડુતનાં ચારે ભાગ જો જાશે, તે ઉપર કરજમાં બાલક પોતાના વેચશે. ૩૬૫
જે જુઠ બોલીને લેશે ચોરીને વળી લાંચ, તે તો કુડા કરમે દેશે અન્યાય સાથે આંચ. ૩૬૬
સુપાત્રને કોડી દાન તો કોઈ ના દીયે, પણ કુપાત્રનાં ચરણ તો ધોઈ ધોઈ પીયે. ૩૬૭
જ્યારે માત પિતા બાલકને વેચશે, એવા છંદ તો કલીયુગમાં થશે. ૩૬૮
જે પુત્ર થઈને મા બાપને પડશે નેટ, ત્યારે દિકરી જમાઇનું રહેશે સાસુને પેટ. ૩૬૯
વળી છે નર જુઠા બોલારે હશે, તે કલીયુગ સામે આગળ વડેરા થશે. ૩૭૦
આપો આપ મુકશે પોતાના ધ્યાન ને ધર્મ, અને તે નિત્ય ઉઠીને કરશે અતી કુડા કર્મ. ૩૭૧
નિશાએ ભોજક કરશે બહુ, અણ ગળ્યા નિર તો વાવરશે સહુ. ૩૭૨
અતિત અભ્યાગતને મારી કાઢશે, એવા દુષ્ટો બેઠા સર્વે પાક ઝાડશે. ૩૭૩
જે પરણી સ્ત્રી સાથે રાખે નહિ નેહ, અને પર સ્ત્રી શુ અતિ રાખે સ્નેહ. ૩૭૪
કહે શ્રી બુદ્ધ સુણો ભીમસેન રાજ, હવે તો અવગુણ કહેતાં આવે છે લાજ. ૩૭૬
કહે હરિ સાંભળો હો ભીમસેન હો રાએ, એવો છે કલીયુગ તણો મહિમાય. ૩૭૭
જે થાશે કુડા રાજા ને કુડા પ્રધાન, અને તેની રઈયત ચોર ધુતારીરે જાણ. ૩૭૮
જે રાખશે કુડા તીર્થ ને કુડા દેવલે વિશ્વાસ, વળી જે કુડે કપટે ધરશે પિઆરી આશ. ૩૭૯
જેની કુડી આશ અને કુડો સંસાર, તેના સર્વે કુડા વચન વિવેક અને વિચાર. ૩૮૦
જેની કુડી છે સર્વ કરમ ને ધરમની રે રીત, અને કુડી છે કલીયુગ તણી પરતીત. ૩૮૧
જે કલીયુગની કુડી છે ધી ને કુડા છે પુત્ર, વળી તે કુડા બંધવા ને કુડા છે ઘર સુત્ર. ૩૮૨
જે કુડી લક્ષમી ને કુડા દેવ મંદીર ધામ, તેના કુડા સર્વ મનોરથને ને કુડા કામ. ૩૮૩
જે સર્વ કુડા દેશ ને કુડા સર્વ સંસાર, તે કુડે કુડાનાં હર્ષનો વ્યવહાર. ૩૮૪
કુડા કલયુગને સાચું રે દેશે રે દાન, જે સેવે સાચે શ્રી સતગુરૂ ભગવાન. ૩૮૫
જે કોઇ ઈન્દ્રી પાંચે પોતાની વશ રાખશે, તે તો સર્વ જીવતા વઈકુઠનાં ફલ ચાખશે. ૩૮૬

ત્યારે શ્રી બુદ્ધ કહે સાંભળો હે રાજન, તમે પાંચે બંધવ રાખો નિર્મલ મન. ૩૮૭
મહા પાપી છે આ કલીયુગ નિર્ધાર, તે તમે મન વિષે જાણો અપાર. ૩૮૮
ત્યારે ધર્મનાં ધોરી ધરા છાંડશે જેહ, તે કલીયુગમાં રાજનું કરો કેમ નેહ. ૩૮૯
જ્યાં સુધી કલીયુગ અહીં આવે નહિ, ત્યાં લગી તમો રાજ્ય કરજો ને સહી. ૩૯૦
એ માટે સતીયા તમે હિમાલયે જાઓ, તો તમે દર્શન શ્રી હરિનાં પાઓ. ૩૯૧
ત્યારે શ્રી બુદ્ધ બોલ્યારે વિખ્યાત, સુણો રે ભીમ કહુ તોયે સત્ય વાત. ૩૯૨
તમે રાજા યુધિષ્ટરને કેજોરે જાએ, કાંઈ પુછવું હોય તો પુછજો ને આએ. ૩૯૩
સત્ય વચન કહું છું હો ભીમ રાયે, જ્ઞન કરશો તો પણ પાપ નહિ જાયે. ૩૯૪
જો આવીને દિદાર અમારારે જોએ, તો અનંત યજ્ઞ તણું તમને ફલ હોયે. ૩૯૫
એવું રાજા યુધિષ્ઠિરને કહેજો ત્રતક્ષણુ, નહિ તો પછી પસ્તાવો રહેશે ઘણું. ૩૯૬
ત્યારે ભીમે ચિંતા મનમાં કરી છે ઘણી, એ તો દિશે છે ત્રિભોવનનો ધણી. ૩૯૭
જે પાંડવ વૌંશ પર સદા કૃપાલ, તે જાણી અમ દ્વારે આવ્યા દયાલ. ૩૯૮
સુણો રે યોગીશ્વર કહું શિર નામ, દયા કરી તમે ઉભા રહેજો આણે ઠામ. ૩૯૯
અમે જઈને પુછું રાજા યુધિષ્ઠિરને જોય, પાછો સંદેશો આવી તમને કહું હું સોય. ૪૦૦
તમારો યજ્ઞ જાણી આવ્યો છું આંહી, અહીં રાજા આવે કે મને તેડાવે ત્યાંહી. ૪૦૧
ભીમ કહે સ્વામી આંહી ઉભા રહેજો સહી, અમે રાજા યુધિષ્ટિરને જાઇ પુછું સહી. ૪૦૨
ઓચરે ભીમસેન સ્વામી વારૂ કહો, પણ બે ચાર ઘડી આંહી ઉભા રહો. ૪૦૩
અમે યજ્ઞમાં જઇને કરૂ રે જાણ, તમે આઘા આવો તો રાજા ધર્મની આણ. ૪૦૪
એવી આણ દઇ ભીમ યજ્ઞ માંહી ગયા, યજ્ઞ કરતાં રાજા ઉઠી ઉભા તો થયા. ૪૦૫
ત્યાં જઇને ભીમસેન તે ઉભા રે રહયા, કહે રાજા કેમ ભીમસેન તમે આવીયા. ૪૦૬
વળતાં વિચારી ભીમસેન તો કહે, ભાઇ આવ્યા અભ્યાગત તે પોળે રહે. ૪૦૭
ત્યારે ગયા ભીમસેન ને લાગી વાર, ત્યા રાજા શું જઇને કહ્યો વિચાર. ૪૦૮
જ્યાં ચારે બાંધવ બેઠા છે એકાંત, ત્યાં ભીમે જઇને કહી સર્વે વાત. ૪૦૯
કહે ભીમસેન ભાઈ! સર્વે સાંભળો સાર, એક દેવ બુદ્ધ વષે ઉભા છે બાર. ૪૧૦
સુણો રે રાજા યુધિષ્ટિર કહું વિચાર, અલૌકિક પુરૂષ આવ્યા આપણે દ્વાર. ૪૧૧
ભીમ કહે સાંભળો યુધિષ્ટિર વાત, એ મહા બ્રહ્મસ્વરૂપી આવ્યા વિખ્યાત. ૪૧૨
અગમ નિગમની વાત સર્વે કહે, તે પાત્ર આવી આપણે દ્વારે ઉભા છેહે. ૪૧૩
પાંચે બાંધવ મલીને વિચારે જહાં, એ કોણ સ્વરૂપે હોશે ઓ ભીમ તહાં. ૪૧૪
એ સ્વામીને મુખ ચંચા ને પગ વંકા જેહ, એને શરીરે ગલત્ર કોડ વહે છે તેહ. ૪૧૫
તે વાણી મૂખે અમૃત સમ ઓચરે, જેના વેણે વેણે હીરા રત્નતો ખરે. ૪૧૬
દીશે કાયા કરૂપ ને વાસ દુર ગંધાત, પણ વાતો તો કરે છે જેમ વઇકુંઠના નાથ. ૪૧૭
ચૌદ ભુવનની સર્વે તે કરે છરે વાત, ઉભા છે દેવ એક મના થઇને નાથ. ૪૧૮
હમશુ એવી વાતો બહુ હોઇ સત્ય ભાએ, પણ હમથી ઉતર દીઓ ના જાએ. ૪૧૯

ભાઈ તે નાં લેવે અન્ન ને નાં લેવે દાન, તે નાં લેવે હસ્તિ ઘોડા ને વાહન. ૪૨૦
કહે રાજા સત્યવાદી સાંભળ્યો છે ઘણું, તે દર્શન કરે છે અભ્યાગત તણું. ૪૨૧
તે તમને સંદેશો કહયો છે હો રાયે, યજ્ઞ કરશો તો પણ પાપ નહિ જાયે. ૪૨૨
તે કહે છે અથર્વેદ કો હુવો વ્યવહાર, જે ભુલ્યા બ્રાહ્મણ ને વર્ણ અઢાર. ૪૨૩
જે શ્રી બુદ્ધરૂપે અવતારે હુવા દીન દયાળ, ભાઈ તેને જ બ્રાહ્મણો કહે છે ચંડાળ. ૪૨૪
કહે છે હરિ અવતાર ને નાં જાણે હો રાયે, ભાઇ તેથી ચંડાલ દુજો નહિ કોઈ આએ. ૪૨૫
ભાઇ તમને એશો સંદેશા કહ્યો છે મુરાર, ત્યારે યુધિષ્ટિરે કીધો બંધુ મલીને વિચાર. ૪૨૬
એવી વાત જયારે ભીમસેને કહી, ત્યારે યુધિષ્ટિર કાંઈક સમજ્યા તે સહી. ૪૨૭
ત્યારે યુધિષ્ટિર ભાઇને પુછે છે ભેવ, એ કોણ પુરૂપ છે કહોને સહદેવ. ૪૨૮
દેખી જોતિષને સહદેવે સત્ય કહ્યો, શ્રી બુદ્ધ અવતાર કી કૃષ્ણજીએ લીઓ. ૪૨૯
તે વાંચીને ભેદ સર્વ વેદના સહદેવે રે કહ્યા, બુદ્ધ અવતારે તો શ્રી કૃષ્ણજી થયા. ૪૩૦
કહે સહદેવ હો ધર્મ તમે તો સૂણો, સેવશો નહિ તો પસ્તાવો પડશે ઘણો. ૪૩૧
મૂકી યજ્ઞ ને હરિને મલવા જાઓ રાએ, એવો પ્રસંગ બોહોડ નહિ તો થાએ. ૪૩૨
એ ભૂલ્યા બ્રાહ્મણ સહદેવ કહે, તે હરિ અવતાર કી શુદ્ધ ના લહે. ૪૩૩
જે પેટ સ્વાર્થે વાંચે ઠાલા વેદ, તે બુદ્ધ અવતારને કરે નિષેધ. ૪૩૪
પાંચે બાંધવ ચાલ્યા તેણી વાર, ત્યારે બ્રાહ્મણોએ કર્યો વિચાર. ૪૩૫
સુણો રાજા યુધિષ્ટિર કહું સત્ય ભાએ, એ ચંડાળ મુખ દેખ્યો કેમ જાએ. ૪૩૬
હમે બ્રાહ્મણ મહા ઋષિ રાએ, હે રાજ તેના તમે કેમ પરહરો પાએ. ૪૩૭
ત્યારે સહદેવ બોલ્યા તેણી વાર, સુણો ભાઇ યુધિષ્ટિર કહું વિચાર. ૪૩૮
ભાઇ જો તમે કહ્યું બ્રાહ્મણનું કરો, તો તમે નારાયણ દેવને નહિ મલો. ૪૩૯
ભાઈ જેણે સરજી ધર્તિ ને આકાશ, અને પવન પાણી કીધા પ્રકાશ. ૪૪૦
જેણે ચંદ્રમા સૂરજ સર્જ્યાં જાણ, જેણે નિપાઇ છે આ ચારે ખાણ. ૪૪૧
જેણે અષ્ટકુલ પર્વત સર્જ્યાં રે જાણ, અને તારામંડલ રચ્યા નિર્વાણ. ૪૪૨
જેણે સર્જ્યાં વનસ્પતિ ભાર અઢાર, નવકુળ નાગ સર્જ્યાં તેણી વાર. ૪૪૩
જેણે સાતે સમુદ્ર સર્જ્યાં જાણ, અને નવસો નવ્વાણું નદિ પ્રમાણ. ૪૪૪
એ સર્વ રચના કરતાં નાં લાગી વાર, તે સ્વામી ઉભા છે આપણે દ્વાર. ૪૪૫
જયારે એવી વાત સહદેવે કહી, ત્યારે યુધિષ્ટિર સમજ્યા સહી. ૪૪૬
જો રાજા તમે સુણો બ્રાહ્મણકી વાત, તો પસ્તાવો રહેશે દિવસ ને રાત. ૪૪૭
આજ નવમે શ્રી બુદ્ધ રૂપ ધરી, તે તો આવ્યા છે પાંડવ દ્વારે હરિ. ૪૪૮
જે આ પ્રેમે યજ્ઞ કરો છો હે ધર્મરાએ, હવે આ વિધિનો નથી રહ્યો મહિમાએ. ૪૪૯
ત્યાં બ્રાહ્મણનાં મનમાં પડિયો છે રે ત્રાશ, કોણ આવ્યો છે એવો વેદિયો વ્યાસ. ૪૫૦
તમે જૂઓને ધર્મરાજા યુક્તિએ કરી, અને કોણ આવ્યો છે પોળે હસના પરી. ૪૫૧
જે જુગ્તે કરીને હે રાજન જૂઓ જોગ, ત્યાં ભિક્ષા માંગે છે ભાવ ભક્તિનો ભોગ. ૪૫૨

અમે આવ્યા છું યજ્ઞ જાણીને યહાં, એ કહે છે આવે રાજા કે હમને તેડે તહાં. ૪૫૩
વળતાં રાજાને વિચાર જો થાએ, એ ના હોય અભ્યાગત કૃષ્ણજી આએ. ૪૫૪
વળતાં રાજા ઓચરે ભીમ વેગે જાઓ વળી, રખે એ અભ્યાગત જાએ પાછા વળી. ૪૫૫
જઈને અભ્યાગતને અતી આદર કરો, જે માંગે તે સર્વ તેઓની આગળ ધરો. ૪૫૬
એ આવે છે રાજા ક્ષેણું નહિ લાગે રે વાર, આદર કરે છે તમને મળવા તણો અપાર. ૪૫૭
'ભીમ' મોકલાવી રાજા યજ્ઞ માંહે જો ગયા, ત્યાં વેદ વદંતા બ્રાહ્મણને એ પુછીઆ. ૪૫૮
સત્ય વચન વિચાર રાજાએ બ્રાહ્મણને કહ્યા, આવ્યા અભ્યાગત જે પોળે રહ્યા. ૪૫૯
તે માંગે છે રાજા દર્શનનું રે દાન, દુર્બલ છે દેહી પણ કથે છે બ્રહ્મજ્ઞાન. ૪૬૦
ઓચરે બ્રાહ્મણ સાંભળો ને રાજા ધર્મ, સત્યવાદી રાજાનું એ ના હોએ કર્મ. ૪૬૧
બોલ્યા પંડિત રાજા શું ઘેલા થાઓ, મૂકી અધુરો યજ્ઞ ને બાહેર કેમ જાઓ. ૪૬૨
વિચારી મનમાં રાજાએ રાખી વાત, આજ્ઞા આપી સર્વ બ્રાહ્મણના સાથ. ૪૬૩
ત્યારે બ્રાહ્મણે આપ્યો ભડકણો તે ભૂર, અને એથી થતો યજ્ઞ કરાવ્યો દૂર. ૪૬૪
ત્યાં બ્રાહ્મણને અતી ઘણી ચડી છે રે રીશ. જેથી બ્રાહ્મણ સર્વ ઉઠી ગયા છે દોદિશ. ૪૬૫
વળતા બ્રાહ્મણ તો ચિંતાગ્રસ્ત થાએ, તે તો ફરીને રાજા પ્રતે બોલ્યા છે આએ. ૪૬૬
તમે તો રાજા ભલે અભ્યાગતનાં દર્શન કરો, પણ એક વાત હમારી ચિતમાંહે ધરો. ૪૬૭
વલાવો છાર ને આ ધરતીએ છંટાવોને નીર, તેની ઉપર પથરાવો પવિત્ર પટકુલ ચીર, ૪૬૮
તે ઉપર તો રાજા તમે ચાલીને રે જાઓ, અને તમ પૂંઠે બ્રાહ્મણ પાસે વેદ ભણાવો. ૪૬૯
ત્યારે ચાલ્યા પાંચે બાંધવ રે જહાં, અને જ્યાં શ્રી બુદ્ધ અવતાર ઉભા છે તહાં. ૪૭૦
જ્યારે ચાલ્યા યુધિષ્ઠિર બુદ્ધ કેરે પાસ, ત્યારે બ્રાહ્મણોએ વચન કર્યો છે પ્રકાશ. ૪૭૧
તે રાજાને સઘળા બ્રાહ્મણ કહે છે આએ, હે રાજા તે ચંડાલ મુખ જોયું કેમ જાએ. ૪૭૨
તમે સુણો રાજા સત્યવાદી અમારી રે વાત, તમો આગળ ગલીનાં પરદા બંધાવો સાત. ૪૭૩
તમે તો પાણી ગંગોદક મંગાવો સધીર, એ ગંગોદક તમે કર ધરી છાંટોને શરીર. ૪૭૪
એસો આચાર કરજોને હો ધર્મરાએ, તો યજ્ઞમાંથી જઇને દેખો એ ચંડાલકા પાએ. ૪૭૫
એણી રીતે અભ્યાગતને મલવા જાઓ, આગલ ગલીના પર્દા સાત બંધાઓ. ૪૭૬
સત્ય શ્રી વિષ્ણુની પરિક્ષા છેરે એહ, શ્રીજીની દ્રષ્ટિએ સફેદ થાશે તેહ. ૪૭૭
રાજા અભ્યાગત સાંભળ્યો દુર્મુખ ઘણો, તે દુષ્ટ શરીર ના દેખે હે રાજા આપણો. ૪૭૮
ધર્મે અભ્યાગતને મલવા આદર કર્યો, સઘળી વસ્તુઓને પોતે આગળ ધર્યો. ૪૭૯
રાજાએ સુણી તે બ્રાહ્મણ કપટની વાત, તે સરમે ગલીનાં પર્દા બંધાવ્યા જે સાત. ૪૮૦
ત્યાં જઈને જેવા પર્દા બંધાવ્યા છે રે રાએ, તે શ્રી હરિની દ્દષ્ટિજોથી ઉજલા થાએ. ૪૮૧
જે ગલીનાં પર્દા બંધાવ્યા રે સાત, તે કપટી બ્રાહ્મણોએ ખાધી છે ઘાત. ૪૮૨
જ્યારે બ્રાહ્મણ વચન બોલ્યા છે રે એહ, ત્યારે દેવે શ્રાપ દઇને ઉથાપ્યા છે તેહ. ૪૮૩
જ્યાં પાંડવ દેવનું દર્શન કરવા રે જાએ, પૂળાસમ દષ્ટી બ્રાહ્મણોને ભીમ ફગાએ. ૪૮૪
ગલીના પર્દા ભંધાવીને બ્રાહ્મણ જો ગયા, તો શ્રી હરિની દ્રષ્ટિએથી ઉજલા તો થયા. ૪૮૫

પાણી છાંટતા આવ્યા યુધિષ્ટિર રાએ, ત્યારે શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા છે સત્ય ભાએ. ૪૮૬
તમે સુણો રે યુધિષ્ટિર જો હમારી રે વાત, તમે કેવા કારણે પર્દા બંધાવ્યા છે સાત. ૪૮૭
તમે શા કારણે કહ્યું બ્રાહ્મણોનું રે કરો, અને કેવા કારણે મન માંહે સંક્ષે ધરો. ૪૮૮
રાજા કેવા કારણે ધર્તિએ છંટાવો છો નીર, તમે શા કારણે ખોટો સંક્ષે ધરો શરીર. ૪૮૯
જો નિર્મલ મન કરી દેખો અમારા પાએ, તો રાજા પાપ તમારા તે દોદિશ જાએ. ૪૯૦
મન નિર્મલે કરીને દિદાર હમારા જોએ, તો અનંત યજ્ઞ તણું અનંત ફલ હોએ. ૪૯૧
અમ સામા ચાલીને આવો જો એકે મન, તો પગલે પગલે અનંત યજ્ઞ તણા રે પુન. ૪૯૨
ત્યાં હરીને નમન કરી યુધિષ્ટિર એમ કહે. સ્વામી કુરૂક્ષેત્રકો પાપ તો હમ શિર રહે. ૪૯૩
સ્વામી હમે પાપી ને મહા ગુનેગાર, સ્વામી અમે એકાએક કેમ દેખીયે દિદાર. ૪૯૪
સ્વામી અમે મનમાંહે તે વિચારી વાત, તે કારણે પર્દા બંધાયા છે આ સાત. ૪૯૫
સ્વામી અમે મહા ગુનેહગાર પાંચે વીર, તે કારણે ધર્તિએ છંટાવ્યાં ગંગાનાં નીર. ૪૯૬
જ્યાં ફાટયા પર્દા ને દો દીશ ગયા, ત્યારે તો વેદ ભણતા બ્રાહ્મણો રહ્યા. ૪૯૭
ત્યાં ટાળી પરદા ને બેઠા સર્વ ભકત એકાંત, અને મલેચ રૂપે દીઠા શ્રી હરિ અનનત. ૪૯૮
પાંડવ દેવનાં દર્શન કરી રળિયાત થાએ, એતો જઇ હરિને લાગ્યા છે રે પાયે. ૪૯૯
જ્યારે કળા જોઇ બ્રાહ્મણ નાશી ગયા અસુખ, કહે ચંડાળ હરિને તે શું દેખડાવે મુખ. ૫૦૦
જ્યારે બ્રાહ્મણ નાશી દો દિશ ગયા, ત્યારે રાજાને અભ્યાગત એકાંતે થયા. ૫૦૧
ભુલ્યા બ્રાહ્મણ દેવ દર્શન ઓળખ્યા નાએ, તે માટે કલીયુગમાં કણ માગી ખાયે. ૫૦૨
જે ભૂલ્યા બ્રાહ્મણ સહદેવ જોશી કહે, તે તો અવતાર પાત્રકી શુદ્ધ જો ના લહે. ૫૦૩
પગ વંકા મુખ ચંચા દુર્બલ દેહી ગલે શરીર, તેવા ધ્યાન ધરીને ઉભા નરહરિ. ૫૦૪
ત્યારે દંડવત કરી રાજા પાયે લાગીયા, ત્યારે યુધિષ્ટિર ઘણું રળિયાત જો થયા. ૫૦૫
ધન ધન કુલ તે પાંડવ તણું, આજ ઘેર અભ્યાગત આવ્યા ઘણું. ૫૦૬
ત્યારે શ્રી બુદ્ધને પગે જઇને પડયા, ત્યારે એ પાંચે પાંડવ કરજોડી રહયા. ૫૦૭
યુધિષ્ટિર પાએ લાગીને પ્રણામ, જો કરે સ્વામી તમે પધાર્યા પાંડવને ઘેર. ૫૦૮
ઓચરે રાજા હવે તો શી કરશું રે પેર, પાવન કરવા સ્વામી પધાર્યા ઘેર. ૫૦૯
અભ્યાગત ઓચરે સાંભલો રાજા ધર્મ, જેના માત પિતા પવિત્ર લાગે તેને લાગે કર્મ. ૫૧૦
તમે જાણુતા હતા સકલ શાસ્ત્રનો ભેદ વચન ઉવેખી કેમ મંડાવ્યો આ યજ્ઞનિષેધ. ૫૧૧
તે માટે તમને ગુરૂહત્યા લાગી હો રાયે, હેમ હસ્તી આપે તોએ પાપ નહિ જાયે. ૫૧૨
ગુરૂના જે વચન ઉવેખે તે સદા રહે દુખી, આવા ક્રોડો યજ્ઞો કરે કેમ ના થશે સુખી. ૫૧૩
તમે સાંભળોને સતિયા રાજા ધર્મ, ક્રોડાક્રોડ યજ્ઞ કરે તોયે ના છૂટે કર્મ. ૫૧૪
રાજા ખુશી થઇને શ્રીહરિશું ઓચરે વાત, પુત્ર વિસર્યા તમ તણા ક્ષમા કરો હો તાત. ૫૧૫
અભ્યાગત ઓચર્યા સાંભલોને રાજન, રીસ અમારી ઉતરી તમે બોલ્યા સત્યવચન. ૫૧૬
ત્યાં જઇ શ્રી બુદ્ધને પગે જઇને પડે, અને રાજા યુધિષ્ઠિર વિનતી જો કરે. ૫૧૭
રાજા યુધિષ્ટિરે વિનવ્યા જો હર્ષ ધરી, અમ ઉપર કૃપા કીધી હો શ્રી નરહરિ. ૫૧૮

સર્વે જુગનાં પાતક અમારાં રે ગયાં, આજે જગદીશનાં દર્શન જો થયા. ૫૧૯
સ્વામી યજ્ઞ અમારો પુરો થયો આજ, જ્યારે ઘેર પધાર્યા શ્રી મહારાજ. ૫૨૦
ત્યાં પાંચે પાંડવ કરજોડીને રહયા, સ્વામી! ચરણ આણી ભોમે ભલે થયા. ૫૨૧
હાંરે પાડવો! તમે યજ્ઞ મંડાવ્યો કહાં, જે વારી ગયો તો હું તમને તહાં. ૫૨૨
સ્વામી! અમે બ્રાહ્મણ વચને ભુલ્યા એહ, તેથી અમે વચન લોપ્યું છે તેહ. ૫૨૩
ત્યારે શ્રી બુદ્ધ તણા પાયે જો પડે, પાંચે પાંડવ ઘણી વિનંતી કરે. ૫૨૪
માતા કુંતા સ્વામીનાં ઓવારણાં લેહે, રાજા યુધિષ્ટિર પગે ચુંબન દેહે. ૫૨૫
જ્યા પાંચે પાંડવ કર જોડી રહયા, સ્વામી આણી ભોમે ભલે સંચર્યા. ૫૨૬
ધન્ય ધન્ય વોંશ પાંડવ જીવ્યા જેહ, આજ જગદીશ નયણે નિરખ્યા તેહ. ૫૨૭
આજ સર્વ યુગનાં પાપ હમારા રે ગયા, શ્રી બુદ્ધ અવતારનાં દર્શન જો થયા. ૫૨૮
ધન્ય ધન્ય છો તમે દીન દયાળ, જે બંદા તમારા લીયા સંભાળ. ૫૨૯
અમે જુઠા બ્રાહ્મણની કરી રે કેણ, તે તો સર્વે લોક લજ્જાને વેણ. ૫૩૦
થયા જુઠા બ્રહ્મણ ઋષિરાએ, જુઠો યજ્ઞ મંડાવવાનો કર્યો ઉપાએ. ૫૩૧
પાંડવ ઉપર સદા સ્વામી તમે કૃપાલ, તમો ધરણી ધરો છો દિન દયાળ. ૫૩૨
અમે ગોલા તમારા ગુનેહગાર, તમે છો સ્વામી સદા રક્ષણહાર. ૫૩૩
ત્યારે શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા છે રે સાર, સુણો રે યુધિષ્ઠર! કહુ સત્ય વિચાર. ૫૩૪
લાગ્યો છે કલીયુગને હુવો અથર્વવેદ, થાશે એથી સર્વ ષટદર્શન તણો નિષેધ. ૫૩૫
શ્રી હરિને કરજોડી યુધિષ્ટિર પૂછે ક્ષોણ, સ્વામી કલીયુગમાં યોગી બ્રાહ્મણ કોણ. ૫૩૬
ત્યારે શ્રી હરિ બુદ્ધ બોવ્યા વિખ્યાત, યોગી બ્રાહ્મણ તણી કહું તોએ વાત. ૫૩૭
'બ્રાહ્મણ' તે જે જાણે રે બ્રહ્મ, બ્રહ્મજ્ઞાનના તત્વે કરીને બાળે કર્મ. ૫૩૮
આજ પ્રત્યક્ષ હરિ અવતારકો જાણે ઠામ, આજ બ્રાહ્મણ કલીનાં કહ્યાં સત્ય નામ. ૫૩૯
જેને પ્રત્યક્ષ બ્રહ્મા ભેટયા રે જાણ, આજે તે બ્રાહ્મણ કલીમાં પરમાણ. ૫૪૦
જે વેદ ગાવંત્રીના ભેદે જાણ રે જાપ, તે બ્રહ્મવંશી બ્રાહ્મણ આપો આપ. ૫૪૧
જેણે પ્રત્યક્ષ બ્રહ્મગુરૂ સેવ્યા રે જાણ, કલીમાં સાચા બ્રાહ્મણ તે સત્ય નિરવાણ. ૫૪૨
'યોગી' તે યુગે વેદ ધર્મકી જાણે જુગત, વેદ તત્વજ્ઞાને કરી ખોળે મુગત. ૫૪૩
જેની સુર્તા યોગ ધર્મમાં હરિશું રહે, અને ખરી દશાંસ શુક્તિ ગુરૂ મુખે ધરે. ૫૪૪
જેને પ્રત્યક્ષ ગુરુ નર ભેટયા જાણ, તે યોગી કલીયુગમાં સહી પરમાણ. ૫૪૫
ત્યાં શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા છે સત્ય ધ્યાન, સત્ય માનો અમે રામ ને અમે રહેમાન. ૫૪૬
અમે આપે યોગીને અમે આપે બ્રહ્મ, અમે જ ગુરૂ અમેજ મુખી અમેજ સત્ય ધર્મ. ૫૪૭
ગુરૂ મુખે નર પીછાણ તે યોગીને બ્રહ્મ, અર્થવદની કાંડીએ ઉતારે સર્વ કર્મ. ૫૪૮
ત્યાં રાજા યુધિષ્ટિરે બહુ વિનંતી કરી, અમ મુક્તિ કેમ થાશે હો હરિ. ૫૪૯
ત્યારે શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા છે વિખ્યાત, તમે સુણો યુધિષ્ઠિર હું કહું તે વાત. ૫૫૦
હવે બેઠો કલીયુગને આ દ્વાપર ગયો, સર્વ દેવ ઋષિવર અલોપ થઈ રહયો. ૫૫૧

તમે તો ધર્મના પુત્ર છો હો રાયે, હવે તમથી કલીયુગમાં રહ્યો નહિ જાએ. ૫૫૨
તમે તો રાય કુરૂક્ષેત્રમાંહે છોરે વાઢયા, ક્ષોણી અઢાર બાંધવો રણમાં પડયા. ૫૫૩
ત્યારે દેવે દઈત્યને સંઘાર્યા છેરે આપ, તેનાં તમો શિર લઈ બેઠા છોરે પાપ. ૫૫૪
તેનો હિસાબ ચુકાવો ને જાએ, નહિ તો માથને દુઃખ ભોગવશો રાએ. ૫૫૫
ત્યારે પાંડવે વિન્નતી કરી છે ધણી, આપ જે કહેશો તે કરીશું હો ધણી. ૫૫૬
ત્યારે રાજા યુધિષ્ટિર બોલ્યા છે સાર, જે તમે કહેશો તે કરીશું હો કિર્તાર. ૫૫૭
ત્યારે શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા રે એહ, તમે જઈને હિમાળે ગળાવો સર્વે દેહ. ૫૫૮
જો તમે હિમાળે દેહી ગળાવો રે જાએ, તો તમે વૈકુંઠનું રાજ લેશો રાએ. ૫૫૯
ત્યારે ભીમસેન બોલ્યા ત્રત કાલ, તમે આગમ કેમ ના કહ્યું હો દયાલ. ૫૬૦
અમે સો બંધવ મારીને લીધું રે રાજ, સ્વામી તમે કલયુગ કેમ આણો આજ. ૫૬૧
જો એવી અગમ કેહતા રે ગુંજ, તો હમો કુરૂક્ષેત્રમાં ન કરતા જુઝ. ૫૬૨
કહે યુધિષ્ટિર સાંભળો ભીમસેન રાએ, કર્મે લખ્યું તે ટાળ્યું કેમે ના જાએ. ૫૬૩
તમે સર્વ જે હરી કહે તે નિશ્ચે કરો, સ્વામીનાં વચન તો શિર ઉપર ધરો. ૫૬૪
ત્યારે રાજા યુધિષ્ટિર પૂછે છે ભેવ, તમે કલયુગનાં ચરિત્ર કહો હો દેવ. ૫૬૫
કલિયુગમાં કેશો આહાર ને કેશો વ્યવહાર, એ સંક્ષે મોએ કહેજો હે મુરાર. ૫૬૬
ત્યારે શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા વિખ્યાત, આ કલયુગ તણી કહું હું તોએ વાત. ૫૬૭
યુધિષ્ટિર કરજોડી વિનતી કરે છે સેવ, એ અગમનાં ચરિત્ર કેહજો હો દેવ. ૫૬૮
શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા છે ત્યાં તો રે વેણ, અમો ભાઈ આવ્યો છું તમને રજા દેણ. ૫૬૯
વિત્યો દ્વાપર ને કલયુગ બેઠો છે આએ, હવે તમે હિમાળે શીજજો હો રાએ. ૫૭૦
એવા વચન સુણી ભીમસેન કોપે થયા, સ્વામી તમે અગમ ભેદ કેમ ના કહ્યા. ૫૭૧
અમે માર્યો દુર્યોધન ને ગુરૂ ગંગેવ, જેની મહાવિદ્યા તણો ન હોતો છેહ એવ. ૫૭૨
તમ વચને માર્યો દુઃશાસનને ભગદંત, જેના બળનો ના પામીએ અંત. ૫૭૩
અઢાર ક્ષોણીને બંધવ મારી લીધું રાજ, સ્વામી તે કલયુગ કેમ લાવ્યા છો આજ. ૫૭૪
કહે યુધિષ્ટિર સુણો ભીમસેન રાએ, હરિ સામે તમે ઉત્તર દિઓ છો કાંએ. ૫૭૫
આજ દેવ કહે તે વિશ્વાસે કરો, એ હરિના વચન તો શિર ઉપર ધરો. ૫૭૬
કહે નારાયણ સુણો યુધિષ્ટિર રાએ, અમે કલયુગ તણો તો કહ્યો મહિમાએ. ૫૭૭
ત્યારે શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા છે રે સાર, યુધિષ્ટિર કહું કલિયુગના વિચાર. ૫૭૮
સત્ય વાએક જેના તે બ્રાહ્મણ જાણ, જે મહા બ્રહ્મ કુળ વિષ્ણુ હોશે પરમાણ. ૫૭૯
જેને પ્રત્યક્ષ ગુરૂ નર ભેટયા રે જાણ, તે યોગી બ્રાહ્મણ આ કલયુગના પરમાણ. ૫૮૦
ત્યારે શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા છે અપરંમ, અમે આપે યોગી ને આપે છું બ્રહ્મ. ૫૮૧
જનોઈ ધરે તે માટે બ્રાહ્મણ તો નાહી, બ્રહ્મ અક્ષર જાણે તે બ્રાહ્મણ સહી. ૫૮૨
બ્રાહ્મણ બોધી કહાવે નર સબ કોએ, બ્રહ્મ જડે પુરણ ભાગ્યવંતા હોએ. ૫૮૩
જેને સદગુરૂ બ્રહ્મા મલીયા છે સહી, તે તો ગર્ભવાસમાં ફરી આવશે નહિ. ૫૮૪

તે માટે તમો સાંભળજો હો રાએ, એ બ્રહ્મ પુજા તો અધિક કહેવાએ. ૫૮૫
હે ધરમ એ વિગતે બ્રાહ્મણ જો જાણુ, તેના કહું હું એવા લક્ષણ વિધાન. ૫૮૬
પ્રથમ બ્રહ્મ તો આ 'પવન' ને લહે, બીજો બ્રહ્મશાસ્ત્ર આ 'જલ' ને કહે. ૫૮૭
વેદે ત્રીજો બ્રહ્મ તે 'અગ્નિ' ને કહ્યો જાણુ, ચોથો બ્રહ્મ 'તેજ' સચરાચારી માન. ૫૮૮
હવે પાંચમો બ્રહ્મ તો 'પૃથ્વી' હોય, જે આ ધરા ઉપર વસે છે સબકોએ. ૫૮૯
કહે હરિ બ્રહ્મ કહાવે નર જેહ, અદકું ઓછુ કોઇને ગણે નહિ તેહ. ૫૯૦
સાતમા બ્રહ્માની ભક્તિ જે કરે, બ્રહ્મ ભક્તિએ તે બ્રહ્મ માંહે સંચરે. ૫૯૧
બ્રહ્મદ્વારે જઈ જે કોઇ કરમ તો કરે, તે કર્મનાં ફળ સર્વ ભોગવવા પડે. ૫૯૨
પછી તે ભલા કે ભુંડા કર્મ જેહ, થાએ તેને વજ્ર લેપ કહીએ તેહ. ૫૯૩
ગુરૂ ભાઈ થઇને રાખે માંહે દુર્મતિ, તેની કેમ થાએ સ્વર્ગ નીરે ગતિ. ૫૯૪
વળી જે ના માને શાસ્ત્રની વિધી, તેવા દુષ્ટોના મુખ તો જોવાના નથી. ૫૯૫
કહે શ્રી બુદ્ધ સાંભળો યુધિષ્ઠિર સાર, જે કહું છું તે સત્ય માનજો નિર્ધાર. ૫૯૬
'યોગી' તે જે જાણે વેદ વેળાતણી જુગત, જે સત્યજ્ઞાને કરી ખોળે મુગત. ૫૯૭
'યતી' તે જે 'યોગ' ધર્મમાં રહીને કરે, ખરી દશાંશ શુક્તિ ગુરૂ મુખે ધરે. ૫૯૮
ગુરૂ મુખે હાલ ગુજારી પાળે ધર્મ, એ ઓળખવા ખરા 'યોગી' ને 'બ્રહ્મ'. ૫૯૯
ત્યારે શ્રી હરિને વિનવે યુધિષ્ઠિર રાએ, સ્વામી હમારી મુક્તિ કોઈ પેરે થાએ. ૬૦૦
ત્યારે શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા વિખ્યાત, તમે યુધિષ્ઠિર સુણો કહું સત્ય વાત. ૬૦૧
હવે લાગ્યો કલયુગને રાજા દ્વાપર ગયા, સર્વ દેવ ઋષિવર અલોપ હોઇને રહ્યા. ૬૦૨
કલિયુગમાં કેનું મન સ્થિર નહિ તો રહે, સાડી ઓગણીસ વસા તો પાપનાં વહે. ૬૦૩
જ્યાં અર્ધો વસો સત્ય ધર્મનો રે જાણુ, ત્યાં એવી કઠણ વેળા વીતશે પરમાણુ. ૬૦૪
શ્રી બુદ્ધને યુધિષ્ઠિર પુછે છે વિચાર, સ્વામી કેશો કલયુગનો ચાલે સંસાર. ૬૦૫
ત્યાં કેવા રાજા ને કેવા પ્રધાન, અને કેવા લોક રઇયત હોશે નીર્વાણ. ૬૦૬
કેવા પંડિત પઢે વેદ પુરાણની રે વાણ, અને કેવા શ્રોતા ત્યાં બેઠા સાંભળે જાણ. ૬૦૭
ત્યાં કેવા યોદ્ધા રણે સનમુખ લડે, વળી અને કેવા યોદ્ધા ત્યાં રણમાં પડે. ૬૦૮
કેવા હોશે યોગી યતી તે યુગમાં જાણ, કેવા દાતા હોશે જે દેશે પુન ને દાન. ૬૦૯
ત્યાં કેવા વર્ષા કલયુગમાં રે હોએ, હે પ્રભુ કેશી ધર્તિ પાકશે સોએ. ૬૧૦
ત્યારે શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા વિખ્યાત, સુણો યુધિષ્ઠિર કહું હું તોએ વાત. ૬૧૧
અલ્પ વર્ષા કલયુગમાં સર્વે રે હોએ, અને અલ્પ ધરતી પાકશે સબકોએ. ૬૧૨
કલયુગમાં વર્ષા ઘટતી નહિ નાખશે મેહ, ગુરૂનાં પ્રતાપે પૃથ્વી પાક આપશે તેહ. ૬૧૩
જે કલિનાં રાજા મહા કપટી હોએ, સેના નાયક ને રઈયત ધુતારી સોએ. ૬૧૪
લોભી રાજા ને લંપટી થાશે પ્રધાન, તેની રઇયત ચોર ધુતારી હોશે જાણ. ૬૧૫
ત્યાં લોભી પંડિત વાંચે સ્વાર્થે પુરાણ, ત્યાં તો લંપટ શ્રોતા બેઠા જાણ. ૬૧૬
યુદ્ધ સમે સહસ્ત્ર યોદ્ધા રણ માંહે લડે, સહસ્ત્ર માંહે કોઇ એક સન્મુખે પડે. ૬૧૭

લાખ મધે એક દાનવંતા નર રે જોએ, ક્રોડ મધ્યે એક યોગી યતી હોએ. ૬૧૮
ત્યારે રાજા યુધિષ્ઠિર બોલ્યા છે વિખ્યાત, તમને શ્રી બુદ્ધ પુછું .એક વાત. ૬૧૯
કલિયુગ માંહે કોણ તીર્થ તે કહીયે જાણ, ત્યાં કોણ સુપાત્ર મુખે દીજીએ દાન. ૬૨૦
ભગવન્ત કોણ વર્ત કલયુગ માંહે કરે, કોણ દિશાએ બેસીને જાપ ઓચરે. ૬૨૧
કલયુગ માંહે કયાં વાશો રહેશે ધર્મ, કયાં જઈને પાપનાં છુટીએ કર્મ. ૬૨૨
કયાં થાસે તે ધર્મ કહો હે મહાદેવ, કયાં જઇ વાણી સુણીએ વ્રત એવ. ૬૨૩
કવણ દાન કલિયુગ માંહે દહે, કોણ વિધિએ કેવા સુપાત્ર તો લહે. ૬૨૪
ત્યારે શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા રે ત્યાં વાત, સુણો યુધિષ્ઠિર હું કહું તમને સાક્ષાત. ૬૨૫
આજ ગત તીર્થ કલીયુગમાં રે જાણ, અને સદ્દગુરૂ બ્રહ્મા મુખે દીજીએ દાન. ૬૨૬
બીજ શુક્રવારી કલીયુગ માંહે વ્રત કરો, અને પાંશ્ચમ દિશા બેસી જાપ ઓચરો. ૬૨૭
ત્યાં તો દયા આલંભે ઉપજશે ધર્મ, ગત ગંગા માંહે જઈએ છૂટીએ કર્મ. ૬૨૮
સંપતે જે સેજદાન કલીયુગમાં રે દહે, તેને સંતોષથી વિધીએ સુપાત્ર જો લહે. ૬૨૯
કલીયુગમાં જો ક્ષમા રૂપી થાપંતે ધર્મ, ક્રોધી વાણીનાં ન સુણીએ મર્મ. ૬૩૦
ત્યારે યુધિષ્ઠિર બોલ્યા ત્યાં તો વિખ્યાત, કહો શ્રી ભગવાન કલિયુગની વાત. ૬૩૧
ચારે યુગમાં કલિયુગ છેલ્લો આવે સાર, તે તો પાપ કેવો પુનકો કરે વ્યવહાર. ૬૩૨
કહો રે સ્વામી કલિયુગ કેરી સર્વ વાત, ત્યારે શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા મહાવિખ્યાત. ૬૩૩
શ્રી બુદ્ધ કહે સુણો યુધિષ્ઠિર કહું સાક્ષાત, સર્વ કલીયુગ તણી કહું સત્ય વાત. ૬૩૪
જે ચારે યુગમાં આ કલીયુગ છે સાર, તે તો સર્વ પાપ પુનકો કરે નિસ્તાર. ૬૩૫
કલીયુગમાં પાપી ધર્મી એકજ તેડે ફરે, ત્યાં પાપી તો બુડે ને ધર્મી તો તરે. ૬૩૬
જે પહેલા સત્ય યુગમાં કરતા પુન, તેની કથા સુણો રાજા એકે મન્ન. ૬૩૭
સહસ્ત્ર વાર જયારે દેતા રે દાન, ત્યારે તેનું ફલ એકવાર લેતા પ્રમાણ. ૬૩૮
એકવાર દાન જો કલીયુગમાં રે દહે, તે સવા લાખ ઘણેરૂ મુનીવર લેહે. ૬૩૯
એશા પુન તો કલીયુગ માંહે વિસ્તરે, એ યુગમાં અન્નત કરોડી જીવ ઓધરે. ૬૪૦
મુખ્ય અથર્વવેદ કલિયુગ માંહે વહે, તે ત્રણ વેદીનું દિલ તો ઠામ નહિ રહે. ૬૪૧
બહુ પાપ આ કલીયુગમાં વિસ્તરે, તો પણ આ કલિ ધર્મને સાચો તો કરે. ૬૪૨
કઠણ દાનને આ કઠણ સંસાર, વલી કઠણ રાજા પરજાના વ્યવહાર. ૬૪૩
જે ચોર ધુતારાના તો કર્મ જો કરે, આવા બ્રહ્મજ્ઞાન તે મનમાં નવ ધરે. ૬૪૪
શ્રી હરિને મુકી માને પત્થર ને ભૂત, જેમ માઇ બાપને નાં માને દુષ્ટ કપુત. ૬૪૫
જે કલીયુગના બ્રાહ્મણ વાંચે ઠાલા રે વેદ, તે કલિયુગમાં અથર્વવેદને કરે નિષેધ. ૬૪૬
કલિયુગનાં બ્રાહ્મણ લાલચુ ને અશુદ્ધ, ભાઇ તેથી તો તેઓની ગઈ છે બુદ્ધ. ૬૪૭
યુગ પ્રમાણે ન ઓળખે સદ્દગુરૂની શુદ્ધ, તે દશમા અવતારકી ના જાણે બુદ્ધ. ૬૪૮
કલીયુગ માંહે ગાયે તો વિષ્ઠા રે ખાએ, ધર્મેથી પૂજાએ પણ તેજ ગળુ કપાએ. ૬૪૯
કલિયુગના લોક મન દયા નવ રે તે ધરે, અને જીવની હિંશાઓ તો બહુજ કરે. ૬૫૦

Cow will eat rubbish in Kaliyug. Cows throat with be cut.

Vishnu as Malechha i.e., Muslim avatar

Ali = Vishnu

એવા કલીયુગમાં ચંડાલ જાણો નર તેહ, સમયનાં વિષ્ણુ રૂપને ના ઓળખે જેહ. ૬૫૧
વિષ્ણુ કુળ વિના તો બ્રાહ્મણુ નહિ, ચંડાળ નિંદા બ્રહ્મા વિષ્ણુની કરશે સહી. ૬૫૨
આજ મલેચ્છ રૂપે વિષ્ણુ માનીએ, ભેદ તેનો અથર્વવેદ ભણે જાણીએ. ૬૫૩
શ્રી વિષ્ણુ કહે દ્વાપર તો ગયો વહી, એથી કુળ મર્યાદા સર્વ ઝાંખી થઇ. ૬૫૪
આદ્ય નારાયણે કલીયુગને તો આપ્યું રાજ, તે સાટે વિષ્ણુ મલેચ્છ રૂપે થયા મહારાજ. ૬૫૫
" અલી " હોશે ચંદ્રવંશી વંશે રાજન, અથત્ર વેદી આવશે મે શરણુંશરણ. ૬૫૬
શ્રી બુદ્ધ કહે બ્રાહ્મણ કલિયુગમાં જાણુ, તે તો એજ હરિવંશ માંહે સહી પ્રમાણ. ૬૫૭
કલિયુગ માંહે વિષ્ણુ બ્રાહ્મણ ઘર જાણુ, બીજા બ્રાહ્મણ તો ભકતો નિરવાણ. ૬૫૮
ત્યારે જે ભક્ત બ્રાહ્મણની નિંદા તો કરે, તેના પાપ તો કેમે કરીને નહિ ઉતરે. ૬૫૯
જે ભકતને વાલા હોશે શ્રી હરિ સહી, તે તો નીંદા અરીપરી કોઈની કરશે નહી. ૬૬૦
મનુષ્યરૂપ માંહે સાચા દેવ કહીએ તેહ, સતપંથ પાળી દેવના ગુણ રાખે જેહ. ૬૬૧
મનુષ્ય માત્ર માંહે કોઈ મદ્ધમ તો નથી, મદ્ધમ કર્મે તો મદ્ધમ હાવે છે રે મતી. ૬૬૨
સહસ્ત્ર નામ પોતે ભણાવ્યા છે હરિ, સત્ય સેવા અને પાંચ જ્ઞાન રાખે પાઠે કરી. ૬૬૩
પોતે ગતગંગા આગળ હાલ નિવેદન કરે, તેતો જીવ મુવે યમ યાતના નવ સહે. ૬૬૪
વળી જે નર સહસ્ત્ર નામ શીખે રે નહિ, આપ ડહાપણે મિથ્યા લવરી કરસે સહિ. ૬૬૫
હરિ કહે તેવાનું મુખ જોતાં બહુ લાગે પાપ, સર્વે સાધુજન તેને તો દેવે અતિ શ્રાપ. ૬૬૬
મનુષ્યા માંહે જે ના શીખે જ્ઞાન જેહ, હરિ કહે ધિક અવતાર જાણો તેહ. ૬૬૭
જે શીખવતાં મન સંકોચ કરે, તેનાં શિર પાપીનાં પાપ જો ચડે. ૬૬૮
જે હરિ દ્વારે પ્રસાદ માંગી લેહે, હીણે કાજે કુલ મરજાદા મુકે તેહ. ૬૬૯
આંબલા પ્રમાણે કહ્યો પ્રસાદ જાણુ, ભેટ મોકલેલ તે ભગવાનની તે માન. ૬૭૦
જે ભેટ આપ્યા વિના પ્રસાદ લેહે, તે તો દેવનો કૃતઘ્ની પાપી છેહે. ૬૭૧
હરિ દ્વારે ચોરી કરે નર જેહ, રોમે રોમે દુઃખીયો થાસે તેહ. ૬૭૨
પ્રસાદમાં જે કરે ભાગ વિભાગ, તેને તો માથે પડે છે મોટું પાપ. ૬૭૩
ઋષિ શ્રાપ તો ભલેરોરે સહી, પણ ચોરી સરખું કોઇ પાપ તો નહિ. ૬૭૪
જે જન ધર્મ ઉપર શું પ્રીત ઓછી કરે, તેનું પાપ તો તેના મસ્તકે ચડે. ૬૭૫
તે માટે તમે ધર્મ સાંળળો સાર, એ સમો બીજો પાપ નહી નિરધાર. ૬૭૬
એમાં પ્રસાદની ચોરી જે કરે, તે કદી કહીં નવ ઠરે. ૬૭૭
અન્યાયે લેઇને ડગ જો ભરે, એને બ્રહ્મહત્યા તો માથે ચડે. ૬૭૮
ઋષિવરનું લક્ષણ પ્રસાદ માંગે નહિ, હરિ દ્વારે ગએથી પ્રસાદ પામે સહી. ૬૭૯
પ્રસાદ માગ્યાનું છે મોટું પાપ, હરિદ્વારેથી ફરે તેને લાગે છે શ્રાપ. ૬૮૦
તે માટે જ્ઞાન શીખીએ સહી, જેમ અજાણ્યો દોષ લાગે નહિ. ૬૮૧
જે નર જાણે ને શીખે રે જ્ઞાન, તે નરને પ્રીતી હોએ શ્રી ભગવાન. ૬૮૨
જ્ઞાની તો કરે વિચારની રે વાત, જેથી વધે તેનાં દિલની ખ્યાત. ૬૮૩

અજ્ઞાની નર હોયે જુગમાં જેટલા, અને એતો સ્વર્ગ પામે નહિ તેટલા. ૬૮૪
વેદ વિના તો હરિ ઓળખાએ નહિ, જેમ કોઈ મુખંને અન્ન આપે સહી. ૬૮૫
અજ્ઞાની હોય તેને જાણે ભગવાન, જ્ઞાની તે જાણે પુરૂષ પુરાણ. ૬૮૬
તે માટે તમે યુધિષ્ઠિર જોયે, ધર્મ વિનાં સત્યની સાપ ના હોયે. ૬૮૭
અર્થવવેદી સર્વ કરમ એહ, અને ચાલતુ દાન અજિયાનું જેહ. ૬૮૮
હરિ એમ ઓચરે સાંભળો સતી જન આજ, અમે સધામે સધારશું તમે સબળા કરજો રાજ. ૬૮૯
ત્યારે પાંડવ બોલીયા અમને અહીં ના સોહાએ. ચરણ ધારણ કીધા આજ લગી તે કેમ છોડાએ. ૬૯૦
આ ચાલે કલિયુગમાં સર્વ કપટનું કાજ, ત્યાં તમો પાંડવો કેમ કરી કરશો રાજ. ૬૯૧
સુણો રાજા યુધિષ્ઠિર તમસું કહું, હમે તો કલિયુગમાં પ્રગટ નહિ રહું. ૬૯૨
ત્યારે પુછે યુધિષ્ઠિર સુણો મુરાર, સ્વામી તમ વિના કેમ ચાલે સંસાર. ૬૯૩
સુણો રે યુધિષ્ઠિર હું તમસું કહું, અમે તો ત્રણ ઠામે ગુપ્ત હોઈને રહું. ૬૯૪
જો તમો ધરણી પગ ના ધરો યદુરાયે, તો સંસાર સઘળો પ્રલે જાયે. ૬૯૫
તમે સુણો વિનતી દેવ મુરાર, અમને કહો તમ રહેવાનો ઠાર. ૬૯૬
જો તમે રાજા યુધિષ્ઠિર પુછો એહ, તો ઠામ અમારૂં બતાવું છું હું તેહ. ૬૯૭
જેસી ફુલમાં વાસના હોએ, તેસો ઘટ ઘટ વ્યાપિક જાએ. ૬૯૮
જેસા તન માહે કહીયે પ્રાણ, તેસા ચૌદ ભુવનમાં વ્યાપીક જાણ. ૬૯૯
સુણો રે યુધિષ્ઠિર તમને કહું, એણી પેરે હું કલિયુગમાં રહું. ૭૦૦
ત્યારે યુધિષ્ઠિર બોલ્યા સાર, તમે પ્રગટ રૂપ કયાં ધરશો મુરાર. ૭૦૧
ત્યારે શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા વિખ્યાત, સુણો યુધિષ્ઠિર તમને કહું વાત. ૭૦૨
પશ્ચિમ દિશા માંહે આરબ દેશ, ત્યાં દશમો અવતાર મનુષ્ય વેષ. ૭૦૩
જે સહસ્ત્રદ્વિપ ને એરાખંડ જાણ, ત્યાં દશમો એવતાર અલી બળવાન. ૭૦૪
સહસ્ત્રદ્વિપમાં ઠામ અમારો છેએ, કલા અમારી ગુરૂ બ્રહ્મામાં રહે. ૭૦૫
ત્યાં યુધિષ્ઠિર પુછે શિર નામ, અમને ગુરૂ બ્રહ્માનું બતાવો ઠામ. ૭૦૬
શ્રી બુદ્ધ કહે ગુરૂ બ્રહ્માજીનું ઠાએ, તમે વચન હમારા સુણજો હો રાએ. ૭૦૭
જે જંબુદ્વિપ ભરતખંડ રે જાણ, ત્યાં કુંવારીકા ક્ષેત્ર મહા ઉત્તમ ઠામ. ૭૦૮
ઈમામપુરી નગરીમાં ગોર ઈમામશાહ રહે, કલિયુગમાં ગુરૂ બ્રહ્માનું થાનક ચેહ છે એ. ૭૦૯
ત્યાં ગુરૂ બ્રહ્મા કુળે નરમહમ્મદશાહ હોએ, તેને ગાફલ દુનિયા નહિ જાણે કોયે. ૭૧૦
ત્રણ દેવની કલા લઈ ફરશે સહી, તે ગુરૂ મસ્ત દિવાના દેખાશે સહી. ૭૧૧
જયાં ગુરૂનર ઈશ્વરના કહ્યા ઠામ, ત્યારે પાંડવે કર્યા હરિને પ્રણામ. ૭૧૨
હે યુધિષ્ઠિર સત્ય વચન સુણો મોએ, વળી હમારો ત્રીજો ઠામ કહું છું તોયે. ૭૧૩
જયાં મલે ગત ને એકાન્ત હોયે, ત્યાં નિત નિત અમી પીએ સબ કોયે. ૭૧૪
જયાં એકમના કરગરે ને પાળે વેદની વાણ, રાએ તે ઘરવાસો હમારો જાણ. ૭૧૫

જે પાળે બ્રહ્મક્રિયા ગૃહસ્થા ધર્મમાં રહી, તે ઘર વાસો હમારો સહી. ૭૧૬
જયાં મળી ગત ને હરિનું સ્મરણ કરે, જે એક મનાં થઇ જ્ઞાન ઓચરે. ૭૧૭
જે ધરે હરિનું ધ્યાન એક મના થઇ, રાએ તે ઘરવાસો અમારો સહી. ૭૧૮
જે વિષ્ણુ ભક્ત દયાવંતા રે હોયે, અને ક્રિયા ચાલીસ પાળે સોયે. ૭૧૯
આજ ધરમ કરતા ના કરે વાણુ, રાએ તે ઘરવાસો અમારો જાણુ. ૭૨૦
જ્ઞાની ધ્યાની ગુરૂ આજ્ઞાએ રહે, અને સુખ દુઃખ દિલનાં હરિને કહે. ૭૨૧
જે સત સંતોષી ક્ષમાવંતા હોયે, રાએ તે ઘરવાસો હમારો જોયે. ૭૨૨
જે ઉદ્યમ કાજે જગમાંહે ફરે, હરિનું સ્મરણ હ્રદયમાં ધરે. ૭૨૩
જે નીચી દ્રષ્ટે હસમુખા હોયે, તે ઘરવાસો હમારો જોયે. ૭૨૪
જે ધનવંતા જોબનવંતા જાણુ, તે ન ગરભા થઈ ફરે નિર્વાણુ. ૭૨૫
જેના હ્રદયમાં જ્ઞાન ધ્યાન હરિ તણો, રાએ તે ઘરવાસો અમારો ઘણો. ૭૨૬
સુણો રે યુધિષ્ઠિર! તમશુ કહું, એણીપેરે કલયુગમાં ગુપ્ત હોઇ રહું. ૭૨૭
જયારે હરિએ કહ્યો ગુરૂ નરનો ઠામ, ત્યારે યુધિષ્ઠિરે તે દિશાને કર્યો પ્રણામ. ૭૨૮
ત્યાં પાંડવ વિનવે ત્રતખેવ, હવે હમને રજા કેશી દો છો હો દેવ. ૭૨૯
ત્યાં હરિએ કહ્યો મોક્ષનો ઠામ, પણ હિમાળે ગયા વિના નહિ થાયે કામ. ૭૩૦
જ્યારે એસો વચન શ્રી બુદ્ધ બોલીયા, પાંડવે એ વચને શિર ડોલાવીયા. ૭૩૧
સ્વામી! જે કહો તે નિશ્ચે કરૂં, પણ તમ સ્મરણ કદી ના વિસરૂં. ૭૩૨
સુણો રે રાજા યુધિષ્ઠિર તમને તો કહું, નિશ્ચે અમો તો તમ સાથે રહું. ૭૩૩
ભકતો તમો મન રાખો વિશ્વાસ, સ્મરણ કરશો ત્યાં હું છું પાસ. ૭૩૪
ત્યાં શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા સત્ય સાર, તમે સુણો યુધિષ્ઠિર કહું વિચાર. ૭૩૫
ભાઈ તમે હવે વેધો ગાએ ને રાખો ઈમાન, તો અમ્મર ઠામ તમે પામો નિર્વાણુ. ૭૩૬
અમો આવી યજ્ઞનો જાણ્યો ભેદ, હત્યા તમારી ઉતરે કરો ગૌમેધ. ૭૩૭
તમે યજ્ઞ કરો ગૌમેધ આજ, તો સરે પાંડવો તમારા કાજ. ૭૩૮
અમો તમારૂં કહ્યું કરશું કિર્તાર, પણ ગૌ વધનો કોણ વિચાર. ૭૩૯
પાંડવ ઉપર હરિએ ધર્યું હેત, અઢાર ક્ષોણી દળ જે માર્યું રણખેત. ૭૪૦
તેનું પાપ તમોએ શિર લીધું સહી, તે નિંદા કરાવ્યા વિના ઉતરશે નહિ. ૭૪૧
ઘણા જન મળી જો અતી નિંદા કરે, મહા વક્રમ તો એણીપેરે ઉતરે. ૭૪૨
શ્રી બુદ્ધ કહે એ પાપને જાણ્યો હોય સહી, તો શુરભી યજ્ઞ નિશ્ચય કરોને અહીં. ૭૪૩
કહે ધરમ જેને અમે પુજીયેરે સહી, હમે તેનો વધ કેમ કરીયે રે અહીં. ૭૪૪
હરિ કહે સામવેદકો ઉથાપન હુવા જેહ, જ્યારથી શ્યામ શ્રી કૃષ્ણ પધાર્યા તેહ. ૭૪૫
શ્રી કૃષ્ણને વ્હાલી હતી શુરભી તો સહી, તે શુરભી વિના યજ્ઞ વિધિ થાએ નહિ. ૭૪૬
હે રાજા જો તમે ખોવા ઇચ્છો છોરે પાપ, તો તમે શુરભી યજ્ઞ કરી જપો જાપ. ૭૪૭
ભાઇ હું એમ કહેતાં ફલ જાએ સહી, તે માટે એમાં મેં કહેવાએરે નહિ. ૭૪૮

Cow Medhya Yagya = Cow Sacrifice

To wipe out Sin = kill cow to attract slander

ત્યાં તે ઉપજી ચિંતા ને કરે વિચાર, ક્ષત્રી ધર્મ જશે ને લોક લજવશે ગાલ. ૭૪૯
ત્યાં અભ્યાગત કહે સાંભળોને રાજા ધરમ, અમને રજા આપો કાંએ કરો છો વિલંબ. ૭૫૦
રાજા વિચારી મનમાંહે કરે છે ઉપાએ, હું પુછું દ્રૌપદીને વળી કુંતા માએ. ૭૫૧
હું પુછું પ્રેમશું તમે સાંભળો સર્વ સાથ, અભ્વાગતની આજ્ઞા નહિ દિવસ નહિ રાત. ૭૫૨
રાય પુછે સહદેવને કરો પંડિત વિચાર, મધનીરે નાવ ભાંગી કેમ ઉતરીએ પાર. ૭૫૩
ત્યારે સહદેવને સર્વ રાજા પુછે વિચાર, સાચું કહો સત્ય શું એ સત્ય કિરતાર. ૭૫૪
સહદેવ કહે તમે દ્રૌપદીને પુછો, વાઘેશ્વરી વાણી ઓચરે જેને વદને વરસે નુર. ૭૫૫
રાજા રાતા માતા થઈ ગયા દ્રૌપદીને દ્વાર. પ્રણામ કરી પુછે તમ સાચું બોલો સાર. ૭૫૬
કહે દ્રૌપદી સાંભળો રાજા સત્ય વાત, આપી અભ્યાગતે આજ્ઞા જેવો આપણો અપરાધ. ૭૫૭
તમે યજ્ઞ આદર્યો પાપ ઉતારવા કાજ, વિપ્રિત વેળાએ ઉગારવા પધાર્યા મહારાજ. ૭૫૮
કહે સમો ના વાર્યો તમે હે રાયે ધર્મ. શ્રી કૃષ્ણ વચન ઉવેખીયા તેનું લાગ્યું કર્મ. ૭૫૯
કર્યું હતું હરીએ તે પાંડવે ના જાણી પેર, પાવન કરવા પાંડવને સ્વામી પધાર્યા ઘેર. ૭૬૦
સર્વ થાઓ સાબદા તમો મળી પાંચે વીર એ છે સમર્થ સારથી જેણે પુર્યા પટકુળ ચીર. ૭૬૧

એક લજ્જા રાખી ત્રણ લોકમાં અને દ્રૌપદીની પુરી આશ,
નવ ખંડમાં રવી ઉગીયો તમે જાણો હરિ આવ્યા પાસ. ૭૬૨
થાલ ભરાવો સગ મોતીએ અને હરિ વધાવા જાએ,
કાષ્ટ ખાતાં સંભારીઆ જે હરિ આવ્યા વન માંહે. ૭૬૩
આશા તે પુરી આપણી અને તૃપ્ત કીધા મુનિ જન,
શ્રી કૃષ્ણે પાત્ર પખાલિયા ત્યારે ઉદ્દકે દીધા છે અન્ન. ૭૬૪
ભોજન આલ્યા ભાવતા જેના મન માંહે હતું જેહ,
એવા સ્વામી મહા સમર્થ છે સમર્યા સાએ કરે છે તેહ. ૭૬૫
પુર્વ પુને રાએ પાંડવ અને હરિ પધાર્યા આપ,
કરમ ઉતરાવવાને કારણે ભણાવવા અજંપા જાપ. ૭૬૬
શંકા તે મનમાં ના લાવશો એ સતી કહે છે વાત,
જે શ્રી ગુરૂ વાણી ઓચરે તે હા કહેજો તમ સર્વે સાથ. ૭૬૭
હવે પકવાન કરો ને પ્રેમશું અને જમાડોને શ્રી મહારાજ,
સત્ય તમારો તો વધશે ક્રોડ યજ્ઞનું સરશે કાજ. ૭૬૮
રાજા સમજી વિચારી પધારજો અને લાગો અભ્યાગતને પાએ,
ભોજન પીરસશે ભગવાનને પોતે કોડે કુંતા માએ. ૭૬૯

એટલી વાત તો શ્રી બુદ્ધજી શું થઈ, ત્યારે કુંતા માતા આવ્યા છે સહી. ૭૭૦
ત્યાં લઇ આવ્યા ભોજનના થાળ, પાંડવ બોલ્યા તમો જમો દયાળ. ૭૭૧
ત્યાં કરજોડી કુંતાજી વિનવે સ્વામી તમો છો પ્રતિપાળ,
ભોજન જમોને ભાવશું તો અમો છુટીએ કરમ જાલ. ૭૭૨

વળતાં તો શ્રી હરિ ઓચરે અને સાંભળો સતી એક મન,
જો કામધેનું પુજો અમ દેખતાં તો અમે જમીએ ભોજન. ૭૭૩

ત્યારે પાંચે બાંધવ પાંડવા દ્રૌપદી અને કુંતાજી માત,
ત્યાં યોગિશ્વર વાણી ઓચરે જ્યાં છે પાંડવ સર્વે સાથ. ૭૭૪

ત્યાં તો શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા વિખ્યાત, તમે સુણો પાંડવો અમારી વાત. ૭૭૫
પાંડવ જો અમ ભેગા જમશો રાએ, તો પાપ તમારા દો દિશા રે જાએ. ૭૭૬
જ્યારે પાંડવો હરિ ભેગા જમ્યા પ્રકાશ, અદ્રશ્ય ઘંટાવળ વાગી આકાશ. ૭૭૭
શ્રી બુદ્ધ કહે સાંભળો ધર્મરાએ, હવે યજ્ઞ તમારો તો સંપુરણ થાએ. ૭૭૮
રાજા કહે હમારો યજ્ઞ થયો ધન્ન ધન્ન, તમ દર્શને સ્વામી અન્નત યજ્ઞ કો પુન. ૭૭૯
ધન્ન ધન્ન જીવ્યું હમારૂં હો મહારાએ, અન્નત યજ્ઞનું ફલ વશે તમ પાએ. ૭૮૦
પાંડવો હરિ ભેળા જમ્યા જે વાર, ત્યાં લોકે નિંદા કીધી છે અપાર. ૭૮૧
કહે શ્રી બુદ્ધ તમે સાંભળો ધર્મરાએ, હવે ગૌમેઘ યજ્ઞ કરવાનો કરો ઉપાએ. ૭૮૨
તે કર્યા વિના તો પાપ નહિ જાએ, એશો ભેદ હરિએ કહ્યો સમજાએ. ૭૮૩
પાંચે પાંડવ વિનતી કરે ત્યાં સેવ, જે તમે કહેશો તે કરશું હો દેવ. ૭૮૪
કહે શ્રી બુદ્ધ સાંભળો પાંચે ભાઇ, હવે યુગમાં અથર્વવેદ વર્ત્યો છે સહી. ૭૮૫
એસો ભેદ હરિએ કહ્યો સમજાએ, તમો મનમાં શંકા ન ધરશો હો રાએ. ૭૮૬
ત્યારે પાંડવ બોલ્યા છે સતી સાથ, જે તમો કહેશો તે કરશું હો દીનાનાથ. ૭૮૭
અપાર ચરિત્ર ત્યાં શ્રી બુદ્ધ તો કરે, તે પાંડવો હરિના વચન મન માંહે ધરે. ૭૮૮
ઉપાસિક નાના વિધનાં હતા રે જેહ, તેવા હરિવંશી બ્રાહ્મણ તેડાવ્યા તેહ. ૭૮૯
સામ વેદની કાંડી જ્યારે ત્યાં કડી, ત્યારે કામદુર્ગા ગાય આવી સહી. ૭૯૦
ત્યાં આભ્રણ સજ્યા દ્રૌપદીએ અંગ, મણી તણા મોડ ધરીયા અતી ઉમંગ. ૭૯૧
શોભે ત્યાં અતી ઝાલરને મુકતા રે મણી, તેને રત્ન જડિત્ર છે શોભા ઘણી. ૭૯૨
હરિવંશી મંત્ર જ્યાં ભણવા કરે, ત્યારે અતી શોક શુરભી મનમાંહે ધરે. ૭૯૩
મંત્ર સહિત અર્પે જ્યાં આહુતી એહ, સત્ય સંતોષી અખંડ સહદેવ જેહ. ૭૯૪
ત્યારે યજ્ઞ જવાળા ગગને રે ગઇ, ત્યાં તો પુષ્પ વૃષ્ટિ શુરભીને રે થઇ. ૭૯૫
જ્યારે સર્વ યજ્ઞવિધિ કરી છે જેટલે, હવે શુરભી ભાગ જ્યાં વહેંચાએ તેટલે. ૭૯૬
અહીં સામવેદનો ઉથાપન જો કરે, અથર્વવેદની કાંડી હવે ત્યાંથી કહે. ૭૯૭
અથર્વવેદી કર્મ કરે નર જેહ, કલયુગમાં મુક્તિ પામશે તેહ. ૭૯૮
ત્યારે શ્રી બુદ્ધ બોલ્યા છે સાર, ભાઈ તમે હવે કેવો કરો છો વિચાર. ૭૯૯
યજ્ઞ માંહેથી કામધેનુ લાવોને રે સાર, હવે એ ગાયને તે લાવો આણે ઠાર. ૮૦૦
શ્રી બુદ્ધ સામું જોઈ કામધેનુ ઓચરે, આ ચંડાલનું કહ્યું ભકત પાંડવો કરે. ૮૦૧
ગૌ બ્રાહ્મણને તો પુજે છે સર્વ કોએ, પણ ચંડાલ વચને પાપી મારે છે મોએ. ૮૦૨
શ્રી બુદ્ધનું રૂપ દેખી ધેનુ કરે રે ગુમાન, શ્રી હરિ પારસી ત્યાં બોલ્યા નિર્વાણ. ૮૦૩

Kamadhenu Cow for Sacrifice

ધેનુ કલિયુગમાં તું જા વિષ્ટા રે ખાએ, અને તું એમ ગળું કપાતી જોએ. ૮૦૪
કામધેનુ તે આણી પુજવા અને જોવા તે મળીયા લોક,
મનમાં જો શંકા આણુશો તો બેસશે તમ શિર ગૌ દોષ. ૮૦૫
ત્યાં પાંડવોએ હરિવચન શિર ચડાએ, ત્યારે ગોમેધ યજ્ઞ માંડયો છે તે ઠાએ. ૮૦૬
જ્યારે પાંડવે તો માંડયો છે યજ્ઞ ગૌમેધ, ત્યાં આપો આપ શ્રી હરી ભણીયા વેદ. ૮૦૭
સ્વર્ગ ભુવનથી આણી હરિએ ગાએ, ત્યાં તેને તો પ્રેમે પુજી યુધિષ્ઠિર રાયે. ૮૦૮
રાજાએ મસ્તક કાપીને ઓળગોરે ધર્યો, તેના કાપી ચાર પગને જુજવો કર્યો. ૮૦૯
જ્યારે ખાલડી ઉતારીને અલગ ધરે, ત્યારે શ્રી બુદ્ધરૂપે વાણી ઓચરે. ૮૧૦
ખાલડીને તો ઓડાડો કુંતી રે માયે, અને મુસ્તક માથે ધરે યુધિષ્ઠિર રાયે. ૮૧૧
ચારે ચરણ જે બાંધવ જે ચારે તો ધરે. અને હસ્તિનાપુર વચ્ચે સૌ સાથે નીશરો. ૮૧૨
શ્રી હરિ કહે પાંડવો કહ્યું અમારૂ કરો, હસ્તિનાપુરના ચોરાસી ચૌટા લઇ ફરો. ૮૧૩
જ્યારે પાંડવોને ચોપાસે રક્ત ઉતરે, ઝરી ઝરી પાંડવ અંગથી હેઠો પડે. ૮૧૪
હરિ ઈચ્છાએ તેના હીરા માણેક થઇ સરે, 'શ્રી બુદ્ધ' પાંડવ જાપ મુખથી ઓચરે. ૮૧૫
લોહીની બુંદો જે પૃથ્વીએ પડતી જોએ. ત્યાં તેનાં માણેક મોતી પરવાળા થાએ ૮૧૬
પાંડવો નિંદા કરાવવા ભાગોળે રે ગયા, તે જોઇ પ્રજા કહે પાંડવો ભુંડા થયા. ૮૧૭
એમ પાપ રાજા તમારા મૂકાશે સહી, શ્રી બુદ્ધ રાજા પ્રત્યે એ વાણી કહી. ૮૧૮
ત્યાં પાંડવ અંગે રક્તનાં ટીપાં પડે જેહ, ભાઇ તેના માણેક મોતી થાય છે તેહ. ૮૧૯
દ્રૌપદીએ કરે પૂંછ ગ્રહી લીધી સાર, હસ્તીનાપુને ગાંદરે સર્વે આવ્યા બહાર. ૮૨૦
ત્યારે શ્રી બુદ્ધ ભીમને કહે છે રે સહી, તમે માતા કુંતા લાવી પધરાવો આંહી. ૮૨૧
ભીમસેનને ક્રોધ ત્યાં માએ નહિ, અને રક્તનેત્ર અર્જુનના પણ સહી. ૮૨૨
શહેરમાં ભીમ અર્જુન આવ્યા જેટલે, ત્યાં કૌતક પ્રત્યક્ષ દીઠું છે તેટલે. ૮૨૩
ત્યાં ગરીબ અમીર સર્વે દોડયારે જાયે, જે સર્વ નગરીમાં પડીયો છે રે ત્રાહે. ૮૨૪
પાપી પાંડવોએ તો કર્યું મહા પાપ, વેધી ગાએ ને ટાળ્યું પોતાનું આપ. ૮૨૫
જ્યારે ચૌટે ચૌટે પાંડવ ચાલ્યા જે વાર, ત્યારે તો સર્વ નગરમાં પડયો પોકાર. ૮૨૬
સર્વ લોક નિંદા કરે ને જોવા જાયે, ભાઇ ચંડાલ વચને એણે મારી ગાએ. ૮૨૭
પ્રથમ સો ભાઇ કૈયા એણે માર્યા અને ગૌ હત્યા કીધી આજ,
અઢાર ક્ષોણીને સો ભાઇ માર્યા હવે પાંડવ કુળનું ખુટયું રાજ. ૮૨૮
સર્વ 'ભક્ત' પાંડવની નીંદા કરે અને તેઓએ મૂકયાં તે ઘરનાં કાજ.
હવે એ પાપી પાંડવનું મુખડું કોપએ પણ નાં જોવું આજ. ૮૨૯
જગત જેમ પાંડવની નીંદા રે કરે, તેમ તેઓ પાંડવનાં પાપ ઉતરે. ૮૩૦
જ્યારે એ પાપ ઉતરી દો દિશરે જાએ, ત્યારે 'ભક્ત' વર પામે છે તેણે ઠાએ. ૮૩૧
ત્યાં સર્વ પ્રજા હરીને પાયે જો પડે, તમે તો ક્ષમા કરજો હે હરે. ૮૩૨
ત્યાં તો મોટા મુનીવર આવે છે રે સહી, તમે આવ્યા પણ અમે જાણ્યા નહિ. ૮૩૩

કહે અર્જુન ભીમસેન વાત સાંભળો, એ મહા મોટી માયા અસંભવે કર્યો. ૮૩૪
જો વણ પ્રિછે કરતા કંઈ ઉતપાત, તે કયાં છૂટતા એ મહા મોહું પાપ. ૮૩૫
ત્યારે માતા કુંતાજીને લઈ આવ્યા જેટલે, શ્રી બુદ્ધજીને પાયે પડયા તેટલે. ૮૩૬
ઓ પ્રભુજી હમે તો જાણ્યા રે નહિ, તમારા કર્તવ્ય અપરંપાર રે સહી. ૮૩૭
અમે અજ્ઞાની છું હો અંતરજામી, તમે ઉતારો પાર શેષ્ટના સ્વામી. ૮૩૮
જે હમે ખેદ કર્યો હોય મનમાં આજ, તે તમે ક્ષમા કરજો હો મહારાજ. ૮૩૯
અમ અજ્ઞાનીથી કલ્પના જે થાએ, તે હરિ મનમાં ના આણશો કાંએ. ૮૪૦
ધર્મ કહે હરિ શા માટે ક્રોધ રાખે હે વીર, વીસ્તરી કહોને વાત હો સુધીર. ૮૪૧
વળતાં હરિ એમ બોલીયા અને સાંભળો રાયે સુજાણ,
શુરભી યજ્ઞ કરાવ્યો પાંડવને નીંદા કરાવવા સહી નિરવાણ. ૮૪૨
ભાગ લઈ મંશ ના ફેરવ્યા તે હસ્તીપુરના ચંદ,
તે દુઃખ લાવ્યું આકરૂં રાજા ભીમ અર્જુનના મન. ૮૪૩
મારવા હરિને મંત્રણા કરી, તેવો હરીએ જાણ્યો મરોડ,
માતા કુંતાને તેડવા મોકલ્યા તે ક્રોધ સમાવવા પ્રોઢ. ૮૪૪
પ્રજા તે પાયે લાગતાં અને ભાગ્યો તે સર્વ ભ્રમ,
માયા રચી વિષ્ણુએ તે ના જાણ્યું અર્જુને મન. ૮૪૫
પારથ કહે તમે દેવ છો અને અનંત ગતી વિષ્ણુ તેહ,
પાર તમારો કોઇ પાવે નહિ, તમો અખંડ અમર છો જેહ. ૮૪૬
નિંદા તો જ્યાં લોકે કરી છેરે અપાર, તત્ક્ષણ પાપ પાંડવોનું ઉતર્યું નિરધાર. ૮૪૭
જ્યારે નગર છોડી રાજા બહાર ગયા, અખંડ વર પાંડવો પામીયા. ૮૪૮
પાંડવે ગૌમેધ માંડીઓ વસ્ત્ર પેહર્યા ગળી ત્રણ,
માથે મુગટ ચડાવ્યો મોતી તણો, ત્યાં લોકને દેખાડયા કર્મ. ૮૪૯
હસ્તિનાપુરમાં સર્વે ફેરવ્યા અને આગલ હરિ થયા આપ. ૮૫૦
નિંદા કરાવી સર્વે લોકમાં ત્યારે ઉતર્યા પાંડવના પાપ,
ત્યારે ભીમ થયા રીશે રાતડા, અને સામુ તો જોયું રાજા ધર્મ,
અક્ષેપાત્ર વિસરીયા તે તમે લેઈ આવો ભીમ. ૮૫૧
ત્યાં થકી ભીમ પાછા વળ્યા અને આવ્યા નગરને છેહ,
ત્યાં લોક પૂછે નગર તણા આતે માણ કેસે ઉઠયા મેહ. ૮૫૨
આંગણા તે વાળે આપ આપણા અને મુખે જપે શ્રી રામ,
આવડું આપણે જો જાણતા તો નકકી પુજતા ગૌદાન. ૮૫૩
ત્યારે નગર મધ્યે નરનારી મળી અને કરે તે એક વિચાર,
ચારે દિશે મોકલો શોધવા પાંડવ મળે તો ઉતરીયે પાર. ૮૫૪
ભીમ સાંભળી ત્યાંથી વળ્યા અને ઉલટ અંગ ના માએ,
રાજા ધર્મ આલુ વધામણી પાંડવની સુવાસ વંચાએ. ૮૫૫

કાલા તે વસ્ત્ર થયા ઉજળા અને પરચો દેખાડયો ધર્મ, ૮૫૬
હવે ગૌહત્યા તમ ઉતરી અને ઉતર્યાં કૌરવના કર્મ. ૮૫૭
ત્યાં લોક દુરિજન બોલ્યા આળ, પણ સતીએ બાંધી ક્ષમાની પાળ, ૮૫૮
વિરે પાંચે રહ્યા મનમાં હસી, ત્યાં સર્વે લોકોની કર્મકથા શી વશી. ૮૫૯
પાંચે પાંડવને તો કીધા ન પાપ, ત્યાં હરિએ ભણાવ્યો અજંપા જાપ. ૮૬૦
પાંડવ વર પામ્યા આનંદ ઘણો, માથે મુગટ ઝલકે હીરા તણો. ૮૬૧
રત્નજડિત્ર મુગટ સોવણુ શીર, શોભે છે ચંદ્ર સમ તેજે સુધી. ૮૬૨
માતા કુંતાને સોવણનાં ચીર વસ્ત્ર નુરાણી ઘેર ગંભિર. ૮૬૩
ગલે હિરા રતનકો હાર. પગે રત્નમોજાડી ઝલકે અપાર. ૮૬૪
હાથે મુદ્રિકા હિરા રત્ન તણી, તેની રચના દિશે અતી ઘણી. ૮૬૫
પાંડવ તો વર લઈને પાછા ફર્યા, તે તો હસ્તિનાપુર વચ્ચે નિશર્યાં. ૮૬૬
ત્યારે નગરના લોક અચંબે થાએ, ધન્ય ધન્ય પાંડવો પુજી ગાએ ૮૬૭
ત્યારે નગરનું લોક બોલે ઘણું, ધન્ય ધન્ય વંશ એ પાંડવ તણું. ૮૬૮
ભકત જે ફરી આવ્યા હસ્તિનાપુર મહાં, ભકતને શ્રી બુદ્ધએ વર આપ્યો તહાં. ૮૬૯
જ્યારે પાંડવોના રૂપ ફેરવ્યા યદુરાએ, ત્યારે લોકોના મનમાં અચંબો થાએ. ૮૭૦
પાંડવ તો જાતા ગૌ મુસ્તક લેઈને ગયા, વલતા સોવ્રણ મુગટ કંઇ પેરે થયા. ૮૭૧
દર્શન પાંડવોને શ્રી બુદ્ધના થાયે, ગાય પુજી ત્યાં બ્રાહ્મણ પહેલા જાયે. ૮૭૨
પડયા છે ત્યાં ગૌના આંતરડા જેહ, બ્રાહ્મણે લેઈ ગલે ઘાલ્યા તેહ. ૮૭૩
કલીમાં ગૌ આંતની જનોઈ રહી, આજ તે બ્રાહ્મણ દર્શનની વેળા ગઇ. ૮૭૪
જ્યાં પુરના લોક દોહોડયા ધરી ભાવ, કોઇને શિંગડી હાથ લાગી તેને ઠાવ. ૮૭૫
જે કલિયુગમાં જોગી દર્શનની વેળા ગઇ, આજ ફોગટ શીંગડાં ગલે બાંધી રહી. ૮૭૬
ત્યાં દોડયા અબદાલ ના લાગી વાર તેને ગૌચામ હાથ લાગ્યું તે ઠાર. ૮૭૭
તે અબદાલની તો આજ વેલા ગઈ, તે તો ફોગટ કેડે બાંધી ફરે છે સહી. ૮૭૮
ત્યાં દોડયા વર્તિયા કરી મન ભાવ, તેને પુંછ આંચલ હાથ લાગ્યા તે ઠાવ. ૮૭૯
તે વર્તિયાનાં વર્તની વેળા ગઇ, આંચલ પુંછ લઈ ફોગટ ફરે છે સહી, ૮૮૦
બ્રાહ્મણ ક્ષત્રીની બેટી ત્યાં દોડી જાએ, તેને ગૌ ગોબર હાથ લાગ્યું તે ઠાએ. ૮૮૧
જે ગૌત્રાટ વ્રતની વેળા ગઇ, તે આજ ફોગટ ભૂખે મરે છે સહી ૮૮૨
ત્યાં દોડયા શુદ્ર વૈશ્ય ક્ષત્રી સબ કોએ, તે આજ ફોગટ ગૌ પુજા કરે છે સોએ. ૮૮૩
જે આજ પુજે તે ભુલ્યો સકલ સંસાર, અથર્વવેદે જે દસમો અવતાર, ૮૮૪
ત્યારપછી ભકત ને વૈરાગી જેહ, અને સર્વથી પાછલ દોડયા તેહ. ૮૮૫
ગૌના મુખમાંહેથી ચંદન પડયું છે જહાં, ત્યાં તેમણે હાથે લાધ્યું છે તહાં ૮૮૬
ગૌચંદનનાં ટીલા ટપકા કાઢે છે અહી, ધુતી લોકને ફોગટ પેટ ભરે છે સહી. ૮૮૭
એ ખોટા બાનાએ લોક વળગશે જઇ, તેતો નાશીને ઓલવા લેતા ફરશે તહીં

Janoi (sacred thread of hindus) is made up of intestine of Cow

તમે અમને ધુતી ખાધું છે સહી, હવે એનો હિસાબ આલોને અહીં. ૮૮૮
સર્વ જન મલીને એકઠા થાએ, જ્યાં ગાએ વેધી ત્યાં દેડયા જાએ. ૮૮૯
કોઈએ ચામડી પુંછડી લાગી હાથ, કોઈને તો ત્યાં સીંગડી લાગી સાથ. ૮૯૦
વાણીયા બ્રાહ્મણની બેટી ચાલી સાથ, તેને ગૌનું ગોબર લાગ્યું હાથ. ૮૯૧
ગૌત્રાટ વૃત તો ત્યાંથી કરે, તે વેલા વહી ગઈ ઠાલા વૃત ધરે. ૮૯૨
જે પાંડવ આવ્યા આપણે વાશ, તે જઈ મલ્યા દ્રૌપદીને પાસ. ૮૯૩
શ્રી બુદ્ધ પાએ પડાવે જે વૈકુંઠના નાથ, કુંતામાતા પાંડવને દ્રૌપદીજી સાથ, ૮૯૪

દ્વાપર ઉતરતાં પાંડવને કોડી નવશું વર જો થયા,
ભકત વિનવે સર્વ દેવને દોકર જોડીને ઉભા રહ્યા ૮૯૫
હરિ જ્યાં ભકતને એવું કહી અને રૂપ પાલટે જે વાર
ત્યાં તો પાંચે પાંડવ જઈ હરિને પાએ લાગે છે સાર. ૮૯૬
હરિ આગળ બહુ વિનતિ કરી અને રોયા પાંચે વીર,
હવે સ્વામીજી તમે રાખજો હરિ પત હમારી સધીર. ૮૯૭
સ્વામીજી હવે આ વિન્નતિ અને શું કહીએ બોહોડે ધણી
હમને સાધન માંહે નાથજી ન વિસારજો હે અન્નતનાં ધણી. ૮૯૮
ધણી તે કરે છે વિનતી પાંડવ દ્રૌપદી ને કુંતા માત,
હમને ઘટે છે સ્વામી આપવી આજ્ઞા તમે છો અનાથુના નાથ ૮૯૯
કહે શી બુદ્ધ કલી પ્રગટયો તેમાં તમથી નહિ રહેવાએ
હવે રાજ આપો પરિક્ષિતને કરો હિમાળે પગરણ રાએ ૯૦૦
એવા શ્રી બુદ્ધના વાચક સાંભળી લાવ્યા તે હરિને હસ્તિનાપુર
પરોણા રાખ્યા નરહરિને માસ એક ઘેર પોતાને મધુર ૯૦૧
હરિવંશી વિપ્ર સંગ છે વોળાવે તે વૈકુંઠના નાથ
દક્ષણા આપી મન ગમતી ત્યાં ભોજન કર્યા હરિસાથ. ૯૦૨
વિપ્ર સર્વ ગયા પછી હરિએ માગી આજ્ઞાએ,
હમે પશ્ચિમ દિશામાંહે પરવરૂ તમે સાંભળો ધર્મરાએ ૯૦૩
કલીયુગ માંહે નામ અમારૂં અને તેનો કહું મહિમાએ,
અથર્વવેદી નામ અમતણું તે શી 'અલી' શોહાએ. ૯૦૪
'અલી' વંશે સાંખ માહેરી અને ચંદ્ર વંશીનુ એધાણ
રસુ યુંગમાં સર્વ સાથ પગ ઓળખ 'અલી' વંશે પ્રમાણ. ૯૦૫
ત્યાં તો અજંપાના જાપથી થાએ અમારૂં દર્શન.
એમ કલીયુગમાં હમને ભજે તે તો આવે હમારે ભોવન ૯૦૬
વચન અસત્ય મુખ માંહેથી અને ના વદે નર જેહ.
સત્ય વાણીએ વિચરતાં અમ્મર પદ પામે તેહ.. ૯૦૭

હમે તો વશુ પશ્ચિમ દિશે અને સહસ્ત્ર દ્વીપ સાર.
અવતાર તો વળતાં જે લેશું તે તો જંબુદ્વિપ મોઝાર ૯૦૮
એ એંધાણીએ ઓળખજો અને શ્રેષ્ઠ ગુરૂ અવતાર,
ત્યાં ભેટ આપી પાંડવે શ્રી હરિને અનંત અપાર. ૯૦૯
પછી પાએ લાગીને કહે અમે જાશું સર્વ હિમાળે સાથ,
તમે દયાએ ચરણમાં રાખશો હો સ્વામી વૈકુંઠના નાથ. ૯૧૦
છે પોતે વૈકુંઠનાથજી તે માટે નાથ ધરાવ્યું નામ,
છે પુરૂષ પુરાણ એ તો તે અલી વંશે પુરૂષોતમ જાણ. ૯૧૧
તાર્યાં તુજને તેજ કહેશે અને મકારે લેજો નામ,
મકાર એતો 'રસુતુજા' અલી મકારે ' મહંમદશાહ ' નામ. ૯૧૨
'મકાર' મુકીને 'લકાર' જપે તે યોગી રૂપે સાર,
ગૃહસ્થીને 'મકાર' કહ્યો અને યોગીને કહ્યો 'લકાર' ૯૧૩
લકાર અને એ મકારમાં ભેદ તે મોહટું જોએ,
તે એક એકના પ્રરાક્રમ જુદા વળી પ્રકાર પણ જુદા હોએ. ૯૧૪
લકાર એ આદ્ય નિરંજન તે તો તેજ સ્વરૂપી સોએ,
મકાર તે તો આદ્ય વિષ્ણુ શ્રી 'અલી' રૂપે હોએ. ૯૧૫
ગ્રહસ્થ અને જોગીનો એકતે મંત્ર મકાર સાથે લકાર,
ઈમામ ઇલ્લિલ્લાહ સાથે ષટ અક્ષરની મંત્ર વિધિસાર. ૯૧૬
ત્યાં ઘણી વિનંતી કરી અને હરિને પહોંચાવા જાએ,
ત્યાં પાંડવ થાનકે આવીને અને લાગે હરિને પાએ. ૯૧૭
આવ્યા જ્યારે શ્રી બુદ્ધજી ચાલી પાંડવ દ્વારે ગયા,
પાંડવો ત્યાં વર પામીને હસ્તીનાપુરમાં આવીયા. ૯૧૮
ત્યારે પાંડવ વિચારીને કહે અને શી ગત કીજે આજ,
હવે આપણે શ્રી હરિવચને મુકી દેવું જોઇએ આ રાજ. ૯૧૯
હરિ પાએ પાંડવ લાગીને અને વિનંતી કરે છે અપાર,
સ્વામી તમે છો સદાએનાં અમ શરણાગતના આધાર. ૯૨૦
સ્વામીજી અભયવચન બોલીયા અને તે સુણો પાંચે ભાઈ,
અઢાર ક્ષોણી સો બંધવ માર્યા તેની તમો શિર રહી છે લાઇ. ૯૨૧
હિમાળે જઇ ઇસાબ ચુકાવો તો તમે બેસશો શાહોની પાસ,
સાથે નવ કરોડી જીવોની તે ત્યાં પુરે તમારી આશ. ૯૨૨
પાંડવ વચન આ અમતણો અને સત્ય કરી માનશો તમો.
જો રાજપાટ સર્વે ત્યાગો તો હિમાળે આવી મળશું અમો. ૯૨૩
પાંડવને છોડી હરિ જબ જાએ, ત્યારે અડસઠ તીર્થ આવી લાગ્યાં પાએ. ૯૨૪

જ્યારે સામે આવતાં હરિ દીઠા સહી, ત્યારે ગંગાજીએ સર્વ તીર્થ શું કહી. ૯૨૫
સર્વ ભેદ ગંગાજીએ તીર્થને કહ્યો, શ્રી બુદ્ધ અવતાર કૃષ્ણજીએ લીઓ. ૯૨૬
શ્રી બુદ્ધ પારસી બોલ્યા છે આએ, ત્યાં સર્વ તીર્થ હરિને લાગ્યા છે પાએ. ૯૨૭
ગંગાજીએ વિનંતી કરી બહુ વિવેક, ત્યાં વચન હરિ બોલ્યા છે એક. ૯૨૮
અડસઠ તીર્થ હરિશું કહ્યો છે આએ, સ્વામી અમથી કલયુગમાં રહ્યો નવ જાએ. ૯૨૯
ગયો દ્વાપર ને કલયુગ બેઠો સાર, સર્વ દેવ ઋષિવરે છોડયા છે ઠાર. ૯૩૦
ત્યારે ગંગાજીએ વચન હરિશું કહ્યો, જો તમે કલયુગમાં પ્રગટ નહિ રહો. ૯૩૧
તમે કલયુગમાં પ્રગટ ફરો નિર્વાણ, તો હરિ હમને મુકો પાછા હમારે ઠામ. ૯૩૨
જ્યારે વિનંતી એવી તીર્થે સર્વેરે કહી, ત્યારે શ્રીહરિ બુદ્ધરૂપે બોલ્યા સહી. ૯૩૩
સુણો રે ગંગાજી વાત તમને તો કહું, અમે તો કલયુગમાં પ્રગટ નહિ રહું. ૯૩૪
પશ્ચિમ દિશામાં સહસ્ત્ર દ્વિપ કહું, ત્યાં દશમો અવતાર ગુપ્ત હોઇ રહું ૯૩૫
ત્યારે તીર્થ હરિશું કહે સત્યભાએ, સ્વામી ગુરૂ નર વિનાં રહ્યું કેમ જાએ. ૯૩૬
કરે જીવ હિંસાને ફૂડ કપટ શું કામ, જ્યાં લોભ લાલચે કરી જોડે દામ. ૯૩૭
તે દામ લાવીને પુજા હમારી રે કરે, સ્વામી તેનું પાપ હમ શિર ઉપર ચડે. ૯૩૮
એવા મહા પાપ તો કલિયુગ માંહે થાએ, સ્વામી કલિયુગમાં રહ્યો નહિ જાએ. ૯૩૯
શ્રીહરિ જે વકર્મ કરીને હમમાં નાહે, તે પાપીના મુખ તો દેખ્યા કેમ જાએ. ૯૪૦
ત્યારે શ્રી બુદ્ધે વચન એ તિર્થને કહ્યા, તમો બ્રહ્માની કલા માંહેથી પેદા થયા. ૯૪૧
જે બ્રહ્માના થાપ્યા તીર્થયુગમાં આએ, તે ગુરૂ બ્રહ્માની કલામાંહે રહેશો જાએ. ૯૪૨
એવા વચન હરિએ ગંગાજીને રે કહ્યા, ત્યારે સર્વ તીર્થ મન હર્ષિત તો થયા. ૯૪૩
ત્યારે નારાયણને ગંગાજી પૂછે શિરનામ, સ્વામી અમને કહો ગુરૂબ્રહ્માનાં ઠામ. ૯૪૪
ત્યારે ગુરૂ બ્રહ્માનો ઠામ નારાયણ કહે. ત્યાં સકલ તિર્થ ચિત્ત દઇને રહે. ૯૪૫
જાંબુદ્વિપે કુંવારકા ક્ષેત્ર ઈમામપુરી ગામ, પ્રગટ રૂપે બ્રહ્માજી બેસશે તેણે ઠામ. ૯૪૬
ઈમામપુરી નગરીમાં ગુરૂબ્રહ્માજીનો ઠામ, તે કલીયુગ અંતે ઇન્દ્ર ઈમામશાહ નામ. ૯૪૭
ગુરૂ જે ઘેર તપ કર્યા તે લેજો જોએ, તેને ગાફલ દુનિયા ના જાણે કોયે. ૯૪૮
જ્યારે નારાયણે કહ્યા ગુરૂ બ્રહ્માના ઠામ, ત્યારે સર્વ તીર્થે તે દિશાને કર્યા પ્રણામ. ૯૪૯
ત્યારે સકલ તિર્થ પૂછે રે શિરનામ, સ્વામી અમને કહો હવે તમારા ઠામ. ૯૫૦
શ્રી નારાયણ દેવ ગંગાજીને ઠામ તો કહે, અને કલા અમારી ગુરૂ બ્રહ્માજીમાં રહે. ૯૫૧
જ્યારે વચન બુદ્ધજીએ ગંગાજીને કહ્યાં, ત્યારે સર્વ તીર્થ મન હર્ષિત્ તો થયા. ૯૫૨
એશો ભેદ શ્રી બુદ્ધએ કહ્યો રે પઠાએ અડસઠ તીર્થ બ્રહ્મકલામાં બેઠા જાએ. ૯૫૩
કલિયુગમાં સર્વ તિર્થ બ્રહ્મકલામાં ગયા, ત્યારે સર્વ તીર્થના ઘર તો ઠાલા થયા. ૯૫૪
ત્રણ વેદ ને અડસઠ તિર્થનો મહીમા ગયો, ઠાલા વેદ વાંચે તે સુન પુજાએ ભયો. ૯૫૫
જ્યારે અડસઠ તિર્થ ચાલીને રે ગયા. તે તો સર્વ જાંબુદ્વિપ માંહે આવીયા. ૯૫૬
તે સર્વ તીર્થ તો રજા વંતા રે આપે થયા. તે ગુરૂ બ્રહ્માની કળા માંહે આવીયા. ૯૫૭

story of the Sacred Ganga river is also corrupted

અહિં તિર્થને વોલાવી હરિ જબ જાએ, ત્યારે ભેરવો ભુત આવીને લાગ્યો પાએ. ૯૫૮
ત્યાં પાએ લાગીને વિનંતી કરે છે ઘણી, હવે હમને રજા કયેશી દો છો શ્રી ધણી. ૯૫૯
હરિ ઈશ બ્રહ્મા પ્રગટ નહિ હોય દયાળ, ત્યાં હરિ કોણ કરશે હમારી પ્રતિપાળ. ૯૬૦
જ્યારે એશા વચન ભેરવ ભૂત કહે, ત્યારે નારાયણ દેવ વચન ઓચરે. ૯૬૧
ત્યારે નારાયણે ભેરવને કહ્યો વિચાર, તમે કાએ છોડો છો આવો રૂડો સંસાર. ૯૬૨
જે મધ મૌંશનો છે અહાર રે તમતણો, તે કલિયુગનાં ભુલ્યા લોક પુજશે ઘણો. ૯૬૩
જ્યારે એવા વચન નારાયણે કહ્યા, ત્યાં સકલ ભેરવ ભૂત હર્ષિત થયા. ૯૬૪
ભેરવ ભૂત કરજોડીને કહે શિર નામ, સ્વામી કલિયુગમાં કહો હમારો ઠામ. ૯૬૫
તમે જ્યાં કહેશો ત્યાં રેહશું જાએ. એશો ભેરવ ભૂતે કહ્યો સમજાએ. ૯૬૬
ત્યારે નારાયણ ઠામ ભેરવ ભૂતને કહે, આજ અડસઠ તિર્થના ઘર ઠાલા છેહે. ૯૬૭
સર્વ તિર્થ ઉઠીને ગયા ગુરૂ બ્રહ્મા પાસ, તેના ઘરમાં જઈ તમે પુરજો વાસ. ૯૬૮
ત્યાં કરી રૂડા ચરિત્ર ને કરજો પ્રતુત, સર્વ ભોળા લોકોને તમે ખાજોરે ધૂત. ૯૬૯
જેમ જેમ ચરિત્ર કરશો તમે તતક્ષણ, તેમ તેમ લોક તમારા તિર્થે આવશે ઘણું. ૯૭૦
અથર્વવેદની કાંડી વિના જે કોઈ પુજા કરે, તે તો ભેરવા ભૂતને સર્વે તે ચડે. ૯૭૧
તમારે ત્યાં ગાફલ દુનિયા આવશે સહી, તેને તમે તો ધુતી ખાજો રે લેઈ. ૯૭૨
જે પુજે તે તમે લેજો ચરિત્ર રે કરી, ત્યાં માથા મુંડાવી પાછા આવશે ફરી. ૯૭૩
કલિયુગમાં પથ્થર દેવની પુજા રે થાએ, તે સર્વ પુજા ભેરવ ભૂત લેઈ જાએ. ૯૭૪
ભેરવા તમે કરજો ચરિત્ર તો તહીં, કલિયુગમાં લોક પ્રતિત લાવશે સહી. ૯૭૫
હરિએ ભેરવાને દીધા છે એવા રે ઠામ, ત્યાં સકલ ભેરવે દેવને કર્યો પ્રણામ. ૯૭૬
ત્યારે શ્રી હરિએ કહ્યો સર્વ ભેરવને રે ઠામ, જઈને રહેજો તમે અડસઠ તિર્થ મુકામ. ૯૭૭
નવખંડ ચોવીસ મુલકે વ્યાપિક ભેરવ ભૂત, તે સર્વ ગાફિલ દુનિયાને ખાએ છે ધૂત. ૯૭૮
કલયુગમાં જે વેદ વિધી વિના પુજા થાએ, તે સર્વ પુજા ભેરવ ભૂત લેઈ જાએ. ૯૭૯
કલયુગમાં નિષ્કલંકી બ્રહ્મા ઘેર હોએ, તેને ગાફલ દુનિયા ના જાણે રે કોએ. ૯૮૦
કલિમાં દશમા અવતારની પુજા હોએ, સહદેવ વચને સદગુરૂ ઘેર લેજો જોએ. ૯૮૧
એસો કહી ભેરવ ભૂત દીઓરે પઠાએ, સર્વ તિર્થોના દેવલ ડેરે બેઠા જાએ. ૯૮૨
કલિયુગમાં સર્વે વ્યાપિક ભેરવ ભૂત, તે તો ગાફિલ દુનિયાને ખાએ છે રે ધૂત. ૯૮૩
જે પથ્થર મૂર્તે તિર્થે ચરિત્ર રે થાએ, સર્વ ખેલ એ ભેરવ ભૂતના કહેવાએ. ૯૮૪
ગાફિલ દુનિયા ના જાણે સદગુરૂના ઠાએ, સર્વ પાખંડે રાચી પથ્થરને લાળે પાએ. ૯૮૫
ચરપટે રાચ્યો છે આ સકલ સંસાર, તે ના જાણે કોઈ સદગુરૂ મુરતનો ઠાર. ૯૮૬
જ્યારે ભેરવને નારાયણ દેવ એશો કહે, ત્યારે પથ્થર પાત્રી આવીને ઉભા રહે. ૯૮૭
તે પાએ લાગી વિનંતી કરે છે ઘણી, હવે હમને શી રજા દો છો હે ધણી. ૯૮૮
પથ્થર પાત્રીને નારાયણે પુછયું આએ, તમે અહીં આવ્યા કોણ સત્યભાએ. ૯૮૯
ઘડી ફૂટી ચૂટી પૂજા કરશે અમતણી, હરિ અમારો એમનો ન્યાય કરશો ધણી. ૯૯૦
૨૧

68 Pilgrimages of Hindus are inhabited by Bhairav and Bhoot (Ghosts)

All Idol worship in Kaliyuga will go to Bhariav/Bhoot/Ghosts

Idol Worship and Pilgrimage will go to Bairav/Bhoot/ Ghosts

સ્વામી તમ નામ લેઈ પુજા અમારી કરે, તે પાપ તો સ્વામી અમો શિર ઉપર ચડે. ૯૯૧
તે પુજા ભેરવ ભૂત છલ કરીને રે ખાએ, ભુલ્યા ચડાવે પાત્રી ને પુજે હમારા પાએ. ૯૯૨
સુણો પથ્થર પાત્રી વચન તો અમતણો, તમને ફૂટી ચૂંટી દુઃખ દઈ પુજે રે ઘણો. ૯૯૩
ઘડે ચૂંટે ફૂટે તેનો રોશ ના ધરશો કોએ, સર્વ પુછશું જ્યારે મહાદન હોએ. ૯૯૪
ત્યાં આદ્ય અંતના જીવ એકઠા થાએ, જ્યાં ગુરૂનર તખતે બેસશે આએ. ૯૯૫
હમે અદલ ન્યાય કરી પુછશું રે ત્યાંએ. જે ઘડી ચૂંટી ફૂટીને લાગે તમારે પાએ. ૯૯૬
વચન સાંભળો પથ્થર પાત્રી અમતણો, લોઢી અમરાપુરીમાં કરશું ન્યાય ઘણો. ૯૯૭
નારાયણે વચન પથ્થર પાત્રીને કહ્યા. શ્રી બુદ્ધ વચને દુઃખ કલયુગમાં સહ્યા. ૯૯૮

ભાઇ દેવની ખેલ રમત સવા પહોરની જેહ,
શ્રી બુદ્ધજીએ અગમ કથી સંભળાવી તેતે. ૯૯૯

આ વેદ વચન સહી પ્રમાણે નર જેહ, શ્રી બુદ્ધ અવતારે અગમ ભાખ્યા તેહ. ૧૦૦૦
જે નવમો રૂપ દ્વાપર અંતે હુવો છે સાર, ત્યાં તો દેવે ધર્યો છે શ્રી બુદ્ધ અવતાર. ૧૦૦૧
ત્યારે દઈત્ય દુર્યોધનને માર્યો જેણીવાર, પછી સંસારમાં પ્રગટ થયા મોરાર. ૧૦૦૨
જ્યારે નવમે શ્રી બુદ્ધરૂપે દઇત્ય દુર્યોધનને માર્યો, ત્યારે ભગત પાંડવને ઓધર્યો. ૧૦૦૩
ત્યાર પછી સંસારમાં પ્રગટ થયા મોરાર, ત્યારે સર્વે સંસારે જાણ્યો સાર. ૧૦૦૪
શ્રી બુદ્ધની માતા તો રેણુકાવતી કહીએ, અને પિતા તો શ્રી સિંહરાજ કહીએ. ૧૦૦૫
ત્યારે ગુરૂ તો શ્રી હંસરાજ જાણ, શક્તિ તો દેવી હરશદ પ્રમાણ. ૧૦૦૬
ત્યારે સ્થાન તો હીમપુરી નગરી જાણ, ક્ષેત્ર તો કુરૂક્ષેત્ર પ્રમાણ. ૧૦૦૭

ત્યારે નવદળો દાનવ તો દુર્યોધન જાણ,
ત્યારે નવ કરોડીશું ભક્ત યુધિષ્ઠિર ઓધાર્યા નિર્વાણ. ૧૦૦૮

ત્યારે ચાર લાખ ને બત્રીસ હજાર શ્રી બુદ્ધરૂપે જાણ. ત્યારે શામવેદ હોતા પ્રમાણ. ૧૦૦૯

ત્યારે આઠ લાખને ચોઠસ હજાર જુગ દ્વાપરનું પ્રમાણ,
ત્યારે ભગત પાંડવ વૈકુંઠમાં પોતા નિરવાણ. ૧૦૧૦

તેણે ગુપ્તપંથ આરાધીઆ જાણ, તે તો સહી અમરાપુરી પોતા નિરવાણ. ૧૦૧૧
ત્યારે શ્રી બુદ્ધ અવતાર સંપૂર્ણ સાચ, એવી ગુરૂ બ્રહ્મા પીર ઈમામશાહ બોલ્યા વાચ. ૧૦૧૨

Budh Avatar killed Duryodhan... Where as in reality it is Bhim who killed Duryodhan

"નકલંકી અવતાર"-રચનાર સૈયદ ઇમામશાહ.

શ્રી સતગુરૂ બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહ વાચા ફરમાનજી બીસમિલ્લાહ હરરહેમાન નરરહિમ.

પહેલા વૈશાખ સુદ બીજ ને શુક્રવાર, તે દિન કલજુગ બેઠો સાર. ૧
જ્યારે લાગો કલયુગ ને દ્વાપર ઉતર્યો, ત્યારે દઇત્ય કાલીંગો ચીણ મહાચીણમાં અવતર્યો. ૨
તે ચીણ મહાચીણમાં બેઠો છે આજ, જે દઇત્ય કાલીંગો કલયુગ લાગતે બેઠો છે રાજ. ૩

તે નવે ખંડમાંહે ભરીપુરી વ્યાપક હોય કરે છે કામ,
જે આજ કલીયુગમાં કાશી વિશ્વનાથ જપાવે નામ. ૪
તે ભાઇ મુનીવરો આ કલીયુગ માંહે સહી કરો અથરવેદ પરમાણ,
અને ગુરૂ બ્રહ્માજીએ નળીમહંમદ ધરાવ્યું નામ. ૫

જે ઇશ્વર આદમ કલયુગમાં હુવા સાર, તે આજ કલયુગમાં હરીનો દશમો અવતાર. ૬
જે દશમેરૂપે હરીપાત્ર નકલંકી અવતાર, તે આજ બેઠા છે આરબ દેશ મોજાર. ૭
જે આ ગુરૂ કેટલાક ચરીત્ર હરીના કહ્યા, તે દેવ આજ કલયુગમાં ગુપ્ત હોઈ રહ્યા. ૮

જે ગુરૂ બ્રહ્મા તે આ કલયુગમાં પીર શમસ અવતાર,
તે ગુરૂ દરવેશી લઈ ફર્યા ચોવીસ મુલક મોજાર. ૯

જે ગુરૂ ચોવીસે મુલકમાં પ્રત બોલી રહ્યા, તે ગુરૂ ફરતા ફરતા ચીણમહાચીણ નગરીમાં ગયા. ૧૦
ત્યાં સુરજા રાણીએ સાધ્યું હતું રાક્ષસનું જ્ઞાન, ને સમરણ કરે કાલીંગાનું એકે ધ્યાન. ૧૧
તેહને સપ્તખંડી મેડી ને ફરતા જરૂખા ચાર, તહાં ઉગાડા મહોલ તે રાજદ્વાર. ૧૨

જહાં સુરજારાણી મોતી વીણે ને સામી નજર ધરે,
તહાં મધ્યાનકાળે આવી પંખીકલોલ જ કરે. ૧૩

ત્યારે આવ્યા જનાવર તેમાં સુડા બહુ, તે તો સમરણ કાલીંગાનું કરે છે સહુ. ૧૪
ત્યારે સુરજારાણી મનમાંહે બહુ કરે વિચાર, એતો કોઈ બ્રહ્મસ્વરૂપી આવીયા નગર મોજાર. ૧૫
એવો છે કોઇ નગરમાં દાસ, એ બ્રહ્મસ્વરૂપીને લાવે અમારી પાસ. ૧૬
જે સતગુરૂ શમસ પોપટરૂપે દીઠા, તે જઈ સામા કદમના ઝાડ ઉપર બેઠા. ૧૭
ત્યાં સરવે જનાવર બહુ કરે કલોલ, પણ તેમાં બ્રહ્મ સ્વરૂપી બોલે નવા નવા બોલ. ૧૮
તે સુરજા રાણીના મનમાં એવી ચિંતા થાય, જે રખે બ્રહ્મ સ્વરૂપી પોપટ ઉડી જાય. ૧૯
તારે સુરજા રાણી મનમાં એવી ચિંતા કરે, તે તો વચન પોપટના રૂદીયામાં ધરે. ૨૦
એવો છે કોઈ અમારો દાસ, એ પોપટને કરે ફાંસો ને પાસ. ૨૧
ભાઈ જે ફાંદો ને પાસ પોપટને કરો, તે પોપટ લાવી મુજ આગળ ધરો. ૨૨
રાણી તમે શાને કરો ફાંદો ને પાસ, બાઇ હું તો કરવા આવ્યો છું તમને દાસ. ૨૩
સુણો સુરજા રાણી એક હમારી વાત, બાઈ તમે કહો તો આવું તમારી પાસ. ૨૪

Nishkalanki Avatar is in Arab Country

Sayyed Pir Shams is Guru Brahma

તમે સુણો સુરજા રાણી અથરવેદી બ્રહ્મજ્ઞાન, તમે જે થકી આગળ પામો અમરાપુર ઠામ. ૨૫
આજ સુરજા રાણી તમે રાજદ્વારે દઈત્ય ઘેર આયે, હવે બાઈ તમારો જન્મ પદાર્થ એળે જાયે. ૨૬
એસા વચન સુણીને સુરજારાણી અચંબે થાયે, ત્યારે બાઇ ગુરૂ શમસ પોપટને લાગ્યા પાયે. ૨૭

ત્યારે બોલ્યા સુરજારાણી ભાઇ પોપટજી તમે વારૂ કહો,
પણ અમારા જીવની ચિંતા તમે શાને લહો. ૨૮
ત્યાં પોપટ સ્વરૂપે ગુરૂ શમસ બોલ્યા વિખ્યાત,
તમે સુણો સુરજારાણી આજ અથરવેદની વાત. ૨૯
હાંરે બાઇ સુરજાદે અમે આદે અંતે જીવના વેરતીયા છું,
તે માટે તમને આગળ કહેવા આવ્યો છું. ૩૦

આજ દશમે રૂપે નકલંકી અલી અવતાર, તે હરિએ ધર્યો છે જાંબુદ્વીપ મોજાર. ૩૧
ત્યાં તમારા જીવના કારજ થાશે હો સુરજા નાર, જો આજ વોહોરો આ સતપંથ ધરમ સાર. ૩૨

એવા શબ્દ સુણી સુરજા રાણીને અચંબો થાયે,
ત્યા ગુરૂ પીર શમસને તખત બેસાડયા આએ. ૩૩

ત્યારે તખતે બેસીને પીર શસમ બોલ્યા વિખ્યાત, સાંભળો સુરજારાણી અમારી વાત. ૩૪
હાંરે રાણી કર્તાજુગમાં અમે ગુરૂબ્રહ્મા રૂગવેદી વેપાર, ત્યાં ભકત પાંચ કરોડીશું તાર્યા પ્રહલાદ. ૩૫
જે ચારે અવતાર હરિએ લીધા કર્તા જુગમાંહે, તે દેવે ચાર દઈત્ય સંઘાર્યા ત્યાંહે. ૩૬
રાણી બીજો તેત્રા જુગમાંહે અમે ગુરૂ વસિષ્ઠ સત જાણ, ત્યાં વેપાર યજુરવેદી હુવા પરમાણ. ૩૭
જે હરિએ ત્રણ અવતાર લીધા ત્રેતાયુગમાંહે, તે દેવ ત્રણ દઈત્ય સંઘાર્યા ત્યાંહે. ૩૮
જે સાત કરોડીશું તાર્યા હરિચંદ્ર રાએ, બાઇ તે પોતા અમરાપર જાયે. ૩૯
રાણી દ્વાપરયુગમાં અમે ગુરૂ વિદુરવ્યાસ સહી જાણ, તહાં વેપાર સામવેદી હુઆ પરમાણ. ૪૦
ત્રીજા દ્વાપરયુગમાં બેઉ અવતાર હરિના જાણ, ત્યાં દેવે બેઉ દઈત્ય સંઘાર્યા નિર્વાણ. ૪૧
ત્યાં નવ કરોડીશું તાર્યા પાંડવ યુધિષ્ઠિર રાય, બાઇ તે પોતા અમરાપુરીમાં જાય. ૪૨

Kaliyug's Guru = Pir Sadruddin

રાણી આ કલયુગમાં અમે ગુરૂ સુદરદિન જાણ, ત્યાં વેપાર અથરવેદી પરમાણ. ૪૩
આ ચોથા કલીયુગમાં જે હરિનો દશમો અવતાર, બાઈ તેના અથરવેદમાં છે પ્રકાર. ૪૪
જે આજ નકલંકી અવતાર ધર્યો જાંબુદ્વિપ મોજાર, તે દેવ તારા ભરથારને મારશે હો નાર. ૪૫
જે દેવને અથરવેદમાં એશો વિચાર, તે હું તમને આગમ ભાખણ આવ્યો છું નાર. ૪૬
હાંરે બાઇ તમે શેને જાણો હમારો સતભાએ, જે ગુરૂબ્રહ્મા અવતાર તે પીરશમસ કહેવાયે. ૪૭
બાઈ તમને સતવંતી જાણી નાર, ત્યારે પોપટરૂપ ધરિને આવ્યા તમારે દ્વાર. ૪૮
ત્યાં ગુરૂને છેડા છોડીને રાણી લાગ્યાં પાયે, હવે મોક્ષ મુગતના દેખાડો ઠાએ. ૪૯
તમે સુણો સુરજારાણી પીર શમસ કહે વિચાર, જો બાઈ આ જુગમાં સતપંથ ધાઓ સાર. ૫૦
જો આગળ આ સતપંથ વિના સીધા નહિ કોએ, તો આ સતગુરૂ વિના મુકિત ન હોએ. ૫૧
આજ કલયુગમાં જો આ સતપંથ ધાઓ સાર, તો તમે સુરજા રાણી ઉતરો પાર. ૫૨
હાંરે રાણી તમે પાળો આ સતપંથ ગુપ્ત હોય, જેમ દાનવ તમને નવ જાણે કોય. ૫૩

તબ સુરજા રાણી ત્યાં બોલ્યાં છે બહોર, તમે વચન સુણો સતગોર. ૫૪
સ્વામી અમારા ઘરમાં આઠ પ્રાણી મળી એકે વિચાર, તો એવા સતપંથ ધર્મ દેખાડો સાર. ૫૫
જ્યાં અમે આઠ પ્રાણી મળીને બેસીશું એકાંત, ત્યાં આ સતપંથ ધરમની કરીશું વાત. ૫૬
જ્યારે સુરજારાણી કમલા કુંવર કહે સતગુરૂશું મરમ, ત્યારે પીરશમસે આલ્યો સતપંથ ધરમ. ૫૭
જ્યાં આઠ પ્રાણી ઉભાં છે કરજોડ, ત્યાં પીર શમસ બોલ્યા બોહોડ. ૫૮
તમે સુણો સુરજારાણી કમલા કુંવર અગમ નરવાણ, બાઈ તો આગળ મહાદન આવે છે જાણ. ૫૯
જ્યારે નવનેજા ઉપર આવશે અસમાન, ત્યારે સહસ્ત્ર કળા લઈને તપસે ભાણ. ૬૦
ત્યારે ત્રાંબાવરણી ધરતી થાશે શું કરૂં વખાણ, જેણે આ સતપંથ સેવ્યો નહિ તે તો જણસેઘણા. ૬૧
બાઇ જો આ સતપંથ સાચશું ધાઓ સાર, તો તેને મહાદન નહિ લોપે લગાર. ૬૨
જે સાચા સતપંથથી ઉતરે છે પેલે પાર, ત્યાં જુઠાને શિર પડશે ઘણનો માર. ૬૩
બાઈ જો એક મહાદનમાં થાય છે ઠોકાઠોક, તેવું જાણી આ સતપંથ ધાઓ તમે સતી લોક. ૬૪
જ્યારે એસી વાત સુરજારાણીને સતગુરૂએ કહી, ત્યારે આઠ જણા સતશું રોયા સહી. ૬૫

ત્યાં સુરજારાણીને કમલાકુંવર વિનતી કરે સતભાએ,
સ્વામી હવે અમથી મહાદન વેઠયા નહિ જાએ. ૬૬

અમને આલો ધરમ તમે સૃષ્ટિના ધણી, અમે અપરાધી જીવ કયાં લગી સિંદાયત કરૂ તમ તણી. ૬૭
જો સ્વામી અમે હતા નાદાન તમારા પ્રાણ, તો અમે આજ દઇત્ય ઘેર આવ્યા જાણ. ૬૮
જેમ બત્રીસ દાંત વચ્ચે તમે જીભ્યા રાખી સાર, તમે સ્વામી અમને લેજો ઉગાર. ૬૯
જ્યારે પૂર્વ જનમની સેવા અમો સર અમથી રહી, ત્યારે આ દઇત્ય ઘેર આવ્યા સહી. ૭૦
હાંરે બાઈ સતગુરૂ કહે દઇત્ય દુષ્ટ કાલીંગો જાણ, હવે એને શ્રી હરિ મારશે નરવાણ. ૭૧
સ્વામી તે દઇત્ય ઘેર વાસો જન્મ અમારો ભયો, હવે સતગુરૂ સમ છે સારથી અમારો થયો. ૭૨
જે જીવ તમારા હતા તે તમે લીયો ઉગાર, તે માટે વળી દોડી આવ્યા દઇત્યને દરબાર. ૭૩

એવું સુરજા રાણી કમળાકુંવર બોલ્યા તેણે ઠાએ,
ત્યાં એકાંતે આઠ જણા પીરશમસને લાગ્યા પાયે. ૭૪

અજીઆ વીજીઆ બેની એલકા કુંવર તે કેવળ ભાઈ, રંગરૂપ કમળા કુંવરને સુરજા માય. ૭૫
એ આઠ જણાની એક સજાઈ, ત્યાં એવી સતગુરૂ શમસ બોલ્યા છે ભાઇ. ૭૬
જે પીર શમસ ગુરુ ત્યાં એસા કીયા, તે આઠ જણાશું નીમ ધરમ પ્રત બોલજ દીયા. ૭૭

બાઇ તમે પાળો આ સતપંથને ચાલો આજ અથરવેદ.
જેમ કોઈ દઇત્ય દરબારમાં ન જાણે ભેદ ૭૮
તે ગુરૂએ સાડી સાત કરોડી જીવને નીમજ દીયા જહાં,
ત્યારે ગુરૂનરનો જાપ પીરશાહા જપાવ્યો તહાં. ૭૯

બાઇ તમે પાળજો એવા સતપંથના મરમ,અને ખરી દશોંદ આલજો સતગુરૂને ધરમ. ૮૦
એ ધરમ અમને અનામત પોંચે સહી, જો તમે પેટીમાં ઘાલીને દરીયા મુસાફરને સાંપજો જઈ. ૮૧
ત્યાં એસી પીર શમસ બોલીયા સતવાત, અને મુખી કમળા કુંવર શીર દીયાં હાથ. ૮૨

એવા પીર શમસ ત્યાં ચાલ્યા કહી.
હવે ભગત કમળા કુંવર શીર બાર કરોડીના ભાર લડયા સહી. ૮૩
ત્યાં મળી ગત ને મુખી સહુ કરે વિચાર, ગુરૂજી જબ ચડે સેન સાહેબનું તબ દેજો દેદાર ૮૪
બાઈ અમે તો પાસે તમારી છું તે હરદમ જાણુ, તમને દેદાર દેણેકુ નીત આવું પરમાણુ. ૮૫
હાંરે બાઈ અમે ભગતુને દેદાર દેવા નતનત આવું સહી. ૮૬
ત્યાં પીર શમસે મુનીવરસુ એસા કહી.
ત્યાં પીર શમસે સર્વ ભકતો શું વિદા થઇ, અને મુસાફરીએ સધાર્યા સઈ, ૮૭
દરવેસી વેસે ચોવીસ મુલકમાં પ્રત બોલ્યા જેહ, વળતાં ફરીને જાંબુદિપમાં આવ્યા તેહ. ૮૮
જે ગુરુ શમસ ચોટના પીર નસરદીન જાણુ, તે ગુરૂના પીર સાહેબદીન હુવા પરમાણુ. ૮૯
જે ગુરૂ અવતાર પીર સુદરદીન ભયા, તે ગુરૂ ભકતોને કારણે આ કલીજુગમાં પ્રગટ થયા. ૯૦
જે ગુરુ પ્રગટ થઈ ભકતોમાં આરંભ કીયા, ત્યાં છત્રીસ કરોડીને પ્રતનિમ ધરમ જો દીયા. ૯૧
તે તેમાં બાર કરોડી દેવ સાચા કહેવાય, બાકી ચોવીસ કરોડી તે કુડા દોજકમાં જાયે. ૯૨
જે બાર કરોડી દેવે સાચા મુનીવર ભયા, તે પીર સુદરદીન સાથે શાહા દરગે ગયા. ૯૩
જે ગુરૂ સાથે ગયા પીર કબીરદીન બાળ, તે શાહા દરગે જાતાં વજ્રની ભીંત ઉઠી તતકાળ. ૯૪
તહાં સતગુરૂએ મનમાં કહ્યું છે એક આણી મોટ, તે કારણ શાહા દર્શનની આવી ખોટ. ૯૫
જે પીર સુદરદીન છ માસ લગી વિનતી કરી સહી, તે વિનતીએ વજ્રની ભીંત ફરાક જો થઈ. ૯૬
તે પીરસુરદીને છ માસ લગી એક પગે કીયો આએ.
ત્યારે વજ્રની ભીંત ફાટીને દુર કટકા થાયે. ૯૭
જ્યારે પીરસુરદીને છ માસ લગી તપ કર્યો છે આએ,
ત્યારે પીરકબીરદીનને મન આરંભ જો થાએ. ૯૮
જહાં પીર સુદરદીન ગલામાં તોક પહેરી તપ કીધો સહી,
ત્યારે પીર કબીરદીને પચાસ ગજની પાઘડી વણાવી તહીં. ૯૯
જે પીર કબીરદીને પચાસ ગજની પાઘડી વણાવો ધરી. ૧૦૦
તેમાં ગજ ગજને પરમાણે શાહાની શીફાયતે કરી.
જ્યારે પીર સુદરદીને સંપ કરી તપ કીધો જાણુ, ત્યારે શાહોજી પ્રગટ થયા નિરવાણુ. ૧૦૧
જે પીર સુદરદીન એક પગે ઉભા સત ભાએ, તે ગુરૂ સફાએત કરે ભલે આવ્યા તમે શાહે. ૧૦૨
શાહોજી અમે હત્યાચારી તમે રક્ષણહાર, હવે આ ગત તમારી ને દેજો દેદાર. ૧૦૩
શાહોજી આ ગત ઉપર તમે ચિંતા ધરો, સ્વામી તમે ખાક માંહેથી જીવ પેદા કરો. ૧૦૪
શાહોજી અમે ન કુછ તમે ત્રીભુવન કિરતાર,
સ્વામી તમથી પહેલાં અનંત કરોડી દેવ ઉતર્યા પાર. ૧૦૫
શાહોજી તમે ભગત સખા આ સદા કરે પાલ, સ્વામી તમે ધરણીધીર છો દિન દયાળ. ૧૦૬
એવી સતગુરૂ વિનતી કરે શાહોજી શુ ચિંતા હિ સ્વામી તમે પિતા અમે બાલક સહી. ૧૦૭
શાહોજી અમે ગુનેહગાર તમે રક્ષણહાર, સ્વામી હવે આવી ગત ને દેજો દેદાર. ૧૦૮

એવા સતગુરૂનાં વચન સુણી શાહોજી બોલ્યા સોએ, પીર હમતમ આખર નહિ કુછ દોએ. ૧૦૯
સતગુરૂ હમતમ મળીને એકજ દેહ, પીર તમે કાયકુ ઇતના ધરો સ્નેહ. ૧૧૦

જ્યાં પીરે ગળામાં તોક પહેરી છ માસ લગી તપ પુરો કરે,
ત્યાં પીર કબીરદ્દીન શાહા પાસે આવી સાંચરે. ૧૧૧
ત્યારે શાહોજી બોલ્યા ગુરૂજી શું બહુ હેતજ કરી,
અને પોતાની શીરપાઘ તે ગુરૂના શિર ઉપર ધરી. ૧૧૨
જ્યારે શાહોજી પોતાને મસ્તક ઉઘાડા ફરે,
ત્યારે પીર કબીરદ્દીન સરબંધ કાઢીને શાહા આગળ ધરે. ૧૧૩
તે સતગુરૂ શિરબંધનો છેડો છોડી દેહે શાહાને હાથ,
અને તે ગજ પ્રમાણે લખી શાહાની સફાત. ૧૧૪

તે પાઘડીનો છેડો લઈ શાહોજી સરપાવ બાંધે જાણ, અને ગુરૂ સફાત વાંચી રીઝયા પ્રમાણ. ૧૧૫
જ્યારે તહાં બાંધી પાઘડી નવછોગાં સમેત, ત્યારે શાહોજીના દીલમાં ઉપન્યું હેત. ૧૧૬

તે શાહોજીએ હેત ધરીને પીર કબીરદ્દીનકું બોલાવીયા,
તે ગુરૂને અનંતકરોડીના વર ત્યાં દીયા. ૧૧૭
જ્યારે તે નવ છોગાની પાઘડી ગુરૂને શિર મુકી જાણ,
ત્યારે પીર કબીરદ્દીનનું નામ તો પીર હસનશાહ ધર્યાં પ્રમાણ. ૧૧૮

જ્યારે શાહોજીએ પીરહસનશાહા નામ ગુરૂનાં દીધાં તહી, ત્યારે નવખંડના પીર થયા સહી. ૧૧૯

આજ હુસેનીમાં ધર્યાં હસનશાહા તે પીર કબીરદ્દીનનું નામ,
સતગુરૂ તમે આ કલયુગમાં અનંત કરોડી જીવના કરજો કામ. ૧૨૦
ત્યારે પીર કબીરદ્દીન રોયા એક વિનંતી શાહાસુ કહી,
સ્વામી અમથી આ કલીયુગનાં લોકોનો ભાર ઉપડશે નહી. ૧૨૧

આજ કલયુગમાં પાપ વરતે સબકોએ, તે માટે અનંત કરોડી જીવની કેમ નીપજ હોએ. ૧૨૨

સુણો પીર હસનશાહા તમને કહું એક વાત,
અમે ભકતો કારણે ઈમામશાહા ઘેર આવીશું નર વિખ્યાત. ૧૨૩
જ્યારે એવો કોલ સતગુરૂ કબીરદ્દીનને આપ્યો જાણ.
ત્યારે શાહોજીએ કોલ દીધો સહી પ્રમાણ. ૧૨૪

અમે આવશું તેના નિશાન એ જાણ, જે ગુરૂ જામાને છઠ્ઠીમાં હાદરી કોસી લઉ પ્રમાણ. ૧૨૫

સતગુરૂજી તમે આગભ દેખાડો ભકતોને અમારા ઠામ,
અમે પાછળથી કરીશું અનંતકરોડી દેવના કામ. ૧૨૬
જે અનંતકરોડીનો વર શાહે પીર હસનશાહને આપ્યો જહાં.
તે સતગુરૂએ પીર શાહાનો જાપ જપાવ્યો તહાં. ૧૨૭
જે આજ કલીજુગમાં ભગત જપશે પીર શાહાનું નામ,
તે મુનીવર આગળ અમરાપર પામશે ઠામ. ૧૨૮

જે આજ કલીમાં અવલ આખર જપે છે પીરશાહા જાપ તે સહી અમરાપર લે છે આપ. ૧૨૯

"Pir Shah" is the Jaap during Kaliyug

જે પીરશાહા વિના કલીમાં બીજા જાપ જપાવે છે કોએ,
તે દૈત્ય કાલીંગાના ચેલા અવતરશે સાએ. ૧૩૦

જે અનંતકરોડીના વર લઈ પીર હસનશાહા પાછા ફર્યા, તે ગુરૂ જાંબુદીપમાં આવી સંચર્યા. ૧૩૧

જે અનંતકરોડીના વર લઈ પીર હસનશાહા જાણ,
તે ગુરૂ તનથી પીર ઈમામશાહા હુવા પ્રમાણ. ૧૩૨

જે પીરઈમામશાહાને શાહોજીએ બોલજ દીયા. તે સતગુરૂ ઈમામપુરી નગરીમાં પાઠવીયાં. ૧૩૩

જ્યારે ગુરૂ ઈમામશાહા મુલક હિંદુસ્તાને આવ્ય જાણ,
તે ભકતને કારણે પરત બોલ્યા નિરવાણ. ૧૩૪

તે ગુરૂ ઇમામશાહના સૈયદ મહંમદશાહા હુવા જાણ,
જેણે પીર હસનશાહાને આલ્યા વર ઘણા, ૧૩૫

ત્યાં લગી સતગુરૂ શાહોજીએ આપ દેખાડયા જાણ, તે પછી ગુરૂનરે આલ્યો પંથ નરવાણ. ૧૩૬

Prophet Muhammad = Imamshah

જે ગુરૂ આદ અંતનાં અંગથી નબીમહમ્મદ રસુલ હુઆ જાણ,
તે ગુરૂ કલીયુગ અંતે પીર ઈમામશાહા પ્રમાણ. ૧૩૭

જે ગુરૂએ આઠ લાખ કરણ લગી પ્રથમ તપ કીધો નરવાણ,
તે ગુરૂ આજ ઈંદ્ર ઈમામશાહા અવતાર જાણ. ૧૩૮

જે આ કલીયુગ અંતે બ્રહ્મા નારાયણ આવ્યા દોએ, આજ તે સુપાત્રને ને પરખી લેજો સબકોએ. ૧૩૯

તે ગુરૂ આજ અનંત કરોડીને વરદાન આલે જાણ,
પણ જે સાચા ઈમાની હશે તે નીપજે છે નરવાણ. ૧૪૦

મુનીવર ભાઈ સો દિન તેડાં આવ્યા જોએ હવે તે ગુરૂનરની કુરસી પુરી હોએ. ૧૪૧

જ્યારે આપ કપટ કલીમાં બહુ વ્યાપસે જાણ, ત્યારે મુનીવર સોઈ દિન આવશે નરવાણ ૧૪૨

તે ગુરૂને તપે સીત્તેર સહસ્ત્ર હુસેનીવર પામશે પ્રમાણ, જો ગુરૂનરનો લંગાર ખાતા જાણ. ૧૪૩

તમે મુખી મુસાફર ગત સાંભળો સરવે કોએ,
આ તપસી ગુરૂનરના પગની પાવલ પીધા વિના મુગત ન હોએ. ૧૪૪

આ કલયુગમાં અથરવેદ કહે સતભાએ આજ તપસી ગુરૂને ન માને તે નષ્ટે દોજક જાએ. ૧૪૫

જે આજ તપસી ગુરૂ ઉપર આણે ઈમાન તે સવાલાખની અમરાપરી પામે ઠામ. ૧૪૬

જે કોઈ આ તપસી ગુરૂને પુરા સેવી કરશે દેદાર તેને મહાદિન નહી લોપે લગાર. ૧૪૭

આજે ઈમામપુરી નગરી પાસે સાબરમતી નદી જાણ,
ત્યાં ગુરૂનર તીરથ જાંબુદીપે આવ્યા નિરવાણ. ૧૪૮

ત્યાં મુખી કમલાકુંવર થાશે જાણ,
અને તપસી ગુરૂની દુવાથી ચોવીસ મુલકના જીવ છુટે નિરવાણ. ૧૪૯

Only people who give Dasond (Money) will be liberated

આજ બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેશ્વર જાંબુદીપે બેઠા જાણ,
તે ઘેર મુખી દશોંદ મોકલે તો જીવ છુટે નિરવાણ. ૧૫૦

ત્યાં ચોવીસે મુલકના દેવલોક આવ્યા જાણુ, જે ગતમાંહા ગુરૂનર બેઠા પ્રમાણુ. ૧૫૧
જે નવખંડના દેવ લોક જાંબુદ્વીપમાં આવ્યા સોએ, ગુરૂનરને પ્રતાપે ગતમાં મેળા હોએ ૧૫૨
આજ ગુરૂ ઈમામશાહા વિના બીજા ગુરૂ કલીયુગમાં મત જાણુ,

Do NOT follow anyone other than Imamshah as Guru

તે એવા સતગુરૂ આગમ ભાખ્યા નિરવાણુ, ૧૫૩
આ કલીયુગના શા નિશાન તેના પરછા જાણુ, તમે સાંભળો મુનીવર તે નિરવાણુ. ૧૫૪
જ્યારે કલીયુગમાં કાયમ પ્રગટશે પધારસે જાણુ,
ત્યારે કલીયુગનાં સો નિશાન પુરાં હશે નિરવાણુ, ૧૫૫
જે દુનીઆનું પાપ મુનીવરનું પુન લોપસે દીએ, તે પહેલુ નિશાન કલીનું જોએ. ૧૫૬
જ્યારે દરીઆ લીહી લોપસે અપાર, ત્યારે બેડી બુડસે તે સહી નીરધાર. ૧૫૭
ત્યારે દંઈ ઉપર માખણ નહિ ઉતરે વાલ, અને સ્ત્રી મેલશે રોતાં બાલ. ૧૫૮
જ્યારે પાતાળના પાણી ખુટશે ધાર, ત્યારે ધરતી પાપે નહિ ઝાલે ભાર, ૧૫૯
જ્યારે બ્રાહ્મણ શુદ્રને પરણુશે જાર, અને પુરૂષ મેલશે પોતાની નાર. ૧૬૦
ત્યારે દોનુ બંધવ લડશે અપાર, અને તે હ્રદયમાં દયા નહિ લાવે લગાર. ૧૬૧
જ્યારે એવાં પાપ કપટ કલીમાં વરતાએ સહી, અને રાજ બોલાસે આલજ કહી. ૧૬૨
ત્યાં નવ વરસની નારી બેટા પ્રસવે નરણે, અને ગૌઆ વાછરૂ દો દો જણે. ૧૬૩
ત્યારે એક નારીને ત્રણ બાળક સાથે જન્મે જોએ, ભાઈ તે પણ નિશાન કલીયુગનાં હોએ. ૧૬૪
આજ કલીમહાં અનાજ એસા પાકશે જે, અને વરસાદ વિના કાળ પડશે તે. ૧૬૫
ત્યારે માતપીતાને તો વરશે આલ, અને બંધવ બેનીને દેશે ગાળ, ૧૬૬
ત્યારે દાસી જાયે પુત્ર રાજ કરશે જેહ, અને કુળનું કાળજું ખાસે તેહ. ૧૬૭
ત્યારે બ્રાહ્મણના ત્રાગા ત્રુટા કેવાએ, ત્યાં ક્ષત્રિના ક્ષત્રાવટ જાએ. ૧૬૮
જે સર્વે લોક પાપી પાખંડે રાચશે તહીં, તે કાલીંગાના ચરપટ કરશે સહી, ૧૬૯
જ્યારે એવાં પાપ કલીમાં વ્યાપસે અપાર, ત્યારે વાસંગ છોડે પ્રથવીનો ભાર. ૧૭૦
ત્યાં આયુષ ઓછાં માનવીના હોએ, અને જુઠાં કર્તરમાં જાસે સોએ. ૧૭૧
જ્યારે લોભ કપટ આ કલીમાં વ્યાપશે જેહ, ત્યારે રાજા દીધી વાચા નહિ પાલે તેહ. ૧૭૨
જે લોક વિશ્વાસઘાત કરશે ઘણી, અને હ્રદયામાં દયા નહિ પાળે ઘણી ૧૭૩
જે લોક જીવહિંસા કરશે બહુ કામ, તે કુડકપટ કરીને મેળવસે દામ. ૧૭૪
જે કાંઈ દામ લઈને દાટે ધરતીમાં જાણુ, તે ઉપર ફણિધર ફરસે નિરવાણુ. ૧૭૫
જે એવાં કપટ કરી કળીજુગમાં અવતરે, તે આગળ સરૂપે સર કુટી મરે. ૧૭૬
જે ચરપટ ચાળા કરશે દાનવના કામ, આજ તીર્થવાસા છે તેનાં નામ. ૧૭૭
જે પુર્વજ થઈને પરમાં બોલશે જેમ, આજ તે ચરપટરાના અજાજીલનાં કામ. ૧૭૮
જ્યારે એવા ચરપટ આ કલીમાં વ્યાપક હોએ, ત્યારે સાચા સતગુરૂને નહિ માને કોએ. ૧૭૯
આજ કલીમાં અંતે આચાર લોપારે જાણુ, તે જુઠા કરામત કરીને દેખાડશે નિર્વાણુ. ૧૮૦
જ્યારે મુનીવરના ચીતથી પુન પલટાશે જાણુ, તેના ચંતચાળા કરશે વખાણુ. ૧૮૧

૨૨

ત્યાં સતગુરૂ ઉઠશે ને ઘોર અંધાર, ત્યારે હરીશું હેત નહી રાખે લગાર. ૧૮૨
આ દેવ થાપનાનો ભેદ ન જાણે જેહ, અને ગુરૂ ગતશું દાવો કરશે તેહ. ૧૮૩
જે કોઇ માસ છ માસે ગતમાં આવશે અજાણુ, તે સતગુરૂના ભાખ્યા નહિ કરે પ્રમાણુ. ૧૮૪
જે સતગુરૂ ફરમાવે ત્યાં પાછા ફરે, તે તો નીશાની વેળા આવી સંચરે. ૧૮૫
ત્યારે આ ગતના મેળા ભાંગશે જાણુ, જ્યારે તે મોમનના ચિત માંહો કરી પરમાણુ ૧૮૬
જે આ સતગુરૂના એલમ ઓસપત ધરે, તે આ જગત ઉપર હેત નહિ ધરે. ૧૮૭
તે પાસે મખી હાલમાલ દશોંદ માગશે, ત્યારે દેવના દર્શનથી ઉઠી જશે. ૧૮૮
ત્યાં રોલા હશે તે રાના અતિ ઘણા જાએ, જ્યારે બ્રાહ્મણુ અન્ન શૂદ્ર ના ખાએ. ૧૮૯

Momna = Followers of Satpanth

જે મોમનના આગળથી મન ઉઠશે અપાર,
ત્યારે આ ધરમશાળાએથી પાપ નહિ ઉગરે લગાર. ૧૯૦

જ્યારે મુનીવરને હ્રદયમાં દયા નહિ આવે સાર, ત્યારે આ ગતમાં ખાંપણુ હશે નિરધાર. ૧૯૧
પણુ આજ કલીના ચરપટ ચલાવશે જે કોએ, એ સતગુરૂ કહે અંતે એળે જાશે સોએ. ૧૯૨
ત્યારે કરતીઆ ફળ તો આવશે જોએ, અને ફળ વનસ્પતિમાં ઓછા હોએ. ૧૯૩
જે વાઘને મરગ એક નાળે પીએ ને ખાએ, આજ સતગુરૂની ગત સોહી કહેયાએ. ૧૯૪
જે ગતમાં આવે એક ને પ્રસાદ લેવે ચાર, તેનું આ ગુરૂ નરસું હેત નહિ લગાર. ૧૯૫
જે પાત્ર પ્રમાણે પ્રસાદ રાખે આપ, ભાઈ તેને માથે ચડે મોટું પાપ. ૧૯૬
જે આં સતગુરૂના એલમ ઓસપત ધરે, તે આ જગત ઉપર હેત નહિ ધરે. ૧૯૭
તે પાસે મખી હાલમાલ દશોંદ માગશે, ત્યારે દેવના દર્શનથી ઉઠી જશે. ૧૯૮
આગે પોતે બેઠા મહા જે વેહેરો કરે, ભાઇ તેના પાપે સુરજ થરહરે. ૧૯૯
જે આ બોલ્યા પ્રમાણે લખ્યો સતગુરૂ પ્રસાદ, ભાઈ તેનો આ ગતમાં ન કીજે વાદ. ૨૦૦
તે માટે મોમાન મુખી વાદ ન કરીએ કોએ, અને જે વાદ કરે તે દોજકી હોએ. ૨૦૧
એવા પીર શમસે આગમ કહ્યાં એધાણુ, ભાઈ સાંભળો આ કલીનાં નરવાણુ. ૨૦૨
એવા નબીમહમ્મદે અગમ નિશાન ભાખ્યાં જોએ, જે આજ તમાકુ પીવે તે દોજકી હોએ. ૨૦૩
તેની ઉત્પતનો કોઈ ન જાણે ભેદ, ભાઈ આ કલીમાં બોલે એમ અથરવેદ. ૨૦૪
શાહોજી હુકમ એસા પડયા જોએ, ભાઈ તમે દોજકના નિશાન સાંભળો સબકોએ. ૨૦૫
જે દોજખનો ધ્રો ભેજ્યો આ કલજુગ મહાં, તે અણુસતિ પીવે સરવકો તહાં. ૨૦૬
દોજકને હુકમ એસા કીયા, ને સવાટાંક ધુંવા સો ઉડાઈ દીયા. ૨૦૭

તે ધુંવો ઉડીને ચિણુમહાચિણુ નગરીમાં ગયો,
અને સાડા ત્રણુ દિવસ કાલીંગાના પેટમાં રહ્યો. ૨૦૮

તે પેટમાંથી દઈત્ય કાલીંગો કુઠામે વાસર્યો, તેણે દોજકનો ધુંવો કાઢી નાખ્યો. ૨૦૯
તે ધુંવો દલિખુરાશાનમાં આવી ઉડાડ, ભાઇ ત્યાં ઉગ્યું તમાકુનું ઝાડ. ૨૧૦
એ તમાકુ પીવે તે દોજકી હોએ, ભાઈ તેનો ભેદ જાણે જો સબકોએ. ૨૧૧
ત્યાં થકી પાપ આ કલયુગમાં પરવરયું હોએ, ભાઇ એ નિશાન કલીના જોએ. ૨૧૨

તેહને પાપે આ કલજુગદેવ પુરો કરશે જાણ, અને વરસ દાડા દસનું કીધું પરમાણ. ૨૧૩

આ વરસ જાએ દસ દાડો દન પાણીની વેલ,
જે આગમ સતગુરૂ કહા તેના આવી પોતા છે મેલ. ૨૧૪

જ્યારે એ નિશાન સઘળાં આવી મળશે સુરજાનાર, તે સરવે થશે એકાકાર. ૨૧૫
જ્યારે એવી વખત વેળા આવશે વકરેમ, તારે કલીમાંહાથી ઉઠશે દયાને ધરમ. ૨૧૬
જ્યારે એવી વખત વેળા આવશે વકરેમ, તારે કલીમાંહાથી ઉઠશે દયાને ધરમ.
એક અવિચળ ધરતી બીજો આ સતપંથ જાણ, બાકી સરવે કોએ માથે કરમ લીધું પરમાણ. ૨૧૭
જ્યારે શુદ્ર નહિ માને બ્રાહ્મણને વસેક, ત્યારે ગત ગંગાનું નીર જાશે છેક. ૨૧૮
એવા પાપ કલીમાંહી પ્રગટ થઇ વ્યાપશે અનેક, ત્યાં અઢારે વરણ થાશે એક. ૨૧૯
તેણે પાપે ગુરૂનરની મહેર ઉઠશે નીરધાર, ત્યારે ધરમ દ્વારથી પાપ નહી ઉતરે લગાર. ૨૨૦
ત્યારે વનસ્પતિ નહિ ફલે આવો કલીકાલ, અને સ્ત્રી નહી પ્રસવે બાલ. ૨૨૧
ત્યારે આ કલી માંહા કાએમ પ્રગટ પધારશે જાણ, જ્યારે એવા નિશાન પુરા હશે નિરવાણ. ૨૨૨
ત્યારે મુનીવર કે ઘર ઓછવ મંગલ વરતાએ, અને દુનીયા સર્વેના પ્રાણ ત્રુટી જાએ. ૨૨૩
જ્યારે હાથણી દૂધ આપશે સહી જાણ, ત્યારે દરીઆ નીર મીઠા થાશે નીરવાણ. ૨૨૪
જ્યારે પીપળે ફુલ નાગરવેલ મહાફલ જાણ, અને ત્યારે પશ્ચિમ દિશાએ ઉગશે ભાણ. ૨૨૫
જ્યારે આવા સો નીશાન કલીનાં પુરા થાશે જાણ, ત્યારે સાહેબ અસવારી કરશે નિરવાણ. ૨૨૬
એવા સતવચન પીર શમસ બોલ્યા સહી પરમાણ, ભાઈ મુનીવરો એ કહ્યાં છેલ્લા એંધાણ ૨૨૭
સેહેદ અસમાઇલની અસવારીના પરચા જાણ, તમે સુણો મુનીવરો તેહેના નિરવાણ. ૨૨૮

પરથમ શાહાની મોહર લઇ સેહેદ અસમાઈલ આવશે જાણ,
તેહની સાથે હશે બાણું લાખ કોતલ અસવાર. ૨૨૯

જેઓની આગે અસમાઇલ ચડશે સઈ,
તે તાહાં દોહાઈ શાહોની ફેરાવશે નવ ખંડમાંહે જઈ. ૨૩૦

તે દોહાઈ ફેરાવ શાહો નવખંડ માંહા, તે જઇને શેતાન શેહર વીટશે તાંહા. ૨૩૧
રાણી જ્યારે એવા પાપ આ કલજુગમાંહા વરતાએ, ત્યારે શાહાઘેર સૈન્ય મેલાવો થાયે. ૨૩૨

આજકલ સેતરદ્રીપ માંહા નકલંકી નારાયણનો ઠામ,
તે તો પીરહસનશાહા મુનીવરને કહે નિરવાણ. ૨૩૩

જે વીરચા શહેરમાંહા શાહોજી બેઠા હોએ, રાણી તે રાજા રઈયતને નવ જાણે કોએ. ૨૩૪
તે શાહાને અખંડ દેહી રેખનર આકાર, શાહાને અખંડ વાઘા પેરણ સાર. ૨૩૫
તાહા સ્વામી સૈન્ય મેલાવો કરે, ત્યારે સરવે દેવતા આવી સંચરે. ૨૩૬
જે પહેલી અસવારી સાહેદ અસમાઈલ કરે, તે દેવ નવખંડ માંહા જઇ સંચરે. ૨૩૭
તાહા દેવની સાથે બાણુ લાખ કોતલ કહેવાએ, તેણે દોવાઈ ફેરાવી ચીણ નગરીમાં જાએ. ૨૩૮
ત્યાં શાહોજી સેના મેલાવો કરે, ત્યાં આદ અંતના દેવતા આવી સંચરે. ૨૩૯
જે સાચા મુનીવર હોશે તે શાહોને મળશે આએ, તે જુઠાને શિર પેલો દેશો ઘાએ. ૨૪૦

જે પહેલી સ્વારી સેહેદ અસમાઈલ જાએ ચીણુ નગરી મોઝાર,
તે જઇને ઉભા રહ્યા પશ્ચિમ કે દ્વાર. ૨૪૧

ત્યારે હાંક મારી સેહેદ અસમાઈલ બોલ્યા સતસાર, હવે તું કાએ સુતો કાલીંગ ગમાર. ૨૪૨
એવા આવા અભંગ શાહા તારૂં કાટવા શીશ, ત્યાં બોલ્યા યોદ્ધા મન કરી બહુ રીસ. ૨૪૩
ત્યાં દેવની હાક સુણી દઈત્ય સર્વે ખળભળે, ત્યારે પહેલા કોટ એકના કાંગરા ઢલે (૫૩) ૨૪૪
ત્યાં સર્વે નગરમાં થયો હલાહલકાર, એવી સેહેદ અસમાઈલે કીધી પોકાર. ૨૪૫

જ્યારે સેહેદ અસમાઈલ પાછા વળી શાહા આગળ જાએ,
ત્યારે સર્વે દઇત્યને મન ક્રોધ ન માએ. ૨૪૬

દઈત્ય કાલીંગાની અસવારીના પરછા જાણુ, હવે સુણો મુનીવર સહી પરમાણુ. ૨૪૭
ત્યાં સઘળા દઇત્ય મળીને એકઠા થાએ, હવે તમારો દુશ્મન આપણાથી જીતી કેમ જાએ. ૨૪૮
તે દઈત્યને અનંત ક્રોધે મન છુટી કાપણી, અમે છું બહુ બળવંત છાસટ ક્રોડ જોધાનો ધણી. ૨૪૯

તે દઈત્ય કાલીંગાનું ફુલ્યું અંગ ન ચડે સલે બકતર ને ટોપ,
તેને બે સહસ્ત્ર યોદ્ધા બાંહે વળગે મહા ભોપ. ૨૫૦
એક માસ દિન સોળ લગી પહેરે સલે બકતર સાર,
ત્યારે છાસટ ક્રોડ દઇત્ય એવા બાંધે હથીઆર. ૨૫૧

જે સર્વે યોદ્ધા સેરો બકતર પહેરે સા સાથ, તે દઈત્ય સુભેટ કરીને બીડા દે હાથ. ૨૫૨
તમે સુણો ભાઇ યોદ્ધા કાલીંગો કહે નિશંક, તાંહા રણક્ષેત્ર માંહા ઝુઝતા ન આણસો ધખ. ૨૫૩
ત્યારે મજલસમાંહા જે ઉમરાવ બેઠા છે પાંચ, તે દઈત્ય કાલીંગાસું બોલે સુખવાચ. ૨૫૪
પહેલો દઈત્ય મલકેશર કહે હું પાંચ પાંડવસું લડું, બાકી અવર યોદ્ધા ચીતમાં નવ ધરૂં. ૨૫૫
બીજો દઈત્ય ગજકેશર મુખથી બોલ્યો કાલ, હું તો અઙ્ઠ ક્રોડી ભુતનો કાલ. ૨૫૬
ત્રીજો દઇત્ય રણકેશર બોલ્યો વિખ્યાત, હું તો બાણુ લાખ મારૂં પેસવલ જાત. ૨૫૭
ચોથો દઈત્ય રગતકેશર બોલ્યો મહા ભડવીર, હું તો નવ કુળ નાગ મારૂં સધીર. ૨૫૮
પાંચમો દઈત્ય નાગકેશર કહે સાંભળો ચીણુના ધણી, હું તો ચોસઠ લાખ મારૂં જોગણી. ૨૫૯
ત્યારે ટીલાવંત દઇત્ય ડમાલ કાલીંગો બોલ્યો બોહોડ તે તો અભંગ સરીખા મારૂં કોટમ ક્રોડ. ૨૬૦
ત્યારે કમળા કુંવર બોલ્યા દઇતની સભા માંહી જઇ, આપણે રાજ ક્ષત્રીવટ પાળવાં સહી. ૨૬૧
તાંહા કાંઈ જોદ્ધા હશે તે છુપા નહિ રહે, અને ઘણુના ઘાએ તે એરણુ સેહે. ૨૬૨
એવા ઘણકા ઘાએ સોબંકે ભુપાલ, તમારૂં લખ્યું તે થાશે કરમ કપાલ. ૨૬૩
એ સર્વ વાતો તમે ભોગવશો:એમ કમળા કુંવર કહે, બાવા ત્યાં ક્ષત્રી હશે તે છુપ્યા નહી રહે. ૨૬૪
ત્યારે દઇત્ય કાલીંગો ચંચળ તેરીંગ પલાણશે વાહન, તેહને સાડાબાર મણની હાથે કમાન. ૨૬૫
તેહને સાડા બાવીસ શેરનો તરકસ મહાતીર, ભાઈ જેથી ફાટે વજ્રની ભીંત. ૨૬૬
તે પાસે છરી કટારી મગદલ તલવાર, એવા દઈત્ય છ માસ લગી બાંધે હથીયાર. ૨૬૭

તે ઘોડાને પાખર ઘાલી બાંધે ફરતી ઘુઘરમાલ,
અને દઇત્ય કાલીંગો ચંચળ તેરીંગ થાએ અસવાર. ૨૬૮

તે દઈત્ય કાલીંગો ઘેર થકી ચાલ્યો જ્યારે થઈ અવસાર,
ત્યારે આગે રોઈ ઉઠી રાંડી વિધવા નાર. ૨૬૯
વળી દઈત્યને સુકે કાષ્ટે કાગડી કલકલે, તેને નકટી નાર એક સામી મલે. ૨૭૦
જો આવા માન સુકન દઈત્યને થયા, તો પણ ક્રોધ કરી મનશું બોલો કાલીંગો રાએ. ૨૭૧
હાંરે રાણી અમારા દલનો કંઈ પાર ન પાએ, હવે મુજ આગળ આભંગ જીતી કેમ જાએ. ૨૭૨
હાંરે રાણી મારી સાથે જોદ્ધા અતી બળીયા જાણ, તે ત્યાં અભંગનું સૈન્ય મારશે નિરવાણ. ૨૭૩
એવો ગર્વ કરી દઈત્ય નગરથી બાહેર નીસરો, તે ઉત્તર દીશાને દરવાજે જઇ સાંચરે. ૨૭૪

જે ઉત્તર દિશામાંહા એકવીસ દરવાજા ઉત્તમ સાર,
એક એક બારાનો ગાઉ ગાઉ પોહળો છે વિસ્તાર. ૨૭૫
જે દઈત્યના દલનો પાર ન લેવાએ, તે સૈન્ય એકવીસ દરવાજે સભટ ભરાભર ચાલુ જાએ. ૨૭૬
ત્યાં ચોસઠ પોર લગી એકવીસ દરવાજે દલ નીસરે,
તે સરવે જઇને પશ્ચિમ દિશામાં પીઆણુ કરે. ૨૭૭
તે દઇત્ય કમલાકુંવરને રાજ બેસારી નીસરો,
હવે રાણીકુંવર તમે આ ચીણ નગરીના રાજ કરો. ૨૭૮
જે કમલા કુંવરને રાજપાટ નગર સર્વે સોંપીઆ,
ત્યારે મખી ગત આ સતપંથ લે એક ધ્યાન થયા. ૨૭૯
ત્યાં મુખી કમલા કુંવર ગત સર્વે દેવલોક નરનીજાર,
તે હાથે રમણીંજ કરે તે સતગુરૂજી અમને દો દેદાર. ૨૮૦
જ્યારે દેવને એવી વીનતી મખીગત કરશે સેવ, ત્યારે મનવેગે પીર શમસ પ્રગટ થયા દેવ. ૨૮૧
જ્યારે ગુરૂ પશ્ચિમ દિશાને દરવાજે ઉભા છે આએ,
ત્યાં સુરજા રાણી કમલા કુંવર મુખી ગત સરવે લાગ્યા પાએ. ૨૮૨
ત્યાં દેવને કરી પ્રણામ ને સર્વે ઉભા કરજોડ, ત્યારે મુખી કમલા કુંવર બોલ્યા બોહોડ. ૨૮૩

તમે સુણો સતગુરૂજી વીનતી અમો રાંકજ તણી,
હવે અમને માહાદંન વેલા ન દેખાડશો ધણી. ૨૮૪
સ્વામી નકુછ ગત સર્વે તમારી કેવાએ, અમે ગુનેગાર જીવ લાગું તમારે પાએ. ૨૮૫
સ્વામી અમે ઉણીઆચારી તમે રક્ષણહાર, હવે અમારા ગુનાનો નહી અનંતને પાર. ૨૮૬

ત્યાં પીર શમસે સરવે ગતરખેસરને વાત કહી,
હવે મખી કમલા કુંવરને સરભરણ ભરાવે સહી. ૨૮૭
તે માટે સર્વે દેવલોક ચીણ નગરી છોડી બાહેર નીસરો,
તે જાંબુદ્વીપે ઈમામપરી નગરીમાં જઈ સાંચરો. ૨૮૮
તાંહા તમશ્રીનારણ સેન માંહા મલજો જાહે, હવે ચીણ માહા ચીણને ડુબાવે શાહે. ૨૮૯
જ્યારે એવા કહીને પીર શમસ ચાલ્યા વહા થઆ,
તાહાં સરવે દેવલોક જઈ લાગ્યા સતગુરૂને પાએ. ૨૯૦

ત્યારે સુરજા રાણી વિનતી કરે સતગુરૂસુ ઘણી, હવે અમને અંતકાળે ન વિસારશો ઘણી. ૨૯૧

જે દેવલોક સરવે ચીણુ નગરી છોડી ચાલી નીસરા,
તે દેવ જાંબુદીપ ઇમામપરીમાં આવી સંચરા. ૨૯૨

જે સુરજા રાણી મખીગત મલીને શાહાના દલમાંહા જાએ,
તે જઈ લાગે સતગુરૂ શાહાને પાએ. ૨૯૩

તે સરવે ગતમખી પાએ લાગી સ્તુતિ કરે ઘણી, હવે અમને ચરણે રાખો તમારે ઘણી. ૨૯૪

જ્યારે માતાને કુંવર સેહેદ ઈસમાઈલ પાસે ઉભા જાએ,
ત્યારે શાહોજી સેહેદ ઈસમાઇલને પુછે સતભાએ. ૨૯૫

ત્યારે સેહેદ ઈસમાઇલ શાહોજી શું કહે સત વાત,
હવે મેલાવો સેહેન તમે ત્રીભોવન નાથ, પ્રગટ થાઓ વૈકુંઠ તમે નાથ. ૨૯૬

શ્રી નારણુ પ્રગટ થયાના પરછા જાણુ, ભાઇ સુણો મુનિવર તેહના વખાણુ. ૨૯૭

જ્યારે શાહોજી દઇત્ય મારવાનો કરે વિચાર,
ત્યારે સાહેબ છેદની માંહેથી પ્રગટ થયો તે વાર. ૨૯૮

જે શાહાનો દલદલ ઘોડો શરણુગાર વખાણુ, તે ઘોડાના સોવરણુ રત્ને જડીઆ પલાણુ ૨૯૯
તે ઘોડાની લગામે પટા સોનેરી કડા, તે બહુ રત્ન પદારથ હીરે જડા. ૩૦૦
તે ઘોડાની કોટે બાંધી હીરા રત્નકી માલા, તે ઘોડાને મોતી પરોવા છે બાલોબાલ ૩૦૧
તે ઘોડાને તંગ સોવણુ સુતરના બાંધે કુમતારા, તારે આ સતગુરૂ કહે ઓર અનત શણુગાર. ૩૦૨
તે શાહાનો દલદલ ઘોડો શણુગાર્યો મહા ભરપુર જાણે સહસ્ત્ર કલા લઇને ઉગા સુર. ૩૦૩
ત્યારે હસી શાહોજી બોલ્યા બોલ, અને તે માણુક જડત્રની કરે સંજોઅ. ૩૦૪
શાહાની પગની મોજડી સુવર્ણ ઝલકાત, તે શાહા પેરે ઈજાર બહુ રંગીન ભાત ૩૦૫
ત્યાં એવો કેડે પટકો બાંધે જદુરાએ, આ સતગુરૂ કહે તે અમુલખ કહો ન જાએ. ૩૦૬
શાહોજી મુખે તંબોલ ખાએ જહાં, અને જબરાઈલ પાનબીડાં હાથમાં દેવે તહાં. ૩૦૭
શાહાને માથે મુગટ કાને કુંડળ ઝળકાએ, ત્યારે શાહાની નજર સામું દેખુ નવ જાએ. ૩૦૮
જે છરી કટાર શાહા કેડે કસ બાંધે તેણીવાર, શાહાને ખડકત્ર ધાર્યું હાથ મહાસાર. ૩૦૯
જ્યારે દલદલ ઘોડે શાહા થાએ અસવાર, ત્યારે ત્રીભોવન માંહે પડશે પોકાર. ૩૧૦
જે સતગુરૂજી હરખસું બોલ્યા વિખ્યાત, તેહે શાહાના હાથમાં ચાબકો બહુ રંગી ભાત. ૩૧૧
જે વરજા શેહેર માહા શાહાના સૈન્ય જો મળે, તાંહાથી મજલે મજલે પીઆણુ કરે. ૩૧૨
હનુમાન વીર તાંહા દેશે હાક, અને મળશે યોદ્ધા ત્યાં લાખો લાખ. ૩૧૩
સાહેબ સેન મેલાવના પરછારે જાણુ, તમે સુણો મુનિવર તેહે નિરવાણુ. ૩૧૪
ત્યાં પેલી ચોસઠ લાખ જોગણીઓ આવે જે વાર, તે હાથ ડમરૂં બજાડે ને બોલે જેજેકાર. ૩૧૫
જે સૈન્ય સાથે અઉઠ કરોડી જન ભુતાત, તેમાં બાણુ લાખ ચડે પેશાવલ જાત. ૩૧૬
તેમાં દેવી જોગણીને ભુત પેશાવલ જાત, તે શાહાના સૈન્ય આગળ માર્ગ સમારે ઉત્પાત. ૩૧૭

જે ગુરૂ નબી મહંમદ થકી આદે અંતના કરોડી દેવ ઓધરા જેહ,
તો અંતે શાહાની સેનમાંહી આવી સંચર્યા તે. ૩૧૮

જે દેવ જાખા નવાણું કરોડી કહેવાએ, તે પણ આવી લાગે શાહોજીને પાએ ૩૧૯
જે દેવ જાખા છપન કરોડી મેઘા સંત સંઘાતે, તે પણ આવી મલ્યા છે સાહેબને સાથ. ૩૨૦
જે કોઇ બત્રીસ કરોડી કિન્નર દેવ, અને તે પણ આવા સાહેબની સેવ. ૩૨૧
જે દેવ તેત્રીસ કરોડી મુનીવર ભઆં, અને તે પણ શાહાની પાસે ગયા. ૩૨૨
જે દેવ પાંચ કરોડીસું પેરલાજ સરદજાત, તે પણ આવી મલ્યા શાહાની સંઘાત. ૩૨૩
જે દેવ સાત કરોડીસું હરીચંદ રાએ. તે પણ આવી લાગા શાહોને પાએ. ૩૨૪
જે દેવ નવ કરોડીસું ભગત યુધિષ્ઠિર જાણ, સરવે તે પણ રણ ચડયા છે નિરવણ. ૩૨૫
જે દેવ બાર કરોડીસું કમલા કુંવર સાથ, તે પણ આવી મળ્યા શાહોજીની જાત. ૩૨૬
એવા સાહેબના સેહેન આપ છે ઉત્તમ સાર, પણ તેહમાં પાંડવદળનો અનંતને પાર. ૩૨૭
કાસમીર નગરી ઉત્તમ કહેવાએ, અને ત્યાં ઉપન્યા યુધિષ્ઠિર રાએ. ૩૨૮
જે દેવ અઢાર લાખ ખડકા ધારી જાણ અને તે પણ રણ ચડે નરવાણ. ૩૨૯
જે નગર ઉજેણી મહા ઉત્તમ સહી. અને સહદેવ જોષી ઉપન્યા છે તહીં. ૩૩૦
જે દેવ ચઉદ લાખ ચકરાધારી જાણ, અને તે પણ રણ ચડે નિરવાણ. ૩૩૧
જે નગર ઉમરકોટને જલંદરી દેશ, ત્યાં ઉપન્યો ભીમસેન તઅવલે કેસ. ૩૩૨
જે દેવ ચાલીસ લાખ ગદાધારી જાણ, તે પણ રણ ચડે નિરવાણ. ૩૩૩
જે ઉંચમુલ સ્થાને નગર સહી જાણ, ત્યાં અર્જુન ઉપન્યા પરમાણ. ૩૩૪
જે દેવ છત્રીસ લાખ ધનકા ધારી જાણ, અને તે પણ રણ ચડે નિરવાણ. ૩૩૫
જે નગર પંચાવલ માહા પુરબ કહેવાએ, ત્યાં ઉપન્યા છે નીકુલ રાએ. ૩૩૬
જે દેવ પચાસ લાખ નેજા ધારી જાણ, ભાઇ તે પણ રણ ચડે નિરવાણ, ૩૩૭
જેવા પાંચે બંધવમલા એકજ થાએ, તેહની સેનની ગણત્રી કહી નવ જાએ. ૩૩૮
જે સરવે પાંડવના દલ એકઠા થાએ, તેહના ઘોડા બહુ અમુલખ કહેવાએ. ૩૩૯
તેહેમા ઘોડા હરણ હંસલા અરબીસાર, ત્યાં તેજી તુરકી ને તોખાર. ૩૪૦
જરદ ભમર મજીઠા મહુઅર જાત, કચ્છી કુમેદ કલણી સાહેર સાથ. ૩૪૧
કાલા, કાદુવા, કાબરા ને કોકલી સાર, કટરજટર અબલખી અપાર. ૩૪૨
ત્યારે કેહેરડા કાહાડા કલોલ એ રાખી જાત, ભાઈ એવાં દળ તે શોભે સવેં પાંડવ સાથ. ૩૪૩
એતો પચીસ જાત ઘોડાની કેહવાએ, બાકી અવર તોરીંગ કહાનું જાએ. ૩૪૪
તે દળ માંહા ધજા નિશાન તણો નહી પાર, ત્યાં ચડે જોદ્ધા માહા જુઝાર. ૩૪૫
તે પાંડવના દલ ચાલતાં લોપે ચંદરમાં સુર, જેમ સમુદર નદીઉં આવે છે પુર. ૩૪૬
નવસે નવાણુ નદીઉં આવે જેમ, અને પાંડવ સઇન્ય ચાલે છે અમ. ૩૪૭
નારણ નકલંકી તણુ સયન્ય જો મલે, અને દેવ રખેસર તે રણસંગ્રામે ચડે. ૩૪૮
વાજે તબલ દદામને ઝળકે નીશાન, જેમ ગંગાની છોલે પરભા જાણ. ૩૪૯
અનંત વરણી છત્ર ઉપરે સુરજ મળી ઓધરે, તે મજલે મજલે પીઆણુ કરે. ૩૫૦
તે દળ આવી પહોંચ્યા છે જ્યાં શ્રીનારાયણ હરિ, ત્યાં સ્વામીને પાએ લાગી વિનંતી કરી. ૩૫૧

ત્યારે શાહોજી હસીને હરખસું બોલ્યા જાણુ, પાંડવના દલ કરીશું આગે વાણુ. ૩૫૨
જે દેવ વાસંગ રાજા વસે પીઆલ, તેણ ૫ શાહાને આવી મળે તત્કાળ. ૩૫૩
જે નવકુલ નાગ ટીલાવંત મણુાધારી વીર, તે એવા નાગુના સઈન્ય રણુ ચડે સધીર. ૩૫૪
જે દેવ ગોરખ જતી મહામુનીવર જાણુ, તે સાથે પાંચ લાખ જોગેસર રણુ ચડે નિરવાણુ. ૩૫૫
ત્યાં આવ્યા ગોરખ શાહોજી સબંદ, તે પાંચ લાખ શીંગી પુરાવે નાદ. ૩૫૬
જે દેવ સવાકરોડી સહસ્ત્ર શંખ વાજે ઝણુકાર, ત્યાં દેવ દઈત્યનો સઈન્ય આવે અપાર. ૩૫૭
જે દેવ એક લાખને એંસી હજાર પેગાંબર જાણુ, તેહે પણુ આવી શાહાને મલ્યા પ્રમાણુ. ૩૫૮
તે માંહે સીત્તેર સહસ્ત્ર હોસેની જાણુ, તે સર્વે પેલા શાહોને મલ્યા પ્રમાણુ. ૩૫૯
જે દેવ સીત્તેર હજાર હોસેની જવાન, તેને બારમણુનો તીર હાથે સોમણુની કમાન ૩૬૦
જે દેવ સાતે ફરસ્તા માહા બુજરખ આએ, તેતો શાહોજીને શીર ચમર ઢોળે છે વાએ. ૩૬૧
જે દેવ અઢાર ભાર વનસ્પતિ બહુરંગીભાત, તે પણુ આવી મલશે શાહાની જાત, ૩૬૨
જે સાત સમુદર મુનીવર કહેવાએ, તે પણુ શાહાના સઈન્ય આગળ મલશે આએ. ૩૬૩
જે સતી નવસેનવાણું નદીઓ જાણુ, તેહે પણુ આવી મલે શાહાને પરમાણુ. ૩૬૪
જે દેવ પાણી પવન બેહુ બલીયા કહેવાએ, તેહેના ભલ કાંઈ કયા નવ જાએ. ૩૬૫
જે દેવ આદે ચાલા એ સતગુરૂને ફરમાન, તેતો શાહાના દલમાં અંતે આવા જાણુ. ૩૬૬
ત્યાં મલ્યા સરવે દેવલોક મુનીવર સજાત તે દેવ અનંત કરોડી પીર હસનશાહા સંઘાત ૩૬૭
જે દેવ આજ કલજગમાં લાગ્યા સતગુરૂને પાએ, તે મુનીવર શાહાને મલશે જાએ. ૩૬૮
જે કોઈ આદ અંત લગી રખેસર દેવ, તે સઘળા આવે સાહેબની સેવ. ૩૬૯
જે આજ સાચા સતપંથી મુનીવર કેહવાએ, તે શાહાના દલમાં આવે રખેસર રાએ. ૩૭૦
જે દેવ આવે હનુમાન બહુ બળીયા કહેવાએ, તે પરવત મસ્તક લેઈ ચડાવે. ૩૭૧
જે માવાધર યોદ્ધા આવે મહા બળીઆ સાથ, ત્યાં આવી મલ્યા સર્વે શાહા જદુનાથ. ૩૭૨

જ્યારે દેવ રખેસર શાહાને પાએ લાગીને ઉભો રહે,
ત્યારે સઉને રથ બેસાડો એમ શાહોજી કહે. ૩૭૩

અકેકા મુનીવર સાથે એંશીંલાખ ઉંટા સામલ સાર, તે ત્યાં દાણો પાણી ઉપાડે ચાર. ૩૭૪
અકેકા રખેસરના એવાં દલ ચાલે ઉતપાત, તેહેમાં ચારલાખ ઉંટા તંબુ નીશાન સાથ. ૩૭૫
ત્યાં બે લાખ ઉંટા તીર કમાને હોએ, તે સલે બકતર નોબત નગારાં જોએ. ૩૭૬

એક એક મુનીવર સાથે એવા દલ ચાલે જાણુ,
તે આગળ સાતલાખ જાચકને ઝળકે નીસાણુ. ૩૭૭

તે સરવે શાહા આગળ ઝલકે નીશાન વાજે સુર, બીજા અઢાર ક્ષેણુ વાજે રણુતુર ૩૭૮
ત્યાં વાજે દદામા ને નફેરી ભેરભેર, ત્યારે બહુ નાદ નીશાને ધરતી થરથરે. ૩૭૯

ત્યાં અનંત દડદડીઉં રણુસીંગને શરણુાઈઓ અપાર,
ત્યારે વાજે ભેરભુગલ માદલ ધંમધંમકાર. ૩૮૦

ત્યાં વાજે તાલમરદંગ ધંમધંમકાર, જે વાણુ વાસલી ચંગ સોરંગી સાર. ૩૮૧

એવાં અનંત વાજીંત્ર વાજે, મોરલી અનુપમ વાણ,
બાકી અવર વાજાંનો કોઇ પારનું જાણ. ૩૮૨
ત્યાં મલ્યું સૈન્ય શાહાનું કુસ કહ્યું નવજાએ, તે દલ પાએ દલ ધરતીનું માએ. ૩૮૩
જે બ્રહ્મા વિશ્નુમહેશ્વર હાજર લાગા પાએ. તે તે પાસે રથ બેસી બરોબર ચાલા જાએ. ૩૮૪
જે મુનીવર લોકને સૈન્ય મેલાવે સ્વામીનાથ, તારે નવ ગ્રહે પણ ચાલ્યા શાહાને સાથ. ૩૮૫
જે કોઈ ઉત્તર, દક્ષિણ, પૂર્વ, પશ્ચિમ હુતા દેવ,
તે શાહાનું સઇન્ય મલી ઉલટું તે ત્યારે દોડી આવ્યા તતખેવ. ૩૮૬
જે મલ્યું સઈન્ય અનંત અનુપમ સાર, તેમાં ધજા નિશાનનાં આવે નહી પાર. ૩૮૭
ત્યારે શાહાનું સઈન્ય દેખેને બહુ આનંદ જો થાએ,
ત્યાં અકેકા મુનિવરની સઈન્ય વખાણ્યા ન જાણ. ૩૮૮
તે સર્વે મુનિવરના ઘોડાની પાખરો ઝલકે ઘણી,
ત્યાં સલેબક્તર પેરી બેઠા ગતમાં ગુરૂ નર ધણી. ૩૮૯
જે શાહાને મસ્તક ટોપ સેરો બહુ રંગીભાત. તે શાહાને દસ મણની કમાન હાથ. ૩૯૦
તેને અઢાર શેરનો તરકસ માહાતીર, જેથી દઈત્યના છેદે શરીર. ૩૯૧
તે શાહાની કેડે કટારી છરી મગદલ તરવાર, ત્યાં સર્વે દેવલોક બાંધે હથીઆર. ૩૯૨
ત્યાં ગરજે ગુરજ કાડે જેમ સાસ, અને મારી દઇત્ય કરસે નિરાસ. ૩૯૩
જે દેવ બાંધી હથીઆરને એકઠા થાએ, તે સર્વે જઈ લાગે ગુરૂ નરને પાએ. ૩૯૪
જે ચાર જગામાં રખેસરના જુજવો રંગ તેહેના પરછા જાણ,
તમે સુણો મુનિવર તેહેના સહી નિરવાણ. ૩૯૫
રગતા, પેચા, કરસના સેતા જાણ, સરદ, જરદ, સામ, સ્વેત પરમાણ. ૩૯૬
જે ચાર જુગના સઇન્ય ચોરંગા એકઠા થાએ, તે બહુ રૂપવંતા રખેસર કહા નાં જાએ. ૩૯૭
જે કર્તા જુગમાં મુનિવર હુઆ પ્રમાણ, તેના સઈન્ય લાલ રંગે સહી પ્રમાણ. ૩૯૮
જે દેવના સરદ ઘોડાને સરદ પલાંણ, તેહેને સરદ વસ્ત્ર પેહરાવ્યા જાણ. ૩૯૯
તેહેને સરદ વાઘા ને લાલ સરબંધ જાણ, તેહેનો કેડે નો પટકો સરદ વખાણ. ૪૦૦
ત્યારે સરદ ધજાને સરદ જલકે નિશાન, તેહેના પગની મોજડી સરદ જાણ. ૪૦૧
જે કર્તા જુગમાં દેવ ભક્ત રાજા પ્રહલાદ જાણ, તહેના સરવે સેહેન સરદ થાય પરમાણ. ૪૦૨
જે કર્તા જુગમાં રૂઘવેદ સરદ રંગે જાણ, તેથી સઈન્ય સરદ હુવા પરમાણ. ૪૦૩
જે ત્રેતા જુગમાંહો મુનિવર ભઆ, તેહેના સઇન્ય સર્વે જરદ રંગે થાએ. ૪૦૪
તે દેવોના જરદ ઘોડાને જરદ પલાણ, તેહેના જરદ ધજાને ઝલકે નિશાન. ૪૦૫
તે દેવને જરદ વાઘાને જરદ પેરીક ભાએ, તેહેની જરદ મોજડી પહેરણ પાએ. ૪૦૬
તેહેને જરદ વસ્ત્રને જરદ શીરબંધ જાણ, તેહેને કેડેનો પટકો જરદ વખાણ. ૪૦૭
જે ત્રેતા જુગમાં દેવ ભગત રાજા હરીચંદ્ર સતવાદી જાણ.
તેહેના જરદ સઇન્ય કીધાં પરમાણ. ૪૦૮

જે ત્રેતા જુગમાંહે યજુર્વેદ જરદ રંગે જાણ, તેથી સરવે સઈન્ય જરદ થઆં નિર્વાણ. ૪૦૯
જે દ્વાપર જુગમાંહા મુનિવર સુજાણ, તેના સર્વે શામ સેન હુવા પરમાણ. ૪૧૦
તે દેવનાં શામ ઘોડા ને શામ પલાણ, તેહની શામ ધજા ને ઝલકે નિશાન. ૪૧૧
તે દેવનાં શામ વાઘાને વસ્ત્ર પરણુક ભાએ, તેહેના પગની મોજડી શામ કહેવાએ. ૪૧૨
તેહેના શામ શીરબંધ સરવે એકરંગે જાણ, તેહેને કેડનો પટકો શામ વખાણ. ૪૧૩

જે દ્વાપર યુગમાં સાચા દેવ રખેસર ભગત રાજા યુધિષ્ઠિર જાણ,
તેહેના શામ સઈન્ય હુવા પરમાણ. ૪૧૪

જે દ્વાપર યુગમાંહા શામવેદ શામ રંગે જાણ, તેથી સરવે શામ સેન થઆ પરમાણ. ૪૧૫
આજે કલજુગમાંહા જે મુનિવર ખરા ઈમાની જાણ, તે અનંત કરોડી બારના સેતર વખાણ. ૪૧૬
જે સેત્ર ઘોડા ને શાહા દલદલ અસવાર, તેહે શાહાને સેત્ર વાઘા પેરણસાર. ૪૧૭
તે દેવના સેત્ર ઘોડાને સેત્ર પલાણ, તેહેના સેત્ર વાઘાને વસ્ત્ર પ્રમાણ. ૪૧૮
તે દેવને સેત્ર તીરને સેત્ર કમાન, તેહેની સેત્ર ધજા ને ઝલકે નિશાન. ૪૧૯
તે દેવને મસ્તક શીરબંધ સેત્ર જાણ, તેના પગની મોજડી સેત્ર વખાણ. ૪૨૦
તે દેવનો કેડનો પટકો સેત્ર રંગે તાર બાઈ તેના રૂપતણો ન આવે પાર. ૪૨૧
એવા સેત્ર સર્વે સઈન્ય સાહેબનાં ચડે, તેહેને શાહા મેઘાડંબરના શિર છત્ર ધરે. ૪૨૨
આજ કલજુગમાં દેવ ભગત રાજા કમલા કુંવર જાણ, તેના સેત્ર સૈન્ય કીધાં વખાણ. ૪૨૩
આ કલજુગમાંહા જે અથરવેદ સેત્ર રંગે જાણ, તેથી સેત્ર સર્વે સૈન્ય હુવા પરમાણ. ૪૨૪
એવા ચાર જુગના સૈન્ય ચોરંગે ઉત્તમસાર, આ સતગુરૂ કહે બાકી વર્ણનનો ન આવે પાર. ૪૨૫
જ્યારે એવા સૈન્ય ચોરંગા શાહોજીએ દેખા નેણ, ત્યારે હસી હરખસું બોલા વેણ. ૪૨૬
રે શાહોજી મુનિવરને એમ કહે નિરવાણ, હવે તમે જાંબુદ્વિપ માહા જઇને કરો મેલાણ. ૪૨૭
જેણી આલે અલા આવા નિરવાણ, તે આખરીત મેદી ચડે છે જાણ, ૪૨૮
જ્યારે ઇછે મેદી ચડશે દોએ, અને દઇત્ય કાલીંગાને મારશે સોએ. ૪૨૯
જે સાહેબની અસવારીના પરછા જાણ, હવે તેહના મુનિવર સુણો નિરવાણ. ૪૩૦

જે દિન છમસર ચલોતરો ચઇત્ર માસને ગુરૂવાર,
તે દિન શાહાના સૈન્ય ચડે ને સાહેબ થાએ અસવાર. ૪૩૧

જ્યારે ઘેરથી પગલાં ચાર શાહોજી ચાલી નીસરે, ત્યારે નાર એક સામી આવી સંચરે. ૪૩૨
તે પહેરી આભુષણ સોળ શણુગાર તેને માથે, સુવર્ણ કુંભ લઇને ચાલી આવે સોહાગણ નાર. ૪૩૩
તે કુંભ સુવર્ણની થાલ અનુપમ સાર, તેમાં છે ભરખ ભોજન અમરત અઢાર. ૪૩૪
જ્યારે એવા સાર શુકન શાહોજીને થાએ, ત્યારે ગુરૂ બ્રહ્માજી બોલ્યા સતભાએ. ૪૩૫

શાહોજી આજ ભલા શુકન છે, મહાબલી આ કહેવાએ,
તે સરવે દઈત્ય દલ સરવે ખરીઓ મોહો જાએ. ૪૩૬

ત્યાં થકી દલ ચાલી જાંબુદ્વીપમાં જાએ, ત્યારે સઈન્ય ગઢ, પર્વત પેલી કુંકે ઉડાએ. ૪૩૭
જ્યારે એવા ખોરાસાની દલ ઉલટે, સધીર, ત્યારે નદી સમુદ્રમાનું પાવે નીર. ૪૩૮

જે શાહાનું સઇન્ય ચાલે તેમાં બહુ ઘોડાને ઊંટ,
તે સાતે સમુદ્રના પાણી પેહેલી ફોજને થાએ એકાકા ઘુટ. ૪૩૯

પહેલી ફોજને એકેકો ઘુંટ ભરાએ, ત્યારે પાછલી ફોજને રહેમત થાએ. ૪૪૦
જે દલ નાહેર સખર વચે સાચી વાટ, ત્યારે લંકાગઢ આવે શાહોની સાથ. ૪૪૧

જે શાહાનું સઈન્ય મેર શિખર વચ્ચે નહિ માએ,
તે સઈન્ય ચાલતાં ધરતીએ સવા ગજ લીદ ચડાવે. ૪૪૨

એવાં દલ ચાલતાં ઉડે બહુ ગરદ ચડે, ત્યારે સુરજ ચંદરમાના દીઠા નહી પડે. ૪૪૩
ત્યાં લોપે સુરજને જેમ ભાદરવાની રાત, અને ધરતી પગ તલે ના સુઝે જાત. ૪૪૪
ત્યારે શાહા ખડગ ત્રધારૂ હાથમાં લેસે ભરપુર, જ્યારે સહસ્ત્ર કલા લઈને ઉગે સુર. ૪૪૫

ત્યાં ખડકને અજવાળે અજવાળે દલ ચાલે અપાર,
તે શાહાના સઈન્ય દલ આવી પહોચે જાંબુદ્વીપ મોઝાર. ૪૪૬

જે શાહાના દલમાં તોરંગ હેસાર કરે, ત્યારે જમીન આકાશ બહુ નક્ષત્ર થરહરે. ૪૪૭
જ્યારે એવાં દલ ચાલે ને ધરતી કંપે અપાર, ત્યારે ધબલા ધોરી શીર થંભે ભાર. ૪૪૮

જે એવાં પશ્ચિમ દિશાથી શાહાના દલ આવે જાણ,
તે ભરતખંડને જાંબુદ્વીપ મોહા કુંવારકા ઉત્તમ ઠામ. ૪૪૯
આજ ઇમામપરી નગરી મહા કુંવારકા ક્ષેત્ર જાણ,
તે ગુરૂ બ્રહ્માને થાનકે નારાયણ નકલંકી આવી કરે મેલાણ. ૪૫૦

ઈમામનો રોજો સુવર્ણ થાએ તેના પરછા જાણ, તમે સુણો મુનીવરો સઈ નિરવાણ. ૪૫૧
જ્યારે શાહા જાંબુદ્વીપે કુંવારકા ક્ષેત્રમાં પ્રગટ દેસે પાએ,
ત્યારે ગુરૂ ઇમામશાહાનો રોજો સાવ સોનાનો થાએ. ૪૫૨
ત્યારે ઢાળી તખત નગીના ગુમતીએ શાહા બેઠા જાએ,
ત્યારે ગુરૂ ઈમામશાહા પાસ શાહા વાતો કરાએ. ૪૫૩
જે ગુરૂ ઇમામશાહા સાહેબ પાસે બેઠા જાએ, ત્યાં સાચા મોમનને બક્ષિસો થાએ, ૪૫૪

જે અંદર ઇમામશાહાના મેલ આગળ નગીના ગોમતી કેહવાએ,
ત્યાં આખર દહાડે પાપ ધરમના ત્રાસ બંધાએ. ૪૫૫
શાહા જાંબુદ્વીપે ઈમામપોર નગરીમાંહા બજાવે તુર,
બાકી દુનીયાના ગોરસ રૂપે થાશે શુર. ૪૫૬
જે સર્વે દેવલોક આવી લાગ્યા સતગુરૂને પાએ,
ત્યારે દેવ દાનવ સઈન્ય વચ્ચે નદી સરસ્વતી કેહેવાએ. ૪૫૭

જ્યારે ગુરૂ નરના દલ સરવે એકઠા થાએ, ત્યારે દઈત્ય કાલીંગાના દલ પોતા છે આએ. ૪૫૮
જે ચીણ મહાચીણ નગરી છે પુરવ દેશ, ત્યાં દઈત્ય કાલીંગો રહે છે મનખા વેષ. ૪૫૯
જે દઇત્ય કાલીંગો મહા બળવંત, તેહેના સઈન્ય તણો નહી આવે અંત. ૪૬૦

તેહના સેહેન જોદ્ધા અનંત અપાર, અને મહાસુરા બળવંત સાર. ૪૬૧
જે ચીણ મહાચીણ થકી કાલીંગો ચડીઓ જાણુ, તેણે જાંબુદ્વીપે આવી કીધો મેલાણ. ૪૬૨
જે ચોવીસે ચેલા છે દઈત્ય કાલીંગા તણા, તે ચરપટ કરશે અતિ ઘણા. ૪૬૩
જે દઈત્યના સૈન્ય ચાલતાં ધરતી વાજે ધમધમકાર, તે દલનો નહિ કાએ અનંતને પાર. ૪૬૪
જે આવા દલ ચરપટ કરતા અપાર, તે આસણપુરી અંત્રીક્ષ બેસે તેણીવાર, ૪૬૫
તે દઈત્ય અંત્રીક્ષ આસન બેસીને ચાલ્યો આકાશ, એવી કારમી વસતો કરે પ્રકાશ. ૪૬૬
જે દઈત્ય અન્નના પરભા ચલાવે જાણુ, તે દઈત્ય પાણી મંત્રીને ઘરથ કરે નિરવાણ. ૪૬૭
તે દઈત્યે વેલુ મંત્રીને ખાડ જહોએ, તે કારમા માઇ બાપ દેખાડે સોએ. ૪૬૮
જે દઈત્ય કાષ્ટના ઘોડાને ખવરાવે ખાણ, તે નદીઓના નીર ઉલટાં ચલાવે નિરવાણ. ૪૬૯
એવા ચરપટ કરતા દઇત્ય આવે એ ઠાએ, તેહને બેઇમાની દુનીયા મળશે જાએ. ૪૭૦
જે આવા દઈત્યને ન લાગી વાર, તે ચાલી આવ્યા લાલપોર સીતપોર મોઝાર. ૪૭૧
જે દઈત્ય પાવડીઆ આરો ઉતરી આએ, તેહના અણગણાત સૈન્ય કહાં નવ જાએ. ૪૭૨
તે દલમાં સર્વે જોદ્ધા મહા બળવંતા કહેવાએ, ત્યારે દલ આવતાં વાટે ખટ મહીના થાએ. ૪૭૩
જે પાવડીએ આરે ઉતરો છે દઈત્ય કાલીંગો રાએ, દઈત્ય નગારે વાળે ઘાએ. ૪૭૪

જે દઈત્યે પાવડીએ આરો મુકી આણી મોરા થાએ,
તે દલમાંહા ધજા નીશાનનો પાર નું લાવે એ. ૪૭૫

એવા દઈત્ય ચરપટ કરશે અપાર, ત્યારે ભુલશે સઘળો સંસાર. ૪૭૬
એક નહિ ભુલે સાચા રખેસર જાણુ, જેને સતગુરૂ બ્રહ્મા ભેટયા પ્રમાણ. ૪૭૭

તે દઈત્યના દલમાંહા કોઇ અજા નો ખાએ,
અને સાહેબના સઇન્ય માંહા સોનાએ એક રોટી થાએ. ૪૭૮

તે બેઉ સૈન્ય જયારે એકી દ્દષ્ટ કરે, અને તે વચ્ચે નારદ મુખી આવી સંચરે. ૪૭૯
તે બેઉ દલ વચ્ચે નારદ ચાલ્યા કરસે સહી, ત્યાં દેવ દઇત્યને ઝુઝવો સહી. ૪૮૦
જ્યારે એવા ચરપટ દઈત્ય કાલીંગો કરશે અપાર, ત્યારે શ્રી નારાયણ દેવતા ચડશે અસ્વાર. ૪૮૧
હવે યુદ્ધ કરવાના પરસા જાણુ, તેહના મુનીવર સુણો નિરવાણ. ૪૮૨

ત્યાં આવ્યા હનુમાન ધજાધારી બહુ કંકાસ જો કરે,
તેહની હાક સુણીને દઈત્ય સઘળા થરથરે. ૪૮૩
ત્યારે આવી ચોસટ લાખ જોગણી શાહાજીને પુછે વિચાર,
સ્વામી તમે કહો તો દઈત્યના દલ સોસી લઉં નિરધાર. ૪૮૪

ત્યાં આવ્યા પવન પુછે અમને રજા દો ત્રીભોવન રાએ, તો એ દઈત્યના દલ સર્વે મેલું ઉડાએ. ૪૮૫
ત્યારે આવ્યા ભીમસેન સ્વામી ઉં વિનતી કરૂં, હવે તમે રજા દો તો અમે રણસંગ્રામે લડું. ૪૮૬

સ્વામી તમે કહો તો સ્વર્ગ મંડળ ફેરવીને ઉફરા હું કરૂં,
કહો તો દઈત્ય ડઆલને જીવતો તમ આગળ ધરૂં. ૪૮૭

ત્યારે શાહોજી બોલ્યા ભીમ સુણો સતભાએ, તમે પાંચે પુત્ર પાંડવ મહા બળીઆ રાએ. ૪૮૮

જ્યારે આવી વાત શાહોજીએ ભીમસુ કહી, ત્યારે સુરજા રાણીને કમલા કુંવર આવ્યા સહી. ૪૮૯
જ્યાં ગુરૂનર બેઠા છે એક જો ઠાએ, ત્યાં સુરજા રાણી કમલાકુંવર પ્રદક્ષણા ફરીને લાગ્યા પાએ. ૪૯૦
ત્યારે માતાને કુંવર ગુરૂ નરસુ વિનતી કરે આપ, સ્વામી અમારા પુર્વે જન્મના બક્ષો પાપ. ૪૯૧

સાહેબ પૂર્વ જન્મના પાપ આજ અમારા ગયા,
જ્યારે અમને દરશન ગતમાં ગુરૂનરનાં થયા. ૪૯૨
સ્વામી અમે મધમ જીવ તે તમસુ ઉત્તમ થઇએ આજ,
હવે અમારા દુઃખ દળદર તમે કરો તાજ. ૪૯૩

ત્યારે હેત ધરીને શાહોજી બોલ્યા વિખ્યાત, સુણો બાઇ સુરજારાણી કહું એક વાત. ૪૯૪

આજ કલીમાં દઇત્ય કાલીંગો મહા દુષ્ટ કહેવાએ,
બાઇ તેની સઘળી સંઘ પોતી હવે તમે સંઘારો જાએ. ૪૯૫
જ્યારે શાહોજી એસા વચન બોલ્યા સતભાએ,
ત્યારે કરી પ્રણામને માતા પુત્ર દઈત્યના દલમાં જાએ. ૪૯૬
જે શાહાના દલમાંથી માતાને કુંવર રજા માગી નીસરાં,
તે દઈત્ય કાલીંગાના દલમાંહા જઈ સાંચરા. ૪૯૭

જ્યારે દઈત્ય આવતા દીઠા કુંવર ને પોતાની નાર, ત્યારે દઈત્ય કાલીંગો બોલ્યો તેણે ઠાર. ૪૯૮
સુણો કમલાકુંવર એમ કહે કાલીંગો રાએ, તમે ઇંઆ આવ્યા તે કોણ સતભાએ. ૪૯૯
તમને ચીણ નગરીના અમે સોંપ્યાં રાજ, તમે તે દેશ છોડી કેમ આવ્યા આજ. ૫૦૦
ત્યારે બોલ્યા સુરજારાણીને કમલાકુંવર સતભાએ, એ અભંગ સાથે યુદ્ધ કર્યો નહિ જાએ. ૫૦૧
જે દેવ ત્રણ ભુવનના ધણી કહેવાએ, તે અભંગસુ યુદ્ધ કેમ કરશો હો રાએ. ૫૦૨
એ દેવ શ્રી મચ્છારૂપે દઇત્ય શંખાસુર માર્યો છેદ, અને વાળ્યા સતગુરૂ બ્રહ્માના વેદ. ૫૦૩

એ દેવ શ્રી કોરંભરૂપે મેરામણ મથ્યો,
મેરૂ સમુદ્રમાં ધરી ત્યારે દઇત્ય મધુકંટકને મારી રત્ન ચર્તુદસ કાઢયાં હરિ. ૫૦૪

એ દેવ શ્રી વરાહ રૂપે ધર્યા કઈલાસ, ત્યારે પૃથ્વી રાખી તહાં દાઢે પ્રકાશ. ૫૦૫
એ તો મોરધ્વજ દઈત્ય સંઘાર્યો દાઢે જો ધરી, ત્રીજે વરાહ રૂપે હુવા નરહરિ. ૫૦૬
એ દેવે શ્રી નરસીંહ રૂપે થયા હો રાએ, અને દઇત્ય હરણાકંસ માર્યો જાએ. ૫૦૭
ત્યાં પાંચ કરોડીસુ તાર્યા પ્રહલાદ, તેના દેવે કીધા છે અમર રાજ. ૫૦૮
એ દેવ શ્રી વામન રૂપે બહુ ચરિત્ર કરી, ત્યારે બળી દઈત્ય પાતાળે ચાંપ્યો ધરી. ૫૦૯
એ દેવ શ્રી ફરસરામ રૂપે જો થયા, અને શાસ્ત્રાર્જુનને લોહપિંજરમાં ભરીઆ. ૫૧૦
એણે તો પૃથ્વી સર્વે નક્ષત્રી કીઆ, જ્યારે છઠ્ઠા અવતાર હરીએ લીઆ. ૫૧૧
એ દેવ શ્રીરામ સ્વરૂપે દઈત્ય માર્યો લંકાપતિ જાએ, અને સાત કરોડીસુ તાર્યા હરીચંદ્ર રાએ. ૫૧૨
જ્યાં રાવણ દઇત્ય માર્યો પરિવાર સમેત, ત્યાં રાજા વિભીક્ષણને સોંપ્યા લંકા રાજ સમેત. ૫૧૩
એ દેવ શ્રી કૃષ્ણ રૂપે બહુ ચરિત્ર કર્યા, અને ચૌદ ભુવન તો મુખમાં ધર્યાં. ૫૧૪
ત્યાં માર્યો દઈત્ય કંસાસુર આઠમે અવતારે. એણે સર્વે જાદવકુળનો કીધો સંઘાર. ૫૧૫

એ દેવ શ્રી બુદ્ધ સ્વરૂપે હરિ આપે થયા, તે ભગત પાંડવોને દ્વારે ગયા. ૫૧૬
એતો ભક્ત સખા સદાએ કરે પાલ, તે તો ધરણીધર છો દીનદયાળ. ૫૧૭
ત્યાં દઈત્ય દુર્યોધન સંઘાર્યો જાએ, ત્યારે નવ કરોડસુ તાર્યા યુધિષ્ઠિર રાએ. ૫૧૮

આજ કલીજુગમાં દેવનો દશમો નકલંકી અભંગ અવતાર,
તે માટે તું ભરથાર ચેત હો કાલીંગા ગમાર. ૫૧૯
એ દેવના દસે અવતારના ગુણ જ્યારે રાણીએ કહ્યા સમજાએ,
ત્યારે દઈત્યના મનમાં ક્રોધ ન માએ. ૫૨૦

હરે રાણી અન્ન પાણી ખાય અમારૂં ને શું વખાણે હરિ, ત્યારે તું અમો ઘર નાર કેવી સ્રી. ૫૨૧
હરે રાણી જેનાં તમે સેવો છો પાએ, આજ તે અભંગને હું મારૂં આએ. ૫૨૨
હાંરે રાણી જેનાં તમે સમરણ કરો છો રાતને દિવસ, આજ તેના હું લાવું કાપી શીશ. ૫૨૩
હાંરે રાણી એનાં સર્વે સૈન્ય મારીને લેવું જો અંત, તો હું દઈત્ય કાલીંગો મહા બળવંત. ૫૨૪

એવા દઈત્યના વચન સાંભળીને સુરજા રાણી કોપ્યાં તતકાળ,
ત્યારે હાથમાં કુલદડો લીધો સાર. ૫૨૫
જે જનમ મધે સતીએ મુખમાંહેથી ના કહ્યો માર,
તે લઈ દડોને દઈત્યના ગરદનમાં દીધો તેણે ઠાર. ૫૨૬

જ્યારે સતીના મુખ માંહેથી એવી વાત નીસરે, ત્યારે દઈત્યનું મસ્તક તુટી ધરણી પર પડે. ૫૨૭
ત્યાં સર્વે સૈન્યમાં પડયો પોકાર, જે સુરજારાણીએ માર્યો કાલીંગો પોતાનો ભરથાર. ૫૨૮
દેવ દઈત્યના દલ સામસામા આવ્યા તેના પરછા જાણ, હવે સુણો મુનિવરો તેહ નિરવાણ. ૫૨૯

ત્યાં મહા યોદ્ધા ઉઠયા મહા ક્રોધજ કરી,
હવે એનું મારો સૈન્ય સઘળું શ્રીએ કહ્યા જ્યાં છે હરિ. ૫૩૦
જે રાણીએ સ્વામી માટે માર્યો પોતાનો ભરથાર,
તે અભંગનું શીશ આપણે કાપી લાવો તત્કાળ. ૫૩૧

ત્યારે હલાહલકાર બેવુ સૈન્યમાં થાએ, તે રણક્ષેત્રમાં સામસામ દલ ચડી જાએ. ૫૩૨
બાઈ પ્રભાતે જેમ ઉગે સબળા સુર તેમ, બેવું સામસામા વાજે રણતુર. ૫૩૩
એવા સૈન્ય રણસંગ્રામે ચડીને બજાવે તુર, ત્યાં અનંત નિશાન ફરકે જ્યાં પુર. ૫૩૪
ત્યારે બેવું સૈન્યમાંથી જોદ્ધા ઉઠયા છે વઢવા ચાર, તેમાં કોઈ કેને ના આપે હાર. ૫૩૫
ત્યારે દઈત્ય મલકેસર સાથે લડે ભીમસેન રાએ, ત્યાં મારે યોદ્ધા ગદાના ઘાએ. ૫૩૬
ત્યારે દઇત્ય રગતકેસર સાથે લડે નીકુલ રાએ, જેનાં બળ તણો કો પાર ન પાએ. ૫૩૭
ત્યારે દઈત્ય રણકેસર સાથે લડે જન ભુત, તેમાં યોદ્ધા બળીઆ છે અદ્દભુત ૫૩૮
જે દઇત્ય ગજકેસર છે મહા બળવંત, તે સાથે લડે ત્યાં વીર હનુમંત, ૫૩૯
જે વીર હનુમાન પરવત લાવે સંભાળ, તે દઈત્ય ગજ કેસરના રથ ઉપર દેશે રાલ. ૫૪૦
જે દઇત્ય આવતો પરવત લે સંભાર, તે કટકા વચ્ચેથી કરશે નિરધાર. ૫૪૧
ત્યારે હનુમાન બીજો પરવત લાવે ઉઠાએ, તેથી દઈત્ય ગજકેશર માર્યો જાએ. ૫૪૨

જ્યાં કોપ ધારીને જતિ હનુમાને દઈત્ય સંઘાર્યો જાણ,
ત્યાં દઈત્ય ગજકેસર બેવું યુદ્ધ કીધો જો નિરવાણ. ૫૪૩
ત્યાં બીજા જોદ્ધા પડે અનંત અપાર, ત્યારે બેવું દલમાં એકેની ના આવે હાર. ૫૪૪
ત્યારે હસી હરખમાં બોલ્યા શાહોજી વિખ્યાત, અને ખડગ ત્રઘારૂ શાહે લીધું છે હાથ. ૫૪૫
તે ખડગ મન વેગે મેલ્યું જદુપતિ રાએ, તેથી સર્વે દઈત્યનું સૈન્ય સંઘાર્યું જાએ. ૫૪૭
ત્યારે માહામદ હનીફ જે ગુરૂ બ્રહ્માનો પૂત, તેણે બહુ દઇત્યના દળ કાર્યાં અબદ્દત. ૫૪૮
જે નદી સરસ્વતી દઇત્યને રગતે પુરી વહે, જે રગતસું છોકરાનાં કાન ભીના તે સબ કોઈ કહે. ૫૪૯
જે જુગ ચાર સુધી નદી સરસ્વતી ઠાલી રહી, તે દઈત્યના રગતસું પુરજ વહી. ૫૫૦
ત્યાં દેવ ઉગર્યા તે સર્વે શાહાને હેત, ત્યારે દઈત્ય કાલીંગાના દળ પડયાં રણખેત. ૫૫૧
જ્યારે શાહાના દલ સર્વે એકઠા થાએ, ત્યારે દઈત્યના મસ્તક સર્વે ખરીઆ મોહો જાએ. ૫૫૨
જે દલદલ ઘોડાને ડાબલે દઈત્ય કાલીંગાનુ શિર અથડાય, તે લઈ નાખે ચીણનગરીમાંએ. ૫૫૩
ત્યારે શાહાનો દલદલ ઘોડો ચીણ નગરીમાં જાએ, તે કોટના કાંગરા નાખે રોળા તેણે ઠાએ. ૫૫૪
જે ચીણ નગરી દઈત્ય કાલીંગાનું થાનક કહેવાએ, તે સર્વે લઇ સમુદ્રમાં ડુબાવા સાએ. ૫૫૫
જ્યારે તે દઈત્ય સંઘારીને શાહા તે નરવંસ કરે. ત્યારે ભક્ત કમલા કુંવર સહી ઓધરે. ૫૫૬
તે ભક્ત કમલા કુંવરને શિર બારકોડીના ભરણ જો ભરે,
ત્યારે અજરાઈલ ફીરસ્તાને શાહોજી હુકમ કરે. ૫૫૭
જે નવખંડ ચોરાસી લાખ છે જીવાજોન જાત, તે સર્વે કબજ રાખો તમારે હાથ. ૫૫૮
તે જીવ સર્વે અજરાઇલ ફિરસ્તો કબજ કરે, ત્યારે તે શાહા પાછા આવી સંચરે. ૫૫૯
હવે શાહોજી તમે ફરમાન દીઓ તે અમે સત કરૂં,
અને સરવે જીવ કબજ કરીને એકઠા તમ આગળ ધરૂં. ૫૬૦
ત્યારે હરિ હરખમાં શાહોજી બોલ્યા સતભાએ,
પણ જે જીવ જહાંનો તે તહાં જીવતો કરજો જાએ. ૫૬૧
ત્યારે શાહાની ફરમાન તે ફિરસ્તો અજરાઇલ કરે,
તે નવખંડમાં જે જીવ જેનો તે ત્યાં લઇને ધરે. ૫૬૨
જ્યારે સુરવાઇલ ફીરસ્તો સુરદેસે જાએ, ત્યારે જે જહાં પ્રાણી તે તહાં ઉઠીને બેઠા થાએ. ૫૬૩
ભાઇ મુનીવરો મહાદન વેળામાં શાહોજી કરે અદલાઇ આણ,
શાહા સર્વેને મુઆ પછી જીવતા કરશે જાણ. ૫૬૪
ત્યારપછી સૃષ્ટિ સંજોગ સર્વે રચના થાએ, ત્યાં રખેસરને રાજ કરાવે સાએ. ૫૬૫
જ્યારે શાહા તખત બેઠાને ગુરૂ બ્રહ્મા નબી મહમ્મદ વજીર,
ત્યારે રખેસરને રાજ કરાવે ગુરૂ ઇમામશાહા પીર. ૫૬૬
ત્યાં ગુરૂ બ્રહ્મા વજીર થાશે તે રખેસરને કાજ, અને ત્રણ ત્રિભુવનકા ધણી કરશે રાજ. ૫૬૭
લોડી અમરાપુરીના પરછા જાણ, હવે સુણો મુનીવર તેનાં વખાણ. ૫૬૮
જે આદ અનંત કરોડી દેવ કારણે મહાનિપન્યા આએ, તે રખેસરને રાજ કરાવો સોએ. ૫૬૯

કહે ઈંદ્ર ઇમામશાહા સુણો રખેસર રાએ,
હવે લોડી અમરાપુરીના મોહલ વખાણ કર્યા નવ જાએ. ૫૭૦

ત્યાં ક્ષણું એકમાં એવી રચના શાહોજી કરે, તે સતગુરૂ બ્રહ્મા વચન તમસું ઓચરે. ૫૭૧
ત્યાં કંકુના ગારાને રૂપાની ઇંટ શાહે તેની અનુપમ ઉઠાવી ભીંત. ૫૭૨

એવા મુનીવરના મોલ દીસે ઉંચા અવાસ અપાર,
તે મહેલો સુવર્ણના તે પણ આ જગ સંસાર. ૫૭૩
તે મહેલને કમાડ બારણાં બારસાખ કહ્યાં નવ જાએ,
તેને બહુ રત્ન પદારથ જડતર કેહવાએ. ૫૭૪
તે મોલમાં મોતી મલાણા નીખ્યાત જબુકે તતખેણ,
તહાં સેન રંગી રંગી પલંગ બીછાઆ ઘણા. ૫૭૫

જે કંકુની રતી સર્વે મુનીવરને હો વાલ, ત્યાં મોમન ખેલે નાના બાળ. ૫૭૬
ત્યાં સર્વે મોમનને વસ્ત્ર મન ગમતાં જાણ, તેના અનુપમ રંગતણા શું કરીએ વખાણ. ૫૭૭
ત્યાં સર્વે રખેસર મા ટાડી ધામ રસ જાણ, બાઈ તેનાં રૂપતણું શું કરીએ વખાણ. ૫૭૮
એવા રખેસરને પેરણ વાઘા સોનેરી જાત, તેને પેરણે ઈજાર કરમદી ભાત. ૫૭૯
ત્યાં મુનીવરને સુવર્ણમાં જડીત પેહરણ સોહાય, તેની કેડનો પટ કહ્યો નવ જાય. ૫૮૦
ત્યાં મુનીવર સુવર્ણના શીરબંધ બાંધે સત શીર, તેને પામરી ઓઢણ સુનેરી હીર. ૫૮૧
સર્વે મુનીવર પહેરે શીરબંધ તે પટકા બંધ, અને તે શોભે જેવા પુનમકા ચંદ. ૫૮૨
ત્યાં મુનીવર એસા પહેરે સર્વે શણગાર, તે અકેકા મુનીવરને ઘેર સતીઓ પચાસ નાર. ૫૮૩
ત્યાં બહુ રૂપવંતી દીસે સર્વે સતીઓ નાર, તેને પેરવા આભરણ તે સોળે શણગાર. ૫૮૪
ત્યાં સતીઓને પેરવા કાંચળી સીંદુરીઆ જાત, તેને પેરણ પટોળાં નવ રંગી ભાત. ૫૮૫
ત્યાં સતીઓને હાથમાં ચુડીઓ પંચ સાર, તેમાં રત્ન પદારથ જડીઆં અપાર. ૫૮૬
સતીઓની કોટમાં હીરા રત્ન જડતર એકાવલી હાર, ત્યાં એવા સતીઓ કરે શણગાર. ૫૮૭
ત્યાં સતીઓને ગળામાં હાંસડી અમાલ, તેને મોતી જડતર કાને પેરવા જાલ. ૫૮૮
તેને હૈયામાં ચળકતો હાર પાંચે હીરા લાલ, રત્નજડીત્ર ટીલડી ઝળકે લલાટ. ૫૮૯
ત્યાં સતીઓને ઓઢણ અનુપમ દખણીના ચીર, તેમાં ગુલબુટી દીસે સોનેરી હીર. ૫૯૦
ત્યાં સતીઓને પગમાં કાંબી કડલાં વીંછીઆ સાર, તેને અણુવટ ઝાંઝરનો ઝમકાર. ૫૯૧

ત્યાં સતીઓને હાથમાં આરસી બહુ તેજવંતી દીસે,
તેને કેસર કસ્તુરીએ સેંથા ભર્યા છે શીસ. ૫૯૨

ત્યાં સતીઓ એવા કરે સોળ શણગાર, તે મુનીવરને ઘેર સર્વે શીલવંતી નાર. ૫૯૩
જે મુનીવરના મનમાં ભોજન ઈચ્છા હોએ રાણી ત્યાં તેવાં ફળ ખાવે સોએ. ૫૯૪
ત્યાં ગરમ ટાઢાં કોઈ મુનીવર ખાએ, જેને જે ભાવે તે મનવાચા ફળ પાએ. ૫૯૫
તેની દેહીમાં કસ્તુરીની વાસના હોએ, ત્યાં પસીને અમી ઝરાવે સોએ. ૫૯૬
જે રેણી દિવસનો એવો પટાંતરો કેહવાએ, તે કાયામાં ખસબોઈ પરસેવો છુટાએ. ૫૯૭

ત્યાં મુનીવર એવાં સુખ ભોગવસે જાણુ, ભાઈ તેના અગમ સતગુરૂએ કહ્યા નરવાણુ. ૫૯૮
ત્યાં મુનીવર તખત બેઠા સોનેરી સાખ, તેની પસે કોતલ ચારે બુરાપ. ૫૯૯
હાંરે રાણી ત્યાં એવાં સુખ મુનીવર ભોગવે સહી, અને તે લીલા લાડ કરસે તહીં. ૬૦૦
જેણે ઈંઆ પાંચ ભુતવારી દલ રાખ્યાં ઠામ, અને સતપંથ સેવે સતગુરૂ નરસામ. ૬૦૧
એવા રખેસરને રાજ આલે શાહા બોલ્યા પંડ, ત્યારે સવાલાખ વરસની લીલા કરે નવખંડ. ૬૦૨
તે નવખંડમાં રાજ રખેસરના હોએ, તે શાહા તખત બેઠા વસમકુંમારી પરણે સોએ. ૬૦૩
ત્યાં એવા રાજ રખેસર કરશે જે, આજ દસોંદ સુકરીત સતગુરૂ મુખે હાલ ગુજારે તેહ. ૬૦૪

જે નીતનીત અમી પીએ ને આચાર પાળે એકસો ચાલીસ કીયા તણા,
તે મુનીવર તહાં સુખ ભોગવે ઘણાં. ૬૦૫
જો મોમન હોય ને આ ગુરૂમુખે સુકરીત આલે નહી,
અને ધરમશાળાએ જાતાં આળસ કરે સહી. ૬૦૬

તે તાહાં પેલા દલમાં પાલો થઈને રળવળતો ફરે, ત્યાં એવી વાણી સતગુરૂ ઓચરે. ૬૦૭

જે અહાં દસોંદ સુકરીત દેતા આળસ કરે અપાર,
તે તહાં કાઠી ઘાસના ભારા માથે લઈ મરસે ભાર. ૬૦૮
જે ઈંઆ પુરી દસોંદ સુકરીત આ ગુરૂ મુખે દેસે આજ,
તે તહાં અવિચળ અમરાપરીમાં કરસે રાજ. ૬૦૯
જે મુનીવર ઈંઆ પુરા સતપંથ કમાવે આજ,
તે ઈકોતેરસો પરીઆ સાથે ત્યાં અમરાપુરીમાં કરે છે રાજ. ૬૧૦

જે છ દરસણ પુજાના પરછા જાણુ, હવે સુણો મુનીવર તેના સહી નીરવાણુ. ૬૧૧
જે ગાફલ દુનીઆ આ સતપંથ ધરમની નીંદા કરે, તે મહાદન વેળામાં માથું કુટી ત્યાં મરે. ૬૧૨
જ્યારે તે રખેસરનું રાજ દુનીઆ દેખે તતખણા, ત્યારે તે લોક છાતી કુટી ત્યાં મરશે ઘણા. ૬૧૩
જે કોઈ ઈંઆ પત્થર મુર્તી બહુ પુજા કરે, તે બોહોત પુજા પાખંડે દેવળ દેરામાં ધરે. ૬૧૪
જેણે ઈંઆ છ દરસનની ભક્તિ કીધી આએ, તેણે દેતાં પુલ તે પાએ. ૬૧૫
સુણો ભાઈ મુનીવરો ઈંઆ જેવાં બીજ વાવીએ જાણુ, તો આગળ તેવાં ફળ પામીએ નરવાણુ. ૬૧૬
જે ઈંઆ સુતે પાત્રીને પત્થર મુરતીની પુજા કરે, તે ત્યાં સવાપોર લગી છાતી ઉપર લઈને ફરે. ૬૧૭

જે કોઈ આજ ઈંઆ તીરથે પાણીની યાત્રા કરે,
તેણે દિન સવાપોર લગી તહાં નીતનીત પાણીમાં ડુબી મરે. ૬૧૮
જે કોઈ આજ બ્રાહ્મણ સેવડા જોગી સન્યાસીની પુજા કરે,
તહાં તણે દિન સવાપોર લગી ખાંધે લઈને રવડતા ફરે. ૬૧૯
જે કોઇ આજ ઈંઆ છ દરસનમાં ગૌ પીપળો પુજે અજાણ,
ત્યાં તેણે દિન સવા પોર લગી છાતી ઉપર લઈને ફરે નિરવાણુ. ૬૨૦
જે કોઈ આજ ઈંઆ વ્રત વરતુલાને અપવાસ કરે,
તહાં તેણે દિન દોહી રૂડી પામે પણ તે કાઠી ઘાસ વેચીને ભુખે મરે. ૬૨૧

Idol Worship is prohibited

Idol Worship is prohibited

Pilgrimage is prohibited

Brahman and Jogi are prohibited

Cow and Pipal tree prohibited

જે કોઈ આજ દુનિઆ લોકને આ ગુરૂ જપતપની પુજા કરાએ,
તે ત્યાં એણીપેરે પુન ફળશે કાંઇ તેનું વિઘન નહિ થાએ. ૬૨૨
જે કોઈ આજ કલીમાં દાન પુન બ્રાહ્મણ જોગી જંગમને દેહે.
અને સેવડા સંન્યાસીની સોફી માગી લેહે. ૬૨૩
એ છ દરશનના ગુરૂને ધરમ આલીને જમાડે જઈ,
તેને આ ગુરૂ ઈંઆનું ઈંઆ સો ઘણું પાછું આલે સહી. ૬૨૪
તે આ દુનિઆ લોક ઈંઆની કમાઇ સર્વે ઈઆ ખાઈ રહ્યા,
તે લોક મુનિવરની વર વેળાએ સહી પાછા ઠાલા ગયા. ૬૨૫
જે કોઈ આજ કલજુગમાં વિતી વાત જાણીને હ્રદયમાં ધરે,
અને પાણી પત્થર પાખંડની પુજા જે કરે. ૬૨૬
જે આ સતગુરૂ વિના ભુલી દુનિયા લોક,
ત્યાં રળવળી મરે અને તે સરવે ફળની વેળા છાતીઓ ઉપર લઇને ફરે. ૬૨૭
જે કોઈ આજ જેવી મુનીવર પુજા કરે ભાઈ, તેને ત્યાં તેવો પસ્તાવો ધરે. ૬૨૮
ત્યાં વર વેળાએ શાહા અદલ કરસે જાણ,
જેણે જેવી ઈંઆ પુજા કરી તેંને તહાં તેવા ફળ આ ગુરૂ આલે નરવાણ. ૬૨૯
જે કોઇ ઈંઆ આવા ધરમ સતપંથ ધાએ, અને દસોંદ સુકરીત સતગુરૂ મુખે દીધી જાએ. ૬૩૦
જેણે ઇંઆ દશમો અવતાર ઓળખ્યો સતભાએ આજ,
એક ઇમાને પુજા સતગુરૂ નર જનની પાએ. ૬૩૧
તે આજ કલી માંહા ધર્મ આ સતપંથ પાળે દુનિયા લોક,
જાણી કોએ અને તે તહાં પ્રાણી નીસ્ટે અમર હોએ. ૬૩૨
તે તહાં સવા લાખ વરસ લગી નવખંડમાં રખેસર લીલા કરે.
પછી વળી શાહોજી સૃષ્ટિ બાંધી સંધારી કરે. ૬૩૩
જયારે સૃષ્ટિ સંધારી શાહા જમીન પાટ ફેરાએ,
ત્યારે નવ ધરણી ગાજી મેઘ મુસળ ધારા વરસાએ. ૬૩૪
ત્યારે સુરવાઇલ ફિરસ્તો સુર દેશે જાએ, તહાં સર્વે પ્રાણી ઉઠીને ઉભાં થાએ. ૬૩૫
જે મહાદનની હકીકતના પરછા જાણ, હવે તેનાં સુણો મુનીવર નરવાણ. ૬૩૬
ભાઇ મુનિવરને વઈકુંઠ દુનિયા દોજકમાં જાયે, ત્યાં આરબી રૂપે બેઠા નુર નકલંકી રાએ. ૬૩૭
ત્યાં અસમાન નવનેજાં ઉપર આવશે પુર, ભાઈ મુનીવરો એટલો ઉંચો રહેસે દુર. ૬૩૮
ત્યારે ધરતી ત્રાંબા વરણી થાશે સહી જાણ, ત્યાં સહસ્ત્ર કલા લઇને તપસે રવી ભાણ. ૬૩૯
જયારે અગ્નિઝાળ પટશે ધરતી ઉપર આએ, ત્યાં સરવે ત્રાંબાવરણી જમીન થાએ. ૬૪૦
તે વેળાએ સતગુરૂ શાહોજી એમજ કરે, તહાં મેઘાડંબર છત્ર સાચાં મોમન શિરધરે. ૬૪૧
ત્યાં આરબી રૂપે શાહાનું સહી કરી જાણ, ત્યારે કહેની અરજ નહિ માને ફરમાન. ૬૪૨
ત્યાં એક સહસ્ત્ર મણની હેઠળ એરણ સહી જાણ, એક સહસ્ત્ર મણનો ઉપર ઘણ પ્રમાણ. ૬૪૩

Nishkalanki is in Arabic Form

આજ કલીમાં જે કોઇ મોમન થઇને કરીઆ બારમું ખાએ,
તે નહિ હાલ ગુજારે નહિ ગુરૂગતમાં જાએ. ૬૪૪

જે ઇંઆ ધાન સરવે અમથાં રહે, ત્યાં ધાન ધાવો તે ઉપર દેહે. ૬૪૫

ત્યાં તલતલના લેખાં શાહા પુછે વાત, પણ જેનો કાગળ હશે તેને દેસે હાથ. ૬૪૬

જે આ દેહના અઉઠ કરોડી રૂમ રાએ તેનાં કર્વ જાએ,
તે તહાં ગુરૂ નર આગળ તેની ગવાઈ પુરે શોએ. ૬૪૭

એ સરવે અઉઠકરોડ રૂમ રાએ લોઢાના થાયે,
ત્યાં જીવ જુઠા બોલે તો પાછા ફરીને તેને ધાએ. ૬૪૮

ત્યાં જીવને ઉપર સુરજની અગન તળે ધરતીની ઝાળ,
તેને વેસે નેત્રે લોઈ અગ્નીની ધાર. ૬૪૯

જયારે ઉંધે મસ્તક જીવને અગન ધિકાયે, ત્યા માથેના ભેજાં કાને નિસરી જાએ. ૬૫૦

ત્યાં રૂવે ગુનેહગાર બહુ કરશે શોરબકોર,
જેણે ઇંઆ ગુના ગતમાં ચુકાવ્યા નહિ તે થાશે ચોર. ૬૫૧

તે શાહા આરબી રૂપે નજર કરોડી દેખાએ, તહાં ગુરૂબ્રહ્માની અરજ નહિ માને શાહાએ. ૬૫૨

ત્યાં નહિ વરખ નહિ વાશે વાએ, ત્યારે નહિ અન્ન પાણી તેણે જો ઠાએ. ૬૫૩

ત્યાં માતા પિતા નહિ બેની ને વીર, તે આપે આપણા કરવત ભોગવે શરીર. ૬૫૪

ત્યાં રૂવે ગુનેહગાર બહુ બુમજ કરે, તેના મુખમાંથી અગ્નીઝાળ નિસરે. ૬૫૫

ત્યાં સ્રી નહિ પુત્ર એકલા આપોઆપ, ત્યારે આપે આપણા કરવત ભોગવશે પાપ. ૬૫૬

ત્યાં અગ્નિ લોહા આકાશથી વરસે જાણ, ત્યારે તેનાં દાઝે કાયા ને પ્રાણ. ૬૫૭

ત્યાં દેહી જળી બળીને ખાકજ થઇ જાએ, ત્યારે દેહી બેડી કરે પાવલ છાંટીને શાહે. ૬૫૮

જયારે એવા સોવાર એક દેહી ભાંગે ગળે નરવાણ,
ત્યારે શાહાની નજર આગળ તેનો એક ગુનો ઉતરે જાણ. ૬૫૯

એણી પેરે શાહોજી માહાદનમાં ગુના ઉતારે જીવાજન,
તહાં પચાસ હઝાર વરસનો થાશે એક દિન. ૬૬૦

રાણી તહાં એવો સોર પડે તો કાંઇ કહ્યો નવ જાય,
ત્યારે એમ દુઃખ ભોગવે જેમ વાઘે ઝાલી ગાય. ૬૬૧

ત્યાં એકેકા જીવના એવા હિસાબ મહાદનમાં થાએ,
ત્યારે સાચા મોમન તે મનવેગે પ્રસલાં ઉતરી જાએ. ૬૬૨

જયાં ગુનેહગાર જીવને માર પડશે સહી, ત્યાં દેવ લોકો એકઠા મળશે જઈ. ૬૬૩

જે ઇંઆ સતપંથ સેવી નીતનીત પાવળ પીએસોએ, ભાઇ તેને તહાં માર ન દેવે કોએ. ૬૬૪

જે ઇંઆ પાવળ પીએ ને ગફલતે રહે, તેને ઘણનો માર તે ફિરસ્તો જીબ્રાઇલ દેહે. ૬૬૫

જે નુરશાહ પરછા વલીજીના જાણ, હવે સુણો મુનીવર તેહના નરવાણ. ૬૬૬

ત્યારે શાહાને જમણે પાસેથી તપસીનુર સાવલીજી ઉઠયા જોએ,
તહાં ગુરૂ મુરીદ પોતાના છોડાવા સોએ. ૬૬૭

ત્યાં ગુરૂ મુરીદ પોતાના છોડવા પોતાના ખાસ,
તેને બાહેર ઝાલીને લઇ ગયા શાહોજીને પાસ. ૬૬૮

હવે મેહ્દી સાહેબ એ જીવના ગુના બક્ષો જોએ, એવી એણે આશા કરી છે આપણી આએ ૬૬૯

શાહોજી એમણે મોટી આશા કીધી છે અમર તણી,
તે અંધ થયા પણ આવીને દાનવ લાગા આપણી. ૬૭૦

હવે તમે મેર શશી અરચંદ બાવા તે, આવી પોતા આજ જુગ છે છેલ્લી સંગ. ૬૭૧

એ નુરશાહવલીજી ઇસ ઉપર મેર કીજે કીસ ભાત,
તમે સુણોને ગુરૂજી કહુ ઈસ મોમનકી બાત. ૬૭૨

એ જીવે ગત ગંગામાં આવીને સાંભળ્યા નહિ વેદ સફાત, જેણે જકર બંદગી કીધી નહિ રાત. ૬૭૩

નુરશાહાવલીજી એ જીવતો ચાર જુગમાં ભગત ફેરના અપાર,
આજ શરણે તમારી આવ્યા ગમાર. ૬૭૪

હવે નુરશાહવલીજી શરમ તમારી રાખુ સતસાર, ગુરૂજી નહિ કાયા સજીરકુ લહુ દેતા માર. ૬૭૫

બાવા આજ શરમ અમારી રાખવી જોએ, સાહેબ સદા તમે મેરવાન હોયે. ૬૭૬

બાવા જો આપ મારણે પુત્રકું આએ, તો પીછે બેટા કીસી કે શરણે જાએ. ૬૭૭

સુણો સાહેબ પાંચ પુત્ર એક બાપના હોએ, બાવા ઉસમે પાંચ સરખા નહિ કોએ. ૬૭૮

ઉસ બાવા બેટાકું પાળવો સકર કર મોટાની પાએ, બાવા ઉસમે એક દો ગાફલ થાએ. ૬૭૯

હાંરે સાહોજી એ બેટા ભલાબુરા તે બાપકા કહેવાએ, અને શોહી બાપકું શરમજ આએ. ૬૮૦

તે શાહે મોમન બાલક આપણા કહેવાયે, બાવા સો કેમ હવે દોજક જાએ. ૬૮૧

એતો નુરશાહવલીજી તમે સાચી વાતજ કહી, પણ ગુરૂજી એકવાત હમારી સુણજો સહી. ૬૮૨

અમે જગમાં ભેજ્યા તમકું બહુ દીધી બડાઇ, ગુરૂજી તમે તબ ઉસકું કહું ન કાંએ ત્યાંય. ૬૮૩

સુણો શાહોજી ઉંચે માળે અમે ચડવા રોવાર, બાવા ઉસ મોમનકું જગોજગ કર્યા પોકાર. ૬૮૪

ભાઇ મુનીવરો આગળ મહાદન આવશે ખાંડારે ધાર, તહાં માથે પડશે તમારે ઘણો માર. ૬૮૫

ભાઇ મુનીવરો એવી માર પડે છે મહાદન વેળા માંહે,
આજ તમે દુનિયા દેખી મત ભુલો અહાં. ૬૮૬

ભાઈ તહાં આર જબ મેહેર નહિ માને મોજ, અને જબ આવે કીયામત રોજ. ૬૮૭

સુણો શાહોજી તબ એસી મોમનકું કહ્યા પ્રકાશ બાવા તો પણ ગાફલ રહયા નરાસ; ૬૮૮

પણ એ મોમન આશા કરી છે આપણા ગુરુનર તણી,
હવે તે કેમ નરાશ જાએ હો ત્રીભુવનના ધણી. ૬૮૯

તબ દો કરજોડી નુરશાહા વલીજી વિનવે ઉમતને કાજ, તમે વિનંતિ સુણો મહારાજ. ૬૯૦

એ સરવેનું કુછ મોમન ગત આપણી કહેવાયે આજ, હવે રાખો બાવા નુરશાહાકી લાજ. ૬૯૧

સુણો નુરશાહા વલીજી તમે જે બક્ષો તે અમે બક્ષ્યા હોયે.
ગુરૂજી હમતમ આખર નહિ કુછ દોએ. ૬૯૨

એ ગુરૂનર આખર એક કહેવાએ, હવે જે સતગુરૂજી કેરે તે થાએ. ૬૯૩

જ્યારે શાહોજીએ નુરશાહા વલીજીકું એસા કહ્યા જાણ,
ત્યારે સર્વે મોમને તહાં ગુરૂનરને કીધા પ્રમાણ. ૬૯૪
ત્યારે હશી શાહોજી સતગુરૂશું બોલ્યા સતનામ, હવે એ મોમનકુ દીયો અમરાપુર ઠામ. ૬૯૫
ત્યાં આરબી રૂપે શાહોજી થયા મેહેરવાન,
હવે જાવો ગુરૂજી એ મોમનકું દયો જન્નત મુકામ. ૬૯૬
જેણે ઈંઆ દસોંદ સુકરીત કરી પાળ્યાં જાણ, તે મોમનકું મહાદાન એળે ગયા નરવાણ, ૬૯૭
જે સાચા મુનીવર નીપન્યા તે શાહાના છત્ર તળે રહ્યા,
અને કુડીઆ પાપી તે દોજકમાં ગયા. ૬૯૮
ત્યાં મહાદન વરતા પછે રચના કેહવાએ, શાહા સતગુરૂ બ્રહ્માના હુકમ ફરમાએ. ૬૯૯
મોટી અમરાપુરીના પરછા જાણ, હવે સુણો મુનીવર તેના વખાણ. ૭૦૦
ત્યારે હસી હરખમાં શાહોજી સતગુરૂને બોલાવે પાસ,
હવે આપણે મોમનકું દીયો મોટી ભીસત અમરાપુરીમાં વાસ. ૭૦૧
જે સાચા મોમનકું સતગુરૂ ચલાએ,
તો પોતાની કમાઈએ વેતરણી નદી ઉતરી પરસલા ઉપર થઈને જાએ. ૭૦૨
જે પુરસલાનીત ઘાટી માથે કંપે ગુનેગાર, ત્યાં ચાલવું જેમ ખાંડાની ધાર. ૭૦૩
પણ તહાં સાચા મોમન તે આગળથી ઉતરે પાર, તે જઇ પોતા ભીસતની વાડી મોજાર. ૭૦૪
જે મોમન ભીસતની વાડીથી બોલાવે સાર,
ત્યારે જઇ પોતા અમરાપરીના દરવાજા બહાર. ૭૦૫
જે કોઈ મોમન અદરાઇલના ફિરસ્તાના કોલ શું પુરા કેહવાએ,
તે ગુરૂનરને ભીસતમાં લીધા બોલાએ. ૭૦૬
જે મુનીવરને ચુક પડી આ સંસાર માંએ, તેથી પ્રાણી બાહેર ફેરા ખાએ. ૭૦૭
ત્યાં મોમને દેખ્યા ભીસત અનોપમ સાર, તેના સુવર્ણ કોટને ફરતાં કાંગરા અપાર. ૭૦૮
ત્યાં સરવે મોમાનને ઘેર કેસર કસ્તુરીના ગારા, તેમાં સુવર્ણની ઈંટ ચણતર અપાર. ૭૦૯
જે ગુરૂનરને નામે સોના રૂપાની ઇંટો, શાહે તેની અનોપમ ઉઠાવી ભીંતો. ૭૧૦
તેના બારસાખ કમાડ સોનાનાં ઘડયાં, ત્યાં રત્ન પદારથ નંગજ જડયાં. ૭૧૧
ત્યાં સુવર્ણના મોલ ઝળકે બહુ તેજ અપાર, ત્યારે સહસ્ત્ર સુરજના તોરણ બાંધ્યા દરબાર. ૭૧૨
ત્યાં એકએકનાં મંદિર સોનાનાં ઘડયા, તેનાં પાણીઆરા માણેક મોતીએ જડયાં. ૭૧૩
એક એકને મોલે હિરા રત્ન માણેક જડીત્ર કહેવાએ, તે મંદીરના રૂપ કહ્યાં નવ જાએ. ૭૧૪
તે મંદીરને ઉપર સાતખંડ કળસ દીસે અનોત, તે એક કળસની સહસ્ત્રકળા સુરજની જ્યોત. ૭૧૫
જે સહસ્ત્રરંગી પલંગ સતગુરૂ મેલ્યા છે બીછાઈ, ત્યાં રત્નજડીત્ર હીંચોળાખાટ કહેવાએ, ૭૧૬
ત્યાં મુમન પોઢીને એવાં સુખ ભોગવસે સાર, તેને સુરજા રંગની સત્તર નાર. ૭૧૭
ત્યાં ચંદ્રવદની સતીઓ સત્તર સાદ, તેમાં ચાર દેવકન્યા નાર. ૭૧૮
જે ઈંઆ મૃત્યુ લોકની સ્ત્રી પોતાના ધણી સાથે ધરમ કમાએ,
તે તહાં અર્ધાંગના સર્વે ઉપર પટરાણી થાયે. ૭૧૯

એક એક રખેસરને ઘેર સતીઓ પચાસ નાર,
તેનાં પચાસે કુંવરનું રાણી બેલે દરબાર. ૭૨૦

રત્નજડીત્ર જીક દીસે ને રૂપ અપાર, તેના હાથમાં સોનાની ગેડી અનુપમ સાર. ૭૨૧

તે મુનીવરોને સરવે દેહી નુરાણી હોએ, ત્યાં નુરાણી વસ્ત્ર પેહરસે સબકોએ. ૭૨૨

એવી રચના ભીસતમાં ગુરૂનરે રચી છે સહી,
તેને જમણે પાસે સાતે સરોવર અમીએ ભર્યાં છે તહિં, ૭૨૩

તે સરોવરને સોનાનાં આરા કસ્તુરીની પાળ, તેનાં માણેક મોતીએ જડયાં પડથાલ. ૭૨૪

તે સરોવર માંહે માણેક મોતીની વેળુ અપાર,
તેના ફરતા આરા બાંધ્યા ને સોનાનાં પગથીઆં સાર. ૭૨૫

તે સરોવરની સામી પાળે કલ્પવૃક્ષ કેહવાએ, જેણે સઘળી અમરાપુરીને ધાએ. ૭૨૬

એવું સતગુરૂ શાહજીએ વરખ નિપાએ. તે બહોત ગઈ અરકાઈ કહ્યો નવ જાએ. ૭૨૭

ત્યાં અનંત પંખી બહુ રંગે પોપટ અમોલ, તેણે વરખે બેઠા જનાવર કરે છે કલોલ. ૭૨૮

જે સરોવરની જમણી પાસે મહાવરખ કહેવાએ, તેમાં એડાળ છે તે ગુરૂ નરસે નિપાએ. ૭૨૯

જે પંખેરૂ થઈને જીવના વાસ વાસાએ, તે સાહેબની રચના કહી નહિ જાએ. ૭૩૦

જે અનેક પંખી પોપટને સોનાની ચાંચો રૂપાની થશે,
તે વરખની ડાળે બેઠાં પંખી ઝુલશે. ૭૩૧

તે જેમ જેમ જુવેને તેમ તેમ રોસે જઈ, હાકરણી વિના જીવડા ભુલશે. ૭૩૨

એ સર્વે ભીસતની રચના કહી નવ જાએ, તે સૌના ઘેર રતન પદારથ જડેલા હોએ. ૭૩૩

જે ચંદ્ર સુરજ આ જુગમાં સાર, તે મુનીવરને ઘેર જડીઆ અપાર. ૭૩૪

ભાઇ મુનીવરનો વાસ છે અમરાપુર માંએ, તે ઉપર કલ્પવૃક્ષની છાયા થાએ. ૭૩૫

તે સવા સવા મણનો આહાર ભોગવે જાએ, અને મન વાંછીત ફલ જો ખાએ. ૭૩૬

ત્યાં આહાર છે પણ નાર નહિ કહેવાએ, ભાઇ મુનીવર તે નુરાણી પરસેવો થઈ જાએ. ૭૩૭

જે કોઈ આજ ઇંઆ પુરા સતપંથ કમાએ,
તેની તહાં અનેક રચના શાહા સતગુરૂ નીપાએ. ૭૩૮

જે એકોતેરસો માઈના એકોતેરસો બાપના કહેવાએ,
જે સાતકુળ સાસરી સાથે અમરાપુર જાએ. ૭૩૯

એવાં સુખ મુનીવર ભોગવે છે સાર, ત્યાં વારંવાર હોસે ગુરૂ નરતણા દેદાર. ૭૪૦

જયારે આદ અંતના દેવ આવ્યા શાહોજીની પાસ,
ત્યારે સતગુરૂ શાહોજી આપે વૈકુંઠનો વાસ. ૭૪૧

ત્યારે સતગુરૂએ એવાં તપ કીધાં વિસમે ઘાટ,
ત્યારે શાહોજીએ સાચા મુનીવરને ભીસતની આલી વાટ. ૭૪૨

જે મુનીવર અમરાપુરમાં સુખ ભોગવસે જાણ, તે દેવઅમરપદ પામ્યા સતગુરૂને ફરમાન. ૭૩૩

જે સતગુરૂના જપતપ થકી જીવ ઓધર્યાં જાણ, ભાઇ મુનીવર તે અમર થયા નરવાણ. ૭૪૪

પ્રથમ આઠલાખ કરણ શાહોજીએ સરજયાં જાણ, તહાં સતગુરૂ બ્રહ્માએ તપ કીધાં પ્રમાણ ૭૪૫

તે સતગુરૂના તપજપ થકી દેવ નીપન્યા કરોડી અનંત,
જેણે સાહેબસું અવિચળ રાખ્યો ચંત. ૭૪૬
પ્રથમ જાએલા કલફમાં તપસી ગુરૂબ્રહ્મા જાણુ, ત્યારે ઝાંખા નવાણું કરોડી નિપન્યા નિરવાણ. ૭૪૭
બીજા ફાએલા કલફમાં તપસી સેસટગુરૂ જાણુ,
તાહાં મેઘા દેવ છપ્પન કરોડી ઓધર્યા પરમાણુ. ૭૪૮
ત્રીજા અરજલા કલફમાં તપસી ગુરૂ ઈમામ જાણુ,
ત્યાં બત્રીસ કરોડી કિન્નર સીધા નરવાણુ. ૭૪૯
ચોથા ખલીફા કલફમાં તપસી ગુરૂ નબીમહમ્મદ જાણુ,
ત્યાં ત્રેત્રીસ કરોડી દેવ કીધા પરમાણુ. ૭૫૦
જે ગુરૂના જપ તપ થકી પાંચ કરોડી દેવ છુટા આજ,
તહાં પામ્યા અમરાપરમાં અવિચલ રાજ. ૭૫૧
પહેલા કર્તાજુગમાં તપસી ગુરૂ અમર કીધા કાજ,
ત્યાં સતગુરૂ વચને આ સતપંથ ધાયા પ્રહલાદ. ૭૫૨
જે ગુરૂનરના જપ તપ થકી પાંચ કરોડી દેવ છુટ્યા આજ,
ત્યાં પામ્યા અમરાપુરમાં અવિચળ રાજ. ૭૫૩
બીજા ત્રેતા જુગમાં તપસી ગુરૂ વસિષ્ટે આ ધરમ દેખાડ્યાં જાણુ,
ત્યાં સતગુરૂએ બહુ તપ કીધાં નરવાણુ. ૭૫૪
એ ગુરૂના જપ તપ થકી સાત કરોડી દેવ નીપન્યા જાણુ, તે તો વૈકુંઠ પામ્યા નરવાણુ. ૭૫૫
ત્રીજા દ્વાપર જુગમાં તપસી ગુરૂ વેદવ્યાસે આ ધરમ દેખાડ્યા જાણુ,
ત્યાં સતગુરૂએ બહુ તપ કીધાં નરવાણુ. ૭૫૬
એ ગુરૂનાં જપ તપ થકી નવ કરોડી દેવ નીપન્યા પાંડવ રાએ,
અને તે અમરાપુરમાં પોતા જાએ. ૭૫૭
ચોથા આજ કલજુગમાં તપસી ગુરૂ સુદરદીને આ ધર્મ દેખાડયો જાણુ,
તે સતગુરૂ તપસીએ કાગળની હોડી કીધી નરવાણુ. ૭૫૮
ત્યાં પીર સુદરદીને કહ્યું એક મોટાઈ દીલમાં આણુ, તે થકી વજની ભીંત ઉઠી નરવાણુ. ૭૫૯
જ્યારે પીર સુદરદીને છ માસ લગી એક પગે ઉભા રહ્યા,
ત્યારે ગળામાં તોક પહેરીને આદીન જો થયા. ૭૬૦
જ્યારે એણી રીતે તપસી ગુરૂ તપ કીધાં અપાર, ત્યારે નર ઇસલામશાહે દીધા દેદાર. ૭૬૧
તે ગુરૂના જપ તપ થકી બાર કરોડી દેવ કલજુગમાં સંગે નીપન્યા જાણુ.
તેને કમલાકુંવરને શિર બાંધા નરવાણુ. ૭૬૨
જે આઠ લાખ કરણુમાં અનંત કરોડી દેવ નીપન્યા જાણુ,
તે કલતાર વેળામાં પેલાં વર પામશે નરવાણુ. ૭૬૩
જે કરણુ કલફમાં તપસી ગુરૂ બ્રહ્માએ તપ કીધાં જાણુ,
ત્યારે એટલા દેવનાં લખ્યા નિશાન. ૭૬૪

Prophet Muhammad preached Kuran as Veda

આજ અથરવેદમાં ભાખ્યા તે કલજગ છેલી સંગ,
એ નબી મહમ્મદને સતે કરી માનો અમવેદ કુરાને બાંધ્યા બંધ. ૭૬૫
જે તપસી ગુરૂ બ્રહ્મા જે નબી મહમ્મદ આએ,
ભાઈ આ નત સરવે તેની કહેવાએ. ૭૬૬
જે આદ અંત જોગ તપ ગુરૂ બ્રહ્માનો આએ,
તે જોગેશ્વર છાનો જોગ સતસું કમાએ. ૭૬૭
જે નવે અવતારે નારાયણ દેવ આવ્યા ભગતને કાજ,
તે આજ કલી દશમે સાચા મુનીવરને આલવા રાજ. ૭૬૮
જે શ્રી નારાયણ દેવ તે વિષ્નુ અવતાર, તે દેવ ધરી અવતાર ને દઇત્ય સંઘાર્યા તેણે ઠાર. ૭૬૯
પેલા નવ અવતારે નવ દઇત્ય હણ્યા ને દસમે કાલીંગો જાણ,
એવા પીર શમસ કહે અગમ પાછળ એંધાણ. ૭૭૦
એ દેવના અગમ પાછળ ચરિત્ર સાંભળો અપાર,
અને સુખ દુઃખ તે દુનીઆનો વહેવાર. ૭૭૧
જો આજ દેવના વેદ વચન સહી કરો પરમાણ, ભાઈ તમે તો પામો અમરાપુર ઠામ. ૭૭૨
એ દેવના વેદવચન મુનીવર ભાઈ પરમાણ. એમ કહે પીર હસનશાહા ગુરૂ ઈમામ. ૭૭૩
પણ જે કોઈ આ ગુરૂના વેદવચન ઉથાપે જાણ, તેનો મેળો પીસતાલીસમે ઠામ. ૭૭૪
આજ કલજુગમાં અથરવેદ સહી પરમાણ, અને જે અથરવેદ બોલે તે કરવું કામ. ૭૭૫

Yvan (Muslim) form of Brahma Narayan in Atharved

આ ગુરૂના વેદ વચન થકી આગળ દેવ નિપન્યા જાણ,
તે સાંભળો સુરજા રાણી એમ કહે ઇંદ્ર ઇમામ. ૭૭૬
જે આજ અથરવેદમાં યવનરૂપી બ્રહ્મા નારાયણ,
તે ભરતખંડને જાંબુદ્વીપે પ્રગટ બેઠા જાણ. ૭૭૭
જે શાહાનો દશમો અવતાર અગમ ભાખ્યા જાણ,
તે સતગુરૂ બ્રહ્માએ આદ અંતના મેળા કીધા પરમાણ. ૭૭૮
જે કોઈ દશમા અવતારની દશતરી સહી પ્રમાણે ભેવ, અને તે મુનીવર હોશે દેવ. ૭૭૯
સુણો સુરજા રાણી પરતંગ આગમ નરવાણ, આજ ગુરૂનર જાંબુદીપમાં બેઠઃ પરમાણ. ૭૮૦
આજ ગુરૂ નરનું નામ વીસારો નહિ, તો અમરાપુરમાં પોંચો સહી. ૭૮૧
જે દશમા અવતારની દશતરી પુરી પરમાણી નરને નાર,
તે લખચોરાસી માંહે ન પડે ફરી આ જગસંસાર. ૭૮૨
જે કોઈ ભગત સતીઓ આ ગતગંગામાં આવી સાંભળો જાણ,
તે દસે અવતારની દશતરી અથરવેદની વાણ. ૭૮૩
જે એકએક હરફ સાંભળે લખે નરવાણ, અને વળી ભણે સાંભળે તે એકજ ધ્યાન. ૭૮૪
તેને વીસંભ રાજ ધન કીધાનું ફળ વરદાન હોએ,
અને જે આ ગતમાં એક મના આવી સાંભળે સોએ. ૭૮૫

જે દસમા અવતારની દસતરી ભણે, અને સતી લોક હરફે હરફ સાંભળે ૭૮૬
તે ભગતને એક હરફે હરફ ધરમદાન, અને કરોડ કરોડ હસ્તિનું ફળ પામે નરવાણ, ૭૮૭
જે આ ગતમાં ભણે શ્રી નારાયણ દેવના દશે અવતાર,
તે આજ એક દયાને સાંભળે નર ને નાર. ૭૮૮
એમ સતગુરૂ કહે તેનાં પુન તણો ના આવે પાર, તેતો ફરીને લખચોરાસી ન પડે લગાર. ૭૮૯
જે કોઇ ભગત સતીઓ આ વેદ પ્રમાણે સુકરીત કરસે જાણ,
તેને એસીં લાખ ઉંટા સામલ ચાલે નરવાણ. ૭૯૦
તે ગુરૂ શમસ કહે શ્રી નારાયણ દેવના દસે અવતાર,
આજ પુરા ભણે સાંભળે જે કોઇ નર ને નાર. ૭૯૧
તે ભગત સતીને મહાદનની જાળ નહિ લોપે લગાર, બાકી જુઠાને શીર પડશે અગ્નિધાર. ૭૯૨
સતગુરૂ સુદરદીન સાથે બાર કરોડી નિપન્યા કમલા કુંવર વીર,
તે હસન શાહા થયા અનંત કરોડીના પીર. ૭૯૩
એવી સત વાણી કહે ઈંદ્ર ઇમામશાહા પીર, અને તે તમે સાચું માનો મોમનવીર. ૭૯૪
એક દન મહાદન આવે છે તમે સત સબુરીસું રાખો ધીર,
તહાં ખુદાતાલા કાજી થાશે ને મહમ્મદ હોશે વજીર. ૭૯૫
ત્યારે દસમુરૂપ ત્યાં નકલંકી નારાયણ સાર, ત્યાં દેવેધર્યો શ્રીમૌલા મુરતજાઅલીનો અવતાર. ૭૯૬
ત્યારે દેવ દઈત્ય કાલીંગાને મારશે જેણીવાર, પોતે સંસારમાં પ્રગટ થશે મોરાર. ૭૯૭
જ્યારે સંસારમાં પ્રગટ થાશે દેવ મોરાર, ત્યારે સંસાર સર્વે ઓળખશે સહી નિરધાર. ૭૯૮
ત્યારે શ્રી દશમા રૂપે મૌલા મુરતજાઅલી નામ ભણાવ્યાં સહી જાણ,
ત્યારે અનંત કરોડીસું પીર હસન કબીરદીનને તારશે નરવાણ. ૭૯૯
શાહા મૌલા મુરતાજઅલીની માતા તો બીબી જલેખાં કહીએ, પીતા તો હાસમી અબુતાલબએ. ૮૦૦
ત્યારે ગુરૂ તો નબીમહમ્મદ મુસતફાસ લલ્લા અલેહે વસલમ જાણ,
અને શક્તિમાતા બીબી ફાતમા પ્રમાણ. ૮૦૧
ત્યારે સ્વસ્થાન તો કેહકપુર નગરી જાણ, અને ક્ષેત્ર તો સીદ્ધપુર દ્વારકાં નગરી પ્રમાણ. ૮૦૨
ત્યારે નર મારશે દાનવ દઈત્ય કાલીંગો જાણ,
ત્યારે બાર કરોડીસું પીર સુદરદીન ઓધાર્યા નિરવાણ. ૮૦૩
ત્યારે ચાર લાખ અને બત્રીસ હઝાર શાહા મૌલા મુરતજાઅલી રૂપે જાણ. ૮૦૪
ત્યારે અથરવેદ હુઆ પરમાણ, ચાર લાખને બત્રીસ હઝાર કલજુગનું પ્રમાણ.
ત્યારે બાર કરોડીસું પીર સદરદીન અમરાપુરીમાં પોતા નરવાણ. ૮૦૫
તેણે તો ગુપ્ત પંથ આરાધ્યા જાણ, તેણે તો સહી અમરાપુરીનો વાસો પામ્યા નરવાણ. ૮૦૬
ત્યારે શ્રી નકલંકીનો દશમો અવતાર સંપૂર્ણ થયો સહી, એવી ગુરૂ બ્રહ્માએ વાણી કહી. ૮૦૭
અહિંથી શ્રી નારાયણ દેવના દશમા અવતારની દસતરી સંપૂર્ણ સાચ,
એવી ગુરૂ હસનશાહા સુત પીર ઈમામશાહા બોલ્યા વાચ. ૮૦૮

૨૫

Khuda will be Kaji and Muhammad will be Vazir

Nishkalanki Narayan = Murtaza Ali

Mother and Father

Wife

દોવા મુખીની કીયાની લખી છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વીસનવ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

પ્રથમ આઠ લાખ કરણુ મધે ગુરૂ ઈમામે બંદગી કીધી,
ત્યારે હાલમાલ ભેસ્તની કુંચી તે લઈ ઈમામકું દીની. ૧
ભેસ્તની કુંચી ગુરૂ ઈમામને હાથ, દોજકની કુંચી ફીરસ્તા અજાજેલની પાસ. ૨
જે ધર્મને માર્ગ ચાલસે, તે સહી અમરાપર માલશે. ૩
ત્યાં મલશે સતગુરૂ શાહાના દેદાર, ત્યારે ચૌદભવન શાહા ઈમામને બાર. ૪
જે સ્વર્ગ મૃત્યુ ને પાતાળ તે સતગુરૂ સાહેબ સરજનહાર. ૫
આજે તેનો ભેદ ન જાણે કોઇ. અને સાચા મુનીવર બુજે સોઈ. ૬
બીજા કોઈ ન જાણે દુનીઆં લોક, આજ ગુરૂ નવ રહ્યા જગમાં અલોપ. ૭
તેના ચંતની કોઈ વાત ન જાણે, સર્વે આપે અકલે રહ્યા વખાણે. ૮
માઇ ને બાપ બેન બંધવ નહીં કોએ. ત્યાં મુરખ હાથ ઘસતા જોએ. ૯
તમે સાચા મોમન જાણો જેહ, આપ મોરાદા નસ્ટે દોજક જાસે તેહ. ૧૦
તમે ગત માંહે મળો મુનીવર ભાઈ, ત્યાં અમીં નીસાની લો ને જાઇ. ૧૧
મખી તે જે જીવને મોક્ષજ આલે, મોક્ષ મુગતના મારગ બતાવે. ૧૨
મખી તે જે કોઈને ઘેર જો જાવે, તો ઉનકે જીવકા ભલા કરાવે. ૧૩
મખી તે જે અસતને મારગ ન જાવે, જીવને મોક્ષ મુગત કરાવે. ૧૪
મખી તે જે સર્વે બલા નીકાલે, લખચોરાસીના ફેરા ટાળે. ૧૫
મખી તે જે મુવા માનવીને જીવતાં કરે, જનકા દલ હોવે તેનાં કારજ સરે. ૧૬
મખી તે જે સર્વે ઘરકા જીવ આવે, તેની બમણી કમાઈ કબુલ કરાવે. ૧૭
મખી તે જે ડાહ્યા હોવે, સારે જીવકું વૈકુંઠમાં લાવે. ૧૮
મખી તે જે આપે અમર બેદ જાણે, અગમ નીગમકી બાત પીછાણે. ૧૯
મખી તે જે સુધ બુધ બરસાત કી જાણે, સર્વે નગરકી બાત પ્રમાણે. ૨૦
મખી તે જે પીર પેગામ્બરકું નજરે દેખે, જરણુ મરણુકા હાલજ પેખે. ૨૧
મખી તે જે સત વાત સાચી કરી માને, તાંહાં કમાઈ સહી કરી જાણે. ૨૨
તે મખીની સેવા અમર જાગે, જે સત સબુરી સંતોક માગે. ૨૩
જે એકેમને એકેચંતે સતપંથ ધાએ, તે મખી તો વૈકુંઠમાં જાએ. ૨૪
જે દસોંદ સુકરીત ખરા મુમન હસે, તે જીવતો અમરાપર જશે. ૨૫
તમે રખેસર સાહેબસું રાખો ચંત, ગુરૂ ગતમાં મળવું નત નત. ૨૬
તમેં અમરાપરમાં જાસો સહી, આજ ભુલાવે ન પડસો કોઇ. ૨૭
ભુલા કાંએ ભમો છો ગમાર, સાચા રખેસર તે સચી ધાર. ૨૮

રખેસર હશે તે સાહેબના સેનમાં મળસે, તુરાણે ઘોડે મુમન ચડસે ૨૯
ગુરૂનર આગલ હજુર ફરસે, નત નત દેદાર સાહેબનો કરશે. ૩૦
જ્યારે આવી આપ સાહેબ તખત બેસે, ત્યારે નતનત દેદારી મુમન રહેશે. ૩૧
આજ ગુરૂ ગતમાંહે મલીને કરો તખત બેસે, ત્યારે નતનત દેદારી મુમન રહેશે. ૩૨

આજ ગુરૂ ગત માંહે મલીને કરો કમાઈ,
ભણે ગુરૂ ઈમામશાહા તમે સત ચલો સચીઆરાભાઇ. ૩૩

સતગુરૂ ઈમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા, હક્લાએલાહા ઈલ્લલાહો મહમદુર રસુલિલાહે.

(૧) દોવા દેવ સ્થાપનના મંડાણની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઈમામશાહા આદ વિષ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

તમે સુણો મુનીવર વેદ વીચાર, મખીતણા કરીઆ આચાર. ૧
આવી ગતમાંહે હેજંદા કહે, એકમનો થઇને ઉભો રહે, ૨
ગુરૂ ગત પાસે માગે વચન, નરમલ કરાવે જીવને પંડ. ૩
ગુરૂ ગત મળીને કરે આસીસ, આજ ગતમાંહે ગુરૂનર છે જગદીશ. ૪
તાંહાં નાનામોટા સહુ કરગરે, જપે પીરશાહા ને તોબાં કરે. ૫
કહી ફરમાનને માંણુજ લહે, તાંહાં નરવખ થઈને ઉભો રહે. ૬
રદયે રાખે પીરશાહનો જાપ, તોબાં થકી ઉતરે પાપ. ૭
માંણુ તણી આસીસ જો કરે, જાપ જપે પાતક ઉતરે. ૮
દો જણુ મળીને ઉતરાવે માંણુ, એક બીજાને કહી ફરમાન. ૯
માંણુ ઉતારીને ઉભો રહે, નમી ગતને હેજંદા કહે, ૧૦
એક મનો થઇને ડગ જો ભરે, અને મખી તણે આસને સંચરે. ૧૧
આસન જઇને કરે હેજંદા, બકસે ગુના ગુરૂ ગતના બંદા. ૧૨
બેઠી આસન બેસે કાયા, દીલથી દુર કરે મોહ માયા. ૧૩
જે સંત સંતોકે બેસે સહી, તે દયા બેમ્યા રહેણી રહી. ૧૪
પુરવ દીશા પુંઠજ ધરે, ને પછમ દીશા સનમુખ કરે. ૧૫
દખણુ મેલે ડાબે પાસ, જમણી ઉત્તર પુરે આસ. ૧૬
ગુરૂ તગને પુછે ફરમાન, કહી જગનનું માંડે કામ, ૧૭
ત્રણુ દરવાજા બંધજ કરે. જ્યાં થકી પવન નાં સંચરે. ૧૮
કહી ફરમાન ને માંડે પાટ, સર્વે જીવતણા મુગતા ગાટ. ૧૯
માંડી પાડ ને આખર પૈસાને કલસ જો લે, ત્યારે ધુપ દીવાને અરપણુ કરે. ૨૦
ભરી કળસને ગુજારે આપ, ભણે કાંડી પીરશાહાનો જાપ. ૨૧
માંડી કળસને એક ચીંતે રહે, આખા લઇને કળસમાં ધરે. ૨૨

ફુલ હાર ગટ પાટે ધરે, ચુવા ચંદન અરપણ કરે. ૨૩
આલ ભણીને ઉપજાવે નુર, આલે નિરંજન છે ભરપુર. ૨૪
ત્રણ દેવની પુજા કરે, નુર લઈને કળસમાં ધરે. ૨૫
નુર માંહે શક્તિનો વાસ, નુરે નારાયણ થાએ પ્રકાશ, ૨૬
પાંચ તનનો નુરમાં રહે, ચોવીસ પાત્ર કળજગમાં છે. ૨૭
એક મનો થઈને મખી જો ભણે, ગુરૂનર આલે એક કરી ગણે. ૨૮
આલે ગુરૂનર બેઠા સહી, દોવાથી મખીએ દીઠા તહીં ૨૯
પરદખણાનું મોટું દાન, પૂજીએ તો મેરૂ સમાન. ૩૦
એવી દોવા મખી જો કરે, કલસ આગળ પરસાદ ધરે. ૩૧
જીવ તો મરતંગ હોઈને રહે, દુઃખ સુખ દીલનાં સતગુરૂને કહે. ૩૨
પુજા કરે કલસની સાર, માંહે નિરંજન સચરાચાર. ૩૩
મખી તે જે ભાર ગતનો આપે સહે, પરવેદના દુઃખ દીલમાં ગ્રહે ૩૪
મખી તે જે મન મારી રહે, મુખમાંથી મર કોઈને ન કહે. ૩૫
નતનત હાલ ગુજારે આપ, દુવા ભણી ઉતારે પાપ. ૩૬
કરી આસીસને છોડાવે કરમ, ગુરૂગતની કરીઆ આચારે વાધે ધરમ. ૩૭
બોલે સાચું ને વચને પળે, બાર કરોડીને સંગ જઈ મળે. ૩૮
મખી તે જે એટલી ક્રીયા પાળે, નતનત હાલ ગુજારીને માંણજ લહે. ૩૯
મખી તે જે ક્રીયા આચારસું નરભે રહે, એવી દોવા તે ગુરૂ ઇમામશાહા કહે. ૪૦

સતગુરૂ ઈમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા, હકલા એલાહા ઈલ્લિલાહો મહમદુર રસુલિલાહે.

(૨) દોવા મુખીને તોબાં પડવાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ, સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી, મહંમદશાહા તમારી દોવા.

સાહેબ તોબા હજારવાર, આ બંદા ગુનેગાર, બકસો ગુના લાખ અવલ આખર શાહા મુરતજાઅલી પાક. અવલશાહા અલી આખર ઈમામ મહંદી. જાંબુદીપના ધણી વીસનવ નારાયણ, વસમના આધાર સેસટના સરજનહારા જાબુદ્વીપે ધર્યો અવતાર, રહેણી કીજે બેર, દીવસ કીજે મહેર. નેકનજર ધરો બંદાની મુશ્કેલ આસાન કરો. **સતગુરૂ ઈમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હકલા એલાહા ઇલ્લલાહો મહમદુર રસુલિલાહે.**

(૩) દાવા મુખીને આસન ઉપર આસન આગળ રહીને ભણવી.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ, સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઈદ્રિ ઈમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દાવા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સુદરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમસદીન, નર અસલામશાહા નરઅલી નિરંજન નામ નબી નુર સતગુરૂ તમારી દાવા. પ્રથમ અહુંકાર, અહુંકારથી ધંધુકાર નિરંજન નિરાકાર, તમે સેસટના સરજનહાર, સ્વામી તમે ધર્યા અવતાર સ્વાની દીનમાં તમે, દુનીઆમાં તમે, જાહેર તમે, હજુર તમે, કાયમ તમે, દાયમ તમે, અવલ તમે, આખર તમે, નુર તમારૂં, જહુર તમારૂં, ભાવ ભક્તી ઈમાન અમારૂં, અમે બંદા ગુનેગાર, તમે સાહેબ ગુના બકસણહાર, બંદાને દેદાર દેજો, આખરવેળામાં ઉગારી લેજો. તમે આસન સિંહાસન આવીને પરવરો, કીધા ગુના બકસો. બીજા ગુના ન કરાવશો, પાંચ સાત નવ બાર તેત્રીસ કરોડીના મેળા દેજો. લખ ચોરાસીના ફેરા ટાળો, સઘળી જમાતસું દેદાર આલો. સ્વામી એકાંત કરો. દોહાંત દુર કરો, ધર્મ સ્થાપો, ને પાપ કાપો. સમજણ આપો, સતીઓની સોબતમાં રાખો, સમર્યા સાર કરો, કરગર્યા કાન ધરો. આવાગમન દુર કરો, **સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલ્લલાહો મહમદુર રસુલીલાહે.**

---

(૪) દાવા મુખીને આસન ઉપર પેલો જમણો પગ મુકીને તહાં ઉભા રહીને હાથ જોડીને ભણવી.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઈમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દાવા.

શાહા હેજંદા કાયમ દેવ પાયા, સતગુરૂ નુર પાયા, સાહ્વા પાયા, શાહાકા દેદાર પાયા, સતીઓની સોબત પાયા, રખીઓનાં રાજ પાયા, અમરાપુરમાં વાસ પાયા, અનંત કરોડીની સોબત પાયા. **સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા. હક લાએલાહા ઇલ્લલાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૫) દોવા પાટ માંડવાની ગટના આસનની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સાતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

સ્વામી તમે અહુંકાર માંહે આપો આપ, શકતી રૂપી જપાવો જાપ. શકતી રૂપી રચ્યો સંસાર, શકતી વેદ ઉત્તમ આચાર, હેઠળ શકતી રૂપને ઉપર કલા, પાંચ દેવ તે સભરે ભરા. આસન શકતી નુરી તેજ, નુરે ખલકાં નિરંજન હેજ. સેસટ શકતી મીટી સહી, મીટી બાજનાં ઉપનાં કોઈ. માટી ઘટ ને માટી પાટ, માટી મોક્ષ મુકિતની વાટ. **સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલ્લલાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૬) દોવા પાટ માંડીને સરદો કરવાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ, સતગુરૂપાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

નવતન અસલામ અરજતલા સલામ, મામા અરજુલા સલામ, અજાબ અમલ હરામ, શક્તિ માતા સરામ, ગુરૂ અજબ સલામ. હકશાહા મુરતજાઅલી અલા તમે, અલખ તમે, કાયમ તમે, કરતાર તમે, સાહા પાયા અમે, સબકુલ જમીપર સરદા. સરદા મન સાહેબ. સાહેબ મન ફકર, ફકર મન અલા, અલા મન મહમદ, મહમદ મન ઉમત. **સતગુરૂ ઇમામશાહા હક લાએલાહા ઈલ્લલાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૭) દોવા પાટ ઉપર આખા મુકવાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂપાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સોદરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમસદીન, નરઅસલામશાહા નરઅલી નિરંજન નામ નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા. પ્રથમ આદ નિરંજન ધંધુકાર, સેસટને કારણે ગુરૂ નરે લીધા અવતાર. ધંધુકારમાં ધ્યાનજ ધરી, છત્રીસ જુગને ચોરાસી ચોકડી પેલી કરી. પેલા સરજ્યા બ્રહ્મસતંન, તેહેથી સરજ્યા રોહો રતન. આપ સતનથી જરીઆં નુર, તેહનાં સરજ્યાં ચંદ ને સુર. નારાયણે સરજી સુરત ચાર, ચતુર વેદને અહુંકાર. અહુંકારથી સરજ્યા સતપંથ, ધરી અવતારને બાંધ્યા બંધ.

અથરવેદને ચોક સિંહાસન આવો, ઘટઘટમાં આવીને વાસ કરો. પાટની પુજાએ રહો, કલસ માંહે કલા ધરો, ઘટ ઘટમાં આવી પરવરો. આદ બ્રહ્માએ ઘટ થાપો ચોદેશ નાંખી ફેરાઇ, અનંતરૂપે ચરિત્ર કીધાં કિરતાર મુરત સોહી. અરલોક પરલોક દેવલોક જમલી જમાત ગુરૂગત ગંગા ફરમાની બંદાને ઇમાને અજનતમેં કબુલ કરો, કલસ માંહે તમારી કળા ધરો. અલી નિરંજન નકલંકી પાત્ર, સતગુરૂ સુદરદીન નર અસલામશાહાની કરાવી જાત. ઈમામશાહા નરમહંમદશાહે દીધો દેદાર, જીવ સહી કીધા કરોડી બાર. નબીનુર સતગુરૂ આદ બ્રહ્મા, પીર સમસે થાપાં ધર્મ. પીર સોદરદીને ન જપાવ્યા જાપ, પીર કબીરદીને કીધા પાક. ઈમામશાહા મહમદશાહા પુરી સાંખ, સુખી થાપ્યા સવાલાખ. **સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા. હક લાએલાહા ઇલ્લલાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૮) દોવા પાટને ચારે દીસે પૈસા મુકવાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહમા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિષ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

સ્વામી આજ કલજુગનું વર્તમાન જો નારાયણનું સ્થલ. ઘટે બ્રહમા, ઘટે વિષ્નુ, ઘટે દેવ મહેશ્વર. ઘટે મધે ચૌદ લોકના વાસ, તેત્રીસ કરોડી દેવતા પ્રકાસ. ઘટ મધે બ્રહમા વિશ્નુનો પરિવાર, જો આજ કલજગમાં હોવે તેહનો વાસ. પાત્ર નકલંકી નારાયણ, તે નર અલી મહંમદશાહા સિંહાસન તમારૂં તમે સ્થાપો. તમે બેસો. સત તમારૂં, દત તમારૂં, કરમ તમારૂં, ધર્મ તમારૂં, દીવાન બાદશાહાજી આ બંદા ગુનેગાર તમારી પનામાં રાખો. કરગરા કાન ધરો, સમરા સાર કરો. **સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલ્લલાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૯) દોવા પૈસા મુકીને સરદાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂપાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

પ્રથમ આદ નારાયણે કીધો વીસ્તાર, ત્યારે દીસા લખી ચાર. ચતુર દીસા માંહે કીધાં ચતુર મુકામ, તાંહાં સતગુરૂ શાહાનાં દેખાડયાં ઠામ. જાયલા ફાયલા અરજલા ખલીફા ચતુર કલફની સાંખ ધરી, ગુરૂ નામ ભણાવ્યાં હરી. જાંખા, મેઘા કેનર અનંત, જેણે અવીચળ રાખ્યાં સત. **સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલ્લલાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૧૦) દોવા કલસને ધુપ લોબાનની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હર્રહેમાન નિર્રહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિષ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

અહેર દરૂદ, જાહેર દરૂદ, દરૂદ નબી ઉપર, અલ્લાહો ફાતીઆ. અગર જલે. પીડા ટલે. સાહેબ જાગે, સેતાન ભાગે. ધુપ તાંહા રૂપ. દેવ તાંહાં પુજા. અલખ નિરંજન નિરાકાર, અવર દેવ નહીં દુજા. **સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હકલા એલાહા ઇલ્લલાહો મહમદુર રસુલિલાહે.**

(૧૧) દોવા દીવા જોતને પ્રણામની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હર્રહેમાન નિર્રહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિષ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

ગુરૂ દીવો, ગુરૂ દેવતા, ગુરૂ વિના ઘોર અંધાર, ગુરૂ વિના જુગત નહીં, ગુરૂ વિના મુક્તિ નહીં. મન તાળું, કલમો કુંચી, ખોલો ધર્મ દોવારા, દેખો મહમદશાહાકા દેદાર જાગે જોત, ને ભાગે છોત. **સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલલ્લાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૧૨) દોવા કલસમાં જળ ભરવાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હર્રહેમાન નિર્રહીમ સતગુરૂપાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઈમામશાહા આદ વિશ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સોદરદીને. સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમસદીન, નર અસલામશાહા નરઅલી નિરંજન નામ નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા. અહું, ઉનાદ, સાદ, શબ્દ, નુર, તેજ, બંબ. આપોઆપ ઉપાયા ઇંડ, ઇંડ માંહેથી સરજ્યાં પંડ. પંડ માંહે ઇચ્છા કીધી, અનંત કળા વરતી લીધી. ઇંડ છેદીને ઉપજ્યા આપ, ચતુર સુરત કીધી થાપ. કહી ફરમાને અહુંકાર, પરગટ કીધી સુરત ચાર. ખાંણી વાણી સરજ્યા વેદ, જુજવા વારાના જુજવા ભેદ. આલ કુરસીમાં છે ભરપુર. અસતળ બાંધી સરજ્યાં નુર. નુર કાંડી અજંપા જાપ, ચતુર સુરતને નિરંજન આપ. અંનદેવ તે ઉપજ્યા બ્રહ્મ, મચ્છ કળસ કરીને થાપાં ધર્મ. સવા પુરૂષને શકતી સાર, વિષ્ણુ જળને કળશ કીરતાર. આશા પુરો વાસ ધરો, નુરનો પ્રકાશ કરો. કળસ માંહે કળા ધરો, રખેશર જીવને પાવન કરો. નબીનુર સતગુરૂ નર અસલામશાહા. સતગુરૂ સલાઓદીન, પીર સમ્સદીન, પીર નસીરદીન, પીર સાહેબદીન, પીર સોદરદીન, પીર ઇમામશાહા અરજ કરે. જાંબુદીપે કુંવારકાં ક્ષેત્રમાં નકલંકી નારાયણ આરબી રૂપે કલસ માંહે કળા ધરો, ઘટમાં વાસ તમારો કરો. **સતગુરૂ ઈમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હકલાએલાહા ઇલ્લલાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૧૩) દોવા કલસ માંડીને સરદાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હર્રહેમાન નિર્રહીમ, સતગુર પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

વિષ્ણુ ઉપજંતે, માહાવેવારંગ શકત ઉપજંતે. અનંત ત્રતવંગ સ્વામી તમારૂં સિંહાસન થાપો. તમે નુરે પરવરો, ઘટમાં તમારો વાસ ધરો. તમે અનંત વાર થાપો તમે અનંતવાર ઓચરો, તમે અથરવેદને વાયકે ફલો. તમે આદનારાયણ કળા પ્રકાસી ત્રણ દેવ પેદા કીધા, તે દેવ જગોજગ આવી અવતર્યા. ઘટે બ્રહ્મા, ઘટે વિષ્ણુ, ઘટે દેવ મહેશ્વર, અથરવેદની કળા ધરો. ઘટમાં અલ્લા ઇશ્વર તમે કરતા, તમે હરતા. આદ બ્રહ્માએ ઘટ સ્થાપીઓ ચોદેશ નાખી ફરોઇ, અનંત રૂપે ચરિત્ર કીધાં કરતા મુરત સોઈ. **સતગુર ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હકલાએલા ઇલ્લલાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૧૪) દોવા કળસ ઉપર આખા મુકવાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હર્રહેમાન નિર્રહીમ, સતગુર પાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી, મહંમદશાહા તમારી દોવા.

સતગુર પીર કબીરદીન, સતગુર પીર સોદરદીન સતગુર પીર સાહેબદીન, સતગુર પીર નસીરદીન સતગુર પીર સમસદીન, નર અસલામશાહા નરઅલી નિરંજન નામ, નબીનુર સતગુર તમારી દોવા. પ્રથમ આદ નિરંજન અહુંકાર, અહુંકારથી ધંધુકાર, સેસટ તણો કીધો વીસ્તાર. મનમાં હરીએ ધરીઉં હેત, તાંહાં રચ્યું એક બ્રહ્મજ ખેત. બ્રહ્મ સતનથી જરીઆં નુર, તારે સરજ્યં રોહો રતન ભરપુર હરીએ કીધાં દ્રષ્ટે કામ, તારે સરજ્યાં પંડ ને પરાણ. તે પંડમાંહે મેલી માયા, અનંવ સરૂપી સરજી કાયા. જળ આખરે પુરોવાસ, આદ નિરંજન માંહે પ્રકાશ. કળસે ચાર મુરત મળીને કરો જુગત, રખેસર જીવને આલો મુગત. નર અસલામશાહા દાતાર, નર અલીમહંમદશાહા હુશેનીમાં સલદાર, જાંબુદીપે ભરતખંડે કુવારકાં ક્ષેત્રને સ્થળે બેસો, તમે નિરંજન નકલંકી નારાયણ. સાહેબ સુલતાન બાદશાહાજી નબીનુર સતગુર બ્રહ્મા તમે આખર સ્વરૂપે ઘટમાં કળા ધરો. **સતગુર ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલા ઇલ્લલાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૧૫) દોવા કળસમાં આખા તારીને સરદો કરવાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઈમામશાહા આદ વિષ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સોદરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમ્સદીન, નર અસલામશાહા નરઅલી નિરંજન નામ નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા. મહમદ રસુલહુ, જલજલાલહુ, વેનાંમત મયો, અલ્લાવેનામતવકી અલ્લા વેનામતે નસીબ સાહેબ સતાર. સાહેબ ગુફાર, સાંહાં પરવરદીગાર, સાંહાં બેલી, સાંહાં બલક, સાંહાં અવલ, સાંહાં આખર, સાંહાં અવતાર, સાંહાં પાતર, સાંહાં મચ્છ, સાંહાં કોરંભ, સાંહાં વરાહ, સાંહાં નરસીંહ, સાંહાં વામન, સાંહાં ફરસરામ, સાંહાં રામ, સાંહાં કરશન, સાંહાં બુદ્ધ, સાંહાં નકલંકી નારાયણ, નિરંજન નિરાકાર, અલી નબી થકી સૌને દેદાર. નર અસલામ શાહા દાતાર, સતગુરૂ સોદરદીન સાર. નબીનુર સતગુરૂ ઈંદ્ર ઈમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા તમારાં નામ ઉપર બલીહારી જાઉં, તમારાં કામ કર્તવ્યથી વારી જાઉં. અનંત અવગુણ અમારા, આ બંદા ગુનેગાર. બાદશાહાજી તમેં ગુના બકસણહાર, જાંબુદીપ કુંવારકાં ક્ષેત્રમાં રખેસર જીવોને આલો દેદાર સાહેબ તમે મહેર કરો. કળશ માંહે કળા ધરો. સ્વામી તમે નુર સ્વરૂપે કળશ માંહે પરવરો. **સતગુરૂ ઈમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઈલ્લલાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૧૬) દોવા ઘટપાટને ફુલહાર ચડાવવાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિષ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સોદરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમ્સદીન, નર અસલામ સાહા નરઅલી નિરંજન નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા. સ્વામી પાનફુલના ભોગદારી તમે છો, આસના વાસનાના ભોગદારી તમે છો, ઘટઘટના ધણી તમે છો, ઘટ માંહે વાસ તમારો છે, સ્વામી દાતા ભોગતા તમે છો, બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેશ્વર આદ્ય નારાયણ ઘટમાં વાસ પુરો, અવલ આખરના ધણી તમે છો. અથરવેદની કળાધરો તમે પ્રગટ રૂપ કરો. **જાંબુદીપના સુલતાન સતગુરૂ ઈમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હકલાએલાહા ઈલ્લલાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૧૭) દોવા ઘટપાટે ચુવાચંદન અબીલ ચડાવવાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂપાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

સ્વામી પાન ફુલના ભોગતારી તમે છો, સ્વામી આસના વાસનાના ભોગતારી તમે છો, સ્વામી કેશર કસ્તુરીના ભોગતારી તમે છો, સ્વામી અગર ચંદન સુસકના ભોગતારી તમે છો, સ્વામી અત્તર અબીલ ગુલાબના ભોગતારી તમે છો, સ્વામી પ્રેમળ વાસનાના ભોગતારી તમે છો, સ્વામી દાતા ભોક્તા તમે છો, સ્વામી પાન ફુલનો આહાર તમારો છે. સ્વામી તમારો આહાર વહેવાર સ્વામી પાન ફુલનો તમે લો આહાર. **સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇન્દ્ર ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હકલાએલાહા ઇલ્લલાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૧૮) દોવા ગુરૂનરની આલ ગાવંત્રી છે.

મુખીએ હાથમાં ગોળી ઝાલીને બ્રુધ લગી આળ ભણવી, પછી કળસ માંહે પાવળ ગોળવી. મીરાં મહમદશાહા લગી આળ ભણવી.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ.

પ્રથમ પરમેશ્વરા, પરદે જલે સાગરા, સેવાને કારણ હેત રચંતે, ધરતલી ઉપર પાઉં ન દેવતા સદા સર્વે પરલોગત. પ્રથમ લીલ વર્ણ તે ધંધુકાર, ત્યારે સ્વામી તમે આદ્ય નિરંજન નિરાકાર તાંહાં કવન ચેહનાં પરીવરતંતે, દબદેહી, તે આદ્ય પુરૂષ નારાયણ, આપ મન આપ ધ્યાન કરતવંગ હો સ્વામીજી, તે નુર નરવાણ આપ હસ્તકે, તદા નિરંજન તે નિરાકાર, તાંહાં લીલ વર્ણ તે ધંધુકાર. તારે નહીં સાદ, નહીં શબ્દ, નહીં ઉનાદ, નહીં ઉંકાર, નહીં ઉતપત્ત, નહીં રેવત, નહીં રચના, નહીં પવન, નહીં પાણી, નહીં ખાણી, નહીં વાણી. નહીં વેદ, નહીં ભેદ, નહીં જળ, નહીં કમળ, નહીં હમલ, નહીં વમલ, નહીં પરબત, નહીં પાષાણ. નહીં નદીઓ, નહીં નવાણ, નહીં સમુદ્ર, નહીં સાગર, નહીં ગેવર, નહીં કેવળાસ, નહીં મેર, નહીં મેખળા. નહીં સ્વર્ગ, નહીં નર્ક. નહીં મરત નહીં પાતાળ. નહીં ધરતી. નહીં આકાશ. નહીં ચંદ, નહીં સુર. નહીં તારા, નહીં ધ્રુ. નહીં મેઘ. નહીં મંડળ. નહીં રેહેણી, નહીં દીવસ. નહીં સુન, નહીં પોકળ. નહીં જરણ, નહીં મરણ. નહીં સેસટ, નહીં સંયોગ, નહીં ભાવ, નહીં ભેંકાર. નહીં રૂપ, નહીં રેખા. નહીં રાગ, નહીં ભેખા. નહીં દમ, નહીં કદમ. નહીં ધમ, નહીં ધમકાર. નહીં રીત, નહીં કરીત. નહીં જોગ, નહીં જોગત. નહીં સંગત, નહીં ભગત. નહીં મોહો, નહી માયા. નહીં કાયા. તારે ભાવ ને ભેદ કાંઈ નવ હુતા, તદા આદ્ય નિરંજન કઇ પેરે સંસાર નીપાયા. તાંહાં સ્વામીજીએ પ્રથમતો લીલવર્ણ

ધંધુકાર મધે, અહુંકારથી હેત ધરીઆં. હેત થકી નીર જરીઆં, નીર થકી ખીર કરીઆં. ખીર થકી ફેંણુ ઉપાયા, ફેંણુ માંહેથી ઈંડ નીપાયા. ઈંડ થકી રચંતે સર્વે રચના. તારે ઈંડ છેદીને ત્રણુ ત્રિભોવન સરજ્યાં હો સ્વામીજી. પરથમ તે જમીનનાં જડબ ધન જુગ પાંચ, પાંચ જુગ તો પીયાળ થોભતાં. પાંચ જુગતો ગડમેરૂ ઉઠંતાં, પાંચ જુગતો બ્રહ્મમંડ જડંતાં. આઠ જુગ તો ગીતા ગાવંત્રી ઉધરંતા, નવ જુગતો નીર નરવાણુ બાંધંતા. બાર જુગતો રૂંઢમાળ ફેરવંતા, વીસ જુગ તો વભુત વનસ્પતિ વસંતા. ત્રણુ જુગ તો ત્રોભોવનના ત્રીશુળ ધરંતા, એક જુગ તો અહુંકાર બોલી ભણુંતા, એવા તોતેર જુગ તો વહી ગયા. સ્વામીને અટકળ કરંતા. તદા અગમ અગોચર સતગુરૂ બ્રહ્મા નર નારાયણુ દેવ માહેશ્વર. એ ત્રણુ દેવની જે કોઇ પુજા કરે. તેને આવાગમનના ફેરા ટળે. તદા સ્વામીજીએ પેલા રોપા સત. સત ઉપર દત. દત ઉપર ખમયા. ખમયા ઉપર ગજા. ગજા ઉપર નીલ. નીલ ઉપર સેસનાગ. સેસનાગના શીર ઉપર ધબળો ધોરી. ધબળા ધોરીના સીંગ ઉપર એક રાહી. એટલા ઉપર જતન કરીને સ્વામીજીએ સેસટ નીપાઈ. જે કરણુ કલફના અવતાર પાત્ર, તે સુણો રખેસર ભાઈ. જાંહાં થકી સ્વામીએ રૂપ ધર્યાં, તે રૂપ ઓળખીને આજ કરો કમાઈ. પ્રથમ નામ તો નીલ, અનીલ, સુન, સાન, નાંન, ગ્યાન, મેંઆન, નુર, તેજ, જળ, કમળ, કેદમ, આદબુદ, નાદબુદ, ગજતત્વ, પ્રેમતત્વ, આદપુરૂષ. આદપુરૂષથી અહુંકાર. અહુંકારથી ચાર વેદ પ્રકાશ. આદ પુરૂષથી નાભ ચક્ર. નાભ ચક્રથી ભવે ગુરૂ બ્રહ્મા સતગુરૂ બ્રહ્માથી સર્વે સેસટની ઉતપત. જે ચાર કલફના અવતાર પાત્ર તે સાંભળો મુનીવર ભાઈ. જાંહાં થકી ગુરૂનરે અવતાર લીધા, તે અવતાર ઓળખીને આજ કરો કમાઇ. પ્રથમ નામ તો અહું, ઉનાદ, અવીગત, એહેદ, હવ, કવ, તથા ધરમ, તેજ લવ, નાદ, ઓતર, હરીતક, પુર્વા, અતીતવંશી પરેમરખ. વેંશ તો શ્રી મચ્છ, મનઈત, ઉગ્રસેન, અજુવત, ભ્રેશપત આસોમંત્ર, પરીકમરખ. વેંશ શ્રી કોરંભ, વસરત, દકાઇત, કાજમ, પ્રજાપત, દાઢમરખ. વેંશ તો શ્રી વરાહ, દેહર, રૂપક, કેશવ, નસખલીપત, ગૌતમ, અમીરખ. વેંસ તો શ્રી નરસીંહ, મુનાયક, વંસવઢણુ, વીરલોચન, કાસ-મરખ, વેંસ તો શ્રી વામન. માનધાતા, પૃથ્મીજે, અસરત, જમદગની રખ. વેંસ તો શ્રી ફરસરામ, રગુ, નગુ, જજાઈત, કેવળીક, અજેપાળ, દશરથ. વેંસ તો શ્રી રામ, લવ, પદમ, પરિખત, વીરપાળ, વાસુદેવ. વેંશ તો શ્રી કરશન, પરતુમલ, સેસસ્થાન, બીલસસ્થાન, વેણી વચ્છરાજ, સહીરાજ. વેંશ તો શ્રી બુદ્ધ.

ફરમાન કહીને કળસમાં ગોળી ગોળવી. (આલ ભણુવી.)

શીશ, સામ, સુલકાન, અસલામ, હારૂન, આદમ, નીઝાર, મીઝાર, અલીઆસ, મલીઆસ, મુલકાન, કાજીમ, કાહર, કાંહંમ, ગાલબ, એલબ, કાહેમ, મોરાદ, અબદલમુનાફ, હાસમ, અબુમતલબ, અબુતાલબ. વેંશ તો સાહા શ્રી મુરતજાઅલી, ઇમામ હશન, ઇમામ હોશેન, ઇમામ જેનલાબદીન, ઇમામ મહમદ બાકર, ઈમામ જાફર સદક, ઈમામ અસમાઈલ, ઈમામ નુર સતગુરૂ, સેહેદ અસમાએલ સાહાની, સેહેદ નુરમહમદ, સેહેદ ઇમામદીન, સેહેદ મુસાફરદીન, સેહેદ મનસુરદીન, સેહેદ ગલાબદીન, સેહેદ જમાલદીન, સેહેદ સાદકદીન, સેહેદ

મેહેરદીન, સેહેદ સાલેદીન, સેહેદ હાદીન, સેહેદ ફજલશાહા, સેહેદ હાસમશાહા, સેહેદ મહંમદશાહા, સેહેદ એમદશાહા, સેહેદ નાસરશાહા, સેહેદ મુસાએકશાહા, સેહેદ માહાબુ, સેહેદ મસ્તંગ, સેહેદ મહીઓદીન, સેહેદ મોમનશાહા, સેહેદ ખાલકશાહા, સેહેદ નીઝારશાહા, સેહેદ અસલામશાહા, સેહેદ સલાઓદીન, સેહેદ સમસદીન, સેહેદ નસીરદીન, સેહેદ સાહેબદીન, સેહેદ સોદરદીન, સેહેદ કબીરદીન. **સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઈમામશાહા** વિષ્ણુ નિરંજન **નરઅલી મહંમદશાહા હકલાએલાહા ઇલ્લલાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૧૯) દોવા ચાળીસ ઈમામની કાંકણ પહેલી.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ.

હુકમુલાંણું સાહા મુરતજાઅલી (૧) ઈમામ હશન. (૨) ઇમામ હોશન. (૩) ઇમામ જેનલાબદીન. (૪) ઇમામ મહંમદ બાકર. (૫) ઈમામ જાફર સાદક. (૬) ઈમામ અસમાઈલ. (૭) ઇમામ મહંમદ અસમાઇલ. (૮) ઇનામ સાજીઓતમ. (૯) ઇમામ રાજીઓતમ. (૧૦) ઇમામ બકીઅહંમદ. (૧૧) ઇમામ તકી મહમંદ. (૧૨) ઇમામ કાહેમદીન (૧૩) ઇમામ મોદી અબદલા. (૧૪) ઇમામ કાયમ કલંદર. (૧૫) ઈમામ મનસુ દીન. (૧૬) ઈમામ સામેહેજી (૧૭) ઈમામ અજીજ મહંમદ. (૧૮) ઇમામ હકીમઅલી. (૧૯) ઈમામ જાયેર હશન. (૨૦) ઈમામ મુસતમ સરબલા. (૨૧) ઇમામ સા નીઝાર (૨૨) ઈમામ હાદી. (૨૩) ઇમામ મોદી. (૨૪) ઈમામ જકર અસલામ (૨૫) ઇમામ મહંમદ અસલામ (૨૬) ઈમામ હશનઅલી (૨૭) ઇમામ અજીજ મહંમદ. (૨૮) ઈમામ જેનલાવદીન. (૨૯) ઇમામ રકનદીન ખુરાસાની (૩૦) ઈમામ સમસદીન (૩૧) ઈમામ સલાઓદીન. (૩૨) ઈમામ કાસમ બનકાસમ. (૩૩) ઈમામ અસલામ સાહા બન અસલામ સાહા. (૩૪) ઈમામ મસતુમ શરબલા. (૩૫) ઇમામ ગરીબ નમોરજા (૩૬) ઈમામ બાકરઅલી. (૩૭) ઈમામ મોરાદઅલી (૩૮) ઈમામ જલપોકાર અલી. (૩૯) ઇમામ નુરધરઅલી ઇમામ સાહેબઅલી. (૪૦) ઇમામ સાહા નીઝાર. **હકલાએલા ઇલ્લલાહો મહમદ રસુલિલ્લાહે.**

(૨૦) દોવા ગુરૂનરની આલકાંકણ પહેલી.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ.

આદ વિષ્ણુ નિરંજન નિરાકાર, સેસટ કારણુ સતગુરૂએ લીધો અવતાર. (૧) અહુ. (૨) અનાદ. (૩) અમી. (૪) નુર. (૫) તેજ. (૬) ઈંડ. (૭) ઉદબીજ. (૮) ઉત્તપત. (૯) વઇ તેજ. (૧૦) ઉમરરૂખ. (૧૧) બરમ. (૧૨) બંબ. (૧૩) મરમ. (૧૪) હરીતતવ. (૧૫) પરી. (૧૬) પરીતમ. (૧૭) પરીભાંણુ. (૧૮) કઉતમ. (૧૯) કમાઇ. (૨૦) અડરખ. (૨૧) આદમરખ. (૨૨) અવીગત, (૨૩) પરેમરખ (૨૪) હરીવંશી. (૨૫) હરીતખત. (૨૬) અકાશ વેહની. (૨૭) એકારખી. (૨૮) રીખવ. (૨૯) રેવંક. (૩૦) અમરીત.

(૩૧) દાડમ રખ. (૩૨) ગરીવર. (૩૩) વંશી. (૩૪) અમરીક. (૩૫) આકાશ બંબ. (૩૬) ભવસાગર. (૩૭) મારકુંડ. (૩૮) ગરૂભાણુ. (૩૯) વનીતેજ. (૪૦) અગનીપુરી. (૪૧) અમરતેજ. (૪૨) વાયેવંસી. (૪૩) હરવંસી. (૪૪) બ્રહ્મવંસી. (૪૫) ઇખવંનદ. (૪૬) સહજાનંદ (૪૭) પરીમુગત. (૪૮) વની. (૪૯) વદેવ. (૫૦) જગદગની. (૫૧) જયદેવ. (૫૨) ગુરૂદેવ. (૫૩) વશિષ્ઠ. (૫૪) વેણીગુરૂ. (૫૫) પારાસુર. (૫૬) વિદુરવ્યાસ. (૫૭) સુખદેવ (૫૮) અગસથાની. (૫૯) વેણી વછરાજ. (૬૦) આદમ. (૬૧) મીઝાર. (૬૨) નુર. (૬૩) પરકાસ. (૬૪) મુતલબ. (૬૫) હાસમ. (૬૬) અબુતલબ. (૬૭) અબદલા. (૬૮) નબીમહંમદ રસુલલ્લા, (૬૯) સેદ તઈઅબ. (૭૦) સેદ તાહાર. (૭૧) સેદ હાસમ. (૭૨) સેદ કાસમ. (૭૩) સતગુરૂ ઇમામશાહા **હકલાએલા ઇલ્લલાહે મહમદુર રસુલલ્લાહે.**

(૨૧) દોવા કળસને પ્રદક્ષણાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઈમામશાહા આદ વિશ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

(૧) હકમુલાણાશાહા મુરતજાઅલી. (૨) નર ગાલબશાહા. (૩) નર ફાજલશાહા. (૪) નર હાસમશાહા. (૫) નર મહંમદશાહા. (૬) નર એહેમદશાહા. (૭) નર મેહેદીશાહા. (૮) નર નાસરશાહા. (૯) નર મુમનશાહા. (૯) નર બાકલશાહા. (૧૧) નર નીઝારશાહા. (૧૨) નર અસલામશાહા. (૧૩) નર અલીમહમદશાહા. જો પ્રદક્ષણા દઇને પુજીએ ઘટપાટ, તો સાહેલી થાએ અમરાપરની વાટ. **સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલ્લલાહે મહંમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૨૨) દોવા કળસને ઓત્ર દેશે ઉદક મેલવાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિષ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

ઉત્તર, દક્ષિણ, પુર્વ, પશ્ચિમ, ચાર ખાણ, ચાર વાણ, ચાર વેદ, ચાર કતેબ પાંચ તન પાક, સાત મલાક, ચાર દેમાસુમ. દોવા દશ ઇમામ સત્ર સહેસત્ર હોસેની કુલ કાયમનો પરિવાર. **સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હકલાએલા ઇલ્લલાહે મહંમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૨૩) દોવા કળસને પુરવદિશા ઉદક મુકવાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હર્રહેમાન નિર્રહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઈમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

ધરતી આકાશ, પવન પાણી, અઢારભાર વનસ્પતિ, એકવીસ બ્રહ્માંડ. સાતદીપ નવખંડ, સાત સાહેર, નવસે નવાણું નદીઉં, અસટકુળ પરવત, નવકુળ નાગ, ચારકુળ મેઘ. દસેદિશા દશમો અવતાર નકલંકી નારાયણ. **સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલા ઈલ્લલાહો મહંમદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૨૪) દોવા કળસને દખણ દિશા ઉદકની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લાહ હર્રહેમાન નિર્રહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

સીતા, કુન્તા, તારા, દ્રૌપદી, કનકા શક્તિ, તુળજાદેવી, રૂક્ષ્મણી, શક્તિ ફાતમા, જોગમાયા અલખ નિરંજન, સંસાર નીપાયા. એક લાખને એંસી હજાર પીર પેગમ્બર, સોળ કરોડ કળ પરિવાર, છત્રીસ કરોડ કળ પરિવાર છપન કરોડ કળ પરિવાર, સેત્ર સેસત્ર હોસેની કળ પરિવાર, નવાણું કરોડી જાંખા, છપન કરોડી મેઘા, બત્રોસ કરોડી કિન્નર તેત્રીસ કરોડ દેવતા, અનંત કરોડીના પીર હસનશાહા. **સતગુરૂ ઈમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હકલાએલાહા ઇલ્લલાહો મહમ્મદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૨૫) દોવા કલસને પછમ દિશા ઉદકની છે

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હર્રહેમાન નિર્રહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિષ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

ચાંદો સુરજ, નવલખા તારા, સાત ફરસ્તા, નરમહંમદ શાહા. નુર અંગારા નિરંજન તે નિરાકાર. અરસ કુરસી ને લોહો કલમ, તે વઇકુંઠ દોઆરા કહે સતગુરૂ બ્રહ્મા, સતપંથ સદા ઓતમંગ, મુગત મારગ ભેદ તે બ્રહ્મ દુવારા. **સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદ-શાહા હકલાએલા ઇલ્લલાહો મહમ્મદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૨૬) દોવા દશે દિશામાં છાંટ નાંખી સરદો કરવાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહમા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિષ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

અહુંકાર, વહુંકાર, મહુંકાર, ભહુંકાર, નિરંજન નિરાકાર. આદે ચતુર રોપો થંભ, તમે માંડયો પાટ ને ઉપર કુંભ, કુંભમાં બેઠા મુરત ચાર, માંહે નિરંજન નિરાકાર. ચાર પુરૂષને એકજ નાર, માંહે સાત સરદાનો આચાર. પરદખણાનું મોટું દાન, પુજીએ તો મેરૂ સમાન કરી ફરમાન ને નાંખી છાંટ, ધરતી અસમાન રહાં એકાંત. ચતુર દીસાને ખુણા ચાર, ઓગળ ભોગળ સઉ વસતાર. સત સંતોકી ઇંડ આકાર, ઇંડ થકી રચ્યો સંસાર. કુંભે નુર કળસના ભેદ, જગન થાપો હોએ જાંમેદ. અથરવેદ જગન નીસાની વસંમરા ભોજનંગ. એક મુરત ત્રણ દેવ મળી એ સેસટ જો થાપી. આદ સતપંથ સરજ્યા અને પાપ નાખ્યાં કાપી. આસ પુરો વાસ ધરો નુરનો પ્રકાશ કરો, કળશમાં ફુળા ધરો રખેસર જીવને પાવન કરો. અલી નિરંજન નકલંકી રૂપ, નર અસલામશાહા જીવોના ભુપ. નર મહંમદશાહાએ કીધી મહેર, વાસા ધર્મ ને ટાળ્યા કહેર. નબીનુર સતગુરૂ નિરંજની કાયા, સ્વામી તમથી ઉપના ને તમુંમે સમાયા. **સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હકલાએલા ઇલ્લલાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૨૭) દોવા કુલ રખેસરને હેજંદા કીધાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સુદરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમ્સદીન, નર અશલામશાહા નરઅલી નિરંજન નામ નબી નુર સતગુરૂ તમારી દોવા. આદ નારાયણને હેજંદા, બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેશ્વરને હેજંદા, આદ્ય શકતી લક્ષ્મીજીને હેજંદા, સાત ફિરસ્તાને હેજંદા, બાવા આદમ, મામા હવાને હેજંદા, નબી મહંમદને હેજંદા, હકસ મુરતજાઅલીને હેજંદા, બીબી ફાતમાને હેજંદા, ઇમામ હશન હુશેનને હેજંદા, સત્ર સેસત્ર હોસેની કુલ કાયમના પરિવારને હેજંદા, ધરતી આસમાનને હેજંદા, પવન પાણીને હેજંદા, નવલખ તારાને હેજંદા, બાર મેઘને હેજંદા, સાત સમુદ્રને હેજંદા, નવસેનવાણું નદીઉંને હેજંદા, સાતવાર સતાવીસ નક્ષત્રને હેજંદા, પંદર તીથી ને બાર કરણને હેજંદા, નવગ્રહને હેજંદા, સાતદ્વીપને હેજંદા, નવખંડ પૃથ્વીને હેજંદા, ચોવીસે મુલકને હેજંદા, અસટકળ પરવતને હેજંદા, અઢાર ભાર વનસ્પતીને હેજંદા. ચાર વેદ, ચાર કતેબને હેજંદા. ચાર ખાણી, ચાર વાણીને હેજંદા, અગની, તેજ, અનદેવને હેજંદા, આદ અંત મધ્યને હેજંદા,

ઉત્તર, દક્ષિણ પુર્વ પશ્ચિમને હેજંદા, નવનાથ ચોરાસી સીધને હેજંદા, ઇઠ્ઠાસી સહસ્ત્ર રૂષીને હેજંદા, એક લાખ એંસી હજાર પીર પેગમ્બરને હેજંદા, નવાણું કરોડી જાંબાને હેજંદા, છપન કરોડી મેઘાને હેજંદા, બત્રીસ કરોડ કેનરને હેજંદા, પાંચ કરોડીસું પ્રહલાદને હેજંદા. સાત કરોડીસું હરીચંદ્રને હેજંદા, નવ કરોડીસું યુધિષ્ઠિરને હેજંદા,, બાર કરોડીસું કમળા કુંવરને હેજંદા, કુલ રખેસર ગત ગંગાને હેજંદા, મખી મુસાફરને ચૌદ ભવનના દેવલોકને હેજંદા, કરણ કલફનાં અનંત કરોડી દેવને હેજંદા, નબીનુર સતગુરૂ નર અસલામશાહા હમારા ગુના બક્ષો. સતપંથના મારગમાં રાખો. લખચોરાશીના ફેરા ટાળો, તેત્રીસ કરોડીના મેળા આલો. **જાંબુદીપના ધણી સતગુરૂ** ઇમામશાહા **નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલ્લલાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૨૮) દોવા પહેલી વિષ્નુને થાળ જમાડવાની છે.

પરસાદ પહેલો લાબસીનો મુકવો. થાળ ઉપર પાવળ મુકયાથી પહેલાં દોવા ચારે ભણવી ત્યાર પછી થાળમાં નુર મુકીને દોવા પાંચમી ભણવી.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન સતગુરૂ પીર સુદરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીર-દીન સતગુરૂ પીર શમ્સદીન, નર અસલામશાહા નરઅલી નિરંજન નામ નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા. સ્વામી તમેં આદે રેખ, પછે અલેખ, ચતુર ગુણ તમે એક. અહુંકાર નિરંજન નિરાકાર ઉપજા પંડ તે શાહા આકાર. નિરંજને તારે હેમત કરી, સત સીંચીને ઉપના હરી. હરીએ તાં ધરો અવતાર તમે નિરંજન નિરાકાર. ચતુરવેદ કીધો વીસ્તાર. તમે નિરંજન નિરાકાર. ચતુર જુગમાં દસે અવતાર શાહા મચ્છ, શાહા કોરંભ, શાહા વરાહ, શાહા શ્રી નરસીંહ અવતાર સોળ કરોડી કુળ પરિવાર શાહા વામન, શાહા ફરશુરામ, શાહા શ્રી રામ અવતાર છત્રીસ કરોડ કુળ પરિવાર શાહા કરશન, શાહા શ્રી બુદ્ધાવતાર છપન કરોડ કુળ પરિવાર શાહા સુરતજાઅલી શાહા શ્રી નકલંકી દસમા અવતાર. સત્ર સેસત્ર કોસેની કુળ પરિવાર. નબી નુર સતગુરૂ નર અસલામ શાહા સતગુરૂ સલાઓદીન સતગુરૂ સમ્સદીન સતગુરૂ નસરદીન, સતગુરૂ સાહેબદીન, સતગુરૂ સુદરદીન. સતગુરૂ કબીરદીન. સતગુરૂ ઈમામશાહા નર અલીમહંમદશાહા નિરંજન નકલંકી નારાયણ. તમારી નૈઅતે, તમારી દસતરે. મોમન રખેસર બંદા નરનારી બાલગોપાલની થાળ બત્રીસી કબુલ કરો. નીશાની મહેમાનીના રેજો કબુલ કરો. પાંચ તન પાક, રૂયા પાક અરૂવા પાક, નવતન શાક, દેવ આસીશ તમારી, બંદગી અમારી, તમે કબુલ કરો. તમારે ભાવ સભાવે તમારી નૈઅતે દસતરે કબુલ કરો અનપાણીના આહાર, પાનફુલના ભુગતાર, તમે

દાતા, તમે ભુગતા, કરમ ધર્મ તમારૂં, ભાવભક્તિ ઈમાન અમારૂં સ્વામીજી તમે કબુલ કરો, આજ કળમાં દેદાર આલો. અથરવેદના આચારે હો નર અલી મહંમદશાહા નિરંજન નકલંકી નારાયણ. મખી મુસાફરની દોવા આશીશ ફરમાન ફાતીઓ કબુલ કરો. **સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઈલીલ્લાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૨૯) દોવા બીજી બ્રહ્માને થાળ જમાડવાની છે.

પરસાદ બીજો સીરાનો મુકવો.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિષ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સુદરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમ્સદીન, નરઅસલામશાહ નરઅલી નિરંજન નામ નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા. નિરંજન તે નિરાકાર. ઇંડથી કીધો વીસ્તાર. કરપર કીધું દ્રષ્ટે કામ આપો આપે વદયા ફરમાન નાભે વેધુ નેત્ર વાલ ઉપજા બ્રહ્મા અહુંકાર, અનંદ બ્રહ્મા ભયા મલંગ, હરી હાથમાં થયા કલંમ. બરમ સતનથી કતરા ખરા, અનંત કરોડી જીવ અવતર્યા રચી ખાણુ ને વરત્યા વેદ સરજ્યા સતપંથ અમરભેદ બ્રહ્મા વિષ્ણુએ ધર્યા અવતાર, વંશ એકને જુદા પરિવાર. વંશ જેવા ચંદરમા સુર, ધરી અવતાર ને સરજ્યા નુર. વેદ વંશે અમર ભેદ, પ્રગટયા બ્રહ્મા ચારે વેદ. ઓળખ્યા બ્રહ્મા અમર તેજ, પાંચમે મુખે અમરભેદ. વસિષ્ઠ વિદુરવ્યાસ, હંસ આદમ નુર પરકાશ. અમઝીર મુનાફ, મુતલબ હાસમ અબદલા નબી મહંમદ રસુલલ્લા. શક્તી બીબી ફાતમા, ઇમામ હસન હુસેન ઈમામ જેનલાબદીન. ઈમામ મહંમદ બાકર, ઇમામ જાફર સાદક, ઈમામ ઇસ્માઈલ, ઈમામ નુર સતગુરૂ, સેદ અસમાઇલ શાહાની. સેદ નુર મહંમદ, સતગુરૂ સલાઉદીન, પીર સમ્સદીન, પીર નસીરદીન, પીરસાહેબદીન, પીર સુદરદીન, પીર કબીરદીન. સતગુરૂ ઇમામ શાહા. નરઅલી મહંમદશાહા નિરંજન નકલંકી નારાયણ. તમારી નેઅતે, તમારી દસતરે. મોમન રખેસર બંદા નરનારી બાલ ગોપાલની થાળ બત્રીસી કબુલ કરો. નીશાની નારેજો કબુલ કરો, તમારા અરવાર પરવાર સાથે કબુલ કરો. તમારૂં ખાણું નીશાની કબુલ કરો, તમારે કરમે તમારે ધરમે કબુલ કરો. બંદાનો ભાવ સ્વભાવે કબુલ કરો, તમારી આસના વાસના કબુલ કરો. દોસ્તી તમારી કબુલ કરો. **સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદ-શાહા હક લાએલાહા ઇલ્લલાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૩૦) દોવા ત્રીજો માહેશ્વરને થાળ જમાડવાની છે.

પરસાદ ત્રીજો ખીર રોટલીનો મુકવો.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઈમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સુદરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમ્સદીન, નર અસલામસાહા નરઅલી નિરંજન નામ નબી નુર સતગુરૂ તમારી દોવા. અહુંકાર આદ નિરંજન ધરીઆં હેત, પેસાનીથી લીધાં સવેત લઇને ધ્યાન ધરી રહ્યાં, લખ ચદરણાં ધંધુકાર વહી ગયા. કરમધે ધ્યાન ધરી રહ્યાં, છત્રીસયુંગ ચોરાસી ચોકડી વહી ગયા. તદા સવેતથી નીર. નીરથી ખીર. ખીર થીફીણ. ફીણથી ઇંડ ઇંડથી કીધાં પ્રકાસ, ચતુરગુણ ધરતી આકાસ. નુરથી સરજ્યાં સર્વે જાત, અરસ કુરસીને ફરસતા સાત. તમે નિરંજન અમરદેવ, મસ્તકથી ઉપના મહાદેવ, હઇએ વિષ્ણુ, નાભે બ્રહ્મા, જગ બે અસતલે ઇચ્છા કરી. અંગથી અરધાંગના અવતરી, ઉપની શક્તી તે માયા પરવરી. માયા માંએ ધર્યો સંતોક, તારે ઉપના ચૌદ લોક. આદે સરજ્યા ત્રણ ટોળ, નહીં વાચા ને નહીંતા બોલ. બ્રહ્માને આપ્યું ફરમાન, જઇ બ્રહ્માએ કીધું જાણ. દોમકરને એકે રાખું ઈમાન, ઈમાનીને આપ્યો સતપંથ. છુટા લખચોરાસી ફેરા ફંદ. રૂધવેદની દેખાડી વાટ, સોપ્યાં જગન તે કળસને પાટ. જીવ ઓધર્યાં નવાણું કરોડી જાંખા છપન કરોડી મેધા, બત્રીસ કરોડી કિન્નર, તેત્રીસ કરોડી દેવતા, તે સેવતા ઘાટપાટ, નરસહી અમર તેજ, સામો રામ વસિષ્ઠ. બ્રહ્મેસર બુધ વીસેસર. અલી નબી આદમથી વસતાર, વંસ એક ને જુદા અવતાર. બ્રહ્મા પરવાર, વિષ્ણુ પરવાર, સબ અવતાર, શક્તી અવતાર, તમારો પરિવાર, પ્રહલાદ, હરીચંદ્ર, યુધિષ્ઠિર, કમળાકુંવર નબીમહંમદ રસુલલ્લા હકસાહા મુરતજાઅલી, ઈમામહસન હુસેન, ઇમામ જેનલાબદીન, ઇમામ મહંમદ બાકર ઇમામ જાફર સાદક, ઇમામ ઇસિમાયલ, ઈમામ નુરસતગુરૂ, સેદ અસમાઇલ સાંહાની, સેદ નુરમહંમદ સતગુરૂ સલાઉદીન, સતગુરૂ સમ્સદીન સતગુરૂ નસીરદીન, સતગુરૂ સાહેબદીન, સતગુરૂ સુદરદીન, સતગુરૂ કબીરદીન, સતગુરૂ ઈમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા નિરંજન નામ નકલંકી નારાયણ તમારી નેઅતે, તમારે દસતરે. મોમન રખેસર બંદાઓ નર નારી બાલ ગોપાલની થાળ બત્રીસી કબુલ કરો. તમારે ભાવે ઈમાને કબુલ કરો, તમારે અરવાર પરવારસું કબુલ કરો. કુળ પરવાર સાત ફીરસ્તા સમેત કબુલ કરો. તમારા વારાની દોસ્તી ખાણું નીસાની કબુલ કરો. સવ સકત પરવાર, વિષ્ણુ પરવાર, બ્રહ્મા પરવાર, ચતુર કુળ તમે નિરંજન કબુલ કરો દોવા આશીસ કરમ કરી કબુલ કરો તમે દાતાર, તમે ભુગતા કરમ તમારૂં, ધરમ તમારૂં, માનું ગુણ તમારા જમો તમે, જમાડો તમે એ બંદા ગુનેગાર દીવાન બાદશાહજી તમે ગુના બકસણહાર. **સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હકલાએલાહા ઈલલ્લાહો મહંમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૩૧) દોવા ચોથી શકતીને થાળ જમાડવાની છે.

પરસાદ ચોથો ચુરમાનો મુકવો

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઈમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સુદરદીન સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમ્સદીન નર અસલામશાહા નરઅલી નિરંજન નામ નબી નુર સતગુરૂ તમારી દોવા. પ્રથમ આદ નિરંજન ધંધુકાર, સેન એક કીધો વીસ્તાર. આપે ઉપના ઇંડ આકાર, ઇંડ માંએ ધર્યા અવતાર. લીલા ઇચ્છા અનંત અપાર, કરી ક્રોધ ઉંચે સાસ નિરંજન થયા પ્રકાશ. પેલા શબ્દ અહુંકાર, તહાં ઉપજા નર આકાર. હતું તેજ તે ધંધુકાર, પેદા કીધા તતવ ચાર. ચતુર ગુણ, ચતુર રંગ, ચતુર ખાણ, ચતુર વાણ, ચતુર વેદ, કરમ ધરમના સરજ્યા ભેદ. ધરમે તો સરજ્યો સંસાર, કરમ તમે કરો કરતાર. માયાનો કીધો વીસ્તાર, શક્તિરૂપી રચ્યો સંસાર. નિરંજને તો કરતવ કરી, ઇચ્છા લીલા પ્રગટ ધરી. અરસ કુરસી ને ધરતી આકાશ, પવન પાણી કીધાં પ્રકાશ. અસટ કળ પર્વત સમુદ્ર સાત, નવખંડ પૃથ્વી દ્વીપ સાત. ચાર કળ મેઘ નવકુળ નાગ, ચંદ્ર સુરજ મેલ્યા સાંખ. નવલખ તારા ધર્યા આકાશ, નવસેં નવાણું નદીઉં જાણ. અડસઠ તીર્થ સહી પરમાણ, પંદર તીથીને કરણ જ બાર. નવલખ તારાનો વસતાર, સરસ્વતી વનસ્પતી ભાર અઢાર. અગની લક્ષ્મી સહી પ્રકાર, ચૌદ લોકમાં દીવસ ને રાત. ગ્રહ નક્ષત્ર છમછર માસ, દસા ખોણના દીગપાળ. સાત સના ને ભીત્ર બાર, ભીત્ર તો સરજ્યો સંસાર. બાહેર વરનો ધંધુકાર, ગુરૂ નરે ધર્યા અવતાર. શ્રી મચ્છ એકારખી, શ્રી વામન સહજાનંદ, શ્રી કૃષ્ણ વિદુરવ્યાસ, શ્રી નકલંકી શાહા મુરતજાઅલી નબીમહંમદ જીવુના સરજનહાર, રખેસર બંદાનો કરો નસતાર. આઠ લાખ કરણના અનંત કરોડી દેવ, ચતુર કલફમાં દેવ. નવાણું કરોડ જાંખા, છપન કરોડ મેઘા, બત્રીસ કરોડ કેનર, તેત્રીસ કરોડી દેવતાએ પુરી સાંખ, રખેસર બંદાને કરો પાક, રખમાગત, અંબરીષ, ધ્રુ, પ્રહલાદ, કમળધન, કમળાપતી, હરીચંદ્ર, સહદેવ, વશિષ્ટ, કમળા કુંવર, નવનાથ, ચોરાસી સીધ. ઇઠાસી સહસ્ત્ર રૂષી તે ધાયા સતપંથ જાણી, જેણે લીધી અથરવેદની વાણી. શક્તી માયા જોગણી, જે ઝેર કીધો જંગ, જતી સતી સાર. પરજા તારા મનોવરી, ચંદ્રાવતી, દ્રૌપદી, સુરજારાણી ધાયા સતપંથ જાણી, જેણે લીધી અથરવેદની વાણી. અથરવેદી ઓલીઆ અંબીઆ, એક લાખ એંશી હજાર પીર પેગમ્બર, ફિરસ્તા મલાએક. ગોસકતબ, શાંહાં રમે હેજબ. ચાર કુરસી ચાર પીર, ચૌદ ખાન વાદાં ચાર. દેમાસુમ દોવા દે ઈમામ. હકસા તમને સલામ, નિરંજન નકલંકી મારાયણ તમારી નૈઅતે હુરલોક, અરલોક, પરલોક, દેવલોક, મેરના, પરીના, જળનાં, થળનાં, હકમદારા ઉમેદવારી ફાતીઓ કબુલ કરો. અલી નિરંજન નકલંકી અવતાર, રખેસર બંદાને આપો દેદાર. સર્વે જીવ ઉમતનો કરો નીસતાર. નબી મહંમદ રસુલ, શક્તી બીબી ફાતમા હકસા મુરતજાઅલી, ઇમામ હશન હોશેન, ઈમામ જેનલાબદીન, ઈમામ મહંમ

બાકર, ઈમામ જાફર સાદક, ઈમામ ઇસ્માઈલ, ઇમામ નુર સતગુરૂ. સેદ અસમાઇલ સાંહાંની, સેદ નુરમહંમદ, સેદ નર અસલામશાહા. સતગુરૂ સલાઉદીન, સમસદીન, સતગુરૂ નસીરદીન સતગુરૂ સાહેબદીન, સતગુરૂ સુદરદીન, સતગુરૂ કબીરદીન, સતગુરૂ ઈમામશાહા, નર અલી મહંમદશાહા નિરંજન નકલંકી નારાયણ. તમારી નૈઅતે તમારી દસતરે. મોમન રખેસર બંદા નરનારી બાલ ગોપાલની થાળ બત્રીસી કબુલ કરો. તમારે ભાવે સભાવે કબુલ કરો, તમારૂં ખાણું નીશાની કબુલ કરો. નીશાની મહેમાની નારેજો કબુલ કરો, તમારે કરમે. તમારે ધરમે, કબુલ કરો. નિરંજનો તમારી દોસ્તી, ગુરૂનરની દોસ્તી, તમારા પરવાની દોસ્તી. મહાદેવ આદમ અવતારની દોસ્તી, તમારૂં ખાણું નીશાની કબુલ કરો. તમારા વારાની દોસ્તી, ગુરૂનરની દોસ્તી, ગુરૂનરના જાપની દોસ્તી, ખાણું નીસાની કબુલ કરો. વખત વેળા વારાનું વરતમાન, અથરવેદના જ્ઞાન ધ્યાનની દોસ્તી નીસાની કબુલ કરો, કબુલ કરાવો. શાહા અલી નિરંજન નામ, નબી મહંમદ કરો જીવનાં કામ. શક્તી બીબી ફાતમા તમને પ્રણામ, તમારા સંગ સોબતની દોસ્તી નીસાની કબુલ કરો, કબુલ કરાવો. તમારા નુરની દોસ્તી, તમારા નામની દોસ્તી, તમારા કલમા કાંડીની દોસ્તી નીસાની કબુલ કરો, કબુલ કરાવો. સાહા અલી મુકાંમ વરજા શહેર ગામ, જાંબુદ્દીપે કુંવારકાં ક્ષેત્રમાં ઇંદ્ર ઈમામશાહાએ કીધાં ઠામ. તે ઠામ સ્થળની દોસ્તી નીશાની કબુલ કરો, કબુલ કરાવો. સાડત્રીસ પાત્ર, અડત્રીસમા નર મહંમદશાહાની દોસ્તી ત્રેવીસ પાત્ર ચોવીસમા શાહા મુરતજાઅલીની દોસ્તી નીસાની કબુલ કરો, કબુલ કરાવો. ચતુર વેદ, ચતુર કતેબ, ચતુર વાચા, ચતુર અંસશકતી પરવાર. આદ શબ્દ અહુંકારની દોસ્તી નીસાની કબુલ કરો, કબુલ કરાવો. શાહા તમારાં કીધાં કરાવ્યાંની દોસ્તી, સાહેબ તમારી ઇચ્છા, સાહેબ તમારી લીલા, સાહેબ તમે સરજ્યાં તમારા સરજાવ્યાની દોસ્તી નીસાની ખાણું કબુલ કરો, કબુલ કરાવો. બ્રહ્મા વિષ્ણુના દશે અવતારની દોસ્તી નીસાની મહેમાની કબુલ કરો, કબુલ કરાવો. સાહેબ તમે પાક, અમેં ખાક, નવતન સાક, નિરંજન તમારી દોસ્તી નીસાની ખાણું કબુલ કરો, કબુલ કરાવો. એ બંદા ગુનેગાર સાહેબ ગુના બકસણહાર. **સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલ્લલાહો મહંમદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૩૨) દોવા પાંચમી સર્વે દેવ રખેસરને જમાડવાની છે, તથા દસોંદ પૈસા વીગેરે લેવાની છે.

પ્રસાદ પાંચમો ચોખાનો મુકવો. થાળ ઉપર પાવળ મુકયા પછી ભણવી.

ફેરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સુદરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમ્સદીન, સતગુરૂ પીર સલાઉદીન, નર અસલામશાહા નરઅલી નિરંજન

નામ નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા. દીવાન બાદશાહાજી હોસેની પાત્ર જીવોના આધાર, સેસટના સરજનહાર જાંબુદ્વીપે ધર્યો અવતાર. તમે અવીચળ, તમારી વાચા અવીચળ, તમારૂં આસન અવીચળ, તમે થાનકના ધણી, તમે રચના રચી, ચૌદ ભવન તણી. તમારે વારે તમારી નૈઅતે, તમારે દસતરે, તમારી દરગાએ, તમારી જગ્યા ખાને, જે કોઇ મોમન બંદો હીણો ખીણો બાઇ બાવડી જે કોઇ મનની મોરાદે, ઇચ્છાએ તમારા ભંડારમાં ભાવ કરીને તમારે લંગરખાને જે કોઈ બંદે માન્યું ઇચ્છયું હોય, લાહી લાહાણુનું જે કોઇ બંદે દમડો દોકડો, સુતર, વશતર, કણ કાકણ, દાણો ખાણું, ત્રાંબુ રૂપું, હીમ કુંદન, ઢબુઓ પૈસો, દામ દરમ, કોડી દોકડો, રૂપાનાણું અનપાણી, પાન ફુલફળ, શાક પાક, જે કોઇ બંદા તમારી દરગાએ ઇમાનસું ગત ગંગામાં પુજે, દોવા કરાવે તે કબુલ કરો. દીવાન બાદશાહાજી બંદાના રજક પાણી સુગતાં કરો, અનપાણીના ભંડાર અખુટ કરો. ખટી કમાઈમાં બરકત કરો, વાટ ઘાટ સોહેલી કરો, દુઃખ દોહેલાં દુર કરો, રખેસર બંદા ઉપર રહેમની નજર ધરો. બંદાઓની ખેતીવાડી વણજ વેપારમાં સાહે પુરો, આવાગમન દુર કરો. એકઘણું દાન, સવાલાખ ઘણું પુન્ય. એકવાર દાન રૂખેસર દેહે, તે સવાલાખ ગણેરૂં લહે. નબીનુર સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા તેની સાખ ભરે, નર અલીમહંમદશાહા નિરંજન નકલંકી આણ ધરે. હરીવંસ પરવાર શાહા મુરતજાઅલી તે નારાયણ નકલંકી અવતાર. આદ વિષ્ણુ તમે કરો બંદાની સુફાયત, બંદાની પુજાપત્રી કબુલ કરો. બંદાને નીમે ધરમે સતપંથના મારગ માંહે ભર્યા પુરા રાખો. દસોંદ સુકરીતમાં મેળો આપો, ગત જમાતમાં ભેળો રાખો. અનંત કરોડીની સોબત આપો, ફરમાન ફાતીઓ કબુલ કરો, મહેર સમાન દાન વંશમરા ભોજન કબુલ કરો. પૃથ્વી પ્રદક્ષણાનું ફળ આપો. રખેસર બંદાના પાપ કાપો. મહાદન વેળામાં ઉગારજો, રોજે કીયામતમાંહે દેદાર દેજો. બંદાની આકબતખેર ઇમાન સલામત રાખો. પાંચ સાત નવ બાર તેત્રીસ કરોડીના મેળા આપો, લખચોરાશીના ફેરા ટાળો. કમળા કુંવરની સોબતમાં રાખો. દેહેદર દુનીઆ સહસ્ત્ર આખર. **સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલ્લલાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૩૩) દોવા જીવને માણ લીધાની છે, ગુના ઉતાર્યાની છે. (૧)

ગતમાં ઉભા રહીને તોબાં પડવા.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિષ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સુદરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નરસરદીન, સતગુરૂ પીર સમ્સદીન, સતગુરૂ પીર સલાઉદીન, નર અસલામશાહા નર અલી નિરંજન નામ નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા. દીવાન બાદશાહાજી તમારે વારે આવો. તમે ડ માંહે આલેખણ કીધી, ત્યારે બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેશ્વર શક્તિ ઉપજી. ત્યાંથી સૃષ્ટિ જો થઇ,

ત્યારે બ્રહ્માની સેસટના ત્રણ ટોળ થયા. તે ટોળ માંહે બ્રહ્માજી પુછવા ગયા. ત્યારે ફરમાન નારાયણનાથી વાયક બે ટોળે ન માન્યા તાહાં, એક ટોળે વાયક માન્યા, તે જીવ અમર થયા. પેલા જાયલા કલફ માંહે નવાણું કરોડ જીવ જાંખા સાથે અમર થયા. જેણે બ્રહ્મા વિષ્ણુના પરિવાર પુજ્યા, તે રૂગવેદ ને વાયકે ચાલ્યા. આ સતપથને આધારે તે જીવ અમર થયા. (૧) બીજા ફાયલા કલફ માંહે છપન કરોડ જીવ મેઘા સાથે અમર થયા, જેણે બ્રહ્મા વિષ્ણુના પરિવાર પુજ્યા પાએ પુજા તે યજુરવેદને વાયકે ચાલ્યા. આ સતપંથના આધારે તે જીવ અમર થયા. (૨) ત્રીજા અરજલા કલફ માંહે બત્રીશ કરોડ જીવ કેનર સાથે અમર થયા. જેણે બ્રહ્મા વિષ્નુના પરવાર પુજ્યા, પાએ પુજ્યા, તે સામવેદના વાયકે ચાલા. આ સતપંથને આધારે તે જીવ અમર થયા. (૩) ચોથા ખલીફા કલફના જુગ કીધા ચાર. તેમાં વીષ્નુ નારાયણે ધર્યા દશ અવતાર. પેલા કરતાજુગ માંહે પાંચ કરોડી જીવ સાથે રાજા પ્રહલાદ અમર થયા, જેણે બ્રહ્મા વીષ્ણુના પરવાર પુજ્યા પાએ પુજ્યા. તે રૂઘવેદના વાયકે ચાલા. આ સતપંથને આધારે તે જીવ અમર થયા. (૧) બીજા ગેતા જુગમાંહે સાત કરોડી જીવ સાથે રાજા હરિશ્ચંદ્ર અમર થયા, જેણે બ્રહ્મા વિષ્નુના પરવાર પુજા પાય પુજ્યા, તે યજુરવેદને વાયકે ચાલા, આ સતપંથને આધારે તે જીવ અમર થયા. (૨) ત્રીજા દ્વાપર જુગમાંહે નવ કરોડ જીવ સાથે રાજા યુધિષ્ટિર અમર થયા, જેણે બ્રહ્મા વિષ્નુના પરવાર પુજા પાએ પુજ્યા તે સામવેદને વાયકે ચાલા, આ સતપંથને આધારે તે જીવ અમર થયા. (૩) ચોથા કળજુગ માંહે બારકરોડી જીવ તે કમળાકુંવરની સોબતમાં રાખો, હમારા ગુના બક્ષો, અમે ગુનેગાર ઘડી ઘડીના, પળ પળના, તલ તલના, દીવાન બાદશાહાજી જે હીસાબ મહાદીનમાં પુછો, તે જીવના હીસાબ ઘટપાટ આગળ ચુકાવો. તે ગુરૂ ગતમાં હીસાબ ચુકાવો એ પરતીત જીવ તમારો છે. તે જીવને પાવન કરો, તમેં પાવન કરવા જોગ છો. આજ અથરવેદને વાયકે આ સતપંથને આધારે એ જીવને પાવન કરો. સહસ્ત્ર સેસત્ર હોસેનીકુલ કાયમના પરવારને પ્રતાપે કરી, અમારા ગુના બક્ષો. જાંબુદ્રીપે કુંવારકા ક્ષેત્રે સ્થળ કરી હમારા ગુના બક્ષો. તહાં જે નિરંજન બેઠા હોય તેને પ્રતાપે કરીને હમારા ગુના બક્ષો. ચૌદ લોક માંહે જે કોઇ દેવતા હોએ, તેને પ્રતાપે કરીને હમારા ગુના બક્ષો. સાહેબ તમે સાચા, તમારો સતપંથ સાચો, જે કોઈ તમારા સતપંથમાં દેવતા હોય તે પણ સાચા, જેણે આજ કળીયુગમાંહે બાર કરોડીને સતપંથ દેખાડયા, તે સતગુરૂ સુદરદીન સાચા. તમારે સતે, તમારે દતે કરીને એ જીવના ગુના બક્ષો, જે કોઇ ગુનેગાર જીવ તમારે સીંહાસન આવે તે જીવના ગુના બક્ષો. જુગોજુગ ગુરૂગતના ધણી છો, ચાર ખાણના ફેરા ઉતારો, ચોરાસી અવતારના દુખ નીવારો, જાંબુદ્રીપમાં આસ પુરો, અમરાપરમાં વાસ કરો. ભુલા જીવ ગુપતી, પ્રગટી, ઉણીઆંઆચારી, સર્વે જીવ તમારી કળામાં રાખો. તેત્રીસ કરોડીના મેળા આપો. અનંત કરોડીની સોબતમાં રાખો. મેરૂ સમાન દાન, પૃથ્વી પ્રદખણા વસમરા ભોજન કબુલ કરો. આ સતપંથને આધારે, અથરવેદને વાયકે જે નર જાંબુદ્વિપમાં હોય તેના પ્રતાપે કરીને, નકલંકીને પ્રતાપે કરીને, એ જીવના ગુના બક્ષો. એ બંદા જુગોજુગના ગુનેગાર છે, કરગર્યા કાન ધરો, સમર્યા સાર કરો. કીધા ગુના બક્ષો. બીજા ગુના ન કરાવશો. તમારી કળામાં રાખો, તમારી નજર તળે રાખો. તમારા છત્ર તળે રાખો, સતીઆની સોબત આપો.

સતી જતી સંતોકીના મેળામાં રાખો. અમે બંદા ગુનેગાર, તમે દીવાન બાદશાહાજી ગુના બક્શણહાર. **સતગુરૂ ઈમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઈલલ્લાહો મહમદર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૩૪) દોવા જીવને ગુના ઉતારવાની છે. (૨)

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઈમામશાહા આદ વિષ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સુદરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમ્સદીન, નર અસલામશાહા નરઅલી નિરંજન નામ નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા.

ગુરૂ વાચા નર વાચા સર્વ શક્તી વાચા, આદ ઉનાદ જગો જગનો એ જીવ ભુલો ચુકો આવ્યો છે. જાયલા ફાયલા અરજલા એવા ત્રણ કલફ અને ચોથા ખલીફા કલફનાં ચાર જુગ થયા છે, પહેલા કરતાં જુગના ભુલા જીવ તે ત્રેતાજુગમાં આવી મળ્યા છે. બીજા ત્રેતા જુગના ભુલા જીવ તે દ્વાપર જુગમાં આવી મળ્યા છે. ત્રીજા દ્વાપર જુગના ભુલા જીવ આજ કળજુગમાં આવી મળ્યા છે. તે સતગુરૂ બ્રહ્માને પ્રતાપે કરીને એ જીવ ગત ગંગામાં આવી મળ્યો છે. એ જીવ આદ ઉનાદનો છે. સુતક ટાળો, એ જીવે ખોટું ઉચાર્યું હોય તે માફ કરો. એ જીવે ચોરીઉં, હર્યું હરામ લીધું હોય તે માફ કરો. એ જીવે ગેરહક દાણા ખાધા હોય તે માફ કરો. એ જીવે દીન દુનીઆ માંહે ખાધું પીધું હોય તે માફ કરો. એ જીવે પર સ્ત્રી ઉપર બુરી નજર કીધી હોય, તે માફ કરો. એ જીવના પરાછત કરમ બંધન છોડાવો, એ જીવે ખારૂં ખાટું, એઠું જુઠું કહ્યું હોય તો તે માફ કરો. એ જીવે અદકાં ઓછી આથી પાછી કરી હોય તે માફ કરો. એ જીવ નંદા બદગોઈ કીધી હોએ તે માફ કરો. નવાણું કરોડી જાંબાને તપે કરી માફ કરો, છપન કરોડીસુ મેઘારે તપે કરી માફ કરો, બત્રીસ કરોડીસું કેનરને તપે કરી માફ કરો, પાંચ કરોડીસું પ્રહલાદને તપે કરી માફ કરો. સાત કરોડીસું હરીશ્ચંદ્રને તપે કરી માફ કરો. નવ કરોડીસું યુધિષ્ઠિરને તપે કરી માફ કરો. આજ કળજુગમાં બાર કરોડીના ગુરૂ સુદરદીનને તપે કરી માફ કરો, હવે કળજુગ સંગે ગુરૂ ઈંદ્ર ઈમામશાહાને તપે કરી એ જીવના પરાછીત ટાળો, કમળાકુંવરની સોબતમાં રાખો. સાતે ફિરસ્તા સત્ર સેસત્ર હુસેની કુલ કાયમના પરિવાર આજ ગુરૂ ઇમામશાહાની દોસ્તીએ કરી એ જીવ ગતમાં દાખલ થયો છે. તે કળશ આગળ કબુલ થયો છે. જે હીસાબ મહાદનમાં પુછો તે હીસાબ ગુરૂ ગત માંહે મળીને ઘટપાટ આગળ ચુકાવો. એ જીવ તમારે ચોલે દામણે બાંધ્યો છે. સાહેબ તમે એ જીવને લેજો ઉગારી, મહાદન વેળા ન લોપે લગાર. નબીનુર સતગુરૂ નર અસલામશાહા. નર અલીમહંમદશાહા મુલાણાં તમે જીવોના તારણહાર. સતગુરૂ સલાઓદીનની દોસ્તી. સતગુરૂ

સમ્સદીનની દોસ્તી, સતગુરૂ નસીરદીનની દોસ્તી, સતગુરૂ સાહેબદીનની દોસ્તી, સતગુરૂ સુદરદીનની દોસ્તી, સતગુરૂ કબીરદીનની દોસ્તી, સતગુરુ ઈમામશાહાની દોસ્તી, નરઅલી મહંમદશાહાની દોસ્તી, એ જીવના ગુના માફ કરો. **સતગુરૂ ઈમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલલ્લાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૩૫) દોવા જીવના ગુના ઉતારવાની છે. (૩)

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ, સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સોદરદીન, સતગુર પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમસદીન, સતગુરૂ પીર સલાઉદીન, નર અસલામશાહા નરઅલી નિરંજન નામ નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા.

શાહા અલ્લા, શાહા ખુદા, શાહા ખાલક, શાહા અવતાર, શાહા પાતર, શાહા દીનમાહા, શાહા દુનીઆં, શાહા મીરા, શાહા મેરબાન, શાહા રામ, શાહા રહેમાન, શાહા ઈમામ, શાહા મહંમદ, શાહા મુસ્તફા, શાહા મુરતજાઅલી, શાહા હબસી ઇલહ્યા. શાહા નામત નયોલા. શાહા નામ તવકીલ, શાહા સતાર. શાહા ગફાર, શાહા પરવર દિગાર, શાહા બાલક, શાહા બેલી, શાહા શ્રી મચ્છ, શાહા શ્રી કોરંભ. શાહા શ્રી વરાહ, શાહા શ્રી નરસીંહ, શાહા શ્રી વામન, શાહા શ્રી ફરસુરામ. શાહા શ્રી રામ, શાહા શ્રી કરશન. શાહા શ્રી બુદ્ધ, શાહા શ્રી નકલંકી દસમા અવતાર, શાહા અલી વઇસ મેદી. નર અસલામ શાહા દાતાર, નરઅલી મહંમદશાહા હક ફરમાન તમારાં, સાહેબ ગુના બકસો હમારા. મહેર કરો નજર ધરો, કળસમાં તમે પરવરો. ઘટમાંહે તમારી કળા ધરો. અગમ અગોચર થાન થાનંત્ર કળસમાં પુજા અરચનાં પરમાણ, સ્વામી તમે અનાથ દેવ રહેમાન રહીમ તમે સદાએ નિરંજન નિરાકાર, રૂપ રેખા નહીં આકાર. તમે ઓલીઆ તમે અંબીઆ, તમે અલા પીર પેગમ્બર, એ સર્વે રચના તમારી છે. આ સતપંથ તમારો સ્વામી તમે સાંભળો, ત્યારે સાહેબ મહેર તમારી, ફરીયાદ હમારી. ફરીઆદ અવલની, ફરીઆદ આખરની, ફરીયાદ મખી મુસાફરની, ફરીયાદ કુલ રખેસર ગતગંગાની, ફરીયાદ કુલ ગુનેગાર જીવોની. સ્વામી તમે અવલ. તમે આખર. તમે દીન દુનીઆના બાદશાહા તમારા ગુણના પાર નહીં, અમારા અવગુણનો છે નહીં. તમારા નામ ઉપર બલીહારી જાઉં, તમે અમારૂં હૃદય ના ડોલાવશો. કરીઆ માં ચુકાવશો વખડી વેળામાં ઉગારજો. તમને માલમ છે, તમોને રોશન છે. તમે સર્વે જાણો છો, બાપજી અમેં તો અજાણ છઉં, અમેં અજાણના ગુના બક્ષો, દીવાન બાદશાહાજી અંતર બાંહાં દેજો. દલ બેસી કામ કરો, અંધારે અજવાળાં કરો. ખેરસલા પેદા કરો, કુલબલા દફે કરો, રહાં ને રહેમ કરો. ચાલતાંને દેદારમાં ધરો, એકાંત કરો, દોહાંત દુર કરો. નેઅત મોરાદ હાંસલ કરો. સ્વામી તમે કરતા જુગમાં શ્રી મચ્છરૂપે વાચા દીધી, આજ કળજુગમાં તમે તે વાચા

પાળો. વીનતી નબી નુર સતગુરૂની વીનતી, સતગુરૂ સલાઉદ્દીનની વીનતી, સતગુરૂ સમસદ્દીનની વીનતી, સતગુરૂ નસીરદ્દીનની વીનતી, સતગુરૂ સાહેબદ્દીનની વોનતી, સતગુરૂ સાદેર દીનની વીનતી, સતગુરૂ કબીરદ્દીનની વીનતી, સતગુરૂ ઇમામશાહાની વીનતી, નર અલીમહંમદશાહાની આદ નિરંજન તમેં જીવને કબુલ કરો, જગો જગનાં પાતક ઉતારો. **સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલ્લલાહો મહંમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૩૬) દોવા જીવના ગુના ઉતારવાની છે. (૪)

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.

સતગુરૂ પીર કબીરદ્દીન, સતગુરૂ પીર સુદરદ્દીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદ્દીન, સતગુરૂ પીર નસીરદ્દીન, સતગુરૂ પીર સમ્સદ્દીન, નર અસલામશાહા નર અલીમહંમદશાહા નર અલી નિરંજન નામ નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા.

મહેરબાન બાદશાહા મહેર કરો, ફજલ કરો, ફસરત કરો, રહેમની નજર ધરો, કુડી બલા દફે કરો, મુલતાનની ઘડી કરો મુખી મુસાફરની વાટે નુર ચાદરણું કરો. જામો જુગતો કરો, કાલ ભાગતો કરો, શાહા ઘટ સગટ કરો, ઘટમાં તમારી કળા ધરો, ઘટે બ્રહ્મા, ઘટે વિષ્નુ, ઘટે મહેશ્વર, ચાલીસ લાખ ત્રઉ આગલાં વીસ સહસ્ત્ર એતા ચાર જુગના હીસાબ લખ્યા. અવર ન જાણું કેતા, ચાર જુગમાં ચોરાસી અવતાર, સ્વામી તેનો તમે કરો નસતાર. જે કોઇ માને તેને સરગાપુરી, જે ન માને તેને નરકાપુરી. બારગુરૂ ને હરીશ્ચંદ્ર ને ધાએ, તે જીવ અમરાપરમાં જાએ. અડસઠ તીરથનાં ફળ લભંતે, ખટ લંલાએ તે જે વાર કામ જમી મોલાંણુા, એક નજર ધરો. કષ્ટીઆના કષ્ટ ટાળો. એ જીવના કીધા ગુના બક્ષો. બીજા ગુના ન કરાવશો. પાંચ સાત નવ બાર ત્રેત્રીસ કરોડીના મેળા આલો, લાખ ચોરાસીના ફેરા ટાળો. સઘળી જમાતસું દેદાર આલો, અમરાપરમાં વાસ ધરો. સ્વામી એકાંત કરો, દોહાંત દુર કરો. રખેસરને રાજ આપો, સતીઓની સોબતમાં રાખો. ઘટકળા થાપો, પરાછત કાપો, સામળ સુક્રીત આપો, રહેમની નજર ધરો, પડયા પંડ તે પરગટ કરો. શીર ઉપર છત્ર ધરો, નુરનબો મહંમદશાહાની કળાએ તમેં પ્રગટ રૂપ કરો. સિંહાશન તમારૂં તમે થાપો, તમે ઉથાપો. કરગર્યા કાન ધરો, સમર્યા સાર કરો. એ બંદા ગુનેગાર, સાહેબ ગુના બક્ષણુહાર. સાહેબ તમારી દોસ્તી, દીવાન બાદશાહાજી કરમ ધરમ તમારૂં, ભાવ ભક્તી ઈમાન અમારૂં. તમારા બંદાના ગુના બક્ષો, તમે સાહેબ સુલતાન વારાના સારંગધર, શ્રી મચ્છ તમે, શ્રી કોરંભ તમે, શ્રી વરાહ તમે, શ્રી નરસિંહ તમે, શ્રી વામન તમે, શ્રી ફરસુરામ તમે, શ્રી રામ તમે શ્રી કૃષ્ણુ તમે, શ્રી બુદ્ધ તમે, શ્રી નકલંકી તમે, એ મીરાં મુરતજાઅલી નબીનુર સતગુરૂ નર અસલામશાહા દાતાર, નરઅલી મહમદશાહા મુલાણું જાંબુદ્વીપના સુલતાન, તમે જીવોના તારણુહાર. **સતગુરૂ ઇમામ શાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલીલ્લાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૩૭) દાવા જીવને ગુના ઉતારવાની છે. (૫)

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહમા ઈંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિષ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સુદરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમસદીન, નર અસલામશાહા નરઅલી નિરંજન નામ નબી નુર સતગુરૂ તમારી દાવા. તમે આદ નિરંજન ધંધુકાર, કરણ કલફના સરજનહાર. જીવ પંડના કરો નીસતાર, અવલ તમે આખર તમે જાહેર તમે બાતન તમે શાહા શ્રી મચ્છ રૂપની દાવા, શાહા શ્રી કોરંભ રૂપની દાવા, શાહા શ્રી વરાહ રૂપની દાવા, શાહા શ્રી નરસિંહ રૂપની દાવા, શાહા શ્રી વામન રૂપની દાવા, શાહા શ્રી ફરસુરામ રૂપની દાવા, શાહા શ્રી રામ રૂપની દાવા, શાહા શ્રી કૃષ્ણ રૂપની દાવા, શાહા શ્રી બુદ્ધ રૂપની દાવા, શાહા શ્રી નકલંકી રૂપની દાવા, શાહા સુરતજાઅલીની દાવા, એક લાખ એંસી હજાર પીર પેગંબરની દાવા, ધરતી આસમાનની દાવા, અસ્ટકળ પરવતની દાવા, નવ કુળ નાગની દાવા, ચાર કળ મેઘની દાવા, ચાર ખાણ ચાર વણની દાવા, ચારવેદ ચાર કતેબની દાવા, ચાંદ સુરજની દાવા, નવ લાખ તારાની દાવા, ધ્રુમંડળની દાવા, સાત સાંહેરની દાવા, નવસે નવાણું નદીઓની દાવા, સાત ફિરસ્તાની દાવા, અનંત કરોડી કરણના દેવની દાવા, નવનાથ ચોરાસી સીધની દાવા, અઠાસી સહસ્ત્ર રૂષીઓની દાવા, નવાણું કરોડીસું જાખાની દાવા, છપન કરોડીસું મેઘાની દાવા, બત્રીશ કરોડીસું કેનરની દાવા, પાંચ કરોડીસું પ્રહલ્લાદની દાવા, સાત કરોડીસું રાજા હરીશ્ચંદ્રની દાવા, નવ કરોડીસું રાજા યુધિષ્ઠિરની દાવા, બાર કરોડીસું કમળાકુંવરની દાવા, મખી મુસાફરની દાવા, કુલ રખેસર ગતગંગાની દાવા, જમલી જમાતની દાવા, નબી નુર સતગુરૂ નર અસલામશાહાની દાવા, અડસઠ તીર્થની દાવા, આદ શકત ચોસઠ લાખ દેવીઉની દાવા, બાવા આદમ મામા હવાની દાવા, સત્ર સહસ્ત્ર હુસેની કુલ કાયમના પરિવારની દાવા, નબીની ઉમતને આખરીત વેળામાંહે ઉગારજો, રોજે કયામતમાંએ દેદાર દેજો, તમે દીન દુનીઆના બાદશાહાજી, તમે સાહેબ સુલતાન જે ઉપના અરબસ્તાન, શેત્ર દ્વીપ એરાકખંડે કીધાં મકાન. જે આવી વસ્યા ઉંચ મલસ્થાન, જેણે ગુજરખંડે કીધાં ઠામ જે આવી વસ્યા આજ ગરમઠા ગામ, તેના પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઈમામશાહા નામ. જે કરશે અનંત કરોડી જીવોનાં કામ, આદ્ય વિષ્ણુ નર અલી મહમદશાહા નામ. તમો કરો બંદાની મુશ્કેલ આસાન, લખ ચોરાસીના ફેરા ટાળો. તેત્રીસ કરોડીના મેળા આલો. **જાંબુદીપના ધણી સતગુરૂ ઈમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઈલ્લલાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૩૮) દોવા જીવને ગુના છોડાવવાની છે. (૬)

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઈમામશાહા આદ વિષ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સુદરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમ્સદીન, નર અસલામશાહા નરઅલી નિરંજન નામ નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા. શાહા સલામ આલેકમ. વે મોલાણુા ફજલ કરો, વેહલ કરો, વેક ઉવત કરો, વેજુવંત કરો. અલા હક તમે, અલાપાક તમે, અલ્લા દીન તમે, અલ્લાદુની તમે, અલ્લા ખોદા તમે, અલ્લા ખાલક તમે, અલ્લા ઈંદર તમે. અલ્લા ઇમામ તમે, અલ્લા રામ તમે, અલ્લા રહેમાન તમે, અલ્લા અવલ તમે, અલ્લા આખર તમે, અલ્લા જાહેર તમે, અલ્લા બાતન તમે, અલ્લા કાદર તમે, અલ્લા કરીમ તમે, અલ્લા હુતા તમે, અલ્લા હોસો તમે, અલ્લા છો તમે, અલ્લા આદમ તમે, અલ્લા અંત તમે, અલ્લા મધ તમે, અલ્લા કરમી તમે, અલ્લા ધર્મી તમે, અલ્લા નકલંકી તમે, અલ્લા નારાયણુ તમે, અલ્લા હજરત મુરતજાઅલી તમે, અવલ અલી, આખર અલી, જાહેર અલી, બાતનઅલી, બરજ મુલાણુા અલી, ગુમટ ગરદેના અલી, એ ત્રણુપોર ત્રણુ તારા અલી, ચોથે પોરે પાર ઉતારો અલી. જાંબુદ્વીપે તખત રચાવ્યાં અલી. જગોજગ ફરે મનોવરી, દઈતના પીયાણુ ભાંગો. ધર્મની જે કરો, પાપની ખે કરો. સાચ પેદા કરો, કુડ પરહરો, અકલ સુખ બરકરો, તમારા નામથી સબદીન જીવો શાહા જીવો અનંત જીવો હરમ કરી મહમદ આરબી નબી રસુલલ્લાહે હક સન્યાસી દફેબલા હે, ઇઆ સાહેબ ખુરાસાનની વાડી હરી કરો, ઈઆં સાહેબ અગરેબ મગરેબની વાડી હરી કરો. ઇઆં સાહેબ મુલતાનની વાડી હરી કરો. ઇઆં સાહેબ તમારા જનમતની વાડી હરી કરો. સાહેબ સલામ અસલામની વાડી હરી કરો. હમેરા નામ મોતીઆ કુત્તા તુમારે દરબાર ઉભા, હાડ હાડ કરે તો જાઉં કુ કુ કરતો આઉં, ગળે બાંધી જે વડી જાએ એ દોરી ત્યાં દોર્યો જાઉં. ઇઆં સાહેબ ફજલ કરો, ઇઆં શાહા રહેમ કરો, ઇઆં શાહા મહેર કરો, ઈઆં શાહા કરમ કરો. ઈઆં શાહા વકરમ પરહરો, ઈઆ શાહા ગુના માફ કરો, ઇઆં શાહા સેજ નફા કરો, ઇઆં શાહા ખાને અવાં દાન કરો. ઇઆં શાહા પુરાને પાર ઉતારો, દોસ્તી મહમદ મુસ્તફાની, દોસ્તી બીબી ફાતમાની, દોસ્તી શાહા મુરતજાઅલીની, દોસ્તી ઈમામ હશન હુસેનની, દોસ્તી બુડા બુરખાંની, દોસ્તી નબીનુર સતગુરૂ નર અસલામશાહાની, દોસ્તી પીર સલાઉદ્દીનની, દોસ્તી પીર સમસદીનની, દોસ્તી પીર નસીરદીનની, દોસ્તી પીર સાહેબદીનની, દોસ્તી પીર સુદરદીનની, દોસ્તી પીર કબીરદીનની, દોસ્તી સતગુરૂ ઇમામશાહાની, દોસ્તી નરઅલી મહંમદશાહાની, દોસ્તી સેત્ર સેહસ્ત્ર હોસેની કુળ કાયમના પરવારની, દોસ્તી એક લાખને એંસી હજાર પીર પેગંબરની, દોસ્તી સાત ફિરસ્તાની, દોસ્તી નવનાથ ચોરાસી સીદ્ધની, દોસ્તી અઠ્ઠાસી સહસ્ત્ર રૂષીઓની, દોસ્તી સાત સાહેરની, દોસ્તી નવસે નવાણું નદીઓની, દોસ્તી ચાંદા સુરજની, દોસ્તી નવલાખ તારાની, દોસ્તી અડસઠ કુળ પર્વતની, દોસ્તી નવકુળ નાગની, દોસ્તી ચાર કુળ મેઘની, દોસ્તી અઢાર

અઢાર ભાર વનસ્પતીની. એ જીવના ગુના માફ કરો, જગોજગના કરમ બંધન છોડો. ચોરાસી અવતારનાં દુખને ભાંગો, દોસ્તી નવાણું કરોડસું જાંખાની, દોસ્તી છપન કરોડીસું મેઘાની, દોસ્તી બત્રીસ કરોડી કેનરની, દોસ્તી પાંચ કરોડીસું પ્રહલાદની, દોસ્તી સાત કરોડીસું રાજા હરીચંદ્રની, દોસ્તી નવકરોડીસું રાજા યુધિષ્ઠિરની દોસ્તી બારકરોડીસું કમળા કુંવરની, દોસ્તી અનંત કરોડીસું પીર હસનશાહાની દોસ્તી જમી આકાશની, દોસ્તી પવન પાણીની, દોસ્તી મખી મુસાફરની, દોસ્તી કુલ રખેસર ગત ગંગાની, દોસ્તી જમલી જમાતની, દોસ્તી પીર શાહાના જાપની, એ જીવના ગુના બકસો, લખચોરાસીના ફેરા ટાળો. દોસ્તી કુલરાહી દરગાની, દોસ્તી પીર વકીલની, દોસ્તી ચોસઠ લાખ દેવીઉંની, દોસ્તી અગ્નિ તેજ અન્ન દેવની, દોસ્તી જતી સતી સંતોકી જીવની, દોસ્તી ચાર ખાણ ચાર વાણુની, દોસ્તી ચાર કતેબની, દોસ્તી સાતવાર સત્તાવીસ નક્ષત્રની, દોસ્તી પનર તીથી બાર કરણુની, દોસ્તી નવગ્રહેની, દોસ્તી અડસઠ તીરથની, દોસ્તી દશ દીશાની, દોસ્તી હીણા ખાણા જીવોની, દોસ્તી લખ ચોરાસી જીવા જોનની. એ જીવનાં પાપ પરલે કરો, એ બંદાને વૈકુંઠમાં વાસ આપો. એ બંદા નકુચ અબુજ છે. એ બંદા પેટારથી ખુધારતી છે. એ બંદા ઘટારથી લોભારથી છે. બંદા સ્વાર્થી લવારથી છે, બંદા સતહીણા દત હીણા છે. બંદા લાઇ સુતકે ભર્યા છે. બંદા મોહોના જુઠા, દીલના ખોટા છે. મહેરબાન બાદશાહા મહેર કરો, અંધારે અજવાળુ કરો. પાંડવાને પરગટ કરો, જે કોઇ આવા સતપંથ દેખાડે તેહના એકોતેરસો પરીયા તારો. બંદા કરણુ કલફ માંહે જગોજગના ગુનેગાર છો. રાત રાતના દાડે દહાડાના એ બંદા ગુનેગાર છે. મન ચતના ગુના, આંખે દીઠાના ગુના, કાને સાંભળાના ગુના, મનસા કરમણાના ગુના. તમે કાદર છો કરમ કરો. કીધા ગુના બક્ષો. બીજા ગુના ન કરાવશો. દીવાન બાદશાહાજી શાહા શ્રી મચ્છ તમે, શાહા શ્રી કોરંભ તમે, શાહા શ્રી વરાહ તમે, શાહા શ્રી નૃસિંહ તમે, શાહા શ્રી વામન તમે, શાહા શ્રી ફરસરામ તમે, શાહા શ્રી રામ તમે, શાહા શ્રી કૃષ્ણુ તમે, શાહા શ્રી બુદ્ધ તમે, શાહા શ્રી નકલંકી તમે, દશમા અવતાર હક મોલાણા શાહા મુરતજાઅલી તમે જીવોના તારણહાર. કરમ નબીનુર સતગુરૂ મહંમદ મુસતફાનું. સફાયત બીબી ફાતમાની. હક તાલા કબુલ કરો, એ બંદાના ગુના માફ કરો. **જાંબુદ્વિપના ધણી તમે જીવોના તારણહાર સતગુ રૂઈમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલીલ્લાહે મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૩૯) દાવા ગુના છોડાવવાની છે.

દાવા ચાહ્યા જીવને ઉઠાસણાની પેલી સ્વેત ખાણની ભણવી.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ, સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સોદરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમ્સદીન, સતગુરૂ પીર સલાઓદીન, નર અસલામશાહા નરઅલી

નિરંજન નામ નબીનુર સતગુરૂ તમારી હોવા. સ્વામી આદ તમે, ઉનાદ તમે, સાદ તમે, શબ્દ તમે, તેજ તમે, બંબ તમે, ઇંડ તમે, પીંડ તમે, નુર તમે, નિરંજન તમે, નિરંજન તે નિરાકાર, પેદા કીધી સુરત ચાર, શબ્દથી સરજ્યો સંસાર. આદે સરજી ચારજ ખાણુ, ચતુર સુરત વરતી વાણુ. ત્યારે બ્રહ્મા થયા પ્રકાશ, ઉપજા પંડ તે જીવને સાસ. ત્રીઆસન બેઠા રહ્યા. હરીએ ગુરૂને કહ્યું જ્ઞાન, જઈ સતગુરૂએ કીધું જાણુ. એકે વચન માના સોય, બેઈમાની મકરા હોએ. ઈમાનીને આલ્યો સતપંથ, બેઈમાની પડીયા ફંદ. પરમાણુ તે પામ્યા ધર્મ, મકરા તે શર બેઠા કરમ. તેના કીધા ત્રણુજ ભાગ, જગ શરૂપી સરજ્યા દાગ. લખચોરાસી ફેરા ફર્યા, કરણુ કલફમાં જીવ અવતર્યા. જે એકી દેહે આસન રહ્યા, વારા સહીત અમરાપર ગયા. જે કોઇ ભણીઆ રૂગવેદ, તે જીવ પામ્યા અમર ભેદ. સેત્ર બ્યારાં કલફ જો રહ્યા, તારે બ્રહ્માને હુકમ જો થયા. તેના કીધા જુગ ચાર, સકત રૂપી રચ્યો સંસાર. કરતા જુગમાં સવેતજ ખાણુ, જેણે ગુરૂનર કીધા પ્રમાણુ. રૂગવેદી દેખાડયા ધર્મ, તે જીવ અમર થયા ને છુટા કરમ. માન્યા તે અમરાપર ગયા, મકરા તે ફેરામાં રહ્યા. (૧) ત્રેતા જુગમાં ઇંડજ ખાણુ, જેણે ગુરૂનર કીધા પ્રમાણુ. યજુરવેદી દેખાડયા ધર્મ, તે જીવ અમર થયા ને છુટાં કરમ. માન્યા તે અમરાપર ગયા, મકરા તે ફેરામાં રહ્યા. (૨) દ્વાપર જુગમાં ઉદબીજ ખાણુ, જેણે ગુરૂનર કીધા પ્રમાણુ. સામવેદી દેખાડયા ધર્મ, તે જીવ અમર થયા ને છુટાં કરમ. માન્યા તે અમરાપર ગયા, મકરા તે ફેરામાં રહ્યા. (૩) આજ કળજુગમાં જરોજ ખાણુ, જેણે ગુરૂનર કીધા પ્રમાણુ. અથરવેદી દેખાડયાં ધર્મ, તે જીવ અમર થયા ને છુટાં કરમ. માન્યા તે અમરાપર ગયા, મકરા તે ફેરામાં રહ્યા. (૪) તમે અલી નિરંજન નકલંકી નારાયણુ, નર અસલામશાહા દાતાર. નર અલી મહંમદશાહા મોલાણુા સાહેબ સુલતાન જીવને છોડાવો સવેતખાણુ, ફેરા છોડાવો એકવીસ લાખ રૂગવેદે પુરી સાંખ. તમારો આડો પાડો તમારો વાડો એ જીવને સ્વેત ખાણી માંહેથી કાડો. સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઈમામશાહા પંચમુખી બ્રહ્મા નરઅલી મહંમદશાહા આદ વિષ્ણુ નારાયણુનો અવતાર, તમે ધર્યો આઉત ને લો શણુગાર. બાંથો હથીયાર વારાના ધણી, ચીંતા કરો એ જીવ તણી, તમે બાંધો દઈતસુ આડો, તમારા જીવને સ્વેત ખાણી-માંહેથી છુટાડો. તમે જાણો ને તમે પીછાણો, છોડાવો ખાણુ જીવને મારગ આણો. અલી નર અસલામશાહા સતગુરૂ સુદરદીન તમારે વાયકે, તમારો ગજસકો, તમારો પાડો, તમારા નામ નુરની દોસ્તી, જાંબુદ્વીપ કુંવારકાં ક્ષેત્રની દોસ્તી, એ જીવને સ્વેત ખાણીમાંહેથી કાડો, એકવીશ લાખ ફેરાનાં કરમ બંધન છુટાડો. એ જીવને સતી લોકની સોબતમાં જોડો, એ જીવને ભવોભવના પાપ મોડો. તમે જીવ ઉપજાવ્યા તમે જીવને સમારો. એકવીસ લાખ ફેરા પરલે કરો, આ સતપંથની દોસ્તી તમે જીવને કર ધરો. તમે જીવને જાણો, તમારે પારે આણો. **નબીનુર સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્માજી સતગુરુ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઈલીલ્લાહો મહંમદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૪૦) દોવા બીજી ઈંડજ ખાણની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલ્લી મહંમદશાહા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સુદરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમ્સદીન, સતગુરૂ પીર સલાઉદીન નર અસલામસાહા નરઅલી નિરંજન નામ નબી નુર સતગુરૂ તમારી દોવા. સ્વામી તમે આદ નિરંજન નિરાકાર, એહેદ થકી રચ્યો સંસાર. પહેલ્લી સરજી ખાણી ચાર, ચતુર સુરતથી વીસ્તાર. ચતુર વેદ સચરાચાર, તેમાં નિરંજન ધર્યા અવતાર. નરનારીનો એક વીચાર. સ્વામી તમે સતગુરૂને સોંપ્યા ધર્મ, રચી સતપંથને ઉતાર્યા કરમ. ત્રણ સુરતે ધર્યો અવતાર, શક્તરૂપી રચ્યો સંસાર. માયા રચી અનંત અપાર, તમે નિરંજન સરજનહાર. ઇંડજ ખાણીમાં જીવ અવતર્યો, એકવીસ લાખ તો ફેરા ફર્યો. યજુરવેદે પુરી સાંખ, ફેરા ટાળ્યા એકવીસ લાખ. અમરભેદસું લાગું ધ્યાન. વારો ગુરૂનરને કરી ફરમાન. ઓળખ્યા અમે વીષ્નુ નારાયણ વારાના ધણી, તમે ચિંતા કરો એ જીવ તણી. તમારો આડોજ તમારો પાડો, તમારો વાડો, એ જીવને ઇંડજ ખાણી માંહેથી કાડો. તમે એ જીવના પાપ મોડો, ભવોભવના કરમબંધન છોડો. તમે અલી નિરંજન નકલંકી નારાયણ, એ જીવને આશા છે ગણી, છુટાડો ઇંડખાણી માંહેથી ત્રીભોવનના ધણી. તમે સાહેબ, તમે સુલતાન, તમે સુભાન, તમે જીવોના સરજનહાર, જાંબુદ્વીપે કુંવારકા ક્ષેત્રને સ્થળે એ જીવને આલો દેદાર. **સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલીલ્લાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૪૧) દોવા ત્રીજી ઉદબીજ ખાણની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિષ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સુદરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમ્સદીન, સતગુરૂ પીર સલાઉદીન, નર અસલામશાહા નરઅલી નિરંજન નામ નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા. સ્વામી તમે આદ નિરંજન દેવ, બ્રહ્મા વિષ્નુ માહેશ્વર. શીવ શક્તિથી સરજ્યો સંસાર, તમે નિરંજન નિરાકાર. ખાણીથી રચ્યો સંસાર, વેદથી કર્યો વીસ્તાર. સરજી ખાણ ને રચી માયા, ખાણે ઉપના તે ખાણે સમાયા. વિષ્નુ બ્રહ્મા ને માહેશ્વરની કાયા, મરતુ માંહાં દેવને શક્તિ માયા. ચતુર સુરત નિરંજન તમે ઉપાયા. ઉદબીજ ખાણી માંહે જીવ અવતર્યા. અકવીસ લાખ તો ફેરા ફર્યા, સામવેદે પુરી સાંખ ફેરા ટાળ્યા. એકવીસ લાખ ત્રણ દેવને શક્તિ સાર, તમે નિરંજન ધર્યા અવતાર. ત્રણ દેવથી થયો

સતપંથ, તમથી છુટે જીવના ફેરાફંદ. નર તમે, નિરંજન તમે, નિરાકાર તને, નકલંકી તમે, નારાયણ તમે, ગુનેગાર છું અમે, સ્વામી ગુના બક્ષો તમે, ઉણીઆઆચારી છું અમે, તમે અલી નબી નિરંજન નર અસલામશાહા દાતાર. નરઅલી મહંમદશાહા મોલાણા. તમે કરો અનંત કરોડી જીવોનો નસતાર. અલી નિરંજન નકલંકી નારાયણ તમથી છુટે પંડને પ્રાણ. પીર સમસથી ધર્મ પ્રમાણ, પીર સુદરદીનથી જીવોનાં નરવાણ. ઈમામશાહા મહંમદશાહા કરો જીવોને પ્રમાણ, છુટાડો જીવને ઉદબીજ ખાણ. આદ વિષ્નુ નિરંજન નકલંકી નર અસલામશાહા ધણી, તમે ચીંતા કરો એ જીવ તણી. તમારો આડો, તમારો પાડો, તમારો વાડો, એ જીવને ઉદબીજ ખાણી માંહેથી કાઢો. જાંબુદ્વિપના ધણી નરઅલી મહંમદશાહા તમે ચિંતા કરો એ જીવ તણી. એ જીવના ભવોભવના પાપ મોડો, અમર ભેદની સંગત સોબત માંહે જોડો. તમે દેખાડો જીવને પાર, તમે ચૌદ ભવનના સરજનહાર. **સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઈલીલ્લાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૪૨) દોવા ચોથી જરોજ ખાણીની જીવની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઈમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સુદરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમ્સદીન, સતગુરૂ પીર સલાઉદીન, નર અસલામશાહા નરઅલી નિરંજન નામ નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા. સ્વામી આદ નિરંજન તમે, અગમ અગોચર તમે. થાન થાનંતર તમે, કરણ કલફમાં તમે, જુગ જગાત્ર તમે, આસન અસતળમાં તમે. ધ્યાનમાં તમે, ધંધુકારમાં તમે. ઇંડમાં તમે, પીંડમાં તમે, નવખંડમાં તમે, બ્રહ્માંડમાં તમે. તમે ભણતાં તમારો જાપ, તમે ઉપના તે આપોઆપ. સ્વામી તમે ત્રણ દેવ ઉપાયા, કરી શક્તિ ને સરજી માયા. તમે સરજી ચારે ખાણુ, સરજ્યા પંડને પ્રાણ. પછે સરજ્યાં ચારજ વાણુ, વાણુથી કર્યા વીસ્તાર. સરજા વેદને અહુંકાર, સરજી સેસટને સકળ સંસાર. લખચોરાસી ફેરા ફર્યા, રૂંઢમાળાએ સઉ અવતર્યા. ફેરે પડ્યા સૌ જીવને જંત, રચી માયા તે સકળ અનંત. તમે નિરંજન આપે હરી, બ્રહ્મા વિષ્ણુને સેસટજ કરી, ફરતી કીધી ચારે ખાણુ, ઉત્તમ મધ્યમ સરજ્યા પ્રમાણુ, તમે અવતરીઆ નારાયણુ, બ્રહ્મા વિષ્ણુ રહ્યા પરમાણુ, સરજ્યા સતપંથ ને થાપ્યા ધર્મ, ઇમાની જીવને આપ્યા મરમ. બેઈમાની શર બેઠાં કરમ. અથરવેદની પુરી સાંખ, ફેરા ટાળો. એકવીસ લાખ. આદ નરહરી નારાયણુ, બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેશ્વર ત્રણ સરજ્યા પ્રાણુ. નિરંજન નકલંકી અલી અવતાર, તમે કીધા આવા વેદ ને વીસ્તાર. આદ્ય બ્રહ્મા નબી મહંમદ રસુલ, હક શાહા મુરતજાઅલી, ઈમામ હશન, ઈમામ હુસેન, ઇમામ જેનલાબદીન, ઈમામ મહમદ બાકર, ઈમામ જાફર સાદક, ઈમામ ઇસમાયલ, સેદ નુરમહંમદશાહા તમારો પરિવાર. નબીનુર સતગુરૂ નર અસલામશાહા દાતાર. સતગુરૂ સલાઉદીન, સતગુરૂ સમ્સદીન, સતગુરૂ નસીરદીન, સતગુરૂ સાહેબદીન, સતગુરૂ

સુદરદીન. સતગુરૂ કબીરદીન, સતગુરૂ ઈમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા મોલાણા સુલતાન વારાના ધણી, તમે ચીંતા કરો એ જીવ તણી. તમારો આડો, તમારો પાડો, તમારો વાડો. એ જીવને જરોજ ખાણીમાંથી કાડો. એ જીવ લખચોરાસી ફેરા ફર્યો, જરોજ ખાણી આવી અવતરો. સતગુરૂ બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઈમામશાહા આદ્ય વિષ્ણુ નરઅલી મહંમદશાહા મોલાણા તમે જીવોના તારણહાર. કરગર્યા કાન ધરો, સમર્યા સાર કરો. વારાના મરદ તમે જીવને છુટાડો, જરોજ ખાણીમાંથી કાડો. જાંબુદ્વીપને ભરતખંડ કુંવારકા ક્ષેત્ર માંહે પરિવાર તમારો. નરનામની દોવા સહી. આસન અસતલ અજંપા જાપની દોવા સહી. તમારા જીવ જમલી જમાતની દોવા સહી. હીણા ખીણા જીવ રખેસરની દોવા સહી. કાયમ તમારા વંશપરિવારની દોવા સહી. અલી આલ નબી ઓલાદની દોવા સહી. તમારા કલમા કાંડીની દોવા સહી. તમારા નુર ફરમાનની દોવા સહી. એ જીવને લખચોરાસીના ફેરાથી છુટાડો, જરોજ ખાણી માંહેથી કાઢો. ચારે ખાણના ફેરા ટાળો, તેત્રીસ કરોડીના મેળા આલો. **જાંબુદ્રીપ**ના ધણી ચીંતા કરો એ જીવ તણી. **સતગુરૂ ઈમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઈલીલ્લાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૪૩) દોવા પાંચમી જીવને રવીમંડળ પહોંચાડયાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિષ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સુદરદીન. સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમ્સદીન, સતગુરૂ પીર સલાઉદીન. નર **અસલામશાહા** નર **અલી** નિરંજન નામ નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા. સ્વામી તમે આદ્ય નિરંજન નિરાકાર, અહુંકારથી સહુ વિસ્તાર. બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેશ્વર શક્તિ સાર, તમે નિરંજન એહેદ રૂપે કીરતાર. તમે શ્રી મચ્છ. તમે શ્રી કોરંભ. તમે શ્રીવરાહ, તમે શ્રી નૃસિંહ, તમે શ્રી વામન, તમે શ્રી ફરસુરામ, તમે શ્રી રામ. તમે શ્રી કૃષ્ણ, તમે શ્રી બુદ્ધ. તમે શ્રી નકલંકી નારાયણ દસમા અવતાર, નર અસલામશાહા દાતાર નરઅલી મહમદશાહા તમે જીવના તારણહાર, જાંબુદ્વીપને ભરતખંડે કુંવારકાં ક્ષેત્રને સ્થળે અથરવેદસું જીવનો કરો વેપાર, હવે ઇયાં થાશે એકાકાર. તમે રચ્યો મહાદન વારો વસમને વર દાતાર. સ્વામી તમે ફલાણા જીવને તારો, સ્વર્ગ અમરાપુર બેસાડો, નરઅલી મહંમદશાહા. સતગુરૂ ઈમામશાહાની દોવા. સતગુરૂ પીર કબીરદીનની દોવા, સતગુરૂ પીર સુદરદીનની દોવા, સતગુરૂ પીર નસીરદીનની દોવા, સતગુરૂ પીર સમસદીનની દોવા, સતગુરૂ પીર સલાઉદીનની દોવા, નબી નુર સતગુરૂ નર અસલામશાહા તમારી દોવા. આદ્ય નિષ્ણુ નારાયણ સૃષ્ટિના ધણી, તમે રચ્યો સતપંથ ચીંતા કરો એ જીવ તણી. દશે અવતાર માંહે તમે નિરંજન નિરાકાર, ચાલીસ ઇમામની દોવા, શક્તિ બીબી ફાતમાની દોવા. એ જીવને સ્વર્ગમાં અમરાપુરીમાં લાઓ, સતગુરૂ ઈમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા, તમારો આડો,

તમારે પાડો, તમારે વાડો, એ જીવને ચાર ખાણમાંથી કાઢો, એ જીવને મૃત્યુ લોકને આસનથી ઉઠાડો, રવી મંડળને મુકામ પહોંચાડો. ચતુરવેદની દીધી સાંખ, સાહેબ દોસ્તી તમારી દોસ્તી તમારા સતપંથની, દોસ્તી તમારા નામ નુરની, દોસ્તી તમારા નીમ કાંકણની, દોસ્તી તમારા કરમ ધરમની, દોસ્તી તમારી આલ ઓલાદની, એ જીવનું આસન ઉઠાડો, રવી મંડળ માંહે પહોંચાડો. દોસ્તી તમારા અરવાર પરવારની, દોસ્તી તમારા કલમા કાંડીની. એ જીવની માયા મમતા ઉઠાડો, રવીમંડળ માંહે પહોંચાડો. દોસ્તી સત્ર સહસ્ત્ર હોસેની કુળ કાયમના પરિવારની. દોસ્તી હરીવંશ બ્રહ્મા પરિવારની દોસ્તી એ જીવની મુમતા મોડો, માયાનું કર્મબંધન છોડો. એ જીવને ચાર ખાણનાં પાપ તોડો, એ જીવ અનંતવાર અવતર્યો તે ફેરાના કર્મબંધન છોડો. સતગુરૂ ઈમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા ફલાણા જીવનો પંડ પડયો તે જીવનાં કળગોત્ર માંહે પહોંચાડો. એકોતેરસો માએના, એકોતેરસો બાપના, સાતકળ સાસરીના, એ જીવને અરવાર પરવારના, એ જીવ વાસના કરે, જે જીવ આસના રાખે, તે જીવને સુખ સોહેલા કરો, દુખ દોહેલા દુર કરો. એ જીવને મરત લોકને આસણથી ઉઠાડો, રવી મંડળને મુકામ પોચાડો. સુરજ મંડળ તે રવી મુકામ, તાહાં કુલ રખેસર સતપંથ જીવોના ઠામ. એ જીવને કળ ગોત્રમાં પોંચાડો. પાંચ સાત નવ બાર તેત્રીસ કરોડીના મેળા દેખાડો. લખ ચોરાસીના ફેરા ટાળો, સઘળી જમાતસુ દેદાર આલો. અથરવેદમાં અલી દસમા અવતાર, નર અસલામશાહા દાતાર. નરઅલી મહંમદશાહા મોલાણા જાંબુદ્રીપના સુલતાન, તમે જીવોના તારણહાર. **સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલ્લાલાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૪૪) દોવા છઠી જીવને ઉઠાસણાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિષ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સુદરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન. સતગુરૂ પીર સમ્સદીન, સતગુરૂ પીર સલાઉદીન નર અસલામ શાહા નરઅલી મહંમદશાહા નરઅલી નિરંજન નામ, નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા. સ્વામી તમે જાહેર મીરાં, ખલકના બાદશાહા તમે શાહા શ્રી મચ્છ, શાહા શ્રી કોરંભ, શાહા શ્રી વારાહ, શાહા શ્રી નૃસિંહ, શાહા શ્રી વામન, શાહા શ્રી ફરસરામ, શાહા શ્રી રામ, શાહા શ્રી કૃષ્ણ, શાહા શ્રી બુદ્ધ, શાહા શ્રી નકલંકી દશમો અવતાર, નરઅલી મહંમદશાહા મોલાણા સુલતાન, તમે જીવોના તારણહાર, જે જીવનું ઉઠાસણું કરે તે જીવને ચલાવો મુકામ. દીવાન બાદશાહજી તે જીવને રવી મંડળ પોંચાડોજી, એ જીવને ત્રેત્રીસ કરોડીના મેળામાં રાખોજી, તમને જે જીવ જપે તે જીવને છોડાવોજી, એ સર્વે રચના તમારી રચી છેજી. એ જીવની ચિન્તા તમને છેજી. જે ચાલ્યા જીવનું ઉઠાસણું કરે તે સ્વામી તમે કબુલ કરોજી. મખી મુસાફર ગુરૂ નર ગતની દોવા કબુલ કરોજી. દોસ્તી

દરગાની કબુલ કરોજી, દોસ્તી નર અસલામ શાહાની, દોસ્તી દશમા અવતારની, દોસ્તી કુલ રખેસર ગત ગંગાની, દોસ્તી મખી મુસાફરની, આજ કલજુગમાં જપીએ તે ગુરૂનરની દોસ્તી, જતી સતી સંતોકી જીવની વીનતી. જે જીવ આસના વાસના રાખે તે જીવને તમે કબુલ કરોજી, હવે એ જીવને દયા માયા ઉઠાસણું જે મખી મુસાફર ગત કરે તે તમે કબુલ કરોજી, વળી એ જીવને ભેસ્તમાં લાવોજી, તમારાં લાડ લડાવોજી, એ તો ખાખી જીવ છેજી, એ ખાખી જીવની દોવા કબુલ કરોજી જે જીવનું ઉઠાસણું કરાવે તે જીવને લખ ચોરાસીના ફેરાથી છુટાડોજી. ત્યાર પછી મહાદન થાશે, તહાં આરબી રૂપે બેસીને એ જીવના ગુના માફ કરોજી. પછી ભેસ્તમાં લાડ લડાવોજી. ઇહા રહેમ અલા જાહેર મુસલમાની દીવાન બાદશાહા તમે છોજી. સ્વામી જેમ તમે સમુદ્રમાં ઘોડા ઉગાર્યાજી, જેમ સાત ફિરસ્તાને તાર્યાજી. જેમ કરણ કલફમાં ભગત ઉગાર્યાજી, જેમ રાજા પ્રહલાદ ઉગાર્યાજી. જેમ રાજા હરીશ્ચંદ્ર ઉગાર્યાજી. જેમ રાજા યુધિષ્ઠિર ને પાંચ પાંડવ ઉગાર્યાજી, જેમ કાગળની નાવમાં પીર સુદરદીને જીવ ઉગાર્યાજી, સ્વામી એણી રીતે વખડી વેળામાં એ જીવને ઉગારોજી. ફરીયાદ ગુરૂગત ગંગાની, ફરીઆદ મખી મુસાફરની, ફરીયાદ અનંત કરોડી દેવની, ફરીયાદ નવાણું કરોડી જાંખાની, ફરીયાદ છપન કરોડી મેઘાની, ફરીયાદ બત્રીસ કરોડી કેનરની, ફરીયાદ પાંચ કરોડી પ્રહલાદની, ફરીયાદ સાત કરોડી હરિશ્ચંદ્રની, ફરીયાદ નવ કરોડી યુધિષ્ઠિરની, ફરીયાદ બાર કરોડી કમળા કુંવરની. ફરીયાદ કુલ રખેસર જીવોની, દીવાન બાદશાહાજી એ જીવને ઈમામપરીમાં લાવોજી. એ જીવને તેત્રીસ કરોડી સાથે લાડલડાવોજી. જાંબુદ્રીપના સુલતાન તમે કરો બંદાને આસાનજી. **સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઈલ્લલાહો મહંમદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૪૫) દોવા સાતમી જીવને બાવન ઘાટીની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સુદરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન. સતગુરૂ પીર નસીરદીન. સતગુરૂ પીર સમ્સદીન, સતગુરૂ પીર સલાઉદીન, નર અસલામશાહા નરઅલી નિરંજન નામ નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા. સ્વામી મહેર કરો, જીવને તમારા પગને પ્રતાપે કરી, જીવને મુગતા ઘાટ કરોજી. અથરવેદને ચલણે કરી એ જીવને સ્વીમંડળ પોંચાડો. નબીનુર સતગુરૂ નરઅસલામશાહા, સતગુરૂ સલાઉદીન, સતગુરૂ સમસદીન, સતગુરૂ નસીરદીન, સતગુરૂ સાહેબદીન, સતગુરૂ સુદરદીન, સતગુરૂ કબીરદીન, સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા તમે આદ વીશ્નુ નારાયણ વલી વિલાયતના વસનારા, મુલસ્થાનના મુગટ જીવોના વર દાતાર. તમે તમારી વાચા પાળો. જ્યારે ત્રણ ટોળ હતા ત્યારે તમે વાચા દીધી આજ તે વાચા તમે પાળો. તમારે કરમે, તમારે ધર્મે કરી, તમારે સતે તમારે દતે કરી, તમારી દયાએ,

તમારી માયાએ કરી, તમારી ક્ષમા સંતોકે કરી, તમારી મહેર નજરે કરીને એ જીવને બાવન ઘાટી પહોંચાડો. જેમ નવાણું કરોડ જાંખા પોતા, જેમ છપન કરોડી મેઘા પોતા, જેમ બત્રીસ કરોડી કેનર પોતા, હવે તેત્રીસ કરોડી દેવ જીવના મેળા પુરા કરો, જાંબુદ્રીપના ભરણ જાગતાં કરો. આજ અથરવેદને વાયકે આ સતપંથને પરતાપે કરી, બ્રહ્મા વિષ્નુની કળાએ કરી, સેત્ર સહસ્ર હોસેની કોલ કાયમનો પરિવાર. તમારે સતે. તમારે દતે કરી, સર્વ શક્તિના પગને પરતાપે કરીને, એ જીવને બાવન ઘાટી પહોંચાડો. રવી મંડળમાં વાસ આલો, ચાર ખાણુના ફેરા ટાળો. નરઅલી નિરંજન નકલંકી નારાયણ દશમા અવતાર સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઈમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા મુલાણા. તમે જીવોના તારણહાર, એ જીવના કળગોત્ર માંહે એકોતેરસો માએના, એકોતેરસો બાપના, સાત કળ સાસરીના, જે જીવ વાસના કરે, જે જીવ આસના રાખે, તે જીવને તમારી પાવળને પરતાપે કરીને બાવન ઘાટી પહોંચાડો. વળી જે જીવને નામે ખરચે વાપરે, તથા કરીઆવર કરે, જીવને ઉઠાસણે દોવા ભણે, ત્યારે રોકડ નાણું મેલે, તમારી પાવળના પરતાપે કરીને એ જીવનું ઉઠાસણું કબુલ કરો. એ જીવને બાવન ઘાટીના હિસાબ ચુકાવો. ફલાણા જીવનો પંડ પાડો તેને પાંચ સાત નવ બાર તેત્રીસ કરોડીના મેલા આલો, લખ ચોરાસીના ફેરા ટાળો, સઘળી જમાત દેદાર આલો, અમરાપુરમાં વાસ કરો. સતીઓની સોબતમાં રાખો, રખીઓનાં રાજ આલો. સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા સહેજાદા રખેસર જીવોને ભસ્ત આવાની તમારે સતે, તમારે દત કરી એ જીવને રવી મંડળમાં વાસ આલો. બાવન ઘાટીના હીસાબ ટાળો. દીવાન બાદશાહજી કરમ ધરમના ધણી તમે છો. જાંબુદ્રીપના સુલતાન સતગુરૂ ઇમામશાહા, નરઅલી મહંમદશાહા, બાકરશાહા, ખાલકશાહા, બાલેશાહા, નીઝારશાહા, સેહેદસેર, સૈયદ સાહેબદીન, સૈયદ મુસ્તફાજી, સૈયદ ખાનબાવાજી, **હક લાએલ્લાહા ઇલ્લલાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૪૬) દોવા બાવન ઘાટી માંહે ભણવી.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્રિ ઈમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

ભેરવની ચોકી, ભુતની ચોકી, પ્રેતની ચોકી, મેરૂ ફિરસ્તો હોય અજરાઇલનો વોળાવો, એવા સાત ફિરસ્તાનો વોળાવો. જબરાઇલ ફિરસ્તાનો વોળાવો, મીકાઇલ ફીરસ્તાનો વોળાવો. અસરાફેલ ફિરસ્તાનો વોળાવો, નુરવાઇલ, નુરવાઈલ ફિરસ્તાનો વોળાવો, આંટી ઘાંટી સોહેલી કરો, તન ઘાંટીના વીઘન હરો, કંડ ઘાંટી મોહે ઘાંટી, સંતાસણ ઘાંટી, જમ ઘાંટી, એ ચારે ઘાંટીનાં બંધ ખલાસ કરો, થુળ ઘાંટીના વીઘન દૂર કરો. મોહો ઘાંટી સુખમ ઘાંટીની ચોકીથી છોડાવો, રવી ઘાંટી ચાર ઘાંટીયે સાથ તમારો રાખો, બાવન ઘાંટીનો હીસાબ નીવારીને રવી મંડળમાં વાસ આપો. બાવન ઘાંટી પાર ઉતારો, સાત ઘાંટી તે બાવન ઘાંટી માંહે જબરાઈલનો

વોળાવો, એ જીવનું નવ મહોરૂ કાંકણુ બાંધ્યું છે. નબી સાહેબ, નુર સતગુરૂ, પીર સમ્સચોટ, પીર નસીરદીન, પીર સાહેબદીન, પીર સુદરદીન, પીર કબીરદીન, પીર ઈમામશાહા એ આઠ ગુરૂની સાંખ સાહેદી. નરજામા શાહા મુરતજાઅલી (૧) નર અસલામશાહા (૨) નરઅલી મહંમદશાહા (૩) પાત્ર નકલંકી નારાયણ જમલે જાહાંન જીવ તમારો છે. સ્વામી ગજસકો તમારો. કુલ જગને વર્તમાને. અથરવેદને વાયકે. તમારો આડો, તમારો પાડો, તમારો વાડો, તમારો ગજસકો પાડો, એ જીવ છુટે ત્યારે અનંત કરોડીના મેળા માંહે રાખો. સ્વામી મહોર છાપ તમારી છે સહી. **સતગુરૂ ઈમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલ્લલાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૪૭) દોવા જીવને આસન વસ્ત્રની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઈમામશાહા આદ વિષ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સુદરદીન, સતગુર પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમસદીન, નર અસલામશાહા નરઅલી નિરંજન નામ નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા. સ્વામી તમે આદ્ય વિષ્ણુ નારાયણ નકલંકી રૂપ, બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેશ્વર ભુપ. સ્વામી તમે શ્રી મચ્છ, સ્વામી તમે શ્રી કોરંભ, સ્વામી તમે શ્રી વરાહ, સ્વામી તમે શ્રી નરસિંહ, સ્વામી તમે શ્રી વામન, સ્વામી તમે શ્રી ફરસુરામ, સ્વામી તમે શ્રી રામ, સ્વામી તમે શ્રીકૃષ્ણ, સ્વામી તમે શ્રી બુધ, સ્વામી તમે શ્રી નકલંકી નિરંજન દશમો અવતાર, શાહા અલીવંશ મેહેદી નબી નુર સતગુરૂ નર અસલામ શાહા, તમે જીવોના દાતાર છોજી. સ્વામી તમે સુભાવ સંભવે શુત્ર વસ્ત્રની દોવા કરાવે તે તમે કબુલ કરોજી. એ જીવે અનપાણી, સુત્ર વસ્ત્ર બુરાંનાં લીધાં હોએ તે બકસોજી. એ જીવે કામ ક્રોધ બુરાના કીધાં હોએ તે તમે બકશોજી. મહેરબાન બાદશાહાજી તમે જેવાં કામ કરતા આવ્યા. આજ તેવાં કામ કરોજી. તમારા ગુણુનો પાર નહીં, અમારા અવગુણુનો છેહે નહિં. સ્વામો તમારા નામપર બલીહારી જાઉં, તમારા નામ ઉપર સદખે જાઉં. દીવાન બાદશાહાજી તમે જેમ કારજ નીપાયા તેમ કારજ નીપાઓજી. સ્વામી તમસું ભાવ સુભાવે, ઘટપાટ આગળે સુત્ર વસ્ત્રની દોવા કરાવે તે તમે કબુલ કરોજી, મખી મુસાફરની દોવા કબુલ કરોજી. એ જીવના પાંચે વસ્ત્ર કબુલ કરોજી. એ જીવને આવાગમન દુર કરોજી. એ જીવને લાખ ચોરાસી ફેરા ભાંગોજી, તમે દીન દયાળ બાદશાહ છોજી. એ બંદા જુગોજુગના ગુનેગાર છેજી. સાહેબ ગુના બક્ષણુહાર છેજી. સ્વામી તમે નેક નજર ધરોજી, અંધારા ઘરમાં અજવાળાં કરોજી. તમે જાંબુદ્વીપના ધણી, ચીન્તા કરો એ જીવતણી. **સતગુરૂ ઇંદ્ર ઈમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હકલાએલાહા ઇલ્લલાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૪૮) દોવા નવમી જીવને ઉઠાસણે આસની છે સહી.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઈમામશાહા આદ વિશ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સુદરદીન. સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમ્સદીન, નર અસલામશાહા નરઅલી નિરંજન નામ નબી નુર સતગુરૂ તમારી દોવા. સ્વામી તમે એ જીવને મહેર કરો, ફજલ કરો, રહેમ કરો, કરમ કરો, વકરમ પરહરો. તમારે કરમે, તમારે ધર્મે જમલી જમાતને સતે દતે કરી, તમારી આસના તમારી વાસનાએ કરી, તમારા વેદ વંસ પરિવારે કરી, એ જીવનું ઉઠાસણું કબુલ કરો. નબીનુર સતગુરૂ નર અસલામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા દશમા અવતાર. ચાલીસ ઇમામની આસીસ તમે કબુલ કરો. ઇમામ હશન, હોશન, સાહાઅલી મુરતજા, હજરત બીબી ફાતમાની આસીસ તમે કબુલ કરો, તમે અવતાર પાત્ર સેસટના ધણી છો, તમારા નામ નુરની દોસ્તી, તમારા પગ પાવળની દોસ્તી, એ જીવના ગુના બક્ષો. એ જીવની આડીવાડી સોહેલી કરો, દુખ દોહેલાં દુર કરો. તેની ઘાંટીના વીઘન હરો, બાવન ઘાંટી પાર ઉતારો. સ્વર્ગ વાટે જીવને તારો, મરત લોકને આસણેથી ઉઠાડો. રવી મંડળને મુકામ પોંચાડો, ઉતમ જીવની આશા પુરો. દોસ્તી સત્ર સેસત્ર હોસેની કુલ કાયમના પરિવારની દોસ્તી એ જીવને ઉતારો પાર, તમે જીવોના તારણહાર, તમે નારાયણ, તમે નિરંજન, તમે અલખ, તમે અલ્લા, તમે રામ, તમે રહેમાન, તમે આદ વિષ્નુ નારાયણ નકલંકી નબી નુર સતગુરૂ નર અસલામશાહા દાતાર. સલાઉદીનની આશીષ, સતગુરૂ સમ્સદીનની આશીષ, સતગુરૂ નસીરદીનની આશીષ, સતગુરૂ સાહેબદીનની આશીષ, સતગુરૂ સુદરદીનની આશીષ સતગુરૂ કબીરદીનની આશીષ, સતગુરૂ ઇમામશાહાની આશીષ, નરઅલી મહંમદશાહા સ્વામી તમે કબુલ કરો. તમે સાહેબ સુલતાન જે ઉપના અરબસ્તાન સહસ્રદીપે એરાકખંડે કીધા મુકામ. જેઓ આવી વસ્યા ઉંચ મુલસ્થાન. જેણે ગુજરખંડે કીધાં ઠામ, જે આવી વસ્યા ગરમઠા ગામ. તેનું પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઈમામશાહા નામ, જે કરસે અનંત કરોડી જીવોનાં કામ. તેનું નરઅલી મહંમદશાહા નામ. તમે કરો જીવને મુશ્કેલ આસાનજી. **સતગુરૂ ઇંદ્ર ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલ્લલાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૪૯) દોવા ઉઠાસણે વાસણને છાંટ નાંખવાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નરરહીમ સતગુરુ પાત્ર બ્રહ્મા ઇદ્ર ઈમામશાહા આદ વિષ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા નબીનુર સતગુરુ તમારી દોવા.

અલા મેહેદી, સાહાઅલી સેરખુદા, હક સનાસી દફે બલા. ત્રાંબેકા કોટ, લોહેકા કમાડ, નવસેનવાણું નદીઓ સાહેબદ્વાર. કુલ ગુના દફે થાએ, સબકું ફરાન સેતાન બાજી દુર કરો.

દમ દોહેલી, વાટ સોહેલી. દમે સાહા મુરતજાઅલી, કદમે સફાતર સુલી. ખુદા આસણ વાસણ કબુલી, સમસ તબરેજ અલી. શાહા સુદરદીન વલી. બફેજઅલી શાહા બરકત નવે તનકી ભલી. એ દોવા આસણ વાસણ તવગીર દાન, સ્વામી તમે કબુલ કરો. ફરમાન રેહેમાનકું ફરીયાદ કરૂં, અલીકું ફરીયાદ કરૂં, ઉમત કાજ ફરીયાદ કરૂં. તમે પાક પરવરદીગાર નરઅલી મહંમદશાહા જેણે પીર પાયા, તેના અમરાપુરમાં વાસ, મુખ મીઠા ગરાસ, અલ્લા નબીકા દેદાર પાસ. બંદા ગુનેગાર ખાક, એ જીવનાં આસણ વાસણ પાક. **સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલ્લલાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૫૦) દોવા ઉઠાસણે દેવેથાળ નીસાનીની છે

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિષ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સુદરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમ્સદીન; નર અસલામ શાહા નરઅલી નિરંજન નામ નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા. સ્વામી તેજે સુરીજનહાર, બ્રહ્મા વિષ્નુ કુળ અવતાર. નબીનુર સતગુરૂ કાયમ રૂપ, આદ નિરંજન એક ને જુજવા સ્વરૂપ. તમારા નુર, તમારા જહુર, તમે ગત સેસટમાં છો ભરપુર, ગતના ગુના કરો દુર. તમારાં નામ, તમારાં ઠામ, તમારા ફરમાન, નીસાની મહેમાની કબુલ કરો. પાન, ફુલ, ફળ, સાક, પાક, અનપાણી, વસ્ત્ર વાસણ, દમડો દોકડો, કોડી બદામ. કબુલ કરો. મુખી મુસાફરની, ગત જમાતની દોવા કબુલ કરો. તમે દાતા, તમે ભોગતા, તમે વસમને વરો, સ્વામી તમે નુરે પરવરો. તમારા નામ નુરની રહેમ કરો. ગતગંગા જમલી જમાત ઉપર નેક નજર ધરો. તમારી સફાત સનાને જામો હક હલાલ કરો, વારાનું આઉત ધરો, જીવને ખુસાલ કરો. વેદ વરતમાનાનું ફળ આપો. સીંહાસન તમારૂં તમે થાપો. રખેસર બંદાનાં પાપ કાપો, ખટી કમાઇમાં બરકત આપો. મખી મુસાફરનો રાડો, ગત જમલી જમાત માંહેથી દોહાંત કાડો. જીવ જામાને જગાડો, ચલાવી ધર્મ ને વસાવો પાડો. રખેસર બંદાની સફાત કબુલ કરો. કર્યાં તમે, કરશો તમે. વરા તમે, વરસો તમે. ગુરૂનર બેલી એક આખર મહેંદી કાયમ અવતાર. જાંબુદ્વીપમાં ગુરૂનરનો પરિવાર. રખેસર બંદા ઉપર રહેમ કરો, કુલ બલા દફે ધરો. દોવા આશિષ અમારી, બરકત સફાત દેવ તમારી. વેગે જાઓ ને વેલા આવો. રહેમ કરમ કરીને વાડી વસાવો સત સાહેના નુર કાંડી, જપાવો અજંપા જાપ. તમે ઉતારો બંદાના પાપ. મોમન રખેસર બંદાઓ નરનારી, બાળગોપાલ ચાલ્યા જીવની થાળ નીસાની કબુલ કરો. **સતગુરૂ ઇંદ્ર ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલીલ્લાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૫૧) દોવા બાળક તથા નવા ધર્મીને કાંકણ બાંધવાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા વિષ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સુદરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમ્સદીન, સતગુરૂ પીર સલાઉદીન, નર અસલામશાહા નરઅલી નિરંજન નામ નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા. સ્વામી તમે આદ નિરંજન ધંધુકાર. જીવ પંડના સરજનહાર. બ્રહ્મા વાચા, વિષ્નુ વાચા, માહેશ્વર વાચા, સબ શક્તિની વાચા, શ્રી મચ્છની વાચા, શ્રી કૈરંભની વાચા. શ્રી વરાહની વાચા, શ્રી નૃસિંહની વાચા, શ્રી વામનની વાચા, શ્રી ફરસુરામની વાચા, શ્રી રામની વાચા, શ્રી કૃષ્ણની વાચા, શ્રી બુદ્ધની વાચા, શ્રી નકલંકી નારાયણની વાચા, હક મોલાણા શાહા સુરતજાઅલી નબીનુર સતગુરૂ નર અસલામશાહા વેદ વારાના મરદ, સતગુરૂ ઇમામશાહા સત્ર સેહસ્ત્ર હોસેની કુલ કાયમના પરવાર જાંબુદ્વિપ ભરતખંડે કુંવારકા ક્ષેત્રમાં હુવા દશમા અવતાર નકલંકી નારાયણ પાત્ર બ્રહ્મા નરહરી અથરવેદની કાંડી ભણીને જીવનાં કાંકણ બાંધીએ. તો જીવની કાયા નુરાણી થાએ. તે જીવ અમરાપુરમાં જાએ તે જીવ ફેરાથી છુટે. અમર આસણ બેઠો મનકો અમારો. ગજસકો તમારો. એ જીવને કમળા કુંવરની સોબતમાં રાખો તેત્રીસ કરોડીના મેળા આપો. ચાંદ સુરજ, પવન પાણી. જમીઆકાશ, અસટ કુળ પરવત, નવ કુળ નાગ. ચાર કુળ મેઘ, ચાર ખાણ, ચાર વાણ, ચાર વેદ, ચાર કતેબ, તેત્રીસ કરોડીની પુરી સાંખ. ત્રીલોકની દીધી વાચા, સ્વામી તમારે નીમ કાંકણે, તમારે કર્મે ધર્મે, એ જીવને સતપંથના મારગમાં રાખો, ગુરૂનરના દેદાર આપો. એ જીવના ગુના બક્ષો, અમરાપુરમાં વાસ આપો. એ જીવની ચીન્તા તમને છે. એ જીવને પાક પાવન કરો. **સતગુરૂ ઇંદ્ર ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલલ્લાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૫૨) દોવા વર કન્યાને કાંકણ બાંધવાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ, સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સુદરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન. સતગુરૂ પીર સમ્સદીન, નર અસલામશાહા નર અલી મહંમદશાહા નર અલી નિરંજન નામ નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા. ગુરૂ વાચા, નર વાચા, રૂદ્રશક્તિની વાચા, બ્રહ્મા વિષ્નુ મહેશ્વરની વાચા, ફરમાન નારાયણનું સતે વાચા, દતે વાચા, વેદ વાચા, આદ આલ સતપંથની વાચા, વેદ વંશ પરિવારની વાચા, નવખંડ પૃથ્વીની વાચા, ચોવીસ મુલકની વાચા, અસટ કુળ પરવતની વાચા નવકુળ નાગની વાચા. ચાર કળ મેઘની વાચા, સાત સાહેરની વાચા,

નવસે નવાણું નદીઉંની વાચા, ચાર ખાણુ ચાર વાણુની વાચા, ચાર વેદ ચાર કતેબની વાચા, અઢાર ભાર વનસપતીની વાચા, ચાંદ સુરજની વાચા, નવલખ તારાની વાચા, ચૌદ ભુવનનાં દેવલોકની વાચા, અગ્નિ તેજ અનદેવની વાચા, ધુંધુકાર કરણ કલફની વાચા, જડબંધણ જુગની વાચા, ઈંદ છેદાની વાચા, સત દતની વાચા, દયા ક્ષમાની વાચા, સતી જતીની વાચા, સંતોક રેહેણીની વાચા, અડસઠ તીર્થની વાચા, નવનાથ ચોરાસી સિદ્ધની વાચા, સહસ્ત્ર અઠાસી રૂષીઓની વાચા, એકલાખને એંસી હજાર પીર પેગંમ્બરની વાચા, નવાણું કરોડ જાંખાની વાચા, છપન કરોડ મેઘાની વાચા, બત્રીસ કરોડ કેનરની વાચા, પાંચ કરોડી પ્રહલાદની વાચા, સાત કરોડી હરીશ્ચંદ્રની વાચા, નવ કરોડી યુધિષ્ઠિરની વાચા, બાર કરોડી કમળાકુંવરની વાચા, અનંત કરોડીના પીર હસનશાહાની વાચા, કુલ રખેસર ગતગંગાની વાચા, મુખી મુસાફરની વાચા, સાત ફિરસ્તાની વાચા, ચોસઠ લાખ દેવીઓની વાચા, સત્ર સહસ્ત્ર હોસેની કુલ કાયમના પરિવારની વાચા, આદ ઉનાદ અહુંકારે ધર્મ થાપી, સતગુરૂએ કીધો વીસ્તાર. આદ સતપંથની થાપના કરી, વેદ વંશે તો આવ્યા હરી. થાપના કરીને દેખાડયા ધર્મ, રખેસર જીવોનાં ઉતર્યા કર્મ. પેલા સરજ્યા વેદ ને વાણુ, પછી સરજી ચારે ખાણુ. જે જીવ સતપંથે મળ્યા, તેને આવાગમનના ફેરા ટળ્યા. ફરમાન તમારૂં, સત દત વાચા તમો, ફરીયાદ વીનતી અમો. **સતગુરૂ ઇન્દ્ર ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલ્લલાહો મહંમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૫૩) દોવા કળસ ઉપરથી આખા કેતાર્યાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ, સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

આખે જીવ રાખે, જીવતણા હો આધાર, સેસટના સરજનહાર. જમડા રૂઠા કયા કરે, જસ બેલી કીરતાર. કરતા માનો કળ નમો, કળશને દીજે બહુ માન. તેત્રીસ કરોડી દેવતા આવીયા, ધરે સ્વામીનું ધ્યાન. સેવા કરે સફળ હોય, સ્વામી કરો કબુલ. નર નારાયણ ભેટીઆ. હાજર સતગુરૂ રસુલ. જે જીવ નુરે મળીઆ, તેને આવાગમનના ફેરા ટળીઆ. કાયા જમી જીવ અમર, અમરાપર વાસ, સતગુરૂ મળે શાહાકા દેદાર પાસ. અમર ગોઠ અમરાપરી સતગુરૂ મળે તો જાઓ, ઈયાં કરણી કમાઈએ, તાંહાં દેદાર અલ્લાકા પાએ. અનમો શ્રી નકલંકી નારાયણ, જનાઅરજનો અલખ નિરંજન. પીતાંબર કેશવ માધવ દામોદર, દમ સુગન ગરૂડધ્વજ, આદ વિષ્નુ દેવ. અહુંકાર મધ્યે સેવ, છત્રીસ યુગ ચોરાસી ચોકડી, તમ મધ્યે આદ બુંદ સેસટ નામ ભણાવા. આદ આખર તમે છો. **સતગુરૂ ઈમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઈલીલ્લાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૫૪) દોવા મોટી છાંટ નાખી સરદો કીધાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલ્લી મહંમદશાહા. નબીનુર સતગુર તમારી દોવા.

સ્વામી તમે આદ નિરંજન નારાયણ નકલંકી આરબીરૂપ, ત્રણ સુરતનાં એક સ્વરૂપ. આદ પુરૂષથી અહુંકાર, તમે સેસટના સરજનહાર. છેદી ઇંડ રચ્યો સંસાર, ત્રણ સુરતનો એક વીચાર. સાતે સ્વર્ગે એકાકાર, ખોગળ ભોગળ સચરાચાર. સ્વર્ગ મરત ને પાતાળ, જળ થળ ને પરવત. બેહેર બાર ને થાવર, જંગમ ગામ સીમ ને વભુત નગરે. નવખંડ ને ચોવીસ મુલકે, એકવીસ બ્રહ્માંડ માયા વસુંધરા તમે રચી છે. આસન સિંહાશન ઘટપાટ એક સુરત ત્રણ દેવ મળી. કળશ માંહે કળા ધરી. સ્વામી તમે અમીનુરની છાંટ નાખો, તમારા જીવને પનામાં રાખો. **સતગુરૂ ઈમામશાહા નરઅલ્લી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલીલ્લાહે મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૫૫) દોવા સ્ત્રીને લાઈસુતક ઉતારવાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિષ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સુદરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમ્સદીન, નર અસલામસાહા નરઅલી નિરંજન નામ નબી નુર સતગુરૂ તમારી દોવા. પ્રથમ આદ નિરંજન અહુંકારથી ધંધુકાર, તમે સરજી સુરત ચાર. તમે સેસટના સરજનહાર. તમે કીધા વેદ ને વીસ્તાર. સ્વામી તમે ધર્યા અવતાર, અથર વેદમાં સચરાચર. ખાણી વાણીને સરજ્યા વેદ. તમે સરજ્યા અમર ભેદ અમર ભેદની અમર કાયા, આદ અંતે નુર નીપાયા. નુરથી નીરમળ જીવ નીપાયા. સુતક ટાળો, પાતક બાળો. નુરે જીવના પડળ ખાળો, ઇમામશાહા મહંમદશાહા છાંટ દારો, છોત ઉતારો, પાપની મોટ દેખો, સુતક પાતક લાઈ લેખો. દિન એક માસ છ માસ દશ માસ દો ચારા સોદન ચાર જરોજ ખાણીમાં મનખા અવતાર, તમે ઉતારો બંદાનો ભાર. પર અન પર જળ દુનીઆં તણો વહેવાર. તે નુરથી કરો નસતાર, સુતક ટાળો પાંચેના પાતક બાળો. સાચો જુઠો, ભુલો ચુકો, વાચા વચને વેદ હીણો, ઉણીઆ આચારી, અવગુણ પાતકે ભર્યો, પાંચે પાતક દુર કરો, વારોવાર લગી પાવન કરો. નુર ફરમાન કાંડી જપાવો અજંપા જાપ. તમે ઉતારો બંદાના પાપ. ગત ગંગાજમલી જમાત, અનેક વરણ તે એકજ નાત. નુરથી કરો પાતક દુર, અલી નબી તમે કરો જીવની સફાત. સતગુરૂ સુદરદીન નર અસલામશાહા તમે જીવને આલો દેદાર, ઈમામશાહા મહંમદશાહા તમે જીવના તારણહાર. એ બંદાને પાક કરો, એ જીવના ગુના માફ કરો. **સતગુરૂ ઈંદ્ર ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલીલ્લાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૫૬) દોવા પુરૂષને સુતક ઉતાર્યાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઈમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા.

પીર પાક, નુર પાક, નિરંજન નારાયણ પાક, પાંચ તન પાક, સાત મલાક પાક, ચાર દે માસુમ પાક, દોવા દે ઇમામ પાક, તમારૂં નામ પાક, તમારૂં ઠામ પાક, તમારા નામ નુરને પ્રતાપે કરી બંદા પાક, ધરતી આકાશ પાક, પવન પાણી પાક, ચંદા સુરજ પાક, તારામંડળ ધ્રુ પાક, અસ્ટકળ પરબત પાક, નવકુળ નાગ પાક, ચાર કુળ મેઘ પાક, સાત સાહેર પાક, નવસે નવાણું નદીઉં પાક, તમારા નામ નુરને પ્રતાપે કરી બંદા પાક, નવનાથ ચોરાસી સિદ્ધ પાક, અઠ્ઠાસી સહસ્ત્ર રૂષીઓ પાક, એકલાખ ને એંસી હજાર પીર પેગંમ્બર પાક, સત્ર સહસ્ત્ર હોસેની કોલ કાયમનો પરવાર પાક, અડસઠ તીરથ પાક, નવાણું કરોડ જાંખા પાક, છપન કરોડ મેઘા પાક, બત્રીસ કરોડી કેનર પાક, તેત્રીસ કરોડી દેવતા પાક, અનંત કરોડીના પીર હસનશાહ પાક, તમારી પાવળને પ્રતાપે કરી બંદા પાક, નુરની છાંટે કરી બંદા પાક **સતગુરૂ ઇંદ્ર ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલીલ્લાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૫૭) દોવા રખેસરને મોડે છાંટ નાંખ્યાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા નબીનુર સતગુરુ તમારી દોવા.

અથરવેદી કાયમ પાયા, પીર શાહા નુરી અમર કાયા. અવલ આખર દેદાર આપો, ઇમાન સલામત રાખો. સમત સબુરી આપો, કરોડ કરોડ ગુના કાપો. ખોળે તે છુટે, ડરે તે તરે. નુર નકલંકી પરી શાહનું જે રખેસર પીએ, તે જીવ બાર કરોડીની સોબત મળે. **સતગુરુ ઈંદ્ર ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઈલીલ્લાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૫૮) દોવા મુખીને પાવળ પીધાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહમા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિષ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા નબીનુર સતગુરૂ તમારી દુવા.

તમે દેવ નિરંજન નિરાકાર, નકલંકી નારાયણ દસમા અવતાર. ઇશ્વર જગોજગના બ્રહ્માજી, પરખ પાવળની છાંટેથી સપ્ત પાતાળ ને એકવીસ બ્રહ્માંડના બંધ બાંધ્યા. તે નુર પાવળે બંધ બાંધ્યા. બ્રહ્મા વિશ્નુ માહેશ્વર કળસ માંહે કળા ધરી બેઠા, તે નુર છાંટના બાંધ્યા. હરી આલના હંસરાજા, પરી દેવના ટોળ, અહુંકાર આલે બાદશાહા, પાતાળ દેવતાએ જમીન આકાશ, પવન પાણી ગુપતી પ્રગટી, કળ માંહે ગોત્ર માંહે, આણી વેળાએ જે કોય નુરની વાસના કરે, તે જીવની આસના પુરો. આદ્ય બ્રહ્માએ ઘટ થાપીઓ ચોદસ નાખી ફરોઈ, અનંતરૂપે ચરિત્ર કીધાં કરતા મુરત સોહી. **સતગુરૂ ઇંદ્ર ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલીલ્લાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૫૯) દોવા કળશને ઉઠાડવાની લખી છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિષ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સુદરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમસદીન, નર અસલામશાહા નરઅલી નિરંજન નામ નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા. અહુંકાર અનમો, શ્રી નકલંકી નારાયણ. મન હેત બાંધ્યા જલ કુંભે રહે. જળે બાંધ્યા કુંભ છે, કુંભે બાંધ્યા જળ રહે. જળ વીના કુંભ ન હોય. જ્ઞાને બાંધ્યા મન જોયે. ગુરૂ વીના જ્ઞાન ન હોય. આદ કુંભ કળસની ઘડી, ઉતપત જળસેથી ભરી. તે આદ કુંભ સદા ઓતમ ઉપના, જે કુંભની પુજા પરીવરતંતે હો સ્વામી. સતગુરૂ દરશન બુંજતે હો સ્વામી. જીવું કારણ ભવે બ્રહ્મા, અહુંકારે આદ ઉનાદઅલી, તેમાં જોધંગ દેવતા, આજ કલયુગમાં અલી અલખ નિરંજન અવતાર પાત્ર, તે નર ઉત્તમ ઉપના હો સ્વામી, જે નર માનતે, જે નર પુજતે, તે નર લહંતે. મેર મેહેલંગ, અમર ભોજંગ અમરાપુર વાસંગ જે નર ના માનતે, ના પુજંતે તે નર જાવંતે, ગુરૂ અંધારે. તે જીવ ભવો ભવો ભવ બુડંતે હો સ્વામી, સતગુરૂ સુદરદીન વાચા, પેલા કરતાયુગમાં ચાર રૂપ, મચ્છ, કચ્છ, વરાહ, શ્રી નૃસિંહ. ત્રેતાયુગમાં ત્રણ રૂપ, વામન, ફરસુરામ શ્રી રામ, દવાપર યુગમાં બે રૂપ, કૃષ્ણ અને શ્રી બુધ, આજ કળયુગમાં એક રૂપ, શ્રી નકલંકી નારાયણ ઘટપાટ સ્થાપી રખીઓ ઓધાર્યો, દઇંત્ય દીયા પાતાળ, એણી પાવળે સીધાર્યો પ્રહલાદ, પાંચ કરોડી જીવેનાં તો કીધાં કાજ.

એણી પાવળે સીધાર્યા હરીશ્ચંદ્ર, ગુરૂને વચને મેલ્યા રાજ, સાત કરોડી જીવનાં કીધાં કાજ. એણી પાવળે સીધાર્યા યુધિષ્ઠિર, પાંચે પાંડવે છોડયાં રાજ, નવ કરોડીનાં સીધાં કાજ, એણી પાવળે કસ્યા પીર સુદરદીન, કાગળનાં કીધાં જાજ, બાર કરોડી જીવનાં કીધાં કાજ. નીમ જલ, નીમ થલ, નીમે બાંધી પાળ, સતગુરૂ બેઠા જાંબુદ્વીપે, ઘટપાટ પખાલા ઘટપાટ થાપી ઋષી ઓધાર્યા, દઈત્ય દાબ્યા પાતાળ, હક સાચા સાહા હેજંદા, એ પાવળેકા એહી વીચાર. સતગુરૂ કબીરદીન કથતે, પીર સુદરદીન શાહા વાચા, ગગન મંડળમાં અમીરસ હોય તાંહાં નિરંજનકા વાસા, સોગરા હોય સો ભર ભર પીવે, નુગરાજ એ પાયાયા. **સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલીલ્લાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૬૦) દોવા પાટ ઉપરથી પૈસા ઉપાડયાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિષ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.
નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા. સ્વામી હક તમે, પાક પીર તમે, અવલ તમે, આખર તમે, જાહેર તમે, બાતન તમે, દાતાર તમે, ખલક તમે, કાયમ તમે, દાયમ તમે, સખી તમે, સાહેબ તમે કરો તે થાય. તમારી દરગેકું આવે, કુલ જમાતકું ભાવે. જુનાં બકસો, નવા ન કરાવસો. પાંચ સાત નવ બાર તેત્રીસ કરોડીના મેળા આલો, લખ ચોરાસીના ફેરા ટાળો. સઘળી જમાતસું દેદાર આલો. બંદા ખુધારથી પેટારથી છે. બંદાના કુલ ગુના બકસો.

સતગુરૂ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલીલ્લાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.

---

(૬૧) દોવા નીસાની થાળ અખેપાત્રની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિશ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા નબીનુર સતગુરુ તમારી દોવા.

હરીચંદ્ર ચતુર વેદી બ્રહ્મા, મોક્ષદાતા દેવ મહેશ્વર, અને સેહદેવ તપ કસે કળસ કરતાર. ચાર જુગ મધે જીવ ઓધાર્યા પાંચ સાત નવ બાર, ત્રેતીસ કરોડી અનંત નીસતાર, તમે હોસેની પાત્ર દીવાન બાદશાહા. ભાવ ભક્તિ સીધો સ્વરૂપ, થાળ પ્રસાદ. નીસાની મહેમાની, દરૂદ સુકરીત, દામ દોકડો, પાન ફુલ ફળ, અનપાણી, સાકપાક, જકર બંદગી કબુલ કરો. સાહેબ તમસું બલીહારી, અમને આસા દેવ તમારી. અખેપાત્ર અખુટ કરો, સ્વામી તમે ગત જમાતમાં નુર નીશાનીએ પરવરો. અનપુરણ અન પુરો, પાણી પુરો. ગણેશ રીધી સિધી આલો

માતા ભવાની મહાદેવ સ્વામી, ભોજન પીરસો માતા ભવાની. માતા ભવાની ગયે બ્રહ્માની પાસ, રધ સધ આલ તમારા દાસ, ભરો ભંડાર થાવ સુખી, અનદેવ પુરણુ જાલંધર સુખી. **સતગુરૂ ઇંદ્ર ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલ્લલાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૬૨) દોવા નીસાની થાળ અખેપાત્ર જમવાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા નબીનુર સતગુરુ તમારી દોવા.

હરીચંદ ચતુર વેદી બ્રહ્મા મોખ દાતા, સ્વામી તમે સેસટના સરજનહાર, નીશાની મહેમાની ભાવ સભાવ તમારી નૈઅતે, દસતરે કબુલ કરો. અન પાણીના આહાર, પાન ફુલના ભોગતાર. જમલી જમાત ઉપર રહેમની નજર ધરો, તમારાં નુર તમે વરો. અનંત જીવ તપ કરી આવ્યા, એમ દેવ વેદ વાયકે ભાખંતે, સતગુરૂ હેત કરીઆ તે ચતુરવેદી બ્રહ્મા, સ્વામી હક દાણા સેવાય આણા, જાંકા દાણા ખટી કરે કમાણા. સતસું લાણા, પ્રેમસું પકાણાં દરવેસી ગરાસે દાણા, હક હલાલ ખાણાં. સાહેબ તમકું પોચાંણા. **સતગુરુ ઇન્દ્ર ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલીલ્લાહો મહંમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૬૩) દોવા નીશાની થાળ જમીને ભણવાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિષ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા નબીનુર સતગુરુ તમારી દોવા.

દેહેદર દુનીઆં, સેસત્ર આખર, આકા બતખેર, ઈમાનકી સલામતી, યા સતગુરૂ ખેર કર કબુલ. મદત અલ્લા રસુલ, જીસ ભંડારથી રોજી આવે, સો ભંડાર કરો ભરપુર. ખાયા નુર હુવા હજુર. અલા આદમ રસુલ બંદે ખાયા ફરમાન બીસમીલ્લા શાહા તમકું પોચાયા. **સતગુરુ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલીલ્લાહો મહંમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(૬૪) દોવા ગત જમાત પરનારી ઉઠયાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નિરરહીમ, સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા.

સ્વામી તમે વાટે ઘાટે મુસ્કેલ આસાન કરો, સહેતાન તોફાન દુર કરો. વાડી તમારી હરી ભરી રાખો, ખટી કમાઈમાં બરકત આપો. દીન દુનિયામાં સરખરૂં રાખો, લજા આબરૂ શરમ તમે રાખો. તમારે નીમે ધર્મે, તમારી દશોંદ સુકીતે, તમારી કીયા આચારે, તમારી ગત ઉપરે મહેરબાની રાખો. જાંબુદ્વીપના સુલતાન જે ઉપના અરબસ્તાન, સેત્ર દ્વીપ એરાકખંડમાં કીધો મુકામ, જે વસ્યા ઉંચ્ચ મલસ્થાન. જેણે ગુજર ખંડમાં કીધાં ઠામ, જે વસ્યા આજ ગરમઠા ગામ. તેહનું પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઈમામશાહા નામ, જે કરશે અનંત કરોડી જીવોનાં કામ. તે આદ વિષ્નુ નારાયણ નરઅલી મહંમદશાહા નામ, જે કરશે અનંત કરોડી જીવોનાં કામ. તે આદ વિષ્નુ નારાયણ નરઅલી મહંમદશાહા નામ, તમે કરો બંદાને આસાન. લખ ચોરાસીના ફેરા ટાળો, તેત્રીસ કરોડીના મેળા આલો. **સતગુરૂ ઈંદ્ર ઈમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલીલ્લાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૬૫) દોવા બીજનો ચંદ્ર જેવાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નરરહીમ સતગુરુ પાત્ર બ્રહ્મા ઇદ્ર ઈમામ-શાહા આદ વિષ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

બરકત રહેમત, સાહેબ સલામત. અરજ ઉમેદવાર, અજહો ચંદ્રમા ગુરૂ, તમે સતીઓનાં સત રાખજો. નબીની ઉમતના કરગર્યા કાન ધરો, સમર્યા સાર કરો. કીધા ગુના બક્ષો, બીજા ગુના ન કરાવશો. જાંખા, મેઘા, કેનર, દેવ તેત્રીસ કરોડીના મેળા આલો, અનંત કરોડીની સોબતમાં રાખો, લખ ચોરાસીના ફેરા છુટાડો. **સતગુરૂ ઈંદ્ર ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલીલ્લાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૬૬) દોવા સુરજની સામે ભણવાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્રિ ઇમામશાહા આદ વિશ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

ઉગંતાં સુરજ, આથમતાં ભાંણ, નર બીજ તે મહંમદશાહા નામ. પડંતે ગુરૂ ગાવંત્રી, જપ તપ બંબ ઉપાયા, તબ તમે સુરજ દેવતા, તમારે ચરણે આયા. અબદલા જબાર, અબદલા સતાર, અબદલા ગુફાર, અબદલા રહીમ, અબદલા કરીમ. ચાર પીર માંહમદ સફાત, આટલી દોવા ભણે સુણે ઉનકું દોજખ હરામ. **સતગુરૂ ઈંદ્ર ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલીલ્લાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

---

(૬૭) દોવા નાદેઅલીની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હર્રરહેમાન નર્રરહીમ.

નાદે અલીયંન, મજહરીલ, અજાએબ તજદહુ, અવનલકા, ફીન્નેવા એબ કુલ્લોહમીન વગમીન, સેએનજલી બકુદરતકા, ઈયા અલ્લા, ઈયા અલ્લા, ઈયા અલ્લા, બી નબુવતકા, ઇયા મહંમદ, ઈયા મહંમદ, ઈયા મહંમદ, ભા વીલાયતકા, ઇયા અલી, ઇયા અલો, ઇયા અલી, અદરીકની.

નાદેઅલીની ખાસીઅત લખી છે.

જે માણસને દુસમન વેરી વધારે હોએ, ને બીતો હોએ, તો એ દોવા હરરોજ વાર સાત પડીને અલ્લા આગળ દોવા માગે, તો તેના દુશમન દુર થાએ (૧) વળી કોઇના ઉપર કોઈએ જાદુ કરેલું હોએ, તો સાત કુવાનું પાણી મંગાવીને, તેના ઉપર નાદેઅલી સાતવાર પઢીને, તે પાણીથી નવરાવે, ને થોડું પાએ તો જાદુ દુર થાએ, ને સારૂં થઈ જાએ (૨) કોઈ માણસને ઝેર ખવરાયું હોએ, તો તેને કાચની રકાબીમાં કેસર અને કસતુરીથી નાદેઅલી લખી પછી ધોઇને તેના ઉપર નાદેઅલી પચીસ ફેરા પઢી ફુંકીને પાએ તો સારૂં થઇ જાએ (૩) કદી કોઈ માણસને મંદવાડ હોએ, અને તેના ઓસડથી હકીમ વૈદ થાકી ગયા હોએ, તેને નાદેઅલી પાણી ઉપર પઢીને રોજ પીવરાવે, તો સારો થઈ જાએ, મંદવાડ જાતો રહે (૪) કોઈ માણસને માથે દુઃખ તથા મુસકીલ પડી હોએ, તો નાદેઅલી હજાર વખત પઢે, તો દુઃખ દુર થાએ. (૫) કદી કોઈ માણસ આપણા ઉપર ગુસ્સે થયો હોએ, (ખફા થઓ હોએ) તો નાદેઅલી ઇકોતેર ફેરા પઢીને તેની પાસે જાએ, ને ત્રણ વખત પઢીને પોતાના પંડ ઉપર ફુંકે, તો તે માણસ તેના ઉપર મેહેરવાન થાએ (૬) પોતાની મુરાદ ઇચ્છા પુરી પાડવા સારૂ રોજ છત્રીસ વખત પઢે, તો તેની ઇચ્છા પુરી થાએ (૭) સવારે મોટે પરોઢીએ નાદેઅલી બાર વખત પઢીને બાહેર જાએ, તો જે મળે તે સર્વે તેના દોસદાર થાએ (૮) બીજું કોઇને માથે ખોટી તોહોમત મુકી હોએ, તો તે માણસ નાદેઅલી હમેશાં ચાલીસ (૪૦) વખત પઢે તો તેના માથેથી તોહોમત દુર થાએ (૯) કોઈ માણસ પૈસાવાળો થવા ઇચ્છતો હોએ, તો બાર વખત સવારે ને બાર વખત સાંજે પઢે તો પૈસાવાળો થઇ જાએ (૧૦) કોઈ જરૂર કારણને લીધે સંતાઇ જવું હોએ, તો નાદેઅલી અઢાર વખત પડીને સંતાઇ જાએ, તો તેને કોઇ જોઇ ના શકે. એ સિવાય ઘણીજ ખાસીઅત છે પણ લખતાં પુરી થાએ તેમ નથી.

ઉપર જણાવેલી બધી મુખીની ક્રિયાની દોવાઓ ઉપરાંત સતપંથીઓને પોતાના નિત્યકર્મ તરીકે કરવાની દોવાઓ, તથા મુડદાંને નવરાવવાની, તેમજ તેને ભૂમીદાહ (દાટવાની) કરવાની દોવા; તથા પીરાણા સતપંથની રૂગવેદ, સામદેવ, યજુરવેદ, અથરવેદ, અને પાંચમી મુગત માર્ગની ગાયત્રી, અને તેનું બ્યાન, તથા જુદી જુદી જાતના કલમાઓ વિગેરે પીરાણા સતપંથીઓ ભણે છે, તે બધા અનુક્રમે નીચે પ્રમાણે છે.

દોવા દિવા જોતને પ્રણામ કરવાની છે.

આનામાં પાટ આગળ ઘીની જોતને પ્રણામ કરતી વખતે બોલવાની દોવા.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હિરરહમા નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિષ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

ગુરૂ દીવો, ગુરૂ દેવતા, ગુરૂ વિના ઘોર અંધાર. ગુરૂ વિના યુક્તિ નહિ, ગુરૂ વિના મુક્તિ નહિ. મન તાળું કલમો કુંચી, ખોલો ધર્મદ્વાર. દેખો મહંમદશાહાકા દેદાર. જાગે જોત, ભાગે છોત. **સતગુરૂ ઇંદ્ર ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલીલ્લાહો મોહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

ઉપર પ્રમાણેની દોવા બોલી જોત પાટને પ્રણામ કરી, દરેક સતપંથી ભાઇઓ માંહોમાંહે **"હેજંદા કાયમ પાયા ફરમાનજી પીરશાહ."** એ પ્રમાણે બોલીને એક બીજાના હાથમાં હાથ મીલાવીને પોંચો લે છે. સૌ એ પ્રમાણે એક બીજાને મળીને પોંચો લીધા પછી બેસે છે, અને ત્યાં **પીરશાહાના** નામની માળા ફેરવે છે.

સતપંથીઓને સવાર, બપોર સાંજ અને મધરાતની વેળાએ ભણવાની દોવા.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નરરહીમ.

સદગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઈમામશાહ આદ્ય વિષ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહમ્મદશાહ. તમારી અમ્મર દ્રષ્ટે કરી, કરમ મેહેર કરી, અમારા પાતક દુર કરો. તોબાં વખત ત્રણ કબુલ કરો. યા શાહ અલી મુર્તુઝા (૧) યા ઇમામ હશન હુસેન (૨) યા ઈમામ ઝયનુલ આબેદીન (૩) યા ઈમામ મોહમ્મદ બાકર (૪) યા ઇમામ જાફરો સાદીક (૫) યા ઈમામ ઇસમાઇલશાહ (૬) યા ઇમામ નુરમહમ્મદશાહ (૭) યા ઈમામ મુન્તે સરબિલ્લાહ (૮) યા ઇમામ શમ્સોદીન (૯) યા ઇમામ ઇસ્લામશાહ (૧૦) યા ઈમામ નુરમહમ્મદશાહ (૧૧) યા ઇમામ નરઅલી મહમ્મદશાહ (૧૨) આખર જમાનાના શાહો. અમારી તોબા બંદગી કબુલ કરો. દિદાર દો. તોબો તોબો બંદો ગુનેગાર. સાહેબ તો બક્ષણહાર, બંદો તોબાં કરે, સાહેબ કબુલ કરે. બક્ષો બક્ષણહાર, સચ્ચો પીર ફર્માન.

હક લાએલાહા ઇલિલ્લાહો મોહમદુર રસુલિલ્લાહે.

આટલું બોલી રહ્યા પછી શીજદો કરવો, ત્યારબાદ એક માળા **'હક લાએલાહા ઇલ્લીલ્લાહો મોહમદુર રસુલીલ્લાહે.'** એ નામના કલમાની કરવી, પણ જો મધરાતની વેળા હોય, તો બે માળા કલમાની અને એક માળા **'પીરશાહના'** જાપની કરવી. પછી શિજદો કરી બે હાથ જોડી માથું જમીન ઉપર જ રહેવા દઇ નીચેની દોવા ભણવી.

૩૧

સુબ્હાનલ્લાહે, યા અલ્લાહ, યા અલી, યા અલી, યા અલી, હક લાએલાહા ઇલીલ્લાહો મોહમદુર રસુલીલ્લાહે.

(એટલું કહી બેઠા થઈ મોઢાં ઉપર હાથ ફેરવી, નીચેની દોવા ભણવી.)

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હરરહેમાન નરરહીમ આદ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા, આદ વિષ્ણુ તમારી દોવા. પ્રથમ તમે સ્વામી (૧) શ્રી મચ્છ, (૨) શ્રી કચ્છ, (૩) શ્રી વ્યારાહ, (૪) શ્રી નરસિંહ, (૫) સ્વામી શ્રી વામન, (૬) શ્રી પરશુરામ, (૭) શ્રી રામ, (૮) શ્રી કૃષ્ણ, (૯) શ્રી બુદ્ધ, (૧૦) શ્રી શીશ. (૧૧) શ્રી નુહ, (૧૨) શ્રી ઇબ્રાહીમ, (૧૩) શ્રી ઈસ્માઇલ, (૧૪) શ્રી સુલેમાન. તેજ અલી, તેજ આજ નરઅલી મહંમદશાહ, અંતે શ્રી નકલંકી નારાયણ, ઈમામ મેંહદી. તમારા રખેસરોની લાજ રાખી ગુનાહ બક્ષી કરમ મેહર કરી, તમારા બંદા જાણી, અરજ બંદગી કબુલ કરો. સુભાન, કરીમ, રહીમ, કિરતાર, તુંહી દાતાર, યા અલી, યા અલી, યા અલી, નુરેનુર આયા સોહી. તે નુર અલી મહંમદશાહ લેજો જોઈ. તુંહી નુર અલી હમારી દોવા કબુલ કર. સચ્ચો ફરમાન નુર સદગુરૂ બ્રહ્મા પાત્ર ઇંદ્ર ઇમામશાહ. નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહ, હમારી દોવા કબુલ કરો. હક **લાએલાહા ઇલીલ્લાહો મહંમદુર રસુલીલ્લાહે.**

(આટલું ભણ્યા પછી શિજદો કરી એક માલા 'પીરશાહ' ની કરી શિજદો કરવો.)

સતપંથીઓની હેજંદાની દોવા.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હિરરહમા નિરરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઈંદ્ર ઈમામશાહા આદ વિષ્ણુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.

સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર સુદરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર નસીરદીન, સતગુરૂ પીર સમ્સદીન, નર ઈસલામશાહા નરઅલી નિરંજન નામ નબીનુર સતગુરૂ તમારી દોવા. આદ નારાયણને હેજંદા. બ્રહ્મા વિષ્ણુને હેજંદા, આદ્ય શક્તિને હેજંદા. સાત ફિરસ્તાને હેજંદા. બાવા આદમને હેજંદા. મામા હવાને હેજંદા. નબી મહંમદને હેજંદા. હક શાહ મુરતઝાઅલીને હેજંદા. આદશક્તિ બીબી ફાતમાને હેજંદા. ઇમામ હશન. હુસેનને હેજંદા, સિતેર સેહેસ્ત્ર હુશેની કુલ કાયમનાં પરવારને હેજંદા, ધરતી આકાશને હેજંદા, પવન પાણીને હેજંદા, ચંદ્ર સુરજને હેજંદા, નવલખ તારાને હેજંદા, બાર મેઘને હેજંદા, નવકુળ નાગને હેજંદા, સાત સમુદ્રને હેજંદા, નવસે નવાણું નદીઓને હેજંદા, સાત વાર સત્તાવીશ નક્ષત્રને હેજંદા, પંદર તિથી બાર કરણને હેજંદા, નવ ગ્રહને હેજંદા, સાત દ્વીપને હેજંદા, નવખંડ પૃથ્વીને હેજંદા, ચોવીસ મુલકને હેજંદા, અષ્ટકુલ પર્વતને હેજંદા, અઢાર ભાર વનસ્પતીને હેજંદા, ચાર વેદને હેજંદા. ચાર કિતાબને હેજંદા. ચાર ખાણી. ચાર વાણીને હેજંદા, અગ્નિ, તેજ, અન્ન દેવને હેજંદા, ઉત્તર, દક્ષિણ, પૂર્વ, પશ્ચિમને હેજંદા, નવનાથ, ચોરાશી સિદ્ધને હેજંદા, અઠયાસી સેહેસ્ત્ર ઋષિને હેજંદા,

એક લાખ એંશી હજાર પીર પેગંબરને હેજંદા. નવ્વાણું કરોડી ઝાંખાને હેજંદા, છપન કરોડી મેઘાને હેજંદા, બત્રીસ કરોડી કિન્નરને હેજંદા, પાંચ કરોડી પ્રહલાદને હેજંદા. સાત કરોડીસું હરિશ્ચંદ્રને હેજંદા. નવ કરોડીસું યુધિષ્ઠિરને હેજંદા. બાર કરોડીસું કમલા કુંવરને હેજંદા, કુલ ઋષિવર ગતગંગાને હેજંદા. મુખી મુસાફિરને હેજંદા. ચૌદ ભુવનના દેવ ઋષિવરને હેજંદા. કરણુ કલકના અનંત કરોડી દેવને હેજંદા. નબીનુર સતગુરૂ, નરઅસલામ-શાહા હમારા ગુના બક્ષો, સતપંથનાં મારગમાં રાખો, લક્ષ ચોરાસીનાં ફેરા ટાળો, તેત્રીસ કરોડીનો મેળો આલો. **જાંબુદ્વીપના ધણી સતગુરુ ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલીલ્લાહો મહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

મુડદાંને નવરાવવાની દોવા.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હિર્રરહમા નિર્રરહીમ સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા આદ વિષ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

સ્વામી તમે હેત ધરિયું, હેતથી નીર ઉપાયા. નીરથી બાંધ્યા જુગ ચાર, ચાર દિશાએ કર્યો પ્રકાશ. નીર ખર્યું પિંડથી સાર, તે નીરે પવિત્ર વિસ્તાર. નીરે કર્યો નુર, નીરે સર્જ્યા ચંદા સૂર. નુર મોક્ષ મુગતનો ઘાટ, પવિત્ર માંડયા ઘટ ને પાટ. નવાણું કરોડી ઝાંખા, છપન કરોડી મેઘા, બત્રીસ કરોડી કિન્નર, તેત્રીસ કરોડી દેવતા, અઠયાસી સેહસ્ત્ર રૂષિ. એક લાખ એંસી હજાર પીર પેગંબર પામ્યા મોક્ષમુગતની વાટ. સતગુરૂ પીર સલાહોદીન, સતગુરૂ પીર શમસદીન, સતગુરૂ પીર નશીરદીન, સતગુરૂ પીર સાહેબદીન, સતગુરૂ પીર સુદરદીન, સતગુરૂ પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પીર ઈમામશાહ આ જીવને પવિત્ર કરો, દુઃખ દોહેલા દૂર કરો. મોક્ષ મુગતનો મારગ આપો, તમે પવિત્ર છો. તમારા સેવકોને પવિત્ર કરવાનો ધર્મ છે. તમારે ધર્મે, તમારે કર્મે, આ જીવની દેહ પવિત્ર કરો. તેત્રીસ કરોડીનાં મેળામાં રાખો. ફરમાન પીરશાહ હક **લાએલાહા ઇલીલ્લાહો મોહમદુર રસુલીલ્લાહે.**

મુડદાંને દાટવાની દોવા.

(મુડદાંને કબરમાં ઉતારીને ભણુવી, અને પછી માટી વાળવી.)

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હિર્રરહમા નિર્રરહીમ સતગુરુ પાત્ર બ્રહ્મા આદ વિષ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા તમારી દોવા.

સ્વામી તમે પ્રથમ રોપ્યા સત. સતથી દત. દતથી ક્ષમા. ક્ષમાથી હેત. હેતથી નીર, નીરથી ખીર, ખીરથી નીલ, નીલથી અનીલ, અનીલથી ફીણુ, ફીણુથી ખાક, ખાક તે સદાએ પાક.

સ્વામી નીરથી પવન, પવનથી અગન, અગનથી રચી ખાક, જુગ ચારનાં ચાર દાગ, ખાકપાક, મોક્ષ મુગતની વાટ, સતપંથી જીવને આલી હાથ, ચાર જુગનાં દશ અવતાર, દશ અવતારે ચાર દાગ. શ્રી મચ્છની રક્ષા, શ્રી કોરંભની રક્ષા, શ્રી વારાહની રક્ષા, શ્રી નૃસિંહની રક્ષા, શ્રી વામનની રક્ષા, શ્રી ફરસુરામની રક્ષા, શ્રી રામની રક્ષા, શ્રી કૃષ્ણની રક્ષા, શ્રી બુદ્ધની રક્ષા, શ્રી નકલંકી નારાયણ તે શ્રી મૌલા મુરતુજા અલીની રક્ષા. આજ કલવારે ખાકપાક પવિત્ર ભોમદાગ. સતગુરૂ નબી મહંમદ પાક, શ્રી સતગુરૂ નુર પાક, શ્રી સતગુરૂ શમસ પીર પાક, શ્રી ગુરૂ નસીરદીન પાક, શ્રી ગુરૂ સાહેબદીન પાક, શ્રી ગુરૂ સુદરદીન પાક, શ્રી ગુરૂ કબીરદીન પાક, શ્રી ગુરૂ ઇમામશાહ નરઅલી મહંમદશાહ પાક, મૌલાના સતપંથી જીવની સોહલી કરો મોખ મુગતની વાટ. ચારે જુગના ભૂલેલા જીવ સતપંથના આશરે ભોમદાગે પવિત્ર થઈ, આપની રક્ષા માંહે આવેલો તેને પાક પવિત્ર કરી તેત્રીસ કરોડીનાં મેળા આપી, તમારા નુરમાં વાશ આપો. ગુના બક્ષો, દુઃખ દોહેલાં દૂર કરો. સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા નબી નુર સતગુરૂ ઈંદ્ર ઇમામશાહ, નરઅલી મહંમદશાહ ફરમાન પીરશાહ. **હક લાએલાહા ઇલલ્લાહો મોહમ્મદુર રસુલીલ્લાહે.**

મુડદાંને દાટયા પછી બોલવાની દોવા.

(આ દોવા કબરને ફુલ લોબાન ચડાવ્યા પછી પાસે ઉભા રહીને બોલવી.)

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હિરરહમા નિરરહીમ સતગુરુ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઈમામશાહા આદ વિષ્નુ નિરંજન નરઅલી મહંમદશાહા.

શ્રી નકલંકી નારાયણ સતપંથી જીવનો ફરમાન ફાતીઓ, મોક્ષની આશીશ, દુવા દાન, ફુલ લોબાન, આપની પવિત્ર મેહેરે. સતપંથના સરદાર, કલજુગના દાતાર. પહોંચડાવો, જીવને દુખમાંથી છોડાવો. સુખ સોહેલાં કરો, દુઃખ દોહેલાં દુર કરો. શ્રી નકલંકી મુતંજાઅલી શ્રી નબી નુર સતગુરૂ આશિશ કબુલ કરો. **સતગુરુ પાત્ર ઇન્દ્ર ઈમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલલ્લાહો મોહમ્મદુર રસુલીલ્લાહે.**

મુડદાંને દાટયા પછી નાવાની દોવા.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હિરરહમા નિરરહીમ સતગુરુ પાત્ર બ્રહ્મા ઇન્દ્ર ઇમામશાહા આદ નારાયણ શ્રી નકલંકી નરઅલી મહંમદશાહા.

તમો પાક પાવન છો, જીવોને પાક પાવન કરવા જોગ છો, અનંત કરોડી જીવ પાવન કરણહાર છો. મારા સ્થુળ શરીર સાથે જીવને પાક પાવન કરો. કરમ મેહેર કરો, હમારી અરજી કબુલ કરો. **શ્રી સતગુરુ નબી નુર મહંમદ શ્રી ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા હક લાએલાહા ઇલલ્લાહો મોહમ્મદુર રસુલીલ્લાહે.**

સતપંથની રૂગવેદી ગાયત્રી.

ઓહંગ, ઓહંગ, અહુંકારંગ, ઉનાદ પુરસંગ, નારૂપો, નારેખો, નાકરંગ, નવાણુના પાદંગ, મયોઅંગ, મંગલંગ વરતંતે. બ્રહ્મા અંગ, બ્રહ્મા નાદંગ, પરીબ્રહ્માહા. ચતુર મુરતી ઇશ્વર કરતવંગ, વેદો પરીબ્રહ્મા, રૂગવેદ રતુવરણાંગ. વરણાવેદી વિશ્નુ બ્રહ્મા વંશ પાજ, અતિ પરીબ્રહ્માહા પરમેસરંગ, પરંમ, પરમો, પરીબ્રહ્માહા પરજાલંતે પાતગો, હુતાસનગ, મયો તેજંગ, વઇસાદી પાત્રંગ, વેદો પરી બ્રહ્માહા. અહુનાદો, અહુકારંગ, પરંમ, પરમો, પ્રેમવેદો પરમેસરંગ, બઈસાદી પાત્ર વેદ પરીબ્રહ્માહા.

સતપંથની યજુરવેદી ગાયત્રી.

અહોમ, અહોમ, અહુંકારંગ,વેદ વાએકે આખર બ્રહ્મા, વભુતી પંચ ભુતાંગ, ખટલલાઅંગ, પરીવરતંતે, પરજાલંતે, પાતકો, પરમેસરંગ. પરીબ્રહ્મા રૂપરેખા વેદ, મઓ જુગતંગ પરમેસરંગ, પરંમ પરમો, પરિબ્રહ્મા, વઇસાદી પાત્ર મઓજુગતંગ. વેદ પરમેસરંગ. પરીબ્રહ્મા યજુરવેદ જરદ વરણાંગ, વરણાવેદી વિશ્નુ.

સતપંથની સામવેદી ગાયત્રી.

અહોમ, અહોમ, અહુકારંગ, કૃષ્ણ વેદી વરણાંગ, તદા વેદ પરમેસરો, ઉપજંતે ધરમો, તદા અરધંગ પાતગો. પરજાલંતે સરવે વઈસાદી પાત્ર. પુજાઅંગ, પરીબ્રહ્માહા ખટલલાઅંગ, તરતવ મંગલેચા, મમાએગંમ, વરતંતે, સબદો ચોવેદ, પરીબ્રહ્માહા. અહુ ચકસુ પરીબ્રહ્માહા. અહુ, ઉનાદ, માહાવેદંગ, પરીવરતંતે, વેદાંગ, પરમેસરંગ, પરીબ્રહ્માહા.

સતપંથની અથરવેદી ગાયત્રી.

અહોમ, અહોમ, અહુંકારંગ કલીઉંગ કરતા વિસમ, વીસવા પાપંગ. અરધ વીસવા ધરમંગ. અનરોધી પાતંગ કરંગ, ધરમો રેખા માત્રંગ, ધરમેતી પરીબ્રહ્માહા. અથરવેદ સવેત વરણાંગ, વરણાવેદી વિશ્નુ તેજરૂપ ત્રિશ્નુ નારાએણુંગ, બ્રહ્માઅંગ, બ્રહ્મા વઈસાદી પાત્ર, વરણા વેદી ધરમંગ મલેચો, મયોજુગતંગ, ઇચ્છાઅંગ, વિષ્નુનારાએણુંગ, અતી પરવર ખામીંન માહા ગેનાના ભેદો. જાંબુદીપે કળા અંગ, પવિત્રંગ, વરતમાનંગ, માહા કલીયુગે ઉપજંતે, નારાએણુંગ. તેજો નવેતંગ કરતા પરજાલંતે પાતગો, અનાદ પુરસંગ, મઓ જીવનંગ, ભવેતી આરજાઅંગ, પરીબ્રહ્માહા. ખટલલાઅંગ, મંગલેચા સતાણી સત. અતીપાત્રાદી, પરમેસરંગ. પરીબ્રહ્માહા. અનાદ અનાદંગ પુરસંગ, વેલાઅંગ ભવેતી કરમેતી, પરીબ્રહ્માહા. અસતલે સેવંગ, નમો સરવેતી પરીબ્રહ્માહા.

સતપંથની મુગત મારગની પાંચમી ગાયત્રી.

ભરતખંડે ઈહાં વરતંતે, તે સ્વામી વાસતે ગતા વરતંતે. પરેમ સુખાંમી દીપે સદીપે, જાંબુદીપે કોટાંગ કોટાંગ જીવનાંગ, પરમ મુગતી આમીંદ. ઓત્રંગ દેશંગ કુમારિકા ક્ષેત્રંગ મુગતગંગ. સતસુખંગ વભુત નગરે, વૈરાટવામે ભવેતંગ, માહા સરસતી સાભ્રમતિ પૂર્વ ત્રસટે નવથળ ગ્રુમંટે, રેવા ઓત્રંગે ષોડશ જોજનગે, પંચનદિ મૂલસ્થાને દેસા ઓત્રંગ. સોળ સોળ જોજનંગ સતરૂપી બ્રહ્મા વાએકે મહા નારાયણ વચને, કલીજુગ અંતે, બુધ શાસ્રંગ હુરાવરણે સમાવરતંગ દસાંગ સૂરજાંગ મહા મંગલંગ, ફલ પદદેહે, માસે દિવસે, તિથી વારે નખેત્ર હુરાવરણે અસથાપનાએ, બ્રમંઢે એતે અસતલે ઉપજંતે. નકલંકી નારાયણ પરીબ્રહ્માહા આદે ઉપજંતે પરમે પ્રેમ હેતવંગ ખેત્ર માહા કલીયુગે કરતવંગ નારાયેણંગ નવી સેસટી થાપંતે. તદા હોતવંગ સમાપતંગ ઊપજંતે. છેહ્લી સંધે નકલંકી નારાયેણંગ, પરીબ્રહ્માહા સમાપતે ભવતંગ.

પાંચે ગાયત્રીઓનું બ્યાન.

(વ્રતવંગ ગાયત્રી મોક્ષ પામવાની છે.)

અથરવેદી. શ્રી આદો બ્રહ્માજી, સહીસત બ્રહ્માજી, નુર બ્રહ્માજી, તેજ થકી સરજંતે સુરીજંન નિરંજન નિરાકાર, નિરંજન જોતસરૂપ. બ્રહ્મા વાચા, ઉતપત રચના સરજંતે, શ્રી સતપંથ ધરમ, સતમારગ, આદે સાચા મુનીવરને કાજે પ્રકાશંતે. જે કોએ મુનીવર સાંભળંતે, તે આવાગમન મધે નહીં જાયંતે. લખચોરાસીએ નર તથા નારી છુટંતે, જે કોઈ અથરવેદી ગાયત્રી પોતાની પાસે રાખીને ભણુંતે, પોતાની પાસે રૂદીઆમાં રાખંતે, તે જીવ અમરાપર ભોમ અમરાપુરી ભોગવંતે. જે કોએ નર તથા નારી એની સુધ ના જાણુંતે, તે સદાએ જનમ હારંતે. લખચોરાસી આવાગમન મધે ભોગવંતે, તે સહી સત કરીને જાણજો હો મુનીવરો. આદ જોગ તેજ થકી નુર, નુર થકી નિરંજન, નિરંજન નિરાકાર થકી જોત સરૂપ થકી આદ બ્રહ્માજી, આદ બ્રહ્માજી થકી સત બ્રહ્માજી, સત બ્રહ્માજી થકી નુરના તેજ સતગુરૂ બ્રહ્માહા. સતગુરૂ બ્રહ્માજી થકી સરવે રચના રચંતે, સતસત ધરમ મારગ. આદ બ્રહ્માજી થકી નુર સતગુરૂ, નુર સતગુરૂ થકી સરજંતે, સતમુનીવરને કાજે પ્રકાશંતે.

શ્રી ફરમાનજી બીસમીલ્લા હિર રહમા નિરરહીમ.

નુરૂસ સમાવાતે વલ અરદે, તેજસ સમાવાતે વલ અરદે, નુરૂસ સમાવાતે વલ અરદ, વ કુદરતેક જલ જલાલ નુરૂસ સમાવાતે વલ અર્દે, નુરૂસ સમાવાત. નુર મોહંમદ મુસ્તુફા સલ્લલ્લાહો અલયહે વસલ્લમ. નુરૂસ સમાવાતે વલ અર્દ, નુર એક લાખ ચોવીસ હજાર પીર પેગમ્બર સલલ્લાહો અલય હે વસલ્લમ. નુરૂસ સમાવાતે વલ અર્દ, કાદેરૂલ કુદરત સલલ્લાહો

અલય હે વસલ્લમ, નુરૂસ સમાવાતે વલ અર્દ નુરૂસ સમાવાત વેહી જ્યોત સ્વરૂપ નિરાકાર સલલ્લાહો અલયહે વસલ્લમ, નુરૂસ સમાવાતે વલ અર્દ, નિરંજન તેજ સ્વરૂપ, આદ સ્વરૂપ સલલ્લાહો અલય હે વસલ્લમ, નુરૂસ સમાવાત અખંડ મુરત આદે સરજંતે, જ્યોત સ્વરૂપ જ્યોત સ્વરૂપ થકી આદ શક્તિ સરજંતે, તીસ મધેથી અખંડ મુરતી પ્રકાશ કરતવંગ, ત્યારે આદ બ્રહ્માજી, વિષ્ણુજી, મહેશ્વરજી, સાવિત્રીજી, પાર્વતીજી, લક્ષ્મીજી, તીસ મધેથી અખંડ મુરત પ્રકાશ કરતવંગ સરજંતે, ત્યારે શક્તિ મુરત પ્રકાશ કરતવંગ, ત્યારે એક મુરત અગોચર રહેતી હતી, તીસ થકી સકળ સંસટ સરજંતે, જે જીવ અર્થવેંદી ગાયંત્રી ભણુતા તે આવાગવન નહિ જાતવા, જે જીવ ભણુતા અને સાંભળતા તે જીવ લખચોરાસી ફેરા નહિ ખાતવા, તે જીવ અમરાપુર ભોવનમાં અમરાપુરી ભોગવંતા, તે જીવ સદાએ અમર હોતવા, તદા ગુરૂ બ્રહ્મા સતગુરૂ પીર સદરૂદીન વાચા, આદ ગુરૂ પીર કબીરૂદીન. હસનશાહા વાચા વેદ ચાર સરજંતે પહેલા (૧) રૂગવેદ, (૨) યજુરવેદ, ત્રીજા (૩) શામવેદ, ચોથા (૪) અથરવેદ, આજ કલજુગ પ્રમાણે અથરવેદી સાર ગાયંત્રી ઓચરંતે. પીર હસનશાહ, કબીરૂદીન. સુણો હો મુનીવરભાઈ તેના કારજ સરસે, તે જીવ અમર થાશે નર તથા નારી અથરવેદી ગાયંત્રી બ્યાન સંપુર્ણ છે.

નીચે જણાવેલા પાંચ કલમા છે.

અવ્વલ કલેમા તૈયબ, લાએલાહા ઈલલ્લાહો મોહંમદુર રસુલુલ્લાહ.

દોયમ કલેમા શહાદત, અશહદો અલ લાએલાહા ઈલિલ્લાહો વહદહું લાશરિક લહું વ અશહદો અન્ન મોહંમદન અબદોહું વરસુલોહું.

સય્યુમ (૩) કલેમા તમજીદ, સુબ્હાનલ્લાહે વલહમ્દો લીલ્લાહે વ લાએલાહા ઇલલ્લાહો વલ્લાહો અકબર વલા હવલા વલા કુવ્વત ઈલ્લા બિલ્લા હિલ અલીય્યુલ અઝીમ.

ચહારૂમ (૪) કલેમા, તવહીદ, લાએલાહા ઇલલ્લાહો વહદહું લાશરિક લહું લહુલ મુલ્કો વલહુલ હમ્દો યોહય્યી વ યોમીતો બે યદેકલ ખયર વહોવા અલા કુલ્લે શયઈન કદીર.

પન્જુમ (૫) કલેમા રદદેકુફ્ર, અલ્લાહુમ્મા ઈન્ની અઉઝોબેક મીન અન ઉશરેક બેકા શયઅવ વઅના અઅલમો બેહી તુબ્તો અન્હો વ તબર રાતો મેનલ કુફ્રે વશ શીરકે વલ કિઝબે વલ ગીબતે વલ મઆસી કુલ્લી અસલમતો વ આમન્તો વ અકુલો અશહદો અલ લાએલાહા ઈલલ્લાહો વહદહું લાશરિક લહું. વ અશહદો અન્ન મોહમ્મદન અબદોહું વ રસુલોહું.

દાયમ. કલેમા. શહાદત અશહદે। અલ લાઅલાહા ઈલલ્લાહો વહદહુ, લા શરિક લહુ વ અશહદે। અજા મોહમ્મદન અબ્દોહુ વ રસુલોહુ.

કલમાનું જ્ઞાન—રચનાર હઝરત પીર સૈયદ ઈમામશાહ બાવા.

કદમો કહો ભાઇ મુનીવરો, અને મતજાઓ તમે ભૂલ,
જે રાહ નબીકી સાચ હે, તે સહાએ છે રે કબૂલ.
અલ્લાએ નેઆમત ભેજીઆ, ઈસ દુનીયાકે બીચ;
રોજા નિમાજ બંદગી કરે, પણ કલમો નિયામત ચીજ.
હેતે પ્રીતે મન ભાવશું, અને જપો અલ્લા રસુલ;
કલમો કહો દીલ સાચશું, તેને કરોડ વિઘ્ન હોવે દૂર.
નબી સોહો દાતા જીવકા, અને કલમો કહો પોકાર;
જેણે માન્યા તે બહીસ્તી હુવા, બાકી ભૂલ્યા મૂરખ ગમાર.
જે કોઇ વણ કલમે કરે બંદગી, અને સુણે વેદની શાખ;
નિત ઉઠીને ચાલવું, ભાઇ જેમ નેણા વગરની આંખ.
આજ અલ્લાહ નબીકું ધાઇએ, અને સુણો સુમન વાત;
કલમો કહો દીલ ચાંદરણા, ભાઈ નહિ તો કાલી રાત.
જેણે કલમો ના કહો, અને નબીએ કહા પોકાર;
તેને ઉંધે મસ્તકે ટાંગશે, તેને દોજખને દરબાર.
જેણે કહા નબીકા ના સુણા, અને કલમો ના કીયો કબૂલ;
તેના મુખ માંહે ફીરસ્તા ડાલશે, ભાઈ દોજખ કેરી ધુળ.
જેણે મુખ કલમો ના કહ્યો, **‘નબી’** ના જાણ્યા નામ;
તેના મુખ જેસા ભુંડકા, તેને દોજખમાંહિ ઠામ.
ભાઈ નામ અલ્લાહકા મીઠડા, જેસી સાકર દૂધ;
કલમો કહો દીલ સાચસું, ભાઇ તેમ તેમ આવે બૂધ.
પાંચે કાલ વશ કરીને, અને દીલ રાખો ઠામ;
જે કલમો કહે, દીલજાનથી તેને દોજખ આંચ હરામ.
ભાઈ સુમન દિલમાંહે ચાંદરણાં, અને અલ્લાહ નબીકારે પંડ;
એ કલમાની દોસતી, તેના હ્રદયમાં ઉઘડયાં કમાડ.
કલમો કહો રે મુનીવરો, અને મુરખ ભૂલો રે કાંઇ;
જે મોહોર છાપ બહીસતની, તેને નબી વશ્યા દીલ માંહે.
મન નીરમલ કરીને સેવીએ, અને રૂદામાં લીજે હરીનું નામ;
સુમનકુ કલમા મીઠડા, જેમ લોભીકુ મીઠા રે દામ.

કલમો કહે રે કીમતસું, અને હું હું બાજી છોડ;
માયા મનથી દૂર કરી, ભાઇ પ્રીત અલ્લાહસું જોડ.
કલમો કહો રે રે જાધરો, અને ગેર હક કણ ખાય;
ભાઇ બૂરા ફલ તજે નહિ, તે તો માહાદન માંહે કુટાએ.
પાંચે વંખેઆ દલ માંહે વસ નહિ, અને કુડી નજરે જોએ;
કલમાની કિંમત ના બુજે, તે જીવ બહીસ્તે કેમ કરી હોએ.
ભાઇ કલમા તણી કિંમતે બુજે, અને અલ્લાહ નબીકુ ધાએ,
જે મન મારી મરતગ હુઈ રહે, તે મુમન બહીસ્તી કેવાએ.
ભાઈ કહેણી રહેણી 'શાહાસું, અને હકની રોટી ખાએ,
જે કરે નિમાજ રોજા બંદગી, ભાઈ તેથી ભેસ્ત માંહે જાએ.
ભાઇ ધન દેશ ધન નબીકુ, અને ધન ધન નરને નારી;
જેણે નબી આખું દેખીઆ, તે લોકોની હું બલહારી.
ગતમાંહે નબી બેસતા, અને કલમો કીયો રે સ્રણાએ;
તે લોકોની હું બલીહારી, જે દેદાર અલ્લાહકા પાય.
જે ધન ધન જલોણી માતા પીતાકુ, ધન કુંટુબ ઓર ભાઈ;
જેણે નબી આંખુ દેખીઆ, તે લોકોની હું બલહારી.
નબી મોહંમદે જુગમે કહ્યા, અને ઇસ કલમેથી તરીએ;
જો ઇમાન અલ્લાહસું રાખીએ, ભાઇ કાફર થઇ ના મરીએ.
કલમો કહો અલ્લાહ રસુલનો, જે કાટે જીવોના પાપ;
દુનીયા સરવે ફના થશે, તારે રહેશે કરીમ આપ.
ભાઇ જેણે કલમો ના કહ્યો, અને નબી ન જાણ્યા રે નામ;
તે ઘોડા તલે શીર છેદશે, તેને દોજખ માંહે ઠામ.
ભાઈ જેણે કલમો ના કહ્યો, અને તીસ મુખ દીધી આગ;
એ કલમાની દોસ્તી, ઉપર કંઇ દરૂદ સફાયેત.
આગ બળે અપશકન થાએ, અને જુગમાંએ એસી બાત,
જેણે મુખે કલમો ના કહ્યો, તેને આગળ આગ સંઘાત.
જન્નત ખડકી ખોલીએ, ઉઘડે બહીસ્તના કમાડ;
મુમન હશે તે જાણસે, ભાઈ શું જાણે ગાફલ ગમાર.
બહીસ્ત દરવાજા ખોલીઆ, અને કુંચી કલમો જાણ;
જો પાંચે તરતવ જાણીએ, અથરવેદ માંહે નરવાણ.
ભણે ગુરૂ ઈમામશાહ સુણો મુનીવરો, અને કલમો કહો રે પોકાર;
અથરવેદને વાયકે ચાલીએ, ભાઈ તો કલમા વિના નહિ ઠાર.

દોવા મોહોર નબુવતની લખી છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હિર રહેમા નિરરહીમ.

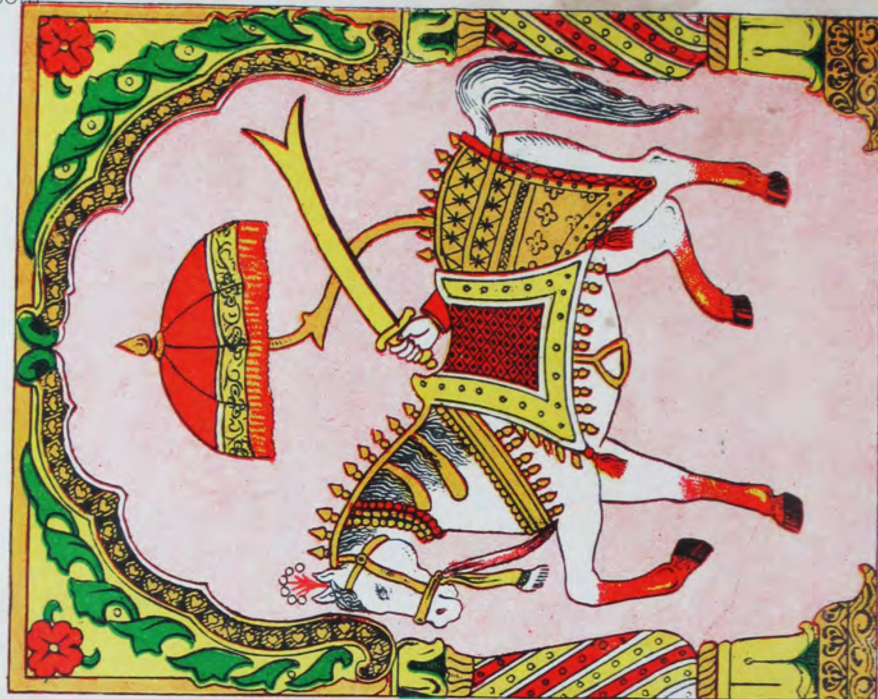
એ મોહોર નબુવત નબી સાહેબનું નુર છે. નુરવે નુર ઈમામ જાદે સાહેબ, ઈમામ હશન હુશેન, સલલા આલે વસલંમ, મોહોર નબુવત માંહેથી પેદા કીધાં છે. નબુવત નુર ફાતમાં જહુરા, ઈમામ જેનલાબદીન નુર નબુવત પેગાંબર સવાલાખકે, નબુવત નુરસૈઈ. ઇમામ નુર નકલંકી સત્પ બરમંઢ. અરસ કુરસી, લોહો કલમ, સ્વામી ઉનાદ અવીગત. તમે સરજંતે, સત્પ પાતલંગ. (૧) મોહોર નબુવત મચ્છા જના અરજનંગ. (૨) મોહોર નબુવત કોરંભ જના અરજનંગ. (૩) મોહોર નબુવત વેઆરા જના અરજનંગ. (૪) મોહોર નબુવત નરસિંહ જના અરજનંગ. (૫) મોહોર નબુવત વામન જના અરજનંગ. (૬) મોહોર નબુવત ફરસુરામ જના અરજનંગ (૭) મોહોર નબુવત રામ જના અરજનંગ. (૮) મોહોર નબુવત કરસન જના અરજનંગ. (૯) મોહોર નબુવત બુધ જના અરજનંગ. (૧૦) મોહોર નબુવત નકલંક જના અરજનંગ. અલી વિશ્નુ ચૌદે બરમંઢ, સપત પાતલંગ, શાહા અલી વિશ્નુ સત ધરમ, સતપંથ સુધ મારગ. સપાતરંગ, શંખ, ચક્ર, ગદા, પદ્મ, સારંગધર, ધરમ ઓતમંગ, ઈમામ હશન હુશેન, ઇમામ જેન લાબદીન, ઈમામ મહંમદ બાકર, ઈમામ. જાફર સહાદક, ઇમામ ઈસમાઈએલ, ઈમામ નુર સતગુરૂ. ઇમામ ઇસમાઇએલ સાહાની, સેહેદ નુર મહંમદ સાહા, સેહેદ પીર ઈમામશાહા.

હક લાએલાહા ઈલલ્લાહો મોહંમદુર રસુલીલ્લાહે.

મોહોર નબુવત જોયાનું ધર્મ લખ્યું છે.

(૧) સવારના પહોરમાં મોહોર નબુવર જુવે તો, ઈમામ જેન લાબદીનનું મોહો જોયાનું ફળ થાએ. (૨) દીન પોહોર ચડતાં મોહોર નબુવત જુવે તો માતા ફાતમાના દેદાર કર્યાનું ફળ થાએ. (૩) બપોર ચઢતાં મોહોર નબુવત જુવે તો, નબી સાહેબની મીજલસમાં બેઠાનું ફળ થાએ. (૪) પાછલો દીન ઘડી ચાર હોએ ત્યારે મોહોર નબુવત જુવે તો ઇમામ હશન હુશેનની દસપોસી લીધાનુ ફળ થાએ. (૫) સાંજની વખતે મોહોર નબુવત જુવે તો શાહા મરદાંન મુરતુજા અલીને દસત લીધાનું ફળ થાએ. (૬) રાત પહોર જાતાં મોહોર નબુવત જુવે તો, તથા વાંચીને કાને સવાલ પાડે તો, નબી સાહેબનું મોહો જોયાનું ફલ થાએ, તથા

દુલદુલ ઘોડો

સ્વર્ગમાં લઈ જનારો બરાખ

મહોરે નબુવત
بسم الله الرحمن الرحيم
نصر من الله وفتح قريب
ઝુલફીકાર

પાંચતન પાકના ચરણ ધોઇ પીધાનું ફળ થાએ. (૭) જો માણસ મરતાં મોહોર નબુવતનાં દર્શન કરે તો, તથા વાંચીને કાને સવાલ પાડે તો. તેની રૂહુ કબજ કરતાં સોહેલો થાએ, તથા સાહેબ દીદાર આપે. તે જીવને ભેસત નસીબ કરશે.

મોહોર નબુવતની ખાસીએત લખી છે.

એવા વખત છો મધે મોહોર નબુવતનાં દર્શન દરરોજ કરીએ (૧) એમ કરતાં જોઈ ન શકીએ તો, દીન એકમાં એકવાર જોઇએ (૨) એમ કરતાં જોઇ ન શકીએ તો, દિવસ આઠમાં એકવાર જોઇએ (૩) એમ કરતાં જોઈ ન શકીએ તો એક મહિનામાં એકવાર જોઈએ (૪) એમ કરતાં જોઈ ન શકીએ તો, એક વરસમાં એકવાર જોઇએ. (૫) એમ કરતાં જોઈ ન શકીએ તો, ઉમર સરવેમાં એકવાર જોઇએ (૬) જે કાંઇ કામ કરવું હોય, તે મોહોર નબુવત વાંચી તથા જોઇને કરે તો, તે કામ ફતેહ થાએ, બોલબાલા થાએ. એ મોહોર નબુવત જોયાનું સરવે ધરમ છે. કથંતે પીર સુદરદીન, પીર કબીરદીન, સતગુરૂ પાત્ર બ્રહ્મા ઇંદ્ર ઇમામશાહા નરઅલી મહંમદશાહા. **હક લાએલાહા ઇલલ્લાહો મોહંમદુર રસુલીલ્લાહે.**

ધંધુકારી નુરનામું.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હિર રહેમા નિરરહીમ.

પરથમ આદ નિરંજન ધંધુકાર, આપે હોતા એક સતાર. ૧
આપસ માંહેથી નુર નીપાયા, વેલી ખાસા દોસત કેલાઆ. ૨
ઊનથી સારી સેસટી નીપાઇ, દેખો તમે ખાલકકી બડાઇ. ૩
હો કહેતાં માંહે સબ હોકર ગયા, ઉસ હોતે માંહે કછુ ન રહા. ૪
અનંત અપારી આદમ હુવા, સાખી આદમથી નુર પ્રગટ હુવા. ૫
જીસકા અમર દીન જો ઘડીઆ, જાણુ બુઝકર ગફલતમેં પડીઆ. ૬
બંદગી કારણ સરજ્યા સંસાર, જાણુ બુઝકર ભુલા ગમાર. ૭
ઊસ નુર બાજ દુઆ નુર બખાનો, નરક પડે પીછે તમે જાનો ૮
નુરે નુર ચલે સબ આવે, જો કછુ ઢુંઢે સાહ જો પાવે. ૯
દીવે દીવા રોસન હોવે, સોહે જાને જવરલા કોએ. ૧૦
દીવા માંહે દીવો સાર, સોહો દીવા તે નર આકાર. ૧૧
ઊસ નુર થકી અલી મુરતુજા, રોશન હોવે દીન મુસતફા. ૧૨
મુરતુઆ અલીથી હુવે દીન ઈમામ, જીનકું જાને ખલક તમામ. ૧૩
તૈયબ કલમો કહે તમામ, સોહો પાવે દીનમાં ઠામ. ૧૪
ઇસ દીન ઢુંઢે તો ચલીઆ આવે, નુરકું પીછાણે તો શાહકું પાવે. ૧૫

દુનીઆ દૂર તુમ તુરકું પાએ, ફની સોહો તો મનખો ગમાઓ. ૧૬
ચલીઆ સોહો તો ભેસ્તમે જાવે, જો નુરનામે પર કાન લગાવે. ૧૭
નુરનામા માંહે એસા ભાંખ્યા, જો કુછ થાસો ખોલકર દેખાયા. ૧૮
નુર મહંમદકા કરો બખાનો, પેદાશ ઉનકી દેખ પીછાનો. ૧૯
ખાલક આખો એક સોભાના, નુરનામાં પડે પીર ઈમામા. ૨૦
પીરકું પાવે સો ભેસ્તમાં જાવે, ગુરૂ નરકું એક કરી ધાવે. ૨૧
અલી મહંમદ સો એક સોભાના, તમે જાનો વેહી ઈમામા. ૨૨
નુરનામાં માંહે એસા સુણાયા, મોમનકું નુર ખોલ દેખાયા. ૨૩
આંખો ખોલકર નુર સોભાના, નુર તખત હે નુર જે ઠામાં. ૨૪
આદ વિષ્નુ નર મહંમદશાહા નામા, સતગુરૂ બ્રહ્મા તે પીર ઇમામા. ૨૫
આખર અસતળ બાંધ્યા જેહે, જાંબુદીપ કુંવારકા ક્ષેત્ર તેહે. ૨૬
નુરનામાં પડે પીર ઈમામ, સુણો મુમન એકે ધ્યાન. ૨૭

હક લાએલાહા ઇલલ્લાહો મોહંમદુર રસુલીલ્લાહે.

"શ્રી મોટું નુરનામું લખું છે."

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હિર રહેમા નિરરહીમ.

અઉજબલાએ મન સેહેતવાન, નરલજીન, વલફજલ, ફરમાનજી બીસમીલા હિર રહેમા, નિરરહીમ, અલ્લા હંમદુલલાહે, રબલા આલમીનકા, વલે અકબતો, વલે મસ તકીંના, વેહીસલવાતો વેહી સલાંમો, અલા રસુલહી, મહામદીન, વલી અલાહે, વેહી અજબ હે, અલાખેર ખાલકી, વેહેનુર અરસહી, નબી નામ મહામદીંન, હજરત રસુલત પનાહી. સલલા આલે વસલંમ, નુર મહંમદ મુસતફાનું પેદા કીધું છે. તારે ખબર હદીસ સરીફ માંહે કીધી છે. અને પાક પરવર દેગાર મોટા છે, વજુદ આદમને હવા, સલલા આલે વસલંમ. પરથમ ખુદાતાલાએ બેઉ ચીજ પેદા કીધી છે. હ પણ નુર અમારૂં છે. એક દીન મેહેત્ર જીબર ઈલ, અલેહી સ સલામ આવા છે, તારે બીબી ફાતમા જહુરા, રજી અલાહો તઆલા, તે વખતે હાજર હોતાં, તારે બીબી ફાતમાએ કહું છે જે, સલામ આલે કંમરે આહો કાકા જીબરઈલ, તારે મેહેત્ર જીબરઈલ બોલા નહી. તારે બીબી ફાતમાએ કહું છું જે, તમે સલાંમનો જવાબ કેમ પાછો વાળો નહી. તારે મેહેત્ર જીબરઈલ બોલા છે કે આહો બીબી ફાતમા, તમે અમને કાકા કેમ કહો. ભાઈ અમારી ઉંમર તો ઘણી મોટી છે. તારે બીબી ફાતમા જહુરા રજીઅલાહો, તઆલા અંનહુએ, નબી સલલાહો, આલે વસલમને પુછું છે.

આહો નબી રસુલલાહે તમે મોટા છો કે મેહેત્ર જીબરઈલ મોટા છે. તારે નુર મહંમદ મુસતફાએ કહું છે જે, મોટા તો નબી રસુલલાહ છે. તારે બીબી ફાતમાએ કહું છે જે, આહો મેહેત્ર જીબરઈલ, મોટા તો નબી રસુલલાહ છે. તારે મેહેત્ર જીબરઈલ અલેહી સ સલાંમે કહું

છે જે, આહો નબી રસુલલાહે, તમે મોટા છો, અને મોટા કહેવાઓ છો. પણ ઉંમર તો અમારી ઘણી મોટી છે. તારે હઝરત રીસાલત પનાહી, સલાલ આલે વસલંમે કહું છે જે, આહો મેહત્ર જીબરઈલ તમારી ઉંમર કેટલી મોટી છે. અને તમારી હતું. તે ઊમરમાં તમે શું શું જોયું છે. તારે મહેત્ર જીબરઈલ અલેહી સ સલાંમે કહું છે જે, આહો હજરત રસુલલાહે પરથમ ખુદાતાલાએ એક તારો પેદા કીધો હતો, તે તારાનું નામ કેતાબ તારો તારો જારે ઊગમતો હતો, તારે સીત્ર હજાર વરસ લગી ઊગમણો રહેતો હતો. તે તારો જારે આથંમતો તારે સીત્ર હજાર વરસ લગી આથમણો રહેતો, એવા એક લાખને ચાલીસ હજાર વરસ લગી અમારી ઉંમર માંહે ઊગતો ને આથમતો દીઠો હતો. તારે નુર મહંમદ મુસતફાએ કહું છે જે આહો મેહેત્ર જીબરઇલ તે તારો અમારા નુર માંહેથી ખુદાતાલાએ પેદા કીધો છે. તસ તારાથી આગળ પચાસ લાખને ચૌદ હજાર વરસથી મોહોરે ખુદાતાલાએ પોતાના નાભ કમળ થકી હમારૂં નુર પેદા કીધું છે. આહો મેહેત્ર જીબરઇલ તમે સુણોતો તે વાતનું બેઆંન તમારી પાસે કરીએ. જે ખુદાતાલાએ પોતાના નુરની તારીફ કીધી છે, તે તમે યાદ રાખજો, તારે મેહેત્ર જીબરઇલ એકે ચંતે રહા છે. તારે નુરમહંમદ મુસતફાએ કહું છું જે, તમે જે કેતાબ તારો દીઠો હતો, તેને કેવાં નીસાંન હતાં. તારે મેહેત્ર જીબરઇલે કહું છે જે તે તારાને પાંચ નીસાંન હતાં, તારે નુર મહંમદ મુસતફાએ પુછું છે જે, તે પાંચ નીસાંન તે કયા કયા છે. તારે મેહેત્ર જીબરઈલ બોલા છે, તે તારાને કાન માંહે બે ધુર હતા (૨) ગળા માંહે હંસ હતો (૩) માથા ઉપર તોરો હતો (૪) હાથ માંહે અંગુઠી હતી (૫) એવા પાંચ નીસાંન હતાં, તારે નુર મહંમદ મુસતફાએ કહું છે જે આહો મેહેત્ર જીબરઈલ, અલેહી સ સલાંમ, તે તારાને કાન માંહે બે ધુર હતા તે હસન હુસેન હતા (૨) ગળા માંહે હંસ હતો, તે બીબી ફાતમા હતાં (૩) માથા ઉપર તોરો હતો, તે રસુલીલાહનું નુર હતું (૪) હાથ માંહે અંગુઠી હતી, તે હજરત અલી હતા (૫) તે પાંચે તંન પાક છે. તે અમારા નુર બરાબર છે. એવી તારીફ સાંભળીને મેહેત્ર જીબરઈલ બોલા છે, કે વઆલે કંમ સલામ, જો બીબી ફાતમાહા, એવા સલાંમ વાલા છે. અને અમર અલાહને માંના છે. વળી ખૂદાતાલાએ કાંઈ ચીજ પેદા કીધી છે, તે નુર સરવે અમારૂં છે. તાંહાં નુર મહંમદ મુસતફાએ સીજદો કીધો છે. તારપછી વળી ખુદાતાલાનું ફરમાન આવું છે. એ નુર હમારા, એ દોસદાર હમારા, એ હજરત હબીબ હમારા, એ મહંમદ માસુક મારા, એ નુર મુતંલક મારા, એ રસુલ મેહેબુબ મારા, એ સતગુરૂજી તમે પોતાનું માથું ઉપાડો, તમારી મોહોબત માંહેથી અમે દસ દરીઆવ પેદા કીધા છે. તે માંહે પેલો દરીઆવ તો ઇલમનો પેદા કીધો છે (૧) બીજો દરીઆવ તો હિલમનો પેદા કીધો છે (૨) ત્રીજો દરીઆવ તો હેઆનો પેદા કીધો છે (૩) ચોથો દરીઆવ તો હીંમતનો પેદા કીધો છે (૪) પાંચમો દરીઆવ તો અકલનો પેદા કીધો છે (૫) છઠો દરીઆવ તો ફકરનો પેદા કીધો છે (૬) સાતમો દરીઆવ તો સબુરીનો પેદા કીધો છે (૭) આઠમો દરીઆવ તો ઈસકનો પેદા કીધો છે (૮) નવમો દરીઆવ તો ખુબીનો પેદા કીધો છે (૯) દસમો દરીઆવ તો ઊમત રહેમતનો પેદા કીધો છે (૧૦) એવા દસ દરીઆવ માંહે મોટા મોટા મુકામ ઉપર દસહજાર વરસ લગણ હમારા નુરને રાખા છે. એવા દસ હજાર વરસ થઈ ગયાં છે. તાહાં લગી નુર તો સજદા માંહાં રહા છે.

તે દસ હજાર વરસ પછી ખૂદાતલાનું ફરમાન આવું છે. એ નુર હમારા, એ દોસદાર હમારા, એ હજરત હબીબ મારા, એ મહંમદ માસુક મારા, એ નુર મુતલક મારા, એ રસુલ મેહેબુબ મારા. એ સતગુરૂજી તમે બાહેર આવો તારે નુરમહંમદ મુસતફાના બાહેર આવા છે, અને કળા નુરાંણી પરકાસ કીધી છે. તારપછી વળી ખુદાતાલાનું ફરમાન આવું છે. એ નુર મારા, એ દોસદાર મારા, એ હજરત હબીબ મારા, એ મહંમદ માસુક મારા, એ રસુલ મેહેબુબ મારા, એ નુર મુતલક મારા, એ સતગુરૂજી તમે ઉઠીને પોતાનું ડીલ ઢંઢોળો તારે હજરત પેગાંમ્બર સલલા આલે વસલંમે ઊઠીને, પોતાનું ડીલ ઢંઢોળું છે, તારે હજરત મહંમદ મુસતફાના તન મુબારક માંહેથી અનંત અનંત નુરના કતરા પડા છે. તે માંહેથી અનંત અનંત રૂહાની જીવ જોત જણુસ પેદા થઇ છે. આહો મેહેત્ર જીબરઇલ અલેહીસ સલામ.

તારપછી વલી કતરા એક લાખને એંસી હજાર અમારા નુરના, પર મુબારક માંહેથી પડા છે. તે માંહેથી એક લાખને એંસી હજાર પીર પેગાંબર પેદા કીધા છે પછી વલી કતરા આઠ હજાર ત્રણસેંને તેર (૮૩૧૩) અમારા નુરના મુખ મુબારક માંહેથી પડા છે. તે માંહેથી આઠ હજાર ત્રણસેંને તેર મુરસલ પેદા કીધા છે. પછી વલી કતરાકેતા એક લાખ અમારા નુરના, રૂમરાએ મુબારક માંહેથી પડા છે. તે માંહેથી કેતા એક લાખ નુરી ફિરસતા પેદા કીધા છે. પછી વળી કતરા સીત્ર હજાર અમારા નુરના સીસ મુબારક માંહેથી પડા છે. તે માંહેથી સીત્ર સેસત્ર હુસેની પેદા કીધા છે. પછી વળી કતરો એક અમારા નુરના પેસાની મુબારક માંહેથી પડો છે, તે માંહેથી મોહોર નબુવત પેદા કીધી છે. પછી વળી કતરા બેઊ અમારા નુરના જમણી આંખ મુબારક માંહેથી પડા છે, તે માંહેથી પેલે કત્રેકાતો મેહેત્ર જીબરઇલ પેદા કીધા છે (૧) બીજે કત્રેકાતો મેહેત્ર મેહેકાઇએલ પેદા કીધા છે (૨) પછી વળી કતરા બેઊ અમારા નુરના, ડાબી આંખ મુબારક માંહેથી પડા છે તે માંહેથી પેલે કત્રેકાતો મેહેત્ર અસરાફેલ પેદા કીધા છે. (૧) બીજે કતરેકાતો મેહત્ર અજરાઇએલ પેદા કીધા છે (૨) પછી વળી કતરા બેઊ અમારા નુરના જમણા નેત્ર મુબારક માંહેથી પડા છે, તે માંહેથી પેલે કતરેકાતો મેહેત્ર સુરવાએલ પેદા કીધા છે (૧) બીજે કતરેકાતો મેહેત્ર નુરવાએલ પેદા કીધા છે (૨) પછી વળી કતરા બેઊ ડાબા નેત્ર મુબારક માંહેથી પડા છે. તે માંહેથી પેલે કત્રેકાતો મેહેત્ર અદરાઇએલ પેદા કીધા છે (૧) બીજે કત્રેકાતો મેહેત્ર અજાજેલ પેદા કીધા છે (૨) પછી વલી કતરા બેઊ અમારા નુરના ડાબા કાન મુબારક માંહેથી પડા છે. તે માંહેથી પેલે કતરેકાતો અરસ પેદા કીધા છે (૧) બીજે કતરેકાતો કુરશી પેદા કીધા છે. (૨) પછી વળી કતરા આઠ અમારા નુરના જમણા નાક મુબારક માંહેથી પડા છે (૮) તે માંહેથી આઠ ભેસત પેદા કીધા છે. પછી વળી કતરા આઠ અમારા નુરના ડાબા નાક મુબારક માંહેથી પડા છે તે માંહેથી સાત કતરાના સાત દોજખ પેદા કીધા છે, ને આઠમા કતરાનો સેતાન ઇબલીસ પેદા કીધો છે. તે દોજખને દરવાજે બેઠો છે. (૮) ત્યારપછી કતરા સાત અમારા નુરના જમણા ગાલ મુબારક માંહેથી પડા છે. તે માંહેથી સાત જમીનના તબાક પેદા કીધા છે. પછી વળી કતરા સાત અમારા નુરના ડાબા ગાલ મુબારક માંહેથી પડા છે. તે માંહેથી સાત આસમાનના

તબાક પેદા કીધા છે. પછી વળી કતરાકેતા એક લાખ અમારા નુરના દાંત મુબારક માંહેથી પડા છે. તે માંહેથી કેતા એક લાખ તારા પેદા કીધા છે. પછી વળી કતરા ચાર અમારા નુરના જીભા મુબારક માંહેથી પડા છે, તે માંહેથી ચાર વેદ ને ચાર કેતાબ પેદા કીધા છે. પછી વળી કત્રા અડસઠ અમારા નુરના જમણા પંજા મુબારક માંહેથી પડા છે, તે માંહેથી અડસઠ તીરથ પેદા કીધા છે (૬૮) પછી વળી કતરો એક અમારા નુરનો જમણા ખભા મુબારક માંહેથી પડો છે. તે માંહેથી રેહેણી પેદા કીધી છે. પછી વળી કતરો એક અમારા નુરનો, ડાબા ખભા મુબારક માંહેથી પડો છે. તે માંહેથી દિવસ પેદા કીધો છે. પછી વળી કતરો એક અમારા નુરનો જમણી બાજુ મુબારક માંહેથી પડો છે. તે માંહેથી ચંદ્રમા પેદા કીધો છે. પછી વળી કતરો એક અમારા નુરનો ડાબી બાજુ મુબારક માંહેથી પડો છે. તે માંહેથી સુરજ પેદા કીધો છે. પછી વળી કતરા દસ અમારા નુરના જમણા હાથ મુબારક માંહેછી પડા છે. તે માંહેથી પેલે કત્રેકાતો નુરીવાએ વાદલસર સુર પેદા કીધા છે (૧) બીજે કત્રેકાતો વાએ તોફાન અર અર પેદા કીધા છે (૨) ત્રીજે કત્રેકાતો ગજણુ રજાદીલ પેદા કીધા છે (૩) ચોથે કત્રેકાતો વીજલી ચમકાર પેદા કીધા છે (૪) પાંચમે કત્રેકાતો રૂવેલ મકદસ સુર અસરા ફેલની ધમંણુ, તેત્રીસ હજાર જોજંન સુધી લાંબી, એવી સુર પેદા કીધી છે (૫) છઠે કતરેકાતો સીલવંત હુરા પેદા કીધી છે (૬) સાતમે કતરેકાતે ।અમરાપુરીમાં નુરાંણી કુંવર પેદા કીધા છે (૭) આઠમે કતરેકાતો સજરતોલ મુંન તેહા ઝાડ પેદા કીધાં છે (૮) નવમે કતરેકાતો ઝાડ તોફાન પેદા કીધા છે (૯) દસમે કતરેકાતો અઢાર ભાર વનસ્પતી મેવાદાર ઝાડ પેદા કીધા છે (૧૦) પછી વળી કત્રાદશ અમારા નુરના ડાબા હાથ માંહેથી પડા છે. તે માંહેથી પેલે કતરેકાતો સુરાબતંન હુરાં પેદા કીધી છે (૧) બીજે કતરેકાતો સેતનો દરીઆવ પેદા કીધો છે (૨) ત્રીજે કતરેકાતો દુધનો દરીઆવ પેદા કીધો છે (૩) ચોથે કતેરેકાતો હોજેકોસર પેદા કીધા છે (૪) પાંચમે કતરેકાતો દુનીઆમાં જેટલું દુધ તે સરવે પેદા કીધું છે (૫) છઠે કતરેકાતો ફુલ ભાતભાતનાં પેદા કીધાં છે (૬) સાતમે કતરેકાતો એક લાખને ચાલીસ હજાર નદીઓ પેદા કીધી છે (૭) આઠમે કતરેકાતો ભસતનાં લુગડાં ભાતભાતનાં પેદા કીધાં છે (૮) નવમે કતરેકાતો ખસબોઇ ભાતભાતની પેદા કીધી છે (૯) દસમે કતરેકાતો દુનીઆનાં લુગડાં ભાતભાતનાં પેદા કીધાં છે (૧૦)

પછી વળી કતરા દસ અમારા નુરના બેઊ હાથની દસે આંગળીઉં મુબારક માંહેથી પડા છે. તે માંહેથી પેલે કતરેકાતો કંચન પેદા કીધા છે (૧). બીજે કતરેકાતો તરકાન પેદા કીધા (૨) ત્રીજે કતરેકાતો મુરાદ અંગુઠી, ખતંમ સલેમાંન પેગંબરા, અલેહી સ સલાંમની પેદા કીધી છે (૩) ચોથે કતરેકાતો ખીસા મેહેત્ર મુસા પેગાંબર કે આસા પેદા કીધી છે તે આદંમ થકી સોએબને પોતા છે, તે સોએબ થકી, મેહેત્ર મુસાને પોતા છે (૪). પાંચમે કતરેકાતો દુંમ્બો કુરબાંની અસમાએલ પેગાંબર કે વાસતે ખુદાતાલાએ ભસત થકી મોકલો હતો. તે પેદા કીધો છે (૫). છઠે કતરેકાતો ઊંટડી સાલેહ પેગાંબર અલેહી સ સલાંમની પેદા કીધી છે (૬) સાતમે કતરેકાતો ઘોડાની જાત પેદા કીધી છે (૭). અઠામે કતરેકાતો ઊંટની જાત પેદા

કીધી છે (૮). નવમે કતરેકાતો કુંજરની જાત પેદા કીધી છે (૯). દશમે કતરેકાતો ચોપગ પંખીની જાત પેદા કીધી છે, જીવ જનાવર નાના મોટા પરબત સરવે પેદા કીધા છે (૧૦).

પછી વળી કતરા દસ અમારા નુરના, સેહેના મુબારક માંહેથી પડા છે, તે માંહેથી પેલે કતરેકાતો આસક લોક પેદા કીધા છે (૧). બીજે કતરેકાતો પરજગાર લોક પેદા કીધા છે (૨). ત્રીજે કતરેકાતો મુસતંકીમ લોક પેદા કીધા છે (૩). ચોથે કતરેકાતો ફકર લોક પેદા કીધા છે (૪). પાંચમે કતરેકાતો આ લીંમલોક પેદા કીધા છે (૫) છઠે કતરેકાતો સખી લોક પેદા કીધા છે (૬). સાતમે કતરેકાતો નેકબખત લોક પેદા કીધા છે (૭). આઠમે કતરેકાતો હાજી લોક પેદા કીધા છે (૮). નવમે કતરેકાતો ઓલીઆ લોક પેદા કીધા છે (૯). દસમે કતરેકાતો મુમન લોક પેદા કીધા છે (૧૦).

પછી વળી કતરા દસ અમારા નુરના વજુદ મુબારક માંહેથી પડા છે, તે માંહેથી પેલે કતરેકાતો નેકનામ લોક પેદા કીધા છે (૧). બીજે કતરેકાતો સબુર લોક પેદા કીધા છે (૨). ત્રીજે કતરેકાતો સલેમાન લોક પેદા કીધા છે (૩). ચોથે કતરેકાતો સાચા લોક પેદા કીધા છે (૪). પાંચમે કતરેકાતો સાહેબની રજા નારાજી લોક પેદા કીધી છે (૫). છઠે કતરેકાતો મોખલસ લોક પેદા કીધા છે (૬) સાતમે કતરેકાતો હાફીજ લોક પેદા કીધા છે (૭). આઠમે કતરેકાતો મુસદક લોક પેદા કીધા છે (૮). નવમે કતરેકાતો જીકર લોક પેદા કીધા છે કીધો છે (૯) દશમે કતરેકાતો નુરી બુરાખ, નઅી સફ્ફા આલે વસલમનો પેદા છે (૧૦) પછી વળી કતરા દસ અમારા નુરના બે હોઠે મુબારક માંહેથી પડા છે, તે માંહેથી પેલે કતરેકાતો સુખડ પેદા કીધા છે (૧). બીજે કતરેકાતો મુસક પેદા કીધા છે (૨). ત્રીજે કતરેકાતો અંબર ભસતની પેદા કીધી છે (૩). ચોથે કતરેકાતો અંબર દુનીઆંની પેદા કીધી છે (૪) પાંચમે કતરેકાતો કપુર પેદા કીધા છે (૫). છઠે કતરેકાતો જાફરાંન પેદા કીધા કે (૬) સાતમે કતરેકાતો મુરઝાંન પેદા કીધા છે (૭). આઠમે કતરેકાતો ઝવેર પેદા કીધા છે (૮). નવમે કતરેકાતો લાલ પેદા કીધા છે (૯). દસમે કતરેકાતો પાનાં નીલંમ પેદા કીધાં છે (૧૦). **એટલી ઉતપત સરવે નબી સાહેબના તન મુબારક માંહેથી ખુદાતાલાએ પેદા કીધી** છે. આહો મેહેર જીબરઈલ અલેહી સ સલાંમ, ખુદાતાલાના વહી, તારપછી વળી ખુદાતાલાનું ફરમાન આવું છે. તે માંહે કલંમને હુકમ થઓ છે, અને વળી કહું છે જે, આહો કલંમ તમે પોતાના દીલજાંનથી લખો, તારે વળી કલંમે કહું છું જે, આહો પાક પરવરદેગાર અમે શું લખીએ, તારે ખુદાતાલાએ ફરમાવું છે જે, આહો કલંમ તમે લખો, અને વળી કહો જે, **હક લાએલાહા ઇલલ્લાહો,** તારે કલંમ તો લોહો ઉપર રવાંન થઆ છે, અને તાહાં સીત્રહજાર વરસ સુધી લખું છે, અને તાહાં કહું છે જે, **હક લાએલાહા ઈલલ્લાહો,** એમ લખતાં લખતાં સીત્રહજાર વરસ થઈ ગયાં છે, તાર પછી વળી ખુદાતાલાનું ફરમાંન આવું છે, જે આહો કલમ તમે લખો અને વળી કહો જે, મોહંમદુર રસુલલાહે, એ મોહંમદુર રસુલલાનું નામ, કલંમે જારે સાંભળું છે, તે નામની હેબતસુ કલંમ તો વચમાંહેથી ફાટી ગઆ છે, અને કલંમ તો ઈલાહી સજદામાં રહા છે. તારે વળી એક હજાર વરસ સુધી માથું ખડું છે, અને કલંમે સીજદો કીધો છે,

તારે વળી ખુદાતાલાનું ફરમાન આવું છે જે આહો કલંમ તમે સર ઉપાડો, તારે કલંમે પોતાનું માથું ઊપાડીને બારીકતાલાને કહું છે જે, આહો પાક પરવરદેગાર એ નામ કેનું છે જે, આપ નામ બરાબર લખાવો છો. તારે ખુદાતાલાએ ફરમાવું છે જે, એ નામ તો મહંમદર રસુલલાનું છે. એ નામ જો આપણે પેદાના કરતા, તો સાત પાતાળને સાત આસમાન, તથા અરસ કુરસીને લોહો કલંમ, પેદાના કરતા, જો એ નામ મહંમદનું પેદાના કરતા, તો કસીએ જણસ પેદાના કરતા, અને પોતાની ખુદાઇ પણ જાહેર ના કરતા, તે માટે કલંમ તમે લખો, અને વળી કહો જે. મહંમદર રસુલલાહે, તારે કલંમ તો લોહો ઉપર રવાંન થઆ છે, અને સીતેર હજાર વરસ સુધી લખું છે. અને તાહાં કહું છે જે, મહંમદર રસુલલાહે એમ લખતાં લખતાં સીતર હજાર વરસ થઇ ગઆં છે. સીતર હજાર વરસ પહેલાં ને સીતર હજાર વરસ બીજાં એવાં એક લાખને ચાલીશ હજાર વરસ થઇ ગયાં છે, તારે કલમે કલમો લખીને તૈયાર કીધો છે, તાંહાં જમલે વીસ અક્ષરનો કલમો લખીને તૈયાર કીધો છે, અને તાંહાં કહું છે જે, **હક લાએલા ઇલિલ્લાહો મહમદુર રસુલિલ્લાહે.** (૨૦) એવી રીતે કલમાની પેદાસ થઈ છે.

તારે વળી કલમે પુછું છે જે, આહો પાક પરવર દેગાર કલમાની માંહે કેટલોક સવાબ કીધો છે, અને કેવડાએક ફલ લખા છે, જે એવડી કીંમત કરીને પોતાના મુખથી કલમો લખાવો છો. તારે વળી ખુદાતાલાએ ફરમાવું છે જે, આહો કલંમ તમે સુણો તો તે કલમાનો તમારી આગળ તે વાતનું બેઆંન કરીએ. જે ભસત માંહે એક ઝાડ છે, તે ઝાડ ઉપર પંખી બેહું છે, તે ઝાડકા નામ તો સજર તોલમું નતેહા કહે છે, અને પંખીકા નામ તો અતલહેયાત કહે છે, તે જનાવર હરેક આદમી ઉપર ખુદાતાલાનું ફરજ બેસે છે. જે કોઇ બંદો ખુદાતાલાનો દુનિઆં માહે કલમો નબી સાહેબનો પડે છે, અને તાહાં કહે છે જે, **હક લાએલાહા ઇલીલ્લાહો મોહમદુર રસુલીલ્લાહે.** તારે તે પંખી ઊડીને હોજ કોસર માંહે નાહે છે. તે પંખી વળતું પાછું જઈને ઝાડ ઉપર બેસે છે. તાહાં પંખી તો બેસીને પોતાની પાંખો ખંખેરે છે. તે પાંખો માંહેથી જેટલી પાણીની બુંદ પડે છે. તે અકેકી બુંદે અકેકો ફિરસતો પેદા થાએ છે. એટલા ફિરસતા સરવે મળી ખુદાતાલાની આગલ જઈને, તે બંદાને વાસ્તે દોવા માગે છે, અને તાહાં ફરસતા સરવે મળીને કહે છે જે આહો પાક પરવર દેગાર જે કોઈ બંદો ખુદાતાલાનો દુનીઆ માંહે કલમો નબી સાહેબનો પડે છે, અને વળી કહેસે જે, **હક લાએલાહા ઇલીલ્લાહો મોહમદુર રસુલીલ્લાહે.** તે બંદાને તો ભસત નસીબ કરસે. અને વળી ખુદાતાલાના દેદાર થાસે. તે કલમાની માંહે એવડો સવાબ કીધો છે, તાહાં એવડા ફળ લખાયા છે. તે બાર વરસનો આદમી થાએ છે. તારપછી ફરજ લખાએ છે, તે કલમાંની માંહે એવડો સવાબ કીધો છે. તે માટે કલંમ તમે સલામ કરો એ નામને. તારે કલંમે ઉડીને સલાંમ કીધા છે, અને તાહાં કહું છું જે, સલાંમ આલેકંમ જો નુરમહંમદના તાહાં મહંમદને નુરે જવાબ દીધો નથી. તારે વળી કલંમે કહું છે જે, ખુદાતાલાના નામની દોસ્તીએ કરી, સલાંમનો જવાબ આપો તો વારૂ છે. તાહાં નબી મહંમદને નુરે જવાબ દીધો છે, અને તાંહાં કહું છે જે, વાલેકુંમ સલાંમ જો કલંમ ખુદાતાલાએ તુંને મોટાઈ દીધી છે, અને વળી કહું છે જે,

વાએ વાલેકુંમ સલામ જો કલંમ ખુદાતાલાએ તુંને મોટાઇ દીધી છે અને વળી કહું છે જે, રેહેમત અલાહે, વેહે બરકતહુ. અને મોટાઈ તો કલમાની છે. તારે વળી કલંમે કહું છે જે, સાત પાતાળને સાત આસમાન, તથા અરસ કુરસીને લોહો કલંમ તે તો અમારા પેટમાંહે છે. તમે અમને એત્રડી મોટાઇથી પેદા કીધા છે. તારે અમે એક લાખને ચાલીસ હજાર વરસ સુધી એ કલમો લખાવો છો. તે કલમો પડા વીનાં જીવને મુખ મુગત થાસે નહી, તે માટે એવા કલમાને કીયો બંદો પડી શકસે, તારે વળી ખુદાતાલાએ ફરમાવું છે જે, આહો કલંમ તમે જે નામ મહંમદનું લખું છે, તેને અમે આખર જમાના માંહે નબી પેદા કરીશું. તેને વળી અમે તો જાણું છું જે નબી સાહેબની ઉંમતના લોકની ઉંમર થોડી કરીશું. તેની ફીકર મોટી આશીશ એવી હીંમત આપીશું જે, એક લાખને ચાલીસ હજારવાર હરરોજ એ કલમો પઢશે, અને તાંહાં કહેશે જે, **દોયમ કલેમા. શહાદત અશહદો અલ લાએલાહા ઈલલ્લાહો વહદહું, લા શરિક લહુ વ અશહદો અજા મોહમ્મદન અબદોહું વ રસુલોહું.** એવો કલમો જે કોઇ પઢશે, તે કલમાનો અવાજ તો ભસત સુધી પહોંચશે, તોરે તે કલમાની કુંચી થકી આઠે ભસતના દરવાજા ઉઘડશે, તારે તે કહેશે જે, એવો કલમો કહેનારા જીવ તો ભસત માંહે આવે સહી, એવી ફિરસતા દુવા માગે છે.

અહો ભાઈ જીબરઈલ અલેહી સ સલામ ખુદાતાલાના વહી, તારપછી વળી ખુદાતાલાનું ફરમાન આવું છે, એ નુર મારા, એ દોસદાર મારા, એ હજરત હબીબ મારા, એ મહંમદ માસુક મારા, એ રસુલ મહેબુબ મારા, એ નુર મુતલક મારા, એ સતગુરૂજી, તમે મુલકુલ મોતને એલંમ, તોરીત પઢાવો, તારે હઝરત પેગંબર સલલા આલે વસલંમે એલંમ તોરીત પઢાવો, તારે હજરત પેગંબર સલલા આલે વસલંમો એલંમ તોરીત કેતાબ ફિરસ્તા અજરાઇલને પઢાવો છે, જે થકી ધરતી આસમાન થર રહા છે. અને ચંદરમા સુરજ ચાલે છે, તથા જીવાજોનની ઉતપત થાએ છે, તેને બાજનાંમું કહે છે. એ બરકત સરવે બાજનામાંની છે. તારે મહંમદ મુસ્તફાએ કહું છે જે, કતરા ચાર અમારા નુરના સુધા જુસા મુબારક માંહેથી પડા છે, તે માંહેથી પેલે કતરેકાતો વાએ પેદા કીધા છે (૧) બીજે કતરેકાતો પાણી પેદા કીધા છે (૨) ત્રીજે કતરેકાતો અગન પેદા કીધા છે (૩) ચોથે કતરેકાતો ખાખ પેદા કીધા છે (૪) એવા ચાર પદારથ પરથવી માંહે પેદા કીધા છે (૫) આહો મેહેત્ર જીબરઈલ, અલેહી સ સલામ ખુદાતાલાના વહી, તારપછી વલી ખુદાતાલાનું ફરમાન આવું છે. એ નુર મારા, એ દોસદાર મારા, એ હઝરત હબીબ મારા, એ મહંમદ માસુક મારા, એ નુર મુતલક મારા, એ સતગુરૂ બ્રહ્માજી, અમે તમારી મહોબત માંહેથી ચાર ચીજ પેદા કીધી છે, તે માંહેથી તમે કઈ ચીજ ઉપર અખતીઆર ધરો છો. તારપછી તમને સરવે પેગંબરકા સરદાર કરીશું, એમ ખુદાતાલાનું ફરમાન આવું છે. તેમાં ચાર ગુણના જવાબ લખ્યા છે.

પહેલા વાએ ગુણની વાત લખી છે આહો મેહેત્ર જીબરઈલ અલેહી સ સલામ ખુદાતાલાની વહી, તારે વળી હુકમ ઇલાહી, નુરમહંમદ મુસ્તફાના નુરી બુરાખ ઉપર સવાર થયા છે. તે સવાર થઈને વાએગુંણ પાસે ગયા છે. તાહાં જઈ મહંમદને નુરે કહું છે જે,

સલામ આલેકંમ રે વાએ, તારે વાએ કહું છે જે. વાલેકુંમ સલામ, અને તું કોણ છે, તારે મહંમદને નુરે કહું છે જે, જેનો તું બંદો છે. તેના અમે નુર છઇએ. પણ તું કેનો બંદો છેરે વાએ, તારે વાએ કહું છે જે, એક બંદો ખુદાતાલાનો તું છે, એમ એક બંદો ખુદાતાલાનો હું પણ છું, તારે મહંમદને નુરે જોયું છે જે, વાએ તો પોતાના જોર માંહે જાએ છે. અને મોટાઇ તથા તકબુરાઈ કરે છે. તારે મહંમદને નુરે કહું છે જે, દુનીઆ માંહે જઇને તું કેવું કરીશ રે વાએ, તારે વાએ કહું છે જે કાંએ મારા મનમાંહે આવસે, તે કામ હું કરીશ. જો નુર મહંમદના તારે મહંમદને નુરે કહું છે. જે ના જોઈએ બંદાને, પોતાના મનમાંનું કામ કરીશ. તોબા પડ રે તું વાએ, તુજ માંહે એબ ઘણી છે, અને બંદાથી શું થાએ. સાહેબના હુકમ વીના, જે કાંએ સાહેબને ગમે તે કરે, બંદાનું કેવું ગજુ છે રે વાએ. તારે વાએ કહું છે જે, મુજ માંહે કેવી એબ છે. જો નુરમહંમદના તારે મહંમદને નુરે કહું છે જે, વાએ તું છપો આવે ને છપો જાએ. તું તો સઉની એબ જુવે છે, અને તારી એબ કોઈ જોતું નથી. તુજ માંહે એવી એબ છે રે વાએ. તારે વાએ કહું છે જે, તમે વણ ગુને છો જે અમને ગુનેગાર કરો છો, જો નુર મહંમદના, તારે મહંમદને નુરે કહું છે જે, અસતબર તોબાઅલા, અમે તો બંદા સાહેબના ગનેગાર છું. મુજમાંહે તો એબ ઘણી છે. વણગુને તો એક ખુદાતાલા છે, તારે મહંમદના નુર ઊપર વાએ ઈમાન આણું છે. તારે મહંમદ મુસતફાએ કહું છે જે, કલમો તૈયબનો તું પડ રે વાએ, તારે વાએ કલમો કહો છે. **દોયમ. કલેમા. શહાદત અશહદો અલ લાએલાહા ઇલલ્લાહો વહદહું, લા શરિક લહું વ અશહદો અન્ના મોહમ્મદન અબ્દોહું વ રસુલોહું.** એવો કલમો પડીને મુમનદીન દાર થઆ છે, અને મહંમદના દીન માંહે આવા છે, તારે વાએ પોતાના પીર મુરસદ ગુરૂ કબુલ કીધા છે, તાહાં પોતે નબીની ઊમત થઈને રહા છે. પેલા વાએ ગુણની વાત સંપુરણ છે.

લખીતંગ બીજો પાણી ગુણ (૨) આહો મેહેત્ર જીબરઇલ. અલેહી સ સલામ તારે વળી હુકમ ઇલાહી, નુર મહંમદ મુસતફાના, નુરી બુરાખ ઉપર સવાર થઆ છે, તે સવાર થઇ બીજા પાણી ગુણ પાસે ગઆ છે. તાહાં જઈ મહંમદને નુરે કહું છે જે, સલામ આલેકંમ રે પાણી, તારે પાણીએ કહું છે જે, વાલેકુંમ સલામ. અને તું કોણ છે. તારે મહંમદને નુરે કહું છે જે, જેનો તું બંદો છે, તેનો અમે નુર છઈએ. પણ તું કેનો બંદો છે રે પાણી, તારે પાણીએ કહું છું જે, એક બંદો ખુદાતાલાનો તું છે. તેમ એક બંદો ખુદાતાલાનો હું પણ છું. તારે મહંમદને નુરે જોયું છે જે, પાણી તો પોતાના જોર માંહે જાએ છે, અને મોટાઇ તથા તકબુરાઈ કરે છે. તારે મહંમદને નુરે કહું છે જે, દુનીયાં માંહે જઇને તું કેવું કામ કરીશ રે પાણી, તારે પાણીએ કહું છે જે, કાંએ મારા મન માંહે આવશે, તે કામ હું કરીશ. જો નુર મહંમદના, તારે મહંમદને નુરે કહું છે જે, ના જોઇએ બંદાને પોતાના મનમાનું કામ કરીશ. તોબા પઢ રે તું પાણી. તુજ માંહે એબ ઘણી છે. બંદાથી શું થાએ. સાહેબના હુકમ વીના, જે કાંએ સાહેબને ગમે તે કરે. બંદાનું કેવું ગજુ છે રે પાણી. તારે પાણીએ કહું છે જે મુજ માંહે કેવી એબ છે. જો નુર મહંમદના, તારે મહંમદને નુરે

કહું છે જે, આહો પાણી તું પાક છે. પણ સારી ખલકનો મેલ તુજ માંહે ધોવાએ છે તુજને બાંધી રાખે છે, તારે તું ગંદુ થાએ છે. તે મેલ સાથે જીવ બંધાએ છે, તુજ માંહે જીવ પડે છે, જેટલા બંદા સાહેબના ખુદાતાલાએ પેદા કીધા છે, તેટલા તુજ માંહે નાહે છે. નાપાકી ધોઇને પોતે પાક થાએ છે. પછી તુજને સુરજ પાક કરે છે. સુરજની ગરમી થકી તુજ માંહે ફીણ થાએ છે. તારે વાએ ફીણને કાઢી નાંખશે, તારે ખુદાતાલાની હીકમત જાહેર થાએ છે. તારે પાણી તું પાક થાએ છે. તુજ માંહે એવી એબ છે રે પાણી તારે પાણીએ કહું છે જે તમે વણગને છો જે, અમને ગુનેગાર કરો છો. તારે મહંમદને નુરે કહું છે જે, અસતબર તોબા અલા, અમે તો બંદા સાહેબના ગુનેગાર છું, ભાઈ મુજ માંહે તો એબ ઘણી છે. વણગને તો એક ખુદાતાલા છે, તારે મહંમદના નુર ઉપર પાણીએ ઇમાન આણું છે, તારે મહંમદને નુરે કહું છે જે, કલમો તૈયબનો પઢ રે પાણી, તારે પાણીએ કલમો કહો છો. **દોયમ. કલેમા. શહાદત અશહદો અલ લાએલાહા ઇલલ્લાહો વહદહું, લા શરિક લહું વ અશહદો અજા મોહમ્મદન અબદોહું વ રસુલોહું.** એવો કલમો પડીને સુમન દીનદાર થઆ છે. અને મહંમદના દીન માંહે આવા છે, તારે પાંણીએ પોતાના પીર મુરસદ, ગુરૂ કબુલ કીધા છે. તાહાં પોતે નબીની ઉમત થઈને રહા છે. બીજા પાણી ગુણની વાત સંપુરણ છે.

લખીતંગ ત્રીજો અગંન ગુણ (૩). આહો મેહેત્ર જીબરઇલ, અલેહી સ સલામ. ખુદાતાલાના વહી. તારે વળી હુંકમ ઇલાહીનુ નુરમહંમદ મુસતફાના નુરી બુરાખ ઉપર સવાર થયા છે. તે સવાર થઇને અગંન ગુણ પાસે ગયા છે. તાહાં જઇ મહંમદને નુરે કહું છે જે, સલાંમ આલેકંમ રે અગંન, તારે અગંને કહું છે જે, વાલેકુમ સલાંમ અને તું કોણ છે, તારે મહંમદને નુરે કહું છે જે, જેનો તું બંદો છે, તેના અમે નુર છીએ. પણ તું કોનો બંદો છે રે અગંન. તારે અગંને કહું છે જે, એક બંદો ખુદાતાલાનો તું છે, તેમ એક બંદો ખુદાતાલાનો હું પણ છું તારે મહંમદને નુરે જોયું છે જે, અગંન તો પોતાના જોર માંહે જાએ છે, અને મોટાઇ તથા તકબુરાઈ કરે છે. તારે મહંમદને નુરે કહું છે જે, દુનીઆ માંહે જઇને તું કેવું કામ કરીશ રે અગંન, તારે અગંને કહું છે, જે કાંએ મારા મન માંહે આવશે તે કામ હું કરીશ. જો નુર મહંમદના, તારે મહંમદને નુરે કહું છે જે, ના જોઇએ બંદાને પોતાના મન માનું કામ કરીશ. તોબા પઢ રે તું અગંન તુજ માંહે એબ ઘણી છે. બંદાથી શું થાએ. સાહેબના હુકમ વીનાં, જે કાંએ સાહેબને ગમે તે કરે. બંદાનું કેવું ગજુ છે રે અગંન, તારે અગંને કહું છે જે, મુજ માંહે કેવી એબ છે, જો નુરમહંમદના. તારે મહંમદને નુરે કહું છે જે, જોર તારૂં વાએ થકી ચાલે છે, અને મોત તારૂં પાણી માંહે છે. તુજ માંહે એવી એબ છે રે અગંન, તારે અગંને કહું છે જે, તમે વણગને છો જે અમને ગુનેગાર કરો છો. જો નુર મહંમદના, તારે મહંમદને નુરે કહું છે જે, અસતબર તોબા અલા, અમે તો બંદા સાહેબના ગુનેગાર છું. ભાઇ મુજ માંહે તો એબ ઘણી છે. વણગને તો એક ખુદાતાલા છે. તારે મહંમદના નુર ઊપર અગંને ઈમાંન આંણું છે, તારે મહંમદ મુસતફાએ કહું છે જે, કલમો તૈયબનો તું પઢ રે અગંન. તારે અગંને કલમો કહો છે, **દોયમ. કલેમા.**

શહાદત અશહદો અલ લાએલાહા ઇલલ્લાહો વહદહું, લા શરિક લહું વ અશહદો અજા મોહમ્મદન અબદોહું વ રસુલોહું. એવો કલમો પઢીને મુમન દીનદાર થઆ છે. અને મહંમદના દીન માંહે આવા છે. તારે અગંને પોતાના પીર મુરસદ, ગુરૂ કબુલ કીધા છે. તાહાં પોતે નબીની ઊંમત થઈને રહા છે. ત્રીજા અગંન ગુણની વાત સંપુરણ છે.

લખીતંગ ચોથો ખાખ ગુણ (૪) આહો મેહેત્ર જીબરઇલ અલેહી સ સલાંમ, તારે વળી હુકમ ઈલાહી, તુર મહંમદ મુસતફાના, તુરી બુરાખ ઊપર સવાર થઆ છે. તે સવાર થઇને ખાખ ગુણ પાસે ગઆ છે. તાહાં જઈ મહંમદને તુરે કહું છે જે, સલાંમ આલેકંમ રે ખાખ, તારે ખાખે કહું છે જે, વાલેકુંમ સલાંમ, રેહેમત અલાહે, વેહે બરકાતહુ, હવે માલહું, અને તમે કોણ છે, તારે મહંમદને તુરે કહું છે જે, જેનો તું બંદો છે, તેના અમે તુર છીએ. પણ તું કેનો બંદો છે રે ખાખ, તારે ખાખે રહું છે જે, હું તો બંદો ખુદાતાલાનો, ઊંમત નબી સલલાએ વસલંમની છું. જો તુર મહંમદના, તારે મહંમદના તુરે કહું છે જે, ખાખ ગુણ તો ગરીબ છે. અતીમન નીઝાર છે. તથા મુસતકીંમ છે. તારે મહંમદને તુરે કહું છે જે, દુનીઆ માંહે જઈને તું કેવું કામ કરીશ રે ખાખ, તારે ખાખે કહું છે જે, મુજ માંહેથી તો કાંએ ના થાએ. સાહેબના હુકમ વીના, જે કાંએ સાહેબને ગમે તે કરે. બંદાનું ચેતવું કાંએ ના થાએ. અમે તો બંદા ખાખ સાહેબના ગુનેગાર છું. ભાઈ મુજ માંહે તો એબ ઘણી છે. ભાઈ વણુંગને તો એક ખુદાતાલા છે. નબીકા તુર તો બરહક હે, જો તુર મહંમદના, એવું નબી સાહેબ ઊપર ખાખે ઇમાન આણું છે. તારે મહંમદને તુરે કહું છે જે, કલમો તૈયબનો તું પઢ રે ખાખ, તારે ખાખે કલમો કહો છે, **દોયમ. કલેમા. શહાદત અશહદો અલ લાએલાહા ઇલલ્લાહો વહદહું, લા શરિક લહું વ અશહદો અજા મોહમ્મદન અબદોહું વ રસુલોહું.** એવો કલમો પઢીને મુમન દીનદાર થયા છે. અને મહંમદના દીંન માંહે આવા છે. તારે ખાખે પોતાના પીર મુરસદ, ગુરૂ કબુલ કીધા છે. તાહાં પોતે નબીની ઊમંત થઇને રહા છે. ચોથા ખાખ ગુણની વાત સંપુરણ છે.

ચાર ગુણની ફલપત લખી છે. આહો મેહેત્ર જીબરઈલ, અલેહી સ સલાંમ ખુદાતાલાના વહી, તારપછી વળી ખુદાતાલાનું ફરમાન આવું છે. તે નબી મહંમદ મુસતફાએ કહું છે, એવા ચાર ગુણ માંહે સેસટ બાંધી છે. એવા ચારે ગુણના જુદા જુદા પ્રકાર છે. તે સરવે ગુણનાં જુજવાં લખસણ છે. તે માંહે ખાખ ગુણને તો દેખી મહંમદના તુર ઘણું રાજી ખુસહાલ થયા છે, તે ખાખ ગુણને તો તેડી કરી પોતાને ગલે લગાડા છે. અને વળી મહંમદને તુરે કહું છે જે, ખુદાતાલા તો જુવે છે, અને તે વળી જાણે છે. અમે ખાખ ગુણને તો કબુલ કીધા છે. તે ખાખ ગુણને તો પોતાના કરીને રાખા છે. જે કોએ માનવી જાત છે. તેમાં ચાર ચીજ વગર કોએ નથી. વાએ (૧) પાણી (૨) અગંન (૨) ખાખ (૪) એવા ચારે ગુણના જવાબ વિચાર છે. એમ ખુદાતાલાએ ફરમાવું છે. તે નબી સાહેબ કહે છે. આહો મેહેત્ર જીબરઇલ, અલેહી સ સલાંમ, ખુદાતાલાના વહી, જે કોઈ આદમી માણુસ અમે વાએ ગુણ માંહેથી સરજા તથા પેદા કીધા છે, તે લોકો માંહે. બેઇમાની ઘણી હસે, તથા વળી મુકર હશે (૧). કોઇ આદમી માણુસ અમે પાણી ગુણ માંહેથી સરજા, તથા પેદા કીધા છે. તે લોકો માંહે મસતાઇ ઘણી હશે. તથા વળી બે રેહેમ હશે (૨)

જે કોઈ આદમી માણુસ અમે અગંન ગુણુ માંહેથી સરજા તથા પેદા કીધા છે. તે લોકો માંહે જલાઈ ઘણી હશે. તથા વળી તખર હશે (૩). જે કોઈ આદમી માણુસ અમે ખાખ ગુણુ માંહેથી સરજા, તથા પેદા કીધા છે. તે લોકો માંહે ગરીબાઇ ઘણી હશે. અતિ મન નીઝાર હશે, તથા મુસતંકીમ હશે (૪). એમ ખુદાતાલાએ ફરમાયું છે. જે ચાર ગુણુ માંહેથી ચાર ચીજ પેદા કીધી છે, તે માંહેથી અંને ખાખ ગુણુને તો અખતીઆર આપો છે. તે ખાખ ગુણુને તો અલ્લાજીએ કબુલ કીધા છે. તે એમ નબી મહંમદ મુસતફાએ કહું છે. આહો મેહેત્ર જીબરઇલ અલેહી સ સલાંમ તારપછી વળી ખુદાતાલાનું ફરમાન આવું છે, તેમાં ચાર ગુણુની ફલપત લખી છે. જે કોઈ આદમી માણુસ અમે ખાખ ગુણુ માંહેથી સરજા તથા પેદા કીધા છે. તેને અમે ખાખ માંહે સોંપીશુ તથા ભસત માંહે જાગા દેશું (૧) જે કોઇ આદમી માણુસ અમે અગંન ગુણુ માંહેથી સરજા તથા પેદા કીધા છે, તેને જો અમારા મન માંહે આવશે તો ભસતમાં જાગા દેશું, નહીકાં અંગન માંહે હલાખ કરીશું (૨). જે કોઇ આદમી માણુસ અમે પાણી ગુણુ માંહેથી સરજા તથા પેદા કીધા છે, તેને જો અમારા મન માંહે આવશે, તો ભસતમાં જાગા દેશું. નહીંકા પાણીમાં હલાખ કરીશું. (૩) જે કોઈ આદમી માણુસ અમે વાએ ગુણુ માંહેથી સરજા તથા પેદા કીધા છે, તેને જો અમારા મનમાંહે આવશે, તો ભસત માંહે જાગા દેશું, નહીકાં વાએ માંહાં હલાખ કરીશું. એમ ખુદાતાલાએ લખા છે (૪).

આહો ભાઇ જીબરઈલિ અલેહી સ સલાંમ, તારપછી વળી ખુદાતાલાનું ફરમાન આવું છે. જે નુર મહંમદ મુસતફાના, તંન મુબારક માંહેથી અમે સરવે ખલક જીવા જંન જણુસ પેદા કીધી છે, તે ઊતપત સરવે નબી સાહેબના તંન મુબારક માંહેથી પેદા થઇ છે. આહો મેહેત્ર જીબરઇલ, અલેહી સ સલામ ખુદાતાલાના વહી, વળી તેથી પણ આગળે નબી સાહેબના નુર થકી દાદા આદમને પોતા છે. દાદા આદમ થકી સૈયદોને પોતા છે, તાર પછી કુરાન આએત દુનીઆમાં પરવર થયા છે, એમ ખુદાતાલાએ ફરમાવું છે, જે મસતગ મુબારક મહંમદ મુસતફાનું તે અમે ભસતની બરકત માંહેથી પેદા કીધા છે (૧) પેસાંની મુબારક મહંમદ મુસતફાની તે અમે ભસતના ચંદ માંહેથી પેદા કીધા છે (૨). આંખો મુબારક મહંમદ મુસતફાની, તે અમે ભસતના હઆ માંહેથી પેદા કીધી છે (૩). રૂ. મુબારક મહંમદ મુસતફાના તે અમે ભસતના તેજ માંહેથી પેદા કીધા છે (૪) કાન બેઉ મુબારક મહંમદ મુસતફાના તે અમે ભસતના અલફ માંહેથી પેદા કીધા છે (૫). નાક મુબારક મહંમદ મુસતફાના તે અમે ભસતના અંબર માંહેથી પેદા કીધા છે (૬). મુખ મુબારક મહંમદ મુસતફાનું તે અમે ભસતની જોત માંહેથી પેદા કીધા છે (૭). હોઠ મુબારક મહંમદ મુસતફાના તે અમે ભીસતના તસબી માંહેથી પેદા કીધા છે (૮). જીભા મુબારક મહંમદ મુસતફાની, તે અમે ભીસતના જીકર માંહેથી પેદા કીધા છે (૯) દાંત મુબારક મુસતફાના તે અમે ભસતના નુર દાવંણુ માંહેથી પેદા કીધા છે (૧૦). ગળું મુબારક મહંમદ મુસતફાનું, તે અમે ભસતના મધ માંહેથી પેદા કીધા છે (૧૧). ખભા બેઊં મુબારક મહંમદ મુસતફાના તે અમે ભસતના જહ માંહેથી પેદા કીધા છે (૧૨). બાજુ બેઊ મુબારક મહંમદ મુસતફાની, તે અમે ભસતની કઊવત માંહેથી પેદા કીધા છે (૧૩). હાથ

બેઉ મુબારક મહંમદ મુસતફાના તે અમે ભસતની સખાવત માંહેથી પેદા કીધા છે (૧૪). હઈઉં મુબારક મહંમદ મુસતફાનું તે અમે ભસતના જાફરાંન માંહેથી પેદા કીધા છે (૧૫). આંતરડીઉ મુબારક મહંમદ મુસતફાની, તે અમે ભસતના સંતોક માંહેથી પેદા કીધા છે (૧૬). હરદો મુબારક મહંમદ મુસતફાનો, તે અમે ભસતની સબુરી માંહેથી પેદા કીધો છે. (૧૭) હાડ મુબારક મહંમદ મુસતફાનાં તે અમે ભસતના, કપુર માંહેથી પેદા કીધા છે. (૧૮) પગ બેઊ મુબારક મહંમદ મુસતફાના તે, અમે ભસતની બંદની માંહેથી પેદા કીધા છે. (૧૯) રૂમરાએ મુબારક મહંમદ મુસતફાના, તે અમે ભસતના ફુલ ઘાસ માંહેથી પેદા કીધા છે (૨૦). એમ ખુદાતાલાએ ફરમાવું છે.

આહો મેહેત્ર જીબરઈલ અલેહી સ સલામ ખુદાતાલાના વહી. એ તારીફ સર્વે મહંમદ મુસતફાની કીધી છે. તારે એવી નબીસાહેબની તારીફ સાંભળીને મેહેત્ર જીબરઇલ, પોતાના દીલજાંનથી કલમો તૈયબનો પઢા છે. અને તાંહા કહું છે જે, **દાયમ. કલેમા. શહાદત અશાહદો અલ લાએલાહા ઈલલ્લાહો વહદહુ, લા શરિક લહુ વ અશાહદો અન્ના મોહમ્મદન અબદોહું વ રસુલોહું.** એવો શુધ કલમો પઢીને સદક આંણું છે તે નબી ગુરૂ ઇમામે કહું છે, એવો સુધ કલમો પઢીને મરદ તથા ઓરત ઇમાન સાબુત રાખશે. તે જીવ તો ભસતી હોસે, તાહાં અમર લીલા ભોગવશે, એવી નુરનામાની હકીગત તમામ સુધ સંપુરણ છે. જે કોઈ ભણે સાંભળે, નર કે નાર, તે ફરી નહી અવતરે આવાગમન જુગ સંસાર. એ નુરમાનું વાંચે તથા સાંભળે તે ગત જમાતકુ સલામ છે. મહેજદ મેહે રાજકુ સલામ છે. નુરનામું સંપુરણ છે સહી. નુરનામના હરફ, નવસે નવાણું ઉતારી કાઢા છે (૯૯૯).

"નુરનાંમાની ખાસીએત લખી છે."

તાર પછી વળી ખુદાતાલાનું ફરમાન આવું છે આહો મેહેત્ર જીબરઇલ. અલેહી સ સલાંમ, એમ નબી સાહેબ કહે છે. એ તારીફ સર્વે નુરમહંમદ મુસતફાની કીધી છે. જે કોઈ ઈમાનસું વાંચે, તથા સાંભળે, નુરનાંમું લખીને પોતા પાસે રાખે, તથા લખીને પોતાના ઘર માંહે રાખે, તો તેને ખુદાતાલા પોતાની પનાહમાં રાખશે. તે બંદાને દીન દુનીઆં માંહે, પોતાના કરીને રાખશે. વળી જે કોઈ બંદાને અજલ આવી પોંચસે, તેને અંતકાળને વીખે નુરનામું સંભળાવું હોએ તો તે બંદાનો રૂહુ કબજ કરતાં સોહેલો થાએ. ફિરસતા તેનું અવલનામું લખસે, અને વળી બીજી પણ મદદ ફિરસતા કરશે, તે બંદાના ઘના દીન દુનીઆંના, તથા આખરીતના ઘના, સાહેબ ફજલ કરસે, તેને કબરસતાન માંહે, આજાર થાસે નહી, તેની મીટી, ચાંમ, હાડ, ખાસે નહી. તેને ખુદાતાલા સેતાન થકી દુર રાખસે. તેને ચાર કીતાબ પડાનો સવાબ થાશે. પેલા કીતાબ તોરીત મેહેત્ર મુસા (૧) બીજા કીતાબ જબુર મેહેત્ર

દાઊદ (૨) ત્રીજા કીતાબ એન્જીલ મેહેત્ર ઈસા (૩) ચોથા કોતાબ ફુરકાન મહંમદ મુસતફા સલલા આલે વસલંમ (૪) એવા ચાર કીતાબ પડાનો સવાબ થાશે.

જે કોઈ બંદો ખુદાતાલાનો નુરનામું વાંચે, તથા સાંભળે, તથા લખીને પોતાના ઘરમાં રાખે, તો તે બંદાના ઘના, તેના માતપીતાના ઘના, તેના સાતપરીઆનાં ઘના સાહેબ ફજલ કરસે. જે કોઇ નુરનામું વાંચે તથા સાંભળે, તેના દુસમન દફે થાએ. તે બંદા ઉપર સેતાન મુકર ચાલે નહી. તેને સાહેબ આખરીતના આજાર થકી રાખી લેશે. તેને ગાજી ઊમરદનો સવાબ થાસે. તેને દુનીઆંના તોફાનથી સાહેબ રાખી લેસે. તેને અવલ માણુસની સોબત માંહે સાહેબ રાખસે. અને વળી હકતાલાએ ફરમાવું છે જે નબી સાહેબનું નુરનામું છે. તે માંહે જે કોઈ શંકા લાવસે તે તો કાફર થાસે અને જે કોઇ સહી કરીને માંનસે તે તો મુમંન ભસતી હસે. જે કોએ નુરનામું વાંચે, તથા સાંભળે તેની મુરાદ હાંસલ થાશે, તેને ત્રણ હજાર ત્રણુસોને સીત્ર (૩૩૭૦) પેગાંબર જમાડાનો સવાલ થાસે. તેને એટલો સવાબ ખુદાતાલાએ બકસો છે. જે કોઇ નુરનામું વાંચે તથા સાંભળે તે બંદાને ગેબ થકી આવસે, તે બંદાનો મરતબો મોટો થાશે. વળી એક નકલ કહો છે જે સુલતાંન મહંમદ ગજનવીને રહેમતને કાજે, હકતાલના નુરનામા માંહેથી નવસેં નવાણું હરફ ઉતારી કાઢા છે. એ હરફ સાંભળીને ઘણું ખુસહાલ થયા છે. અને વળી મંનમાંહે જાણું છે જે, એ હરફ સુલતાંન મહંમદ ગજનવીને દેઇ મોકલીસું, તારે તે વાતની ખબર સુલતાન મહંમદ ગજનવીને થઈ છે. તાહાં અઢાર દીવસની વાટ હતી. તાહાંથી પોથી સામી ચાલી આવી છે. તારે તે કીતાબ સુલતાન મહંમદ ગજનવીને દેઇ મુકા છે. તાહાં માણુસ ઘણાં હતા, તરકને આરબ ઘણા હતા, તે માણુસે હરફ દીઠા, તથા સાંભળા છે, તે સાંભળીને ઘણું ખુશહાલ થયા છે. તેને ઘણું હાંસલ થયું છે. સુલતાન મહંમદ ગજનવીએ એ કીતાબ પોતાની પાસે લાવીને વાંચી જોયા છે. તથા વાંચીને ખુદાતાલાનું સુકરાન કીધું છે. તથા ઉઠીને ખુરબાંનીઓ કીધી છે. અલામત તથા ફજલમકાની, તથા હાલી મોવાલીને ખેસત ઘણી કીધી છે. પછી એ હરફ ઈમાંમે મંગાવી લીધા છે. હકીકત સરવે વાંચી જોઈ છે, અને હજરત રસુલની મોહોર તે તે નુરનાંમાં ઉપરથી થઇ છે. જે એ કેતાબ સુલતાન મહંમદ ગજનવીને બકસા છે, એણે ઘણા મોટા કીધા છે, તે પણ બકસા છે; જે કોઈ નુરનામું વાંચે તથા સાંભળે, તેને ઘણી છે. અને દોસદારી દેતા હતા, તેના મોટા ઘણા સાહેબે બકસા છે. તેને કાજે ભસતના દરવાજા સાહેબે ઉઘાડી મેલ્યા છે. તેના વખાણુના જવાબ સાંભળો. તેને બાર હજાર ગુલામ આઝાદ કીધા છે. તેને એક હજાર મહેલ ગઢ ચણાવી દીધા છે. એવડી શોભાની,તથા મેહેરવાંની, એવડી રાહાત ખુદાતાલાએ બકસી છે, તેને તો બરકત નુરનાં માની છે.

જે કોઇ નુરનામું વાંચે, તથા સાંભળે, તેને દુખ દવ કાંએ ના થાયે. તેને ખુદાતાલા પોતાના પનાહમાં રાખશે. જે કોઈ પેદાશ મહંમદ મુસ્તફાની વાંચે તથા સાંભળે, તેને ખુદાતાલા પોતાના પનાહમાં રાખશે, જે કોઇ મહંમદ મુસતફાની પેદાશ તથા તારીફ દીલ દઇને સાંભળશે, તેને સવાબ એક હજારવાર કુલહવલા પડાનો થાસે. દોસતી ઈમામની ક્યોં

જેવડો સવાબ મરતબો મોટો થાશે જે કોએ નુરનામું વાચે, તથા સાંભળે, તે દીંન થકી બાજ નહીં થાએ પછે વળી રેવાએત કીધી છે, જાંહાં સુધી પોતાની જાગા ભસતમાં થાશે. જે એક દીન મોહંમ્મદુર રસુલલ્લાહ મસ્જીદ ખાનામાં બેઠા હતા, તારે વહી જીબરઈલને ખુદાતાધાએ મોકલા છે. તાહાં વહી **જીબરઇલ આવા છે, તે વહીઆના** હાથમાં મેવા બે હતા, એક તો ઊસ (૧) બીજા તો સોફ (૨) તે વઈઆએ કહું છે જે, આહો મહંમદર રસુલલાહે એમ ખુદાતાલાએ ફરમાવું છે. જે કોએ સરનામું વાંચે તથા સાંભળે, તથા લખીને પોતા પાસે રાખશે તેનો હકતાલાએ મરતબો મોટો કીધો છે. તે બંદાની કમાઈ મોટી થઇ છે, એમ હકતાલાએ ફરમાવું છે. તે ખબર વઇ જીબરઇલે મહંમદર રસુલલ્લાહને દીધી છે. જે કોઈ ઇમાંનસુ વાંચે તથા સાંભળે, તે બંદાને સાહેબ મોજ દેશે, તથા કરમ બક્ષીસ કરશે, સરવે મોમીન મરદ, તથા ઓરત, જારે મલીને મરત લોક માંહેથી જાશે, અને આસમાન નવનેજા ઉપર આવશે, તા હકતાલા તે બંદા ઊપર મોજ દેશે, તથા શફાઅત કીધી છે, હજાર વરસ લગી જઇ મુકાંમ માંહે બંદગી કરશે, તથા સારી ઊમર રોજા રાખશે, તેનો સવાબ તે બંદાને બક્ષો છે, તે ખુદાતાલાએ પોતે બક્ષો છે. તેના દુસમન દુર થાશે. તે બંદાપર છગજાદુ કેનું ચાલશે નહી, કોઈ નુરનામું વાંચે તથા સાંભળે, તેને એક હજારને એક (૧૦૦૧) રોજા રાખ્યાનો સવાબ થાશે, તથા બરકત તોબનીસું તે બંદાના ગુના નાના મોટા હોએ, તો તે પણ સાહેબ બક્ષશે.

જે કોએ નુરનામું વાંચી, તથા સાંભળી જુવે, તેની રૂહાની પુરી પાક થાશે. તારે હકતાલાએ ફરમાવું છે જે, ભાઈઓ હું તેનો ખુદાતાલા છું, જે નુરનામું વાંચે, તથા સાંભળે તેને સાહેબ પોતાની પનાહમાં રાખશે, જે કોએ બંદો સોમવારની રાત્રે, તથા શુકરવારની રાત્રે વાંચે તથા સાંભળે, તથા બીજાને સંભળાવશે, તેને હરામ થકી વેગળો રાખશે, તેની ખુદાતાલાને ઉમેદ ઘણી છે. તારે વળી ખુદાતાલાનું ફરમાન આવ્યું છે, જેમ માણસ, નાના મોટા કીધા છે, અને બુજરગી કાંઇ આપી છે. પેલા પેગાંબર તો ઇસારૂહુલ્લાહ (૧) બીજા પેગાંબર તો મુસા કલીમુલ્લા (૨) ત્રીજા પેગાંબર તો ઈબ્રાહીમ ખલીલુલ્લાહ (૩) ચોથા પેગાંબર તો ઈદરીસ (૪) પાંચમા પેગાંબર તો યાકુબ (૫) છઠા પેગાંબર તો ઇસમાએલ તેમની અમે ભસતમાં રાખી છે, જે કોએ નુરનામું વાંચે, તથા સાંભળે તેનો હું ખુદાતાલા છું. અમે તેનું અવલનામું લખીએ, તે બંદાના દસહજાર ગુના હોએ, તોપણ સાહેબે બક્ષા છે. તે બંદાના વાસતે દસહજાર હવેલીઓ ભસતમાં થાશે. તે બંદાનો મરતબો મોટા ઓલીઆના જેવડો થાશે, અને રોજ કયામતના દીન સુધી ફરસતા ભસતની કોરે લેઈ જાશે. તેને ભસતની રાહેત મોટી થાશે. તે બંદાના ડીલમાં જેટલા મુવાલા છે, તેટલા ગુના હોએ, તોપણ સાહેબે બક્ષા છે. સાંમી બીજી પણ મદદ કરશે. તે બરકત સરવે નુરનામાની છે. જેમ મલાએક જણ બે. એક તો મુંનકીર (૧) બીજા તો નકીર. તે બંદાની કબરમાં પુછાણું લેવા સારૂ આવશે, તે સામે પણ સરખરૂં થાશે. તારે ફરસતે કહું છે જે, સુધ રેહમત છે રે બંદા, ઘોર કયામતના દુખ આસાંન છે. તે બરકત કલમા તૈયબની છે. એવું ખુદાતાલાનું ફરમાન આવ્યું છે. આહો મેહેત્ર જીબરઈલ, અલેહી સ સલાંમ, ખુદાતાલાના વહી, એ નુરનામાની

૩૪

હકીગત. નબી મહંમદર રસુલલાએ સંભળાવી છે. નુરનામું ખાસીએત સુધાં સપુરણ છે. **દોયમ. કલેમા. શહાદત અશહદો અલ લાએલાહા ઇલલ્લાહો વહદહું, લા શરિક લહું વ અશહદો અન્ન મોહમ્મદન અબદોહું વ રસુલોહું.**

દોઆ બાજુની, બાજનામું લખ્યું છે.

બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિરરહીમ

નાદેઅલીયન મઝહરીલ અજાએબે તજદહું ઔન લકા ફિન નવાએબ, કુલ્લો હમ્મીવ વ ગમ્મીન સયુનજલી બ કુદરતેક યા અલ્લાહ, યા અલ્લાહ, યા અલ્લાહ, બનબુવતેકા યા યા મોહંમ્મદ, યા મોહંમ્મદ, યા મોહંમ્મદ, બ વિલાયતેકા યા અલી, યા યલી, યા યલી, યા દાફી, યા માફી, યા સાફી, યા કાફી, યા શાફેઉલ, અઝીમ, યા મન્નું યા જન્નું, યા સુબહાનું યા સુબહૈમનું, યા અમીરીલ મોઅમેનીન, યા જલીલ યા જલીલ, યા રબ તુહી, ખુદાવન્દા, ગુનાહ કદમોદુર, હર બલાએ રદ બાશદ. યા અમીરીલ મોઅમેનીન, યા અલીયુન યાવલીયુન, અના મદિનતુલ ઈલ્મે વ અલીયુન બાબોહા.

સુબ્હાનહું તઆલા રબ્બીલ અરસીલ અઝીમે,
સુબ્હાનહું તઆલા રબ્બીલ આલમીન.

(૧) સુબ્હાનહું તઆલા જબ્બારીલ મુતકબ્બેરો, (૨) સુબ્હાનહું તઆલા ખાલેકીલ બારેઓ.
(૩) સુબ્હાનહું તઆલા મુસવ્વેરીલ હકીમો, (૪) સુબ્હાનહું તઆલા મુસવ્વેરીસ સાદિકો.
(૫) સુબ્હાનહું તઆલા હૈય્યુલ કય્યુમે, (૬) સુબ્હાનહું તઆલા બાઅદીલ મુબાદે.
(૭) સુબ્હાનહું તઆલા વાએસે રૂત્તાલેફીન, (૮) સુબ્હાનહું તઆલા અલીઉલ કબીરો.
(૯) સુબ્હાનહું તઆલા કાદેરૂલ વાએદો, (૧૦) સુબ્હાનહું તઆલા હમીદુલ મજીદો.
(૧૧) સુબ્હાનહું તઆલા અવ્વલુલ આખેરો, (૧૨) સુબ્હાનહું તઆલા બાતેમુઝ ઝાહેરો.
(૧૩) સુબ્હાનહું તઆલા કાદેરૂલ કકુસો, (૧૪) સુબ્હાનહું તઆલા અઝીમુસ સત્તારો.
(૧૫) સુબ્હાનહું તઆલા કાદેરૂસ સમદો, (૧૬) સુબ્હાનહું તઆલા જકીલુલ કફીલો.
(૧૭) સુબ્હાનહું તઆલા હકીમુલ કરીબો. (૧૮) સુબ્હાનહું તઆલા માલેકિલ કરીમો.
(૧૯) સુબ્હાનહું તઆલા મુતઆલુલ હકકો, (૨૦) સુબ્હાનહું તઆલા બાએસુલ વાએસો.
(૨૧) સુબ્હાનહું તઆલા બકિમુદ દાએમો, (૨૨) સુબ્હાનહું તઆલા કરીબુલ મવજુદો.
(૨૩) સુબ્હાનહું તઆલા મન્નાનીલ માઅબુદે, (૨૪) સુબ્હાનહું તઆલા હન્નાનીલ મન્નાનો.
(૨૫) સુબ્હાનહું તઆલા ગનીઉલ મોઅજીઝે, (૨૬) સુબ્હાનહું તઆલા રઝઝાફિર રઉફો.
(૨૭) સુબ્હાનહું તઆલા હન્નાનીલ મુસતઆનો, (૨૮) સુબ્હાનહું તઆલા હબીબુસ સુલ્તાનો.
(૨૯) સુબ્હાનહું તઆલા વકિલુલ કફીલો, (૩૦) સુબ્હાનહું તઆહા કાદેરૂલ મુકતદેરો.
(૩૧) સુબ્હાનહું તઆલા હૈયુલ મોજીબો, (૩૨) સુબ્હાનહું તઆલા અલ્લાહો મુલકરીમો.

(૩૩) સુબ્હાનહું તઆલા સત્તારીલ ઓયુબે, (૩૪) સુબ્હાનહું તઆલા વહહાબુર રફીઓ.
(૩૫) સુબ્હાનહું તઆલા કબીરૂલ મુતઆલી, (૩૬) સુબ્હાનહું તઆલા સાદેકુલ વાએદો.
(૩૭) સુબ્હાનહું તઆલા તૈયબુત તાહેરા, (૩૮) સુબ્હાનહું તઆલા વકિલુલ વેહસરા લહુદદીન.
(૩૯) સુબ્હાનહું તઆલા હૈય્યુલ બકીઓ, (૪૦) સુબ્હાનહું તઆલા વલીઉન નાસેરા.
(૪૧) સુબ્હાનહું તઆલા સમીઉન બસીરા, (૪૨) સુબ્હાનહું તઆલા કવીંયુલ આતમામો.
(૪૩) સુબ્હાનહું તઆલા મેહજોરૂત તાઅજુબો, (૪૪) સુબ્હાનહું તઆલા મોઅમેનુલ મોહયમેનો.
(૪૫) સુબ્હાનહું તઆલા હબીબુલ હમીદો, (૪૬) સુબ્હાનહું તઆલા માઅબોદુલ મજીદો.
(૪૬) સુબ્હાનહું તઆલા તબીબુલ વહહાબો, (૪૭) સુબ્હાનહું તઆલા ખયરૂલ ફાદેલીન.
(૪૮) સુબ્હાનહું તઆલા ખયરૂલ નાસેરીન, (૪૯) સુબ્હાનહું તઆલા ખયરૂલ હાકેમીના.
(૫૦) સુબ્હાનહું તઆલા ખયરૂલ ખાલેકીના, (૫૧) સુબ્હાનહું તઆલા ખયરૂલ મુતઆબેદીના.
(૫૨) સુબ્હાનહું તઆલા ખયરૂન નાતો નીના, (૫૩) સુબ્હાનહું તઆલા ખયરૂત તાહેરીન.
(૫૪) સુબ્હાનહું તઆલા હા ઉલાએ ફી જલુ ફીલ્લાહ,
(૫૫) સુબ્હાનહું તઆલા વલીઉલ કરીમો, (૫૬) સુબ્હાનહું તઆલા વહદહું લાશરીકો.

સુબ્હાનહુ તઆલા વહોવ અલ હમ્દો લીલ્લાહે, વલમ યુહા, ઇય્યાકા વલ કાદેરો હય્યુલ બાતેનો, યા મનેવાતો, હય્યુલ લાયસુતો, બે યદેકલ ખયર, ઇન્નકા અલા કુલ્લે શયઈન કદીર, બકા જુલ ઝલાલે એયુલ ફનાએ હરીકુલ કાદેરા કુલ જાહેરા વહોવ કુલજનુંહર અલા ખયરેહી, ઝુલકરીમા, ઇમાનુલ્લાહ, અલાહૈય્યો વતરજોકો મનતશાઓ બે ગયરે હીસાબ, અબરેદો બાકિ હૈય્યો અસ તોહયમના વાવૈતા હોવ અજલીના, અલા કુરઆનીલ મુસ તકીમ, વ આજલો કુલ કિતાબ યા બાકેરૂહા, યા કાદેરૂલ્લાહા, મુત્તકીના, વ બલાયા મુજલ્લાહા. અબુહુલ્લાહો અલા હૈય્યુલ્લાહો અલા હૈય્યુલ કય્યુમે, વ બલાયા મુજલ્લીના, સને તાસીના વ યાસીના, વલ કુરઆનીલ હકીમ, વલેકુમ કલેમાહા, વ મૈય્ય સાંઓ વ તહીય્યાતો ઇમામ તૈય્યેબાતો માતરા બાકિઉલ જન્નુના, વ ઇન્નલ્લાહ અઝરૂન કવાકેબા, યા સમીઉલ્લાહો સતરહુલ્લાયકી હમતીલ વહહાબો કુલ શાહેદીના હક્ક તવરાતા વ જબુરાના, વ ઈન્જીલા, વ કુરઆનીલ અઝીમે, વહહાબાકુલ હુ૰જતેના, હુકમલ્લાહો અજમાઇન, અલાવ બલાયા યા કાદેરાહું, યા વહદહું વજલ જલાલહું વજઅલો અલા તઆમુન બહરૈના, હમ્મીંદના, હમદહું કલાઅકુવા હનુસ સઆદના મા ફઉવ્વા, યા અલ્લાહ, યા નાસેરા ઈન્ના વ ગાઈવાબલાહો કુલ બનીયા વાહેલાનો જમાનહું હરૂ મહાલઓ માઅસુમાહા હૈબુલમાના અનુલ્લાહો મુલ લઝીના યા શાફેઉલ અઝીમ, વાએઝીના, હમ્મુમો, જન્નુના, સલામુન અલા નુહુન ફિલ આલમીન. તાઅફીલના, અલા આફીલના રાજુલના મુસા નાફેઅ લતા અલા અમ્મે રસુલા હુમાઈના અલા અસુરાના મઅલોકા મલાએહું અલ્લાહો બમીનુલ્લાહ ઈમાના, યા સુબ્હાના, અબુ હુરૈના, વમા કુન્નાલના, અનારી યતીંમો કી બ સુલ્તાનુલ્લાહ બનલહુન્ના લા ઉલૈતા લેમાના અઝીમા, અલ લઝીના જેઆલા કવલે કુરઆના કેતાબુલ અઝીમા. ફયારે કુલ નાલા હમીના અઝીમોહા રીદવાનુલ્લાહે તઆલા અલયહીમ અજમઇન, કુરઆન જઅલના બરરીના કુરઆના યા અલી યા રસુલુલ્લાહે મુસલેમીના

અલ્લાહો, અલહમ્દો લીલ્લાહે રબ્બીલ આલમીન, અલ્લાહો અલા આખેરીત તાજેબીના. મુસા વદના. હૈય્યુલ કમાલે કુલહોવલ્લાહો કુરઆના કોલીલ્લા હુમ્મા યા રકુ હાઉલાએ, રદકુલ બલાએ, અમાયા ખમાહા, અલા અબદહું, ફીલના ખીલના, વ આયાતેહું ફી બની ઈસરાઈલ વ ઇય્યાકુલ કફીયા, વ ઈય્યા અકુલ્લાહોલ્લઝીન, કિતાબુલ કુરઆના હો, અલા કવલેહી અલા ખયરે ખલકેહી અલ્લાહો અઝીમા, વત્તાહેરાતો વલ મેઅરાજો બે રહમેતેકા યા અરહમર રાહેમીન, યા અલ્લાહ તુરૂસ સમાવાતે વલ અર્દે, યા કરીમો, યા રહીમો, યા અલીય્યુલ અઝીમો હક્ક, લાએલાહા ઇલલ્લાહો મોહમ્મદુર રસુલુલ્લાહે ?

બાજનાંમાંની ખાસીએત લખી છે.

એ દોવા બાજુ કહે છે, છે ખુદાતાલા પાસેથી મેહેત્ર જીબરઈલ લાવા છે. એ દોવા લાવીને નબીસાહેબને સોંપી છે. એ દોવાનો સવાબ કોઈ જાણતું નથી. એક ખુદાતાલા જાણે છે. એ દોવાની કઊવત બકરતથી જમીન આસમાંન થર રહા છે. જે મલાએક ઈજરાઈલ, હુકમ ખુદાતાલાનો લેઈને દુનીઆ માંહે જીવ લેવા આવે છે. તે કઊવત બરતક સરવે બાજનાંમાંની છે. એ દોવા પડીને તે આવે છે. એ દોવાની કઊવત બરકતથી મેહેત્ર અસરાફેલ, સુર ફુંકે છે. તારે દુનીઆં સરવે ઉઠશે. એ દોવા બાજુની બાજનામું કહે છે. તે ભીસતને બારણે લખી છે, તે મેહેત્ર જીબરઈલ કહે છે. હરરોજ એ દોવા વાંચે, તથા સાંભળે, તથા લખીને પોતાની જમણી બાજુએ બાંધે તો ખુદાતાલાએ ફરમાવું છે, તેને ઘોરના આજાબ દુઃખ નહિ થાએ, કાંએ તે જીવ દોજખ પણ નહિં જાએ. વળી જે કોઈ સુરતા રાખીને વાંચે, તથા સાંભળે, તેને સાહેબ મેહેરબાંની કરી તે વહી જીબરઇલ કહે છે. ઇયાં મહંમદ મુસતફા, જે કોએ તમારી ઊંમત માંહેથી સરવે ઉંમર મધે વાર એક જીવતાં સુધી વાંચે તથા સાંભળે, તેને સાહેબ પેગમ્બરને પાસે ઠેકાણે રાખશે. વળી કોઈને દુખ થયું હોએ તો, એ દોવા લખીને ફક્ત મધ સાથે પાંએ તો, તેની દેહીના દુઃખ સરવે જાએ, વળી કોઈને ઘેર ખાતર પડું હોએ તો, એ દોવા લખીને ઘર ઉપર મુકીએ, તો એ દોવાની કઊંવત બરકતથી ચોર આવીને આંગણે ઉભો રહે. કદી દુસમનને હાથે આવા હોઈએ તો, એ દોવા પડીએ, તો સાહેબ છોડાવે સહી. વળી એ દોવા ફજરની નિમાજ વખતે વાર ત્રણ, તેવા દીન ત્રણ સુધી પડે તો મલાએક જણ સીત્તરહજાર તે બંદાની હિફાઝત કારણ ઊભા રહે. તે મલાએક જીબરઇલ કહે છે, જે કોએ તમારી ઊંમત માંહેથી, હરરોજ એકવાર જીવતાં સુધી પડે, તેનો સવાબ લખો છે. તે ખુદાતાલાએ ફરમાવું છે. તેને ભસત માંહે એક હજાર શહેર બકસીસ કરશે. એક એક શહેરમા સીત્તેર હજાર ઘર હશે. એક એક ઘર માંહે સીત્તેર હજાર તખત રચા હસે. એક એક તખતના ઉપર સીત્ર સીત્ર હજાર હુરાં બેઠી હસે. એક એક હુરાંના હાથમાં સીત્રહજાર જાતના મેવા ચીજો ભરી હશે. તે બંદા એકને કાજે. તે યા મેહેત્ર જીબરઈલ કહે છે. યા

મહંમદ મુસતફા તમારી ઊમત માંહેથી હરરોજ દસોંદ સાહેબને આપશે. તારપછી રજખ કરસે. અને એ દોવા હરરોજ વાર એક જીવતાં સુધી પડશે, તે રોજ કયામતને દહાડે પુનમના ચંદરમા જેવા નિરમલા થાશે. એમ ખુદાતાલાએ ફરમાવું છે. તે વઈ જીબરઈલ કહે છે. જે યા મહંમદ મુસતુફા જે કોએ તમારી ઊંમત માંહેથી એ બાજુની દોવા વાર અગીઆર દીન એક પરતે, તેવા દીન અગીઆર લગી પડશે. તો તેને વાસતે ખુદાતાલા પોતાનો બુરાખ મોકલસે. તારે હકતઆલા પાસે હજરત પેગાંબર બેઠા હતા. તારે તે વેળાએ મહંમદર રસુલ-લ્લાએ પુછું છે. યા પાક પરવરદેગાર. એણે બંદે દુનીઆં માંહે કેવી કમાઈ કીધી છે. જે તમે પોતાનો બુરાખ મોકલો છે. તારે ખુદાતાલાએ કહું છે જે. એણે બંદે દુનીઆં માંહે દીન પરતે વાર અગીઆર એ દોવા બાજુની પડી તથા સાંભળી છે તેવા દીન અગીઆર લગી પડી છે. તે જીકર બંદગીને વાસતે ખુદાતાલાએ પોતાનો બુરાખ મેકલાવો છે. યા મહંમદ મુસતુફા તે વઇ જીબરઇલ કહે છે; જો એ દોવા ડુંગર ઉપર બેસીને પડે તો ડુંગર થરથર ધરૂજે. જો એ દોવા પડી પાણી ઉપર ફુંક નાંખે તો પાણી પાછું ફરે, અને મારગ આપે સહી. એ દોવા જીમીન ઉપર બેસીને પડે તો જમીન અજબરૂપી થાએ. એ દોવા પડે તો ખુદાતાલા મેહેરબાની ઉપર આવીને તે બંદાના કુલ ગુનાં બકસે. એ દોવાની સફાએત રસુલ પેગંબરે ઘણી ઘણી કીધી છે. એ દોવા જેવી બીજી દોવા એકે નથી. એ ખુદાઇ બાંણ કેલાએ છે. તે મેહેત્ર જીબરઇલ કહે છે. યા મહંમદ મુસતુફા જો કોઇ દુસમનને હાથે આવ્યા હઈએ તો. એ દોવા પડીને જાએ તો, ફતેહ કરીને આવે સહી. એ બરકત સરવે એ દોવાની છે. ખાસી-એત સંપુરણ છે.

દોઆ રતન નામાની છે.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હિર રહેમા નિરરહીમ.

રંજ યા શાહ મનાઈ, સંગ રહેઃ યા સાંઈયા, યા સલાયુન્નાસ, યા દોઆ ઉન્નાસ, યા સખી યા શાહ, યા તો શાહ તું, યા તો માહ તું, યા શાહ તુમ અલી, દુના નહિ યા શાહો શાહ, દિમાગ યા શાહસેં સિવા એહસાન શાહ સે હુવા, યા રતન, યા રતન, યા રતન, **હક લાએલાહા ઇલલ્લાહો મોહમ્મદુર રસુલુલ્લાહ.**

રતનનામાની ખાસીએત લખી છે.

જે કોએ દુસમનાઈ કરતો હોય, અને ઘણું દુઃખ દેતો હોય. તો એ દોવા દરરોજ વાર સાત પડે તો તેનો જીભ્યાનો જુલમ બંધ થાએ સહી (૧) વળી કોઈ મોટા માણુસ સાથે તથા બુજરગ પીર પેગાંબર સાથે તથા સાહેબ સાથે દોસ્તી કરવા ચાહતો હોય. તો એ દોવા લખી તાવીજ કરી પોતાની જમણી બાજુએ બાંધે તો સાહેબ સરવે કામ સુધ કરે. મેહરબાની

ઉપર આવીને, તે બંદાના કુલ ગુના બક્ષે, અને બલા દફે થાએ. બીજું વળી ખુદાતાલા કરે કરે તો ઘા, તીર, બંદુક લાગે નહિ. પાણી તથા આતંસ લોપે નહિ, સાહેબ કરે તો સીત્ર હજાર બલા લોપે નહિ. સુલેમાન પેગાંબર એ દોવા દરરોજ વાર એક પઢતા તેમને દોવાની બરકતથી દોલત બુઝુર્ગી પાયા, વળી એ દોવા હરરોજ વાર એક પડે તો તે બંદાના દરદ આજાર હોએ. તો તે સાહેબ આસાન કરે સહી. જે કોએ કામ સાહેબ પાસે માગે તે કામ સાહેબ પુરૂં પાડે સહી. વળી કોઇને નાસુર થયું હોય, તો મીઠા તથા લોબાનનો ધુપ દઈએ. નાસકોરી ઉપર અને એ દોવા હરરોજ વાર સાત તેવા દીન સાત લગી પડે, તો તે સાહેબ આસાન કરે સહી, અને આપણાથી રહી ના શકાતું હોય, તો તેના નામની નઇએતે કરી, કાગળ ઉપર પુતળું કરીએ, અને એ દોવા હરરોજ વાર એકવીસ તેવા દીન એકવીસ લગી પડીએ એને પુતળા ઉપર ફુંક નાંખીએ તો, દુસમનનો સંહાર થાએ, દુસમન દફે થાએ, વળી મનમાંહે જાણે જે દુસમન ગયો કરીએ તો કાગળનું પુતળું પાણી સાથે ધોઈ નાંખીએ, તો મુસકેલ આસાન થાય, આરામ ઉપજે સહી. વળી કોઇનો વાણોતર, ચાકર, ગુલામ, બંદીવાન નાસી ગયો હોય તો એકાંત ઠેકાણે બેસી લોબાનનો ધૂપ કરીએ ને એ દોવા હરરોજ વાર સાત પડીએ, તો પાછા ફરીને ઘેર આવે. વળી કોઇને કામણ કર્યું હોય અને માલમ પડતું ના હોય, તો ધોળા મરગડાની કોટે એ દોવા લખીને બાંધીએ તો જહાં કામણ કર્યું હોય તહાં જઇને મરગડો પગે ખોતરે તો કામણ હોય તે માલમ પડે સહી વળી કોઇ બંદાને આજાર ઘણો હોય તો મોરના પીંછા લઈને ઝાડો નાખીએ, અને એ દોવા હરરોજ વાર સાત પડે તેવા દીન સાત લગી પડીએ, તો સાહેબ આશાન કરે સહી. વળી કોઈની આંખો દુખતી હોય, અને રહી ન શકાય તો મોરનાં પીછાં લઈને ઝાડો નાખીએ અને એ દોવા હરરોજ વાર સાત પડવી, તેવા દીન સાત ઉજણી નાંખીએ તો, સાહેબ આસાન કરે સહી. રતનનામાની ખાસીએત સંપુરણ છે.

અલીની અરજી.

ફરમાનજી બીસમીલ્લા હિર રહમા નિરરહીમ.

યા શાહઅલી (૧) શેર અલી(૨) શાહદાન અલી (૩) મરદાનઅલી (૪) પંજા અલી (૫) આખર અલી (૬) અવ્વલ અલી (૭) આગે અલી (૮) આધારે અલી (૯) ઓધારે અલી (૧૦) અનાયાસે આવે અલી (૧૧) આચારે અલી (૧૧) ઓછી નજરે ભાગે અલી (૧૩) (૧૪) આભારે અલી (૧૫) અજીમ અલી (૧૬) અજર ટલે ત્યાં આવે અલી (૧૭) અઢારે અલીકા વાસ (૧૮) અઢારે વર્ણમાં વ્યાપિક અલી (૧૯) કોઈ ના જાણે અલીકી ગલી (૨૦) આણુ ચલે ત્યાં આવે અલી (૨૧) આતન અલી (૨૨) અર્થે અલી (૨૩) આપે અલી (૨૪) સાફી અલી (૨૫) અક્ષર અલી (૨૬) અમ્મર અલી (૨૭) આહારે અલી (૨૮) આલે અલી આવે અલી (૩૦) અહેશાને આવે અલી (૩૧) હયાએ અલી (૩૨) અસીવે અલી (૩૩)

વસીલેથી જાએ અલી (૩૪) ઉમ્મેદે અલી (૩૫) ઉજમે અલી (૩૬) કેવળ જ્ઞાન કથે સો અલી (૩૭) ખેવટ અલી (૩૮) ખબરદાર અલી (૩૯) ખભા ઠોકીને તારે અલી (૪૦) ક્ષમા કરે ત્યાં આવે અલી (૪૧) બડાઈથી નાસે અલી (૪૨) એક તો મેં અલી (૪૩) પરવસે અલી (૪૪) ક્રિયાએ અલી (૪૫) કશણીએ અલી (૪૬) હસણીએથી ખશે અલી (૪૭) યતીમકે પાસ આવે અલી (૪૮) અર્થ લોભકુ ધાએ અલી (૪૯) ત્યાં નહિ આવે અલી (૫૦) આકારે અલી (૫૧) અલીકા જ્ઞાન બિચારો (૫૨) આખર અલી (૫૩) અલીકા ભેદ ભમાવે (૫૪) આગે અલી (૫૫) અલીકી અરજી માંહે રેહવે એ ઘર અલી (૫૬) અલીકા આશન બુઝે, તો સબ કુચ્છ સૂઝે. (૫૭) બુઝ પડે તો સબ કુચ્છ પાવે (૫૮) દુઃખ દારીદ્ર ભાગકર જાવે (૫૯) અમ્મર જૂઠ નીકાલ કર દેવે (૬૦) સાચકર બંદગી કીજીએ તો અમ્મર સુખડા પ્રેમે લીજીએ (૬૧) સુખડા હોવે સબ દુઃખ જાવે (૬૨) જો બુઝે આશનકી રાહ, તો પાવે અમર અલીશાહ (૬૩) પેહેલી કીલી હિકમતની કીજીએ (૬૪) એ અલી અમ્મર ઘરમાં રહીજે (૬૫) દુજી કીલી દાવા દૂર (૬૬) અમર અલીકા વરસે નુર (૬૭) ત્રીજી કીલી તન પાક સાકી (૬૮) જો અલી પાસે રેહમત માગી (૬૯) ચોથી કીલી એકે ચંતે (૭૦) પાંચમી કીલી પાંચે વાતો (૭૧) આશ રાખીને કીજે વિન્નતી (૭૨) છટ્ટીના કોલ કરાર તે પાલો (૭૩) સાતતી કીલી દર્શન ધ્યાન (૭૪) જો અમ્મર અલીકા બિચારો જ્ઞાન (૭૫) જોઈએ આશન એક ઈમાન (૭૬) આશન અમ્મર કીજે વસ (૭૭) જો આશ રાખે તો પાસે છું (૭૮) દુઃખ જાવે (૭૯) દારિદ્ર જાવે (૮૦) ભૂતકા ભિતર ભાનુ (૮૧) શયતાનકા શિર ઉડાંઉ (૮૨) વીરકું ખેદન કરૂં (૮૩) મેલીકું મલ મુત્રમે ડાલું (૮૪) ચોકીકી ચોકી મેં જાણું (૮૫) ટુણા કરે ઉસે ઉભા બાલું (૮૬) બલતા રેહેવે (૮૭) અમ્મર બલ્તા (૮૮) અમ્મર જલ્તા (૮૯) અમ્મર દોજખ (૯૦) અમ્મરભોમ (૯૧) ભેરવકે આગે ભીત ઉઠાઉં (૯૨) શીકોતરીકુ સાંકલ પીનાઉં (૯૩) કુલબલા જલ ભસમ હોવે (૯૪) સબકી અરજી અલીકી આણુ (૯૫) સંભારો અરજી સબ દુઃખ ભાજું (૯૬) સંભારો અરજી ન હોવે જાન (૯૭) અરજી ઉપર લાવો ધ્યાન (૯૮) અરજી અલી એમ બોલ્યા બયાન (૯૯) જીવતાં અવતરિયા ધ્યાન (૧૦૦) સંભારો અરજી અલી એક ઈમાન (૧૦૧) ઇમાનસે આવે અલીકા ભેદ પાવે (૧૦૨) એક બાર બાંચે તો ઇમાન રાખે (૧૦૩) દો બાર બાંચે તો કુલ દુઃખ ભાંજે (૧૦૪) તીન બાર બાંચે તો કુલ બલા જાએ (૧૦૫) નિર્મલ હૃદય કરો તો અમ્મર થાએ (૧૦૬) અરજી અમારી (૧૦૭) કસ્ટી તમારી (૧૦૮) રાખો જારી તો આવે અલી મુરારી (૧૦૯) ઝીતો અમરાપુરી સારી (૧૧૦) ઉઘડી બારી (૧૧૧) દોવા દૂર કરારી (૧૧૨) ઇકોતેરસો પરીયા તારીયા (૧૧૩) માયા મોહને મારીયા (૧૧૪) પંચ ભુતને વારીયા (૧૧૫) કરજો અલીની યારી (૧૧૬) કરજો અલીની ઉવારી (૧૧૭) અલીવલી અલ્લાહ સાચા (૧૧૮) એક ખુદા તું (૧૧૯) **હક લાએલાહા ઇલિલાહો મહમદુર રસુલિલ્લાહે.**

જીન્નતનામું--રચનાર સૈયદ ઈમામશાહ.

એજી ગુરૂ ઇમામશાહા જ્ઞાનજ બોલીઆ, અને બોલીઆ તે અમરત નુર;
પાંતી વહેંચી ત્યારે પાસે નહોતા, નહિ હોતા રે બાવાને હજુર. ૧

એજી સવંત પંદરોસો પીચોતેરે, અને કારતકનું માસ;
તારીખ સતરમીએ જોમું સીપારીઓ, પીર હસન કબીરદીન બાપ. ૨

એજી પ્રભાત વેલા જોમું સીપારીઓ, અને તે સીપારીઓ ઉંચજ નગર માંએ;
ત્યારે જનાજો લઈ ગુરૂનો ચાલીઆ, અને ચાલીઆ છે ત્યાંએ. ૩

ત્યારે ગુરૂ ઈમામશાહ કહે સાંભળીને ચાલીઆ, અને પીતાને જનાજે પાસ;
ત્યાં અટકાવી જનાજો એમ બોલીઆ, અમને પાંતી ન દીધી બાપ. ૪

તારે ભાઇઓ મીલીને વીચારીઓ, અને વીચારીઓ સરવે સંસાર;
જે પીર ઇમામશાહા ઘેલા થએયા, તે હસાવે લોક અપાર. ૫

એજી સાત ઉંચના લોકજ મીલીઆ, અને મીલીઆ તે સરવે સંસાર;
તે રૂમાલ દઈ ને હસવા લાગ્યા, તે હસીઆ અનંત અપાર. ૬

સાંભળો ઈમામશાહા ભાઇઓ કહે, તમને કહો તે સાચો કાજ;
પણ આ વેલા છે ખરચની, તમે પાંતી માંગો છો આજ. ૭

એમ કરતાં સવાપોર દીન ચડીઓ, અને રોકીઆ તેણે ઠામ;
તારે લોક સરવે ભુખ્યા થઈઆ, ત્યાં થયો છે એવો કામ. ૮

તારે પીર ઈમામશાહા અરજ કરે, અને કરીઆ બાપને પાસ;
હવે પીતાજી વીલંબ ન કીજીએ, અને લોક કરે છે હાસ્ય. ૯

તારે સંધુક માંહેથી સતગુરૂ, અને કાઢયો પોતાનો હાથ;
સંસાર સરવે દેખતાં, એક તસબી આલી ઇમામશાહને હાથ. ૧૦

વળતાં ઈમામશાહા બોલીઆ, અને મુખેસું એવી વાણ;
એક તસબી લઈ નવ જાયે શું, પીતાજી કાંઈક બીજો આલો પરમાણ. ૧૧

તારે જનાજો ફાડી મુખ કાઢીઓ, અને જોઈઓ તે સરવે સાથ;
તારે મુખ માંહેથી સાકર કાઢીઆ, તે આલી પીર ઇમામશાહાને હાથ. ૧૨

તારે લોક સરવે ઇમાન લાવીઆ, અને લાવીઓ સરવે જમાત;
હવે ગુરૂ ઇમામશાહાને માનીએ, અને માનીએ પુરે ઈમાન. ૧૩

ત્યાંથી જનાજો ઉપાડીઆ, હોઈ ચાલીઆ આપણે સ્થાન;
પીર હમસ કબીરદીનને દફનાવીઆ, પોતા તે આપણે મકાન. ૧૪

તારે બીબીઓ સરવે રોઈઉં, અને જમાયેથ રોઇ તેણે ઠામ;
આવી ઇમામશાહને બેસાડીઆ, અમારી પાંતીનું શું છે નામ. ૧૫
ચાલીસો ત્યાં પીરે પુરો કરીઓ, અને કરીઓ ઉંચજ માંહે;
ચાલીસો કરીને ચાલીઆ, અને આવીઆ તે સીંધજ માંહે. ૧૬
સીંધ માંહે તો ગુરૂજી આવીઆ, અને આવીઆ જુણ બદીણા માંહે,
તે જમાયેથ માંહે ગુરૂજી આવીઆ, તે બેઠા તે ખાનાં માંહે. ૧૭
ખાનાં માંહે જમાયેથ આવીઆ, અને સાંજીની વેલા સાર;
તેણે હાંક મારીને કાઢીઆ, અને કાઢીઆ ખાનાથી બાર. ૧૮
એજી નવ ફાકા ત્યાં થઈઆ, અને પુરા તેણે ઠાર;
દસમે ફાકે ગુરૂજી ચાલીઆ, તે ચાલીઆ ખાનાથી બાર. ૧૯
ત્રણ લાકડીયું ત્યાં ગુરૂને મારીયું, અને મારીયું તે પાંસળી માંહે.
તોય ગુરૂજી બોલીઆ નહિ, અને દુખ ન લાગો તે દીલ માંહે. ૨૦
એજી તારે જમાયેથ સાથે ગુરૂજી બોલીઆ, અને બોલીઆ તેણે ઠામ;
ભાઇ સઇયદ કરીને માનજો, આપજો પીર હસન કબીરદીનને નામ. ૨૧
ત્યારે જમાયેથ ત્યાં એમ બોલીઆ, પીર ઈમામશાહાને સાથ,
ગુરૂ હસન કબીરદીન કબુલીઆ નહિ, તમને પાંતી ન દીધી હાથ. ૨૨
ત્યારે પીર ઇમામશાહા બોલીઆ, તમે સાંભળો મોમન વીર,
અમે તમ પાસે નથી માગતા, તમે કાંય થાઓ રે અધીર. ૨૩
ત્યાંથી ગુરૂ કહે અમે ચાલીઆ, અને ચાલીઆ તે ગામથી બાર;
ત્યારે પ્રેમજી ખોજો કેડે દોડીઓ, તે આવીઓ છે તતકાર. ૨૪
ત્યારે પ્રેમજી એમ બોલીઓ, અમ સાથે એવી પેર;
ગુરૂજી જમી કરીને ચાલજો, પીર પધારો આપણે ઘેર. ૨૫
ત્યાં દસસું ફાકો અમે છોડીઓ, અને પ્રેમજી નામે શીશ;
ત્યારે જમી કરીને પધારીઆ, અને ઘણી દીધી આશીશ. ૨૬
ત્યાંથી ગુરૂ કહે અમે ચાલીઆ, અને આવીઆ તે ભોમ ગામ માંહે,
એણી વાટે ચાલીઆ, હવે જાવું શાહાની દરગાએ. ૨૭
ત્યાંથી સતાવીશ ફાકા કાઢીને આવીઆ, ગુરૂ કહે આવીઆ તે પચ્છમ દેશ;
તારે લુગડો નવ મીલે પહેરવાને, અને ગરીબ અમારો વેશ. ૨૮
તારે અવતાર પાત્ર નુરશાહાનું, અરે મુખી ગુલામ તેના પાસ;
તેને ગુરૂજી જાઇ કરીને, અને કીધા તાસું બરદાસ. ૨૯
સાંભળો મુખી એક વાતડી, અમે ગરીબ અભીયાગત સાર;
પવિત્ર પાવન તો થાઇએ, જો દેખાડો શાહાનું દીદાર. ૩૦

૩૫

ત્યારે મુખી ગુલામ નહિ ઓળખ્યો, કોઇક દીસે છે ગરીબજ સાર;
તારે મુખી ગુલામજ ચાલીઆ, તે આવીઆ હુજુર મીંજાર. ૩૧
હાથ જોડી મુખી ઉભા રહીઆ, અને કરી છે અરદાસ;
શાહા ગરીબ એકજ આવીઓ, તેને દીદાર જોવાની આશ. ૩૨
તારે હસી કરી શાહોજી બોલીઆ, અને સાંભળો મુખી એક વાત;
એ જીવ ઘણો મોટો છે, તેની ખીજમત કરજો બહુ ભાત. ૩૩
તારે અમર માની મુખી આવીઆ, તેણે ગુરૂને દીધો છે માન;
ટોપી શીવીને ગયા વેચવા, તેનું આણીઓ અંન સામાન. ૩૪
ટોપી વેચીને લાવીઆ, તે ભોજન મેવા અંગુર;
સંપત પ્રમાણે લાવીઆ, તે આરોગ્યા ઈમામશાહા પીર. ૩૫
જમાડીઆ જુગતે કરી, તે સંતોખીઆ પીર ઈમામશાહા આપ;
તારે વળતાં મુખી બોલીઆ, કહો નામ તમારો બાપ. ૩૬
ત્યારે પ્રીત દેખી પીર બોલીઆ, અમે છઇએ તે ગરીબજ જાત;
દીદાર કારણ અમે આવીઆ, તમે સાંભળો મોરી વાત. ૩૭
તારે મુખી ગુલાલ નહિ ઓળખીઓ, કોઈક બોજો દીસે છે સાર;
પણ ત્રણ દહાડા સુધી અરદાસ કીધી, તે દેખાડો શાહાનું દીદાર. ૩૮
ત્રીજે દહાડે ગુરૂજી બોલીઆ, અને સાંભળો મુખી એક વાત;
દીદાર કારણ અમે આવીઆ, થયા ત્રણ દહાડા ત્રણ રાત. ૩૯
અરજ અમારી જઈ કરજો, અને કેજો બંદગી સલામ;
અનંત અસ્તુતિ કરીને કેજો, જે સઈયદ ઇમામશાહા નામ. ૪૦
ત્યારે મુખી ગુલામે જાણીઓ, એ તો ગુરૂજીનો અવતાર;
ત્યારે આધિન થઇને વિનતી કરી, અને કરી તે સેવા અપાર. ૪૧
ત્યારે મુખી ગુલામ ફરી ચાલીઓ, તેણે અરજ કીધી છે સાર;
જે સઈયદ ઈમામશાહની વીનતી, શામી આલો તેને દીદાર. ૪૨
ત્યારે નરહર નુરશાહા બોલીઆ, અને આવશું તે થાવર રાત;
અમારો આસન ખાનામાંહે નાંખજો, ત્યાં દેશું દીદાર અને કરશું વાત. ૪૩
ત્યારે થાવર રાતે પ્રભુ પધારીઅ, આવીઆં ત્રણ ભમણનું નાથ;
દીદાર કીધા શાહા અલી તણા, મન થઇઆ રલીયાત. ૪૪
એજી અનંત પ્રકારે આધિન થઇ ઉભા, અને શાહાજીસું કીધા અરદાસ;
હવે મેહર કરો સાચા સાંહીઆ, હું છું તમારો દાસ. ૪૫
શામી તમને જાણી અમે આશજ આણી, તો તમે કરાવીઓ દીદાર,
હવે ભવ બંધનથી છુટીઆ, અને પામીઆ પેલે પાર. ૪૬

સ્વામી અનંત આશા તમેજ પુરી, અને હું કરૂ છું અરદાસ;
અમને સ્વર્ગ જોવાનું કોડ છે, તમે દેખાડો સરગ આવાસ. ૪૭

તારે હસી કરી નુરશાહા બોલીઆ, એ કાયા ન પહોંચે કોચે;
એ માટીની કાયા તે કેમ પહોંચે, બાપ દાદા તમારા જોયે. ૪૮

તારે અરજ કરી ગુરૂ ઉભા રહીઆ, સ્વામી તમે સૃષ્ટિના સરજનહાર;
પણ પાંતીનું હક અમે માગીએ, તેનું દેખાડો સ્વર્ગ દ્વાર. ૪૯

ત્યારે ચંદન વીરતા સાથે દીધો, તે હતો જીબ્રાઇલનું અવતાર;
તે આગળ થઇને ચાલીઆ, અને ગયા તે સ્વર્ગ મીંજાર. ૫૦

ત્યારે ગુરૂ વાટે ગુરૂજી ગયા, ત્યાં દીઠો તે અચરત સાર;
એક તો નાગા રૂદન કરે છે, અને એક તો અગન મીંજાર. ૫૧

એક તો બાહેર રહી પુકારજ કરે છે, અને એક તો બેઠા માંહે;
એક તો ભુખે મરે છે, અને એક તો બેઠા ખાય. ૫૨

તારે હસી કરી ગુરૂજી બોલીઆ, તમે શું કીધા છે કાજ;
તમે જવાબ અમને આપજો, તમે એમ કાં બેઠા છો આજ. ૫૩

એજી ત્યારે તે જમાયથ ત્યાં બોલીઆ, ગુરૂજીસું કરી પ્રણામ;
કલજુગમાંહે જેણે દાન નવ દીધાં, તે બેઠા છે એણે ઠામ. ૫૪

જેણે ઉઠાસણા નહિ કરીઆ, નહિ દીધાં તે વસ્રના દાન;
નાગા ભુખ્યા તે રહીઆ, તેને મહાદન લાગો નીદાન. ૫૫

ગતગંગા માંહે જે નહિ મીલીયા, અને મીલીયા તે ગુરૂની વાટ;
તે જુઠા બહુ રોતા ફીરે, જે ઉત્તમ ભુલા ઘાટ. ૫૬

જેણે સુતક પાતક નહિ ઉતારીઆ, નહિ મીલ્યા તે ધર્મગત માંહે;
તે પુકારે ને તોબા કરે, તેને મહાદન સુધી ત્યાંએ. ૫૭

જે સતપંથના શીખે નવ ચાલીઆ, નવ દીધો તે દસોંદનું દાન;
તે ભોજન કયાં થકી પામશે, તે ભુખ્યા મરે છે નીદાન. ૫૮

મહાદન વેળા તેને દુર છે, અને તાહાં સુધી દુખ સંગાથ;
ફીરી માહાદનનું લેખો શાહા લેશે, ત્યારે શું લઇ જાશે રે સાથ. ૫૯

ચેતનહારા તમે ચેતજો, અને મારગ છે દોયલો જાણુ;
આજ દીઠીયું વાતું તમને કહું. તે સત માનો નિરવાણ. ૬૦

ત્યાંથી ગુરૂ કહે અમે ચાલીઆ, અને આવીઆ તે બીજે ગાર;
ત્યાં એક તો ઢાલીએ પોઢીઆ, અને દીઠા તે જીવ અપાર. ૬૧

તે જીવ સર્વે રમઝમ કરે, અને કરે છે રે આનંદ;
ત્યારે હેતેશું હસી ગુરૂ બોલીઆ, તમે પામીઆ પરમાનંદ. ૬૨

શું રે સેવા ભાઇ તમે કરી, અને શું સત સાધીઓ સાર;
જેણે તમે સુખ પામીઆ, અને દીશો છો અનંત અપાર. ૬૩
ત્યારે તે જીવ તે ત્યાં બોલીઆ, અને સાંભળો ગુરૂજી વાત;
અમે પીર હસન કબીરદીન સેવીઆ, સેવીઆ તમારો તાત. ૬૪
તે સતગુરૂ પીરસાદે અમે પામીઆ, અને રમણુ ઝમણુ સર્વે આનંદ;
જે રોજી પાણી તમારી કાઢે નહિ, શા હવાલ તેના આજ. ૬૫
કર્તવ્ય જેનાં જેવા હશે, તે તો તેવા ફળ ખાએ;
તેને માહાદન તો આજથી કહીએ, તે મહાદન સુધી ત્યાંએ. ૬૬
પીર સદરદીન પીર હસન કબીરદીન ગુરૂ તેના કહીએ, જે બાપ તમારો જાણુ;
અમલ તમારો જે માને નહિ, તેને મહાદન આવે નિરવાણુ. ૬૭
ગુરૂ કહે રીખીસરો તમે સાંભળો, અને ગુરૂના જ્ઞાન વિચારી ચાલો;
જે ગુરૂના જ્ઞાન નહિ માનશે, તેના તે ખોટા હવાલ. ૬૮
ત્યાંથી ગુરૂ કહે અમે ચાલીઆ, અને દીઠો તે એક દુવાર;
હીંદુ જીવ તે કહીએ, તે રહે છે તેણે ઠાર. ૬૯
જેણે જીવે આ જુગમાંહે ક્રિયા કરી, તે આવીને બેઠા ખાય;
પણુ સતપંથ માંહે જે ભુલીઆ, તેનો કાળો મોઢો થાય. ૭૦
સતગુરૂ વિના જે કરણી કરે, તે તો છઠે આસમાને જાયે;
તે આખર જાતાં છંણી પડે, તેની કરણી રદજ થાયે. ૭૧
સતપંથ તો સાચો કહાએ, અને બીજા તે સર્વે ખોટા જાણુ;
આલ ઇમાનને જે માનીએ, તો પામીએ સાતમું બેહસ્ત નિર્વાણુ. ૭૨
ત્યાંથી ગુરૂ કહે અમે ચાલીઆ, અને આવીઆ તે બીજે દ્વાર;
મુસલમાન જે જીવ કહીએ, તે બેઠા તેણે રે ઠાર. ૭૩
તેમાં એક જાગે ને એક સોવે, અને એક કરે અરદાસ;
સાચે સીંધકે જેણે રસુલ માનીઆ, તે પોતા બેહેસત આવાસ. ૭૪
રસુલનું દીન સાચો કહીએ, જેમાં અલીજીનું અવતાર;
પણુ ઓળખ્યા વિના સર્વે કાચો છે, તેને નહિ થાયે દીદાર. ૭૫
જે જીવ જીન ભુત ડેણુ ડાકણુ કહીએ, અને દડ વીરૂનું જાણુ;
તે દુનીઆ માંહે ફેરા ફીરે છે, ગુરૂ નરના વચને થયા અજાણુ. ૭૬
જેને પીર સતગુરૂ નુર મીલીઆ, અને સલાદીન જ જાણુ;
પીર શમશદીન ગુરૂ તેના કહીએ, પીર નસીરદીન તેના પ્રમાણુ. ૭૭
પીર સાહેબદીન તેના કહીએ, પીર સદરદીન તે નામ;
સતગુરૂ કબીરદીન તેના કહીએ. તેના પીર ઇમામશાહા નામ. ૭૮

અમારી આલ તેતો ગુરૂ કહોએ, તેને માની મુરીદ જે થાય;
દસોંદ સાહેબજીને આલજો તો, સુખસું સ્વર્ગ માંહે જાય; ૭૯
પીર કબીરદીન સાથે તેનું થાયેશે. તે દુખીઆ નવ થાય લગાર;
માહાદનની માર તેને નવ પડે. તેને સાહેબ દેશે દીદાર. ૮૦
રસુલ દીન ને રસુલ બ્રહ્મા, શાહા અલીજીની હતી વાર,
તે દાડે જેણે નવ માનીઆ, તે આજ ઇમાન કેમ આણે ગેમાર. ૮૧
તે દાડેથી જુવા પડીઆ, અને જુવા પડીઆ ત્રણ ચાર;
તેના ઇમાન અમલ અચ્છા નહિ, તાસું વાત મ કરજો લગાર. ૮૨
સતગુરૂ આપોહી આપજ બ્રહ્મા, અને છે પીરાણુ પાટણ માંહે;
તે દહાડે વરણુ કહાવેઆ, તેણે નહિ લાવીઆ ઇમાન. ૮૩
પીર શમશ બ્રહ્મા પીર શમશ સાહેબ, તે શાહા નજફનું અવતાર;
તે દાડે ઇમાન નવ લાવીઆ, તે ખાલ ઉતારી સાર. ૮૪
શાહા પોતાની ખાલ ઉતારી, તે નગર મુલસ્તાન માંહે;
ત્યાં જાહેર થઇને ઉભા રહીઆ, તોએ ન લાવીઆ ઈમાન. ૮૫
પછી અમે ગુપતજ કામ કીધા, અને બ્રહ્મા તે નસીરદીન નામ;
તેના તે પીર સાહેબદીન હુઆ, તેણે કીધા તે ગુપતજ કામ. ૮૬
પીર સદરદીન પંથ કોધા, અને જાહેર તે ખાનાં મકાન;
પહેલા ખાનાં તે આવી કરીઆ, તે કરીઆ કોટડા ગામ. ૮૭
પીર સદરદીન જાહેર થઈઆ, અને હીંદુ કરીઆ મુસલમાન;
ને લુહાણા ફેરીને ખોજા કરીઆ, તેને આપીઓ સાચો ઇમાન. ૮૮
ખોજો ગુલામ તે અલીશાહાનું, અને મુરીદ તે આલનું જાણુ;
ત્યાં પંથ સમારીને ખાનાં કરીઆ. અને પીરના બોધ પ્રમાણુ. ૮૯
આગળ ખાનું સુરજા રાણીનું કહીએ, તે ઘણો ગુપતજ પ્રમાણુ;
સતગુરૂ જ્ઞાન સંભળાવીઆ, તે કોટડા ગામ માંહે જાણુ. ૯૦
કોટડો ગામ તો લાહોર માંહે કહીએ, અને ત્રીકમ મુખી રહે તેણે ઠામ;
તેણે જાહેર થઇ ઈમાન લાવીઆ, અને ખોજો ધરાવીઓ નામ. ૯૧
એવા દીન તે ગુરૂજીના ચાલીઆ, ત્યારે શ્રી ઈસલામશાહાની વાર,
આજ ઉંચ મુલક જે કહીએ, ત્યાં અમારો છે ઠાર. ૯૨
તેનાથી પીર હસન કબીરદીન ગુરૂ હુઆ, તેણે દીન કીધો વીસ્તાર;
ઉંચ મુલકથી પ્રબોધીઆ, તેણે રાખ્યો શાહાસું વેવાર. ૯૩
હીંદુ ફેરી તેણે મુસલમાન કીધા, અને કીધા તે બહુ અપાર;
તેને મુસલમાન કરી ગુરૂએ બોધીઆ, તેણે રાખ્યો શાહાસું વેવાર. ૯૪

તે વારો હતો શ્રી ઈસલામશાહાનું, બ્રહ્મા તે પીર હસન કબીરદીન જાણુ;
અઢાર ફરજંદ તેના કહીએ, અને સાત હરમ તેના પ્રમાણુ. ૯૫
એક તેની બેટી કહીએ, બાઈ બુઢાઈ તેનું નામ;
જાફરી તેનો મઝહબ કહીએ, જાફર સાદક કહે ઇમામ. ૯૬
અલીશાહા હમારો દાદો કહીએ, અને દાદી તે બીબી ફાતમત સાર;
હસન હુસેન શાહાઅલીના કહીએ આલ ઈમામ તેનું પરિવાર. ૯૭
રસુલ હમારો નાનું કહીએ, તે અબદલાનું પરિવાર;
બીબી અમીના તેની માતા કહીએ, તે કહીએ અબદલાની નાર. ૯૮
બીબી ખતીજત કુબરા નાની કહીએ, તમે જુઓ તે એલમ વિચાર;
સમજુ હશે તે સમજશે, અને ભુલ્યા મુરખે ગમાર. ૯૯
આલ ઇમામ તેના ગુરૂ જાણુજો, તેનું તાત પીર હસન કબીરદીન જાણુ;
ત્યારે તુરશાહાની વાર છે, એમ બોલીઆ પીર ઈમામશાહ પ્રમાણુ. ૧૦૦
ત્યાંથી ગુરૂ કહે અમે ચાલીઆ, અને આવીઆ સતે આસમાન;
ત્યાં કલફ જુગના દેવ બેઠા, ત્યાં દીઠાં બાપદાદા જાન. ૧૦૧
ત્યાં પ્રહલાદ, હરીચંદ્ર, યુધિષ્ઠિર દીઠા. પીર સદરદીન તેના રે સાથ;
પીર કબીરદીન બંદગીમાં દીઠા, અને તસબી તેના હાથ. ૧૦૨
ત્યાં અમે જઇને ઊભા રહીઆ, અને બાપસું કરી અરદાસ;
અતિ કોડે અમે આવીઆ, જે જોવા સ્વર્ગ અવાસ. ૧૦૩
ત્યારે બેટે પ્રીતે એમ બોલીઆ. પીતા હસન કબીરદીન આપ;
એ માટીની કાયા તે કોઈ ન પોતા, તમે કેમ આવીઆ બાપ. ૧૦૪
ત્યારે વીનતી કરી અમે બોલીઆ, તમે સાંભળો પીતાજી અરદાસ;
અમને તુરશાહાનું હુકમ છે. જે દેખાડો સ્વર્ગ આવાસ. ૧૦૫
ત્યારે પીર હસન કબીરદીન કુંચી આલી, તે સ્વર્ગ જોવાને કાજ;
લીઓ કુંચી બેટા તમ તણી. અને જુઓ તે સ્વર્ગનું રાજ. ૧૦૬
ત્યારે કુંચી લઈને અમે ચાલીઆ,અને આવીઆ તે સ્વર્ગને દ્વાર;
ત્યારે દરવાજે નુરી ફીરસ્તા રહે છે, તે બોલીઆ તેણીજ વાર. ૧૦૭
કોણુ તમારો નામ છે, અને કોણુ તમારી જાત;
કુંચી જો અમને આલો, તો દેખાડું સ્વર્ગનું આવાસ. ૧૦૮
પીર ઇમામશાહા અમારો નામ છે, પીર હસન કબીરદીન અમારો તાત;
તુરશાહાના હુકમે અમે આવીઆ, અને કુંચી છે અમારે હાથ. ૧૦૯
ત્યારે નુરી ફીરસ્તા સરવે ઉઠીયા, અને કીધા તે પીરને સલામ;
તમે પીરજી ભલે આવીઆ. અને જુઓ તે સ્વર્ગનું ઠામ. ૧૧૦

ત્યારે કુંચી લઇને તાલો ખોલાંઓ, અને ખોલીઆ તે દરવાજા ચાર;
સોનાનાં તાળાં ને સોનાની કુંચીયું, એવા છે સ્વર્ગના દ્વાર. ૧૧૧
સોનાનીઉં સાંકળીયું સોનાના નકુચા, હીરા મોતી માંહે જડતર શણગાર;
ચોકે સૂરજ એમ જડીઆ, તે જડીઆ અપરમપાર. ૧૧૨
સોનાના બારણા ને સાંખું રૂપાનીઉં, ચાઠે જડતર હીરા જાણ;
સોનાના દરવાજા કહીએ, તેમાં ચોકે મોતી પરમાણ. ૧૧૩
દરવાજે ચારે સહસ્ત્ર સુરજ રહે, અને ચંદ્રમાનું નહિ પાર;
એક ત્યાં માણસ જડીઓ, તેનું અજવાળો જે ચોધાર. ૧૧૪
દરવાજે માંહેથી મેહેલ પધારીઆ, ત્યાં સોનાની ઇંટું કહીએ;
કસ્તુરીના ગારા તે તણા, તે દસોંદ વિના નવ લહીએ. ૧૧૫
તે વીચ હીરા રતન જડીઆ, અને જડીઆ તે અનોપમ સાર;
ત્યાં પોતાને કારણે શેરડી કહીએ, તે સાથે ઇંટું છે અપાર. ૧૧૬
ત્યાં સોના કેરા મોભીઆં કહીએ, અને રૂપાની વળીયું સાર;
ઉપર સરવે હીરા જડીઆ, તે જડત્ર દીસે દુવાર. ૧૧૭
ત્યાં સોનાનાં નરીઆં કહીએ, તેની જોત અપારજ જાણ.
ઓશરી તણી એવી જુગતી કહીએ, તેનું નુર છે નિરવાણ. ૧૧૮
ઓશરી મેલી અમે ચાલીઆ, ત્યારે પેઠા તે મીંદર માંહે;
ત્યાં એક એક ઘરની એવી જુગતી, જેની વખાણ તે કહી નવ જાય. ૧૧૯
એક એક ઘરમાં રૂપાના ઢોલીઆ, તેનું તેજ અતિ પ્રકાશ;
તે આગળ ઉભીયું અતિ શોભે, તે હુરાં દીસે પચાસ. ૧૨૦
તે ઢોલીઆ ઉપર અમે જઇને બેઠા, તે અલી નબીની આલ;
ત્યારે હુરૂં તે લાગીયું ધ્રુજવા, ગુરૂજી કેવા તે થાશે હવાલ. ૧૨૧
પાનનાં બીડાં તેના હાથમાં, અને કરે કંથની આશ;
જે કયાં થકી કંથ પધારશે, જેને દઇએ પાન મુખવાસ. ૧૨૨
ત્યારે હસી અમે બોલીઆ, તમે સાંભળો હુરાં પચાસ;
કંથ તમારા આવશે તે, પુરી કરશે તમારી આશ. ૧૨૩
દુનીઆ માંહે જે કરણી કરશે, તે તમારા થાશે ભરથાર;
તેને સંગે તમે શોભશો, ત્યારે સજજો રંગ રૂપ અપાર. ૧૨૪
તે ઢોલીઆ સાંભળો મુનીવરો, હું કહું તેનું શું વીચાર;
સોનાના તેના પાયા કહીએ, અને રૂપાની ઈસું શોભાહાર. ૧૨૫
તે હીરને દોરીએ વણાવીઆ, અને કહીએ તેનું રૂપ અપાર;
તેને નુરના વીછાણા શોભતા, તેના પલંગપોશ છે ચાર. ૧૨૬

ચાર પાઇએ ચાર રતન જડીઆ, તેનું તેજ જોત છે ચોધાર.
એક એક મલાએક ત્યાં ઉભો છે, તે છાંટે છે વીછાણુ. ૧૨૭

ત્યાં દીઆં કસ્તુરીના વાહ જ વાય, અને રાતીઆ અંબર વરસાય;
ત્યાં ખોક તે બહુ હોએશે, જેજે કાર ત્યાં થાય. ૧૨૮

ચાર ચાર ચોક તેનાં સોળ દરવાજા, તે સહુના સરખોર સાર;
એવા એવા મોલ ત્યાં કહીએ, તેમાં ઓછો નહિ રે લગાર. ૧૨૯

ત્યાં સતરો હુરાંઉ સૂરજ રંગીઉં, સતરો ચંદ્ર રંગીઉં સાર;
ચાર ચાર દેવ કન્યાઓ જે કહીએ, તેમાં એક અરધ અંગની શીલદાર. ૧૩૦

પાંચસો કુંવર નુરાની દીઠા તે રહે છે ચોધાર;
હુરાઉં પચાસ તે પામશે, કુંવર તેના હોઅશે નીરધાર. ૧૩૧

ત્યાં ગુરૂ કહે અમે ચાલીઆ, અને આવીઆ તે બાર આવાસ;
એક ત્યાં વૃક્ષ દીઠો, બીજા ચાર તેના પાસ. ૧૩૨

ત્યાંથી ગુરૂ કહે અમે ચાલીઆ, અને દીઠા તે હોજજ ચાર;
એક માંહે તો મધ ભરીઓ, અને દુજા માંહે ભરીઓ દુધ સાર. ૧૩૩

ત્રીજા માંહે ભરીઓ પાણી અમીનું, ચોથા માંહે શરાબ તહુરા જેહ;
એ ચારેહી હોજ ભરાઈ રહીઆ, તે એક એક બંદાને દેહ. ૧૩૪

ત્યાંથી ગુરૂ કહે અમે ચાલીઆ, અને દીઠો તે વૃક્ષજ એક;
તે વૃક્ષ ઉપર અનંત પંખી છે, તે ભાત ભાતના અનેક. ૧૩૫

તે વૃક્ષનું નામ તો સુફળ વૃક્ષ છે, તે હોજ માથે પ્રમાણુ,
પાંચ કુરસી નુરાની છે, તે એક એક બંદાને આપશે સાર. ૧૩૬

ત્યાંથી ગુરૂ કહે અમે ચાલીઆ, અને આવીઆ તે બાગજ માંહે;
તે બાગની વખાણુ સાંભળો મુનીવરો, તે માંહે મણા નહિ રહી છે કાંહે. ૧૩૭

ત્યાં પાંચસો પચવીશ ઝાડ છે, તે સુફળ વૃક્ષ છે પ્રમાણુ;
અવર ફળ છે ભાત ભાતના, તેનું પાર તે કોઈ નવ જાણુ. ૧૩૮

તે બાગ માંહેથી અમે આવીઆ, અને આવીઆ તે કોટ પાસે જાણુ;
કોટ તેના આઠ છે, અને આઠ વજીર પ્રમાણુ. ૧૩૯

ચોસઠ તેના કોટ કહીએ, ત્યાં એક એક મોમન રાજ;
તે પાંચસો ગાઉ શોલા છે, તે એક એક મોમનને કાજ. ૧૪૦

એકોતેર પુરીઆ માઈના કહીએ, અને એકોતેર પુરીઆ બાપના સાર;
સાત પેઢી સસરાની કહીએ, ત્યાં એવા સુખ છે અપાર. ૧૪૧

સીતેર હજારને સાતસો, કોટનું સીરવાળો સાર;
એક એક પુરખને એટલો આલે, તે આલે સ્વર્ગ મીંજાર. ૧૪૨

એવો કોટ જોઇને અમે બાર આવીઆ, ત્યારે અમે થયા ઘણા રળીઆત;
ધન ધન ભાઇ તે મોમનને, જેણે સતગુરૂની માની વાત. ૧૪૩

સ્વર્ગ જોઈ અમે ચાલીઆ, અને આવીઆ છઠે આસમાન સાર;
તારે બાપદાદા ઘણા રાજી થયા, ધન ધન પીર ઈમામશાહા અવતાર. ૧૪૪

ત્યાંથી ગુરૂ કહે અમે ચાલીઆ, આવીઆ પાંચમે આસમાન મીંજાર;
ઇંદ્ર રાજા ત્યાં રાજ કરે છે, તે રાજ ભોગવે છે બહુ અપાર. ૧૪૫

ત્યાંથી ગુરૂ કહે અમે ચાલીઆ, આવીઆ તે ચોથે આસમાન મીંજાર;
ધ્રુવ તારો ત્યાં રાજ કરે છે, તે રાજ ભોગવે છે નીરધાર. ૧૪૬

ત્યાંથી ગુરૂ કહે અમે ચાલીઆ, અને આવીઆ ત્રીજે આસમાન;
નવલાખ જાત તારા ત્યાં રહે, તે તારા મંડળજ જાત. ૧૪૭

ત્યાંથી ગુરૂ કહે અમે ચાલીઆ, અને આવીઆ તે બીજે આસમાન;
ચંદ્રમાનું રાજ છે, તે ચંદ્ર મંડળ જાન. ૧૪૮

ત્યાંથી ગુરૂ કહે અમે ચાલીઆ, અને આવીઆ તે પહેલે આસમાન;
સુરજ મંડળ તેને કહીએ, ત્યાં રાજ કરે છે રવી ભાણ. ૧૪૯

ત્યાંથી ગુરૂ કહે અમે ચાલીઆ, આવીઆ તે મેરૂ પર્વત મીંજાર;
ત્યાં અતિ ઘણી લીલા છે, શું કરૂં રે વખાણ. ૧૫૦

ત્યાંથી ગુરૂ કહે અમે ચાલીઆ, અને આવીઆ તે આપ નગર માંહે;
ઘેર આપણે આવીને બેઠા, માતા બીબી તુરકા સતી પાસ. ૧૫૧

પાંચ દહાડા અમ ત્યાં રહીઆ, અને વરી અમે લીધી વાટ;
હાજરબેગને સાથે લીધા, તે બંદાને વરસ થયાં સાઠ; ૧૫૨

પીર ઇમામશાહ બોલીઆ, બોલીઆ જનમતની વાત પ્રકાશ;
જે સાચા થઇને ચાલશે, તે પામશે એવા વાસ. ૧૫૩

સ્વર્ગ માંહેથી એક ઇંટજ લાવીઆ, તે રાખી છે જાંબુદ્વીપ મીંજાર;
તખત અમારો ત્યાં જાણજો, રખે ભુલો તે ગેમાર. ૧૫૪

જ્ઞાન ગુણ માંહે જે પુરા થયા, અને સાચા સતપંથી સોહે;
જ્ઞાન વિચારી જે ચાલશે, તેના આવા સ્વર્ગે વાસો હોયે. ૧૫૫

ગ્યાન ધ્યાનનું ભેદ લઇને ચાલજો, અને સમજો તે શુધ વીચાર;
જેને અંતર ઉપજે ચેતના, તે ન આવે ભવ સંસાર. ૧૫૬

ગતમાંહે બેસી પીરશાહાનું નામ લીઓ, અને કરજો તે વેદનું વિચાર;
પીર ભણે ઈમામશાહા સુણો મુનીવરો, ભાઈ સતી જીવ પામશે મોક્ષ દીદાર. ૧૫૭

શ્રી સતગુરૂ બ્રહ્મા વાચા વીસટોલ લખ્યો છે.

એક દીન મહંમદ મુસ્તફા સીતેર હજાર સાહેબ બેઠા હતા, ત્યારે એક દિન નબી સાહેબે ઉમતને કહ્યું છે, ભાઈઓ એક દિન ખુદાતાલા કાન હોકર બેઠીંગે તારે અઢારે આલમને પુછણું થાય છે. ત્યારે ખુદાતાલાને પેગાંબર પુછશે જે તે દાડે સી વધ થાશે, અને રલીઆત થાઆ અને મોમનને કહું ભાઈઓ જે દાડે નબી સાહેબ મેરાજ ગયા હતા, તે દાડે નણે દીહતે તમુંને સંભળાવું છું. જે દાડો રોજ કયામતનો આવે છે, તે દાડે વીસટોલ નબીની ઉમતના થાશે તારે સરવેને પુછણું થાએ. એક સભલીને કરજો એમ કહીને નબી સાહેબ રોયા ત્યારે બંદે પુછું જે સાહેબ તમે આવડા શા માટે દોએલા થાઓ છો. તારે નબી સાહેબે કહું જે ભાઈઓ તમે જાણતા નથી. જે દાડો કયામતનો કેવાએ છે, તે દાડો આગળ આવે છે. તારે બંદે કહું છે જે તે દાડો અમને સંભળાઓ. અમે સાંભળવાના ઉમેદવાર છીએ. તારે નબી સાહેબે કહું ને બંદા રોયા. ભાઇઓ તે દાડે વીસટોલ નબીની ઉમેતના થાશે, તે દાડે એક પત્ર લખીને આલું નબીને, એક પત્ર લખીને મહંમદે આલુ ખુદાતાલાને, તેણે દાડે વીસટોલ થાશે. તે વીસટોલની વીધ જુજવી પુછાશે, તે જુજવી થાશે. તારે ટોલ એક પોલો આણીને ઉભો કરો છે. તેની વિધ જુજવી પુછાશે, એમ કહીને નબી રોઆ, તે મુમન બેઠા હતા તે પણ રોયા, તારે નબી સાહેબે કહું જે ભાઇઓ ટોલ ઓગણીસેને પુછણું થાશે, ટોલ એક સરખરૂ થાશે હે. તારે મેહત્ર જબરાઇલને હુકમ હશે, તારે ટોલ એક સરખરૂ થાશે હે, તારે ટોલ એક આણીને હજુર કરો છો.

ટોલ પહેલો આણીને ઉભો કર્યો છે.

તેના પેટ ફુટાં હશે, તેને આંતરડાં અરધાં પેટમાં હશે અરધા પેટમાંથી બારે ધરતી ઉપર ઘસડાંતાં હશે. તારે નબી સાહેબે પુછું જે ભાઈ જબરાઈલ એ બંદો કોણ છે? એણે બંદે મૃત્યુ લોકને વખે સાહા ઘના કીધા છે, જે આવડાં દુઃખ ભોગવે છે. તારે મેહત્ર જબરાઈલે કહું જે સાહેબ વાચા, એ બંદા મૃત્યુ લોકને વખે મોમન હતા, તે દિન એમ વેપાર કરતા હતા; એણે બે તોલાં રાખાં, અને બે માપાં રાખાં હતાં, તે લેવાનું મોટું અને આપવાનું નાનુ હતું. ઈણે જાણું જે ચતુર થઈને છેતરૂં છું. ઇણે સાહેબની બીક ન આણી, તે માટે એને પેટની તજારખ દીધી છે. પચાસ હજાર વરસનો એક દાડો થાશે (૫૦૦૦૦) એવા સાડા ત્રણ દિવસ લગી અજાપ ભોગવશે. તે વેદ કુરાનમાં લખું છે. તે તમે જાણું છે તમને સાહેબે ફરમાવું છું, તો સંભાળીને ચાલજો ભાઈ મુમનો. (૧) ટોલ પેલો સંપુરણ છે.

ટોલ બીજો આણીને ઉભો કર્યો છે.

તેના પેટ ઘડા કોઠી જેવડાં હશે, તેમાં વીછુ ને સાપ ભરાં છે, તેના પેટ માંહે કરડે છે, તેની વેદનાએ પડાપડાં ટલવલે છે. તારે નબી સાહેબે પુછું જે, ભાઈ જબરાઈલ એ બંદા કોણ છે. એણે મરત લોકને વખે સાહા ઘના કરે છે, જે આવડાં દુખ ભોગવે છે. ત્યારે મેહત્ર

જબરાઈલે કહું જે સાહેબ વાચા, એ બંદા મરત લોકને વખે સુમન હતા, તે એણે બંદે ગરીબોને માલ જોર કરીને લીધો છે. એણે બંદે લુંટ ચોરીનો માલ સંઘરો છે. અને વેઆજ વોરા કરતા તે લોભે લાગા ઓસરતા નહી, એણે બંદે સાહેબની બીક ના આણી તે માટે એને પેટની તજારખ દીધી છે. જેવો ઓરજર પેટમાં ઉતર્યો છે, તેવી પીડા ભોગવે છે. તેને પચાસ હજાર વરસનો એક દાડો થાશે (૫૦૦૦૦) એવા સાડાત્રણ દીવસ લગી પીડા ભોગવે છે. વેદ કુરાનમાં લખ્યું છે, તે તમે જાણો છે. તમને સાહેબે ફરમાવું છે. તે માટે ઉમર થોડી છે. એવું જોઇને ચાલજો ભાઈ સુમનો. (૨) ટોલ બીજો સંપુરણ છે.

ટોલ ત્રીજો આણીને ઉભો કર્યો છે.

તેના હાથ પગ થડ થકી વાંકાં છે, તે પડાં પડાં ટલવલે છે. તારે નબી સાહેબે પુછું જે ભાઇ જબરાઇલ એ બંદો કોણ છે. એણે મરત લોકને વખેશા ગુના કર્યા છે, જે આવડાં દુઃખ ભોગવે છે. તારે મહેત્ર જબરાઇલે કહું સાહેબ વાચા, એ બંદા મરત લોકને વખે સુમન હતા. તે બીજા સરવે આચાર પાલતા, પણ પડોશીને ઘણું દુઃખ દેતા, ઇણે રાજ દિવાને મેંહે લાંચુ આપે, ને ગરથ જોરે કરીને મરાવા છે. એણે બંદે મારા બંદાને બેઇજત કરાવાં છે. એણે ગરજ લખમી વોણાં કરાવાં છે. ઇણે પગે રાજ દિવાનોમેં ચાલી ગયા છે, તે માટે એને પગની તજારખ દીધી છે. જે કોઇ પાડોશીને હાંકલશે ને વલી કકલાવશે. તે તો સાહેબનો ગુનેગાર ચોર છે. પચાસ હજાર વરસનો એક દાડો થશે, એવા સાડાત્રણ દિવસ લગી અજાપ ભોગવશે તે વેદ કુરાન માંહે લખું છે. તમને સાહેબે ફરમાવું છે, તે માટે પાડોશી કટમની પેરે જાણજો, નહિ જાણો તો સાહેબ દોઆ સકોંત તેની નહી કરે. તે માટે જોઇને ચાલજો ભાઇ સુમનો. (૩) ટોલ ત્રીજો સંપુરણ છે.

ટોલ ચોથો આણીને ઉભો કર્યો છે.

તેના હાથ પગ થડ થકી વાકાં ને ઉના ધગ ધગતા માંડા છે, તે ઉપરે ઉભા રાખા છે, તે ઉભા ઉભા ટલવલે છે. તારે નબી સાહેબે પુછું જે ભાઈ જબરાઈલ આ બંદા કોણ છે. ઈણે મરત લોકમાં શા ગુના કર્યા છે, જે આવડાં દખ પામે છે. તારે મેહેત્ર જબરાઇલે કહું સાહેબ વાચા, એ મરત લોકને વખે સુમન હતા, તે સરવે આચાર પાલતા પણ માણસોને જુઠી આલ ચડાવતા, તેનાં લોહી ઉકલાવતા, તે માટે એનાં લોહી ઉકલે છે. તે માટે એને હાથ પગની તજારખ દીધી છે. તે માટે સુમન તા. થા. સુમનાંણી તા. થા. લોકોને જુડી આલ ચડાવશો, તો તેને માથે ઘણુનો માર પડશે. પચાસ હજાર વરસ (૫૦૦૦૦) નો એક દાડો થાશે. એવા સાડાત્રણ દિવસ લગી અજાપ ભોગવશે. તાંહાં લગી એણી પેરે ઉભા રહે છે. વેદ કુરાનમાં લખું છે તે તમે જાણો છો, તમને સાહેબે ફરમાવું છે, તે સહી કરી માનજો ભાઈ સુમનો. (૪) ટોલ ચોથો સંપુરણ છે.

ટોલ પાંચમો આણીને ઉભો કર્યો છે.

તેને જીભુ થડ થકી કાપી નાખીઉં છે, તેને મોઢાંની વાટે લોઇપાંચ વેહે છે. તેની વેદનાએ પડા પડા ટલવલે છે. તારે નબી સાહેબે પુછું જે, ભાઇ જબરાઈલ એ બંદો કોણ છે, એણે મરત લોકને વખે શા ગુના કર્યા છે, જે આવડાં દુઃખ ભોગવે છે. તારે મેહેત્ર જબરાઇલે કહું સાહેબ વાચા, એ બંદા મરત લોકને વખે મુમન હતા, તે સરવે લોકે એણે બંદે ગુરૂ પીરનો પરમેશ્વરની વેલા વખતે નામ લીધાં નહી, તે માટે એને જીભોની તજારખ દીધી છે. પચાસ હજાર વરસ (૫૦૦૦૦) નો એક દાડો થાય છે. એવા સાડાત્રણ દિવસ અજાપ ભોગવે છે. ઇણે પેરે ઉભા રહે છે વેદ કુરાન માંહે લખું છે. તે તમે જાણો છે. તમને સાહેબે ફરમાવું છે. તે માટે જો કોઈ મુમન વેલા વખતે જકર બંદગી નહી કરે, વેલા વખત નહી સાચવે, તેને માથે ફરજ છે. તે રોજ કયામતને દાડે ઘણી માર પડશે. તે સહી કરી જાણજો ભાઈ મુમનો. (૫) ટોલ પાંચમો સંપુરણ છે.

ટોલ છઠો આણીને ઉભો કર્યો છે.

તેની જીભો ઓઠની પાછળ કાઢીને લગાડી દીધી છે. તે દીવાની પેઠે બળે છે. અને તે પડાપડા ટલવલે છે. તારે નબી સાહેબે પુછું જે ભાઈ જબરાઇલ એ બંદો કોણ છે. ઇણે મૃત્યુ લોકને વખે શા ગુના કર્યા છે. જે આવડાં દુઃખ ભોગવે છે. તારે મેહેત્ર જીબરાઇલે કહું સાહેબ વાચા, એ બંદા મૃત્યુલોક માંહે મુમન હતા ઈણે બંદે મીઠું જુઠું બોલીને માણસની થાપણ ખાધી છે. તે જુઠું બોલીને મકરી ગયા છે. તે માણસ પરમેશ્વરનો જાણીને મૂકવા આલી હતી તે માલ ખાઈ નેમ કરી ગયા છે. તે માટે તજારખ દીધી છે. જેવી થાપણ ખાધી તેવી પીડા ભોગવે છે. તે માટે જો કોઈની થાપણ સંઘરો તો પોતાના જીવની પેઠે રાખજો. પોતાના જીવની પેરે જાલીને પાછી વાળી આલજો જો નહિ આલો તો તેને માથે ફરજ છે. તેને માથે રોજ કયામતને દાડે ઘણુ પુછણું છે. વેદ કુરાનમાં લખું છે. તે તમે જાણો છો, તમને સાહેબે ફરમાવું છે, તે સહી કરી માનજો, જાળવીને ચાલજો ભાઇ મોમનો. (૬) ટોલ છઠો સંપુરણ છે.

ટોલ સાતમો આણીને ઉભો કર્યો છે.

તેના લોહી ઉકલે છે, તેને એહરીની વાટે અધવચમાં લેપાંચ વહે છે. તેની ગંધે કોઈ પાસે ઉભું નથી રહેતું, તારે નબીએ પુછયું ભાઇ જબરાઈલ એ બંદો કોણ છે. એણે મૃત્યુ લોકમાં શા ગુના કર્યા છે. જે આવડાં દોહેલાં થાયે છે. તારે નબી સાહેબ બોલ્યા ભાઈ જબરાઇલ એ મૃત્યુ લોકમાં મોમન હતા. સર્વે ક્રીયા આચાર પાળતા પછી અવરી હેડતા પર અસતરીથે પણ તેણે એંદરી વાસના રાખી. પણ તેણે જાણું અમે સંવાદ કરીએ છીએ, પણ ગતમાં છાનું રાખું, પણ એ ગુનો ગતમાં ના ઉતરે પણ ગુનો છોડાવી ન શકો તે સંસારમાં ગુનો પ્રગટે કરી ના શકો. એક રાત, એક દીન, એક વેળા, એક પહોર, એક ઘડી, એક પલક, એક સાએતેના સવાદને કાજ પચાસ હજાર વરસનો (૫૦૦૦૦) એક દીન સુધી એવી પીડા ભોગવે છે. કુરાન કીતાબમાં લખ્યું છે, એને વેદમાં સંભળાવ્યું છે. જો મોમન થઇને એવી અદરી નહેડ છે તમને સતગુરૂ કહે છે. (૭) ટોલ સાતમો સંપુરણ છે.

ટોલ આઠમે. આણીને ઉભો કર્યા છે.

તે સર્વે બાઇઓનો છે. તેને લોઢાંનાં બાલક અરધાં પેટમાં છે. અને અરધાં બાહેર છે, અને તેની પીડા ઘણી થાય છે, જેમ બાળકનો જન્મ થાએ છે, તે સર્વે પોકાર કરે છે. એવાં બહુ દુઃખી થાય છે. તેની પીડાએ રહેવાતું નથી, તારે નબીએ પુછયું ભાઈ જબરાઈલ એણે શા ગુના કર્યા છે જે આવડાં દોહેલાં થાય છે. તારે સાહેબ બોલ્યા એણે જીવે સાહેબની બીક નથી આણી. મૃત્યુ લોકમાં પર પુરૂષની સંગત કરી છે. અને અવળી હીંડે છે. એ કાંઇ ઓસરી નથી. સાહેબની બીકની લજા ન કરી, અને કલેલ જોક પોતાતણું, તે માટે એવી પીડા ભોગવે છે. એક સંસાર મધે જાણીને અવર હેંડજો, તે એવા સવાદને કાજે, એવી નસવાદી પીડા ભોગવે છે. પચાસ હજાર વરસનો (૫૦૦૦૦) એક દીન સુધી એવી ઉની કસણી ભોગવે છે. કુરાન કીતાબમાં લખ્યું છે. અને વેદમાં સંભળાવું છે. રખે કોઈ પરની સંગત કરતાં સ્વામી સતગુરૂ અમર કરી કહું છે.

ટોલ નવમો આણીને ઉભો કર્યો છે,

તેના દાંત મોટા લાંબા છે, અને મોઢામાંથી બહાર નીકર્યા છે. અને તે દુરગંધાએ છે. તેની ગંધે કોઈ પાસે ઉભું નથી રહેતું. તારે નબીએ પુછયું ભાઈ એ કોણ બંદો છે. એણે મૃત્યુ લોકમાં શા ગુના કર્યા છે. જે આવડાં દોહેલાં થાય છે. તારે સાહેબ બોલ્યા કે એ મૃત્યુ લોકમાં સુમન હતા. એણે બંદે ધરમ કર્યા હતા. પણ બહુ કળકળીને જુઠું બોલીને અસત બોલ્યા અને સતગુરૂના વાચા ના પાળી. એણે સાહેબની બીક ન આણી તે માટે એને તજારખ દીધી છે. તે કુરાન કીતાબમાં લખ્યું છે, અને વેદમાં સંભળાવું છે. પચાસ હજાર વરસનો (૫૦૦૦૦) એક દિન સુધી એવી પીડા ભોગવે છે. સતગુરૂએ કહું છે.

ટોલ દશમો આણીને ઉભો કર્યો છે.

તેના મોઢાં તો સુવરના સરખાં છે. તે તો નરકે ભર્યાં છે. તેની દેહી નરકે ભરી છે તે એણી રીતે ઉભા છે. અને તે પોકાર કરે છે. તારે નબી સાહેબે પુછયું જે ભાઈ જબરાઈલ એ બંદો કોણ છે. એ બંદે મૃત્યુ લોકને વખે શા ગુના કર્યા છે, જે આવડા દુઃખ ભોગવે છે. તારે મેહત્ર, જબરાઈલે કહ્યું સાહેબ વાચા, એ બંદા મૃત્યુ લોકને વખે વખે સુમન હતા. તે જ્યારે માણુસને કામ પડતો તારે તે માણુસની પાસેથી જુઠું બોલીને લાંચ લીધી છે. સાચું જુઠું બોલીને ખાધું છે, તે પરમેશ્વર ભાગી બીતા નહિ, તે માટે લગરિક તજારખ દીધી છે. જેવો માલ જુઠું બોલીને ખાધો છે, તેવી પીડા ભોગવે છે. પચાસ હજાર વરસ (૫૦૦૦૦) ને એક દાડો થાશે એવા સાડાત્રણ દીવસ લગી અજાપ ભોગવશે. વેદ કુરાનમાં લખ્યું છે. તે તમે જાણો છો, તમને સાહેબે ફરમાવ્યું છે, જે કોઈ મોમન થઇને જુઠું બોલીને લાંચના દોકડા ખાશે, તે માથે મહાદંન માંહે ઘણું પુછણું થાશે. તે માટે ચેતીને ચાલજો ભાઇ સુમનો. (૧૦) ટોલ દશમો સંપુરણ છે.

ટોલ અગીઆરમો આણીને ઉભો કર્યો છે.

તેના મોઢાં વાંદરાનાં સરખાં છે. તેની જીભુ બારે લડબડે છે. અને પડાંપડાં હાંફે છે, અને ટળવળે છે. તારે નબી સાહેબે પુછયું જે ભાઇ જબરાઈલ એ બંદો કોણ છે, એણે મૃત્યુ લોકને વખે શા ગુના કર્યા છે. જે આવડાં દુઃખ ભોગવે છે. તારે મેહેત્ર જબરાઇલે કહ્યું સાહેબ વાચા, એ બંદો મૃત્યુ લોકને વખે મોમન હતા. પણ પારકી નિંદા ઘણી કરતા, પોતાનું રૂડું જાણુતા, અને પારકું ભુંડું જાણુતાં, તે માટે લગારેક તજારખ દીધી છે. પચાસ હજાર વરસ (૫૦૦૦૦) નો એક દાડો થાશે, એવા સાડાત્રણુ દિવસ લગી અજાપ ભોગવશે. વેદ કુરાનમાં લખું છું, તે તમે જાણો છો, તમને સાહેબે ફરમાવું છે, તે માટે ચેતીને ચાલજો ભાઇ મોમનો. (૧૧) ટોલ અગીઆરમો સંપુરણુ છે.

ટોલ બારમો આણીને ઉભો કર્યો છે.

તે ટોલ બેરાં બોબડાંનો છે, આંધળાંનો છે, તે પડા પડા ટળવળે છે. તારે નબી સાહેબે પુછયું જે ભાઇ જબરાઈલ એ બંદા કોણુ છે, એણે મૃત્યુ લોકને વખે શા ગુના કર્યા છે. જે આવડાં દુઃખ પામે છે. તારે મેહેત્ર જબરાઇલે કહ્યું સાહેબ વાચા, એ બંદો મૃત્યુ લોકને વખે મોમન હતા. તે સરવે આચાર પાળતા. પણ વેદ શાસ્ત્ર શીખીને સાંભળીને વીસારી મેલા, તે જુઠ કરીને જાણુતા, તે કેતા જે અમે સરવે જાણું છે, તે અમને સરવે આવડે છે. તે તો સરવે જુઠ કરી જાણે છે, તે માટે લગારેક તજારખ દીધી છે; જો કોઈ સુમન થઇને વેદશાસ્ત્ર શીખીને વીસારી મેલાં, જેને નસવાદ જુઠાં કરીને જાણે છે. તારે બેરાં બોબડાંને આંધળાં થાએ છે. તે રોજ કયામતને દાડે ઘણી માર ખાશે. પચાસ હજાર વરસ (૫૦૦૦૦) નો એક દાડો થાશે, એવા સાડા ત્રણુ દીવસ લગી અજાપ ભોગવે છે. વેદ કુરાન માંહે લખું છે, તે તમે જાણો છો, તમને સાહેબે ફરમાવું છે. તે માટે ચેતીને ચાલજો ભાઈ સુમનો. (૧૨) ટોલ બારમો સંપુરણુ છે.

ટોલ તેરમો આણીને ઉભો કર્યો છે.

તેને ગળે દોકડાના હારડા ઉના ધગધગતા બાંધા છે. તેની વેદનાએ પડા પડા ટલવલે છે. તારે નબી સાહેબે પુછું જે ભાઇ જબરાઈલ એ બંદો કોણુ છે, એણે મૃત્યુ લોકને વખે શા ગુના કર્યા છે. જે આવડા દુખ પામે છે. તારે મેહેત્ર જબરાઇલે કહું સાહેબ વાચા, એ બંદા મૃત્યુ લોકને વખે સુમન હતા, પણ વ્યાજ વેરા કરતા, અને દોઢા સવાયા કરતા, તે ખોટો લાભ લેતા અને ખોટો લાભ ખાતા, તે લોભે લાગા ઓસરતા નહી. તે સાહેબની બીક આણુતા નહી, તે માટે લગારેક તજારખ દીધી છે. પચાસ હજાર વરસ (૫૦૦૦૦) નો એક દાડો થાશે. એવા સાડાત્રણુ દિવસ લગી અજાપ ભોગવે છે. વેદ કુરાન માંહે લખું છે, તે તમે જાણો છો, તમને સાહેબે ફરમાવું છે, તે માટે વ્યાજ વેરા ને દોઢા સવાયા થકી દુર ચાલજો. ભાઈ સુમનો. (૧૩) ટોલ તેરમો સંપુરણુ છે.

realpatidar.com

ટોલ ચઉદમો આણીને ઉભો કર્યો છે.

તે ટોલ તો સરવે આખો આંધળાનો છે. તે પડાપડ ટલવલે છે. તારે નબી સાહેબે પુછું જે ભાઈ જીબરાઈલ એ બંદો કોણ છે, એ બંદે મૃત્યુ લોકને વખે શા ગુના કર્યા છે, જે આવડાં દુખ ભોગવે છે. તારે મેહેત્ર જબરાઈલે કહું સાહેબ વાચા, એ બંદા મૃત્યુ લોકને વખે મોમન હતા. એણે વેદ શાસ્ત્ર શીખીને જુહું કરી જાણ્યા, તેણે વિસારી મુકયાં છે, તે નસવાદ કરીને જાણતા, તે માટે લગારેક તજારખ દીધી છે. પચાસ હજાર વરસ (૫૦૦૦૦) નો એક દાડો થાશે. એવા સાડાત્રણ દિવસ લગી અજાપ ભોગવશે. વેદ કુરાનમાં લખું છે, તે તમે જાણો છો, તે તમને સાહેબે ફરમાવું છે. તે એણી પેરે ઉભા રહે છે. તમે સહી કરીને જાણજો ભાઈ મુમનો. (૧૪) ટોલ ચઉદમો સંપુરણ છે.

ટોલ પંદરમો આણીને ઉભો કર્યો છે.

તેના પેટ મોટાં ગોળા જેવડાં છે. તેના પેટમાં દોકડા ઉના ધગ ધગતા ઘાલે છે, તેની વેદનાએ પડપડા ટલવલે છે. તારે નબી સાહેબે પુછું જે ભાઇ જબરાઈલ એ બંદે મૃત્યુ લોકને વખે શા ગુના કર્યા છે જે આવડાં દુખ ભોગવે છે. તારે મેહેત્ર જબરાઈલે કહું જે સાહેબ વાચા, એ બંદા મૃત્યુ લોકને વખે અમલદાર હતા, તે હકમદાર હતા, તે આગલે જ્યારે માણસને કામ પડતો તારે વાત લઈને આવતા તારે તેની પાસેથી લાચું લેઇને ન્યાય હતા તેના અન્યાય કરતા, અન્યાય હતા તેના ન્યાય કરતા. એણે બંદે લાચુંના દોકડા એમ લે કરીને ખાધા છે, તે દોકડા પેટ માંહે ઉતારા છે. તેની વેદનાએ પડાપડા ટલવલે છે, તે માટે લગારેક તજારખ દીધી છે. પચાસ હજાર વરસ (૫૦૦૦૦) નો એક દાડો થાશે. એવા સાડાત્રણ દીવસ લગી અજાપ ભોગવશે. વેદ કુરાન માંહે લખું છે, તે તમે જાણો છો, તમને સાહેબે ફરમાવું છે. જે લાચુંના દોકડા થકી વેગળા રહેજો ભાઈ મુમનો. (૧૫) ટોલ પંદરમો સંપુરણ છે.

ટોલ સોળમો આણીને ઉભો કર્યો છે.

તેની જીભુ કાંડીને લોડાંની ધગધગતી ચોરી છે. તેની વેદનાએ પડા પડા ટલવલે છે. તારે નબી સાહેબે પુછયું જે ભાઈ જબરાઈલ એ બંદો કોણ છે, એણે મૃત્યુ લોકને વખે શા ગુના કર્યા છે. જે આવડા દુખ ભોગવે છે, તારે મેહેત્ર જબરાઈલે કહું સાહેબ વાચા, એ બંદો મૃત્યુ લોકને વખે મુમન હતો, પણ જુઠા ગોવાઈ પુરતા જેના ન્યાય હતા તેના અન્યાય કરતા, જેના અન્યાય હતા તેના ન્યાય કરતા. જે અન્યાયી હતા તેસે ખોસીઆલ થતા, હાથે પગે લાગતા ગયા, અને જે ન્યાયી હતા તે દિલગીર થયા છે. તે માટે લાગારેક તજારખ દીધી છે. પચાસ હજાર વરસ (૫૦૦૦૦) નો એક દાડો થાશે, એવા સાડાત્રણ દીવસ લગી અજાપ ભોગવશે. વેદ કુરાનમાં લખ્યું છે, તે તમે જાણો છે, તે તમને સાહેબે ફરમાવું છે. તે માટે મુમન થઈને કોઇની જુઠી જુઠી ગોવાઇ પુરશો નહી. જો કોઇ જુઠી ગોવાઈ પુરશે તે તો રોજ કયામતને દાડે ઘણી માર ખાશે, તે માટે તમે જોઈને ચાલજો ભાઇ મુમનો. (૧૬) ટોલ સોળમો સંપુરણ છે.

ટોલ સતરમો આણીને ઉભો કર્યો છે.

તેના ગળા માંહે ઉના ધગ ધગતા ગજ ઘાલસે, તેનો સાસ પણ નીસરતો નથી. તેની વેદનાએ પડાપડા ટલવલે છે, તારે નબી સાહેબે પુછું જે ભાઇ જબરાઇલ, એ બંદો કોણ છે. એણે મૃત્યુ લોકને વખે શા ગુના કર્યા છે, જે આવડાં દુખ ભોગવે છે. તારે મેહેત્ર જબરાઇલે કહું સાહેબ વાચા, એ બંદો મૃત્યુ લોકને વખે મુમન હતા, તે ગર્વ અહંકારની વાતો કરતા, તે સરવેને ના કાંઈ કરીને જાણતા, તે સર્વેને કહેતા જે તમે શું જાણો છો, તે જવાબ કેને દેતા નહી, તે માટે લગારેક તજારખ દીધી છે, પચાસ હજાર વરસ (૫૦૦૦૦) નો એક દાડો થાશે, એવા સાડાત્રણ દીવસ લગી અજાપ ભોગવશે. વેદ કુરાનમાં લખું છે, તે તમે જાણો છે, તમને સાહેબે ફરમાવું છે. જો મોટાઈ કરશો તો રોજ કયામતને દાડે ઘણી માર પડશે, તે સહી કરી જાણજો ભાઇ મુમનો. (૧૭) ટોલ સતરમો સંપુરણ છે.

ટોલ અઢારમો આણીને ઉભો કર્યો છે.

તેના માથાના બાલ વલીને પાછા પગે તાણી બાંધે છે. તેની કોટ વાંકી રહી છે. તે પડાપડા ટલવલે છે. તારે નબી સાહેબે પુછું જે ભાઈ જબરાઇલ એ બંદો કોણ છે, એણે મૃત્યુ લોકને વખે શા ગુના કર્યા છે જે આવડાં દુઃખ ભોગવે છે. તારે મેહેત્ર જબરાઈલે કહું સાહેબ વાચા એ બંદો મૃત્યું લોકને વખે મોમન હતા. પણ વખત થાતો તારે કાંઇ આદર કરતા નહી અને વાતો કરતા, અને વેપારે વલુધા રહેતા, તે નીંદરા મધે સુઈ રહેતા. તે જાણુતા જે અમે ડાયા છું, તે સરવે અમે જાણું છે, તે ગરીબોમાં બેસતા સુગાતાં, તે માટે લગારેક તજારખ દીધી છે. તેને કષ્ટ પચાસ હજાર વરસ (૫૦૦૦૦) નો એક દાડો થાશે, એવા સાડાત્રણ દીવસ લગી અજાપ ભોગવશે, વેદ કુરાન માંહે લખું છે તે તમે જાણો છે, તમને સાહેબે ફરમાવું છે, જે મોટાઇસું ગુના કરે છે તેને રોજ કયામતને દાડે ઘણો માર પડે છે. તે માટે જાળવીને હીંડજો ભાઈ મુમનો. (૧૮) ટોલ અઢારમો સંપુરણ છે.

ટોલ ઓગણીસમો આણીને ઉભો કર્યો છે.

તેના મોઢામાં ઉના ધગધગતા લોઢાના ગોળા ઘાલ્યા છે. તેની ઝાળના ભડકા ચોફેર નીકળે છે. તેની વેદનાએ પડાપડા ટળવળે છે. તારે નબી સાહેબે પુછયું જે ભાઇ જબરાઇલ એ બંદો કોણ છે, એણે મૃત્યુ લોકને વખે શા ગુના કર્યા છે, જે આવડાં દુઃખ ભોગવે છે. તારે મેહેત્ર જબરાઈલે કહ્યું સાહેબ વાચા, એ બંદો મૃત્યુ લોકને વખે મુમન હતા, અને તે પંડીત હતા, તે સહુ કોને શીખામણ દેતા. તે સૌ કોને પરતે બુધ દેતા, તે સહુ કોને હાકલીને જપ તપ ધરમ કરાવતા, પણ પોતે કરતા નહી, તે માટે લગારેક તજારખ દીધી છે. પચાસ હજાર વરસ (૫૦૦૦૦) નો એક દાડો થાશે, એવા સાડાત્રણ દીવસ લગી અજાપ ભોગવશે. વેદ કુરાંન માંહે લખું છે તે તમે જાણો છો, તમને સાહેબે ફરમાવું છે. જે કોઈ બીજાને જપ તપ ધરમ કરાવશે, અને પોતે નહિ કરે, તે સાહેબનો ચોર છે એ કુરાનની વાતો છે, તે સહી કરી માનજો ભાઈ મોમનો. (૧૯) ટોલ ઓગણીશમો સંપુરણ છે.

ટોલ વીસમો.

તારે નબી સાહેબે પુછયું જે, એ ભાઇ જબરાઇલ અમારો વીસમો ટોલ તે કયાં છે ? તારે મેહેત્ર જબરાઈલે કહું સાહેબ વાચા, તમારો વીસમો ટોલ તે નબીના સુધા ખેત્રમાં છે. તમારો વીસમો ટોલ તે ભેસતમાં છે. તારે મેહેત્ર જબરાઇલે ભેસતના બારણાં ઉઘાડીને નબી સાહેબને માંહે તેડી ગયા છે. તાંહા ડોલીઓ સોવણનો ઢાલો છે. તે પલંગ ઉપરે મુમન બેઠા છે. તેના શીર ઉપર સોવણના છત્ર બાંધ્યા છે. તે છત્ર માંહે રત્ન પદારથ ઝળકે છે, તે મોમનને માથે સોવણના મુગટ હીરા જડીત બાંધ્યા છે. તેને સોનાવરણી કબા પેરાવી છે. અને હાથે હીરાજડીત્ર વેર ઘાલ્યા છે. અને હીરાજડીત્ર કોટે હાર પહેર્યા છે. તાંહા કેટલાક ફિરસ્તા અમરત ફળની થાળ લઇને ઉભા છે. તાહાં કેટલાક ફિરસ્તા અમીના કચોલાં ભરીને જમણી પાસે ઉભા છે. તાહાં કેટલાક ફિરસ્તા નુરની પાટલીઉં લઇને ડાબી પાસે ઉભા છે. તાહાં કેટલાક ફિરસ્તા જમણે પાસે વીજણે વાએ ઢોલે છે. તે મુમનના મોઢાં ચંદ્રમાની જોત સરખાં ઝળકે છે. તારે નબી સાહેબે પુછયું જે ભાઇ જબરાઇલ એણે મોમને મૃત્યુ લોકને વખે શી કમાઈ કીધી છે જે આવડી પદવી પામ્યા છે. તારે મેહેત્ર જબરાઇલે કહ્યું છે જે સાહેબ વાચા, એ બંદા મૃત્યુ લોકને વખે મુમન હતા, સંધ્યા ગાયત્રી સુધા આંકીને રહેતા. એ મુમનને પીરૂ પીરની ઓળખાણ હતી, અને સાહેબ ગુરૂ પીરનું વચન લોપતા નહીં, કરીઆ એક મુકતા નહિ અને પાંચે ઇંદ્રિ વશે રાખી અને ચાર દાન તે દીધાં છે. તારે નબી સાહેબે પુછું જે, ભાઈ જબરાઇલે કહું સાહેબ વાચા, (૧) પહેલું દાન તે અત્રીત ભગતની સેવા કરવી. (૨) બીજું દાન તે દસોંદ સાહેબને દરગે દેવી. (૩) ત્રીજું દાન તે ગુરૂ પીરને વચને ચાલવું. (૪) ચોથું દાન તો ઝાઝાં દાન દેવું. મનદાન, તનદાન, ધનદાન, લજાદાન દીધાં ને પાળે છે, વખત વેળા ચુકયા નહિ કરીઆ ચાલશે (૪૦) પાળી છે. ગુરૂ ગતની સેવા ઘણી કરી છે, બંદગી વેળા ચુકયા નહિ. છાની જકર ઘણી કરી છે. કુરાન મેં લખ્યું છે, જે સાહેબ વાએદો કીધો છે તે પાળશે, અઢારે આલમ દુનીઆ દેખતાં રાજ કરાવશે. મોટી ઠકરાઈ કરાવશે. જે મુમન સાહેબને એક આદ કરસે હજરા તમને સાહેબે ફરમાવું છે. જે અનેક અનેક નુરના વસ્ત્ર પેરાવશે, અનેક અનેક શણગાર પહેરાવશે, અમરતના કચોલાં ભરી ભરી પાશે, તે આલમ દુનીઆ દેખતાં રાજ કરાવશે. મુમને સાહેબ બોલ વાએદો કીધો છે. તે અમરાપુરમાં વાસ આપશે. ભાઈ મુમનો ઇંદ્ર ઇમામશાહા બોલ્યા છે. વીસ ટોલ હકીકત લખી છે, તે વીસ ટોલની જુજવી હકીકત લખી છે. વેદ કુરાનમાં જે નર્ક ઉમતના વીસ ટોલ થયા છે, તે માંહે એક ટોલ સરખરૂં થાશે. ઓગણીસ ટોલને દી... , માગશે, વેદ કુરાન માંહે લખું છે, તે તમે જાણો છો, તમને સાહેબે ફરમાવું છે. જે નબી સાહેબ તે સઇ કરી જાણજો ભાઈ મુમનો. ગુરૂ ઇંદ્ર ઇમામશાહાએ ભાખ્યું છે. (૨૦) ટોલ વીસમો સંપુરણ સહી. એણી રીતે હિસાબ માહાદંન માંહે ખુદાતાલા પુછશે.

ગુરૂ વાણી જ્ઞાન ૧ લું.

રચનાર–સૈયદ ઈમામશાહ

શ્રી સતગુરૂ બ્રહ્મા વાચા,

પીર ઇમામશાહ ગેનાન બોલીઆ, તમે સાંભળો મુનીવર ભાઇ,
જો આંહી પ્રગટ ટાણે આવી મળો, તો વીરા સાચી તમારી કમાઇ. (૧)
ભાઇ પ્રગટ ટાણું જે કહીએ, જ્યારે ગટપાટની વેળા થાય;
ત્યાં તેત્રીસ કરોડી દેવ આવી મળે, ત્યાં સાહેબ પોતે રે આય. (૨)
ત્યાં જાંખા મેઘા કેનર આવી મળે, અને ત્યાં આવે કરણ કલફના દેવ કરોડ;
જો તેણે ઠેકાણે તમે આવી મળો, તો વીરા થાશો તેમની જોડ. (૩)
ત્યાં સાચે ઇમાને જે કોઇ આવશે, અને સાચા મુનીવર સોય;
તેના એકોતેરસો સ્વર્ગે સીધારશે, તેને રાહમાં ન રોકે કોય. (૪)
ભાઇ લોક લજ્જા નવ રાખીએ, અને લજ્જાએ વણસે કાજ;
સગાં કુટુંબી એની બાંધવા, તે તો નહિ આવે જીવની સંગાત. (૫)
ભાઇ જે બાવન ઘાટ ઉતરી ગયા, અને જઇ પહોંચ્યા સ્વર્ગ દ્વાર,
તે તો હરખે અમરાપુરીમાં માલસે, તે જીવ છેહ નહિ પામે લગાર. (૬)
ભાઈ શીરકા સાટા કીજીએ, તો સવા લાખ ગણેરા લખાય;
રાજા હરીચંદના જેવાં ફળ પામસો, વીરા તેથી અદકેરાં લખાય. (૭)
ભાઈ દુનીયા દોલત એક પલ છે, અને તમે લોભે લાગાં ભુલી ન જાઓ;
હાથમાંથી હીરો હારીને, પછે આગળ કયાંથી રે પાઓ. (૮)
ભાઇ ચાર યુગ ગયા તમને ઢુંઢતા, પણ હજુએ ન લાધો છેહ;
અથરવેદને વાચકે ચાલસો, તો વીરા તેથી નીવેડા થાસે આણી દેહે. (૯)
ભાઈ કલમો ભણો તમે સતનો અને ખરી દશોંદી દેઓ ગુરૂને આજ;
આજ દશમે ગુરૂનર આવીઆ, મુનીવર ભાઈના કરવા કાજ. (૧૦)
ભાઈ ચેતી શકો તો ચેતજો, અને વેળા વહી વહી જાએ;
એ આ હાથે લીધેલાં ફળ રાખજો, એ ફરી ફરી ફળ નહિ પાએ. (૧૧)
ભાઇ સતપંથ સેવો સત ભાવશું, અને જે મળીઆ સતગુરૂ પીર;
જેણે દર્શન કીધાં પ્રગટ તીરથનાં, તેના વૈકુંઠે પહોંચ્યા રે જીવ. (૧૨)
ભાઇ ત્રણે જુગના ત્રણ ટોળ બાંધીઆ, અને આજ ચોથે પ્રગટ હોએ;
જે જુગ માંહે દીન જગાવીઓ, તે તો અલી મેહેંદી વીના નહિ કોએ. (૧૩)
ભાઈ આપ સમાના સાહેબ કરશે, અને બાંધસે કાંટા તોલ;
આખરી કસોટી કસાવશો, તો વીરા પામશો મુલ અમુલ. (૧૪)

ભાઈ અમી રસની વેળા તો મોટી છે, તમે કાયર ન થાઓ મુનીવર ભાઇ;
એ મહાદન વેળાની સંપજ છે, તમને મુક્તીની રાહજ પાઇ. (૧૫)

ભાઇ ચાલીસ ઇમામ પુરા હુવા, અને અવતાર દશમો લખાય;
અસુરા દાનવને સંહારશે, તેને શીર દઈત્યને મેલસે ઘાય. (૧૬)

ભાઈ નવે ખંડમાં જેજેકાર હોશે, અને રખેશરાને કરાવશે રાજ;
સાહેબની પુજાનાં ફળ તમે પામસો, તે તમે જાણજો નર આજ. (૧૭)

ભણે ઇંદ્ર ઇમામશાહ સુણો મુનીવરો, અને તમે વેદ વીચારીને ચાલો;
આંય લોય ભંડારા કીજીએ, તો તાહાં જઈ અમરાપર માલો. (૧૮)

ગુરૂવાણી જ્ઞાન ર જું.

સતગુરૂ ઇમામશાહ વાચા,

ભાઇઓ પીર વીના પાર ન પાઇએ, અને ભણતાં પાંચે વેદ;
જે દાવે લાગા તે દોજખ ગયા, તેણે ન જાણ્યા સતપંથના ભેદ. (૧)

ભાઇ પાંચમો વેદ ઉનાદ સુદ છે, તેનું નામ છે રજુવેદ;
ચારે જુગમાંહે ચાર વેદ વરત્યા, ચોથા કલજુગના સુણો મુનીવર ભેદ. (૨)

ભાઇ એ ઇમાની અંધા ભયા, તેણે ન જાણી સતપંથની વાટ;
જે ઘરોઘર હિંડે છે ઠણકતા; તે તો મોખ મુગતના નવ પાવે રે ઘાટ. (૩)

કાયર મન માંહે કાંપીઆ, અને બોલે બોત બેજાર;
જે નીંદા કરે ગુરૂ પીરની, તેણે કમાઈ ખોઇ જુગ ચાર. (૪)

આ મુરખ મનમાંહે નવ લરજીઓ, અને પર મંદર બેઠો રે જાય;
પતિવ્રતા તે તો વ્યભીચાર ભાઈ, તે તહાં પાલવ કેનો રે સાએ. (૫)

એ ધણી વિના તો ઘણુ સુનાં, તે તો શોભે નહિ રે લગાર;
શોહાગણુ હોતી તે તો દોવાગણુ ભય, તેનો ધણી નહિ કરે સંભાર સાર. (૬)

કુડો મુરખ મનમાંહી ડગમગે, અને જુઓ જુગમાંહે વેદ વિચાર;
આજ સાચી દરગાહ છે સાહેબની, તે સતપંથ વિના કેમ ઉતરે પાર. (૭)

તમે જાણી જોઇને કાંય ભુલીઆ, અને ભણતા વેદ પુરાણ;
જે એકલહીણા અને ઇમાન વોણા, તે જીવ નરકે જાશે નરવાણ. (૮)

ભાઈ આદે અંતે સાહેબ એક છે, અને અવર દુજા નહિં કોઈ;
જે કોઈ પીર શમસને પિછાણસે, તે તો સાચા મુનીવર સોયે. (૯)

ભાઈ ઘેર ઘેર પીર ના કીજીએ, અને ઘર ઘર પીર ના હોય;
ઘર ઘર દીવા જળે કારમા પણ દીવા સો અમર સોય. (૧૦)

સાચા પીર હોય તેને સેવીએ, અને ઘટમાંહે રાખીએ વિશ્વાસ;
પાતક હરે એકોતેરસોના પછી પામે અમરાપુર માંહે ઠામ. (૧૧)
ભાઇ પીરશું પ્રીત કીજીએ, જો અંતર ઉપજે બ્રહ્મજ્ઞાન;
મન મારીને મરસલો કીજીએ, અને રહીએ એક રે ધ્યાન. (૧૨)
પીર પેગાંબર જુગ માંહે ભોત છે, અને પુરે તે માનવની આશ;
ત્યાં જીવ ના છુટે પોતા તણા, તે તો પડશે જમને રે પાસ. (૧૩)
ભાઈ પીરને આપે પીછાણીએ. અને પાંચે વશ રાખીએ ઘટ માંય;
જેણે અનંત કરોડી દેવ તારીઆ, તે તો પકડે આપણી બાંય. (૧૪)
આજ કલજુગ પુર્ણ વ્યાપીઓ, અને કરશે ગત માંહે ભંગ;
તે ભલા ભલેરાને ભુલાવશે, એવો કલજુગનો મોટો રે રંગ. (૧૫)
એક કલજુગ કાળો કુતરો, અને જે હાંકે તેને ખાય;
જે મંદર માંહે હીંડે મલપતો, અને તે બાહેર ન કાડે રે કોય. (૧૬)
મન મારી તન ઝાલે સતસું, અને ખધા ના કરે રે સોય;
જો જકરે ફકરે અરાધીએ, તો કુત્તા કાળા ન લોપે રે કોય. (૧૭)
ભાઇ અથર વેળા રે આવશે, અને અથર મુનીવરના રે ચિંત;
સાચ રાખીને જૂઠ દૂર કરો, તમે ગુરૂનરસું રાખો રે હેત. (૧૮)
સતગુરૂ મળેથી સતપંથ વહોરીએ, અને બાંધીએ સતની મોટ;
પણ સતગુરૂ વીના સોદા કીજીએ, તો તહાં બમણી આવે રે ખોટ. (૧૯)
ભણે ઇંદ્ર ઈમામશાહ તમે સુણો મુનીવરો અને જુઓ વેદ વિચાર;
જે વખડી વેળા આવશે, તેને વિલંબ નહિ રે લગાર. (૨૦)

ગુરૂવાણી જ્ઞાન ૩ જું.

શ્રી સતગુરૂ બ્રહ્મા વાચા,

ભાઇ હેતે મળો અને સતે ચાલજો, અને જુઠ કરો સર્વે દૂર;
આ સતપંથ સેવા તો ફળે, જો મન નિર્મળ કરીને પીઓ નૂર. (૧)
ભાઇ નૂર પીએ અને નામ લીજીએ, અને મન લરજીને ઉજળા થાઓ;
જો લોભ સ્વાર્થ કાળને વારીએ, તો તમે સહી અમરાપર જાઓ. (૨)
ભાઇ એણે કાળ ક્રોધે શેર લુંટા, અને લુંટા તે ગ્રંથ ભંડાર;
હીરા રતન જવેર લુંટીઆ, પછી લુંટી તે વસ્તુ અપાર. (૩)
તોયે મુરખ હૃદય માંહે નવ જાગીઓ, તેણે ખોયો વસ્તુ સર્વે માલ;
રોજ કયામત જયારે આવશે, ત્યારે કેમ કરી દેશો જવાબ. (૪)
તેને ચોર કરીને સાહેબ બાંધશે, અને દોવરાવશે તે ઘણુનો માર;
જ્યારે હૈયામાંથી અગ્ની પ્રજળશે, ત્યારે જીવડો કરશે પોકાર. (૫)

ભાઇ સતી હોય ને અણસતી કહાવે, તેના ફેરા વન જેવાં રે મુળ;
જે ઇમાન વિના ઉખડી ગયા, તેને મોઢે પડશે દોજખની ધુળ. (૬)
સતપંથ લઇને જે ઓતલયા, તે તો પાકી હાંડી રે તોલ;
તે ટાંકર દેતા ટુકડા હોય, તેને જમીન આસમાન ન સંઘરે કોય. (૭)
જે કોઇ સતપંથ લઇને અળગા રહ્યા, તેને લાગો નીલનો રે પાશ;
વસાણું હતું તે તો લુંટાઈ ગયું, પછે ખાલી રહ્યો સુવાસ. (૮)
ભાઈ કરમે કાળા તે સદાએ કાળા, મુનીવર જ્ઞાન વીચારી જોય;
દુધે ધોઈએ કોયલા તે તો કદી ન ઉજળા રે હોય. (૯)
ભણે ઇંદ્ર ઈમામશાહ તમે સુણો મુનીવરો, અને તમે રાખો આપણું આપ,
તમે જો ખોટાં કરતવ કરશો તો, તમને ખાયે વિંછી ને સાપ. (૧૦)

ગુરૂવાણી જ્ઞાન ૪ થું.

શ્રી સતગુરૂ બ્રહ્મા વાચા,

હેતે મળો ભાઈ મુનીવરો, અને મુખ હ્રદયથી સાચી વાણી બોધ;
ગત દેવના નીત નીત દર્શન કીજીએ, અને ગત માંહે સુતક પાતક ખોલ. (૧)
ગુરૂની ગત ગંગા તીરથ માંહે નાહીએ, અને નીર્મળ કીજે રે મન;
આ સતપંથ પદારથ તો પામીએ, જો આપણું પુરણ હોય રે પુન. (૨)
પુરણ પુન વિના નવ પામીએ, અને સતપંથ સાચી રે શાખ;
પાંચે પદારથ તો ફળ પામીએ, ભાઈ દીલ હોવે રે પાક. (૩)
ભાઈ પાક સાહેબનું રે નામ છે, તે તો જપીએ દિવસ ને રાત;
તમે દુર ન દેખો દીલ માંહે વસે, જેમ ચંપા ફુલ માંહે વાસ. (૪)
તેમ રોમે રોમે સાહેબ વસે, અને અંતરો નહિ એકતલ;
એમ જાણી જાણી ભક્તિ કીજીએ, જો પરતગ બેઠા રે દલ. (૫)
ભાઇ સતે બોલો ને સતે ચાલો, અને સત સમો નહિ સાર;
એક સકળ વિગ સરવે હેતે રચી, સતગુરૂ સતે ઉતારો પેલે પાર. (૬)
તમે સતના છોડો ભાઇ મુનીવરો, અને સત છોડે પત જાએ;
ઈમાન સરીખો દીવડો તેણે અજવાળે સાહેબ પાએ. (૭)
રહેણી અજવાળાં ચંદ્રસું, અને દિવસે અજવાળાં રે સુર;
તેમ ઘટ માંહે અજવાળું ઈમાનનું, અને દોએ દશા વરસે નુર. (૮)
નુર નારાયણનું તહાં વરસે, અને જે ઘટ હોએ સાચું ઈમાન;
તેને દેવલોક પ્રણામ કરે, ભાઈ તે વૈકુંઠ માંહે પામે ઠામ. (૯)
ભણે ઇંદ્ર ઇમામશાહ તમે સુણો મુનીવરો, અને સાચું ઈમાન રાખો આજ;
જો દુનીયાં દુરીજન દૂર કરો, તો સરે જીવોનાં કાજ. (૧૦)

ગુરૂવાણી જ્ઞાન ૫ મું

શ્રી સતગુરૂ બ્રહ્મા વાચા,

મુનીવરો સાચું ધાઓ અને જ્ઞાન વિચારો, અને ગુરૂ વિના જ્ઞાન ન હોય;
જે મુરખ લોક મરમ જાણે નહિ, તે શ્યા માટે કરણી ખોય. ૧
ભાઈ મેં બોલા ઉન મેં ચલાઉં, અને મેં ખોલાઉં ખાણ;
મેં લાઉં મેં પીલાઉં, તે ઉત્તમ સાહારી રે જાણ. ૨
મેં આચારી ને મેં વિચારી, મેં અકલ દેવું આપ;
એ મીટ્ટી કેરી પુતળી માંહે, ભાઈ મેં ભણાવું રે જાપ. ૩
ભાઈ મેં કરતા ને મેં હરતા, અને અવરથી કછું ન હોય;
જો એલ રેહમત મે છોડું તો, પથરને બોલાવું રે સોય. ૪
ભાઈ કાચે ભાંડે નીર નાં રહે, અને જળ ભરેથી ભાંગી જાએ;
બેઈમાની કોઇ ભેસ્ત ના પાવે, પણ આગે સોહાગણ થાએ. ૫
ગાફલને સુધ ના સુજે, અને નિંદરાએ ખોયું આપ;
એને કાળ હવાએ દાબીઓ, જયમ ડંસીઓ, તે કાળો સાપ. ૬
જેને નાગ ડસે તેને લહેર લાગે, અને બેઉં આંખે અંધારા થાએ;
ત્યાં બહોત મળંગે ગારૂડી, પણ સતગુરૂ વિના ઝેર ન જાએ. ૭
આજ સાચા ગારૂડી સતગુરૂ છે, અને તે સાચા તે ગુરૂ કહેવાય;
જેણે ચૌદે ભવન સરજ્યાં, તે ગુરૂ સત વિના નહિ પાય. ૮
ભાઈ થોડા માંહે બહોતજ પાઈએ, અને ધરો સબુરી મોમન ભાઇ;
તમે જકરે લાવો રે જીવડા, બંદા કરોને સતની કમાઈ. ૯
ભણે ઈંદ્ર ઇમામશાહ સુણો મુનીવરો, તમે સતની કરજો રે વાત;
આ ઘટમાંહે ખજાના બોત છે, તમે કીલી કરોને આપણે હાથ. ૧૦

ગુરૂવાણી જ્ઞાન ૬ ઠું.

શ્રી સતગુરૂ બ્રહ્મા વાચા,

આ જીવ છોડાવા સતપંથે મળીયા, અને સાચું બોલો મુનીવર ભાઇ
જો તલ એક એક જુઠું બોલશો તો, તમે ખોશો ભવની કમાઇ. ૧
કાળ ક્રોધ લોભ સ્વાર્થને વારીએ, અને અભીમાન ન આણો રે મંન
જો મન મારીને મરસલો કીજીએ, તો પામીએ સાહેબનાં દર્શન. ૨
સતપંથ સાચા સાચ હે, અને સાચા પીર પીછાણ;
દીન ચાંદરણા પરગડા, જેમ રહેણી ઉધાડે ભાણ. ૩

ત્યારે જુગમાંહે અંધારૂં ટળશે, અને હોશે તે એકજ વાણુ;
અથરવેદ માંહે એમ ભાંખીઆ, સબ હિંદુ હોશે મુસલમાન. ૪
ત્યાર નવેખંડ માંહે હલ હલાકાર હોશે, અને દોહેલાં હોશે રે દીન;
જ્યારે ચાંદો સુરજ બેઉ જાંપશે, ત્યારે કંપશે ત્રણે ભૂવન. ૫
સાહેબ આપે અસવારી કરશે, અને મેહેંદી ધરાવસે રે નામ;
સરવે કાફરોની કાશળ ટાળશે, ત્યારે પલટાસે સરવે જહાંન. ૬
સવાલાખ વરસનું એક પરબ રચાસે, અને નિર્મળ કરશે દેહ;
નુરવાયલ ફીરસ્તાને હુકમ હોશે, ત્યારેં નુરના વરસે મેહ. ૭
ત્યાં જાંખા મેઘા કેનર આવસે, અને આવસે પાંચસાત નવબાર;
જ્યારે અનંત કરોડી દેવ આગળ હોસે, ત્યારે સહુ કોઈને દેશે દેદાર. ૮
ત્યાં ઢોલ દદામા ને અતી ઓચ્છવ, અને ઘર ઘર મંગળ ગાય;
સાહેબ પુજ્યાના ફળ તમે પામશો, તેના સુખ કહ્યાં નવ જાએ. ૯
ત્યાં દેવ દુનીઆંનો હોશે પટાંતરો, અને પુજાના ફળ તમે પાઓ,
મુનીવરની કાયા અમર હોશે, તાહાં દુનીઆ સરવે મરી મરી જાએ. ૧૦
ભણે ઇંદ્ર ઇમામશાહ તમે સુણો મુનીવરો અને કમર બાંધીને થાઓ હોશીઆર;
સોદન નહેડા આવીઆ, તેને વિલંબ નહિ રે લગાર. ૧૧

ગુરૂવાણી જ્ઞાન ૭ મું.

શ્રી સતગુરૂ બ્રહ્મા વાચા,

સતગુરૂશું સતપંથ જાણીએ, અને સાચા મુનીવર સોએ;
જેણે દુનીઆશું રંગ માંડીઆ, તે તો પુરણ પાપી હોએ. ૧
આંહી પેટ ધંધો સૌ કોઇ કરે, અને જીવની ખબર ન બુઝે રે કોએ;
પણ જીવની ચિંતા જે કરે, આજ પુરી સોહાગન સોએ. ૨
આજ પુરી સોહાગન સો કહીએ, જેણે હરી ઓળખ્યા આજ;
પણ સતપંથ અજવાળે જે જાગીઆ, તેનાં પુરણ સીધાં રે કાજ. ૩
ભાઈ જેનાં સત તો તો સરવે ગયાં, અને વતના દેખું રે કાંઇ;
પણ જો પાવયાએ બાળક પ્રસવે તો બેઇમાની અમર હોય. ૪
આ સતપંથ વહોરી જેણે ઢીલ કરી, અને ચાલ્યા તે ચારે રે દેશ;
જેણે પીરશાહને નહિ ઓળખ્યા, તેને હૈયડે લાગી મેશ. ૫
જેણે મેહેંદી મર્દ ન જાણીઆ, અને જે દાવે લાગ્યા રે ગેમાર;
તેણે કમાઇ ખોય જુગ ચારની, તેનો ભઠ પડયો રે અવતાર. ૬
ભાઈ શાહજી પુનમના ચંદ્ર છે, તે બેણુ બેણુ પ્રગટ હોય;
જે આપે ન જગાવશે, તેની કળા ન બુજે રે કોય. ૭

સાહેબ સહેત્ર ઘોડા પલાણસે, અને હોશે તે હલ હલકાર;
જ્યારે દઈત્ય કાલીંગાને મારશે, ત્યારે ત્રણ ભુવનમાં હોશે ભયકાર. ૮
મહેંદી સુલતાન જ્યારે આવસે, ત્યારે મુકરાંને કતલ કરાય;
એક જાહેર વેદ ભણાવસે અને તહાં કાયર નાઠા રે જાય. ૯
ભાઇ ઘોરી હસે તે ધર ઝાલશે, અને તે પુરણ પાવે રે નુર;
જેણે ગુરૂનાં વચન શીર ઉપર લીયા, તે તો સ્વર્ગ પામ્યા ભરપુર. ૧૦
ભણે ઇંદ્ર ઇમામશાહ તમે સુણો મુનીવરો, તમને નીંદ્રા કેમ કરી આયે;
આજ વખડી વેળા આવી પોતી, તેમાં જકરે દર્શન થાએ. ૧૧

ગુરૂવાણી જ્ઞાન ૮ મું

શ્રી સતગુરૂ બ્રહ્મા વાચા,

ભાઇ એ કલજુગ માંહે કાંલીગો આવશે, એનાં એ છે પહેલાં એંધાણ;
જે ઈમાન વીહોણાં ને અકલ હીણાં, તે જીવ ભુલશે સારી રે જહાંન. ૧
સાત પેઢીનાં સગાં દેખાડશે, અને દેખાડશે માયને બાપ;
એણી પેરે સરવેને પરબોધશે, **કાશી વિશનવ જપાવશે જાપ.** ૨
તેના ચોવીસ ચેલા ચરપટ કરતા આવશે, અને મુખ માંહેથી બોલશે ભાંડ;
તે પાણી મંત્રીને ઘરત નીપાવશે, વેળુ મંત્રીને કરશે ખાંડ. ૩
કાલીંગો અત્રીંગ આસન પુરી ને બેસશે, અને પુરસે તે સહુ કોઇની આશ;
એણી પેરે સરવેના ઈમાન લેશે, પછી સરવે કોઈ થાશે નીરાશ. ૪
કાલીંગો છ માસ લગી હથીયાર બાંધશે, તે તો શુદ્રી કરશે પેર;
સુરજારાણી કમલા કુંવરને શીખામણ દે, તમને મલશે પોતાને ઘેર. ૫
કમલા કુંવરને રાજપાટ સોંપીઆ, અને તમે સઘળાં કરજો કાજ;
અરથ ઘરથ ધનમાલ સોંપીઆ, અને સોંપીઆ મહાચીણ નગરીનાં રાજ. ૬
કાલીંગો ચરપટ ચાળા કરતો આવશે, તે નદી સરસ્વતીએ કરશે મેલાણ;
સતી લોકોનાં સત ચુકાવશે, એણી પેરે સહુ કોઇના લેશે ઈમાન. ૭
આજ કલીયુગની વખડી વેળા છે, તેમાં તમે મુનીવર થાઓ હુશિઆર;
કાલે કરતાં આજ કરજો, પછી શાહા અલી થાશે અસવાર. ૮
જીસ દીન સંવત ચલોતરા પુરા હશે, અને ચૈત્ર માસ ને ગુરૂવાર;
તીસ દીન સાહેબનાં સેન ચડશે, ત્યારે અલા ઈમામ બાંધે હથીઆર. ૯
ભાઇ વેળા પોતી ને રત પાકી, અને હેતના વરસે નૂર;
જ્યારે સોએ નિશાન પુરાં હોશે, ત્યારે પછમ દિશાએ ઉગસે સુર. ૧૦
ભણે ઇંદ્ર ઈમામશાહ સુણો મુનીવરો, આ જીવને કાંયે પાડો રે જંજાળ;
પેલાં ચેતી શકાય તો ચેતજો. પછી તુટશે પુનની પાળ. ૧૧

૧૦ ગુગરીનાં જ્ઞાન.

રચનાર–સૈયદ ઇમામશાહ.

ગીનાન ૧ લુ.

જીરે ભાઇ અમરાપુરી આગળ એક ગુગરી જો બાંધી, તે ગુગરીનું તેજ અપાર જીરે ભાઈ.
જીરે ભાઈ તે ગુગરીકી પાસે એક મલાએક બેઠા, તે જુએ સાચા મુમનની વાટ જીરે ભાઇ.
જીરે ભાઇ રાત દિવસ મલાએક સેવા માંહે ઉભા, કે સાચા મુમન કયારે આવે જીરે ભા .
જીરે ભાઈ મૃત્યુ લોકમાંહે જે કોઈ સાચી પ્રીતે જાગે, તે ગુગરીને નીચે આવે જીરે ભાઇ.
જીરે ભાઈ સાચી પ્રીતે જે કોઈ ગુરૂનરને આરાધે, તો તે ગુગરીને તળે બેસે જીરે ભાઈ.
જીરે ભાઈ ગુગરી તલે ગુરૂનર આપજ બેઠા, તે સાચા મુમન ત્યાંજ આવે જીરે ભાઈ.
જીરે ભાઈ ભણે પીર ઈમામશાહ અમે ગુગરી જો દીઠી, તે ગુગરીનું તેજ અપાર જીરે ભાઇ.

ગીનાન ૨ જુ.

જીરે ભાઈ અમરાપુરી આગલ એક ગુગરી જો બાંધી, તેનું તેજ ચંદરમા સરીખું જીરે ભાઇ.
જીરે ભાઈ તેની નીચે એક ઢોલણી તે ઢોલણી પર હુરૂં અપાર જીરે ભાઇ.
જીરે ભાઈ તે હુરાં આગળ એક પરી જો બેઠી, તે પરીના હાથ માંહે નુર નીસાની જીરે ભાઇ.
જીરે ભાઈ મરત લોકમાંહે જે કોઈ પ્રભાતે જાગે, તે પરી તેની જુવે છે વાટ જીરે ભાઈ.
જીરે ભાઈ ભણે પીર ઈમામશાહ અમે પરી જો દીઠી, તે પરી જાણો નુરાની જોત જીરે ભાઇ.

ગીનાન ૩ જુ.

જીરે ભાઈ અમરાપુરી આગલ એક ગુગરી જો બાંધી, તે ગુગરીનું તેજ અપાર જીરે ભાઇ.
જીરે ભાઈ તે ગુગરી હેઠે એક રંગજ લાગો દસ આસમાનથી મલાએક આવે જીરે ભાઇ.
જીરે ભાઈ તે મલાએક દરૂદ નીમાજ જ પડે, તે સાચા રખીસરને કાજે જીરે ભાઈ.
જીરે ભાઈ મરતલોક માંહે જે કોઇ અડધી રાતે જાગે, તેને કાજે જીકર કરે છે જીરે ભાઈ.
જીરે ભાઇ ભણે પીર ઈમામશાહ અમે ગુગરી જે દીઠી, તે દીઠીયું વાતુ હમ કહેવે જીને ભાઈ.

ગીનાન ૪ થું

જીરે ભાઈ અમરાપુરી આગળ એક ગુગરી જો બાંધી, તેનું તેજ અનંત દીસે જી રે ભાઇ.
જીરે ભાઈ તે ગુગરી નીચે એક સતીજ બેઠી, તેનું નામ તો મહાસતી કહીએ જી રે ભાઈ.
જીરે ભાઈ તે સતીના હાથ માંહે એકજ માળા, તે તો ફેરવે ને જીકર કરે છે જીરે ભાઇ.
જીરે ભાઇ મરત લોકમાં જે કોઈ સીલ સંતોષ રાખે, તે સતી તેની જુએ છે વાટ જીરે ભાઇ.
જીરે ભાઇ ભણે પીર ઇમામશાહ અમે સતીજ દીઠી, તમે તે સહિ સાચું કરી જાણો જીરે ભાઈ.

ગીનાન ૫ મું.

જીરે ભાઈ અમરાપુરી આગળ એક ગુગરી જો બાંધી, તેનું તેજ અનંત દીસે જીરે ભાઈ.
જીરે ભાઇ તે ગુગરી નીચે એક રથ જો ખડા, તિસમે અનેક મલાએક બેઠા જીરે ભાઈ.
જીરે ભાઈ તે અનેક મલાએક જીકર જ કરે ઉસમે જપ તપ કરે શાહાકા જીરે ભાઇ.
જીરે ભાઇ મરત લોક માંહે જે કોઇ દો પોહર જાગે, તાકુંવો મલાએક માગે જીરે ભાઈ.
જીરે ભાઇ ભણે પીર ઈમામશાહ અમે સાચુંજ બોલ્યા, તે દીઠીયું વાતું હમ કહેવે જીરે ભાઈ.

ગીનાન ૬ ઠું.

જીરે ભાઇ અમરાપુરી આગળ એક ગુગરી જો બાંધી, તે ગુગરીનું તેજ અપાર જીરે ભાઇ.
જીરે ભાઈ તે ગુગરીકી નીચે એક બુરાખ જો ખડા, સો બુરાક નુરે નીપાયા જીરે ભાઇ.
જીરે ભાઇ તેની આગળે એક પુરૂષ જ ખડા, તે તો અશ્વ ઝાલીને ઉભા જીરે ભાઈ.
જીરે ભાઇ તે પુરૂષકે મુખમાંહે એસી જો વાણી, આવો આવો કરીને પુકારે જીરે ભાઇ.
જીરે ભાઇ મરતલોક માંહે જે કોઈ શાહાપીરને પીછાણે, તે તો ગુગરી નીચે આવે જીરે ભાઇ.
જીરે ભાઈ તે મોમન બુરાક ઉપર બયેઠેંગે, તે તો સરગની સહેલ સરવે દેખે જીરે ભાઈ.
જીરે ભાઈ પીર ઇમામશાહ ઇયુંજ બોલ્યા, સાચા મોમન સોહી પીછાણો જીરે ભાઈ.

ગીનાન ૭ મું.

જીરે ભાઇ અમરાપુરી આગળ એક ગુગરી જો બાંધી, તેની જોત નીરમલ હોયે જીરે ભાઈ.
જીરે ભાઈ ગુગરી નીચે બીછાંણા જો પડયાં, તીસ ઉપર પુસ્તક રાખ્યાં જીરે ભાઇ.
જીરે ભાઇ તે પુસ્તક માંહે અખર અજબ. તે માંહે લોહ કલમે લખ્યા જીરે ભાઈ.
જીરે ભાઈ તે પુસ્તક આગે એક મલાએક ઉભા, તેના હાથે હીરા જડેયા જીરે ભાઈ.
જીરે ભાઇ ઉનકે અજવાળે તે પુસ્તક દીસે, ઓર શાહકી સફાયતે કહાવે જીરે ભાઇ.

જીરે ભાઇ મૃત્યુ લોક માંહે જે કોઇ રાત દીન જાગે, અને ગુના ગીનાન સંભળાવે જીરે ભાઈ.
જીરે ભાઈ મલાએક ઉભા તેન્યું વાટું જુએ છે. તે પુસ્તક પાસે વેલા આવો જીરે ભાઈ.
જીરે ભાઈ જે શાહા પીરકી સાચી દશોંદજ આલે, તે તો ગુગરી નીચે આવે જીરે ભાઈ.
જીરે ભાઇ ઉનું બીછાંણે ઉપર ઉનકું બીઠાવે, અને પુસ્તક પાસે રાખે જીરે ભાઈ.
જીરે ભાઇ ભણે પીર ઇમામશાહ અમે બીછાંણાંપર બેઠા, તો તમે સાચું કરી માનો જીરે ભાઈ.

ગીનાન ૮ મું.

જીરે ભાઈ અમરાપુરી આગળ એક ગુગરી જો બાંધી, તે ગુગરી છે સુરજ સમાન જીરે ભાઇ.
જીરે ભાઈ તે ગુગરી નીચે એક છત્રજ ઢળ્યા, તીસ છત્રકા તેજ અપાર જીરે ભાઈ.
જીરે ભાઇ છત્ર હેઠે એક નર જો બેઠા, તે તો મુમનની જુવે છે વાટ જીરે ભાઈ.
જીરે ભાઈ મૃત્યુ લોક માંહે જે કોઈ એક મના રહેવે, તે તો બેસશે નર કે હજુર જીરે ભાઇ.
જીરે ભાઈ તે નર તો નુરે નીપાયા, તીસકે જોતે જોત મીલાયા જીરે ભાઇ.
જીરે ભાઇ છત્ર તળે બોહોત શણગાર કીધા, રાત દિવસ માલમ ન સુજે જીરે ભાઇ.
જીરે ભાઇ પીર ઇન્દ્ર ઇમામદીન સાચુંજ કહેવે, નજરો નજર મીલાવું જીરે ભાઈ.

ગીનાન ૯ મું.

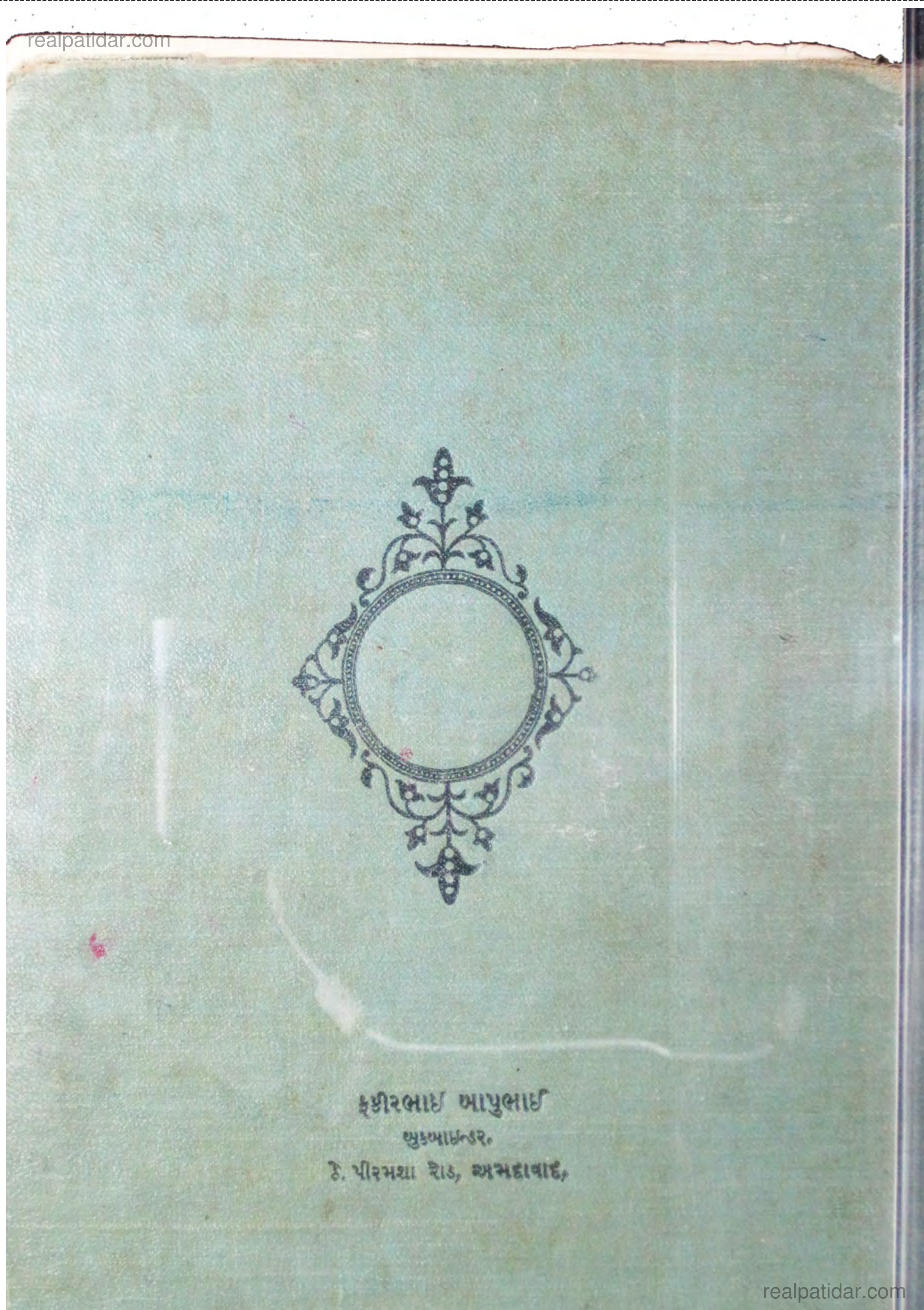
જીરે ભાઇ અમરાપુરી આગળ એક ગુગરી જો બાંધી, તેનું તેજ તો છે અપાર જીરે ભાઇ.
જીરે ભાઇ તે ગુગરી નીચે એક ખુરસી જો રાખી, ત્યાં હુરાંઉ છે હજાર જીરે ભાઇ.
જીરે ભાઇ હુરાંઉકે હાથ માંહે નુર કચોલા, તે ઉભી અરદાસ માગે જીરે ભાઈ.
જીરે ભાઈ મૃત્યુલોક માંહે જે કોઈ ત્રણ ટાણાં જાગે, તે હુરાં તેની જુએ છે વાટ જીરે ભાઈ.
જીરે ભાઈ ભણે પીર ઇમામશાહ અમે હુરાં જો દીઠી, તેને નુર કચોલાં છે હાથ જીરે ભાઈ.

ગીનાન ૧૦ મું.

જીરે ભાઇ અમરાપુરી આગળ એક ગુગરી જો બાંધી, તેનું તેજ જળકે અપાર જીરે ભાઇ.
જીરે ભાઇ તેની જલકાર સાતે આસમાન સુજે, અને દેવતા શીર નામે જીરે ભાઇ.
જીરે ભાઈ ગુગરી નીચે તો મલાએક રહેવે, તે તો કરે છે શાહાસું વાત જીરે ભાઇ.
જીરે ભાઇ ઉનકે પાસ એક શીંગાસણ રાખ્યાં, ઉનુકા તેજ અપાર જીરે ભાઇ.
જીરે ભાઇ ઈનુંકે આગે પીછે હુરાં જો ખડયા, તે તો કરે છે શાહસું અરદાસ જીરે ભાઈ
જીરે ભાઈ મૃત્યુલોક માંહે જે નારી આપજ રાખે, તે હુરાં તેની જુએ છે વાટ જીરે ભાઈ.
જીરે ભાઇ ભણે પીર ઈમામશાહ અમે સાચું જ કેહેવે, તે નારી તો હુરાંમાંહે ભલસે જીરે ભાઈ.

ફકીરભાઈ બાપુભાઈ
બુકબાઇન્ડર.
ઠે. પીરમશા રોડ, અમદાવાદ.